

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چوکشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم ویر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهمیم از آن به که کشور به دشمن دهمیم

حقوق بشر	Human rights
----------	--------------

د افغانستان د عدالت پروژه سرنوشت جوړونکي ناخوالي

د کال ۱۹۷۸ څخه تر ۲۰۰۱ جنګي او بشري ضد جنايات

په افغانستان کې د جګړې په دوران کې د ناوړو کتو اخیستو تحلیل او تجزیه او د نوموړو جناياتو د ډولونو وړاندې کول .

د عدالت پروژه

په افغانستان کې د عدالت پروژه د ۲۰۰۱ کال په ورسټيو کې جوړه شوه. او د يوه مستقل تحقيقي او حمايت گر ارګان په ډول يې په کار پيل وکړ او هدف يې د جنګي او بشري ضد جناياتو چه په افغانستان کې دکورنيو جګړو په ترڅ کې تر سره شوي دي د اسنادو او مدارکو راټولول دي (۱۹۷۸ کال څخه تر ۲۰۰۱ کال پوري).
زمونږ کار د ځينو مهمو واقعاتو چه د محاکمي پرته ډله ايزو وژنو ، دوامداره شکنجه کولو ، ډله ايزو جنسي تيريو او په بي وسلو خلکو باندې بريدونو چه د جګړې په ترڅ کې تر سره شويدي متمرکز شويدي. زمونږ مستنطقينو د د يو ډير شمير وګړو سره مصاحبي کړيدي تر څو چه د لدې د لارې وکولاي شو چه د معتبرو اسنادو په لاس ته راوړلو وکولاي شو د افغانستان دولت او بين المللي مرسته کونکي ټولنه او سياست مداران د فشار لاندې راولي چه د مسوليت احساس وکړي او تير جنګي جنايات د تحقيق او تعقيب لاندې ونيسي .

د عدالت د پروژې کارکونکي اکثرا افغان او باندني وګړي دي چه د حقوقو په برخه کې پوره معلومات لري او زمونږ د پروژې کاري بخش په داوطلبانه ډول سره مخ ته پېول شوي دي . زمونږ ټول کار د افغانستان په دننه کې د دري کلونو په ترڅ کې تر سره شويدي . خو مونږ د ځينو افغانانو سره چه له هيواد څخه بهر اوسيري هم ځيني مصاحبي کړيدي . زمونږ د پروژې اکثریت کارکونکي د جګړو په وخت کې په افغانستان کې دننه وسيدل .

د عدالت پروژه يو مستقل او غير وابسته ارګان دي چه د افغانستان د دولت او د دولت له کارکونکو او بين المللي سازمانونو سره کوم تړاو نلري . دا يوه غير انتفاعي پروژه ده چه د ثبت او اکمال کار يې په بلژيک کې د تر سره کيدو په حال کې دي . زمونږ د پروژې په برخه کې د ډيرو معلومات د لاس ته راوړو په موخه زمونږ برېښنايي پتي ته مراجعه وکړي. www.afghanistanjusticeproject.org

په افغانستان کې د عدالت پروژه ۲۰۰۵ کال

د مطالبو لنډيز

۱. د اجرائتو او وړاندیزونو لنډيز ۴

۱.۱ د گذارش لنډيز ۴

۱.۲ وړاندیزونه ۶

د انساني حقوقو او بين المللي قوانينو څخه تيري د ۱۹۷۸ _ ۱۹۹۲ کال پوري : سياسي جوړښت ۹

۱.۲ د خلق د گوند کودتا او د روسانو اشغال ۹

۲.۲ د روسانو په شاتگ او د داکتر نجيب الله حکومت د ۱۹۸۸ کال څخه تر ۱۹۹۲ پوري ۱۰

۳. د تره کي او امين په دور کي د نړيوالو او انساني حقوقو څخه تيري د ۱۹۷۸ کال د اپريل د ۲۷ نيټي څخه د ۱۹۷۹ دسمبر تر ۲۷ نيټي پوري ۱۱

۱.۳ د لويو او ډله ايزو سر کوپيو دوران ۱۱

۲.۳ ځغلنده گذارش د ډله ايزو نيونو ، ورکيدونو او ډله ايزو وژنو په باره کي ۱۲

۳.۳ ورکيدني او نيوني . د مطالعي وړ مطالب د کابل او نورو ولاياتو څخه ۱۲

۳،۴ په کندهار کي نيوني او ورکيدني ۱۶

۳.۵ يو ځغلنده گذارش د سرکوبنه عملايتو او جنگي جناياتو په باره کي ۱۷

۳.۶ د کرهالي ډله ايزي وژني ۱۷

۳.۷ د هرات پاڅون د ۱۹۷۹ کال د مارچ په مياشت کي ۱۹

۳.۸ بمباردمان ، ورکيدني او مقاومت په هزاره جات کي ۱۹۷۹ کال ۲۱

۳.۹ په کابل کي پاڅون ۲۳

۳.۱۰ د خلق د حزب تر قوماندني لاندې شکنجي د ۱۹۷۸ کال څخه تر ۱۹۷۹ پوري ۲۵

۴. د بشري او نړيوالو قوانينو څخه تيري د روسانوز د اشغال او د کارمل او داکتر نجيب الله د حکومتونو په دوران کي د ۱۹۸۰ کال د فبروري څخه تر ۱۹۸۹ کال پوري ۲۶

۴.۱ سياسي پرمختگونه د روسانو د مداخلې وروسته ۲۶

۴.۲ نيوني او شکنجي ۲۹

۴.۳ يو پوره گذارش د کورکورانه بمباردمانونو په باره کي ۵۳

۴.۴ د لغمان ولايت په کڅ عزيز خان کي عمليات کال ۱۹۸۴ ۳۸

۵. د روسانو په شاتگ او دهغو پايلي ۴۱

۵.۱ په سياسي جوړښت کي تغيرات د روسانو له شاتگ څخه وروسته ۴۱

۵.۲ مليشي او قوانينو نه رعايتول ۴۱

۵.۳ د افغان وسله وال پوځ او مليشو لخوا تاو تريخوالي د ۱۹۸۹ تر ۱۹۹۲ کال پوري ۴۶

۵.۴ د مقاومت د ځواکونو له خوا تاوتر يخوالي د ۱۹۸۹ تر ۱۹۹۲ کال پوري ۴۸

۶. د انساني او نړيوالو قوانينو څخه تيري د اسلامي حکومت په دوران کي د ۱۹۹۲ تر ۱۹۹۶ کاله پوري او د متحد دي جبهه لخوا د ۱۹۹۶ تر ۱۹۹۸ کاله پوري ۵۲

۶.۱ د کورنيو جگړو تاريخچه (۱۹۹۲ تر ۱۹۹۶) ۵۲

۶.۲ په شمال صفحاتو کي جگړي ۵۵

۶.۳ کورکوران په مباري او په توغديو ويشتني د کابل په ښار کي او د ډيرو ځواکونو څخه کته اخيستنه د کابل په جگړو کي د ۱۹۹۲ کال څخه تر ۱۹۹۶ کاله پوري ۵۵

۶.۴ د افشارو په سيمه کي ډله ايزي وژني او او جنسي تيري ۷۰

۶.۵ د وحدت د گوند لخوا د خلکو شکنجه کول ، وژني او نور جنايات د کابل او مزار شريف په ښارونو کي د ۱۹۹۲ کال څخه تر ۱۹۹۸ کال پوري ۷۶

۶.۶ د ملي جنبش د ځواکونو لخوا ډله ايزي وژني ، جنسي تيري او شکنجه کول د ۱۹۹۱ _ ۲۰۰۱ کلونو په ترڅ کي ۸۷

۶.۷ د کابل په جگړو کي د نورو ډلو لخوا جنايات د ۱۹۹۲ _ ۱۹۹۶ کلونو په ترڅ کي ۹۶

۶.۸ د طالب جنگيالو ډله ايزي وژني په مزار شريف کي ۱۰۰

۷. په افغانستان کي د اسلامي امارت په دوران کي د بشري او نړيوالو قوانينو څخه تيري ۱۰۳

۷.۱ تاريخچه ۱۰۳

۷.۲ په مزار شريف کي ډله ايزي وژني ۱۰۶

۷.۳ د سر پل په ولايت کي اعدامونه د ۱۹۹۹ - ۲۰۰۰ کال په ترڅ کي ۱۰۸

۷.۴ په شمالي کي جگړي او اعدامونه د ۱۹۹۶ - ۲۰۰۱ کلونو په ترڅ کي ۱۱۱

۷.۵ په رباطک کي ډله ايزي وژني ۱۱۳

۷.۶ په يکاولنگ کي اعدامونه او ډله ايزي وژني د ۲۰۰۱ د جنوري د ۷ څخه تر ۲۲ نيټي پوري ۱۱۵

۷.۷ په يکاولنگ کي بي مورده ورانول او مختلف جنايات د ۲۰۰۱ کال د سپتمبر او فبروري په مياشتو کي ۱۳۰

۸. هغه درسونه چه تر اوسه ندي زده شوي ۱۳۶

۸.۱ تيري اړيکي له نوي افغانستان سره ۱۳۶

۸.۲ مرگونه د شکنجو او بند په دوران کي ۱۳۷

۸.۳ بتي نيوني ۱۳۹

۱. د اجراتو او وړانديزونو لنډيز

۱.۱ د گذارش لنډيز

د ۱۹۷۸ کال د اپريل د مياشتي را پدخوا افغانستان په جگړه کي دي. د جگړي په هره پړاو کي د اپريل د انقلاب په پايله کي د خلق گوند واک ته ورسيد او د بنيادي اصلاحاتو او د مخالفو خيزشونو د له منځه وړلو لپاره يي ډير گامونه پورته کړل چه له هغي څخه وروسته د ۱۹۷۹ کال د دسامبر په مياشت کي د شوروي اتحاد تيري په افغانستان ، د مقاومت د له منځه وړلو لپاره د جگړو په لاره اچول ، وروسته بيا د شورويانو په

شاتګ او د کورنیو جګړو پیل ، د طالبانو سرکوبګرانه واکداري او په اخر کې د امریکا د متحده ایالاتو مداخله چه د طالبانو د رژیم د سقوط سبب شوه .

پدې لړ کې مختلفې نظامي او سیاسي ډلې چه افغاني او خارجي ډلې پکښې شاملې وي د بشري ضد جنایاتو لامل وګرځېدې . چه په نوموړو جنګي جنایاتو کې ډیرې لویې ډله ايزې وژنې ، ډله ايزې ورکېدنې ، د لس هاو زره افغانانو صحرايي اعدامونه ، بمباري و توغندي ویشتنې چه په پایله کې یې په سلهاو زره افغانانو خپل ځانونه له لاسه ورکړل ، جنسي تیري په ډله ايزه توګه او داسې نورې پېښې شاملې دي .

چه د ۲۷ کاله جګړې په ترڅ کې د هیڅ یوه ملي او یا نړیوالې ټولني له خوا د نوموړو جنایات د پوښتلو او روښانه کولو لپاره کوم ګام پورته شوي ندي .

کله چه ویل کېږي چه په افغانستان کې ټولو پوځي ډلو جنایات تر سره کړي دا پدې مفهوم نده چه چه هر جنګیالی په بشري ضد جنایات تورن دي . هغه څه چه په دغه رپوټ کې د عدالت پروژې مستند کړي دي د هغو پېښو افشا کول دي چه د مختلفو ډلو لور پورو چارواکو خپلو د امر لاندې کسانو او پوځونو ته د نوموړو اعمالو د سر ته رسولو امر ورکړي او یا دا چه د نوموړو جنایاتو د سرته رسولو لارښونه کړي ده او د نوموړو جنایاتو د سرته رسولو په برخه کې یې خپلو پوځیانو ته هیڅ ندي وېلي .

د عدالت د پروژې هدف او مقصد د دغو ترڅو او شومو اعمالو د سرته رسولو باندې د اعتراض په ډول ندي بلکه د یوې نارې پورته کول دي د عدالت غوښتنې لپاره چه نوموړی اعمال په جنګي جنایاتو کې وشمیرل شي . چه دا موضوع د ډیرو افغانانو لپاره له اهمیت څخه ډکه موضوع شمیرل کېږي .

هغه رپوټ چه د افغانستان د بشر د حقوقو د کمیسیون لخوا د روان کال په ترڅ کې خپور شو (د عدالت لپاره لټون او پوښتنې) دا وښودله چه د ډیرو افغانانو د غوښتنو او حمایت لاندې راغله وېي چه ډیر افغانان غواړي چه تیر شوي اعمال باید یو ځل وڅیړل شي او د هغو د عامیلینو څخه پوښتنه وشي . دا چه څرنګه دا کار پر مخ بوتل شي دا د افغانانو خپل تصمیم دي .

کله چه هغوي ته دا فرصت ورکړل شي چه خپله مفکوره تیرو پېښو په برخه کې د بحث لاندې ونیسي لکه چه د بشر د حقوقو د مستقل کمیسیون په بررسی کې او د عدالت د پروژې په بررسی کې راغلي دي . پدې ډول هغوي خپل سیاسي ، ایډیالوژیکي او اجتماعي ملاتړ په څو کلیدي پړاونو کې بیان کړيدي چه لاندې ډولونه پکښې شامل دي:

۱ . د سیاسي پوستونو څخه د هغو کسانو لري کول چه د جنګي جرایمو مسولین دي . او د انسانیت پر ضد یې جرمونه تر سره کړي . او د بررسی د پروسه تامینول .

۲ . د حق د پلټنې لپاره د داسې یو میکانیزم جوړول چه په محلي او ملي سطح کې د جنایاتو او جنګي جرایمو د اسناد و د لاس ته راوړلو تحقیق وکړي .

۳ . د هغو رنځونو او عذابونو پیژندنه او د هغوي د حق تصدیق چه د خلکو په عزیزانو چه د جګړې په ترڅ کې وژل شوي دي او یا ورک شوي دي .

هغه شمیر افغانانو چه د بشر د حقوقو له موسساتو سره مرکي کړيدي ویلي یې دي چه هغه قوماندانان او مسولین چه د نوموړو پر ضد یې له ناورو کارونو څخه کار اخیستي دي اوس هم د هیواد په اکثره سیمو کې د لوي ځواک خاوندان دي او په نوموړو سیمو د خلکو پر حقونو تیري کوي دا په ګوته کوي چه پورته یاد شوي مجرمین اوس هم د ښه امنیت او صلاحیت خاوندان دي خو په مقابل کې عادي خلک د هیڅ قسم امنیت څخه برخمن ندي .

د عدالت پروژې ځینې مهمې او کلیدي واقعات چه د جګړې په بیلابیلو پړاونو کې په افغانستان کې سر ته رسیدلي دي مستندي کړيدي چه د جرم د ښودلو او د هغو مجرمینو په برخه کې چه لاتراوسه پوري په واک کې دي د اهمیت وړ دي .

په دغه رپوټ کې مونږ یو شمیر پېښې شاملې کړيدي او هغه دوسېي چه په دغه رپوټ کې راغلي زموږ د فعالیتونو یو برخه ده . خو مونږ په دې توانیدلي یو چه د نوموړو پېښو په برخه کې ډیر مفصل معلومات لرو او ډیرې پوره دوسېي چه د مختلفو واکدارانو په دورو کې د جنایاتو د سرته رسیدلو شاهدې وایې په لاس کې لرو خو زموږ په دغه رپوټ کې د هغو ټولو دوسيو خپرول ګران کار بریښي.

په هر قضیه چه مونږ په دغه رپوټ کې شامله کړیده ، د عدالت پروژې زیار ایستلي تر څو چه د عیني شاهد د سترګو لیدلي حال د پېښې په برخه کې سر بیره د نوموړي نظام د جنګیالو د سوق او اداري سیستم هم په ډاګه کړي .

هیڅ داسې یو انفرادي او مجزا رپوټ نشي کولای چه ټولي هغه پېښې او خطرناکه جرایم چه د ۲۵ کلونو جګړې په دوران کې د مختلفو ډلو له خوا منځ ته راغلي مستند کړي .

خو هغه څه چه مونږ پدې رپوټ كې ځاي كړيدي يوه برخه د هغوچرمونو او جناياتو ده چه په مليونونو افغانان يې له خپل كور او ټاټوبي څخه تېښتي ته اړ ويستلي دي او په ترڅ كې يې بنارونه او د كرنې ځايونه وړان كړيدي او له يو مليون څخه ډير افغانان يې معيوبه كړي او يا وژلي دي .

په دغه رپوټ كې مو لاندې پېښې ځاي كړيدي :

- د خلق دموكراتيك گوند دوره د ۱۹۷۸ د اپرېل څخه تر دسامبر ۱۹۷۹ پورې .
- دخلكو نيونې ، لاپته كيدل ، صحرايي اعدامونه ، په كرهاله كې ډله ايزي وژني ۱۹۷۹ ، د هرات پاڅون ۱۹۷۹ د مارچ په مياشت كې ، بمباردمانونه ، وركيدني ، په هزاره جات كې مقاومت په ۱۹۷۹ كال كې ، په كابل كې پاڅون .

- د خلق دموكراتيك گوند دوره او د روسانو د اشغال دور ۱۹۸۰ څخه تر ۱۹۸۸ كال پورې .
- د خلكو نيونې ، بنديانول او شكجې ، په خپل سر بمباردمانونه ، او د هيواد په سيو كې د غير پوځي وكرو څخه د انتقام اخيستنه .

- د ډاكټر نجيب الله د حكومت دوره د روسانو د وتلو څخه وروسته .
- د بمباردمانونو دوام او د دولت د حمايت لاندې مليشو لخوا زور زياتي ، په پاكستان كې په ميشتو افغانانو بريدونه ، او د مجاهدينو په زندانونو كې شكجې .

- د كورنۍ جگړې دور ۱۹۹۶-۱۹۹۲ كال پورې او د متحدې جبهې دوره ۱۹۹۶-۱۹۹۸ كال پورې

- د كابل د بنار بمباردمان او توغنيو ويشتل ۱۹۹۲ تر ۱۹۹۵ كال پورې ، په افشارو كې ډله ايزي وژني په ۱۹۹۳ كال كې ، شكجې كول ، جنسي تيري ، ډله ايزي وژني د ، نظار شورا ، د وحدت گوند او اتحاد اسلامي لخوا ، جنسي تيري او ډله ايزي وژني د جنبش ملي د ځواكونو لخوا په كابل او شمال كې ، د طالب اسيرانو ډله ايزي وژني په مزار شريف كې په ۱۹۹۷ كال كې .

- په سرپل كې ډله ايزي وژني ۱۹۹۹ كال كې ، په رباطك كې ډله ايزي وژني ۲۰۰۰ كال ، په يكاونگ كې ډله ايزي وژني ۲۰۰۱ كال كې .

- په شمالي كې د خلكو كورنو او باغونو ته په قصدي ډول اور اچونې ۱۹۹۹ ۲۰۰۰ كال كې او په باميانو او يكاونگ كې ورته پېښې په ۲۰۰۱ كال كې .

په لومړي سر كې د عدالت پروژې دا دستور وچه جنګي جرايم د ۲۰۰۱ كاله پورې وڅيري ، خو ځينې هغه پېښې چه په رپوټ كې راغلي دي د ۲۰۰۱ كال څخه ورسته هم تکرار شويدي دي . د نوموړي رپوټ په وروستۍ برخه كې مونږ دا خبره څيرلي ده چه څرنګه د امريکا د متحده ايالاتو ځواكونو له هغه شمير قوماندنو سره چه بدترين جنګي جنايات يې د كورنۍ جگړې په ترڅ كې سرته رسولي دي لاس يو كړي دي . هغوي دا كار ددې لپاره كړيدي چه يقيني و چه نوموړي قوماندانان به له هغوي سره مرسته وكړي او القاعده او طالبانو ته به ماتي وركړي . د څلورو وروستيو كلونو په ترڅ كې نوموړي قوماندانان د تنظيم شويو جرمونو او د مخدره توکو د تجارت له امله ډيره شتمني لاس ته راوړي ده . د امريکا متحده ايالاتو او د ملل متحد ځينو غړو او ځينو دولتونو د نوموړو قوماندانانو څخه د وسلو اخيستنه په سيمه كې د حالاتو د خرابي لامل بللي او ويلي يې دي چه دا كار به په سيمه كې ثبات له خطر سره مخامخ كړي . د متحده ايالاتو ځواكونو د خپلو شريكان په څير اسيرانو ته په ورته ډول شكجې وركړي او په پټو بنديخانو كې يې وگړي ساتلي دي او د خپلو ملگرو د تجربو او دودونو تکرار يې كړيدي او پدې ډول يې د پلټون او پښتني لپاره چه د بازپرسی د اداراتو لخوا يې كار پر مخ بيول كيري ستونزي پيدا كړي دي چه د قانون سره موافقي ندي .

د جنګي جرايمو اسناد په بيلابيلو دورو كې د جگړو په وختونو كې را منځ ته شوي دي او ځينو دورو كې يې د ډيرو مشكلاتو درلودل ښودلي دي . د مثال په ډول د روسان د اشغال پر وخت يو لړ شمير خلك او شواهد موجود دي چه په مشخصه توګه ووايي چه د بمباريو پر وخت پر دې پوه شي چه د نوموړو جناياتو مسولين د روسان پرته نور څوك دي . دا چه د روسانو له وتلو څخه تر اوسه پورې ډيره وخت تير شوي دي نو دا به ډيره مشكله وي چه د نوموړي وخت د جناياتو په هكله كليدي شاهدان پيدا كړو . او هغه تاريخي رپوټونه چه د نوموړي زماني څخه په لاس لرو ډير يې په سياسي پر مختگونو باندي تمرکز لري او د ساحوي عملياتو يوه عامه هينداره بيانوي .

د ژينو د مذاكراتو او د روسانو د وتلو په برخه كې هيڅ داسي اسناد نشته چه د مسوليت په برخه كې پري خبري شوي وي .

د روسانو آخري عسکر د افغانستان څخه ۱۹۸۹ كال د فبروري په مياشت كې ووت او د شوروي اتحاد عالي محكمې د ۱۹۸۹ كال د نوامبر په ۲۸ نيټه دا اعلان وكړ چه هغه شوروي پوځيان او كارپوهان چه په افغانستان كې يې عوامو او ملكي خلكو په عمدي قتلونو او جناياتو لاس پورې كړي و د عفو وړ وګرځول .

د شوروي اتحاد په جگړې پورې اړوند اسناد په مشخص توگه پاتې کيږي او د نوموړو اسنادو راټولونه او د هغو دسته بندي او د واقعاتو د دقيق ثبت او افشا کول د افغانانو لپاره يو لوي گام بلل کيږي او دا د افغانانوله خوا د اسنادو او مدارکو د راټولو لپاره يوځغلنده گام شميرل کيږي .

له بلې خوا ډير لږ تاريخي گذارشات د کابل د جگړو په وخت کې (۱۹۹۶-۱۹۹۲) د هيواد د نورو سيمو په هکله په لاس راغلي . له همدې امله د عدالت پروژې زيار ويستلي دي چه د تيرو نظامونو ماهيت د جگړو پر مهال ، سوق او اداره په مختلفو سيمو کې او ناوړه گټه اخيستنې چه په هغه زمانه کې منځ ته راغلي په ډاگه کړي .

له دې سره سره چه د طالبانو رژيم د نړيوالې ټولني لخوا د انتقاد لاندې راغلي ده خو بيا هم د طالبانو د رژيم په هکله د جناياتو مستند اسناد ندي برابر شوي هغه اسناد چه په ډاگه کوي چه طالبان د جنګي جناياتو لامل گرځيدلي دي .

د ۲۰۰۱ کال د سپتمبر د ۱۱ څخه وروسته د نړيوالې ويري اچونې واقعاتو د طالبانو د جنګي جناياتو د لټون جريان کې کمې راوستې دي .

۱.۲ وړانديزونه

د ۲۰۰۵ کال د سپتمبر په مياشت کې په افغانستان کې پارلماني انتخابات تر سره کيږي . د هغو کانديدانو په منځ داسې کسان هم شته چه د هغو په برخه کې ډير معتبر اسناد چه دهغوي بنکيل والي په جنګي جرمونو کې ثابتوي وجود لري . د ځينو دغو کسانو نومونه په رپوټ کې راغلي خو داسې يو ميکانيزم د فعلا لپاره نشته چه نوموړي کسان د يوې چوکي د نيولو څخه په پارلمان کې محروم کړي . په افغانستان کې د عدالت پروژې هود لري چه دا رنگه کسانو سجل او سوانح چه ځانونه بيا پارلمان څوکي ته کانديد کړي دي د عامه خلکو په واک کې کښيږدي .

دغه رپوټ ديوآخي د مجاهدينو پر ضد د تاو تريخوالي په برخه ندي (زمونږ په رپوټ کې د ټولو دورو د جناياتو جاج شته) ، او زمونږ رپوټ هيڅکله سياسي ثبات په خطر کې نه اچوي . که د افغانستان سياست د دولت داري په بناو شفافو وصولو سره پر مخ ولاړ شي نو د حقايقو د بشخولو لپاره هيڅ ضرورت نه ليدل کيږي .

زمونږ په لومړني رپوټ کې چه په ۲۰۰۴ کال کې نشر شو ، د عدالت پروژې او د افغانستان جمهور ريس او دولتي کارکونکو ټينگار کړي و چه په بشري ضد جناياتو باندي تورن کسان بايد په عامه دفترنو کې جذب نشي . او پر دې خبره تاکيد شوي و چه د هر يوه کس چه دولتي څوکيو ته نومول کيږي سوابق يې بايد د خلکو مخ ته کيښودل شي چه د دغو مقرريو مناسب ميکانيزم د جوړولو په حال کې دي . پداسې حال کې چه د بي وسلو کولو او د وسلوالو ټولول په يوه منظمه اردو کې جريان لري د افغان او نړيوالو سياسي څيړونکو دنده ده چه د هغوقوماندانانو چه د هغوي په برخه کې د بشري ضد جناياتو د کړنو په باره کې معتبر اسناد موجود دي د مقرريو مخنيوي وکړي .

په افغانستان کې د عدالت د پروژې لويه موخه داده چه د جگړې په وخت د بنکيلو خواوو د جناياتو تسجيل او تسنيد وکړي . دا څرنگه د نوموړو پيښو له مرتکبينو څخه بوښتنه وشي يوه داسې مسله ده چه د يوه سياسي جوړښت په چوکاټ کې بايد تصميم پري ونيول شي .

د عدالت پروژې په افغانستان کې د جنګي جرمونو د مرتکبينو د محاکمي امکانات په دې لنډ وخت کې نه گوري خو بيا هم د يوې ستراتيژي جوړونه چه د افغانستان د انتقالي عدالت په چوکاټ کې د خلکو په غوښتنه د امنيت د راوستو لپاره د پوښتنې لاندې راشي غنيمت شميري او د مجرمينو د قضايي محکمي په پروسه کې په راتلونکي کې مرسته کوي .

د هغو خلکو نظريات چه د عدالت پروژې راټول کړي دي د خلقيانو د حکومت څخه نيولي بيا د طالبانو تر مظلومو پوري يې ليدلي دي او يا دا چه هغو خلکو چه له نوموړو دورو څخه په سلامت پاتې دي د عدالت غوښتنه کوي . چه په عين حال کې ټول پوهيږي چه د نوموړو جنايات په برخه کې مناسب ځواب د وخت او شرايطو په بدلون سره فرق مومي .

د انتقالي عدالت ستراتيژي بايد ملي او نړيوال مسوليتونه د معافيت په برخه کې په نظر کې ونيسي يو جامع دستور العمل بايد لاندې ټکي ولري :

* د ډيرو جنګي جرمونو اسنادو لاس راوړل د محاکمو د تحقيقاتو په شمول .

په افغانستان کې ډیرې هدیرې شته چې په هغو کې د ډله ایزو وژنو قربانیان بنځ دي لکه د پلچرخي د زندان په ساحه کې چې د زرهاو زندانیان چې د خلق دموکراتیک گوند په دوران کې وژل شوي و پکښې بنځ دي .

- د هغو کسانو چې دولتي څوکیو ته کاندیدېږي د اسنادو مکمله بررسی .
 - د واقعتونو د پیدا کولو لپاره د یوه اساسي میکانیزم جوړول . د بشریت پر ضد د ډیرو سختو جنایاتو د مرتکبینو عدلي تعقیب ضروري دي . خو د هیواد د مات قضایي سیستم او امنیتي شرایطو له سببه دا مکته نده . د افغانستان دولت او نړیوال مرسته کونکي دي د قضایي پروسی د تقویه کولو لپاره چې وکولای شي جنگي جرایم او د بشري حقونو څخه تیروتني په خپل وخت سره وڅیړي د اصلاحاتو په منظور پوره گامونه واخلي . د هغو افغانانو چې په بهر کې ژوند کوي ، او په جنگي او بشري ضد جنایاتو تورن دي عدلي تعقیب دي حمایت شي .
 - پالاخره د انتقالي عدالت د سرته رسولو لپاره هر ابتکار چې د قربانیان د غرامت برابرول او د مالونو جریمه چې د قومندانانو لخوا اخیستل شوي دي د جنگي جرایمو په کتار کې وشمیرل شي .
- د هغو اسنادو او مدارکو له مخې چې د عدالت پروژې را ټول کړيدي دغه لاندې توصیې او لارښوني د انتقالي عدالت د تامینولو په مورد وړاندي کوي :

د استناد لپاره مبارزه

د تیرو جرمونو د مستندولو لپاره په افغانستان کې ډیرې ستونزې موجودې دي . چې د هغو ستونزو له ډله څخه یو هم د مدارکو کمالي دي ، د کلیدي عیني شاهدانو موندل پداسې حال کې چې هغوي د جنگي جرایمو د مجرمینو څخه هراس لري ولې چې هغوي اوس هم سیاسي او دولتي واک لري ، د هغو ادارو د فشار لاندې واقع کیدل چې کولای شي یو شول د حقیقت په ویلو او موندولو کې یې مرسته کړي واي . نړیواله مرسته کونکي ټولنه باید خپل تلاش ددې لپاره په کار واچوي چې د نوموړو پیښو د تسنید او تحقیق لپاره زمینه برابره کړي . او د تحقیقاتو د پروسی د لوړ والي ملاتړ وکړي .

د اوسنیو تیرو درول

ځینې باندينان او افغانان چې په افغانستان کې کار کوي د یوه جدي خطر سره مخ دي ولې چې د تجاوزات لاندې راتلای شي ځکه چې وضعیت داسې اغفال کونکي دي چې دا لیدل کیږي چې هغه شمیر قوماندانان چې د ملیشو کنترول په لاس کې لري اوي هم تلاش کوي چې د افغانستان په سیاسي راتلونکي کې ځانته ځای ونیسي چې دا مطلب به یوه خطرناکه قوه منځ ته راولي چې د دغې ډلې ځینې غړي د زنجیره یې مجرمینو سره تړاو لري او د مخدره توکو د کر او قاچاق په کار کې د هیواد دننه لاس لري . نو پدې لحاظ هغه بانیان او افغانان چې د تحقیقاتو په پروسه کې کار کوي د هغوي ژوند له ډیرو ستونزو سره د نوموړو قوماندانانو لخوا مخ کیدلې شي .

نو لدې امله د انتقالي عدالت لپاره کوششونه او هڅې د یوې جامع ستراتیژي درلودنکې باید وي چې د تجاوزاتو او تیرو د پرمختگ لپاره یو خنډ واقع شي . د جکرو د جنایاتو د مستندولو په جریان کې مونږ ډیر رپوټونه چې په هغه کې د شکنجې ، قصدي توفیونه ، ډله ایز اعدامونه ، چورتالان ، او د خلکو د ملکیتونو نیول شامل دي لاس ته راوړي دي چې د ۲۰۰۱ کال څخه وروسته تر سره شويدي . په بعضي مواردو کې شاهدانو داسې پیښې ښودلې دي چې لس کاله مخ ته تر سره شوي دي چې هماغه قوماندانان اوس هم ورته جنایات تر سره کوي . د نوي دولت په لومړنیو دندو کې د جمهور ریس د ټاکنې څخه وروسته باید د وگړو د حفاظت لپاره یو معتبر سند ورکړي چې د پورته ذکر شویو جنایاتو د تکرار مخنیوي وکړي شي . دا به داسې یوه کاري پروسه وي چې وکولای شي د تیرو جنایاتو له عاملینو څخه پوښتنه وکړي تر څو چې په آینده کې بیا تکرار نشي او دا به داسې یو عمل وي چې د دولت په قانوني کیدولو کې لویه مرسته کوي . د افغانستان نړیوال مرسته کونکي باید د نوموړو تحقیقاتو او د هغو د ظرفیتونو د لوړیدو لپاره پوره مرسته او ملاتړ وکړي . خو د امریکا د متحده ایالاتو مسولین غواړي چې ددغه راز تحقیقاتو په تر سره کولو کې خنډ وگرځي .

د څوکیو په ورکړه کې پوښتنې او گرویزني (مقامونه)

په افغانستان کې د یوه قانوني دولت د جوړیدني لپاره اساسي شرط دادي چې جنگي مجرمین د دولتي حساسو څوکیو څخه لیري کړای شي ولې دا چې اوس د یوه ناسم سیستم لاندې د جمهور ریس د خیرتیا پرته د افغانستان په ټولو سیمو کې داسې خلک په دولتي څوکیو کې مقرریږي چې د دموکراسي د اصولو څخه ډیر لیري دي . جمهور ریس باید خلکو ته دا تعهد ورکړي چې په دولتي ادارو کې جنگي مجرمین پرنږدي او په واضح ډول

باید د هغو کسانو د استخدام څخه ډډه وکړي چه په جنګي جناياتو تورن دي . ددې لپاره نړيوالو مرستندويه ارګانونو ته لازمه ده چه ديوه شفاف او عادلانه سيستم په جوړښت کې لازمي مرستې وکړي .

د ټول ټاکنو څخه دمخه مهم معلومات

د افغانستان د موجوده قوانينو او د يوه معتبر قضايي سيستم د ندرلودلو له امله هيڅ داسې څيز نشته چه د پارلماني کانديدانو ، ولايتي او ولسواليو ته د کانديدانو په مورد که تحقيقات وکړي چه آيا هغوي په جنګي جرايمو تورن دي او که نه . خو نړيوالو د مدني ټولني او مرستندويه ټولني ته لازمه ده چه دا تضمين وکړي چه د هغو کانديدانو چه په بشري ضد اعمالو تورن دي د هغوي خاص معلومات له دوي سره شته او په راتلونکي کې د حقا او تصفيي وخت راتلونکي دي . د افغانستان حکومت او چارواکي بايد په پوره مسوليت د هغه خلکو حمايت وکړي چه پدې پروسه کې يې زيار ويستلي دي .

جنګي جنايتکاران د امريکايانو په بند کې

داسې اټکل کېږي چه امريکايانو په افغانستان کې يو ډير شمير کسان په خپل بند کې ساتلي دي خو دا چه د نوموړو بنديانو د شناخت لپاره لازمي هڅې ندي شوي داسې واقع شوي چه د طالبانو ډير شمير قوماندانانو چه په جنګي جناياتو باندي تورن دي ، امريکايانو له بند څخه خوشي کړي دي .

خو د عدالت پروژې ددې توان لري چه د پخوانيو او اوسنيو مجرمينو پر ضد داسې اسناد او مدارک برابر کړي چه پکښې د نوموړو جنايتکارانو د اعمالو بنودنه شوي ده د مثال په ډول د طالبانو د يوه پخواني قوماندان (ملاشهزاده) په برخه کې چه د امريکايانو له بند څخه پداسې حال کې پرېښودل شو چه په ډيرو ډله ايزو وژنو کې يې لاس درلود . وروسته له خوشي کېدو نوموړي دوه ځلي له طالبانو سره يو ځاي شو او په يوه مخامخه جګړه کې د امريکايانو لخوا ووژل شو .

امريکايانو وروسته داسې وويل چه نوموړي قوماندان يې د بند په دوره کې ندي پېژندلي چه دا د امريکايانو د استخباراتو ناکامي او يا بي پروايي په ډاګه کوي . چه د تروريستانو د عملکرد نو په برخه کې ناکام دي . د طالبانو نور مهم قوماندانان هم د متحده ايالاتو په بند کې دي چه د هغوي له ډلې څخه د ملا فاضل نوم اخيستي شو چه نوموړي په ډيرو ډله ايزو وژنو تورن دي او د نوري د ډله ايزو وژنو اسناد مونږ سره مستند دي . چه نوموړي بايد د هغو جنايات د سرته رسولو په تور تورن شي . د تحقيق او استنتاج ناکامي د نيولو شو کسانو په مقابل کې چه هغوي په بشري ضد جناياتو کې لاس درلود ، فقط د مجازاتو پرته عفو تقويت کوي او بس .

جنګي جنايتکاران په نورو هيوادونو کې

يو شمير هغه افغانانان چه له هيواد څخه بهر اوسېږي او په بشري ضد اعمالو تورن دي د هالنډ او انگلستان په هيوادونو کې د تحقيق او استنتاج لپاره تر بند لاندي دي . د عدالت پروژې ددغو هڅوملاټر کوي او د نري نور هيوادونه هم دغو هڅو ته رابولي . دغه شان اتهام نامي او پوښتني جنايتکارانو ته دا په ډاګه کوي چه هغوي د نري په هيڅ ګوټ کې په امان کې ندي .

په دغه رپوت کې مونږ د هغه شمير جنګي جنايتکارانو څخه نوم اخيستي چه او د پاکستان په هيواد کې هستوګن دي . او يا دا چه په دوامداره توګه پاکستان ته سفر کوي . د هغو په ډله کې د طالبانو ځيني مهم قوماندانان شامل دي لکه ملا داد الله چه په افغانستان کې د يو ډير شمير ډله ايزو وژنو مسوليت په غاړه لري . او نوري داسې کسان چه پخواني جهادي قوماندانان و او په سياسي قتلونو او ډله ايزو وژنو کې يې لاس درلود چه د هغوي په برخه کې هم ډير شواهد او مدارک موجود دي .

۲. د نړيوالو بشري او انساني قوانينو څخه تيري د ۱۹۷۸ څخه تر ۱۹۹۲ کاله

پوري

۲.۱ د خلق دموکراتيک ګوند کودتا او د شوروي اتحاد تجاوز

هغې جګړې چه په افغانستان کې د يوه قرن څلورمه برخه کې جريان درلود د ۱۹۷۸ کال د اپريل له ۲۷ نيټې څخه پيل شو . دا پېښه هغه وخت منځ ته راغله چه د خلق دموکراتيک ګوند (PDPA) غړو چه په مارکسيستي – لينينيستي مفکوري سمبال وه يوه کودتا پيل وکړه او د محمد داود حکومت يې رنگ کړ او خپله محمد داود او د هغه د کورني ډير غړي يې ووژل . له هغې وروسته د خلق دموکراتيک ګونديوه نابرابره

مبارزه د افغانستان د سوسياليستي کولو لپاره پيل کړه . چه دهغي په لړ کي د خلق دموکراتيک گوند خواکونو د اطلاعاتي سازمان (خاد) د پوليسو او اردو سر بيره د ډيرو جنایاتو لامل وگرځيدل . د خلق د دموکراتيک گوند هغه سرکوبگرانه اقدامات چه غوښتل يي د هيواد ټول خلک خپلو نظراتو ته راواړوي د مقاومت ډلگي يي د هيواد په لري پرتو سيمو کي را وپارولي . د خلق گوند خواکونو ډير پاڅونونه وځپل خو دا چه دوي د خلکو په منځ کي ځاي ندرلود نو په ډيرو مشکلاتو اخته شول . چه وروسته له يوه کاله نوموړی رژيم د اردو په داخل کي د ډيرو شورونو سره مخ شو .

د خلق گوند داخلي فرقو په ويني توپيدنو او وژنو کي لاس درلود . حزب په دوه ډلو خلق او پرچو وویشل شو چه د کودتا څخه وروسته د حزب رهبر چه د خلق د جناح څخه و د پرچم د جناح ټول حريفان وځپل چه پي لړ کي يي په سلهاو تنه ووژل او ډير نور يي بنديان کړ او شمير نور يي د هيواد څخه بهر سفارتونو ته وليږل .

د خلق گوند رهبران د اصلاحاتو لپاره يو لښت جوړ کړ چه په هغه کي د ټولو مخالفينو ليري کول او د افغان ټولني د ټولنيز بدلون هڅي په نظر کي وي . چه د کودتا څخه وروسته سمدلاسه ډله ايزي نيوني او وژني پيل شوي او دولتي مامورين ، مذهبي رهبران ، قومي مشران ، معلمين او روشنفکران د مانويستانو سره ، اسلام غوښتونکي ، يي د هدف وړ وگرځيدل او په بنارونو کي نيوني پيل شوي . چه د ډيرو خلکو سرنوشت د پلچرخي په زندان کي مرگ و او يا دا چه په نورو سيمو کي د نيول کيدو وروسته وژل کيدل . تر ۲۰۰۵ کال د هغو ډله ايزو قبرونو په برخه کي چه د خلق د گوند د حاکميت په دوران کي وژل شوي او د پلچرخي زندان ته نږدي په ډله ايزو قبرونو کي ښخ دي چا نه و کړي .

حفيظ الله امين د خلق گوند د صدراعظم مرستيال په هغه وخت کي د يوې محرکي قوي په توگه د مخالفينو د خپلو لپاره گڼل کيده . له دي سره سره چه ۱۹۷۹-۱۹۷۸ کلونو په ترڅ کي ډير وحشيانه اعمال د خلکو پر ضد اجرا شويدي خو ډير لږ اسناد او مدارک د هغو جنایات په برخه کي په لاس راغلي دي . د عدالت پروژي د نوموړی دورې د شکنجو ، نيونو او وژنو په برخه کي مستقل تحقيقات کړيدي او همداراز د ځينو بي درکه شويو کسانو ، سړي تښتوني او پتي نيوني چه د شکنجو او وژنو سره تړاو لري په برخه کي هم مونږ تحقيقات کړيدي . چه د نوموړي دورې دا کړني د انسانيت په خلاف جرم او جنایت بلل کيږي . د هغو ورک شويو کسانو چه د ۱۹۷۸ کال د اپريل د مياشتي څخه تر دسمبر د ۱۹۷۹ کال پوري نيول شوي و دقيقه شميره يي نده معلومه خو داسي اټکل کيږي چه په لس هاو زره کسان پدغو پيښو کي له منځه تللي دي . زمونږ په رپوت کي د نوموړي دورې ځيني د شکنجه کولو ، ورکيدنو او وژنو پيښي راغلي چه يوه کوچني نمونه د نوموړي دورې د جنایاتو په ډاگه کوي .

دغو سرکوب کولو ځانته بل شکل ونيو او د خلق گوند لخوا د مخالفينو او د خلکو د هستوگني سيمي بمباري کيدلي چه په پيله کي ډير غير پو ځي وگړي وژل کيدل . د عدالت پروژي د خاق د گوند د مبارزي کولو د مخالفينو پر ضد د لوگر ، ننگرهار او باميانو په ولايتونو کي تر تحقيق لاندې نيولي دي . چه په ډيرو مواردو کي د جکرو پر مهال مخالفين د خلکو د هستوگني په ځايونو کي بمبارمان شوي دي . هغه شاهدان چه د عدالت پروژي له هغوي سره مرکي کړيدي د هغو عملياتو چه د تلاشي او لټون په منظور په لاره اچول شوي دي چه پايله کي يي ډير شمير نارينه وگړي نيول شوي دي او وروسته د هغوي هيڅ درک ندي معلوم شوي . نوموړو ظلمونو د افغانستان د اردو په داخل کي ځيني شورونه راپارول چه د رژيم لپاره د ثبات لپاره لوي خطر گڼل کيده . زمونږ رپوت کي د نوموړي دورې د ځينو پاڅونونو لکه د کنړ ، هرات ، کابل ، هزاره جات په سيمو کي او د نوموړو پاڅونونو د خپلو په برخه کي پوره معلومات ورکړ شويدي . د هرات پاڅون چه د ۱۹۷۹ کال د مارچ په مياشت کي تر سره شو ممکن دا زمينه برابره کړي وي چه شورويانو د ۱۹۷۹ کال د دسامبر په مياشت کي په افغانستان برید وکړ . خو د خلق دموکراتيک گوند ځوابي کارروايانو ددغو پاڅونونو په مقابل کي په هغه وخت ډير لوي بشري ضد جنایات پر ځاي پريښودل .

د شوروي برید د جکري په تاکتيک کي يو بدلون راوړ او شورويانو امين وواژه او پر ځاي د رقيبې ډلې يعني پرچم څخه بېرک کارمل واک ته ورساوه . شورويانو د روشنفکرانو نيوني او عام قتلونه د خلق گوند په حمايت بند کړل او د سيستماتيکو جاسوسي لارو يي خلک تر فشار لاندې راوستل . او پټ پوليس يا خاد يي د شوروي د KGB د سياست سره سم سمبال کړل . چه له هغي وروسته خاد په ډله ايزو بي له محکمې څخه وژنو او عامو نيونو او د مجاهدينو د پلويانو د تعقيب کار کي زياتي راوست . د بنارونو په شاوخوا کي هوايي بمبارمان يو معمولي کار گرځيدلي و او ډير غير پو ځي وگړي د نوموړي عمل په پايله کي ووژل شول . د ۱۹۸۰ کال په

لومړيو کي هغه شمير مهاجرين چه پاکستان ته راغلي و ټولو يي د هوايي بمباردمانونو څخه شکايت درلود چه دا نا مشخص بمباردمانونه د نړيوالو حقونو په گورستان بدل شول .
د عدالت پروژي يو شمير نوموړي پيښي پخ خپل رپوټ کي راوستي دي خو دغه لږ مثالونه چه مونږ په رپوټ کي ځاي کړيدي بايد د هغه وخت د ډيرو جناياتو د کولو په حيث ومنل شي چه په ډيرو سيمو کي د وړانيو او د لس هاووزرو خلکو د وژنو او د پنځه مليونه خلکو د بي کوره کيدلو سبب گرځيدلي دي .

۲.۲ د شورويانو په شاتگ او د داکتر نجيب الله حکومت د ۱۹۸۸-۱۹۹۲ کلونو په ترڅ کي

د شورويانو د شاتگ په ۱۹۸۹-۱۹۸۸ کال کي او د نجيب الله د حکومت په دوران کي تر ۱۹۹۲ دټولو بنکيلو اړخونو د جنايات په نوعيت تغيرات را منح ته شول . د نجيب دولت بعضي اصلاحات په خپلو قوانينو کي ومنل تر څو وکولاي شي په سيمه باندي خپل مطلق واک ټينگ کړي . پداسي حال کي چه نوموړي اصلاحات ډير په زړه پوري و چه په لږ کي يي نيوني لږ شوي خو له منځه نه ولاړي ، د مخالفينو د سيمو بمباردمان لږ نشو او دوام يي پيدا کړ او په پايله کي يي ډير شمير غير پوځي خلک ووژل شول .

پدي وخت کي د مخالفينو (مجاهدينو) فرقي ډير ځواکمني شوي ولي چه هغوي د کابل د حکومت رنگيدل پيښي کړي و . په نوموړي دور کي قومي مليشو د ډيرو صلاحيتونو واک درلود او ظاهرا يي د رژيم څخه دفاع کوله خو په اصل کي يي پيسو د ټولو لپاره زيار ويسته او په نتيجه کي يي په غير پوځي وگړو ډير ظلمونه وکړل او د هغوي مال او حال چور تالان کړل .

۳. د بشري او انساني حقونو څخه تيروتني د تره کي او امين په دور کي د ۱۹۷۸ کال د اپريل د ۲۷ څخه د ۱۹۷۹ کال د دسامبر تر ۲۷ نيتي پوري

۳.۱ د لويو ځپلو دور

نوموړي شل کلنه دوره چه د ثور انقلاب څخه په ۲۷ د اپريل د ۱۹۷۸ کال پيل شوه د ډيرو ناوړه جناياتو شاهده وه . نور محمد تره کي د ۱۹۷۹ کال د سپتامبر تر مياشتي ريس جمهور و چه د حفيظ الله امين لخوا ووژل شو چه امين هم د خلق د جناح څخه و . چه وروسته امين ريس جمهور شو . د نوموړي دور په ټولو پړاونو کي امين د اصلاحاتو تر شا ولاړ و خو د هغه اصلاحات د زور زياتي سره يو ځاي پر خلکو تحميليدل . چه په ډيره لنډه موده کي د يو سلسله پاڅونونو لامل وگرځيدل . همداراز د خلقد گوند مشرانو دا تابته کړه چه هغوي جکره او ظلم ته متمايله خلک دي چه په پايله کي يي ډير کسان ونيول اووي وژل او ځانته يي په هيواد کي ډير دوښمنان جوړ کړل . د کودتا څخه وروسته لويي نيوني او د مخالفانو وژني پيل شوي او هغه کسان چه د خلقي حکومت لخوا په دولتي څوکیو کي مقرر شوي و هر يوه يي د روشنفکرانو ، پخواني دولتي کارکوونکو ، مذهبي مشرانو ، قومي مشرانو ، معلمينو پر ضد فعاليت پيل کړ او همداراز د اطراف کي هم د دغو وگړو نيوني رواني وي .

د ډيرو جناياتو په کيدلو سره بيا هم د نوموړو جناياتو د تر سره کيدلو ډير اسناد او مدارک نشته ولي چه په هغه دور کي افغانستان له نړي سره په جلا واټن کي پروت وه او باندي او کورني خبرنگارانوته دا اجازه نه ورکول کيده چه د پيښو له ځايونو څخه ليدنه وکړي . او هغه خبرونه چه د پيښو په اړه د کابل شار څخه دباندې پيښدل ډير جعلي و او ډير معلومات له هغو مهاجرينو څخه لاس ته راتلل چه له هيواد څخه يي تپيسته کوله . چه د هغو له ډلي څخه هغه چا چه توان درلود اروپا او امريکا ته وتبښيدل او نورو چه وس ندرلود په پاکستان او ايران کي ميسنت شول .

د انقلاب څخه وروسته تره کي هم ريس جمهور او هم د انقلابي شورا ريس شو او هم صدراعظم شو . دوه تنه پخواني منشيان يي هر يو بېرک کارمل او حفيظ الله امين خپل مرستيالان وټاکل . ترهکي په هغه وخت ډگر جنرال عبيدالقدر د دفاع د وزير په توگه او نور احمد نور يي د کورنيو چارو د وزير په توگه وټاکل . د ۱۹۷۸ کال د جولاي په مياشت کي په گوند داخلي جکړي پيل شوي او په پايله کي يي پرچميان د گوند له ليکو څخه وشړل شول ډير پرچميان د خلقيانو لخوا ووژل شول پداسي حال کي چه د هغوي مشران باندي هيوادونو ته د استازو په توگه وليږل شول .

د کودتا څخه وروسته يو استخباراتي سازمان سمدلاسه جوړ شو چه AGSA نومیده او د اسدالله سرورسي له خوا د تره کي د مستقيمي لارښوني لاندې يي کار کاوه . د تره کي له وژلو وروسته امين د نوموړي سازمان نو په KAM بدل کړ او په پيل کي يي عزيز احمد اکبري او وروسته يي اسدالله امين د نوموړي اداري د ريس په

توگه وټاکل چه امین په نوموړي سازمان کي خپل نږدې خپلوان مقرر کړ او د شرقي المان او شوروي له خوا بي حمايت کیده .

جنرال نبي عظيمي يو پخواني پرچمي چه د دفاع وزارت مرستیال هم و د داکتر نجيب الله په دور کي په خپل کتاب کي ليکي چه د امین رژيم يو ډير شمير وگړي چه روشنفران پکښي شامل و ونيول او وروسته يي بيا د پلچرخي په زندان کي د محکمي پرته په تورو شپو کي تر خاورو لاندي کړل . همداراز نوموړي په خپل کتاب کي ليکي چه AGSA ځانته مخصوص تشکيلات درلودل او د پخواني سيستم په اساس جوړ شوي و . چه اسدالله سروري لومړني د KAM ريس و او فقير محمد فقير د کورنيو چاور وزير شو البته د امین د قدرت په دور کي او د پلچرخي د زندان قوماندان سيد عبدالله نومیده .

په ۲۰۰۵ کال کي اسدالله سروري د NDS په انگر کي چه صدارت سره خوا کي دي او د دا د صدارت يوه بندي خانه ده د نړيوالو قوانينو سره سم ساتل کيږي . چه د نجيب د حکومت د سقوط څخه وروسته اسدالله سروري د پنجشير په دره کي په يوه زندان کي ساتل کیده .

۳.۲ يو ځغلنده رپوټ د نيونو ، ورکيدنو او بي محاکمي وژنو په برخه کي غير مسولانه نيونو د هيواد په ټولو برخو کي دوام درلود . په ډيرو مواردو کي د AGSA KAM جاسوسانو نيوني کولي چه دا د لومړنيو سرکوبيو نښي نښاني وي . د زرهاو زندانيان په منځ کي داسي کسان او کورني شاملي وي چه د رژيم لپاره بالقوه دښمنان شمير کيدل او د سياسي او مشرانو ډلي ، مسلکي کسان د هر يوه بخش څخه او همداراز د زدکړي له بخش څخه کسان . پدي همدې ډول ډير مذهبي مشران ، اسلام غوښتونکي ، مانويستان ، په لوديځ کي روزل شوي استادان د نوموړي رژيم د کړنو متضررين شول .

کله چه د خلق گوند خپل اصلاحي پروگرامونه پيل کړل په اطراف کي د خلکو د کلک غبرگون سره مخ شول . چه رژيم د نوموړي غبرگون د له منځ وړلو لپاره پداسي اقداماتو لاس پوري کړ چه د ډيرو مذهبي مشرانو او با نفوذه خلکو د نيولو کيدو سره تمامه شوه او د هغو خلکو د مړيني باعث گرځیده چه د نوموړو په سيمه کي بيا هم کوم مقاومت پيدا کیده پدي لړ کي ډير شمير د ځمکو مالکان ، د ښوځيو معلمان چه د اصلاحاتو مخالفت يي کاوه .

د نوموړو خلکو چه په هغه دور کي ورک شوي او يا په زندان کي اچول شوي او وروسته بيا په زندانونو کي وژل شوي دي لس هاو زرو ته رسيږي (البته په شل مياشتني دوره کي) .

اگر چه داسي رپوټونه چه نوموړي پيشي مستندي کړي ډير لږ لاس ته راغلي . چه د نوموړو رپوټونو يوه برخه د بشر د حقوقو د کمسيون په رپوټ کي راغلي دي . د نړيوالي عفو سازمان ويلي دي چه په نوموړي دوره کي د پوهنتونونو ډير محصلين په کابل کي نيول شوي او همداراز په دغه دوره کي په سلهاو پرچميان هم د رژيم له خپل نيول شويدي .

د عدالت د پروژي په تحقيقاتو کي چه پدي هکله تر سره شويدي اکثريت شاهدانو د رژيم لخوا د هغوي د کورنيو د غړيو د نيولو علت ندي روښانه کړي او همداراز د هغوي د نيولو شويو عزيزانو په مورد کي يي کوم معلومات ندي ورکړي . په ډيرو پيښو کي هغه کسان چه د رژيم لخوا نيول شوي د کوم ځنډ پرته وژل شويدي . په ځينو پيښو کي د نيول شويو کسانو کورني پدي بريالي شويدي چه خپلو عزيزانو سره ملاقات وکړي دا هم ددي لپاره چه نورو ته ووايي چه هلته نور زندانيان نشته .

له ټولو څخه لوي او مهم زندان د پلچرخي زندان و ، نوموړي ځاي يوه څرخ ته شباهت لري چه تر ۱۹۷۸ کال پوري لا سم نه و جوړ شوي دا چه د نوموړي زندان د ساختمان کار لانه و بشپړ شوي او د زندان دننه د زندانيان لپاره د اوبو نلونه او تشنابونه موجود نه و نو يوه ډيره وحشتناکه فضا يي منځ ته راړي وه . نوموړي زندان د ۵۰۰۰ زندانيانو د ساتلو لپاره جوړ شوي و خو د کودتا څخه وروسته هلته له ۱۲۰۰۰ څخه ډير کسان ساتل کيدل . چه دا بڼي چه په نوموړي زندان کي يو ډير شمير زندانيان چه شميره زرهاو تنو ته رسيږي وژل شويدي او ډير يي هم د ناروغيو له امله مړه شويدي . له دي بغير د هيواد په نورو سيمو کي هم زندانيان ساتل کيدل چه په هغو ځايونو کي شرايط يو څه ښه و نسبت د پلچرخي په زندان کي .

۳.۳ نيوني او ورکيدني : د کابل او ولاياتو څخه د مطالعي وړ پيښي د عدالت پروژي له يو شمير هغو کورنيو سره مرکي کړيدي چه په نوموړي وخت کي يي د کورني يو او يا څو تنه په غير مسولانه توگه نيول شويدي او وروسته له نيولو څخه ورک شوي دي . دا ډيري يو بل ته ورته قصي دي چه د افغانانو په ذريعه په داخل او خارج کي نقل شويدي .

احمد شاه احمدزي چه د مجددي او رباني په دولتونو کي وزير پاتي شوي دي (۱۹۹۶-۱۹۹۲) او په ۲۰۰۴ کال کي د جمهوري رياست څوکي ته کانديد و . د خپلي کورني د ۱۶ تنو غړو د نيول کيدو او ورکيدو شاهدي ورکړيده چه د تور کودتا څخه وروسته واقع شويدي . نوموړي وايي چه په کال ۱۹۷۸ کي د رژيم استخباراتو د نوموړي ورور اکبر خان ، زوم آدم خان ، او تره زوي خان آقا چه ټول يي د خاک جبار د ولسوالي د ملنگ د کلي اوسيدونکي و ونيول او په لومړي سر کي د هغوي ساتنه د بېرک شينواري چه د ځوانانو د سازمان مشر و په غاړه وه او وروسته له څو ورځو هغوي دري کسان ورک شول . چه زمونږ کورني د هغوي په پيدا کولو او لټون کي پاتي راغله ، او دي پايلي ته ورسيدل چه نوموړي دري تنه پلچرخي ته پيول شوي او هلته وژل شويدي .

په همدې دور کي د رژيم استخباراتو د احمد شاه احمدزي ۱۳ تنه نور ملگري د خاک جبار له سيمه څخه ونيول چه وروسته يي درک ورک شو چه نومونه يي دا دي :

- حاجي شادولا خان - حاجي خيالي خان - حاجي محمد صديق (د ملنگ دکلي يو سپينزيري) - حبيب الله د محمد صديق زوي - جلندر د محمد صديق زوي - ملک عبدالخالق - مير آقا - شهزاد مير - محمد صديق - تورن محمد عمر د جمعه گل زوي - معلم جليل د ضياالدين زوي - داوود د نادر زوي - محمد رحيم د ظريف گل زوي

د عدالت پروژي د شاهي دوري د پخواني قاضي والقضات له زوي ن سره مرکه کړيده چه داسي يي ويلي دي :

له هغي وروسته چه تره کي واك ته ورسيد د نوموړي پلار د دولت د جاسوسانو چه په راس کي يي سروري و ونيول شو او د پلچرخي زندان ته بوتل شو . ن له هغي وروسته چه د هغه پلار د رژيم جاسوسانو ورڅخه پوته نور معلومات نلري چه پلار يي څه شو خو دومره وايي چه پلار يي د پلچرخي په زندان کي د رژيم د چارواکو لخوا وژل شويدي .

محمد گز يوه پيښه بيان کړيده چه د نوموړي د کورني غړي د مجاهدينو څخه د پلوي په تور نيول شويدي دا پيښه د تره کي د واك په وخت کي پيښه شويده له هغي وروسته د استخباراتو کارکونکو يو پوځي افسر چه داود خان نورستاني نوميده د اسلامي گوند سره د اړيکو پدرولود په تور ونيوه او له هغه سره نور صاحبمنصبان او د مشهور سري وکیل نورستاني ټوله کورني بنديان کړل شول . د هغو څخه پاتي شوي خپلوان وايي چه هغوي د هغو کسانو لخوا چه پخوا نيول شويدي و ممکن په گوټو ورکول شوي وي . کله چه امين واك تر لاسه کړ له هغي وروسته محمد گ پوه شو چه د هغه ټول کسان چه نيول شوي و د رژيم لخوا وژل شويدي .

يوه ښځه د ن په نامه چه د کابل په تهيه مسکن کي اوسيري وايي چه د نوموړي خاوند د شپي له خوا نيول کيږي خو نوموړي دقيقه نيټه ونشواي بنودلای او وويل چه د امين د واکداري دور و . کله چه هغي غوښتل د خپل خاوند په مورد کي معاملات لاس ته راوړي نو د دولت کسانو هغي ته هيڅ کوم ځواب ورنکړ . خو هغي د غير رسمي طريق دا معلومه کړه چه خاوند د حکومت د استخباراتو له خوا نيول شويدي . هغه بيا هيڅکله پدي وختونديله چه خپل خاوند وويني او يا پوه شي چه د هغي خاوند څه وخت او چيرته وژل شوي دي .

ش چه د کابل اوسيدونکي ده (يوه ښځه) او پخوا په غزني ولايت کي اوسيده د عدالت پروژي ته داسي ويلي دي : د نوموړي دوه وروڼه د حيات الله او عبدالحميد په نومونو د رژيم لخوا ونيول شو او د پلچرخي زندان ته بوتل شول خو وروسته د هغوي هيڅ درک معلوم نشو او نوموړي ښځه وايي چه هغه باور لري چه هغوي د پلچرخي په زندان کي وژل شويدي او په هماغه ځاي ښخ دي . اگر چه ش د پيښي دقيق تاريخ ونشواي ويلای خو وويل چه د تره کي د واکداري په دور کي نوموړي پيښه منځ ته راغلي وه . حيات الله د اردو يو تورن و چه په ۱۴ فرقه کي يي کار کاوه او عبدالحميد د غزني ښار په يوه مدرسه کي سبق لوسته . ش وايي چه هغوي ددي لپاره بنديان شول چه د پخواني جمهور ريس محمد داود پلويان و .

ي . د کابل ښار د باراني دسيمي اوسيدونکي د عدالت پروژي ته ويلي دي چه د نوموړي د تره زوي چه سيد بشير نوميده د رژيم د استخباراتو لخوا چه اسدالله سروري رهبري کول ونيول شو اوبيا ورک شو نوموړي ويلي دي چه :

سيد بشير چه پلار په پخوا وخت کي مالي مدير ز د حقوزقو د پوهنځي څخه فارغ شوي و او کومه رسمي دنده يي ندرلوده او د وخت د ظالم حکومت پر ضد يي سياسي مبارزه کوله . په لومړي ځل نوموړي د ظاهرشاه په وخت کي ۱۳ کاله په بند کي و او د دهمزنگ په زندان کي ساتل کيده چه بيا خوشي شو . وروسته بيا چه کله تره کي واك ته ورسيد او اسدالله سروري د استخباراتو مسول و نوموړي د يوه ميتنگ څخه ونيول شو . په

لومړي سر کې معلومه نه وه چې هغه [برته بندي دي خو وروسته مونږ ته معلومه شوه چې د پلچرخي په زندان کې دي او داچې نوموړي یو سیاسي زنداني و نو هغه سره د ملاقت اجازه هم نه ورکول کیده . د نوموړي چې په انقلابي محکمه کې یې کار کاوه ویویل چې کله هغه د سید بشیر دوسیه وموندله وي لیدل چې هیڅ کوم سند چې دهغه جرم ثابت کړي په دوسیه کې موجود نه وه او دا پدې معنی چې له هغه څخه هیڅ تحقیق هم نه وشوي او کله چې د نوموړي په برخه کې کوم جرمي سند پیدا شوي نه و نو هغوي سید بشیر اعدام کړي و . د نوموړي د اعدامولو دستور د تلویزیون له لارې خپور شو او د نوموړی خپلوانو د هغه جنازه ونلیدله . په هغه میتنگ کې چې سید بشیر ونیول شو نورو ۸ تنو گډون درلود چې هغوي هم په هماغه ورځ نیول شوي و او د یو څو ورځو په ترڅ کې اعدام شوي و .

آ . یوه ښځه نومېږي او د خپلې کورنې د بندي کیدلو په برخه کې یې د ۱۹۷۹ کې داسې ویلي دي :
نوموړو د کابل ښار د قلعه شاده د مسجد سفید تر څنگ ژوند کاوه . آ چې په هغه وخت کې لس کلنه وه د کورنې په پنځو ماشومانو کې مشره وه . پلار یې په هغه نانوايي کې چې د نوموړي د تره د زوي وه او په کوټه سنگي کې یې موهبیت درلود کار کاوه . هغوي دواړو یوځای کار کاوه .

وضعیت په هغه وخت ډیر خراب و او حکومتي مسولینو خلکو ته مختلفې پېښې جوړولې او هغوي به یې زورول . د مثال په ډول هغوي به ځیني کسانو ته ویل چې ته ملا او یا جاسوس یې او له هغې وروسته به یې زنداني کول . او خلکو نشوای کولای د خپلو دوستانو پوښتنه وکړي .

د حکومت استخباراتو زما پلار او زموږ اته تنه دوستان ونیول او بندیان یې کړل او زما د پلار د تره زوي چې یوسف نومیده او د پلار نوم یې نیک قدم او په سیلو کې یې کار کاوه هم ونیو او بندي یې کړ . هغوي د مونږ یو بل تن خپلوان چې حبیب نومیده اودوکاندار و ونیو او له ځانه سره یې پوته . هغوي یو بل سړي چې حاجي عوض نومیده او د دولت کارکونکي و او زموږ د خپلوانو له ډلې څخه و ونیو ستخباراتو نوموړي کسان زما د پلار له نیولو څخه مخکې نیولي و . هغوي دو تنه وروڼه چې زموږ خپلوان و او د قلعه شاده په سر کاریز سیمه کې یې دوکان درلود ونیول چې د یوه نوم یې سهراب او د بل نوم یې محراب و . د نوموړو دوه تنو ښځې اوس هم کونډې او بي سرپرسته دي . یو سړي د حاجي صفر زما د پلار او دهغه د تره د زوي سره یو ځای په هماغه ښه ونیول شول . زما پلار او د هغه د تره زوي د کار څخه وروسته کور خواته روان و چې یو پوځي جیب د هغوي مخته درېږي او هغوي دي ته اړ باسي چې په نوموړي موټر کې سپاره شي . زموږ یوه خپلوان چې په هماغه سیمه کې یې یو رستوران درلود لیدلي دي چې هغوي په زوره نوموړي موټر ته پورته شوي دي . زما پلار او د هغه د تره زوي له نوموړو کسانو څخه دوامداره دا سوال کاوه چې د هغوي گناه څه ده خو هغو وسلوالو هغوي ووهل او هغوي ته یې ته یې د خبرو کولو اجازه ورکړه .

- له هغه وخته بیا زما پلار او د هغه د تره زوي کور ته رانغلل . مور په لومړي سر کې د خپل پلار پلټنه ونکړه ولې چې مونږ دا فکر کاوه چې هغه د خپل د تره زوي کور ته تللي دي . خو کله چې مونږ لټون پلي کړ ځینو خلکو به مونږ ته ویل چې هغوي د صدرات په زندان کې بندیان دي او ځینو به ویل چې د پلچرخي په زندان کې دي . مونږ څو ځایونو ته عریضي ورکړي خو هغوي به مونږ ته رښتیا نه ویل او ویل به یې چې ستاسې دوستان دلته ندي راوړل شوي . له هغې وروسته بېرک کارمل واك تر لاسه کړ زموږ دوستانو به ویل چې حکومت بدلون وموند او ستاسې پلار او دوستان به له بند څخه آزاد شي خو هغه تر اوسه هم لادرکه دي . له هغې وروسته زما مور کونده شوه او ډیرې ستونزې زموږ په لوبولو کې ولیدي .

- یوه بله ښځه داسې شاهدې ورکوي زما نوم ز دي او د بادغیس د قلعه نو څخه یم . نوموړي د عدالت پروژې ته داسې ویل چې پلار یې په ۱۹۷۹ کال کې په یوه ښونځي کې ښوونکي و او د رژیم د استخباراتو مسولینو نوموړی له مکتب څخه ونیو او له ځانه سره یې پوته . ز د نوموړی پېښې په وخت کې ماشومه وه او دا قصه یې د خپلې مور څخه اوریدلې ده . په ۱۵ لومړیو ورځو کې چې هغه بندي و مونږ هغه ته د ډوډي وړلو اجازه ندرلوده خو بیا وروسته مونږ پدې وتوانیدلو چې هغه وگورو . وروسته بیا چې کله د پلار ملاقات ته ولاړل مسولینو ورته ویل چې هغه یې د فرامرز خان باغ ته وړي دي کله چې هغوي هلته ولاړل نو هیڅ کوم اثر د خپل پلار هلته پیدا نکړو او وروسته هغوي پوه شول چې د نوموړی پلار سره د ۷ تنو نورو معلمانو وژل شوي و .

- س . د خپلې کورنې د غړيو د ورکیدني قصه چې په ۱۹۷۸ – ۱۹۷۹ کلونو کې پېښه شوي وه داسې بیان وي :

زموږ د کورنې دوه تنه غړي د حکومت د استخباراتو لخوا په ۱۹۷۸ کې ونیول شول چې یوه زما د اکا زوي نورمحمد د درویش زوي او بل زما کاکا محمد اصغر د رحمدل زوي چې دواړه د پنجشیر اوسیدونکي و . نورمحمد د درویش زوي د پنجشیر د دوهمې برخې اوسیدونکي او یو ساتونکي و . او محمد اصغر د رحمدل زوي د پنجشیر د الا قادري د کلي چې د پنجشیر په دوهمې برخې پورې اړه لري اوسیدونکي و او دريوري یې کوله چې د استخباراتو لخوا په ۱۹۷۸ کې د پنجشیر له دري څخه ونیول شول .

د پنجشیر د دوهمې برخې ولسوال او په کابل کې د استخباراتو مرستیال د عبد الخلیل په نام په هغه وخت کې په سیمه کې نیونې کولې . چه د نوموړو استخباراتي کسانو د پنجشیر په دوهمه برخه کې څو کسان ووژل . د پنجشیر څخه تر چاریکاره پورې خلکو هغوي پیژاندل او وروسته هغوي کابل ته د پلچرخي زندان ته بوتل شول چه هلته یې بیا پته معلومه نشوه . د هغه سیاسي کرکچونه په پایله کې چه په پنجشیر کې موجود و هغوي ونیول شول او د هغوي په شان دوه تنه نور هم ونیول شول چه یو یې د وکیل قوچقار په نامه او بل یې د فخرالدین خان په نامه یاد بدل .

محمد د لوگر ولایت د محمد آغي د ولسوالي یو تن اوسیدونکي دي او د عدالت پروژې سره یې په مرکه کې داسې ویلي دي :

نوموړي وايي چه د هغه د کورني پنځه تنه په ۱۹۷۹ کال د رژیم د استخباراتو لخوا ونیول چه مړي او ژوندي یې ورک شول او نومونه یې دادي :

- محمد فاروق د محمد ابراهیم زوي (زده کونکي) د نوموړي ورور .
 - مولوي عبدالغني د جان محمد زوي . د محمد د ماما زوي .
 - دگرم عبدالمنان د جان محمد زوي . د محمد د ماما زوي .
 - دوهم بریدمن محمد عالم د فرامرز زوي . د محمد د تره زوي .
 - محمد اسماعیل د فرامرز زوي (زده کونکي) . د محمد د تره زوي .
- پورتني کسان ټول د استخباراتو لخوا ونیول شول او بیا د ۱۵ - ۲۰ ورځي په زندان کې وساتل شول چه له هغې وروسته له زندان څخه ویستل شول او ووژل شول . محمد همداراز څلور تنه نور کسان هم پیژني چه د پورتنیو کسان په شان نیول شوي بیا وژل شوي چه نومونه یې دادي :
- دگرم بازمحمد د لوگر ولایت اوسیدونکی .
 - محمد برات په جلالآباد کې د طب محصل .
 - دگروال محمد عظیم د لوگر د ولایت اوسیدونکی .
 - مامور عبدالسلام د لوگر د ولایت اوسیدونکی .

محمد پدې خبره باوري دي چه د نوموړي خپلوان د استخباراتو لخوا ونیول شول او بیا ووژل شول . ځکه چه نوموړي کسان مسلمانان و او په سیمه کې یې ډیر نفوذ درلود . د ۱۹۷۹ کال د اپریل په میاشت کې د لوگر ولایت کې یو د دولت د اصلاحاتو پر ضد پاڅون وشو (په لاندې کې یې لوستي شي) چه چه په پایله کې یې دولت په سلهاو تنه ونیول او وي وژل .

و . د لوگر د زرغون شهر د سیمې اوسیدونکي عدالت پروژې ته داسې وویل :

د هغه دولتي ضد پاڅون څخه وروسته چه د ۱۳۵۸ کال د ثور په میاشت کې (۱۹۷۹ مارچ- اپریل) په لوگر کې تر سره شو . وروسته د دولت عسکر راغلل او د مونږ له سیمې یې ۴۵ کسان ونیول چه په هغو کې زما خاوند حاجي صفي الله هم شامل و په هغې شپې کې یې زما خاوند د کور څخه بهر ونيو او له نورو سره یې یو ځای د محمد آغي ولسوالي ته بوتله . زما خاوند په سیمه کې یو سر شناس سړي و . په هغې شپه د دولتي ځواکونو سره د محمد آغي د ولسوالي ولسوال هم راغلي و او ما نور نه پیژاندل . نوموړي کسان هغوي یوه اونۍ په ولسوالي کې بندیان کړ چه وروسته یې د هغوي له ډلې څخه شپږ کسان خوشي کړل او نور یې کابل ته واستول . چه له هغې نیټې څخه وروسته هغوي هیڅکله کورته رانه غلل .

د بشر د حقوقو سازمان او ځینو خبرنگارانو هم د ځینو پېښو رپوټ ورکړي دي

اگر چه د نیول شویو کسان دقیقه شمیره نده معلومه ، ځکه چه د بشر د حقوقو سازمان په ټولف هیواد کې امکانات ندرلودل خو بیا هم د عفو نړیوال سازمان د ځینو مهمو خلکو نومونه نشر کړيدي چه په هغه وخت کې د دولت لخوا نیول شويدي . په هغه یوه رپوټ کې چه په ۱۹۷۹ کال کې نشر شو د دگرجنرال شاپور احمدزي او د نوموړی د کورني د یو نامشخص تعداد کسانو د نیونې ، داکتر میر علي اکبر د جمهوریت د روغتون رییس په کابل کې چه د ۱۹۷۹ کال د اگست په ۱۷ نیټه نیول شوي و راغلي دي . نوموړی دواړه کسان د دولت پر ضد د توطیې کولو په تور نیول شوي و . د ثور د کودتا څخه وروسته په لنډ وخت کې انجنیر عبدالنواب آصفي د کانو او صنایعو وزیر له کوره څخه ونیول شو او پلچرخي ته واستول شو او همداراز انجنیر کریم عطایي د مخابراتو وزیر او د رادیو افغانستان پخواني رییس ، د کندهار ولایت پخواني والي ایوب عزیز د کودتا څخه وروسته سمدلاسه ونیول شو خو دا معلومه نشوه چه هغوي چیرته بندیان شول .

ممل متحد د بشر د حقوقو په ارتباط یو ځانگړي کمسیون په افغانستان کې د بشري حقوقو څخه د تیروتنو د څیړلو لپاره تر ۱۹۸۴ پورې ټاکلي و . چه وروسته له هغه یو اتریشي پرفیسر د فیلیکس ارماکورا په نامه په

دي دندي وگمارل شو او په يوه رپوټ كې چې په ۱۹۸۶ كال كې خپور شو نوموړي د تيرو شپږ كلونو پېښي څيړلي وي .

يوه مخصوص كمسيون د خلكو د وركيدني په ارتباط داسي اطلاعات تر لاسه كړي و چې گواكي د ۱۹۷۸ كال د دسامبر د ۲۷ نيټې څخه دمخه ۹۰۰۰ تنه وژل شوي دي . اگر چې د عفون نړيوال سازمان يو ۴۸۴۵ تنيزد وژل شويو كسانو لېست خپور كړي و . لكه څرنگه چې عمومي مجموعي ته په يوه رپوټ كې راغلي و (A/40/843:para.50) هغه شميره چې د وركو شويو كسانو په برخه كې تر ۱۹۸۰ كال پوري خبره شوي ده په حقيقت كې له هغه څخه ډير دي چې پخوا خپاره شوي و . په آخر كې نوموړي كمسيون د پلان وزارت د پخواني كاركونكي اظهارات لاس ته راوړل چې نوموړي په هغه وخت كې دنده درلوده چې د وركو شويو خلكو يو مكمل لست د هغوي د دوستانو څخه د معلوماتو د اخيستلو له مخې ترتيب كړي چې د دري اونيو په ترڅ كې نوموړي د ۲۵۰۰۰ تنو لست برابر كړي و چې عمرونه يې د ۱۸ او ۶۰ كلونو تر منځ و چې د نوموړو ورك شويو كسانو په منځ كې ډير تحصيلكړده خلك د داکترانو ، دولتي مامورينو ، افسرانو ، مذهبي مشرانو په گډون و . د شاهدانو په وينا چې د نوموړي دوري په جريان كې ممكن تر ۲۷۰۰۰ ورك شويو او وژل شويو خلكو لست برابر شوي وي . كه چيري د ثبت او راجستر پروسه درول شوي نه واي نو دا به په ډاگه شوي واي چې د نوموړي شميري څخه ډير كسان په نوموړي دوره كې وژل شوي دي .

۳.۴ نيوني او وركيدني په كندهار ولايت كې

د عدالت پروژي د كندهار په ولايت د نيونو او وژنو يوه پېښه د تحقيق او بررسي لاندې نيولي ده چې ممكنه ده د تره كې – امين د حكومت په وخت او يا د روسانو د راتلو سره د كندهار ولايت د ډنډ په ولسوالي كې تر سره شويده .

د سيمي د اوسيدونكو په وينا چې دولتي چارواكو د سيمي خلك په يوه ښونځي كې را ټول كړ او وروسته يې له هغوي څخه و غوښتل چې هغه كسان په گوته كړي چې د دولت د ارضي سياست په خلاف دي . او نوموړو خلكو ته وويل شول چې ځمكو مالكان ورپه گوته كړي . او هغه كسان چې هلته په گوته شول ټول ووژل شول هغو خلكو چې له نوموړي پېښې ژوندي پاتې شوي و دا مشخصه كړيده چې په نوموړي پېښه كې انجنير محمد ظريف چې وروسته بيا د كندهار والي شو ، محمد ويس د ډنډ ولسوالي ولسوال ، او د خلق دموكراتيك گوند يو لور پوري چارواكي د آقا محمد په نامه گډون درلود .

حاجي م . چې په هغه وخت كې د محلي كوپراتيف ريس و په هغې ورځ د كرز په كلي كه و او خپل د سترگو ليدلي حال داسي بيانوي :

زه سيند سره نږدي وم چې د ډنډ ولسوال راغي او ماته يې وويل چې د كلي مشران خبر كړم چې په ښونځي كې د ميټنگ لپاره راټول شي . كله چې زه ښونځي ته ولاړم ومي ليدل چې د كلي ټول خلك هلته راټول شوي و چې د لنډي مودي وروسته ښونځي د ټانكونو او عسكرو لخوا محاصره شو . دري تنه چې والي ، ولسوال او آغمحمد د خلق گوند لور پوري چارواكي ستير ته وختل . او له ناستو خلكو يې و غوښتل چې هغه كسان چې د ځمكي د توزع مخالف دي بايد په گوته شي . ډيرو خلكو ځيني كسان پدې تور متهم كړل او هغوي يې ويستل . بيا هغوي سوال وكړ چې كومو كسانو ويلي دي چې ښځي بايد پورني پر سر كړي چې بيا هم ځيني كسان په دي تور ورپه گوته شول او هغوي يې له نورو خلكو جلا كړل . او وروسته يې نوموړي متهمين په دري لاري موټرو كې سپاره كړل او د والي دفتر ته يې بوتلل . ۲۹ تنه د هغوي له ډلي په هماغه شپه ووژل شول ، ځيني يې خوشي شول او نور پاتې كسان هلته پاتې شول چې د څو ورځو په موده مونږ كولاوي شول چې هغوي ته خواره وروړو . خو كله چې امين واك ته ورسيد نوموړي كسان له هغه ځايه څخه ويستل شول او مونږ بيا هيڅكله بريالي نشو چې هغوي ووينو .

آ.ه. يوه تن د ډنډ ولسوالي د كرز د سيمي اوسيدونكي عدالت پروژي ته د نوموړي پېښې په اړه داسي وويل :
د دولت كسانو اعلان وكړ چې د سيمي وگړي دي ټول په ښونځي كې را ټول شي . او وروسته هغوي د خلكو له ډلي څخه ۳۵ تنه ونيول . چې په نوموړي پېښه كې زما دوه ترونده د محمد حسن او محمد هاشم په نومونو ورك شول . هغوي يو څه وخت په كندهار كې بنديان و خو وروسته زه پوه شوم چې هغوي وژل شويدي . چې جنازي يې هم مونږ ته رانكړل شوي . او د نيوني وروسته ما هغوي بيا ونيول . زما تر ونيو ډيري ځمكي درلودې .

ن.م. د هغو کسانو له ډلي څخه و چه په نوموړی ورځ کي په هغي بنونځي کي د نورو خلکو سره يوځاي و او له هغه ځايه نيول کيږي او په يوه لاري کي د ولايت انگر ته چه هلته يو زندان و يوړل شول . نوموړی وايي : آقا محمد د دروازي په خوله کي ولاړ و او نمونه يي لوستل . او ځيني کسان يي د لين څخه ويستل يوه سري چه خدای داود نومیده د نوموړی له زوي سره له لين څخه ويستل شول او مونږ وروسته له هغي نيټي هغوي ونليدل هغوي د مخالفينو سره داريکو درلودلو په تور نيول شوي و . هغه خلک چه له مونږ څخه جلا کيدل د يوه ديوال شاته بيول کيدل او فقط مونږ د هغوي غږ اوریده چه وهل ټکول کيدل . هغوي مونږ هم ډير وهلو او زه يي ډير وهلم چه ځيني عضلات مي له هماغه وخته په زندان کي عيبي شوي دي . د وهلو ټکولو په وخت کي هغوي زما څخه د نورو په اړه معلومات اخيستل او ويل چه زه بايد خپلي لورگاني بنونځي ته وليږم . زمونږ له ډلي څخه ۳۵-۳۰ تنه ووژل شول . په هغه وخت دولت فيصله کړي و چه د لويو زميندارانو ځمکي نورو ته توزیع کړي چا به چه نوموړي فرمان نه منلو نو نيول کيده او بيا به وژل کيده . زما زوم هم ماسره يوځاي نيول شوي و چه ما د زندان په يوه کوټه کي د نوموړي دستمال او بوتونه وموندل خو پخپله د هغه درک معلوم نشو او هغو ظالمانو هغه وژلي و .

سيد . د ډنډ د ولسوالي يو بزگر د عدالت پروژي ته ويلي دي چه نوموړی خپل يو ورور چه فدا محمد نومیده په نوموړی قضيه کي له لاسه ورکړيدي . هغوي فدا محمد د بنونځي څخه ونيول او کندهار کي يي بندي کړ خو وروسته زه پوه شوم چه هغوي فدا محمد وژلي . ما فدا محمد بيا هيڅ ونليد او د هغه جنازه هم مونږ ته چا رانکره . نوموړي د نورسپينډيرو سره د کرز بنونځي ته تللي و چه هلته والي . او د ډنډ ولسوال ويس هم موجود و او زما ورور يي د هماغه ځايه ونيو . زما ورور يو بزگر و . محمد ۶. د کرز اوسيدونکي وايي چه په نوموړو پيښو کي هغه خپل دوه وروڼه چه يويي حسن او بل يي امير محمد نومیده له لاسه ورکړي دي .

غ. چه د کرز وسيدونکي دي وايي چه په نوموړی پيښه کي يي خپل دري تنه عزيزان له لاسه ورکړي دي چه په هغو کي پلار يي غلام سرور دوه ترونه يي غلام فاروق او غلام صديق چه هغوي ټول زمينداره و هغوي هم د کرز له بنونځي څخه ونيول شول او غ وايي چه بيا هيڅکله ده هغوي ونليدل .

ا.ک. چه د ډنډ د ولسوالي اوسيدونکي دي وايي چه نور کسان د کورونو څخه ونيول شول چه پدي لړ کي يي خپل پلار امان الله او ورور عبدالرزاق له لاسه ورکړي دي . وروسته د هغي چه په نوموړی پيښه کي ونيول شول . نوموړي وايي چه د ولايت څخه يوه پوځي قوه زمونږ کلي ته راغله او زما پلار او ورور چه مزدوکاران و د بنونځي له نږدي سيمه څخه ونيول شول له هغي وروسته مونږ هغوي هيڅکله هم ونليدل او جنازي يي هم مونږ ته رانکړي شوي او زه داسي معلومات هم نلرم چه په هغوي څه راغلل . ي. د کرز د سيمي يو دوکاندار وايي چه د نوموړی پلار او د هغه تره چه د ځمکي خاوندان و په نوموړی پيښه کي ونيول شول او هغوي هيڅکله بيا ونليدل .

د هغو اظهاراتو چه د شاهدانو څخه د عدالت پروژي را ټول کړيدي دا معلومه شويدې چه يو پوځي ځواک سيمه ته راغلي و او د پوځي عملياتو په ترڅ کي يي نوموړی خلک نيولي دي هغه پوځي مسولينو چه په نوموړو عملياتو کي اشتراک درلود د شاهدانو په وينا دادي : د فرقي قوماندان نور محمد سرروضه وال ، د محلي پوليسو مشر قوماندان حيدر .

۳.۵ يو ځغلنده رپوټ د شورش ضد عملياتو په وخت کي د بشري ضد جناياتو په اړه د تره کي او امين د حکومتونو په دور کي د مقاومت د ځپلو په مقصد له ټولو تاکتيکونو څخه گټه اخيستل کيده . په هغه رپوټ کي چه ۱۹۸۵ کال کي خپور شو په هغه رپوټ کي فيلکس ارماکورا ويلي دي چه پوځي عمليات په هغو سيمو کي پر مخ بيول کيدل چه هلته د خلکو مخالفت د دولت د اصلاحاتو پر ضد پيل شوي و چه په خاصه توگه د کنړ ، نورستان ، پکتيا ، پروان او اورزگان ولاياتو کي په نوموړو عملياتو کي يو ډير شمير غير پوځي وگړي په ډله ايزه توگه نيول شوي ، په ډله ايزه توگه وژل شوي او په خاصه توگه په هغه وخت کي د هوايي نامشخصو بمباريو له امله يو ډير شمير غير پوځي وگړي وژل شويدي . چه د نوموړو پيښو ځيني رپوټونه د هغو ژورناليسټانو او د بشر د حقوقو د فعالينو لخوا په پاکستان کي د نوموړو خلکو سره د مرکو په ترڅ کي اخيستل شويدي چه نوموړی پيښي پکښي تشریح شويدي .

۳.۶ په کرهاله کي ډله ايزي وژني

د ۱۹۷۹ کال په لومړيو کي د خلق دموکراتيک گوند مخالفينو د کنړ ولايت کي ډيره سيمه تر خپل کنترول لاندي راوستي وه . د نوموړي کال د مارچ په مياشت مخالفين چه د مجاهدينو په نامه ياديدل په دي وتوانيدل چه د کنړ د ولايت د ولسواليو مراکز ونيسي او فقط د ولايت مرکز ته د اسعد آباد ښار د حکومت په واک کي پاتي و . ډگروال شهناز شيواني چه د پکتيا اوسيدونکي و په هغه وخت کي د کنړ والي و . د مجاهدينو ځواکونو د کنړ په مرکز اسعد آباد باندي خپل درانده بريد پيل کړل . هغه شمير حکومتي کسان چه په سيمه کي کلابند شوي و د مخابري په ذريعه يي د کابل څخه د نوي پوځ غوښتنه وکړه . هغه پوځونه چه د مجاهدينو د مقابلي لپاره له کابل څخه کنړ ته راواستول شول دادي : د کوماندو ۴۴۴ لوا چه قومانداني د صديق عالميار په لاس وه او د ننګرهار د ۱۱ فرقي ځيني ځواکونه .

د شاهدانو د وينا سره سم چه د عدالت پروژي پدي اړوند ورسره مرکي کړيدي د ۱۳۵۷ کال د کب د مياشتي په ۱۵ شپه (۶ مارچ ۱۹۷۹) د مجاهدينو هغه لوي ځواک چه د پيچ د دري لخوا راغلي و په اسعدآباد باندي يي بريد وکړ نوموړي ځواکونه د اسعد آباد په ختيځ کي د کرهالي د کلي له استقامت څخه ښار ته را ننوتل . همداراز مجاهدين د ښار څخه باندي په دولتي پوستو بريدونه وکړل پداسي حال کي چه مجاهدين پر دولتي پوستو د بريد په لړ کي بريالي نشول او د سهار خواته له سيمي څخه په شا ولاړل . پدي حال کي حکومتي ځواکونو غوښتل چه د مجاهدينو ځواکونه د محاصري په حاقه کي راولي او غوښتل يي چه هغوي د کرهالي په کلي کي کلابند کړي چه پدي لړ کي صديق عالميار او د هغه نورو انديوالانو د غچ اخیستلو يو کړندي عمليات په نوموړي سيمه کي پيل کړل .

رپوتونه مختلف دي چه څه وخت دغه بريدونه تر سره شول خو له هغو کسانو سره چه د عدالت پروژي مرکي کړيدي او له نوموړو پيښو ژوندي پاتي دي هغوي دا خبره تايديوي چه عمليات سمدلاسه د مجاهدينو د بريد څخه وروسته پيل شول . هغه رپوتونه چه يو کال وروسته په مطبوعاتو کي خپاره شول پکښي ويل شويدي چه نوموړي ډله ايزي وژني د ۱۹۷۹ کال د اپريل په ۲۰ نيټه تر سره شويدي خو په نوموړو رپوتونو کي دا ندي ويل شوي چه مجاهدينو په کومه نيټه په اسعد آباد بريد کړي و . چه د ډيرو نورو تحقيقاتو بغير د نوموړي ډله ايزي وژني دقيقه نيټه معلومول گران بريښي .

دولتي ځواکونو کور په کور لټون پيل کړ او خلک يي يويي لويي غونډي ته د سيند غاړي ته را وغوښتل . نوموړي غونډه د کرهالي او اسد آباد تر منځ د نښلونکي پله ته نږدي جوړه شوه . ډله ايزه وژنه په همدغي غونډه کي را منځ ته شوه ځکه صديق عالميار خپلو ځواکونو ته امر کړي و چه نوموړي سيمه کلابنده کړي او وروسته يي نوموړو ځواکونو ته ويلي و چه په نوموړي جمعيت باندي ډزي وکړي . شاهدان دا بيانوي چه څرنگه د وژنو وروسته صديق عالميار بولدوزر ته امر کوي چه د وژل شويو کسان لپاره يو خندق وباسي چه نوموړي خندق د کرهالي پله ته نږدي جوړ او وژل شوي کسان پکښي واچول شول . د شاهدانو په وينا چه ډير کسان په دغو ډله ايزو وژنو کي نه و مړه شوي خو تپيان شوي و خو نوموړي کسان ژوندي و او تر خاورو لاندي شول . اصلي قبر پدي سيمه کي تر اوسه هم د ليدلو وړ دي او معلوميري . د نوموړو وژنو وروسته امنيتي ځواکونو د لټون عمليات پيل کړل او نوموړو ته داسي ويل شوي و چه د کور په کور لټون په وخت کي چه هر څوک مخي ته ورځي په گوليو دي وويشل شي چه دا عمليات د ډيرو د وژل کيدو باعث وگرځيدل او په خاصه توگه د غير پوځي وگرو د تلفاتو باعث وگرځيدل . شاهدان وايي چه په نوموړو وژنو کي ډير شمير ښځي ، کوچنيان او سپين ږيري هم وژل شوي دي . د نوموړو عملياتو د متضررينو دوه ډله ايز قبرونه په دغه سيمه کي موجود دي . رپوتونه د نوموړو وژنو د قربانيانو شميره له ۱۰۰۰ تنو څخه پورته ښيي . نوموړو ډله ايزو قبرونو تر اوسه لاس ندي ځورلي او په هماغه حال پاتي دي . د پيښي څخه وروسته د سيمي اکثرا ژوندي پاتي شوي کسان پاکستان ته وتښتيدل .

هغو شاهدانو سره چه د عدالت پروژي مرکي کړيدي دا جوته کړي چه لاندي کسانو د نوموړو ډله ايزو وژنو پلانگزار ي او امر کړي دي :

- جگړن صديق عالميار د ۴۴۴ کوماندو قطعي قوماندان . گومان کيږي چه نوموړي تر ۲۰۰۵ کاله پوري په هالنډ کي ژوند کاوه .
- جگړن بهرام الدين دننگرهار د ۱۱ فرقي يو افسر چه د نوموړي فرقي د ځواکونو قومانداني په عملياتو کي پر غاړه و . وروسته پيا په ننګرهار کي په يوه پيښه کي ووژل شو .
- جگړن گلرنگ د ننګرهار د ۱۱ فرقي يو افسر . نوموړي تر ۲۰۰۴ کاله پوري په پيښور او کابل کي ژوند کاوه اوس ويل کيږي چه مړ شويدي .

شاهدانو ويلي دي چه د ولايت والي په نوموړي پېښه كې دخالت ندرلود او والي يې د نوموړي جرم څخه جلا بللي . هغه لوي عامل چه نوموړو افسرانو ته يې د دومره لويو وژنو اجازه ورکړېده د هغوي سياسي ارتباطات دي . دا ځكه چه صديق عالميار د حفيظ الله امين خاص كس و او د نوموړي ورور په كابينه كې د وزير دنده درلوده . په هغه وخت ډير واړه افسرانو په لويو څوكيو كې گمارل شوي و او هغوي به د مسوليت د لري كولو لپاره په دغسي كارونو لاس پوري كاوه .

۷.۳ د هرات پاڅون د ۱۹۷۹ كال د مارچ په مياشت كې

د هرات پاڅون د جگړې په ضعيفت كې لوي بدلون راوست . ولي چه د رژيم د ضعيفي عوامل يې وښودل او خلکو ته د لويو عقيدوي مخالفتونو اود هغوي د راټوليدني تر يوه مقصد لاندې امکانات برابر كړل . د نوموړي پاڅون د كرارولو په منظور د شوروي اتحاد د هوايي ځواك څخه گټه اخستنه (چه دا موضوع هيڅ وخت هم شورويانو تايد نكړه) ددې لامل وگرځيده چه د شوروي واکدارانو كې دا تشويش پيدا كړي چه په افغانستان كې اوضاع ورځ تر ورځې په خرابيدو ده .

د نوموړي پاڅون د پيل په مورد كې مختلف رپوتونه تر لاسه شوي . داسې معلومېږي چه نوموړي پاڅون د حكومت لخوا څخه په ډير خشونت سره محكوم شو . خو په هغه وخت كې په هرات كې نه كومه ورځپاڼه وه او نه كوم باندي خبريالان چه د نوموړي پېښې سپيناوي وكړي . دورانسورا د هرات پاڅون داسې تحليل كړي او ويلي يې دي چه نوموړي پاڅون د خلقي دولت لپاره د خطر يو زنگ بلل كيده ولي چه خلقي واکداران پدې وپوهيدل چه د هغوي په مقابل كې يواځې په اطراف كې اپوزيسيون نه بلکه په ښاورونو كې هم را ولاړ شوي دي . د ځمکو ویشل د نوموړو پېښو اصلي لامل نه گڼل كيده خو د مذهبي مشران ، علما و او د خلکو د مخکښانو نيولو د نوموړي پاڅون اساسي علت شمير كېږي . د هرات له عمومي پاڅون څخه دمخه په ځينو كليو او بانډو كې ورته پاڅونونه تر سره شوي و .

د مارچ په ۱۵ نيټه خلك د ولسواليو په جوماتونو كې را ټول شول او د ملايانو په فتوا د ښار د پاڅون كونكو سره يو ځاي شول . شورش پيل شو او د هرات ۱۷ فرقي منسوبينو د حكومت له امر څخه سر غرونه وكړه او پاڅون كونكو سره يو ځاي شوه او شورشيانو ته يې وسلې او مهمات برابر كړل . د يوې ورځې په اوږدو كې شورشيانو د ښار د مهمو سيمو كنترول په لاس كې واخيست او د يوې اونۍ په جريان كې يې ځيني مهم حزبي كسان لکه عبدالحي ياثمين ووژل . د هرات ولايت ټولې ولسوالي د اوبه او پښتون زرغون څخه بغير نوري د پاڅون كونكو لاس ته ورغلي . په نوموړي پاڅون كې چورتالان هم تر سره شو او دولتي ځواكونو په هغو سيمو چه هلته خلك په دولتي ضد والي باندي مظنون و بریدون كول . د پاڅون په ترڅ كې دوه قوماندانانو د ۱۷ فرقي په تسليمي كې اسماعيل خان سره مرسته وكړه چه يوې سردار خان او بل يې غلام رسول خان نوميدل .

دولت د ايران حكومت په دي پاڅون كې تورن كړ . كابل له كندهاره څخه يو قوماندان د سيد مكرم په نامه د پاڅون د ځپلو لپاره هرات ته واستاوه . كله چه د نوموړي ځواكونه د هرات ښار ته ورسيدل د شپږم له هوايي ډگر څخه طيارو د هرات بنتر بمبارد اوه . د څو ورځو پرلپسې بمباري او كور په كور جگړو څخه وروسته پاڅون كونكو ماتې وخوړه . يوې كومانډو قطعي د انجنير ظريف په رهبري چه له كندهار څخه راغلي و د پاڅون كونكو پر ضد عمليات پيل كړل . په څلورمه شپه (د كب د مياشتې ۲۹) ډير مړه شوي كسان په ډله ايزو قبرونو كې د تخت صفر او باغ ملت سيمه كې ښخ كړل شول . د هرات د يوه پخواني اوسيدونكي په وينا چه خلکو د نوموړي ځاي نو (مکان شهداي گمنام) كينود .

كله چه د دولت ځواكونو بيا د ښار كنترول تر لاسه كړ نو ډيري لويې نيونې يې د خلکو تر منح ترسره كړي چه په پايله كې يې ډير نيول شوي كسان ورك شول او دا احتمال شته چه د محكمې كولو پرته به وژل شوي وي د بشر د حقوقو د استازي ارماكورا په وينا :

هغه اصلي معلومات چه نوموړي په لاس راوړي ويل يې دي چه د نوموړو ورځو په جريان كې د ۱۰۰۰ تنو څخه ډير كسان د دولتي ځواكونو ۱۹۷۹ كال د اپريل تر مياشتې په هرات كې د پاڅون څخه وروسته نيول شوي دي . په ډيرو مواردو كې داسې شوي چه د سياسي بنديانو كوچنيان او ښځې هم نيول شويدي . د نوموړو نيونې لمن ډيره لويه شوه او پدې جريان كې ډير مذهبي كسان او د چپي دلو غړي ، د دولت كاركونكي ، متعلمين ، تجاران ، دپيلماتان ، علمي څيري ، ونيول شوي .

د. د شيندند د ولسوالي يوه بزگر د عدالت پروژې ته ويلي دي چې د ۱۹۷۹ کال د مارچ د مياشتې په ۱۵ نېټه نوموړي خپل پلار او يو ورور له لاسه ورکړل او وايي چې پلار مي په بنار کې هوټل درلود او ورور مي هم ورسره کار کاوه. ما د خپل پلار جنازه د هغه د هوټل تر څنګ د بازار پر سر ومونده خو زما د ورور جنازه معلومه نشوه ولي چې نوموړی يې ژوندي نيولي و. زما د پلار نوم نظر محمد او زما د ورور نوم شير آغا و دا چې زه د دولت څخه ډير ډار شوي وم نو د هغوي هيڅ لټون مي ونکر.

ا. د هرات د بنار يو دوکاندار وايي چې په نوموړو پېښو کې يې خپل ورور چې له ده سره اوسېده له لاسه ورکړي دي نوموړی محمد ابراهيم نومېده. آ. وايي چې د هغه ورور په جکره کې نه وه شامل خو د خپل دوکان مخې ته د کب د مياشتې په ۲۴ نېټې د طياري په ډزو کې وويشتل شو او مړ شو. زه له کمونستانو څخه ډارېدم او ما له ويري څخه حتي يوه عسکر سره هم خبرې نشوای کولاي. خلک مسلمانان و او دولت د کمونستانو په واک کې و او هغوي له خلکو سره دښمني درلوده له همدې کبله دا وضع پېښه شوه. زما ورور د بابو شاه آغا په زيارت کې بنخ کړل شو خو نورو خلکو خپل مړي په نورو هديرو کې خاورو ته وسپارل.

ف. يوه د کاندار د جغاري د کلي څخه د عدالت پروژې ته داسې وويل: دولتي ځواکونو د بنار د څلور خواوو څخه پر بنار باندي بريد وکړ او ډير خلک يې ووژل او ډير هم ونيول. نوموړی پېښه د بادک شهدا په سيمه کې منځ ته راغلي ده. عبدالحي يانمين د هرات والي او سيد مکرم د فرقي قوماندان، او زمري زمريار د امنيه قوماندان په هغه ځاي کې و. ډير خلک د کندهار په دروازه، د ملک په دروازه کې، د زنگيني د پله سره او د عراق په دروازه کې ووژل شول.

س. يوتن ښوونکي د پل رنگيني د کلي اوسيدونکي د خپل ورور د نيولو په اړه په نوموړو شورشونو کې يې داسې وويل:

نوموړی د ښونځي په دولسم ټولګي کې و کله چې عمومي پاڅون پيل شو دولتي ځواکونو هغه د ښونځي څخه ونيو او زه نه پوهېږم چې له هغې وروسته په هغه څه راغلل. د پوليسو قوماندان خلک نيول. زه والي او د خاد ريس ته ولاړم او هغوي ته مې عريضه وکړه هغوي ماته ځواب راکړ چې د جواد په نامه بندي دوي سره نشته زه څو ځلي د هغوي دفتر ته ولاړم خو په پای کې هغوي ماته نوموړو دفترونو ته د ننوتلو اجازه نه راکوله دا ددې په خاطر و چې خلکو له هري خوا په دولتي دفترونو بريدونه کول. د کب په ۲۴ نېټه هغه شمير خلک چې د خپلو کورنو څخه بهر و ددولتي ځواکونو لخوا د دښمنانو په عنوان نيول کيدل ځينو خلکو د خپلو خپلوانو جسدونه وموندل او بيا يې خاورو ته وسپارل او هغه خلک چې وژل شوي و وروسته بيا دولت د شهيدانو په غونډي کې بنخ کړل.

په ۱۹۹۲ کال کې د يوه رپوټ له مخې په هرات کې يو ډله ايز قبر وموندل شو چې قابو ۲۰۰۰ کسان پکښې بنخ و.

د بشر د حقوقو کمسيون د نوموړو پېښو د قربانيانو د خپلوانو سره په مرکو کې د هغو ورکو شويو کسانو په مورد ځيني معلومات لاس ته راوړي دي چې د نوموړو کسانو يو کوچني لست يې برابر کړيدي چې وړاندي کيږي:

د يو شمير هغو کسانو نومونه چې په هرات کې د ۱۹۷۹ کال د مارچ د مياشتې په پاڅون کې ورک شويدي:

- * حاجي عبدالاحد.
- * حاجي داد محمد.
- * حاجي امين الله.
- * وکيل احمد د مرتضي زوي.
- * حاجي محمد جان د ملا برات زوي.
- * حاجي حفيظ الله د حاجي نورالدين زوي.
- * حاجي صديق.
- * نجيب الله د حبيب الله زوي.
- * امرالله د عبدالله زوي.
- * اکبر جان د حبيب خان شکيبا زوي.
- * ذبيح الله د حاجي نصرالدين زوي.
- * غوث الدين د گلستان زوي.

- * حاجي يار محمد د سيد محمد زوي .
 - * عبدالحكيم د حبيب الله زوي .
 - * ارباب عزيز د شكيان مروزي زوي .
 - * نورالدين د شكيان مروزي زوي .
 - * محمد امين د شكيان مروزي زوي .
 - * سعدالدين د شكيان مروزي زوي .
 - * اكبر خان د شكيان تاجكي زوي .
 - * عبدالشكور د معلم شكيان زوي .
 - * غلام سخي .
 - * محمد هاشم .
 - * حاجي بسم الله د محمد هاشم ورور .
 - * عبدالله ناصح .
 - * عبدالمجيد دوكاندار .
 - * غلام غوث بنونكي .
- د بشر د حقوقو د مستقل كمسيون خبري څانگه د هرات زون .

۳.۸ بمباردمانونه ، ورکيدني او مقاومت په هزاره جات کي د ۱۹۷۹ کال په اوږدو کي

په هزاره جات کي پاڅون هغه لومړني بريالي او ناڅاپه باڅون و چه د خلقي رژيم په وروستيو کي تر سره شو . نوموړی پاڅون د ۱۹۷۸ کال په اکتوبر کي پيل شو او د ۱۹۷۹ کال پوري يي د هزاره جات ډيري سيمي د باميانو له مرکز څخه بغير د مجاهدينو په ذريعه ازادي کړي . دولت د نوموړو سيمو بمباردمان ته تر ۱۹۸۰ کال دوام ورکړ او ټولي ازادي شوي سيمي د اتفاق شورا چه د هزاره رهبرانو يوه شورا وه اداره کيدلي . د نوموړو سيمو ازادي د هغي سيمي د ليري والي او غزني والي له کبله و . او د خلق گوند ځواکون په سيمه ډير لږ و او هغوي نشوای کولای چه د سيمي خلکو سره رابډی ټينگي کړي ولي چه د ژمي لخوا هلته ټولي لاري تړل کيدلي او د پوځي عملياتو کول يي پدغه سيمه کي محدودول .

په باميانو کي جکړو تر راتلونکي لسيزي پوري دوام وکړ . يوه پخواني استاد چه د باميانود ولايت د دشت عيسي د سيمي اوسيدونکي د عدالت پروژي ته د خپلو د خپلوانو د ورکيدو په مورد کي په ۱۹۷۹ کال د اپريل په مياشت کي داسي معلومات ورکړيدي :

محمد حسين د خادم حسين خان زوي د دشت عيسي د سيمي اوسيدونکي په باميانو کي د يوه دفتر کارکونکي و په ۱۹۷۹ کال کي د خلق گوند غړوز نوموړی د کار له ځاي څخه ونيو او له ځانه سره يي بوته نوموړي يي د شورشيانو سره د تر او لرو په تور نيولي و او تر او سه پوري د هغه کوم درک نشته او مونږ نه پوهيږو چه هغه مر دي که ژوندي .

خادم حسين د غضنفر زوي د باميانو ولايت د دشت عيسي د سيمي اوسيدونکي چه په هغه وخت کي د خلق کونځواکونو نوموړي نيولي و او تر اوسه پوري يي هيڅ پته نشته نوموړي هم پدي تور متهم و چه گواکي د مخالفينو سره تر او لري او نوموړو ځواکونو د هغه په کور بريد وکړ او نوموړی يي ځان سره بوته او بيا ورک شو .

ياسين د سيد رجب زوي د باميانو د ولايت د دشت عيسي د سيمي اوسيدونکي چه په ۱۳۵۸ کال کي نوموړی د خلق گوند د ځواکونو لخوا د هپل کور څخه ونيول شو او بيا لادرکه شو نوموړي يو تجار و او حکومت هغه د شورشيانو سره د تر او په درلودلو سره له کوره ونيوه او بيا يي وواژه .

حسين خان د سيد آقا زوي د دشت عيسي اوسيدونکي نوموړی په ۱۳۵۸ کال کي د خلق د گوند د ځواکونو لخوا په خپل کور کي ونيول شو او بيا باميانو ته راوستل شو چه د نوموړی کورني تر اوسه هم نه پوهيږي چه هغه ژوندي دي او يا مړ . د دشت عيسي د سيمي اوسيدونکي وايي چه په ۱۹۷۹ کال کي د حکومت يوه لوي ځواک په سيمه بريد وکړ .

د خلق گوند ځواکونو خپل عمليات د ۱۳۵۸ کال څخه پیل کړل او د بامیانو له مرکز څخه تر دره فولادي او شیدانو پوري بمباري کړي او په نورو سیمو یې هم بمباري کولې. زمڼر په سیمه دشت عیسی کې د نوموړو بمباریو په ترڅ کې ۴۰۰ کورونه وړان شول او ۱۰۰ تنه په دغو پېښو کې ووژل شول. عملیاتو یوه ورځ دوام وکړ چه پوځیانو هر یې خواته بمباري او ډزي کولې. کورونه د بمباریو او درندو وسلو د ډزو په پایله کې اور واخیست او وسوځیدل. هغوي په درندو وسلو کورونه ویشتل او اور یې اوراچاوه او بیا یې لوب تالان کاوه چه زمونږ له سیمې په هغه وخت ۶۰ کورني له سیمې څخه پاکستان او ایران ته وتښتیدي. د خلق گوند د پوځونو قوماندان ډگروال نصرالله نومیده او په اتمې فرقي پوري اړوند و. زه خپله په هغه وخت کې عسکر وم او پدې پوهیدم چه نوموړي د کدنگ قوماندان و او د هغه ځواکونه د هوایي ډگر په شاوخوا کې ځایر ځای شوي و. هغوي ۳۰ تنه د دره فولادي، دشت اخندان او سر آسیاب څخه ونيول او د پلچرخي زندان ته یې انتقال کړل چه تر اوسه پوري لادرکه دي او مونږ نه پوهیږو چه هغوي ژوندي دي او که مړه شوي دي. هغوي زه مجبوره کړم چه عسکري ته ولاړ شم او ماددري کاله د قرغي په فرقي کې عسکري وکړه چه پدې موده کې ما نشوای کولای چه له عسکري وتښتم.

زما د عسکري په موده کې یو ډیر شمیر خلک د تحقیقاتو په دوران کې ووژل شول او یا لدرکه شول.

س. د دشت عیسی د سیمې اوسیدونکي د عدالت پروژې ته وویل چه خلقیانو د ۱۹۷۹ کال په اوږدو کې خلیفه عوض د هغه له کوره څخه ونيوه او نوموړی یې د هغه له وروه سره چه بوستان نومیده غیر لډي چه په پښو باندې تپي کړي و بیا یې په گوليو ویشتل. نوموړی یې د مخلفینو سره د تړاو په درلودلو سره متهم کړي و او هغه ۳۵ کلن و او شپږ اولاده یې درلودل. ما هم په دغه سیمه کې ژوند کاوه او د هغه له کور سره لنډ وم او ددغي پېښې په وخت کې هلته حاضر وم. د دولت کسان د هغه کورته پدې بهانه ورننوتل چه گواکي نوموړی د مخالفینو سره لاس لري او هغه وخت چه هغوي له کور څخه بیرته وتل نو د خلیفه عوض مړي د کور مخي ته پورت و چه بیا د کلي خلکو خاوروته وسپاره.

د بامیانو په ولایت کې د هغه وخت د عملیاتو څخه د یوه خلاص شوي تن سره په مرکه کې نوموړي د عدالت پروژې ته وویل چه دولت د خپلو سیمو د پرخوالي لپاره د پغمان د خلکو د پوځ څخه کار واخیسته او نوموړی شاهد وایي چه په هغه وخت کې د ښونځي په ۱۲ ټولگي کې و.

زه په هغي ورځ کې په سیمه کې وم او د خپلو سترگو لیدلي حال تاسي ته وایم. په ۱۹۷۹ کال کې د لومړي ځل لپاره دولت د اژدهار په غرخ باندې پوځي عملیات تر سره کړل او د پغمان خلک سیمه ته د غلا، سوځولو او وژلو لپاره سیمې ته راستول شوي و. هغوي نه یوځای چه د خلکو کورونو ته اور اچاوه بلکه څه یې چه له لاسه راتلل هغي وکړل. په سیمه کې یو ډیر شمیر خلک ونيول شول او ووژل شول چه تر اوسه پوري هم لادرکه دي. چه له هغي وروسته د سیمې خلک بامیانو، بهسودو او کابل ته راوتښتیدل.

۳،۹ په کابل ښار کې پاڅون

په ۱۹۷۹ کال کې د دولت پر ضد اعتراضونه د خلکو اعتراضونه پیل شول او د هغو لامل د مذهبي شخصیتونو نیول په هرات ښار کې د پاڅون څخه وروسته و د عدالت پروژې د یوه عیني شاهد سره مرکه کړیده چه نوموړي په هغه وخت کې د اعتراض کونکو د نیونو، په گوليو ویشتلو پېښې لیدلي دي نوموړي شاهد س.د. نومیري او د کابل د پغمان د ولسوالی اوسیدونکي دي. نوموړی چه په هغه وخت کې نهه کلن هلک و په یاد لري چه څرنګه د نوموړي پلار ورک شو.

د ۱۳۵۸ کال د روژې د میاشتي دریمه ورځ وه او حفیظ الله امین د واګ چاري په لاس درلودې او زما پلار په یوه گلخانه کې چه د کرهڼي د وزارت او جاپان لخوا جوړه شوي وه کار کاوه. مونږ دوه ورورنه او یوه خور وه چه په هغه وخت ټول واړه و او زه د ښونځي په پنځم ټولگي کې وم. یوه ورځ سهار چه مونږ چای وخورل پلار مي د وظیفې خواته روان شو او په هغه ورځ کورته راستون نشو او زه د هغه د کار ځای ته ولاړم او پوښتنه مي وکړه چه زما پلار چیرته دي خو هلته چا ماته ځواب رانکړ او بیا راته وویل چه کوم ځای ته تللي دي. په دا بله ورځ هم زه هلته ولاړم خو پلار مي هلته نه و زما د پلار څخه سر بیرته نور هغه کسان چه هلته یې دنده درلوده هم د حکومت لخوا نیول شوي و او حتی د ښونځي محافظ یې هم نیولي و هغوي د جومات خادم او بوتن بل چه په باشي مشهور و او د سیمې وکیل و هم نیولي و.

د ۱۹۷۹ کال د کب د میاشتي په دریمه نیټه مونږ د کابل په ده دانا سیمه کې ژوند کاوه په همدغه شپه د خپلو کورونو د بامونو پرسر پورته شوي و او الله اکبر یې ویل او د ورځې په اوږدو کې لارو او کوڅو ته راووتل او په ډله ایزه توګه یې ناري وهلي چه مونږ کمونیستان او روسان په خپل هیواد کې نه غواړو او سیمه

وروسته د وسلوالو ځواکونو لخوا کلابنده شوه او په خلکو يې ډزي وکړي . په نوموړو پېښو کې زما د عمه خاوند د دولتي ځواکونو لخوا ونيول شو چه وروسته يې جنازه کورته راوړل شوه . چه وروسته له څه مودي د نوموړي لور او ښځه هم د دولتي ځواکونو لخوا نيول شول او بيا ورک شول چه خلکو ويل چه هغوي هم وژل شوي دي .

س.م د چنداول د پاڅون بېښه داسې بيان کړېده :

د ۱۹۷۹ کال د جولای په مياشت کې د چنداول خلکو چه اکثریت يې هزاره وگړي و يو پاڅون پيل کړ چه په پايله کې يې د پوليسو پر پوستي حمله وکړه او دولتي ځواکونو په غبرگون کې په زرهاو تنه ونيول . د نوموړي پاڅون لامل د هغو شيعه، هزاره او قزلباش مشرانو نيول و چه د نوموړو مطاهرو د په لاره اچولو باعث وگرځېدې چه د ۱۹۷۹ کال د جولای په دريمه نيټه تر سره شوي او دا موضوع د بشر د حقوقو د کمسيون په رپوټ کې ويل شويده .

جنرال نبي عظيمي پدې اړه په خپل کتاب کې يو لست خپور کړې دي چه د ځينو هزاره ، شيعه او قزلباش مشرانو او وروسته د هغوي د ورکيدنو په برخه کې يې معلومات ورکړي دي او په نوري يادداشت کې د سيد واعظ ، شيخ محمد امين افشار ، شيخ محمد علي ، محمد اسماعيل مبلغ ، سيد ابراهيم علمشاهي ، محمد يوسف بينش ، نادر علي جاغوري ، سيد عبدالحميد ناصر و يو تن د عالمي په نامه نومه ليکلي دي .

نوموړي وايي چه دغه نيوني له هغې وروسته پيل شوي چه د سرطان په ۲ د ۱۳۵۸ کال کې د چنداول خلکو په امنيتي حوزې بريد وکړ . او د هغو وسلو په ذريعه يې چه د امنيتي حوزې څخه يې لاس ته راوړي وي د ميوند د جادي پخوا مارش وکړ چه هلته نور خلک هم دي بهير ته ورگډ شول او د دولت پر ضد يې شعارونه ورکول .

د بشر د حقوقو د کمسيون په وينا :

د ۲۰۰ تنو په شاوخوا کې خلک د ملي بيرغ شين ، سور او تور رنگ او شنو بيرغونو سره لارو کوڅوته راووتل او د حکومت پر ضد يې شعارونه ورکول او وروسته له هغې د کابل د ښار په زرهاو کسان چه په لرگيو ، چاقوگانو او زرو تورو باندي سمبال و د نوموړو ډلي ته ورگډ شول .

د ورځې په ۱۲-۱۱ بجو نوموړي اعتراض کونکي د حکومتې د غاښو پوري وسلوالو کسانو د ډزو لاندي راغلل او ډير شمير يې پدغو ډزو کې ووژل شول . او هغو کسانو چه خان د نوموړو پېښو څخه خلاص کړي و وروسته د امنيتي چارواکو لخوا ونيول شول چه بيا هيڅکله ونليدل شول او ورک شول .

ش. د چنداول يوه اوسيدونکې د عدالت پروژې ته داسې وويل :

د ۱۳۵۸ کال د سرطان په مياشت کې دامین د دولت لخوا په يوه ډيره شميره ملايان او دانشمندان بنديان شول چه ماته يې دقيقه شميره نده معلومه .

هغوي زما دوه وروڼه د آغبي احسان زامن له تکيه خاني څخه ونيول . هغوي د شپې په يوه بجه زمونږ کورته راغلل او دروازه يې ووهله کله چه زما خاوند دروازه ور خلاصه کړه دغو وسلوالو ورته وويل چه ته مونږ سره د ښاروای دفتر ته ولاړ شه او هلته نور بنديان وگوره او بيا يې ورته وويلي چه پلار ته دي هم غبر کړه او دواړه يې له ځانه سره بوتلل چه له هغې نيټې بيا تر ننه پوري يې درک نشو معلوم . زما خاوند حسين نومیده او خسرمي سيد جعفر نومیده . مونږ کوشش کاوه چه هغوي پيدا کړو خو د دولت اداري مقاماتو مونږ ته رښتيا نه ويلي . مونږ خپلي عريضي د عظمي صدرات او د خاد رياست ته وسپارل خو کومه نتيجه يې ورنکړه او په اخر کې يې مونږ ته وويل چه زما خاوند او د هغه پلار دواړه تښتيدلي دي مگر مونږ له هغو څخه تر اوسه هم کوم احوال تر لاسه نکړ . نوموړی وايي چه زمونږ يو خپلوان چه سيد علي شاه نومیده او په کارته سخي کې يې درملتون درلود هم د نوموړي له درملتون څخه ونيو او د نوموړي ورور سيد محبوب او د هغه پلار سيد احمد شاه هم نيولي و چه وروسته يې هيڅ پته معلومه نشوه .

يوه عيني شاهد ويلي دي چه په چنداول کې نيوني د پاڅون لامل وگرځيدې .

نوموړي وايي چه په ۱۳۵۸ کال کې کله چه امين د واک پر سر و . دولتي ځواکونو د آقايي احسان دوه زامن ونيول د شپې په يولسو بجو د عسکرو څخه ډک يو موټر راغي او هغوي يې له کور څخه ونيول . چه يو يې سيد مظفر شاه نومیده او يو با نفوذه روحاني شخصيت و او بل يې سيد عسکر شاه نومیده چه د بيهقي په ښوونځي کې ښوونکي و او د گذر وکيل هم و .

مونږ چه څومره تلاش وکړ د هغوي درک مو پيدا نکړ او دولتي مسولينو به مونږ ته ويلي چه مونږ هغوي ندي ليدلي . چه وروسته هغوي د مونږ له سيمي څخه يو تن ملا ، پهلوان عبدالحسن ، حاجي علي احمد چه يو با

نفوذ مذهبي شخصيت و ، آخند کاظم ، آقاي بينش ، او آقاي فضيلت ونيول چه د هغو د نيول کيدو له امله د سيمي خلک ډير په قهر شول او د دولت پر ضد پاڅون پيل کړ .

د سهار په اته نيمو بجو خلکو د سمت پر ماموريت بريد وکړ او د هغه ځاي ميزونه او څوکي يې ماتې کړي چه بيا د دولت د وسله والو لخوا پر خلکو ډزي وشوي او ډير کسان ووژل شول چه يو تن د محمد عباس په نامه د پاڅون په نوموړيو شيبو کي ووژل شو .
هماغه ورځ سهار خلک لارو او کوڅو ته راووتل او د اسمايي په جاده کي د روسانو يو موټر ونيو او کسان يې په چاقوگانو ووهل او دويم موټر يې له سيمي څخه وتښتيدله .

په ټولو سيمو کي وحشت حکمفرما و او کمونيستانو په خلکو ډزي کولي او خلک له سيمي څخه تښتيدل او مري په لارو او کوڅو کي پراته و . وروسته بيا خلک راټول شول چه وژل شوي کسان خاورو ته وسپاري ما پخپله ۲۱ تنه د شاه نجف په جومات کي ښخ کړل دا چه وضعيت ډير خراب و نوموړي وژل شوي کسان ما د جامو سره ښخ کړل او هغوي ته مي غسل هم ورنکړ .
ټولو خلکو په يوه غږ ويلي چه مونږ کافران نه غواړو او په داخلي او خارجي کمونيستانو دي مرگ وي او ويلي يې چه مونږ فقط اسلام غواړو . خلک په ډير بد حالت کي و ځکه چه د ډيرو کسانو د کورني غري او خپلوان وژل شوي و . وروسته سيمه د دولت تر کنترول راغله او خاد هري خواته خپلي گزمي پيل کړي او چا ددي جرات ندرلود چه څه ووايي او يا وگرځي .
خلکو د کوته سنگي ، قلعه شاده او کارته سخي په سيمو کي هم شورش کړي و او هغه کسانو چه نوموړي شورش په سيمه کي پيل کړي و ډير تاوانونه ورورسيدل .
د پاڅون څخه وروسته هم د دولت کسانو ډير خلک د هغوي له کورنو څخه ونيول او شپي لخوا د خلکو کورونو ته ننوتل او خلک يې له ځانه سره بېول او د هغوي کورونه يې پر ډير ذقت سره لټول . خلکو پدي وخت کي د څه ويلو جرات ندرلود خو وروسته يودبل څخه خبريدل چه څوک ونيول شول .

همداراز کمونيستانو يو ډير شمير ځوانان ونيول چه د نوموړو په ډله کي ماما مير آغا ، اسلم ، سيد مختار ، هاشم د آخند ابراهيم زوي چه زما د مکتب د دوري همصنفي و ، سيد اسماعيل ، رسول ، ابراهيم د پلچرخي په زندان کي اعدام شول او يو شمير يې خوشي شول خو هغوي د خوشي کيدو وروسته د شکنجې له امله دا وس ندرلود چه خبري وکړي . د نوموړي وخت ډير څه د ويلو لرم خو ټول مي اوس په ياد ندي دومره ويلي شم چه ډيري ترڅي شپي او ورځي وي .

د ۱۹۷۹ کال د اگست په مياشت کي په کابل کي يو ډير شمير ناراضه زده کونکو ، پوځيانو او نورو ناراضيانو په يوه پاڅون لاس پوري کړ او غوښتل يې چه د کابل راډيو ونيسي او نوموړو شورشيانو د بالاحصار په کلا باندې بريد وکړ او هلته يې ډيري وسلې او ټانکونه ونيول . وروسته بيا دولت د بالاحصار کلا بمپاردمان کړه او په سلگونو شورشيان يې ووژل او هغه کسان چه هلته ونه وژل شول دولت هغوي ونيول او بيا يې د پلچرخي په زندان کي ووژل .

۳۰۱۰ د خلق د گوند تر فرمان لاندي شکنجه کول د ۱۹۷۸ کال څخه تر ۱۹۷۹ کال پوري
د تره کي و امين تر رهبري لاندي اداري د هغو په شکنجه کولو چه د مخالفت يې کاوه ډير زياتي کاوه او دا د تحقيق کولو يوه مناسبه لار وه د هغوي لپاره . له دي څخه سر بيره هغوي بنديان په ډير کثيف او وړو ځايونو کي ساتل چه نهوموړو بنديانو ته ډير لږ خواړه ورکول کيدل او د هغوي د روغتيايي حالت په برخه کي هيڅ کوم سهولت نه و برابر شوي . او هيڅوک نه پوهيږي چه د ناروغيو له کبله په بند کي په سا هاو او زرهاو زندانيان مړه شويدي . د ارماکورا په لومړني رپوټ کي چه په ۱۹۸۶ کال کي خپور شوو د ۱۹۷۸ کال په ترڅ کي ۷۹ داسي پيښي خپري شويدي .

څو تنو زندانيانو په يوه مخصوص رپوټ کي ويلي دي چه د بند په موده کي هغوي سره ډير بد رفتار شوي او په نوموړي وخت کي هغوي رنگارنگ سزاوي ورکړ شويدي چه په لاندي کي ورڅخه يادونه کوو :
بيخوبي ورکول ، د نوکانو ايستل ، د بدن د ځينو غړو سوځول ، برق ورکول او په ځينو موقعو کي د برقي شوکونو ورکول شامل دي .

عزيز الله لودين د افغانستان ددولت يو جگ پوری چارواکي په ۲۰۰۵ کال کي پروفيسور ارماکورا ته ويلي دي چه نوموړي ته په هغه وخت پورتنی سزاوي ورکړ شويوي او همداراز وايي چه د هغه سره سيد عبدالله د

اقتصاد فاکولتي پخوانی ریس هم د دولتي ضد جرمونو په تور بندي و او هغه ته يې هم ورته سزا گاني ورکړي دي .

بناغلي لودين د ۱۹۷۸ کال د جون په مياشت کې نيول شوي و او د ۱۹۸۰ کال د جنورۍ تر مياشتې پوري د پلچرخي په زندان کې بندي پاتي شوي دي . او وايي چه بناغلي کاظم هم حضور درلود چه د رژيم کسانو په هغه وخت زما د لاس پر گوتو د څوکي پايه ايښي وه او دوه تنه پري ناست و .

د عفو نړيوال سازمان په هغه وخت کې رپوټ ورکړي و چه اکثریت بنديان په سياسي تور نيول شوي دي او د شکنجې لاندې راغلي دي . چه د نوموړو زندانيانو څخه يو ډير شمير يې فلج شوي دي او يو ډير شمير په هماغه وخت کې له منځه تللي دي . يو شمير عيني شاهدانو د عفو نړيوال سازمان ته ويلي دي چه يو پخواني وزير پداسې حال کې پلچرخي ته پيول شو چه خوله يې له وينو څخه ډکه وه . او د عفو نړيوال سازمان دا جوته کړي ده چه په هغه وخت کې سياسي زندانيان د شکنجه کولو په وخت کې مړه شويدي او د شکنجې سيستم عبارت و له :

وهل ټکول ، په قمچينو وهل ، د نوکانو ويستل ، د سر د ويښتانو سوخول او ويستل ، بي خوبې ورکول او ځيني رپوټه شنه چه پکښې راغلي دي چه سياسي زندانيانو ته برقي شوکونه هم ورکول کيدل .

د عدالت پروژې پدې لړ کې د ځينو کسانو سره مرکي کړيدي چه په نوموړي دوره کې بنديان و او شکنجه شوي و . په يوه پيښه کې X چه د کابل پخواني اوسيدونکي دي او په ۱۹۸۰ کال د سپتامبر په ۱۱ نيټه کې زنداني شوي و ويلي دي چه نوموړی په هغه وخت کې د چپي مقاومت سره تړاو درلود د نوموړي د وينا په اساس چه :

د خاد دريم رياست د غير اسلامي احزابو په مقابل کې خپل فعاليتونه کول او زه يې ونيولم او پر ما داسې اتهام و چه گواکي زه د ضد انقلاب په ډله کې يم او د يوه مسول کس چه نوموړي فعاليتونه مي تنظيمول معرفي شوي وم .

بناغلي X وايي چه له نوموړي سره يې داسې يو کارت نيولي و چه هغه د کابل څخه د باندي د دولت د مخالفينو څخه لاس ته راوړي و او هغوي په يوه اسلامي تنظيم پوري اړه لرله .

په هغه وخت کې ما ضرورت درلود چه کليو ته د ځينو ملاقاتونو لپاره ولاړ شم ددې لپاره هغه مکارته ما ته هغو سيمو ته اجازه راکوله او د هغه ځاي خلکو داسې نه گنله چه زه هم يو ښاري کافر يم . او بل دا چه ما د حزب وحدت يو کارت هم درلود ځکه چه ما د کابل پداسې يوه برخه کې ژوند کاوه چه هلته د هزاره گانو تسلط و .

د خاد د مستنطقينو د تحقيق روش د وهلو ټکولو او شکنجه له لاري و او زما د هغه وخت د خاد مستنطقين په ياد دي چه يو يې قيوم صفي نومیده چه ما اوريدلي دي چه په جرمني کې ژوند کوي او بل يې عبدالروف ليوال نومیده او نه پوهيرم چه چيرته ژوند کوي .

زه په هغه ډله کې اخري کس وم چه خاد ونيولم او زما د تحقيقاتو وخت ډير کم يعني يوه مياشت و خو ماته يې برقي شوکونه رانکړل (خو په نظر کې و) . د تحقيقاتو په وخت مختلفو مستنطقينو زه ډير ووهلم او ټکولم (او دي روش ته يې تحقيقاتي فوتبال ويلي) همداراز د تحقيق په جريان کې فحش ويل ، د زنگانه څخه لاندې قسمتونو کې وهل ، د سر د ويښتانو شکول او سر په ديوال وهل او په ځاږيرو وهل شامل و . هغوي زه په ډير بد رقم شکنجه کولم ولي چه هغوي غوښتل چه پدې ذريعه زه هغوي ته زمونږ د حلقاتو پورتنې او ښکنتي کسان وروښم او همداراز د هغې کميټې چه مونږ هغوي ته رپوټ ورکاوه . خو ما هيڅ هم افشا نکړل او دا زما په گټه و او هغوي داسې نتيجه واخيسته چه گواکي زه په کوم سياسي جريان کې نه يم .

په اختصاصي انقلابي محکمه کې څارنوال فقط زمونږ په هکله اتهام نامه ولوستله او ولاړ او دري تنه نور څارنوالان پاتي شول چه د ۲۳ تنو بنديانو په هکله تصميم ونيسي . شپږ مياشتي وروسته مونږ ته د محکمي فيصله واوريدل شوه او په هغې کې زمونږ له ډلې ۶ تنه په اعدام محکوم گڼل شوي و زه او زما دوه تنه نور په ۱۶ کلونو بند محکوم شوي و او نور کسان له ۱ څخه تر ۱۲ کالو پوري په بند محکوم شوي و . X پدې باور دي چه د هغه د محکوميت علت په دومره اوږده بند د هغه پوهيدل په نډيرو ژبو و (په هغه وخت هغه کولاي شول چه په شپږ ژبو خبري وکړي) او دا چه نوموړي د يوه خارجي تلويزيوني استيشن سره مرکه کړي وه دي

موضوع هم هغوي ته دافروست وركاوه چه ما ته د يوي ډلي د رهبر او يا يوه خارجي جاسوس په سترگه وگوري . هغه شپږ تنه چه په اعدم محكوم شوي و هيڅ كله د ابلاغ پارچي تر لاسه نكړي او د ۱۹۸۱ كال د جولاي په مياشت كي اعدام شول . X وروسته پيا د اعداموشويو كسانو د كورنيو د غړيو څخه اوربديلي و چه د نوموړي د اعدامولو اعلان د افغانستان دراديو- تلويزيون له لاري خپور شوي و .

X د ۱۹۸۰ كال د سپتامبر څخه د ۱۹۸۷ كال تر دسمبر پوري تقريبا اته كاله بند د خپلي ۱۶ كلني دوري څخه تيره كړه او وروسته بيا د نجيب الله د ملي مصالحي د پروگرام په ترڅ كي د نورو سلهاو تنو بنديانو سره آزاد شو . نوري وايي چه نوموړي آزاد شوي بنديان په څو ډلو كي خوشي شول چه زه يي په لومړي ډله كي خوشي شوم .

د بشري او انساني حقوقو څخه تيري د شوروي اتحاد د اشغال او د كارمل او داكتر نجيب الله د حكومتونو په دور كي (د خلق دمكراتيک گوند تر رهبري لاندې) د ۱۹۸۰ كال د جنوري څخه د ۱۹۸۹ كال تر فبروري پوري

۴،۱ سياسي انكشاف د شوروي مداخلې څخه وروسته

د ۱۹۷۹ كال د دسمبر د مياشتي په ۲۵ نيټه شوروي اتحاد افغانستان اشغال كړلو او څو ورځي وروسته د شوروي كومانډوگانو امين وواژه او بېرک كارمل يي د پرچم له ډلي څخه واك ته ورساوه . د افغان پوځ په منځ كي دا مهال نيينتي ډيري شوي او د ي كار شورويان دي ته اړ ويستل چه خپل ډير مشاورين او عسکر افغانستان ته وليږي د نوموړو عسكرو شميره له ۱۰۵۰۰۰ تنوڅخه تر ۲۰۰۰۰۰ تنو پوري رسیده چه په نوموړي وخت كي د افغان پوځ د پوځيانو شميره ۳۰۰۰۰ تنوته رسیده . د شوروي مشاورينو د دولت او د خلق د گوند د مقاماتو چه ظاهرا په څوكيو ناست و تصميمونه نيول او پلانونه جوړول .

په نوموړي دور كي د بشري ضد جناياتو چه منځ ته راغلي پره د شوروي افسرانو او د افغان لوړپوړو چارواكوچه د شورويانو فرمانبرداري يي كوله په غاړه ده . د نوموړي دوري تر پايه پوري دواړو هيوادونو كي داسي يو سيسنيم حاكم و چه ټولي فيصلې به (د شوروي د كمونيست گوند سياسي بيرو) او خلق گوند سياسي بيرو چه وروسته د وطن گوند ونومول شو) كولي . د افغانستان په دولت كي په هغه وخت كي مهم كسان دا و:

- بېرک كارمل د خلق دمكراتيک گوند رهبر ، د سياسي بيرو مشر او د ۱۹۸۰ - ۱۹۸۶ كلونو په ترڅ كي صدراعظم .
- نوراحمد نور د جمهور ريس مرستيال او د سياسي بيرو او مركزي كميتي غړي .
- داكتر نجيب الله د ۱۹۸۰ - ۱۹۸۶ پوري د خاد ريس . د گوند رهبر او صدراعظم او په ۱۹۸۷ كال كي جمهور ريس (۱۹۸۶ - ۱۹۹۲) .
- غلام فاروق يعقوبي د خاد د ريس مرستيال په ۱۹۸۰ - ۱۹۸۶ كلونو كي او وروسته د ۱۹۸۶ - ۱۹۹۲ د خاد ريس . نوموړي سازمان په كال ۱۹۸۶ كي د واد په نامه ونومول شو .
- شهنواز تڼي ، نظر محمد ، عبدالقادر او محمد رفيع د دفاع وزيران (نوموړي وزارت مدام د پرچميانو او خلقيانو تر منځ لاس په لاس كیده) .
- بابو جان (مر شويدي) او آصف دلاور د لوي درستيز په څوكيو دنده سرته رسولي .
- سيد محمد گلابزوي د كورنيو چارو وزير ۱۹۸۸-۱۹۸۰ پوري او په ۱۹۸۸ كي په ماسكو كي د سفير په توگه .
- اسلم وطنجار د كورنيو چارو وزير د ۱۹۹۲-۱۹۸۸ پوري .
- مانوكي كنگل د كورنيو چارو وزارت سياسي مرستيال او د داكتر نجيب الله خاص راز دار او ملگري .

لاندي جدول د شوروي اتحاد د سياسي بيرو د غړو دي په نوموړي وخت كي

د شوروي اتحاد د امورمسولين چه په افغانستان كي يي مسوليت درلود . د ۱۹۷۹ كال څخه تر ۱۹۹۱ كال پوري

* د مركزي كميتي عمومي منشي ليونيد ايليچ برژنيف د ۱۹۶۶ كال د اپريل له ۸ نيټي څه تر ۱۰ د نوامبر د ۱۹۸۲ كاله پوري .

• يوري ولاديميروچ اندروپوف د ۱۹۸۲ كال د نوامبر له ۱۲ نيټي څخه تر ۹ د فبروري د ۱۹۸۴

کالپوري.

- کنستانتین اوسټینویچ چرنکو د ۱۹۸۴ کال د فبروري له ۱۳ څخه تر ۱۰ د مارچ د ۱۹۸۵ کال پوري.
- میخائیل سرگیویچ گورباچف د ۱۹۸۵ کال د مارچ له ۱۱ څخه تر ۲۴ د اگست د ۱۹۹۱ کال پوري .

د باندنیو چارو وزیران

- * آندره آندریویچ گرومیو د ۱۹۵۷ کال د فبروري له ۱۵ څخه تر ۲ د جولای د ۱۹۸۵ کال پوري .
- * ادوارد امروسویچ شواردنزي د ۱۹۸۵ د جولای ۲ څخه تر ۱۵ د جنوري ۱۹۹۱ کال پوري.
- * الکساندر الکساندروویچ بیسمرتنیخ د ۱۹۹۱ کال د جنوري له ۱۵ څخه تر ۲۳ د اگست د ۱۹۹۱ کال پوري .
- * باریس دمیترویچ پانکین د ۱۹۹۱ کال د اگست له ۲۸ څخه تر ۱۴ د نوامبر د ۱۹۹۱ کال پوري

د دفاع وزیران

- * دمیتري فیودروویچ اوسټینوف د ۱۹۷۶ کال د اپریل ۲۹ څخه تر ۲۰ د دسامبر د ۱۹۸۴ کال پوري.
- * سرگس لیونیدویچ سکوف د ۱۹۸۴ کال د دسامبر له ۲۲ څخه تر ۳۰ د می د ۱۹۸۷ کال پوري.
- * دمیتري تیموفیویچ یازوف د ۱۹۸۷ کال د می د ۳۰ څخه تر ۲۲ د اگست د ۱۹۹۱ کال پوري .
- * میخائیل الکسیویچ مایسيف د ۱۹۹۱ کال د اگست له ۲۲ څخه تر ۲۳ د اگست د ۱۹۹۱ کال پوري .موقت.
- * یفگینی ایوانویچ شاپشینکوف د ۱۹۹۱ کال د اگست له ۲۳ څخه تر ۲۶ د دسامبر د ۱۹۹۱ کال پوري .

د استخباراتو د کمیټي ريسان (KGB)

- * یوري ولادیمروویچ اندروپوف د ۱۹۶۷ کال د می ۱۸ څخه تر ۲۶ د می د ۱۹۸۲ کال پوري .
- * ویتالی واسیلویچ فیودر چوک د ۱۹۸۲ کال د می ۱۸ څخه تر ۱۷ د دسمبر د ۱۹۸۲ کال پوري .
- * ویکتور میخائیلویچ چبرکوف د ۱۹۸۲ کال د دسمبر له ۱۷ څخه تر ۱ اکتوبر د ۱۹۸۸ کال پوري .
- * ولادیمیر الکساندروویچ کریچکوف د ۱۹۸۸ کال د اکتوبر له ۱ څخه تر ۲۲ د اگست د ۱۹۹۱ کال پوري .
- * یوري نیکلایویچ شبریشین د ۱۹۹۱ کال د اگست ۲۲ څخه تر ۲۳ د اگست د ۱۹۹۱ کال پوري .موقت .
- * وادیم ویکتورویچ بکاتین د ۱۹۹۱ کال د اگست له ۲۳ څخه تر ۲۲ د اکتوبر د ۱۹۹۱ کال پوري .

د کورنیو چارو وزارت (MVD)

- * نیکولای آنسیمویچ شکولوف د ۱۹۶۸ کال د نومبر د ۲۵ څخه تر ۱۷ د دسمبر ۱۹۸۲ کال پوري .
- * ویتالی واسیلویچ فدروچوک د ۱۹۸۲ کال د دسمبر د ۱۷ څخه تر ۲۴ جنوري د ۱۹۸۶ کال پوري .
- * الکساندر ولادیمیر یوک وسلف د ۱۹۸۶ کال د جنوري د ۲۴ څخه تر ۱۰ د اکتوبر د ۱۹۸۸ کال پوري .
- * وادیم ویکتورویچ بکاتین د ۱۹۸۸ کال د اکتوبر له ۲۰ څخه تر ۱ د دسامبر د ۱۹۹۰ کال پوري .
- * باریس کارلویچ پوگو د ۱۹۹۰ کال د دسمبر له ۱ څخه تر ۲۲ د اگست د ۱۹۹۱ کال پوري .
- * واسیلی پتروویچ تروشین د ۱۹۹۱ کال د اگست له ۲۲ څخه تر ۲۳ د اگست د ۱۹۹۱ کال پوري .موقت .
- * ویکتور پالویچ بارانیکوف د ۱۹۹۱ کال د اگست ۲۳ څخه تر ۲۶ د دسامبر د ۱۹۹۱ کال پوري .

د شوروي هغو مسولانو چه د افغانستان په برخه کي يي مسولیت درلود (۱۹۷۹ - ۱۹۹۱ کلونو)

د مرکزي کمیټي او سیاسي بیرو غړي (ټول يي)

- میخایل اندریویچ سوسلوف د ۱۹۵۵ کال د جولای له ۱۲ څخه تر ۲۵ د جنوري د ۱۹۸۲ کال پوري

- لیونیو ایلیچ برژنیف د ۱۹۵۷ کال د جون له ۲۹ څخه تر ۱۰ د نومبر د ۱۹۸۲ کال پوري .
- الکسي نیکلایویچ کاسیگین د ۱۹۶۰ کال د می له ۴ څخه تر اکتوبر د ۱۹۸۰ کال پوري .
- آندري پالویچ کرولینکو د ۱۹۶۲ کال د اپریل له ۲۵ څخه تر ۲۲ د نوامبر د ۱۹۸۲ کال پوري .
- آروید پالویچ پلشي د ۱۹۶۶ کال د اپریل له ۸ څخه تر ۲۷ د می د ۱۹۸۲ کال پوري .
- ویکتور واسیلویچ گرشین د ۱۹۷۱ کال د اپریل له ۹ څخه تر ۱۸ د فیژوري د ۱۹۸۶ کال پوري .
- دینمحمد احمدویچ کونایف د ۱۹۷۱ کال د اپریل له ۹ څخه تر ۲۸ د جنوري د ۱۹۸۷ کال پوري .
- ولادیمیر واسیلی ویچ شیر بیتسکی د ۱۹۷۱ کال د اپریل له ۹ څخه تر ۲۰ د دسمبر ۱۹۸۹ کال پوري .

- يوري ولاديميروبيچ اندروپوف د ۱۹۷۳ کال د اپريل له ۲۷ څخه تر ۹ د فبروري د ۱۹۸۴ کال پوري
- اندري نريويچ گروميکو د ۱۹۷۳ کال د اپريل له ۲۷ څخه تر ۳۰ سپتامبر د ۱۹۸۸ کال پوري .
- گريگوري واسيلويچ رومانوف د ۱۹۷۶ کال د مارچ له ۴ څخه تر جولاي د ۱۹۸۵ کال پوري .
- ديميتري فيودرويچ استينوف د ۱۹۷۶ کال د مارچ له ۴ څخه تر ۲۰ د دسمبر د ۱۹۸۴ کال پوري .
- نیکلای الکساندروویچ تیتونوف د ۱۹۷۸ کال د نوامبر ۲۷ څخه تر ۱۵ د اکتوبر د ۱۹۸۵ کال پوري .
- کنستانتین استینویچ چرننکو د ۱۹۷۸ کال د نوامبر د ۲۷ څخه تر ۱۰ د مارچ د ۱۹۸۵ کال پوري .
- میخایل سرگیویچ گرباچف د ۱۹۸۰ کال د اکتوبر له ۲۲ څخه تر ۲۴ د اگست د ۱۹۹۱ کال پوري .
- حیدر علي رضا کلي عليف د ۱۹۸۲ کال د نوامبر د ۲۲ څخه تر ۲۱ د اکتوبر د ۱۹۸۷ کال پوري .
- میخایل سرگیویچ سولومنتسف د ۱۹۸۳ کال د دسمبر له ۲۶ څخه تر ۳۰ د سپتمبر د ۱۹۸۸ کال پوري .
- ویتالی ایوتنویچ ورتنيکوف د ۱۹۸۳ کال د دسمبر له ۲۶ څخه تر ۱۴ د جولاي د ۱۹۹۰ کال پوري .
- ویکتور میخایلوویچ چبریکوف د ۱۹۸۵ کال د اپريل له ۲۳ څخه تر ۲۰ سپتمبر د ۱۹۸۹ کال پوري .
- ایگور کوزمیچ لیگاچف د ۱۹۸۵ کال د اپريل له ۲۳ څخه تر ۱۴ د جولاي د ۱۹۹۰ کال پوري .
- نیکولای ایوانویچ ریژکوف د ۱۹۸۵ کال د اپريل له ۲۳ څخه تر ۱۴ د جولاي د ۱۹۹۰ کال پوري .
- ادوارد امروسویچ شوارنداندزي د ۱۹۸۵ کال د جولاي د ۱ څخه تر ۱۴ د جولاي د ۱۹۹۰ کال پوري .
- لف نیکولایویچ زایکف د ۱۹۸۶ کال د مارچ له ۶ څخه تر ۱۴ د جولاي د ۱۹۹۰ کال پوري .
- ویکتور پتروویچ نیکونوف د ۱۹۸۷ کال د جولاي له ۲۶ څخه تر ۲۰ د سپتمبر د ۱۹۸۹ کال پوري .
- نیکلای نیکیتویچ سلینکف د ۱۹۸۷ کال د جولاي له ۲۶ څخه تر ۱۴ د جولاي د ۱۹۹۰ کال پوري .
- الکساندر سرگیویچ یاکولیف د ۱۹۸۷ کال د جولاي د ۲۶ څخه تر ۱۴ د جولاي د ۱۹۹۰ کال پوري .
- وادیم اندریویچ مدوف د ۱۹۸۸ کال د سپتمبر له ۳۰ څخه تر ۱۴ د جولاي د ۱۹۹۰ کال پوري .
- ولاديمير الکساندروویچ کریچکوف د ۱۹۸۸ کال د سپتمبر ۳۰ څخه تر ۱۴ د جولاي د ۱۹۹۰ کال پوري .
- یوري دیمیتروویچ ماسلیکوف د ۱۹۸۹ کال د سپتمبر له ۲۰ څخه تر ۱۴ جولاي د ۱۹۹۰ کال پوري .
- ولاديمير انتونویچ ایواشکه د ۱۹۸۹ کال د دسامبر له ۹ څخه تر ۲۴ د اگست د ۱۹۹۱ کال پوري .

د شورویان اشغال د جنگ په تاکتیکونو کې اړه‌خیز بدلونونه راوستل او د خلق د گوند د حمایت لپاره شورویانو د روشنفکرانو او مذهبي مشرانو له ډله ایزو وژنو څخه لاس واخیست او د هغو پر ځای یو سیستماتیکه جاسوسي لاره غوره کړه او د مقاومت د لږوالي لپاره یې ډیرې نوي اهداف غوره کړل . او د خپلو بمباردمانونو په ترڅ کې یې چه په کلیو ، لارو او سرکونو ، او نورو ځایونو باندې تر سره کولې ډیر کسان پکښې ووژل شول .

کله چه کارمل د چارو واک په لاس واخست سمدلاسه یې ۲۰۰۰ تنه بندیان یې د پلچرخي له زندن څخه خوشي کړل او د جنوري ۱۳ نیټه یې د تره کې او امین د دورې د شهیدانو شویو خلکو په نامه ویاډوله . د امین د وخت پټ پولیس لغو شول او ځینې کارکونکي یې ووژل شول خو بیا دې هغه پر ځای شورویانو یوه نوي اداره د نوي کاري صلاحیت سره منځ ته راوړه .

د دولتي اطلاعاتو خدمتونه یا خاد د شوروي د KGB څخه په تقلید سره منځ ته راغله . چه نوموړي سازمان د اتو کالونو په ترڅ کې د لویو نیونو او د مجاهدینو د پلویانو د شکنجه کولو ، او د هغوي د ډله ایزو نامعلومو وژنو او د محکمي څخه دمخه وژني په افغانستان کې تر سره کړي .

هغه مظاهري چه د خلکو لخوا د شورویانو د شتون پر خلاف په لاره اچول کېدې د دولتي او شوروي ځواکونو لخوا په ډیر جدیت سره چپېدلې . چه په یوه مشهوره پېښه کې په کابل کې د بښونځی د نجونو چه شوروي ضد مظاهري کولې په گوليو ویشل شوي . د ۱۹۸۰ کال د اپریل په میاشت د بښونځی په زرهاو تنو نجونود شوروي او دولت ضد تظاهرات په لاره واچول . د حقوق بشر د کتونکو په وینا چه دولتي ځواکونو د اپریل او می په میاشتو کې په مظاهره کونکو ډزې کړيدي او په زرهاو تنه زده کونکی یې نیولې دي او له ۵۰ تنو څخه ډیر چه له نیمایي څخه یې زیاتي نجوني وي پدغو مظاهرو کې په ډزو ووژل شوي . د ۱۹۸۱ کال د سپتمبر په میاشت کې د کابل د ښارد نجونو بښونځیو لو لړ مظاهري په لار واچولې چه د هغوي مخه یو شمیر شوروي او افغاني تانکونو ونیوله پدې اړه یو پخواني دولتي کارکونکي داسي وايي :

له یوې خوا څخه یو تانک چې پر سر باندي یو لودسپیکر نصب شوي و را پیدا شو او مظاهره کونکو ته یې اعلان کاوه چې مظاهري ودروي او خپلو ټولگيو ته ولاړ شي او کنه نو مونږ به په تاسو باندي ډزي وکړو . همداراز په یوه لنډ بیان کې یې دغو خلکو ته ویل چې تاسي د یوه هیواد درلودنکي یاست او دا ټولي دسیسي د امپریا لیزم لخوا څخه دي او تاسي باید احمقان نشي او د امپریا لیزم دغو خبرو ته غور ونه نیسي . روسان زمونږ هیواد ته د مرستي او زمونږ په اجازي راغلي دي . خو نجونو به مقابل کې ویل چې ای روسانو مونږ تاسو پیژنو چې د لینین زمان یاستي ، مونږ پوهیږو چې تاسي د ډیرو خلکو قاتلین یاست مونږ به خپلو ټولگيو ته ولاړ نشو او دا غوره گڼو چې همدلته مري شو . مونږ غواړو چې تاسي روسان زمونږ له هیواد څخه ووځي او داسي نوري ناري چې هغوي وهلي . له هغې وروسته روسي تانکو ډزي پیل کړي او پدې لړ کې شپږ تنه نجوني ووژل شوي . ما پخپله دا په سترگو ولیده چې شپږ جنازي پر ځمکې پرتي وي و ورسته حکومتی کسان یوه جیب موتر ته وپورته کړي .

۴.۲ بندیانول او شکنجه کول

د ملل متحد استازۍ فیلکس ارماکورا ویلي دي چې په نوموړي دور کې پولیسو (خاد) په منظمه توگه خلک شکنجه کول . د خاد یو پخواني کارکونکي په یوه مرکه کې وایي چې دري تنه حرفوي شکنجه کونکي و چې نومونه یې هغه داسي وینودل : محمد رحیم ، صمد اظهر ، عبدالغني ، او فاروق میخایل .

د خاص استازي په وینا چې نوموړي شکنجې د کورنیو چارو په وزارت ، د کابل په زندانو نو کې او د خاد په ټولو بنیخانو کې تر سره کېدې . او په خاصه توگه نوموړي د خاد له اتو توقیفی مراکزو څخه نوم اخیتي دي چې په خاد پورې مربوط و چې له هغې ډلې څخه لوي مرکز د نوموړی استازي په وینا د صدرات په انگر کې و . او نوموړي دا هم ویلي دي چې د خاد د تحقیقاتو او نیونو یو بل لوي مرکز په ششدرک کې موقعیت درلود . خو دي ته دي پام وشي چې د کورنیو چارو وزارت ځانته خپل ځواکونه درلودل .

یو عیني شاهد چې نوموړي او د ۱۹۸۰ څخه یې تر ۱۹۸۵ کال پوري د خاد په دوهم ریاست کې دنده درلوده د هغو شکنجو او بي عدالتیو چې د خاد لخوا د خلکو په مقابل کې تر سره کېدې داسي وویل :

په ۱۳۶۴ کال کې د کابل د هوايي ډگر په ترمینل کې یو انفجار وشو چې پدې تور خاد لس تنه وگړي ونيول چې د هغوي د ځینو نومونه زما په یاد دي نه د ټولو چې دادې :

- ابراهیم د کابل د قلعه قاضي د سیمې څخه .
- ادريس د پنجشیر رخي د ولسوالي اوسیدونکي .
- سراج الدی د ادريس ورور . هغوي سیدان و .
- شعيب او وحید چې هغوي هم وروڼه و او د پنجشیر د رخي د ولسوالي اوسیدونکي و .
- و . چوچه د پنجشیر د رخي د ولسوالي اوسیدونکي .

لس واړه نیول شوي کسان په اعدام باندي محکوم شول خو د هغوي په منځ کې چوچه ۱۷ کاله عمر درلود اونشواي کېدې چې په اعدام محکوم شي . چې په ۱۸ کله بند محکوم شو . نوموړي کسان په وضح توگه په ششدرک کې د خاد په اووم ریاست کې د محاکمې لاندي ونيول شول او څارنوال حشمت قایبني د نوموړو څخه پوښتني کولي او د انقلابي څارنوالی خاص استازي و . شادان د انقلابي اختصاصي محکمي ریس و او یو قاضي چې سکندر بنوال نومیده . کله چې هغه لس تنه تحقیق ته بیول کیده د تحقیق مسوول حمیدالشمال نومیده . نور مستنطقین داسي نومیدل :

- حلیم د پکتیا له ولایت څخه چې په بي خدا باندي مشهور و ولي چې ډیر ظالم و .
- عارف د هرات ولایت اوسیدونکی چې ویل کېږي اوس په ماسکو کې ژوند کوي .
- عنایت جوش چې اوس په جرمني کې ژوند کوي .
- غفور د هرات ولایت څخه چې د نوموړی د اوسیدو ځاي ندي معلوم .

د پیر گیلاني کور چې د دولت لخوا نیول شوي و او د نقیب صاحب باغ کې د هند سفارت خوا کې موقعیت لري د شکنجه کولو ځاي و . نوموړی ځاي د نظامي خاد مرکز و . حمیدالشمال به بندیان به شکنجه کول او د نظامي خاد ریس حسام الدین حسام او مرستیال یې حبیب الله به نوموړي صحنې لڅ نږدې کتلي .

هغوي به په يوه مخصوص لړگي نوموړی بنديان په پښو وهل . او لاس نوکان به يې د پلاس په ذريعه وپستل ، او د فانتا بوتل به يې د زندانيانو په شرم ځايپ کي ننويستل او همداراز زندانيانو ته به يې بيخوبي ورکوله

په همدې وخت که يوه بله اداره چه ۱۰۵ اداره نومیده تشکیل شوه چه د نظامي خاد څخه په يو جلا تشکیل کي د تخنيکي وسايلو د برابرولو په برخه کي مسوليت درلود . نوموړی رياست دنده درلوده چه د شکنجې وسايل د شوروي څخه اکمال کړي چه په هغو کي :

برقي خولي چه سري ته به يې په سر کوله او سرته به يې شوک ورکاوه او د هغو په څير به د لاس گوتو او په تناسلي اله کي هم نښلول کيدل او برق به يې ورکاوه . د نوموړي ځانگي ريس صفت الله نومیده چه د پروان د ولايت څخه و او اوس د جرمني په هيواد کي دي . د نوموړی د ۱۰۵ اداري مرستيال نصير احمد نومیده . وايي چه نوموړی اوس د جرمني په ميونيخ کي دي خو زه پخپله دقيق نه پوهيرم چه نوموړی چيري دي . نوموړو دواړو به د ځينو کسانو څخه تحقيق کاوه او هغوي به متهم تر هغو شکنجه کول چه چه اعتراف يې کړي واي څه چه هغوي ورڅخه غوښتل .

حسام الدين و حبيب الله به هم هلته حاضر و . ځيني وخت به هغوي زندانيانو ته بنکنځل کولي او کله به يې وهل ټکول . هغو اصلي کسانو چه تحقيق کولو د حميد الشمال ، حلیم او عنايت جوش و هغوي د مستنطقينو په منځ کي ډير فني کسان و او په واقعيت کي ډير ظالم کسان هم و .

زه د استخباراتو يو کارکونکي وم . کله به چه کومي نيوني کيدلي مونږ به په خپل دفتر کي اماده و او کله به يې چه نيول شوي کسان راوستل مونږ به د هغوي د امنيت ساتلو چاري په لاس درلودي . زه د ټولو صحنو شاهد وم . دغو دري تنو د تحقيق پروسه پر مخ بيوله تر هغو چه متهمين به محاکمه شول او زندان ته به واستول شول . تر دي دمه به زه لکه يو عيني شاهد حاضر وم خو له هغي وروسته زه هم نه پوهيدم چه په نوموړو بنديانو څه راتلل . خو دا بايد ووايم چه نوموړی بنديان د روسانو لخوا ساتل کيدل چه په دوهم قدمه کي مونږ مسوليت درلود او مونږ به نوموړی جريانات له کرکي ليدل . هغه وخت به چه زندانيان شکنجه کيدل مونږ به د هغوي چيغې ناري اوريدې او هلته به مو د کرکي څخه ورکتل . مونږ خپله دنده ددي لپاره چه زندانيان پر تحقيق کونکو باندي بريد ونکړي هلته به ولاړ و .

د نمبر يك احضاراتو په وخت کي بايد ټول عسکر او افسرانو بايد اماده شوي واي . چه کله به تحقيق دوام درلود مونږ به په درجه ۱ احضاراتو کي و .

د اصلي وداني نقشه کي داسي معلوميري چه د اصلي وداني په انگر کي د حبيب الله دفتر د تحقيق د اتاق څنگ ته او د هغه تر څنگ د پنجره لورونکو اتاقون و د بنديانو لپاره واقع و .

زندانيان به په نوموړی ځاي کي د ۳۷ ورځو په ترڅ کي د تحقيق لاندي نيول کيدل او په نوموړی موده کي احتمالاً د هر تحقيق په دوره کي له ۵ څخه تر ۱۰ واري پوري شکنجه کيدل چه دا د ورځي او شپي لخوا پيښيدل . د ډيرو زندانيان لپاره يو مستنطق موجود و او هغه به هميشه ا پوښتنه کوله چه مابن دي چيري بنځ کړيدي . او وروسته به يې نوموړی سوال له بل تن زنداني چه په بل اتاق کي بندي و کولو او بيا به يې ټولو ته ويل چه که دقيق ونهواياست بيا هغه وخت زه پوهيرم چه څه وکړم او بيا به يې وهل ټکول پيل کړل . هغوي به نوموړی زندانيان هره ورځ شکنجه کول . په لومړي سر کي به يې چه څوک زندان ته راوستل ښه صحت به يې درلود خو وروسته له شکنجو به ډير دنگر او ناتوانه شول .

داسي يوه ورځپاڼه او او د اسي اسناد هم شته چه د نوموړو اعمالو د سرته رسونکو د تقديرولو په مورد کي په مډالونو حسام الدين حسام د هغوي په ټټرونو ورتمبلي چه په اوس حال کي د هغسي اسنادو پيدا کول گران کار دي . ولي ډير اسناد سوځول شوي دي . خو بيا هم يو سند په لاس راغلي او په هغه کي هغو عسکرو او افسرانو ته چه مډالونه ورکړل شويدي يو يوځايي عکس اخيستي دي او نوموړي سند اوس په کابل کي دي .

د شکنجه ورکول په وخت کي حسام الدين او حبيب الله د بنديانو هر اتاق ته راتلل . دري تنه په عمده توگه د نيونو صلاحيت درلود چه حسام الدين ، حبيب الله او له ټولو څخه يې ظالم عبدالله فقيرزاده چه نه پوهيرم هغه يې ولي ندي نيولي . نوموړي د حسام الدين او حبيب الله په نسبت ډير قتلونه کړي دي . حسام الدين يو پوځي افسر و چه په ۱۷ فرقه کي يې دنده درلوده چه وروسته بيا خاد ته راغي خو عبد الله فقيرزاده له هماغه سر څخه د خاد غړي و .

حسام الدين د پوځي استخباراتو ريس و او اداري کار يې مخ ته بيوه او امر به يې کاوه . عبدالله فقيرزاده د نوموړی اوپراتيفي مرستيال او د امرونو د اجراکولو مسوليت درلود او عملاً يې د نيولو او شکنجه کولو

پروگرامونه مخ بیول نوموړی ډیر ظالم سړي و او په کبرا مار باندي مشهور و . لږ دندې وروسته د کندز والي په حیث مقرر شو .

په خاد کې دوه ډلې موجودې وې یوه یې د خاد معمولي شکنجه کونکي او بله ډله یې د ۱۰۵ اداري هغه شکنجه کونکي چې په روس کس تربیه شوي و . که چیرې متهمینو د لومړنیو معمولي شکنجو په وخت کې اعتراف نه وای کړي نو بیا به دوهم گروپ خپل اجرائت پیلول . ډیر خلک و چې په لومړي ورځ به یې اعتراف وکړ خو داسې کسان هم و چې هیڅکله یې اعتراف ونکړو خو هغو به د نورو د ویلو په اساس محکومیدل .

د ۱۹۸۵ کال د جون په ۱۴ نیټه چې ۱۳۶۴ کال د جوزا د ۲۴ سره سمون خوري آ . د مخلفینو سره د تړاو په تور ونيول شو او د ۱۹۸۸ (۱۳۶۷ تر میزان) پورې د خاد لخوا شکنجه شويدي دي نوموړي د عدالت پروژې ته داسې وویل :

حسام الدین او حبیب الله زه ونيولم او د استخباراتو د نیولو لوي مرکز ته یې تسلیم کړم . زه ۶ میاشتي او ۷ ورځې تر تحقیق لاندې وم . د تحقیق په لړ کې هغوي حتی زما غاښ مات کړ خو دا چې ما اعتراف ونکړ نو زه یې خوشي کړم . خو هغوي ته ډیره شرم خبره وه ځکه چې هغوي نشوای کولای زما څخه اعتراف واخلي .

یو شاهد دل . په نامه چې د افغانستان په هوايي ځواک کې د هلیکوپتر پیلوت و د خپلې نیوني څخه یې د خاد له خوا په ۱۹۸۹ کال کې د عدالت پروژې ته داسې وویل :

د ۱۳۶۷ کال د کب په ۲۲ نیټه چې د ۱۹۸۹ کال د مارچ ۱۳ نیټې سره سمون خوري د ډاکتر نجیب الله په دوران کې . د هوايي ځواکونو د استخباراتو لخوا چې د پوځي استخباراتو یوه څانګه وه ونيول شول . په نوموړي وخت کې زه یو فعاله پیلوت او د ۳۷۷ غنډ د یوه کنډک قوماندان وم . یو تن چې آصف نومیده او د هوايي ډګر په استخباراتو کې دنده درلوده زما ملاقات ته راغی او ماته یې وویل چې څوک غواړي تاسو د هوايي ځواک په قرار ګاه کې ویني . زه له نوموړي سره په موټر کې سپور شوم او هغه زه د استخباراتو دفتر ته بوتلم . آصف زه مرکزي دفتر ته بوالم او هلته یې خپل رییس چې وحید نومیده ور معرفي کړم . او هغه زه مسولو کسانو ته وروسپارلم او زه یوې توري تیارې کوتي کې بندې کړم او زه نه پوهیدم چې زما جرم څه دي . هغوي زما څخه تحقیق پیل کړ او په دوامداره توګه یې پوښتل چې زه له کومې ضد انقلاب ډلې سره (چې هغوي اشرار ورته ویل) تړاو لرم . له همدې امله زه هلته ۴۵ ورځې پاتې شوم . هغوي د تحقیق په جریان کې د انسان شرف او عزت ته هیڅ احترام نکاوه هغوي زه په ډول ډول شکنجه کړم برقي شوکونه ، وهل ټکول او بیدار خوابي ماته راکړي . مونږ ډیر خراب حالت درلود ولې چې ژمي و او زمونږ اتاقونه د هیڅ شي په وسیله نه تودیدل او بل دا چې هغوي په ورځ کې مونږ ته نیم ساعت د لمر اخیستلو لپاره باندي ویستلو . ددې لپاره چې مونږ ډیر په عذاب کړي د ماښام له مخې به یې کله چې مونږ ته ډوډي راکوله نو بریښن به یې قطع کړه .

د پلچرخي په زندان کې داسې مستنطقین و چې په هغو باندي د انسان نوم کښیښودنه یوه لویه اشتباه ده ولې چې هغوي پر خپلو همنوعانو بندي هیڅ ډول رحم ندرلود . هلته د شکنجې مختلف وسایل موجود و چې په لومړي سر کې لرګي و چې بنديان به یې پرې وهل ټکول او زه یې هم ډیر وهلي يم . د بریښنا ورکولو مختلف الات چې د هغو په ذریعه یې مونږ ته برقي شوکونه راکول . همداراز هغوي مونږ ته داسې خبرې کولې چې د هغو یادونه ډیره د شرم خبره ده . ما ټول هغه څه چې ومویلې په سترګو ولیدل او په وجود مي احساس کړل .

هغوي به مدام زما څخه دا یو سوال کاوه چې د اپوزیسیون له کوم ګوند سره تړاو لرم ؟ د ۴۵ ورځو تحقیقاتو وروسته یې زه د پلچرخي زندان ته بوتلم او د ۷۵ نمبر اتاق د ۲ بلاک کې بندې کړي شوم . زه هلته څلور میاشتي پاتې شوم خو ډیر بد شرائط بکښي حاکم و . وروسته چې زه آزاد شوم خپلې پوځي قطعي ته ولاړم او هلته د پوځي استخباراتو د ریاست لخوا د هوايي ځواک قومانداني ته یو مکتوب استولي و چې ماته په هلیکوپتر کې د پرواز کولو اجازه ونکړي .

زه د دوهم ځل لپاره د ۱۳۶۹ کال د قوس په ۱۵ نیټه ونيول شوم (۱۹۹۰ کال د دسمبر په ۶) د خاد د منسوبینو لخوا په هوايي ډګر کې ونيول شوم او دري ورځې د هوايي ځواکونو د خاد په ودانې کې بندې پاتې شوم او له هغې وروسته یې د تحقیقاتو لپاره صدرات ته واستولم او هلته په ۱۲ نمبر اتاق کې چې په دوهم پور کې واقع و زنداني وم . هماغه پخواني پوښتنې او هماغه پخواني سزا ګانې . خو یو فرق موجود و هغه دا چې فاروقي د خاد وزیر و او حسام الدین حسام د پخوا په شان د پوځي استخباراتو رییس و او وروسته له ۴۶ ورځو

شکنجی او تحقیق ۵ څخه خوشي شوم خو هغوي دا وار ماته د کار کولو اجازه را نکره ځکه چه زه پدي تورن وم چه د انقلاب ضد بلو سره ارتباط لرم.

م. يو تن چه ۵۰ کاله عمر لري او د ننگرهار ولايت د هسکي ميني د ولسوالي د شمارخي د کلي اوسيدونکي دي. نوموړي وايي چه کله اتلس کلن و د تحصيلاتو لپاره د هيواد څخه بهر د مصر هيواد ته د راکت د زدکړو لپاره وليږل شو. نوموړي په کال ۱۹۷۷ کي د تحصيل له ختم څخه وروسته هيوادته را ستون شو او د راکت د انجنير په توگه يي د وزارت دفاع په چوکات کي په کار پيل وکړ.

م. وايي چه هغه وخت د افسرانو په منځ کي ډير لوي رقابت موجود د هغو افسرانو چه په شوروي کي يي درس لوستي و او د هغو په منځ کي چه په نورو هيوادو کي تربيه شوي و او هم دا چه روسي مشاورينو په اوني کي يو ځل مسلکي درسونه مونږ سره مخ ته وړل.

په ۱۹۷۸ کال کي چه کله کودتا وشوه نو نوموړی د په شپږمه پوځي قطعه کي د مرنجان په غونډي که دنده درلوده او دهغوي قطعه د کارته نو سيمي ته د مرنجان د غونډي شاته انتقال شوه. پدي وخت هغو افسرانو ته چه په مصر کي يي درس لوستي و د سادات زامن ويلي.

ما د خلق گوند غړيتوب ندرلود او هغوي پدي وخت کي گوند ته د شامليدو لپاره دعوت کړم ما څو ځلي د هغوي دعوت يوڅه وځنډاوه ددي لپاره چه ماته ډيره توجه ونکړي خو دي کار گټه ونکره. ما هغوي سره هيڅ ډول مذهبي مشکلات ندرلود ولي چه زه کوم افراطي مسلمان نه وم او په سياسي گوند کي مي هم گډون ندرلود. خو د نوموړو خلقيانو رفتار مي په خپله قطعه کي نه خوښيده او د روسانو هم په همدې ډول. يوه ورځ يوه انجنير ماته اخطار را کړ او وويل چه زه بايد د يوي ايډيالوژي خاوند ووسم او د خلق دموکراتيک گوند په ليکو کي شامل شم هغه به ويل چه د ثور انقلاب له منځه تلونکي ندي خو ما د هغه دعوت ونمانه. له هغي وروسته ماته کار کول ډير گران شول ځکه چه له يوي خوا د روسانو د مداخلت له امله په کاري برخه کي او د خلقيانو او پر چميان رقابت او داسي هم کيدل چه کله ناکله ما داسي مخابروي پيغامونه اخيستل چه په هغو کي به ويل کيدل چه ځيني پر چميان د انقلاب ضد عناصرو سره لاس لري او خاد به زما په کارونو کي ډيره مداخله کوله او زما لپاره يي مشکلات پيدا کول.

د ۱۳۶۰ کال د جدي په ۱۰ نيټه چه د ۱۹۸۱ کال د دسمبر له ۳۱ سره سمون خوري زه د خپلو نورو ملگرو سره په وظيفه کي وم. ۲ بجي دي شپي وي چه دري تنه افسران زمونږ کوتي ته راغلل او غوښتل يي چه زما سره خبري وکړي. ما هغوي ته وويل چه اوس نشم کولاي خو په ۸:۳۰ بجو به سره وگورو او هغوي چيرته نږدي منظر و. زه وروسته پوه شوه چه په هغي شپي په اتو بجو زما کور او ماشومان تلاشي کړي و او کوم سند يي نه و موندلي پدي همدې خاطر ما پسي راغلي و. د سهار په ۶ بجو د نوکريوالي څخه ماته په تيلفون وويل شول چه نوموړي کسان د وزارت دفاع افسران دي او غواړي چه تاسو سره وويني. ما له هغوي سره وليدل او پوه شوم چه د خاد غري دي ما ځان سره داسي فکر وکړ چه هغوي ممکن ددي لپاره راغلي وي چه يوه ورځ مخته ما د قطعي د خاد مسول ته ويلي و چه د کار په وخت کي دي زمونږ مزاحمت نکوي او زمونږ په کارونو کي دي مداخلت نکوي.

هغوي ماته وويل چه ټول قوماندانان په ارگ کي راټول شوي دي او تنتاسي هم بايد هلته ولاړ شي زه يي په جيب موټر کي کبنيولم خو زه پوهيدم چه هغوي ما چيرته بيايي هغوي له ماسره ډير مودبانه او ښه رفتار وکړ. کله چه مونږ د دفاع وزارت د ساتونکو قطعي ته ورسيدولو د هغوي رويه تغير وموند او زما څخه يي زما د افسري خولي واخسته چه دا پيښه زه په ټول عمر کي نشم کولاي چه له ياده وباسم.

پدي حال يوه تن چه روسي جاکت او پتلون يي درلود له دغو افسرانو څخه پوښتنه وکړه چه هغه تن مو راوسته دغو افسرانو ورته وويل چه بلي صاحب هغه له يوي کوچني کړکي څخه ماته راوکتل او ما وپيژاند چه ډاکتر نجيب الله د هغه وخت د خاد ريس و. د نوموړي کوتي بلي خواته يو ميز ايښي و چه سپينه روغايي پري اواره وه او څو قطري ويني هم هلته ليدل کيدي او همداراز هلته يو پلاس، يو تلسکوپ، او څو نوکانو لوي او کوچني وسايل هم پرانه و. خو شپه راورسيده او زما اصلي مستنطق چه لالا نوميده راغي د پوښتنې وروسته هغه ماته يو کاغذ را کړ چه خانه پوري يي کړم چه په هغه کي بايد ما خپل ټول مشخصات ليکلي واي. هغه وروسته زما څخه پوښتنه وکړه چه زه د خلق گوند غري يم او کنه چه ما ورته وويل چه د گوند غري يم، بيا يي وويل چه د کوم بل گوند غړيتوب لرم او که نه؟ چه ما ورته وويل چه صرف د خلق گوند غړيتوب لرم. چه د ميز د يوي خوا څخه يو سري را پورته شو او پر ما يي گذار وکړ چه زه وروسته هيڅ پوه نشوم چه له هغي وروسته يي زه ډير ووهم او ډير ښکځلي يي راته وکړي يو بل تن راغي او وويل چه دي بايد په مرمي په سر کي وویشل شي او بيرون کي سپو ته واچول شي ما هيڅکله داسي خبري نه وي اوريدي او له مرميو څخه پر ما بدې لگيدلي.

وروسته يي زه يوه بل اتاق ته چه تياره او نمجن و بوتلم او هلته داسي ځاي و چه اصلا زه د شپي او ورځي په راتلو نه پوهيدم. زه يي د تحقيق اتاق ته راوستم او مستنطق له ما څخه په ډيره مهرباني سوالونه پيل کړل او

د خلق گوند په لور والي او د دښمنانو په خيانت باندي يې ډيري خبري وكړي او زما څخه يې وغوښتل چه ورسره مرسته او همكاري وكړم . خو وروسته يې ماته وويل چه هغوي خبر دي چه زه يوه مخالف گوند سره تړاو لرم او عسکر زما په وهلو ټكولو پيل وكړ او وروسته يې ماته يو عكس راوښود او وويل چه دا پيژني ما چه د نوموړي عكس خاوند نه پيژاندو چه وروسته يې له همدې امله په لوڅ بدن د ژمي په يخني كي بيرون ودرولم او څو ساعته يې وځورولم حتي دا چه وجود مي بي حسه شو كله چه ما خپلو پښو ته ټكان وركاوه داسي فكر مي كاوه چه زما ندي او وروسته زه پر ځمكه ولويدم او يوه عسکر زه په زور هڅ ودرولم كله چه هغه راڅخه ليري شو زه بيا ولويدم او بي هوشه شوم وروسته زه هغوي يوه گرم ځاي ته بوتلم تر څو چه په هوش راغلم.

تحقيقات معمولا د شپي له مخي سر ته رسيدل او كله چه زه هغوي د تحقيق اتاق ته بوتلم عسكرو ته يې وويل چه د ورځي له مخي ما پر نږدي چه ويده شم . په يوه شپه كي چه زه ډير پيخوبه وم هغوي د تحقيق اتاق ته بوتلم او زما څخه يې پوښتنه كوله چه فلاني كس پيژني پداسي حال كي چه هغه سري ما نه پيژانده نو هغوي ماته اشاره وكړه چه پر هاغي څوكي كشيښم چه هغوي دغه ځاي ته نوي راوړه . يو ځل بيا يې هغه عكس را وښوده او وويل چه ووايم چه نوموړي پيژنم او دا وعد يې وكړه كه چيري زه ووايم چه پيژنم يې نو هغوي به ماته هيڅ نوره سزا رانكړي او ما به خوشي كړي . هغوي ويل چه زمونږ صرف دغه سري پكار دي او ما نشواي كولا ي چه هغوي ته دروغ ووايم ولي چه ما نوموړي سري نپيژاند .

ځيني وختونه مستنطقين نه پوهيدل چه زما څخه څه پوښتنه وكړي خو د پردي شاته به څوك ناست و او هغوي ته به يې شول چه زما څخه څه پوښتنې وكړي . له هغې وروسته مستنطق ماته امر وكړ چه پر مخ پر ځمكه پريوځم او عسکر ته يې امر وكړ چه زما سر پوري كښيني . او زما په وهلو ټكولو باندي يې پيل وكړ او كله چه ما ناري كړي نو يوه عسکر زه په يوه څوكي باندي پر شا ووهلم چه تر اوسه پوري يې هم نشاني زما پر وجود كي شته دي .

زه د ۳۵ ورځ لپاره په صدرات كي بندي وم او وروسته يې د پلچرخي زندان ته انتقال كړم هغوي په نوموړي زندان كي د دوم بلاك څلورم پور ته بوتلم او په يوه اتاق كي چه فرش يې ندرلود او يو چيركټ پكښي ايښي و وغورځولم . او دري ورځي يې ماته ډوډي رانكړه او نوموړي اتاق تياره و . ما ناري او فريادونه كول خو بخوك نه و چه زما ږغ واوري . په څلورمه ورځ يې ماته يوه عسكري كمپله راكړه او عسكرو ته يې دنده وركړه چه يوه شپه اوبله شپه ماته يوه ډوډي او يو جگ اوبه راكړي . ما په ورځ كي يو ځل د پنځو دقيقو لپاره اجازه درلوده چه تشناب ته ولاړ شم . او ما ۱۵ ورځي په نوموړي ځاي كي په همدې حالت سره تيري كړي .

هغوي زه په ضد شوروي او ضد انقلاب باندي تورن كړي وم او ما خپله دفاعيه وليكله او بله ورځ يې زه محكمي ته وغوښتم په هغه محكمه كي چه زه محكمه شوم د ب. د دفتر په نامه (د ب . محكمه) ياديده چه ريس يې قاضي عبدالاول حجت نوميدده(چه د نجيب الله په حكومت كي وزير د حج او اوقافو مقرر شو) .

نوموړي قاضي زما دفاعيه ونلوسته او ماته يې وويل چه نوم دي څه دي او د كوم ځاي يې ورته ومي ويل چه د شينوارو يم او په كومه سياسي ډلي پوري تړاو نلرم اود كوم جرم مرتكب هم نه يم وروسته له هغه يې ماته وويل چه باندي ولاړ شم او متهمينو ته به يې كاتب ږغ كاوه چه يو ساعت وروسته يې ماته هم ږغ وكړو او هر متهم به چه ورتلو نو ضرور يې بايد په يوه ليكل شوي ورقه باندي د خپلي گوتي نشان ايښي واي چه ما د نوموړي تن سره ونمنله او ورته ومي ويل چه زه يې لومړي وايم چه هلته څه ليكل شوي او بيا يې اما كوم چه هغه ماسره جنجال وكړو او كاتب راغلو او نوموړي ورقه يې ماته داسي وويله تاسي بساغلي م. په اوه كاله زندان د نيولو له لومړي ورځي څخه د ضد انقلاب سره د مرستي كولو په تور محكوم شولي . ما كاتب ته وويلي چه زه دا نه منم او د مشاجري په ترڅ كي دروازه خلاصه شوه او قاضي را پيدا شو او وي پوښتل چه څه خبره ده ؟

ما ورته ويل چه زه دا قيد نه منم ولي چه تا زما دفاعيه هيڅ ونلوستله ، هغه راته په ورو وويل چه بچيه له دي مودي كه مي كمه سزا دركړي واي زما لاسونه هم پري كيدل چه بل سوال تري ونكړ.

ما د پلچرخي په زندان كي پنځه كاله او اته مياشتي تيري كړي خو د يو نيم كال په موده كي ما د خپلي كورني هيڅوك ونلیدل ولي چه هغوي ته يې اجازه نه وركوله چه ما سره وگوري . كله چه زه ونيول شوم زما زوي د څلورو مياشتو و او كله چه ما هغوي بيا وليدل زما ورور او زما زوي چه همزولي و ما وپيژاندل . د يونيم كال څخه وروسته زما كورني تا دا امكانات برابر شول چه په هرودريو و مياشتو كي ما د ۱۵ دقيقو لپاره وگوري او دا به پداسي حال كي تر سره كيدل چه د خاد يو غړي او يو عسکر به زما سره موجود و . د نوموړي دولت خاد زما د نيولو څخه وروسته زما پلار چه يو عادي مستري و نيولي و او په گوليو يې وپښتلي و او هغه ته يې

ويلي و چه زوي دي اشرار دي . له دي امله زما كورنۍ له اقتصادي ستونزو سره مخ وه چه زه به يي ډير خورولم او دا ټول د ما د بندي كيدلو په لړ كې منځ ته راغلي او زه واقعا دغو عواملو له مخې په دوه زندانونو كې وم .

په زندان كې وضعيت ډير خراب و او داسې وضعيت و لكه چه د نجيب الله د حكومت څخه وروسته منځ ته راغې . ولي چه د مجاهدينو تر منځ خورا ډير اختلافات موجود و اول دا چه د هر تنظيم زندانيانو ځانته جماعونه درلودل لكه د مثال په ډول په عين ځاي كه به د اسلامي حزب اړوندو ځانته مونځونه كول د جمعيت اسلامي ځانته او د سلفيان (پنج پيره) ځانته او د هغې گروه چه هيڅ يوه تنظيم پوري بياره نرله ځانته عبادت كاوه . د نوموړو تر منځ ډيري جگړې پېښې شوي او هغوي به يو بل په بي ايماني ، ريكاري او جاسوسي متهمول او دا ټولو يي د خپلو گټو لپاره كول .

بالاخره زه د پنځو كلو او اته و مياشتو څخه وروسته د ډاكټر نجيب الله د عفو په لړ كې له زندان څخه خوشي شوم . او له هغې وروسته جلال اباد ته ولاړم او هغه وركشاپ چه له پلاره راته په ميراث پاتې پكښې مې په كار پيل وكړ او تر اوسه هم هلته مصروف يم .

۴.۳ پر ښارونو د بمباريو د كولو په برخه كې يو اجمالي نظر
كله چه روسانو په ۱۹۸۰ كال كې افغانستان اشغال كړ نو دهغوي عمده كار د لارو د امنيت په ليرو پرتو سيمو كې د دولتي حاميټ خپرول و ، خو په مقابل كې مجاهدينو هميشه د لويو لارو په نږدې ځايونو لكه كورونه ، باغونو او نورو داسې ځايونو څخه پر روسانو او دولتي ځواكونو دبريدلپاره كار اخيسته . په هغه وخت كې د روسانو او دولتي ځواكونو تر بريد لاندې هغه سيمي راتلې چه داسې معلوميدي چه گواكي دا د مجاهدينو د تگ او راتگ سيمي پاكستان او ايران ته دي همداسې له هغو ځايونو چه پر روسانو بريدونه كيدل د روسانو لخوا د نوموړو سيمو نږدې كليو باندې هم په اخطار په توگه ډزي كيدلي . نوموړو بمباردمانونو ټولو خلكو ته دا وركوټه كوله چه كه څوك د مقاومت له هستو سره مرسته كوي انجام به يي دا وي

په افغانستان كې د ښارونو بمباردمان تر ۱۹۸۰ كال پوري د بشر د حقوقو د سازمان په رپوټ كې راغلي دي . او داسې ويل شوي دي چه نوموړي كورورانو بمباردمانونه هره ورځ تکراريدل او ډير كسان يي په ترڅ كې ووژل شول .

نوموړي بمباردمانونه ددې لامل وگرځيدل چه د خلكو يو ډير شمير پاكستان ته وتښتې او مهاجر شي . او نوموړي بمباري د بشر د حقوقو خلاف يو عمل گڼل كيده چه د عامو خلكو ژوندانه ته يي خطرونه پيدا كړي و

په ۱۹۸۵ كال كې د ملل متحد په عمومي شورا كې د ارامكورا هغه رپوټ ولوستل شو چه د نوموړو بمباريو په برخه كې يي ليكلي و . او پكښې ويل شوي و چه د عامو وگړو په مقابل كې له څلورو قسمو غير انساني اعمالو كار اخيستل شوي و :

۱. د پوځي ځواكونو لخوا د بيرحمۍ او قساوت څخه ډك كارونه .
۲. د غچ اخيستنې ډله ايزي وژني او بمباردمانونه .
۳. د پرسونل ضد ماینونو څخه گټه اخيستنې او د نوموړو ماینونو جوړول د ماشومانو د لويو په ډول .
۴. د بمباردمانونو نور تاثيرات .

ښاغلي ارامكورا داي وايي چه نوموړي ته عيني شاهدانو ويلي دي چه باندنيو ځواكونو (روسانو) په ټولو عملياتو كې د انتقام يا غچ اخيستنې په څير غبرگون درلود او په مختلفو ولاياتو كې يي په مختلفو ډولونو له خلكو غچ واخيسته .

د ښاغلي ارامكورا د ۱۹۸۶ كال په رپوټ كې هغه موضوعات شامل دي چه په پاكستان كې ميشت مهاجرو سره يي پدې هكله مركي سر ته رسولي دي . پدې لړ كې د بمباردمان خاصي پېښې ثبت شوي او ويل شويدي چه داسې بمونه استعمال كيدل چه ۴۰ نور بمونه پكښې كې و او د ۲۴ اعته وروسته به يي انفجار كاوه . همدار و ويل شويدي چه روسانو د يوه بل ډول توپ څخه هم كار اخيسته چه د ۱۵۴ ۸۷ توپونو په نامه ياديدل . او د هغوي بي ام ۴۱ او او بي ام ۳۱ تر اوسه هم د استفادي وړ دي .

د ۱۹۸۵ کال په رپوټ کې چې د بناغلي آرماکورا لخوا خپور شو ویل شوي دي چې د سکاډ راکټونه هم هر ورځ په خلکو میشتو سیمو باندې د یوې دقیقې نشانگیری پرته چې ۱۰۰۰ کیلوگرامه سر گلوله یې درلوده فیریدل او په مداوم توګه د لغمان ، ننگرهار ، پکتیا ، او زابل په ولایتونو کې د اګمالاتي لارو په اوږدو کې فیریدل .
په ۱۹۸۵ کال کې آرماکورا وویل چې بمباردانونو یوه قصدي اړخ درلود او ددې لپاره سر ته رسیدل چې خلک له کلیو او بانډو څخه وباسي .

د نوموړو بمباردانونو د سرته رسولو ستراتیژي ته که څیر شو نو دا په ډاګه کوي چې هغوي غوښتل له دې لارې وکړای شي تر څو په سرحدې سیمو کې میشت خلک یعنی د پاکستان او ایران په سرحداتو کې دي ته اړ باسي چې خپلې سیمې خوشې کړي . او هغوي وکولای شي چې په نوموړو سیمو کې یو امنیتي کمر بند جوړ کړي .

د ۱۹۸۶ کال د اپریل په ۱۲ نیټه د یوه ضربتي عملیاتو په ترڅ کې د اندخوي په ولسوالي کې له ۸۰۰ څخه تر ۱۰۰۰ تنو پورې ووژل شول او همداراز په متقابلو عملیاتو کې چې د جون په ۵ نیټه د ۱۹۸۶ کال د افغان پوځ او مخالفینو تر منځ تر سره شول د سیمې ۱۰۰ تنه بیګناه وګړي ووژل شول .

د بشر د حقوقو سازمان له هغو بمباردانونو چې ۱۹۸۴ کال کې په هزاره جات کې تر سره شوي و هم رپوټ ورکړي دي او یو عیني شاهد داسې ویلي دي :

زه لس ورځې دمخه له جلیز څخه راغلم او هلته د هر راز الوتکو لخوا بمباردانونه کیدل . او پدې ترڅ کې یې د خلکو کورونه ، باغونه او د کرنې ځمکې هم وپشتلې او زمونږ کلي دوه ځلې بمباري شو . هغو غوښتل چې پر مجاهدینو بمونه واچوي خو هغوي نشوای کولې او د هغه پر ځای یې د خلکو پر کورونو ، بازار باندې بمونه اچول چې ډیر غیر پوځي وګړي پکښې ووژل شول .

۲۰ ورځې دمخه دغه راز بریدونه د جاغوریو د سیمې په کلیو ، د راسته او دره تنګي په سیمو کې هم تر سره شول . او هره ورځ به هلیکوپترونو د نوموړو سیمو په اسمان کې الوتنې کولې . لدې څخه یوه نیمه میاشت دمخه د بهسودو په سیمه کې هم یوه ورته برید وشو چې په پایله کې یې ۵۰۰ تنه ماشومان او بنځي ووژل شوي . چې د دولت پلې پوځ هم دره ته داخل شوي و خو د توپونو د ډزو له کبله ډیر یې ووژل شول .

د ملل متحد رپوټ ورکونکي وايي چې د روسانو د وتلو څخه دمخه او د وتلو په ترڅ کې روسانو د خپلو ځواکونو محافظت د ډیر درانه بمباردومان په ذریعه کاوه . اونوموړي رپوټ ورکونکي داسې ویلي دي :
د شورویانو د ځواکونو د وتلو ننته هره ورځ د مخالفینو د بریدونو له کبله اوریدیده او پدې ترڅ کې عامو خلکو ته ډیر تاوانونه ورورسیدل . پدې لړ کې د یوې ډیر لویې پیښې پخلې کوي او وايي چې په ۱۹۸۹ کال کې د جنوري په اخر کې شورویانو د سالنک په سیمه کې د توپونو او توغندیو په گذارنو ۶۰۰ تنه وګړي ووژل . چې شوروي منابعو دا عمل د خپلو پوځیانو د ساتلو او محافظت لپاره یوه بڼه لار وښوده او دا یوه دفاعي لار وه او بل څه نه . همداسې ویلي شو چې پدې شان نور بریدونه هم د هیواد په بیلابیلو سیمو کې تر سره شوي دي چې په عمده توګه د دکنډ ، پنجشیر ، پروان ، بامیان ، وردګ ، ننگرهار او میدان کې تر سره شويدي .

د بشر د حقوقو د سازمان د رپوټ په اساس شورویانو دغیر پوځي خلکو پر ضد په نوموړو پیښو کې د فاسفورس داره او اور اچونکو بمونو څخه هم کار اخیستي دي .

نوموړي رپوټ ورکونکي د زهري گازونو د استعمال څخه هم ویلي دي . په یوه رپوټ کې چې په ۱۹۸۵ کال کې خپور شويدي ویل شويدي :

الف) رپورټرانو داسې خلکو سره د پېښور او کویټي په ښارونو په روغتونونو کې مرکي کړيدي چې هغوي ویلي دي چې د زهري گازونو د استعمال په پایله کې داسې شويدي .

ب) څو نور رپوټونه د هغو کسانو شاهدې خبرې کړيدي چې وايي روسانو په اوبو ، میوجاتو او خوړو کې د کیمیاوي موادو د استعمال نښې وايي او د داسې بمونو استعمال یادوي چې اور اچونکی خصوصیت یې درلود .

په یوه بل رپوټ کې ویلي شويدي چې د هغو مخالفینو پر ضد چې په کاریزونو کې پټیلدل د ځینو قسمونه گازونه په هغه وخت کې استعمالیدل چې د رپوټ مطابق نوموړي گازونو ډیر وګړي تپیان کړل .

ددغو کیمیاوي وسلو د استعمال د څلور مورده په دغو ولایاتو کې رپوټ ورکول شويدي : د کنډز ولایت ، پکتیا ، کابل ، وردګ .

په یوه مرکي کې چې د عدالت پروژې د یوه عیني شاهد سره کړیده ویل شويدي دي چې گاز د هغو خلکو پر ضد هم استعمال شويدي چې په غارونو کې پټ شوي و . ج.ر د اچین د ولسوالي د سپیني خولي د کلي

اوسيدونكي عدالت پروژي ته داسي وويل په يوه پيښه كې په ۱۹۸۵ كال په اورډو كې روسانو د هغو خلكو پر ضد گاز استعمال كړلو چه له ډار څخه په غارونو كې پټ شويټ و .
 د شواهدو څخه داسي معلومېږي چه په نوموړي پيښه كې مجاهدين د روسانو د محاصري لاندې راځي او د مجاهدينو سره گډ د كلي بيگناه خلك او د گاونډيو كليو ځيني كسان هم په غارونو كې ددې لپاره ځان پټ وي چه ځان د روسانو له شر څخه خلاص كړي خو روسانو پر هغو گاز استعمال كړلو او له ۱۰۰ تنو څخه ډير كسان په نوموړي پيښه كې تلف شول .

د ۱۹۸۳ كال د كب د مياشتې په ۲۷ نيټه د اچين د ولسوالي د سپيني خولي د كلي په شاوخوا باندې د روسانو ځواكونو بريد و كړ په لومړي سر كې هغوي د هليكوپټرو په ذريعه كومانډو عسکر د كلي شا وخوا كې كوز كړل او وروسته يې الوتكو ، تانكونو او نورو زرهې وسايلو په كلي بريد وكړ . د اسلامي حزب ځواكونو د انجنير سيال فقير په مشري له دغو ځواكونو سره يو څه مقاومت وكړ او وروسته وتښتيدل (شاهد ندي ويلي چه د اسلامي حزب ځواكونه هم غار ته ننوتل خو بيگناه خلك پكښې ډير و) په همدې ډول د كلي اوسيدونكي چه پكښې بنځي ، كوچنيان ، نارينه شامل و د ځان د مصونيت لپاره يوه غار ته چه د حاجي گل رحمن د غار په نامه يادېږي پناه يووړه نوموړي غار ۷۰ متره اوږدوالي لري . ځينو خلكو چه د نازيانو او او بندر د كلي څخه و هم د خپل ځان د خوندي كولو لپاره نوموړي غار ته پناه وړي وه . په هماغه ورځ سهار وختي د روسانو هليكوپټري راغلي او له بالونو څخه يې د گل رحمن عار باندې گاز خوشي كړ . هغه خلك چه لدې پيښې ژوندي خلاص شويدي وايي چه نوموړي گاز هومره ډير تاثير ندرلود فقط له سترگو څخه يې اوښكي پهلوي او سترگو كې يو ډير بد سوزش پيدا كاوه .

د مازديگر په پنځو بجو روسانو يو لوس بالون د غار خولي ته راوړ او هغه يې د غار په خولي كې كنفجر كړ چه وروسته له ډير ژور غر څخه د غار په خولي كې اور بل شو او وروسته له څو دقيقو د غار څخه بنځي ، كوچنيان پداسي حال كې راووتل چه ټولو د سترگو له درد ، نفس تنگي ، استفراغ څخه شكايه درلود .
 روسانو د نوموړو خلكو انتظار د غار په خولي كې كاوه او په يوه سطل كې يې د اوبو په منځ كې تابليت اچولي و او هغه كسان چه له غار څخه را وتل هغوي ته يې وركول چه وروسته له څو دقيقو هغوي بېرته عادي حالت ته راتلل . او هغه كسان چه د غار په دننه كې پاتي شول ټول مړه شول . مجموعا په غار كې ۱۰۰ تنه و چه د هغوي له ډلي ۵۲ تنه مړه شول او ۴۸ كسان چه له غاره څخه راووتل او اوبه يې وڅښلي روغ پاتي شول .

د نوموړو وژل شويو په ډله كې زما وروڼه سيال ، سيد فقير ، غلام فقير او بنځي او ماشومان هم شانل و . او يو مختصر لسټ د هغو كسانو چه د اچين په ولسوالي كې په غار كې مړه شويدي زما سره موجود دي :

- ۱ . منگل د مير اكبر زوي د ننگرهار ولايت د اچين د ولسوالي د سپيني خولي د كلي اوسيدونكي.
- ۲ . عرفات د منگل زوي د ننگرهار ولايت د اچين د ولسوالي د سپيني خولي د كلي اوسيدونكي.
- ۳ . احسان الله د عرفات زوي د ننگرهار د اچين د ولسوالي د سپيني خولي د كلي اوسيدونكي.
- ۴ . نقره د صديق الله لور د منگل ميرمن .
- ۵ . بازار .
- ۶ . انجنير سيال رحمن د گل رحمن زوي .
- ۷ . سيد فقير د گل رحمن زوي .
- ۸ . گل فقير د گل رحمن زوي .
- ۹ . فانوس د قلندر شاه زوي .
- ۱۰ . اوزي گل د حاجي شريف زوي .
- ۱۱ . ميوه گل د حاجي شريف زوي .
- ۱۲ . نازولي د امير گل زوي .
- ۱۳ . نازيه د عبدالقادر لور .
- ۱۴ . د گل فقير ځوانه لور .
- ۱۵ . سجانده د امير جان لور .
- ۱۶ . حسن پري د حاجي ناغي لور .
- ۱۷ . سيد كبير د محمد كبير زوي .
- ۱۸ . نياز مير د گل بيران زوي .
- ۱۹ . پيسار د زرياب زوي .
- ۲۰ . جان پري د ملا منگ لور .
- ۲۱ . نظر خان د خان عزيز زوي .

- ۲۲ . يار جان د سيد امين زوي .
- ۲۳ . پاپوش د شازو زوي .
- ۲۴ . ديدار د عليم جان زوي .
- ۲۵ . سلطان محمد د دين محمد زوي .
- ۲۶ . ابي گل د پاپوش لور .
- ۲۷ . اختياره د وزير لور .
- ۲۸ . الله نظر د عبدالخالق زوي .
- ۲۹ . د اختياري د وزير د لور كو[ني زوي .
- ۳۰ . اسرار د تاج محمد خان زوي .
- ۳۱ . حاجي ميرام د شيرين خان زوي .
- ۳۲ . فيل محمد د رحمن زوي .

هغه نور كسان چه په نوموړي پيښه كې مړه شوي و او دنورو كليو و د هغوي د خپلوانو په دريغه خپلو سيمو ته وړل شوي او هلته خاورو ته سپارل شويدي .
د سپيني خولي د كلي هغه اوسيدونكي چه له غار څخه راوتلي و او اوبه يې څښي وي او ژوندي نومونه يې دادې :

- ۱ . شاد بي بي د خټك لور د سپيني خولي د كلي اصلي اوسيدونكي .
- ۲ . بي بي حاجي سپورمي د ميرزا محمد لور .
- ۳ . حاجي رحمن الله د منگل زوي .
- ۴ . سارا د باغ لور .
- ۵ . مامور د سيد رحمن لور .
- ۶ . تاج مينا د حسين گل لور .
- ۷ . خاتول د منگل لور .
- ۸ . زيتوار د منگل لور .
- ۹ . د منگل يوه کوچني لور .
- ۱۰ . بينظيره د سور لور .

لس تنه پورته ذكر شوي كسان له لومړي سر څخه په غار كې و او كله چه د روسانو له خوا كاز استعمال شو او د هغوي وضعيت خراب شو نو بيا مجبوره شول چه له غاره څخه راوځي . او ټولي پيښي يې په خپلو سترگو ليدلي دي . ۳۸ تنه نور چه له غار څخه ژوندي راوتلي و د نورو كليو و او يا دا چه روسته بڅه مړه شوي وي . قوماندان سيال فقير ويلي دي چه د گازو د استعمال څخه وروسته زمونږ وسلي له كاره څخه ولويدي او په هغه وخت نو كوم داسي با تجربې كس او نه كوم لابراتوار موجود و چه دا كوم ډول گاز و . پدي لړ كې تقريبا ۳۰۰ پسونه او غوايي هم مړه شول . روسانو زمونږ كورونو ته اور واچاوه و مونږ ته يې هيڅ شي پرنيښودل . د روسانو د تلو څخه وروسته بيا د غني خيلو ، د اچين د ولسوالي ، نازيانو او درياب د سيمو څخه خلك راغلل او نوموړي مړي يې خاورو ته وسپارل . پدي لړ كې ما هم يو مړي له غار څخه راويسته او خلكو د نورو سيمو مړي له ځانه سره يوړل او وروسته بيا مونږ هغه څاروي چه مړه شوي و خاورو كې بنځ كړل .

له هغي وروسته د كلي د محلي شورا او سپين ږيرو لخوا يو ليك د شويو جناياتو په برخه كې د وخت حكومت او د مجاهدينو تنظيمونو ته پاكستان را واستول او په هغي كې مو له هغور څخه غوښتنه كړي وه چه راشي او وگوري چه څه جنايات زمونږ په سيمه كې تر سره شويدي خو چا زمونږ پوښتنه ونكړه چه له هغي وروسته ما هم خپله گډه پاكستان ته راوسته .

د لغمان په كڅ عزيز خان كې پوځي عمليات د ۱۹۸۴ كال په ترڅ كې

د لغمان ولايت د روسانو داشغال په دور كې ډير د غچ اخيستنې عمليات تجربه كړي دي او په لړ كې يې ډير غير پوځي وگړو ځانونه له لاسه وركړي دي . په هغه وخت كې به د روسانو ځواكونه په دوامداره توگه د كابل _ جلال آباد په لويه لار په تگ او راتگ كې و او نوموړي ځواكونه به د مجاهدينو لخوا د كمينونو سره

مخ کیدل . چه د ۱۹۸۴ _ ۱۹۸۵ کلونو په اوږدو کې مجاهدينو خپل عمليات د درونته له بند څخه تر پلچرخي پورې پر مخ بيول . او په مقابل کې د کارمل د حکومت پوځونو او شورويانو تلافی کونکي عمليات تر سره کول .

د عدالت پروژې ته ځيني عيني شاهدانو داسې ويلي دي چه د ننگرهار د ولايت د استخباراتو ريس داکتر ضمير ميهن پور او د ختيځ زون مسول داکتر خدايداد بشرمل د خپلو شوروي ملگرو په مرسته ۱۹۸۴ ۱۹۸۵ - کال کې د عزيزخان کڅ په سيمه کې تصفيوي عمليات تر سره کړل ، او عبدالملک د خاد د پنځم رياست ريس هم په نوموړو عملياتو کې سهم او گډون درلود . عيني شاهدان وايي چه کله دولتي او شوروي ځواکونو د عزيز خان :خ کلي محاصره کړ پدې وخت کې مجاهدين په کلي کې نه وه (هغوي ټول تېنډيلي و) او هغوي د مجاهدينو لټون د کلي په کورو کې پيل کړ او يو مجاهد يې هم پيدا نشوای کړای ، بيا يې د کلي خلکو ته امر وکړ چه ټول سره غونډ شي او وروسته چه هغوي راټول شول هغوي د هغوي د څارويو سره يو ځای په گوليو وويشتل چه په نوموړی پېښه کې ۷۲ تنه ووژل شول چه د هغوي په منځ کې سپين ږيري ، ماشومان او بنڅي شاملې وې چه له نوموړی پېښې وروسته د عزيز خان د کڅ د کلي خلکو دغه سيمه پريښوده او پاکستان او نورو سيمو ته مهاجر شول .

ج. د عزيز خان کڅ يو پخواني اوسيدونکي وايي چه د شورويانو او حکومتي پوځونو لخوا د ۱۳۶۲ کال د دلو د مياشتې په ۲۴ نيټه کلي محاصره شو او سهار وختي نوموړو ځواکونو د کلي د کورونو په تلاشی پيل وکړ . چه عبدالملک د خاد د پنځم رياست ريس هم د هغوي په ډله کې و . چه داکتر ضميرميهن پور د ننگرهار د هغه وخت د استخباراتو ريس او داکتر خدايداد بشرمل د نوموړی پېښې مسولين گڼل کيږي . چه خلکو په هغه ورځ هلته ليدلي دي چه عبدالملک هم ورسره و .

هغوي د کورونو د تلاشي په جريان کې ۷۲ تنه کليوال له کورونو راويستل او کله يې چه په کلي کې وسلې لاس ته ورنغلي نو بيا دا ۷۲ تنه په گوليو وويشتل چه د نوموړو وژل شويو کسان په ډله کې هيڅ يو مجاهد نه و نوموړی خلک ټول له کورونو څخه راويستل شول او د نوموړو د کروندو خوا کې ووژل شول . زما يو زوي چه اصف خان نومیده هم د وژل شويو کسانو په ډله کې و . او نوموړی يې د کور مخي ته په يوه وپاله کې ويشتلي و . او کله چه ما د زوي جنازه ومونده هغه مې د عزيزخان کڅ په هديره کې خاورو ته وسپارله . کله چه دولتي پوځونه ولاړل نو د کلي سپين ږيرو د وژل شويو کسانو جنازي په هديره کې خاورو ته وسپارلې . نوموړي ځای د کابل - [لال آباد د لويې لارې په اوږدو کې د درونتي د بند په لس کيلومتري کې واقع ده چه په هغه وخت کې به مجاهدين د شپې له مخي کلي ته د ډير کم وخت لپاره راټل او د دولت له ويري به بيرته تلل .

ا.ک. د عزيز خان کڅ يو ه پخواني اوسيدونکي نوموړي پېښه په همدې ډول بيان کړي ده :
په ۱۹۸۴ کال کې مونږ په لغمان کې و يوه ورځ د شوروي ځواکونو لخوا زمونږ کلي محاصره شو . هغوي د سهار له مخي وختي د کورونو تلاشي پيل کړه او زمونږ کورته راغلل زما پلار چه يو عادي بزگر و هغوي له کوره څخه وويست او وروسته له څو دقيقو زمونږ تر غوږو د ډزو غږونه شول . ما او زما مور په ډيره عجله له کوره څخه ووتو چه وموليدل چه زما د پلار جنازه پرته ده او په گوليو سوري سوري شوي دي . په نوموړی پېښه کې زما د پلار په گډون ۷۲ تنه ووژل شول . مونږ د خپل پلار جنازه د عزيز خان کڅ په هديره کې خاورو ته وسپارله او خپله مو پاکستان ته کډه وکړه . که مونږ وختي پوه شوي واي چه شورويان سيمي ته راځي مونږ لا وختي دا سيمه پريښودلې واي چه زمونږ پلار نه واي وژل شوي .

م.س . د عزيزخان کڅ يو بل اوسيدونکي داسې وايي :
زه په هغه وخت کې ۴ کلن وم چه روسانو د شپې لخواپه خپلو ټانکونو سپاره زمونږ کلي ته راننوتل او د هغوي هليکوپترونو پر سر ورته گزمه کوله . زما مور ماته وويل چه دغو پوځونو په هماغه ورځ سهار وختي د کورونو لټون د مجاهدينو د موندلو لپاره پيل کړ خو يو مجاهد يې هم په گوتو ورنغي ځکه چه هغوي لا وختي خبر شوي و او له کلي څخه تللي و او وروسته بيا نوموړو پوځيانو د کلي ۷۲ تنه په گوليو وويشتل او ويوژل . هغوي زما پلار زمونږ د کور په انگر کې په گوليو وويشت زما پلار مختار نومیده او يو بزگر و . د پلار د بنخولو څخه وروسته مونږ د جلال اباد ښار ته د خپل ماما چه عبدالهادي نوميري کورته راغلو او سيمه مو پريښوده . زما فقط دومره په ياد دي چه زما د پلار جنازه پر ځمکه پرته وه او دکلي سپين ږيري راغلل او هغه يې پورته کړه او د نورو جنازو سره يې يو ځای په هديره کې خاورو ته وسپارله . زما د پلار نه به ږير ۷۱ تنه نور هم په همدې ورځ وژل شوي و . زما مور راته ويلي دي چه د نوموړو کسان په منځ کې ډير بزگران او چوپانان او حتي بنڅي شاملې وې . نوموړی هديره د کابل - جلا اباد په لويه لاري کې واقع ده او تاسي کولاي

شي چه هغه وگوري او پدي سر بيره د نوموړي پيښي په برخه كې د عزيز خان كڅ د سپين ربرو څخه هم پوښتنه كولاې شي .

ط . د عزيز خان كڅ يو اوسيدونكي داسي وويل :

د شورويانو او حكومت پوځونو د عزيز خان كڅ كلي تر خپلي محاصري لاندې راوستي و او د مجاهدينو او مخالفينو په لټون كې و خو هلته مجاهدين نه و او هغوي د كلي عادي وگري ونيول . ددغو پوځونو سره يو تن د عبدالملك په نامه لارښونه كوله چه د خاد د پنځم رياست ريس و او شورويانو د كلي ۷۲ تنه ونيول او هغوي ټول په گوليو وويشل چه په هغو كې سپين ربري ، بنځي ، ماشومان شامل و . او كله چه روسان ولاړل بيا خلكو نوموړي وژل شوي كسان بنځ كرل . زما ورونه په هغه وخت كې عادي بزگران و او په كوم پوځي فعاليت كې برخه ندرلوده په همدې اساس زه وايم چه زما د ورونو د وژني مسوليت د روسي او حكومتي ځواكونه پر غاړه دي . په هغې ورځ چه كله روسان ولاړل مونم ټول اجساد راټول كړل او د عزيز خان كڅ په هديره كې مو خاورو ته وسپارل .

پروفيسور ارماكورا د دغه راز وژنو يو بل رپوټ هم ورکړي چه د ۱۹۸۵ كال د مارچ د مياشتې له ۱۱ څخه تر ۱۸ پوري كابو ۱۰۰۰ تنه غير پوځي كسان په انتقام اخيستونكو عملياتو كې چه د قرغه بي د ولسوالي په ۱۲ كليو كې د روسانو لخوا تر سره شوي و وژل شوي دي . د همدې عملياتو په ترڅ كې د خلكو څاروي تلف شول او د خلكو كورنه لوټ شول او اور ورته واچول شو ، بنځي د جنسي تيري لاندې واقع شوي او يا په وحشيانه توگه ووژل شوي او ماشومان په بندو كورو كې وسوځول شول .

د ځينو هغو كسانو نومونه په لاندې ډول دي چه په نوموړي ډله ايزه وژنه كې وژل شويدي :

گڼه	نوم	دپلار نوم	د اوسيدو اصلي ځاي	د اوسيدو اوسني ځاي
۱	گل رحمن		عزيز خان كڅ	كچه گري
۲	محمد نبي	عبدالرسول	~	كچه گري
۳	محمد علم	عبدالرسول	~	كچه گري
۴	گلالي	حفيظ الله	~	نوي كارته كابل
۵	گل جيبه	علام دستگير	~	پاکستان
۶	زينبه	غلام دستگير	~	پاکستان
۷	ملا عبدالوهاب		~	هرپور
۸	بي بي خديجه	ملا عبد الوهاب	~	هري پور پاکستان
۹	ويس خان	محمد امين	~	پاکستان
۱۰	اشرف	محمد امين	~	پاکستان
۱۱	کوثر	محمد امين	~	پاکستان
۱۲	رحيم خان	غلام محمد	~	عزيز خان كڅ
۱۳	کمال الدين		~	كچه گري
۱۴	هاشم	بنایسته خان	~	كچه گري پيښور
۱۵	عبدالمنان	شير محمد	~	پيښور
۱۶	مختار	عبدالقدوس	~	انگور باغ
۱۷	امين		~	مجبور آباد - جلال اباد
۱۸	صلاح الدين	حاجي لونگ	~	~
۱۹	هرات خان	شينواري	~	~
۲۰	زر گل	رحمن	~	عزيز خان كڅ
۲۱	رويدار		~	عزيز خان كڅ - لغمان

۲۲	عمر خان	~	پاکستان
۲۳	محمد انور	~	پاکستان
۲۴			

۵. د شورويانو په شاتگ او له هغي وروسته دوره

۵.۱ په سياسي اوضاع كې بدلونونه د شورويانو د په شاتگ څخه وروسته د ۱۹۸۶ كال د مې په مياشت كې داكتر نجيب الله چه د خاد ريس و د خلق دموكراتيك گوند د عمومي منشي په توگه مقرر شو همداراز نوموړي د بېرك كارمل پر ځاي د انقلابي شورا ريس هم وټاكل شو او بېرك كارمل شوروي ته ابعيد كړاي شو . د ۱۹۸۸ كال په وروستيو كې گورباچف تصميم ونيوه چه شوروي ځواكونه له افغانستان څخه وباسي .

د ۱۹۸۷ كال د جنوري په مياشت كې د خلق گوند لوړ پوړي رهبران په ماسكو كې د يوې غونډې په ترڅ كې پدې پوه شول چه شورويان نور غواړي له افغانستان څخه خپل پوځونه وباسي . له هغي وروسته جمهور ريس نجيب الله د ملي پخلايني اعلان وكړ او نورو احزابو ته يې په واك كې د مشاركت بلنه وركړه او د زندانيانو عمومي عفو يې اعلان كړه او همداراز يې يو اوربند اعلان كړ .

د ژينو د معاهدي مطابق چه د ۱۹۸۸ كال د جون د مياشتې په ۱۴ نيټې د شورويانو د وتولو په برخه كې له افغانستان څخه د پاکستان ، متحده ايالاتو او شوروي لخوا امضا شوي وه او په هغي كه وېل شوي و چه دواړه خواوې به د جگړې كونكو اړخونو سره مرستې نه كوي خو دغو مرستو تر ۱۹۹۰ كال پوري دوام وموند . داكتر نجيب الله د خپل گوند نوم د حزب وطن په نامه ونوماوه او په رسمي ډول د افغانستان نوم د افغانستان جمهوري دولت كښينود .

۵.۲ مليشې او د هغوي سر غړونې د قوانينو څخه

د شوروي ځواكونو بر علاوه حكومت د مليشو ځواكونو د ډېرولو لپاره جدي كوشش كاوه چه د هغوي د وفادارۍ له كبله دهغوي مصارف د شورويانو لخوا وركول كيدل . نوموړي ځواكونه د شورويانو د موجوديت او له هغه څخه وروسته د يوه غير رسمي ځواك په ډول اجراءات كړي و او تر اخره پوري په واك كې پاتي شول . او دا چه د ملي اردو ځواكونه چندان پياوړي نه و نو حكومت په دغومليشو ډير اعتماد درلود . او نوموړو مليشو د مخالفينو په مقابل كې يو لوي ځواك جوړ كړي و .

د ۱۹۸۰ كال په روستيو كې د حكومت لخوا عسكري ته خلكو نيولو خلك دي اړ ويستل چه خپلو محلي مليشو كې ځان داخل كړي او داكتر نجيب الله د مليشو پراخيدنه د مصالحي د پروگرام يوه برخه گڼله . او د رژيم لخوا اپوزيسيون ته يوه ډيره بڼه لاره د تسليمي گڼل كېده ځكه چه د مليشو ډير ځواكونه د پخوانيو مجاهدينو څخه جوړي شوي وي او د ملي امنيت وزارت د نوموړو مليشو سره داسي پروتوكولونه امضا كړي و چه په سيمه باندي د پوره واك څخه علاوه هغوي ته يې ډيري پيسي او وسلې هم وركولي . اكر دغو مليشو د اردو د دستوراتو څخه بهر اجراءات كول او د خپلو تر كنترول لاندي سيمو كې يې خپل حكومتونه درلودل . دولت ددغو ډلو د كنترول په برخه هيڅ عملي گامونه وانخيستل او اردو هم وروسته نشواي كولاې د نوموړو د خلاف عملونو مخه ونيسي . اكر چه د ځينو اعمالو د اجراء كولو امر له پاسه ورته كېده او خو د نړيوالو قوانينو له مخي دغه مليشي د اردو لوه برخه شميركېده او د مسوليت په كتار كې راتله .

په واقعيت كې نوموړو مليشو هيڅ دسپلين ندرلود او د هيچا فرمان يې په ځان نه مانه . دغو وسله والو پخپلو سيمو كې خپل حكومتونه درلودل او د قوانينو په ماتولو كې يې شهرت درلود .

نوموړي مليشي د خلكو په لارو كې كمپونه كول ، د مهاجرو لاري به يې نيولي او د هغوي شتمني به يې غلا كوله ، د تجارانو سرمايه او دارايي به يې غضبولي ، د خلكو ځمكي به يې په زوره نيولي ، په ناقانونه توگه د ماينونو په كښينولو كې او بداسي نورو غير انساني اعمالو تورن دي . په ۱۹۹۰ كال كې داكتر نجيب الله له دي كبله ټولو مليشو ته له كابل ښار څخه د وتلو امر وكړ ولي چه د نوموړو مليشو د مختلفو گروپونو تر منځ به نښتي كيدلي .

يوه له توانه ډكه مليشه ځواك په شبرغان كې د جوزجان ولايت په مركز كې د عبدالرشيد دوستم لخوا رهبري كېده . دوستم د ۱۹۷۸ كودتا په وخت كې يو عادي كارگر و خو وروسته بيا مليشو ته راغي او د خلق دموكراتيك گوند غړي او د پرچم ډلي پوري يې اړه لرله . هغه وخت چه پرچميان د خلقيانو په ذريعه وځپل

شول ، دوستم هم خپل کار پریښود او د بېرک د راتلو سره سم یې خپله ملیشه قطعہ سمبال کړه چه وروسته د ۵۳ فرقي په نامه یادیده او د دوستم لخوا رهبري کیده . خو د دفاع وزارت له خوا یې خپل د کارونو رپوټ مستقیما داکتر نجیب ته ورکولو . د ټولو ملیشه ځواکونو په منځ کې دا یواځیني ځواک و چه د خپلي سیمي څخه یې پهر هم عملیات تر سره کول . کله چه شورویان له افغانستان څخه په شا شول نو دغه ملیشي کندهار ته واستول شوي . خو په ۱۹۹۰ کال داکتر نجیب دغه ځواکونه له کابل څخه له دي کبله وویستل چه هغوي د خلکو په تښتونو ، چور تالان ، او د نورو ډلو سره د جکړو کولو کې متهم شول .

د جوزجاني ملیشو او نورو ملیشه ډلو د پیدایښت تاریخچه تر ۱۹۹۲ کال پوري

نوموړي سیاسي او پوځي جوړښت چه بیا وروسته د جنبش په نامه وبادول شو د کارمل _ نجیب په دور کې اساس گزارې شو او مقصد یې په سیمه کې د یوه نوي ډول پوځي ځواک او قدرت ښودنه وه . خو دغسي یو جوړښت د مجاهدينو د لښکرو په منځ کې هم وجود درلود چه هغوي هم د منطقي او قومي مسایلو پر بنسټ او د نورو سازمانونو د ظهور چه د نژادي تعصب پر بنیاد ولاړ و . او د نوموړو ملیشو جوړیدنه زمونږ جامعه عمدا د قومي او ژبنيو تعصباتو خواته پوتله .

د جنبش اصلي مرکز په ۱۹۹۲ کې را پیدا شو او د هغو ځواکونو له خوا اداره کیدل چه د نجیب الله په اردو کې یې رسمیت درلوده . د دوستم او په مشخصه توگه د ازیب ځواکونو چه د دوستم په شاوخوا کې یې ایتلاف کړي و په دغې تاریخچې کې یو اساس موقعیت لري او دوستم د نوموړو ځواکونو د یواځیني قوماندان په توگه په ۱۹۸۰ کلونو کې ډیر لوي شهرت ته ورسید .

د نوموړو ملیشي جوړښت ته ورته نور وسلوال ملیشه ځواکونه هم د اردو او پولیسو تر څنگ د افغانستان په ډیرو برخو کې جوړ شول . چه په هغو کې یو څه یې په کمونیستي گوند پوري اړه لرله ونورو د محلي او قبیلوي مشران لخوا جوړي شوي وي . چه د څو کلونو په تیریدو د نوموړو شمیر ډیر شو . د هغوي له ډلي څخه ډیر د خپلو له سیمو څخه نورو سیمو ته د دفاع کولو لپاره ووتل او په هغه جلب او جذب چه دوي به کاوه کاملا یو پوځي قطعي ته ورته و .

کله چه په هغه وخت یو شمیر د مجاهدينو قوماندانان دولت ته تسلیم شول نو هغوي هم خپله سیمه کې په ملیشه جوړولو اخته شول او پدې ډول یې وکولای شول چه د خپل تر واك لاندې سیمه او وسلوال په خپله ولکه کې وساتي او ځینو یې داسې فعالیتونو کې ونډه واخیسته چه ددوي له سیمو څخه لیري و او نوموړي ملیشه ځواکونه د ثور انقلاب په دفاع کې ډیر موثر تمام شول

په شمال کې اکثر ا پخواني پښتانه مجاهدين چه په پښور کې منځ ته راغلي و د دولت لیکو ته واوښتل او ځانته یې ددې لپاره چه خپل هویت په نوموړو سیمو کې خوندي وساتي ملیشه یې ځواکونه جوړ کړل . او نورو لږکیو هم یا د پیسو او وسلو په ورکولو د دولت لخوا په نوموړي عمل پیل وکړ .

د داکتر نجیب الله د حکومت په اخر کې په شمال کې هغه ملیشي پاتي وي او حاکمي وي چه صرف د نجیب څخه به یې اطاعت کاوه . د دغو ملیشو په ډله کې ځیني د وسله وال پوځ لخوا ، ځیني د خاد لخوا او ځیني هم د کورنیو چارو وزارت لخوا اکمالیدلي چه وروسته د نوموړو ځواکونو په قوماندانیانو کې ځیني بدلونه را په گوته شول چه د ډیرو اختلافاتو لامل وگرځیدل . له دي څخه به غیر نوموړو ملیشو په مختلفو سیاسي ډلو او مختلفو مذهبي فرقو پوري اړه لرله چه هر چا د خپل سیاسي تگ لاري لپاره ډیر هڅي کولي . په ټیټه سطحه کې په لومړیو کلونو کې د مجاهدينو د بریدونو پر ضد دریدل اصلي دنده شمیرل کیده خو بیا وروسته دا کار هم د ستونزو سره مخ شو .

پداسي حال که چه نوموړي ملیشي د هغه څه چه اټکل یې کیده په ډیره توگه سمبال شوي او د یوې منظمي اردو سره یې مقایسه کیدلي شوي . د هغو د جکړو په وخت دا سي کارنامي وښودې چه لکه یوه منځ پوځ چه پوره ښونه او روزنه یې لیدلي وي . د نوموړو ملیشو په ډله کې د سید منصور نادري او دوستم قطعات په دایمي توگه د اردو په لیکو کې تنظیم شوي و او ځانته یې فرقي درلودې او د داکتر نجیب الله د حکومت تر اخري پوري یې د هیواد په ډیرو سیمو کې خدمت کاوه . نورو ملیشو خپلو سیمو کې د امنیت د ټینګښت لپاره څه گامونه پورته کړي و او د هغوي شتون هم پدې کې و او هغوي یونیفورم هم درلود .

د دوستم د قطعي د پراختیا تاریخچه د یوې منظمي پوځي قطعي د پراختیا په څیر وه . اگر چه نوموړي د خپلو ځواکونو په منځ کې د مجاهدينو ډیر شمیر لکه د نورو ملیشو په شان ندرلود .

دوستم خپله د عسکري دوره د پراشوت په يوه قطعه کې په ۱۹۷۰ کال کې پاي ته رسولي وه او هلته يې ټول لازم پوځي تمرينات زده کړي و. چه له هغې وروسته يې ترخيص اخيستي و. او وروسته يې د شبرغان د گازو او نفتو په پروژې کې ځانته کار پيدا کړ او د تور تر انقلاب پوري يې هلته کار کاوه. د دفاع انقلاب په نامه داسې ډلې جوړې شوې چې په خپلو مربوطه موسساتو کې د امنيت چارې په لاس درلودې چه دوستم هم په دغو ډلو کې گډون درلود کله چه د شبرغان په شاوخوا کې د گاز د تاسيساتو امنيت د کواډس سره مخامخ شو نوموړي د دفاع انقلاب ډلې د ملي امنيت تر مسقيمي لارښوونې لاندې راغلي او د دوستم مربوط ځواک د ټولې مرتبه ته په ۱۹۸۰ کال کې ورسيد او په ۱۹۸۷ کال د هغه د غنډ منظوري ورکړل شوه او په ۱۹۸۸ کې د لوا سطحي ته ارتقا وکړه چه ۷۳۴ لوا په نامه ياديدې پدې وخت کې په ټول جوزجان ولايت کې عسکري خدمت ته عسکر را ټولو. د دوستم ډير لومړني عسکر او قوماندانان د نوموړي د کلي څخه و چه د خواجه دو کوه په نامه يادېږي. او د دوستم وسلوالو په هغه کلي کې قرار گاه درلوده او په ډيرو بحراني شرايطو کې يې هغه ځاي غوره کړي وه. وروسته له هغو کلونو د دوستم واک او وسله وال ورځ په ورځ ډيريدل.

عبدل چريک (د سرپل د سيدآباد دکلي اوسيدونکي) د نوموړو خلکو يو غوره مثال دي. نوموړي هم په لومړي سر کې د گازو او نفتو په فابريکه کې د کارگر په صفت کار کاوه او وروسته د دفاع خودي په ډله کې شامل شو او له بويي کوچني ډلې څخه يې ټولې او کندک ته ارتقا وکړه. او وروسته بيا د ۵۳ فرقي د کشف د کندک قوماندان شو او جنرالي رتبه يې واخيسته او وروسته يې ځانته يوه ځانگړې قطعه جوړه کړه چه د غنډ ۵۶۴ په نامه ياديدې او د عبدل چريک لخوا اداره کيده (خو بيا هم نوموړي ۱۹۹۷-۱۹۹۶ کې ۵۳ فرقي ته راغي) او د خپل مرگ تر ورځې پوري يې يعني تر ۱۹۹۹ کال پوري يې هلته دندې تر سره ورسولي.

د ۱۹۸۰ لسيزې په پاي کې يو شمير جهادي قوماندانان مستقيما دوستم ته تسليم شول چه نومونه يې دادي: رسول پهلوان (ازبک) د فارياب د ولايت څخه او غفار پهلوان (ازبک) د سرپل د ولايت څخه. ددوي مختلفې انگيزې وي ځينو غوښتل چه د ځان د مرولو او هوسا کولو لپاره دې کار ته حاضر شي خو د ځينو اساسي موخه سياسي ستراتيژيک تفکر و چه غوښتل يې د ازبکانو واک په افغانستان کې باوري کړي. چه د هغوي په منځ کې يوه قوماندان د سيدي په نامه په دي لړ کې د ټولو ازبکو ځواکونو د يوالي لپاره ډير کار پر مخ بوته.

هغه وخت چه د افغانستان د شمال ځواکونه په ټول افغانستان کې خواره شول نو پدې وخت کې دوستم دا حق درلود چه خپله د خپلو سيمو څخه ځانته عسکر جذب کړي پدې لړ کې هغه وکولاي شي چه د خپلې قطعي د پيشرفت لپاره په خپلو ازبک ميشو سيمو کې ځانته حمايتي مراکز جوړ کړي او نوموړو خلکو حمايت لاس ته راوړي چه دي کار وروسته خلک دي ته اړ کړل چه ډاکتر نجيب الله څخه وغواړي چه دوستم ځواکونه د فرقي تشکيل ته لور کړي. او پدې توگه د جوزجان ولايت څخه ډير استازي کابل ته راغلل او د دوستم لپاره يې د ۵۳ فرقي د تشکيل د منظوري امر له نجيب څخه واخيست.

په ۱۹۸۹ کال کې چه کله شوروي ځواکونه ولاړل نو دوستم لوا فرقي ته ارتقا وکړه او په ۵۳ فرقي ونومول شوه چه د دفاع وزارت لخوا يې وړانديز يې نجيب ته وړاندي شو او منظور شو. او ورسته ليدلې د نوموړو ځواکونو د گډون په عملياتو کې د دولت په وړاندي د هغوي د اعتماد کچه لوړه کړه. او د ۵۳ فرقي او شخصا د دوستم ستاينه د ډاکتر نجيب الله له خوا کيدله. د ۵۳ فرقي او ۸۰ فرقي فعاليتون يو بل ته ورته و ولي چه دواړه وسله وال ځواکونه د امنيت د وزارت لخوا ايجاد شولي او بالاخره يې د دفاع وزارت په مربوطاتو کې فرقي جوړې کړي. نورو دوي ته ورته مليشو نومره پر مختگ ونکړ خو دغو دوه مليشو دا چه په خپله سيمه کې يې د خلکو تر منځ پراخ ملاتړ درلود نو ډير پر مختگ يې وکړ. ډير هغه د ازبکو، عربو، او تاجيکانو ډلو چه د خاد سره يې دنده درلوده د دوستم خوا ته راواوښتل او د نوموړي د ځواکونه يوه نه جلا کيدونکي برخه وگرځيدل.

د مزار شريف د ښار په شاوخوا لکه چه په نورو سيمو د مليشو د جوړيدني کار پر مخ تلو خو (نورو مليشو ونشواي کړاي چه د دوستم د مليشو په څير منظم شکل ځانته غوره کړي او وکولاي شي چه د امنيت ملي د وزارت له چوکاټ څخه د دفاع وزارت په چوکاټ کې فرقه ولري).

د ۱۹۸۰ لسيزې په پاي کې اتو گروپونو يا ډلو د ملي امنيت د وزارت سره تړيکي لرلي چه هري ډلې خپل مسوليت د ښار د امنيت په ساتلو کې درلود د نوموړو ډلو قوماندانان اکثرا د مجاهدينو پخواني قوماندانان، فيودالان، (د وکيل عبدالوهاب په شمول) او د خلق د گوند واقعي او خالص پلويان (د قاري انور، او رحمت پهلوان په گډون چه وروسته بيا شير عرب له هغه سره دنده درلوده) او مسلکي افسران (قادر کارگر)

نوموړي خلك د قوميت له پلوه تاجيكان او عربان و. او همداراز د نوموړو په ډله بلوڅان او هزاره گان هم شامل و لكه مامور امان الله (گلیم جم) نوموړي د بنونكي و او د بلخاب د ولسوالي د امرخ د كلي چه د بلخ په جنوب كي واقع دي د نوموړي كورنۍ د كورنيو جگړو په وخت كي د مجاهدينو لخوا وژل شوي وه او نوموړی د كلي يو ډير شمير اوسيدونكو سره د مزار بنار ته مهاجر شو اكر چه نوموړي د جمعيت اسلامي د گوند غړي و خو د نوموړي كورني د تنظيمي جگړو په ترڅ وژل شوي وه .

امان الله گلیم جم د ملي امنيت وزارت لخوا جذب شو او نوموړي يوه قطعه جوړه كړه چه په نوموړی قطعه كي د نوموړي خپل خپلوان او كليوال سره راټول شوي و چه په هغي كي (محلي فيودالان نبي باي او وكيل عصمت الله خان) هم گډون درلود نوموړي قطعي وروسته پرمختگ وكړ او يو بدنم نوم يي د افغانستان د خلكو تر منځ وكاڼه چه په گلیم جم باندي مشهور شول . او روسته په شمال كي ټولي مليشي په همدغه نام يعني گلیم جم ياديدې او تقريبالکه يو قومي نوم په څير مشهور شو دغه نوم اكثرا د جوزجاني كلمي سره هم ياديدې خو په دولتي او نورو مطبوعاتو كي مجاهدينو د شمال د قطعات لپاره نوموړی نوم ياد اوه .

د گلیم جم د نوم ريشه د اهميت وړ ده . گلیم جم اصلا د گلیم ټولو په مفهوم او معني دي او په لومړي ځل دغه اصطلاح خپله د امان الله گلیم جم لپاره استعمال شوه دا له هغوي پيښي وروسته چه د نوموړي د كورنۍ ټول غړي په گوليو وويشتل شول (په هماغه وخت كي هغه ته وويل شول چه گلیم دي ټول شو) دا پدي معني چه د نوموړي كار تمام شوي و . دا چه نوموړي پيښه څه وخت او څرنگه منځ ته راغلي وه تر اوسه پوري معلومه نده .

خو وروسته دغه اصطلاح د معينو جملات په مفهوم ياديري او دا په ډاگه كوي چه د شمال مليشه ځواكونو د خلكو سره څرنگه رفتار كاوه ،مثلا هغوي د خلكو هرڅه غلا كول (چه د هيواد په نورو سيمو كي د مليشو سيستم د شمال سره فرق درلود) .

د گلیم جم ځواكونو اصلا د نوموړی د قومي قرار گاه څخه وسعت وموند او په اخر كي د بلخ په ولايت كي تر ټولو لويه او ځواكمنه قطعه جوړه شوه چه حتي پښتانو ته يي هم بلنه وركړه چه په نوموړي قطعه كي شامل شي . خو هغوي په دي هكله كوم پوخ دريځ ونښود .

۲.۲.۵ په مزار شريف كي مليشي

هغه ستراتيژيكي او آگاهانه انگيزي او د ملي مخالفونو او تضادونو د ريشي اخستلو په هكله مو پورته ډير څه وليكل . د مجاهدينو د قوماندانانو د تصميم نيوتو د مليشو د جوړولو په برخه كي د دولت ځواكون او ليكي ضعيفي كړي . د نجيب الله د حكومت په وروستيو كي د مجاهدينو په منځ كي د سياسي صلاحيتونو او په جگړو ككي د گډون صلاحيت اكثرا د پښتنو په لاس كي و چه ډيرو مجاهدينو له دغي وضعي څخه د خلاصون لپاره دولت سره اړيكي ټينگي كړي او د مليشو كيدو لپاره يي دولت سره نومونه وليكل .

همداراز د يوه ستراتيژيكي تفكر له مخي د خليفه رجب د زوي په قضيه كي چه د هزارو يو قوماندان و او د مزار شريف د يولمرب د سيمي و چه وروسته د حركت انقلاب اسلامي يوه قوماندان د چار كنت په ولسوالي كي چه سيد اسد نومیده تسليم شو او وروسته له هغي سيد په ۱۹۸۹ كال كي په مزار شريف كي د خاد رياست ته تسليم شو . د ۵۳ فرقي د جوړيدو سره سم د بغلان او سمنگانو په ولايتونو كي هم د مليشو د جوړولو يو تحرك پيل شو . په نوموړو سيمو كي د اسماعيليه ډلي اصلي مقر هم و . اسماعيليه هغه قومي او مذهبي اقليت دي چه د نوموړو پر خلاف ټولو ميشتو خلكو د تبعيض څخه كار اخيسته او د اقتصادي پلوه خورا غريب خلك و نوموړی قومي -مذهبي اقليت د كابل مزار د سړك په نږدي كي د سالنگ د تونل شمال ته پراته و . او هغوي خپله مرسته د هغو قافلو د تاو او راتلو لپاره چه په دغي لاري تله راتله حتمي كړه .

وروسته د يوه كورني تاوتریخوالي د نوموړي ډلي رهبري سيد منصور نادري په غاړه واخيسته چه د دولت څخه يي ملاتړ كاوه .

چه په لومړي سر كي د ملي امنيت لخوا د سيد منصور دزوي سيد جعفر په قوماندانی يوه د اسماعيلي ډلي پوځي قطعه جوړه شوه . چه نوموړی قطعه د وخت په تيريدو سره ډيره اوچته شوه او په هغي كي د سيمي تاجكان ، هزاره گان، ازبكان او پښتانه چه په بغلان ولايت كي ميشت و وركډ شول . هغو مجاهدينو چه خپل كورونه خوشي كړي و له دي ورسته د پلخمرې بنار ته راغلل او په نوموړي مليشه قطعي كي يي ثبت نام وكړ . پخپله سيد جعفري نادري د نوموړو قوماندانانو سره توافقات امضا كړل او هغوي يي د مالي لحاظ څخه اكمالول او پدي توگه يي وكولاي شول چه يو څه امنيت په نوموړي سيمه كي راولي .

د ۱۹۸۰ کلنو په پای کې ځینې نور قطعات هم د ۸۰ فرقي په تشکیل کې ورگډ شول او مرکز یې د کیله کې په دشته کې چه د پلخمرې په جنوب کسي واقع ده وگرځول شو او ۵۴ فرقه (چه یوه منظمه فرقه وه) او د کندز څخه سمنگانو ته استول شوي و او ۲۰ فرقه چه له نهرین څخه پلخمرې ته استول شوي وه هم د ۸۰ فرقي په تشکیل کې ورکډې شوي . او د نادري د کورنۍ اکثر و غړو ته په نوموړۍ فرقه د قوماندانیو پوستونه ورکړل شول . نوموړي فرقه تر پایه پوري یوه ځواکمنه فرقه پاتي شوه او د شمال له ملیشو سره یې هم خپل روابډ بنه وساتل .

د شوروي ځواکونو د په شاتگ څخه وروسته د ملیشه ځواکونو باندې د اعتماد کړي وسیع شوي او د دفاع وزارت د تشکیل څخه باندې ملیشي جوړې شدي . دنوموړو ملیشو د جوړښت پلان لا وختي جوړ شوي و او کله چه شورویان په وتلو شول نو په شمال کې په کافي اندازې ملیشي د دفاع لپاره چمتو شوي وي . او شورویانو هم غوښتل چه نوموړي ملیشي تقویه کړي .

پدې لړ کې د نوموړو ملیشو د فعالیتونو سیمې د دوي د مسولیت له سیمو څخه بهر ووتې او نوموړي ملیشي د جنایاتو د کولو په تور ډیرې بدنامي شوي . او کله چه دولت ددوي د فعالیتونو ستاینه وکړه هغوي لا هم د خلکو د درایانو په چورتالان او د بشري حقونو څخه تیري پیل کړل . په ۱۹۸۰ کلونو کې د ملیشو او منظمو پوځونو تر منځ نښتې منځ ته راغلي او دولت د نوموړو پیښو په مخ نیوي کې عاجز پاتي شو . چه نوموړي ملیشي اکثرًا د شمال څخه وي خو په کندهار کې د عصمت مسلم ملیشي هم یو ډیر لوي مثال دي ز چه د نوموړي ملیشي او نوري ملیشي د ۱۹۸۰ کلونو په اخر کې د کندهار ښار په ښاوخوا کې ځای پر ځای شوي په ۱۳۶۶ کال (۱۹۸۷) کې د دوستم ۷۳۴ لوا او د قادر کارگر ۷۳۳ لوا د کندهار په ښار کې ځای پر ځای شوي . او د امان الله گلیم جم ۷۳۲ کندک هم په دغه ډله کې شامل و . چه دغو او د هغوي پوري نورو وړو قطعاتو په کندهار کې ډیرې سختې جگړې وکړې او ډیر تلفات یې ولیدل .

دهغه څخه وروسته بیا د ملیشه ځواکونو قطعات چه ۵۳ فرقه او ۸۰ فرقه هم پکښې شاملې وي د افغانستان په ډیرو برخو کې دندې تر سره کړې او د جوزجانیانو ملیشي د هر لحظ ډیر مجهز شوي و او د ۸۰ فرقي په نسبت یې ډیرې وظیفې اجرا کولې خو ۸۰ فرقي په خپل وار د لوگر ، پغمان او همداراز د سالنگ د لویې لارې په دواړو خواوو کې ځواکونه درلودل ، خو ۵۳ فرقي د فعالیت سیمه ډیره لویه وه حتی دا چه د رحمت پهلوان او امان الله گلیم جم ملیشه ځواکونو چه د ۵۳ فرقي په چوکات کې یې فعالیت درلود په ختیځو سیمو یعنی خوست کې دندې تر سره کولې چه په پایله کې یې هلته ډیر تلفات ولیدل . او هغه هم د خوست په نابریالي دفاع په وخت کې .

همداراز د ۵۳ فرقي ځواکونو د عبدال چریک په قوماندانې په کندهار ، لوگر ، غزني ، گردیز ، کوه صافي ، او د کابل په شاوخوا کې جکره ایزې او امنیتي دندې تر سره کړيدي .

همداراز د جوزجاني ملیشو ځواکونو په تخار ، بدخشان او هرات کې هم شتون درلود . دولت په هغه وخت کې د ملیشو په اعمالو انتقاد کوه خصوصاً په هغې بدنامي پیښې کې چه د یوي فاحشه خانې څخه په ۱۹۹۰ کال ملیشو ښځې وتښتولې . چه ددې په اړه د خلکو انتقادونه پیل شول او په پایله کې دولت مجبور شي چه نوموړی ملیشي د کابل له ښار څخه دباندي وباسي .

لکه څرنګه چه په هغه وخت کې لیدل کیدل د داکتر نجیب الله دولت د خپلې سیاسي پایښت لپاره نوموړي ملیشي تقویه کولې او د هغوي ځای پر ځای کول یې د مخالفین پرضد یو لازم ګام شمیره چه پدې لړ کې د ملیشو ځای پر ځای کول او تقویه کول په ټول هیواد کې پیل شول . خصوصاً په شمال کې نوموړي پروسي ته ډیره توجه وشوه . د نژادي او قومي پلوه دولت د یوه قوم خلک په بله سیمه د بل قوم خلکو پرضد استعمالول او په مشخصه توګه د شمال ملیشي یې د پښتنو مجاهدینو پرضد کارولي .

د شمال ملیشو ته د سیاسي او پوځي واګ ورکولو نور اقلیتونه ناراضه کړې و . چه دغې پروسي د جوزجاني ملیشود انګشاف زمینه برابره کړه . او همداراز د هغو ملیشو قوماندانانو تر منځ داسې روابط منځ ته راغلل او بیا دا چي جوړ یې کړل چه هغوي وروسته په دوه ډلو وویشل شول او د ګوند د خلقي او پرچمي خواوو د کشمکش یوه بنه وسیله وګرځیدل . چه پدې ډول قومي او نژادي روابط د یوي ایډیالوژي د مفکوري بدلون راوست او دیوي ایډیالوژي خلک یې هم په قومي او نژادي ډلو وویشل او نوموړو پیښو په ۱۹۹۲ کې د داکتر نجیب الله د حکومت په سقوط کې مستقیمه مرسته وکړه .

۵.۳ د افغانان پوځي ځواکونو او مليشو له خوا د خشونت او بدرفتاري پيښې د ۱۹۸۹ څخه تر ۱۹۹۲ کال پوري

په ۱۹۸۹ کال کي د داکتر نجيب الله دولت يو لړ تصفيوي عمليات د پغمان ، لوگر ، میدان ښار په سيمو کي تنظيم کړل . د عيني شاهدانو په وينا چه د عملياتو اصلي موخه د اسلامي حزب د قرار گاو له منځه وړل و خو د عملياتو په جريان کي چه جوزجاني مليشو هم د دولتي ځواکونو په ملاتړ سيمه کي شتون درلود د جکري تاکتيک بدل کړ او د خلکو د کروندو د سوځولو ، بي تشخيصه بمباردمانونه او د کليو وړانول او سوځول باندې يي لاس پوري کړ . په هغه رپوټ کي چه آرماکورا په ۱۹۹۰ کال کي خپور کړي دي ددې خبري پخلي يي کړي چه د دولتي ځواکونو هغه ميزايل چه د دشمن پخوا توغول کيدل هدف يي د دشمن د مواضعو له منځ وړل و خو دا چه دقيقه نشانگيري نه کيده نو دي امله نوموړي ميزايل د خلکو په کورونو لگيدل چه د وړاني او وژنو سبب گرځيدل او د غير پوځي خلکو تر منځ يي يوه لويه ويره پيدا کوله .

د نوموړو عملياتو په دولسمه ورځ د دولت ځواکونه د پغمان د زرگر په دره کي د دشمن مقاومت سره مخ شول او د دولت اساسي ځواک چه د پشه يي په دره کي مېشت و د لسمس فرقس ۲۶ غند و . د عدالت پروژي سره د نوموړي غند اړوندو افسرانو مرکي کړيدي او ويلي دي چه د نوموړي غند پياده پوځ شپږ تنه مجاهدين د میدان ښار په سيمه کي ونيول او هغوي يي اعدام کړل چه د اعدام شويو کسانو ديوه نوم يي محراب الدين او دبل يي داود و .

يو عيني شاهد چه نوم يي (و) دي اود نوموړي سيمي اوسيدونکي دي داسي وايي :

د (۱۹۹۰ کال د سپتمبر-اکتوبر) په مياشتو کي مونږ په خپل کورکي و کله چه دولتي ځواکونو په سيمي دزي پيل کړي . په پيل کي مونږ داسي خيال وکړ چه هغوي د بي ام ۲۱ ، دي س توپونو او اورگان باندې زمونږ سيمي تر اورلاندې نيولي دي خو وروسته مو وليدل چه نوموړي ولس له نورو سره فرق درلود . او ما خپل ورور ته ويل چه ولاړ شه او وگوره چه له کوم ځاي څخه دزي کيږي . ورور مي د کلي جومات ته ولاړ زمونږ د کلي جومات يوه ډيره ښه زير زميني درلوده چه خلک به د درندو وسلو د بزو پر وخت هلته پتيدل . نوموړي لږ څه ناوخته راغي او ويل چه خلک وايي چه دولت د لوگر د ولايت د محمدآغي په ولسوالي برید کړيدي .

مونږ پدې خبره باور درلود چه دولت د محمدآغي پر ولسوالي داسي ژر برید نشي کولاي ولي چه هغوي ته د لاري په اوږدو کي د مامور سلام د هوټل او کتب خيلو په سيمه کي ډير مجاهدين مېشت دي . خو په نوموړي سيمه کي هره ورځ د دواړو خواوو تر منځ جکري رواني وي .

د جکري په لومړي يوه مياشت کي مونږ په خپل کلي کي ژوند کاوه خو وروسته هلته اوسيدل ناممکن شول او مونږ د پل علم سره نږدې د پورک کلي ته ولاړو او هغه زمونږ اخري ځاي د تگ لپاره و . کله چه مونږ نوموړي کلي ته ولاړو زما مشر ورور د کور د کاليو او ضرورياتو لپاره د محمد آغي ولسوالي ته ولاړ خو متاسفانه چه د دوستمي او دولتي ځواکونو د درندو وسلو د برید له امله ووژل شو . نوموړي پيښه په د ميزان مياشت کي ۱۳۶۹ (۱۹۹۰) کال کي پيښه شوه . جکرو د نوموړي کال د ثور تر مياشتي دوام وموند او دولتي او دوستمي ځواکونو د محمد آغي ولسوالي ټول کلي په اور کي وسوځول او د نوموړي ولسوالي خلکو ته هيڅ شي آباد پرېښودل . په نوموړو جکرو کي مجاهدين يو خواته او دولتي ځواکونه د نبي عظيمي ، دوستم ، عظيم زرمتي په بله ځواکي واقع و .

په نوموړي جکره کي نبي عظيمي د دفاع وزارت لخوا ، عظيم زرمتي د کورنيو چارو وزارت لخوا ، او د قومي مليشو ډلي د دوستم . همايون فوزي ، اسد مارخور ، جوره بيگ ، عبدال چريک ، او نور لکه سيد منصور نادري او امان الله گلیم جم گدون درلود .

د محمد آغي ولسوالي له ۱۲۵ څخه تر ۱۲۷ پوري لوي کلي لري چه نوموړي ټول کلي د دولتي ځواکونو لخوا په درندو وسلو ووېشل شول او په پايله کي د نوموړي ولسوالي نورو سيمو ته مهاجرت ته اړ شول . ما په نوموړي جکره کي خپل يو ورور چه بسم الله نوميده له لاسه ورکړ او هغوي زمونږ ټوله شتمني لوټ کړه چه زه يي عاملين د دوستم او ددولت پوځونه گڼم . هغوي زمونږ کورنه له خاورو سره يو کړل او زه د نوموړو پيښو شاهد و م .

يو بل شاهد د (ف) په نامه هم راکتي بریدونه د نجيب د دولت لخوا پر لوگر ولايت باندې داسي تصديق کړي دي :

مونږ د دولت د راکتي بریدونو او بمباردمانونو له پورې دي ته مجبور شو چه خپل کورونه پرېږدو او د پل علم سیمې ته مهاجر شو . دمونږ د پل علم د کنجک کلي ته ولاړو د ۱۹۹۰ کال د دسمبر په میاشت کې یو راکت د هغه کور په مخ کې چه مونږ پکښې ژوند کاوه ولگید چه په پایله کې یې زما دوتنه ماشومان او نور دکلي اوه تنه ماشومانپداسې حال کې چه په لوبو اخته و ووژل شول . چه څو ورځې ورسته خلکو له دغې سیمې څخه د زرغون شهر سیمې ته گډه وکړه . د نوموړو جکرو له امله په زرهاو تنه ټپیان او یا ووژل شول دولتي ځواکونو زمونږ ونې قطع کړې ، زمونږ کورونه ، جوماتونه او بنوونځي یې وسوځول او د اوبو څلور نڅیرې یې چه اوو کلیو ته یې اوبه ورکولې ونړولې .

د محمد آغي په ولسوالي کې د اسلامي حزب یوه لوا چه د لشکر ایثار په نامه یادیده ځایر ځای وه . دولت ددې لپاره چه نوموړي لوا له دغې سیمې څخه وباسي ټوله د محمد آغي ولسوالي وسوځوله . په نوموړو پېښو کې د دولت مسولین دادي : جنرال نبي عظیمي ، جنرال دوستم ، او جنرال عظیم زرمي . نور ځواکونه لکه د منصور نادري ، دگروال محمد گل د ۱۰۰ قهرمانې قطعي مسول ، او امان الله گلیم جم هم په نوموړو عملیاتو کې ونډه درلوده . د عملیاتو څخه دمخه پدې ولسوالي کې تقریبا ۱۳۰۰۰۰ تنه اوسیدل . نوموړي ولسوالي ۱۲۵ لوي کلي لري چه په ځینو کوچنیو کلیو ویشل شوي دي . په هغې جکره کې چه په ۱۹۹۰ کال کې پیل او تر ۱۹۹۲ کال پورې یې دوام وموند د نوموړي ولسوالي ټول د اوسیدو ځایونه ونړول شول او وسوځول شول . مونږ د محمد آغي ولسوالي څخه د پل علم اړوند د کنجک کلي ته مهاجر شولو . او د عملیاتو لري تر پل علم پورې هم راورسیده . د ۱۹۹۰ کال د دسمبر په میاشت کې دولت د درندو وسلو ډزي د کنجک په کلي پیل کړې چه په نتیجه کې زما دوه زامن چه یو یې بشیر احمد نومیده او ۷ کلن و او بل یې چه محمد جواد نومیده او ۹ کلن و ووژل او زمونږ ټوله شتمني له لاسه څخه ولاړه چه دا ټول ما په خپلو سترگو ولیدل . زما د زامن سره یو ځای ۴ تنه نور ټپیان او ۹ تنه نور ووژل شول چه څلور تنه یې زمونږ دکلي او نور یې د کنجک د کلي اوسیدونکي و .

د یوه عیني شاهد چه (الف) نومیري او د خپلي کورني سره یې یو ځای د پغمان د ولسوالي د برجک په کلي کې ژوند کاوه داسې وايي : دولت د ۱۹۹۰ کال په لومړیو کې خپل پوځونه د چمتلي چه د قرغي لار وه ، مهتاب قلعي ، باغ داود او چوک ارغندي په سیمو کې ځای پر ځای کړل . او دشبې له مخې پر پغمان باندي خورا شدید برید وکړ چه د نوموړو بریدونو په لړ کې د پغمان ولسوالي ټول کلي د خواجه مسافر څخه بیا د پغمان تر اخري سر پورې زیانمن شول د شاهد په وینا چه په هغه وخت د مجاهدینو مختلفي ډلي په پغمان کې میشتي وي .
(الف) وايي :

چه د سیمې ټول خلک د ژمي په هماغه یخني کې د خپلو کورونو په لومړي پور او یا زیر زمینو کې کښیناستل . یوه ورځ وروسته د سهار له مخې ټولو خلکو د خان د خوندي توب لپاره د کابل خوته وخوخیدل ، چه څو تنو سپین میرو ته وویل شول چه باید له قوماندان څخه اجازه واخلي ، چه وروسته له هغې د سیمې څو تنه سپین ریر مهتاب قلعه کې د پوځونو قرار گاه ته ورغلل او هلته یې نبي عظیمي او جنرال دوستم پیدا کړل او له هغوي یې اجازه وغوښته چه خلک پذیردي د کابل خواته ولاړ شي . پدې ورځ په یو ډیر شمیر سپین ریر ، بنځي او ماشومان انتظار و چه د کابل خواته د تگ اجازه تر لاسه کړې .

د ورځې یوه نیمه بجه وه چه هغوي کابل خواته د تگ اجازه ورکړه خو د هغوي عسکرو خلکو ته ډیر مزاحمت وکړو ، د دوستم وسله والو له خلکو څخه پیسي ، ساعتونه بوتونه او جمپر ونه واخیستل و وروسته یې هغوي ته اجازه ورکړه چه کابل خواته ولاړ شي . وروسته چه بیا د نبي عظیمي او دوستم ځواکونو زمونږ په ولسوالي برید وکړ زمونږ ټول شته یې له ځانه سره را ټول کړل او د کابل په ښار کې یې په ارزانه بیه خرڅ کړل . هغوي حتی زمونږ د کورنو دستک لرگي هم په کابل کې خرڅ کړل .

یو بل شاهد چه (الف . ت) نومیري د خپل د کلي دیمباردمان چه په ۱۰۷.۱۳۶۹ کال واقع شوي و داسې نقل کوي :

د سهار په ۴ بجو د دولت الوتکو زمونږ کلي بمباردمان کړ . او د هغو سره سم د نبي عظیمي شرفکن ځواک د درندو وسلو لکه بی ام ۲۱ او اورگان ډزي زمونږ په سیمه باندي پیل کړې چه په نتیجه کې یې ۳۶ تنه ووژل شول او یو ډیر شمیر خلک ټپیان شول . نوموړو عملیاتو یوه میاشت دوام وموند . خلکو وکولای شول چه خپل

تېپيان پاکستان ته ورسوي او خپل کډي لوگر ولايت ته يوسي . زما د خور زوي د محمد پنتنگ په نامه د ۱۹۹۰ کال د اکتوبر په مياشت کې زمونږ په کور کې ووژل شو .
پدې ولسوالي کې ۱۹۶ کلي دي چې ټولو ته يې په دغو عملياتو کې زيان ورسيد او مونږ د پنتنگ د وژل کيدو وروسته مجبور شولو چې پېښور ته مهاجر شو . هغوي زما بن او زما ټوله دارايي له ځانه سره يوږه او دا ټول ما په خپلو سترگو وليدل .

يو شاهد د (ب) په نامه وايي چې دولت د حزب اسلامي د يوې قطعي چې د لشکر ايشار په نامه يادېده او د تنگي واغجان په سيمه کې پرته وه نوموړي بريدونه پيل کړل او دولت غوښتل چې نوموړي ځواکونه د کابل – گريدز لوي لاري د سر څخه ليري کړي . دولت خپل بريد د محمد آغي په ولسوالي باندې پيل کړ او هلته يا ټول خلک ووژل او يا يې مهاجرت ته اړ وېستل .

د ۱۹۹۰ کال د دسمبر په دوهمه نيټه چې دولت د محمد آغي د ولسوالي هوارې سيمي ونيولې نو په جگو ځايونو او د هغو غرونو په سرونو چې نوموړي ولسوالي د پل علم څخه جلا کوي بمباري وکړې . په نوموړي وخت کې يو توغندي زمونږ د کور مخ ته چېرته چې مونږ کښېناستلو ولگيده چې په پايله کې ۹ تنه ماشومان ووژل شول چې په هغو کې دوته زما زامن چې يو يې ايمل نومېده او ۷ کلن و او بل يې اجمل ۱۲ کلن و ووژل شول . همداراز زما د يوه نردي دوست سر معلم فقير خان دوه تنه زامن چې محمد بشير او محمد جواد نومېدل ووژل شول او نور پنځه تنه ماشومان د نوموړي کلي څخه ووژل شول چې نومه زما په ياد ندي . وروسته له دغې پېښې مونږ د زرغون شهر کلي ته مهاجر شولو او د زمي تر پايه پورې هلته و چې وروسته له هغه د جگړې د شدت له کبله پېښور ته مهاجر شولو .

يو بل شاهد (م) په نامه داسې وايي :

کله چې دولت زمونږ په ولسوالي بريد وکړ خلک په خپل عادي ژوند بوخت و چې يو ناڅاپه د ۱۹۹۰ کال د دسمبر په مياشت کې زمونږ په کورونو له هوا او ځمکې څخه بريدون پيل شول ، هغوي زمونږ کورونه بمبارد کړل او په اوږوونو يې وويشتل . زما يو ورور د ژمي لپاره د غنمو د اخيستلو لپاره تللي و خو ډير ځنډ يې وکړ او زه نه پوهېدم چې کوم ځاي ته تللي دي د غرمي ورسته اوضاع لږ ارامه شوه او خلک د خپلو پټن ځايونو څخه راووتل او او د مازديگر په ۴:۳۰ بجو يې زه د خپل د ورور له مرگ څخه خبر کړم .

هغوي ويل چې زما ورور د دولت د درندو وسلو د پزو په اثر د قلعه نذير په سيمه کې وژل شويدي . زه ولاړم او د نوموړي جسد مي د زرغون شهر د کلي په هديره کې خاورو ته وسپاره ځکه چې زمونږ په سيمه باندې د دولت د ځواکونو فشار ډير و او هلته د تگ امکان نه و . د محمد آغي په ولسوالي کې تقريبا ۲۰۰ کلي موجود و چې د نوموړو عملياتو په ترڅ کې خاورو بدل شول . دولتي ځواکونو د اوبو کانالونه وټرل ، پلونه يې وړان کړل او د خلکو کهنه يې ويجاړه کړه او د خلکو ونې يې او ځنگلونه يې له ځانه سره کابل ته راوړل . ډير پسونه او غوايي يې په قصابانو باندې په زوره حلال کړل او وروسته يې د هغو غوښه په کابل کې خرڅه کړه . هغوي همداراز د خلکو د کورنو لږکي او يا دستک په ټانک پورې وټرل او وېستل او وروسته يې کابل ته انتقال او خرڅ يې کړل .

۵.۴ د مقاومت د ځواکونو لخوا خشونت او بد رفتاري (۱۹۸۹ – ۱۹۹۲)

۵.۴.۱ د مجاهدينو د ځواکونو د بد رفتاري ځيني نموني

د شورويانو د شاتگ څخه وروسته او د داکتر نجيب الله د حکومت تر سقوط څخه وروسته د مجاهدينو بيلابيلي ډلې هم د جناياتو باعث شولي . د هغوي ډير يې په پاکستان کې مېشت و او د پاکستان د اي اس اي ملاتړ يې درلود او هلته يې په آرامي او معافيت سره عمل کاوه او په پاکستان کې يې پر مېشتو مهاجرو د نظر ور کنترول درلود . چې د نوموړو ډلو په سر کې يوه باقدرته ډله چې د گلبدین حکمتيار د اسلامي حزب ډله وه ځاي درلود. حزب اسلامي د اي اس اي تر مستقيم هدايت لاندې کار کاوه ځکه چې نوموړي سازمان مجاهدينو ته د وسلو په وېش کې لوي او فعال سهم درلود . نوموړو د مجاهدينو ډلو د پاکستان په دننه کې بندي خانې درلودې ، هغه کسان چې په نوموړو بندي ځانو کې بنديان و اکثر يې په پاکستان کې مېشت مهاجر و چې د نوموړي حزب يا تنظيم سره يې مخالفت درلود او يا هغه کسان و چې د غير دولتي موسسو سره يې کار کاوه .

د مجاهدينو ځواکونو د افغانستان دننه هم زندانونه درلودل چه هلته به د زندانيانو پر ضد په سيستماتيک ډول شکنجې او سزا گانې پر يوړل کيډي . پدې رپوټ کي مونږ د افغانستان په شمال ختيځ کي د شورايي نظام د ډلې له يوه زندان څخه او د هغوي د سو استفادي څخه اسناد په لاس راوړي او خپاره کړي مودې . همداراز مونږ د نورو تحقيقاتي منابعو څخه چه په رقيبو ډلو پوري اړوند و هم په لاس لرو .

۵.۴.۲ د مجاهدينو په بنديخانو کي دشکنجه کول

د شورويانو پر ضد د مقاومت په موده کي د مجاهدينو اکثریت قوماندانانو ځانته شخصي زندانونه درلودل . په ډيرو پيښو کي هلته جنکي اسيران زنداني کيدل چه د مجاهدينو د رقيبو ډلو کسان هم پکښي شامل و او هغوي د تبادلې کولو لپاره لوي ارزش درلود.

يو شمير مجاهدينو غير پوځي کسان هم بنديانول . خو په پاکستان د مجاهدينو ټولو ډلو خپا زندانونه درلودل او په هغه زندانونو کي به يي هغه افغانان ساتل چه د نوموړو د سياست مخالف عمل به يي کاوه چه هغوي به هلته شکنجه کيدل او په ځينو حالاتو کي د اعدام سزا ورکول کيده.

د حکمتيار حزب اسلامي او د يونس خالص حزب اسلامي دواړو پيښور ته نږدې زندانونه درلودل چه د بشر د حقوقو په يوه رپوټ کي د نوموړو زندانونو په برخه کي معلومات ورکړل شويدي . له دغو زندانونو څخه يو هم د حزب اسلامي زندان په شمشتو کي و چه په هغه کي حکمتيار بنځي او نارينه بنديانول او د بشر د حقوقو د رپوټ مطابق چه په نوموړي زندان کي زندانيانو ته مختلفي سزا گانې لکه وهل ټکول ، او د برقي شوکونو ورکونې په منظم ډول شاملې وي . د نوموړي حزب استخباراتي سازمان به ځيني مهاجر افغانان اختطاف ول او همدا ډول د پاکستان استخباراتي سازمان اي اس اي هم ځيني هغه افغانان نيول او شکنجه کول يي چه د هغوي د حمايت لاندي تنظيم سره يي ښي اړيکي ندرلودې او يا د هغوي د سياست پر ضد دريدل چه په ځينو وختونو کي نوموړي نيول شوي کسان اي اس اي د حکمتيار ډلې ته سپارل .

هغه زندانونه چه د مجاهدينو د ډلو له خوا په پاکستان جوړ شوي و دادي :

- شمشتو د حزب اسلامي تر کنترول لاندي چه د شمشتو د مهاجرينو په کمپ کي موقعيت لري .
- د حکمتيار د اسلامي حزب يو بل توقيف ځاي په ورسک مي سيني کي واقع و چه د پيښور په شمال کي موقعيت لري .
- محمد گارد د کنړ په ولايت کي (چه سياف هم ځيني استفاده کوله) .
- باگزي د پاکستان د کورام په نمايندگي کي (چه سياف هم ورځيني استفاده کوله) .
- خوند بکلور د کورام په نمايندگي کي چه د سياف په خدمت کي و .
- د شمشتو دوهم نمبر زندان چه د يونس خالص د حزب اسلامي په اختيار کي و .

شکنجه کول هم د مختلفو گروپونو او قوماندانو لخوا اسيرانو ته په دوامداره توگه ورکول کيده . د هغو عيني شاهدانو په وينا چه هغوي سره د مجاهدينو د زندانونو په ۱۹۸۰ اړوند مرکي شويدي او هغوي د نظام د شورا يو زندان چه د فرخار په لژدي کي يي موقعيت درلود او هلته به اسيران په سيستماتيک ډول شکنجه کيدل او دا يوه ښه لاره وه د سياسي زندانيانو د تحقيقاتو د کولو په برخه کي . نوموړي زندان د ۱۹۸۳ کال څخه تر ۱۹۹۲ کال پوري فعال و خو هغه دوسيي چه مونږ د نوموړي زندان په برخه کي تحقيقات کړي دي د ۱۹۸۹ کال څخه تر ۱۹۹۲ پوري شاملې دي .

۵.۴.۳ د لژدي په زندان کي د زندانيانو پر ضد د شکنجې کولو او بدرفتاريو بيلگي او اعدامونه په نوموړي زندان کي د ۱۹۸۹ - ۱۹۹۲ کلونو په ترڅ کي

له هغو عيني شاهدانو سره چه د عهذالت پروژي مرکي کړيدي هغوي په خپله په نوموړي زندان کي بنديان و او دا ويي چه په نوموړي زندان کي د شکنجه کولو او بدرفتاري امر د شورايي نظام رهبر ورکاوه . څو رنگه د شکنجه کولو تکنیکي وسايل په نوموړي زندان کي نصب شوي و چه له هغوي څخه په معينو وختونو کي استفاده کيدله او ټولو کولاي شول چه هغه وويني ولي چه په داسي ځاي کي ايښودل شويو چه هر چا ليدلي شوای .

شکنجه ورکول په هغو خونو کې سرته رسېدلي چې د زندان مقامات هلته جوړ کړي و . هر چا چې په نوموړي زندان کې بنديخانه تیره کړي او یا دا چې هلته د لیدلو لپاره تللي وي نو په وضاحت سره ورته معلومېږي چې دا د شکنجه کولو یو مرکز و .

هغه څه چې دلژدي د زندان لپاره د اهمیت وړ دي او په نوموړي زندان کې د سزا ورکولو او شکنجې ورکولو په طریقو کې د مجاهدينو د نورو ډلو له زندانونو څخه توپیر ورکاوه دا وه چې په نوموړي زندان کې یو منظم جوړښت لکه د دولتي زندانونو په شان موجود و ځکه چې د نظار شورا د مجاهدينو د نورو تنظیمونو او گذروپونو په پرتله یو منظم ساختار درلود چې وروسته بیا ۱۹۹۲ کال کې د نجیب د دولت د سقوط څخه وروسته د دولت یوه برخه وگرځېده.

د نظار شورا یو له ټولو مهم حرکت دا و چې د نورو مجاهدينو د گروپونو په پرتله د واك د نیولو په وخت کې په هغو سیمو کې چې واك درلود یو منظم اداري سیستم جوړ کړ . د نظار په شورا کې متخصص پوځي ځواکونه ، د امر کولو یوه منظمه سلسله ، او د منظمو مخابراتو سیستم درلودل و . د نوموړي ډلې رهبري له هماغه وخته پدې انتظار کې و چې کله کابل ته ننوځي نو بیا به خپل ټول امکانات څرنگه چې لازم وي په کار واچوي او ددې کار لپاره یې لازمه تیارې درلوده (کله چې په ۱۹۹۲ کال کې کابل ته ننوتل همداسې وکړل) دې همدې لپاره یې د جهاد په وخت کې د یوه یوه دولت په شان دري اداري څیزونه درلودل لکه د امنیت ریاست ، د عمومي څارنوالی ریاست او د لژدي زندان . د لژدي زندان په ۱۹۸۴-۱۹۸۳ کال کې دې نوری ډلې لخوا تاسیس شو ولې چې په هغه وخت کې د نوموړي ډلې رهبري پوهیدل چې وروسته له دې به زندان ته ضرورت وي ولې چې د خپلو گټو د خوندي ساتلو لپاره نوموړي ډلې د مجاهدينو له ډلو سره هم په جکره کې و او د دولت له ځواکونو سره هم .

په نوموړي زندان کې د نظار شورا جنګي رقیبان ، رقیب قوماندانان د مجاهدينو د نورو ډلو څخه ، سیاسي او جنایي مجرمین ساتل کیدل . همداراز عیني شاهدان وایي چې مسعود غوښتل چې په نوموړي سیمه کې یواځیني ځواک اووسي نو پدې خاطر یې په لژدي کې خپل ټول سیاسي رقیبان بندیانول .

د شکنجې کولو هغه روش څخه چې د لژدي په زندان کې څارنوالانو استفاده کوله دادې :

د زندانیان ځړول له لاسونو څخه په چټ کې د دوو وسپنیزو حلقو په ذریعه ، وهل ټکول د لرگیو ، قمچینو په ذریعه ، د برقي شوک ورکول ، د ډوډي نه ورکول ، بیخوابي ورکول ، په یوه کوچني اتاق کې کوټه قلفي کول ، جنسي تیري ، رواني شکنجه ورکول ولې چې زندانیان مجبوره و چې د نورو نارې د شکنجه ورکولو په وخت کې واورې ، له دې څخه سر بیره د لژدي زندان مسولینو د اعدامونو صلاحیت هم درلود چې ځینې یې د یوې ناقصې محکمې د حکم پر اساس او ځینې د محکمې کولو پرته تر سره کیدل .

اتهام واردونکي د لژدي په زندان کې د هغې څارنوالې غړې و چې د امنیت په ریاست پورې یې اړه لرله او د نوموړي اداري غړي د نظار شورا معین غړې و . نوموړو کسانو د لژدي په زندان کې د زندانیانو څخه د تحقیقاتو او شکنجه کولو مسولیت او صلاحیت درلود . د زندانیانو او د زندان د امنیت دساتلو لپاره یوه ۲۵ کسيزه وسله واله ډله موظفه شوي وه او نوموړو د زندانیانو باندې د شاقه کارنو د کولو په وخت کې هم نظارت کاوه .

خو شاهدانو نوموړي ساتونکي د زندانیانو په شکنجه کولو کې ندي تورن کړي . د لژدي د پخوانیو زندانیانو څخه داسې مدارک او اسناد په لاس کس شته چې د زندانیانو د شکنجه کولو او پد رفتار یو څخه د نظار شورا لور پورې چارواکي خبر و . ولې چې عمومي څارنوالی خپل ټول اوامر د امنیت له عمومي ریس څخه تر لاسه کول او اکثراً به یې له هغه سره مشوره کوله . محمد قسیم فهیم پخواني د دفاع وزیر او د جمهور ریس پخواني مرستیال په هغه وخت کې د نظار د شورا امنیت عمومي ریس و او د لژدي د زندان مور او پلار بلل کیده . د نظار د شورا د امنیت عمومي ریاست په تخار ولایت کې خلگ نیول او په لژدي زندان کې به یې زندانی کول . د نوموړو زندانیانو د ابتدایي تحقیق مراحل په تالقانو کې تر سره کیدل او وروسته له هغې زندانیان د یوې رسمي دوسیې سره د لژدي زندان ته استول کیدل چې پدې توگه ویل شو چې یو ټینګ تنظیمي ارتباط د تالقانو د تحقیق د مرکز او د لژدي د زندان تر منځ موجود و . شاهدانو د ځینو هغو کسانو چې د تخار په ولایت کې د ملي امنیت د ریاست غړي و او د لژدي په زندان کې یې په تحقیقاتو کې لاس درلود نوم اخیستي دي .

شواهد داسې ښيي چې ټولو هغو لس تنو څارنوالانو چې د لژدې په څارنوالي کې یې کار کاوه د لژدې د زندان د زندانیانو په شکنجه کولو کې لاس درلود .

هغه څارنوالانو چې د لژدې په زندان کې یې د مشر یا ټیم لیدر په توګه کار کاوه د زندانیانو په شکنجه کې لاس درلود ولې چې په ټولو مواردو کې نوموړو کسانو د تحقیق پر وخت زندانیانو ته خپله او د هغوي لاس لاندې کسانو شکنجې ورکولې . د ټولو څخه زیات نوموړو څارنوالانو زندانیان شکنجه کړي دي ځکه چې هغوي د زندانیانو د شکنجه کولو او تحقیقاتو او نیولو امر ورکاوه او دا په هغوي پورې اړه درلوده چې کوم زنداني ته سزا ورکړي او کوم یوه ته بیسزا ورنکړي .

۵.۴.۴ د افغانانو ورکیدني او ترورول په پاکستان کې

د ۱۹۸۰ لسیزې په پای او د ۱۹۹۰ کال په لومړیو کې د پاکستان په پېښور ښار کې په یو شمیر غیر حکومتي موسساتو چې د افغانانو لپاره یې کار کاوه او په مشخصه توګه په هغو موسسوباتو کې چې د بنځو په جلب او جذب کې یې ونډه درلوده ځینې بریدونه پلي شول . همداراز په یو تعداد هغوسیاست مداره او روشنفکره افغانانو پر ضد چې د ځینو تنظیمونو د سیاست پر خلاف و بریدونه پیل شول . د بشر د حقوقو د سازمان په وینا چې هغوي د پخوانیو حکومتونو پلویان و او د نوموړو مجاهدينو لخوا تر تهديد لاندې و . هغوي د قومونو مشران و چې د اسلامي حزب د قوماندانانو د سلطې او واک پر ضد و ، هغه افغانان چې د غربي موسساتو سره یې په مرستندويه کارونو کې ګډون درلود ، او هغه ډله میرمنې چې د هغوي مسلکي اهمیت د اسلام د سخت ګیرو د سیاست سره سمون ندرلود .

پدې لړ کې یو شمیر رهبران ، او د غیر روحاني او یا چېي ډلو غړي په پاکستان کې په مرګ تهديد شول چې د هغو په ډله کې یو ډیر شمیر اختطاف او یا ووژل شول . هغوي چې پدې ډله کې واقع شول دادي :

- افغان ملت (د پښتنو غوښتونکو یو ګوند) - دافغانستان د بنځو انقلابي انجمن - مائویستي چین پلوه ګوند د شعله جاوید په نامه او ساما (د افغانستان د خلکو آزادي ښونکي ګوند) .

ځینې هغه میرمنې چې د بشر د حقوقو د سازمان لپاره یې کار کاوه هم تر برید لاندې راغلي ، داسې یوه فتوا د نامعلومو سازمانو لخوا خپره شوه چې په هغې کې د هغو میرمنو چې تنګ او چسپ او نامناسبه کال اغوندي ، هغه شمیر چې د عطر او د وینتانو غوړي استعمالوي ، هغو بنځو ته چې د نامحرم سره خبرې وکړي ، چې دغو خبرو هغه شمیر د ښوځیو ښځینه زده کونکي په پېښور کې تر مستقیم تهديد لاندې راوستل .

د یوه شاعر او معروف پوه سید بهاولدین مجروح چې د ۱۹۸۸ کال د فبروري په میاشت کې په قتل ورسید . د نوموړي د وژل کېدو پېښه زموږ د دغه رپوټ یوه مهمه قضیه ګڼل کیږي . د نوموړو بریدونه او پېښو لامل په پاکستان کې اسلامي حزب ښودل شوي دي چې د نوموړي ګوند ځواکونه د پاکستان د استخباراتو د حمایت څخه برخمن و . سټیو کول (Steve Coll) پدې هکله داسې ويلي دي :

ګلبدين حکمتيار د خپلو افغان استخباراتي ملګرو چې په اي اس اي کې و ، او د جماعت اسلامي د مشرانو ، د سعودي استخباراتي افسرانو ، د عرب داوطلبانو له ۱۲ ملګونو څخه په ډاډ په سیسټماتيکه توګه د خپلو تنظیمي رقیبانو د له منځه وړلو لپاره حرکت کاوه . حکمتيار او د نوموړي لویو قوماندانانو د سلطنت غوښتونکو مجاهدينو ، روشنفکران ، د رقیبو ډلو قوماندانان ، او هر بل څوک چې دوي ورڅخه هراس درلود اختطاف کړل او بیا یې ووژل .

۵.۴.۵ د سید بهاولدین مجروح وژنه د حزب اسلامي لخوا

سید بهاولدین مجروح په پېښور کې د افغان د اطلاعاتو د مرکز د میاشتني خپروني مسول و چې د جګړې په رابطه یې معلومات خپرول . د نوموړي د ترور څخه څو میاشتني دمخه په خپله مجله کې د یوې سروې او ټول پوښتنې نتایج خپاره کړي و چې پکښې ویل شوي و چې د افغان مهاجرو په منځ کې ۷۰ فیصده وګړي د ظاهر شاه پلوي دي د مجاهدينو د رهبرانو په تناسب .

د هغو شاهدانو په وینا چې د عدالت پروژې سره یې مرکي درلودې ویل شوي دي چې د نوموړي سروې د خپریدو وروسته حکمتيار د خپلو یو شمیر قوماندانو سره چې په هغو کې د هغه د تره زوي دوست محمد خان ،

رحمت الله ظاهر د پکتیا څخه ، غلام نبي خان د پکتیا څخه ، او میجر (Mijir) د پکتیا څخه یوه غونډه جوړه کړه . چه روسته یې یوه قوماندان ته دنده وسپارله چه د مجروح فعالیتونو مطالعه کړي . میجر د اسلامي حزب یو استخباراتي مقام و چه چه مشخصا یې د مجروح د وژلو دنده د حکمتیار څخه تر لاسه کړه . میجر په هغه وخت کې یو لندکروزر تیوتا درلود او د پاکستانی مقاماتو څخه یې دوسلوچه کلاشنیکوف پکبني شامل و تر لاسه کړي وه . د هغو شاهدانو په وینا چه مونږ سره یې مرکي کړي دي د نوموړي لندکروزر موټر نمبر پلیت د پاکستان پولیسو ته معلوم و او هغوي ته داسې امر شوي و چه نوموړی موټر ونه دروي . مجروح په خپل کورکي د ۱۹۸۸ کال د فبروري په ۱۱ نیټه په گوليو وویشتل شو . او د عیني شاهدانو په وینا چه د نوموړي قاتلین په پاکستان کې ازاده گرځیدل . او پاکستانی مقاماتو هیڅکله د مجروح او نورو افغانانو د وژل کیدو په مورد کې کوم لازم اقدامات ونکړل .

۶ . د بشري او انساني قوانینو څخه تیري د اسلامي حکومت په دوران کې ۱۹۹۶-۱۹۹۲ کال په اوږدو کې (د شمال د اتحاد د ځواکونو تیري او بشري ضد جنایات د ۱۹۹۶ څخه تر ۱۹۹۸ کال پوري)

۶.۱ د کورنیو جکرو تاریخچه په ۱۹۹۲ - ۱۹۹۶ کلنو په ترڅ کې :
په نوموړي وخت ډیرو ځواکونو یو د بل سره ایتلاف وکړ او د ډیرو جنګي جنایاتو د سرته رسیدو لامل وگرځیدل . چه په ځینو پېښو کې د قوماندانانو خپل سري اعمال هم ثبت شويدي . د عدالت پروژې پدې یقین ده چه داسې یو جنایت نشته چه تر سره شوي وي او د نوموړو جنایتکارانو رهبرانن پر خبر نه وي . زمونږ په رپوټونو کې داسې پېښې ارزول شوي دي چه جنایات اوتیري د لوړپوړو قوماندانانو او رهبرانو په امر تر سره شويدي .

همداراز دنوموړي موضوع روښانتیا د نکل کونکو او د جکري د شاهدانو په ویناو کې مستند شوي دي چه قوماندانانو ددې لپاره چه په یوه سیمه کې خپل واک ټینګ وساتي نو خپلو وسلوالو ته یې د هر قسم تیرویو د سرته رسولو اجازت ورکاوه او پدې توګه دوي هم خپل ځان په امان کې ساتلو او هم تر واک لاندې سیمه . قوماندانانو تل په داسې ډول خپل وسله وال تشویق ول او په دې توګه یې غوښتل چه د رقیبانو له بریدونو څخه ځان وساتي . چه دا ددوي ضعیفي او بي وسي وه او هغوي کوم منظم د اداري پلان ندرلود . د نوموړو پېښو ډیر څه د جکري په کلونو کې دوسیه شوي ندي .

افغانستان د داکتر نجیب الله د حکومت د سقوط څخه وروسته د کورنیو جکرو په صحنه بدل شو . او هغو ډلو چه د شورویانو او د حکومت پر ضد جهاد او مبارزه کړي وه د قدرت د نیولو په خاطر په خپل منځ کې سره ونیستل . د نړیوالو سازمانونو او ملل متحد لخوا ډیرې هڅې وشوي چه نوموړي نښتي بندي کړي خو هیڅوک پدې بریالي نشول .

سره د هغو خبرو چه د داکتر نجیب الله د وفادارو قوماندانانو سره تر سره شوي وي بیا هم د احمد شاه مسعود ځواکونه کابل راننوتل چه د هغوي په راتګ سره نور ځواکونه هم د کابل په شاوخوا کې ځای پر ځای شول . د داکتر نجیب الله د پوځ یوه برخه د مسعود له ځواکونو سره یوځای شوه ، او یو څه یې له نورو ډلو سره یو ځای شول او یوه برخه یې سلامت له کابل څخه ووتل .

پدې وخت کې د مسعود او حکمتیار د ځواکونو تر منځ جکره ونښته ، د مسعود ځواکونو د دوستم د ځواکونو په ملګرتیا د اسلامي حزب پر مواضعو راکتي او توپچي بریدونه وکړل چه په مقابل کې د حکمتیار ځواکونو د کابل ښار کې هوايي ډګر ، د جمهوري ریاست قصر ، د دفاع وزارت او د گارنیزون قوماندانۍ ، او مکروریانو ته تر راکتي بریدونو لاندې راوستل . چه په پایله کې د کابل ښار په سلهاو تنه غیر پوځي وګړي ووژل شول . زمونږ په رپوټ کې د مختلفو ډلو د کورکورانه توغندیو ویشتنو په هکله مکمل گذارشات راغلي دي .

د اپریل په ۲۶ نیټه په پېښور کې ټولو جهادي رهبرانو یوه غونډه جوړه کړه چه پکبني دا فیصله وشوه چه عبوري حکومت باید جوړ شي او انتخاباتو ته دي زمینه مساعده شي . او وروسته بیا احمد شاه مسعود ددفاع وزیر په توګه وټاکل شو خو د نوي اسلامي دولت د واک سیمه ډیره محدوده وه .

پدې وخت کې د نوموړي موافقت نامه يې سره ټولو گوندونو توافق درلود خو په هغې کې شيعه احزابو ته هېڅ واک او حق نه و ورکول شوي چې د هغوي د ناراضي باعث وگرځيد . په نوموړي وخت کې د کابل ښار د مختلفو ډلو تر منځ تقسيم شوي و او د پوځي فرقو پر ځايونو کې د وسلوالو ځواکونو لوي مرکزونه جوړ شوي و او هر چا ځانته دتلاشي پوستي جوړې کړې وې او خپل قانون يې پر خلکو باندې تطبيق کولو . په ځينو سيمو کې لکه مزار شريف او هرات کې جناحي مظاهري په لار واچول شوي خو دا استثناات و .

د مسعود اصلي هدف د دولت د ادارې پر مهال د دښمن ځواکونو ته ماتې ورکول و چې په هغو کې (اسلامي حزب ، د وحدت گوند ، او ملي اسلامي جنبش و) او بل يې غوښتل چې د اسلامي دولت سيمو ته وسعت ورکړي البته د کابل په ښار کې .

د جکړي په لومړي کال کې د مسعود اصلي حريف حکمتيار د اسلامي حزب رهبر و چې د بشر د حقوقو د نمايندگي د کارکونکو په وينا د نوموړو د راکتونه د فير په نتيجه کې د کابل په ښار کې په زرهاو تنه غير پوځي وگړي د ۱۹۹۲ - ۱۹۹۵ مرگ کومي ته وسپارل .

اگر چې ويلې شو چې حکمتيار يواځې يو رهبر نه و چې نوموړي توغندويي بريدونه يې رهبري کول بلکه هر يو بل گوند چې د سلو او مهماتو انبارونه يې گوتو ته ورغلي و د کبل په ښار باندې زړه ونه خوړوو او په لارو او کوڅو کې يې د خلکو سره خشونت وکړ . هغو ډولو چې جيت الوتکې در لودي لکه جنبش او نظار شورا په مشخصه توگه يې د کابل جنوب او لويديځه خوا تر بمباريو لاندې نيولي . د وحدت گوند هم خپلې درنډې وسلې د اتحاد او دولت پر ضد په جکړو کې پوره وکارولې ، ټولو دغو بريدونه په کورکورانه توگه تر سره شول او په پايله کې يې په زرهاو تنه ووژل شول او د جنگي قوانينو خلاف ورزي پکښې وشوه ځکه چې هغوي د غير پوځي وگړو د وژلو او وپروولو باعث وگرځيدل او همداراز د ډيرو غير پوځي وگړو د ټپي کيدو او د هغوي د تاواني کيدو لامل وگرځيدل .

د ۱۹۹۲ کال د جون په مياشت کې د سياف د اتحاد د گوند د ځواکونو چې مرکز يې په پغمان کې و او د وحدت د گوند د ځواکونو تر منځ جکړه ونښته . د جکړي په ترڅ کې دواړو خواوو يو ډبل پوځي او غير پوځي وگړي نيول او بيا يې وژل او يو شمير به يې په زندانونو کې د تبادلې کولو لپاره ساتل . چې ټولې دغه تيروتني د بشري حقوقو څخه تيري شميرل کيږي چې ځيني هغه تيري زمونږ پدې رپوټ کې لوستلي شي .

د نوموړو پېښو مسوليت د رهبرانو په غاړه دي ولي چې هغوي د هغو ټولو د اختطاف او وژنو پېښو څخه خبر و لکه سياف او د نوموړي لور پوري قوماندانان ، او مزارې چې په ۱۹۹۵ کې مړ شو او دهغه مرستيال خليلي او د هغوي لور پوري قوماندانان . چې د عدالت پروژې نوموړي پېښي دوسيه بندي کړي دي .

دواړو خوا يعنې د اتحاد د گوند او د وحدت د گوند وسلوالو د کور په کور جکړو په وخت کې ملکي وگړي تر بريدونو لاندې راوستل . د اتحاد پوځيانو په يوه ډير شمير ښځو جنسي تيري وکړل او د وحدت گوند وسلوالو هم د هغوي پر ضد پر ډيرو پښتنو ښځو باندې جنسي تيري وکړل ، د نړيوالو قوانينو له مخې جنسي تيري هم د جنگي جناياتو په څير شميرل کيږي . خو دومره بايد وويل شي چې د کمونيستانو په وخت کې د جکړو په ترڅ کې جنسي تيري ندي شوي ، خو بيا هم که چيري کوم رپوټ د شورويانو او خلقيانو د جنسي تيرو په برخه کې ورکړ شوي وي مونږ ته ندي را رسيدلي .

د مجاهدينو ډلو بعضي کسان په جنسي تيريو او د ښځو، په تښتوونو کې د کابل د ښار د جکړو په موده کې تورن شويدي خو تعداد يې لږ دي ، خو د کابل په جکړو کې چې په ۱۹۹۲ _ ۱۹۹۵ کې منځ ته راغلي دغه شميره پورته ولاړه چې د مجاهدينو مختلفو گروپونو چې په جکړه کې شامل و د جنسي جناياتو په کولو سره خلکو ته داسې ښودل چې د هغوي د مخالفينو سره د مرستي کول داسې مجازات لري .

په همدې ډول جنسي تيري په ملکي خلکو د هغوي د نژادي توپير په درلودلو سره هم منځ ته راتل چې په ډيرو پېښو کې خلک د همدغسې تيريو قرباني شوي دي چې د عدالت پروژې د نوموړو پېښو يادداشت اخيستي دي او اسي وړاندي کوي :

د ۱۹۹۲ کال په دسمبر مياشت کې کله چې د استاد رباني د څلور مياشتني حکومت دوره پای ته ورسیده نوموړي د خپل د واک د مودي د اورډولو لپاره يوه غونډه جوړه کړه چې د هغه لپاره يې په واک کې د پاتي کيدو وخت ډير کړ او نوموړي پېښي نوي جکړي د مسعود او دوستم او د وحدت گوند تر منځ پيل کړي . د نوموړي شورا چې غړي يې د رباني د تنظيم خلک و په پای کې د د سمبر د مياشتې ۲۹ نيټه د ريس جمهور په توگه وټاکه او داسې موافقه يې هم وکړه چې پارلمان بايد جوړ شي او دې نوموړي هدف لپاره او د رباني حکومت څخه د حمايت لپاره يې وغوښتل چې يو ائتلاف د دوستم په موجوديت کې جوړ کړي .

د ۱۹۹۲ کال په اخرو کې د وحدت گوند د دولت څخه جلا شو او په پټه توگه يې خپلې اړيکي د حکمتيار د اسلامس حزب سره ټينگي کړي . پدې وخت کې مسعود د اسلامي حزب چې د کابل په شاوخوا کې په درندو وسلو سمبال ځواکونه يې درلودل او د وحدت گوند چې د کابل په لويديځ کې يې ډيري سيمي په واک کې ولودې

د مقابلي لپاره يو ستراتيژيک پلن جوړ کړ او د هغوي د په شاکولو لپاره يې د هغوي پر مواضعو بريدونه پيل کړ. په نوموړو بريدونو کې د اتحاد ځواکونو چه د سياف د مستقيمي اداري لاندې وي ډير مهم رول درلود د نوموړي گوند ځواکونه په رسمي ډول د کورنيو چارو په وزارت پورې نه وي اړيني خو د هغوي په کټه يې ډير فعاليتونه تر سره کړل .

د ۱۹۹۳ کال په فبروري مياشت کې مسعود د خپلو ناراضه مخالفينو سره اړيکي ونیولې او يو پرتوکول وروسره امضا کړ او هغوي يې دي ته تيار کړل چه په پټه توگه مزارې او دهغه نژدې ياران ونيسي او مسعود ته يې ژوندي تسليم کړي . د عدالت پروژې په نوموړو جگړو کې د جگړې د دواړو خواوو د ناوړه کټي خيستني او جناياتو تحقيق کړي دي او دا يې موندلي ده چه د دواړو خواوو په کورکورانو ډزو کې څومره ملکي خلک وژل شوي دي او د دواړو خواوو د پوځيانو لخوا په څومره خلکو جنسي تيري شويدي .

د ۱۹۹۴ کال د جنورۍ په مياشت کې دوستم د حکمتيار سره لاس يو کړ او پر مسعود باندي بريد وکړ چه دا جگړې د نجيب د حکومت د سقوط څخه ډيري سختې جگړې گڼل کيږي او د جنوري څخه تر جون پوري د کابل ښار په داخل کې تقريبا ۲۵۰۰۰ کسان ووژل شول . د هماغې مياشتې په پای کې د مسعود ځواکونو د دوستم پر ځواکونو بريد وکړ او په زرهاو تنه يې ورڅخه اسير ونيول . د دوستم او مسعود د ځواکونو تر منځ جگړې ډير له قهر او ظلم څخه ډکې جگړې وي چه اکثرا په غير پوځي سيمو کې منځ ته راتللي .

په ۱۹۹۴ کال کې د طالبانو د نابېظه را پيدا کيدل او د هغوي د ځواکونو په ذريعه د کندهار د ښار نيول چه پدې کار کې پاکستان ورسره د ټولو امکاناتو مرسته کوله په کابل کې وضعيت ته لوي بدلون ورکړ . د ۱۹۹۴ کال په اخرو کې طالبانو خپل پر مختگ د کابل ، ارزگان او زابل خواته پيل کړ او ۱۹۹۴ کال د فبروري په ۱۴ نيټه يې د حکمتيار مرکز په چهارآسياب کې چه هغه له نوموړي ځاي څخه څلور کاله کابل وپشتلو طالبانو په ډيره آساني ونيو .

د مارچ په مياشت کې د مسعود ځواکونو د وحدت د گوند د ځواکونو پر ضد د کابل په لويديځ کې بريدونه پيل کړل او د هغوي مياشت ځايونه يې بمباردمان کړل . مزارې طالبانو ته ور تسليم شو او د طالبانو ځواکونو ته يې اجازه ورکړه چه د کابل پخ لور پر مختگ وکړي چه د مزارې دا کار د نوموړي په گوند کې د انشعاب باعث وگرځيده او د نوموړي يو څه اندازه ځواکونه دولت ته ور تسليم شول . په دغو جگړو کې کورکورانو ډزي درندو وسلو او کورکورانو بمباري د مسعود د ځواکونو لخوا وحدت گوند ښار څخه په وتلو مجبور کړ . په نوموړو جگړو کې د مسعود ځواکونو په جنسي تيريو او د غير پوځي وگړو په وژلو لاس پوري کړ . چه روسته له نوموړو سيمو طالبان هم په شاو لارل او مزارې طالبانو له ځان سره بوته او وروسته په يوه نا څرگنده پيښه کې د هليکوپتر کې د کابل کندهار تر منځ واټن کې ووژل شو .

۶.۴ په شمال کې جگړې

د کابل په نسبت په مزار شريف کې د اسلامي انقلاب په لومړي کال کې جگړې پيښې نشوي . په نوموړي ښار کې د ۱۹۹۲ کال د ماچ په مياشت کې د دولتي ځواکونو د خپلو لپاره يو ټينگ او لوي ځواک د دوستم په ابتکار جوړ شو چه په هغې کې د جنبش ، وحدت او جمعيت گډ پوځونه راغونډ شوي و . سره لدې چه په نوموړي سيمه کې پخوانيو کمونيستانو او د هغوي لور پورو چارواکو ژوند کاوه او د امنيت د تامين لپاره يې خپلي هلي ځلي کړي وي . خو په ۱۹۹۲ کال د جنبش او وحدت ځواکونه(چه د محقق لخوا رهبري کيدل) د هغې آزادي څخه ورپه نصيب شوي وه ډير خوشحاله وه خو وروسته همدغو وسله والو په ملکي خلکو تيري وکړل او د هغوي شتمني يې چور تالان کړي او سياسي ځيري يې ونیولې او ترور يې کړي .

په ۱۹۹۴ کال کې هغه وخت په مزار شريف وضع تغير وکړ کله چه دوستم د اسلامي حزب سره د کابل د نيولو لپاره يو ځاي شو او د مسعود طرفدارانو د دوستم ددې عمل پر ضد پاڅون وکړ چه په پايله کې يې په سلهاو کسان ووژل شول . په نوموړو نښتو کې دواړو خواوو يو د بل اسيران ووژل . د ۱۹۹۷ کال په شروع کې طالبانو د مزار شريف خواته پرمختگ وکړ او د دوستم ځواکونه يې د فارياب ، سرپل او بغلان له ولايتونو څخه وپستل . د نوموړي کال د مې په مياشت کې د هغه موافقي په ترڅ کې چه جنرال ملک د دوستم مرستيال د طالبانو سره کړي وه طالبان مزار ښار ته ننوتل . چه وروسته بيا د وحدت گوند سر تيرو د طالبانو پر ضد ودریدل چه په نوموړي پاڅون کې د جنرال ملک ځواکونه هم د طالبانو پر ضد

ودریدل چه په پایله کې یې د طالبانو په زرگونو سرتیري اسیران شول . او څه ناڅه ۳۰۰۰ تنه طالبان د پوي اونی په ترڅ کې ووژل شول .
وروسته لږې چې په ۱۹۹۷ کال جنرال دوستم یو ځل بیا مزار شریف ته راغی د نوموړي او د وحدت د گوند د وسله والو تر منځ ډیر تاوترخوالی پیدا شو او په نتي [ه] کې بید خلکو کورنه لوت تالان شول او په ملکي وگړو بریدونه پیل شول . چې وروسته بیا طالبانو په ۱۹۹۸ کال یو ځل بیا د مزار شریف ښار ونیو او د دري کلونو لپاره یې د شمال ډیرې سیمې په خپل واک کې وساتلې او یوه کوچني سیمه په شمال ختیځ کې د متحدې جبهې په لاس کې وه . (په لاندې کې مطالعه کولای شي) .

۶.۳ د کابل په ښار باندي د کورکورانه راکتي بریدونو او بمباردمانونو کول او په جکړي کې له ډیرو ځواکونو کار اخیستل د ۱۹۹۲ کال څخه تر ۱۹۹۵ کال پوري

۶.۳.۱ د کابل د بمباردمانولو شرح

د کابل د ښار بمباردمانول د ۱۹۹۲ کال څخه بیا تر ۱۹۹۶ کال پوري د بشري حقوقو څخه یو ښکاره تیري شمیرل کېده چې په دوامداره توگه تکرارېده . د نوموړو جکړو په پایله کې په لس هاووزه کابل ښاریان ووژل شول ، کابل ښار په گندواله بدل شو او د نوموړي ښار اوسیدونکو داسې یو وضعیت ولید چې هیڅکله به یې له یاده ونیاسي . په نوموړو کورکورانه راکت ویشتنو او بمباریو کې یواځې اسلامي حزب نه و بلکه په کابل کې ټول میشت وسله وال ځواکونه چې په کابل کې غوښتل د خپل ځان لپاره ځانگړي سیمې په کنترول کې ولري او ددې لپاره یې پر مخالفو باندي د مختلفو درندو او سپکو وسلو ډزي کولي او په پایله کې یې ټول ښار او د ښار میشت غیر پوځي وگړو ته ډیر زیانونه ورورسول .

ډیر تحیل گران او ځلک دي نتیجې ته رسیدلي دي چې رقیبو ډلو د خپلې واکمني د ټینګښت لپاره یو پر بل د درندو وسلو او بمباریو څخه گټه اخیستي ده او په پایله کې یې عیر پوځي وگړو ته ډیر تاوانونه ورسولي دي . او همداراز دا وايي چې مختلفو ډلو د ښار په منځ کې درندي وسلې ځاي پر ځاي کړي وي . د نظار شورا پر خپلو مخالفینو د درندو وسلې ډزي کولي او ویل به یې چې دوي د یوه قانوني دولت څخه دفاع کوي . او د شک ځاي نشته چې ووايو چې د اسلامي حکومت جوړښت کې چې په هغو کې د مجاهدینو مختلفې ډلې او د کونیستانو ځیني مشران هم شامل و په ۱۹۹۲ کال کې جوړ شو او سمدلاسه د مخالفتونو سره مخ شو او د مختلفو ډلو تر منځ جکړي وښتې . په لومړي سر کې گلبدین حکمتیار د دولت مخالفت وکړ او په جکړي لاس پوري کړ خو وروسته بیا د ډیرو ډلو لخوا د دولت مشروعت ته په شک وکتل شو .

د بشر د حقوقو د تحقیق ور هغه پېښې دي چې په کورکورانه توگه په ځلک میشتو سیمو باندي د جکړي په وخت کې بریدونه شوي وي او دا موضوع چې کومې ډلې په لومړي سر کې بریدونه پیل کړي دي او یا چې کوم گوند مشروعت لري او که نه زمونږ د تحقیق ور ندي . کورکورانه بریدونه هغو بریدونو ته ویل کېږي چې مستقیما د جکړي په وخت کې پوځي موخو باندي د ډزو په وخت کې له دقت څخه کار وانخیستل شي او په پایله کې غیر پوځي سیمې تر برید لاندې راشي . او یا دا چې د جکړي پر مهال وسله وال د جکړي ځاي ته د استولو لپاره غیر پوځي سیمو ته واستول شي چې د هغو له کبله غیر پوځي وگړي هم تر برید لاندې راشي . د کورکورانه بریدونه په شمیر کې هغه بریدونه هم راځي چې د خلکو د میشت ځایونو کې کومه پوځي قطعه ځاي پر ځاي کړای شي او د نوموړي قطعي د شتون له لمله په سیمه باندي د درندو وسلو ډزي وشي او په نتیجه کې یې ځلک ووژل شي . خلاصه هغه بریدونه چې په پایله کې عیر پوځي خلک زیانمن شي کورکورانه بریدونو کې شمیرل کېږي .

پدې ډول ویلي شو چې د کابل په جکړو کې ټولو شاملو اړخونو یو پر بل دي درندو وسلو ډزي کړيدي چې هغوي ټول په کورکورانه بریدونو تورن دي . د ملل متحد گذارشگر د نوموړو پېښو په ائتباط رپوت ورکړي دي چې نوموړي پېښې ټولې پکښې شاملې دي . او یوه پېښه کې چې د یوې ډله ايزې وژني په رابطه چې د توغندیو د ویشتنو او بمباردمان په پایله کې منځ ته راغلي ذکر کړیده اووايي چې په نوموړی سیمه کې بمب ځمکه ډیره ژوره کړي وه . خو په دغه جنجالي گذارش دا هم راغلي چې هوايي بربردمان د کابل ښار په میشت ځایونو او لویو لارو او په هوايي ډگر باندي تر سره شوي دي .

د نظار شورا او اسلامي جمعیت د مراتبو د سلسلې او د پوځي عملیاتو د کنترول او هدایاتو په هکله معلومات

په مشخصه توگه ويلي شو چه د نظار شورا مرگونو ځواکونو د کابل ښار د خپلي توپڅاني او بمباردمانونو په ذريعه وران کړيدي . دا هغه ډله ده چه په کابل ښار کي ټولي لوري په لاس درلودي او د جنبش سره يي يوځاي د نجيب الله له دور څخه پاتي هوايي پوځ هم په اختيار کي درلود . دا چه ولي جکري په لويه پيمانه پيل شوي پدي کي د هغو جنرالانو چه د نجيب الله دور کي څخه پاتي و او د جنبش او نظار شورا سره يي مرسته کوله لاس درلود . خو دا هم بايد ووايو چه مسعود په دوامداره توگه خپله ټول عمليات اداره کول او د درندو وسلو د فیر هدايت به يي ورکاوه او همدارز ده خپله د جت پيلوتان ته د بمبارد هدايت او لارښونه کوله . او پدي لړ کي محمد قسيم فهيم هميشه هغه ته مشوره ورکوله چه کومي سيمي بايد تر برید لاندي ونيول شي ولي چه نوموړي په هغه وخت کي د استخباراتو مسول و .

د نظار شورا يو د ټولي قوماندان داسي شاهدي ورکړه او د عدالت پروژي ته يي وويل چه :
متحدځواکونه په غير منظم ډول کابل ښار ته داخل شول چه په هغي ډله کي د نظار شورا پوځونه هم شامل و .
داکتر عبدالرحمن ولاړو او د جنرال نبي عظيمي او جنرال باپه جان او د نجيب د حکومت له نورنو جنرالانو سره يي توافق وکړ او وروسته له هغي څخه د جمعيت او نظار شورا ځواکونه د سالنگ له لوي لاري ، پنجشير ، د بگرام هوايي ډگر او د کابل د هوايي ډگر څخه د کابل ښار ته ننوتل او د اسلامي حزب ځواکونه هم د کابل ښار دروازو ته ورسيدل .

نوموړي د ټولي قوماندان وويل چه د نظار شورا ځواکونه مستقيماً د احمد شاه مسعود لخوا اداره کيدل او داکتر عبدالرحمن ورسره مرسته کوله او جنرال پناه پنجشيري د پوځي ځواکونو مسول و .

نوموړي وويل چه مونږ د يوه نوي ځواک سره چه مسعود برابر کړي و کابل ته راننوتو چه د ټولو ځواکونو قوماندان سيد يحيي خان و او وروسته چه هغه ووژل شو پر ځايي بسم الله خان قوماندان شو . نوموړي وايي چه مونږ په لومړي سر کي د جمهوري رياست په قصر او د دفاع په وزارت کي ځاي بر ځاي شو او وروسته بيا کيندل شوي د جکري لومړيو ليکو ته واستول شو . نوموړي په پيل د کابل د پوځي پوهنتون او گمرک سيمه کي ځاي بر ځاي شوي و چه هلته د پنجشيريانو ډيرلوي پوځونه د گل حيدر او بابو جلندر په مشرۍ ځاي بر ځاي و او د کمونستانو څخه پاتي ځيني پوځونه هم ورسره گډ شوي و . مونږ په لومړيو ورځو کي کوم مشخص ځاي ندرلود او هر ځاي کي به چه جکره توده شول مونږ به يي هلته استولو .

نوموړي وايي چه د څو ورځو لپاره جکره کاملاً غير منظمه وه او جکره د کابل له گارنيزيون څخه اداره کيدله چيرته چه نبي عظيمي ، داکتر عبدالرحمن ، قوماندان پناه او نورو مسولو جنرالانو مونږ وسلي او مهمات راکول او مونږ هغه په جکره کي استعمالول ،

نوموړي وايي چه په پيل کي مسعود د کابل ښار څخه بهر د جبل السراج په سيمه کي و او د کابل د ښار گذارشات به يي اخيتل او له نورو ولاياتو څخه يي ځواکونه را ټولول او کابل ته رااستول . په هغه وخت کي د پنجشير او شمالي څخه ځواکونه ډير ژر کابل ته راورسيدل او هغه پنجشيريان چه په کابل کي و وسلي ورته ورکړل شوي او د پوځونو سره يوځاي شول همداراز د بدخشان او تخار څخه هم وسله وال ځواکونه راورسيدل .

نوموړي قوماندان وويل چه وروسته بيا کابل د جنبش او وجودت گوند ځواکونه د هوا له لاري له مزار څخه راورسيدل ، پدي لړ کي د نجيب الله د حکومت پوځيانو خپلو کورونو کي کښي ناستل او يو څه يي د مجاهدينو د ډلو سره يو ځاي شول البته هغو کسانو چه د مجاهدينو سره لا پخوا ځيني اړيکي درلودې . پدي وخت کي د اتحاد اسلامي گوند ځواکونه د ميدان ښار او پغمان څخه کابل ته راورسيدل او د نوموړو سرتيرو اوورده ويښتان له اوږدو شمولو سره لنګي پر سر او د پرتوگونو پاڅي يي تر زنگنو پوري پورته په ښار کي گرځيدل او سپين بيرغونه يي په لاسونو کي و او ځينو يي د استاد سياف عکسونه پخپلو موترو باندي ټومبلي و .
د نظار شورا سرتيري روسي پوځي پتلونونه ، چترالي خولي پر سر او يو دستمال يي په غاړو کي تاو په ښار کي گرځيدل او د مسعود عکسونه يي د خپلو موترانو په شيشو سربيش کړي و .

په لومړي سر کي دا فرصت و چه د شمال د ځواکونو قوماندانان پخپل منځ کي سره کښيني او يو منظم پلان جوړ کړي خو دا ونشو او دا سي يوه غونډه هم جوړه نشوه . خو کله چه جکره پيل شوه د نظار شورا وکولاي شول چه د پخواني دولت څخه پاتي درندو وسلو څخه ښه گټه واخلي او دي ته ضرورت پيدا نشو چه درندي وسلي له کوم بل ځاي څخه کابل ته راوري . نوموړی قوماندان وايي چه مونږ د پخواني حکومت له پاتي شوو ټانکونو او توپونو څخه گټه اخيسته او زمونږ سنگرونه په نوموړو وسلو ډک و .

په کابل کي يو پر بل د درندو وسلو ډزي پيل شوي او مونږ هم د هوډخيلو ، د زمان خان قلعه او د پلچرخي څلور خواوي په راکتونو او توپڅاني ويشتلي . اسلامي حزب په مقابل کي د جمهوري رياست شاوخوا ، د دفاع

وزارت ، او د کابل گارنيزيون په راکتونو ویشتل . د اتحاد اسلامي گوند پوځيان د کابل ښار په مختلفو سيمو کي ځاي پر ځاي شول . د وحدت د گوند مواضع د شورايي نظار د ځواکونو لخوا د ۱۹۹۲ کال په اخر کي تر برید لاندي راغلل او د جنبش ځواکونه د نزار شورا د ۱۹۹۴ کال په جنوري کي تر برید لاندي راوستل . داسي سوال مو ځيني وکړ چه هغو ځواکونو چه يو د بل پر ضد سيمي بمباردمانولي په دي پوهيدل چه نوموړي سيمي غير پوځي سيمي دي او که نه ؟ په ځواب کي داسي وايي : کله چه د اسلامي حزب او نظار شورا تر منځ جکره ونښته دواړو خواو يو بل په درندو وسلو ویشتل چه په نوموړو سيمو کي غير پوځي خلکو ژوند کاوه خو کله چه جکري دوام وموند دغه خلک دي ته مجبور شول چه خپل کورونه پریردي او د ښار مرکز او يا د جلال آباد او يا پاکستان په لوري ولاړ شي . نوموړي وايي چه د نظار شورا پوځيانو د پښتنو کورونه د اسلامي حزب په سيمه کي تلاشي کول خو هغوي ته يي څه زيان نه رساوه خو اصلي زيانونه هلته اوښتل چه هغوي به په نوموړو سيمو برید کاوه او په هر راز وسلو به يي پري ډزي کولي . نوموړي وايي چه کله به مونږ پدي وتوانيدلو چه د اسلامي حزب ځيني سيمي ونيسو نو هلته به مو ليدل چه د بمونو د غورځيدو له امله ډيري لوي کندي د کورونو په منځ کي جوړي شوي وي او مونږ پوهيدولو چه دا کندي که په پوځي ځايونو کي او که د خلکو په کورنو کي وي زمونږ الوتکو جوړي کړي وي .

د جکري په دور کي د آسمايي غر (کوه تلویزيون) او د رادارو غر د شورايي نظار په ولکه کي و او له هغه ځاي څخه به زمونږ رهبرانو هدايت راکولو چه کوم ځاي باندي برید وکړو او په کوم ځاي کي زمونږ گولي لگيري . نوموړي پوستي په هر دريو مياشتي د گل حيدر او يا بابه جان لخوا اکماليډلي .

نوموړي قوماندان وايي چه د تلویزيون غر د پلنگ يک او د رادارو غر د پلنگ دو په نامه يادیده او مستقيماً د دفاع وزير له خوا اداره کيدل او د دفاع وزارت سره يي دوامداره اړيکي لرلي . د تلویزيون د پوستي افراد به په هره يوه مياشت کي بدلیدل ولي چه هلته ډير خراب ځاي و او د ژوند شرايط پکښي ډير گران و . له نوموړي ځاي څخه د نظار شورا مسولينو کولاي شول چه د مخالفينو د فیر ځايونه وويني او پر هغو باندي بریدونه پلان کړي . زه پخپله څو ځلي هلته تللي يم .

د استخباراتو يوه پخواني افسر مونږ ته د نظار شورا د تشکيلاتو او وسلو په برخه کس داسي معلومات راکړل :

* د نظار شورا دري ډول توغندي په اختيار کي درلودل او د بریدونو په ترڅ کي ورڅخه کار اخيستنه او د نوموړو توغنديو فیر د واکمنو په لاس کس و . دوي برده راکتونه چه په لومړي سر کي په پشته سرخ او وروسته بيا د بگرام د هوايي ډگر په دوه لاري کي درول شوي و . او د مسلکي افرادو لخوا فیريدل او د برید موخه يي د اسلامي حزب او د وحدت د حزب مواضع ، چيري چه د هغوي پوځي ځواکونه پراته و . د وحدت د گوند توپخانه د دارالامان د راکتو په دريمه لوا کي او همداراز د پخوانی شوروي په سفارت کي چه د وحدت ۰۹۶ فرقه هلته ځاي پر ځاي وه موقعيت درلود . د اسلامي حزب د توپخاني مرکز په چهارآسياب کي د استخباراتو مرکز په شيوه کيو کي ، د ريشخورو په فرقه کي ، او همداراز د اسلامي حزب د وسلو ډيبو گاني . مو تر برید لاندي نيولي . همداراز مونږ د سقاوي په دشت کي هغه هوايي ډگر چه د اسلامي حزب لخوا جوړ شوي و تر بریدونو لاندي راوستل . نوموړي قوماندان وايي چه دور برده راکتونه د مسلکي افسرانو لخوا چه د نجيب له دوري پاتي و او د بابه جان سره تنظيم و توغول کيدل او امر به يي پخپله مسعود ورکاوه .

* نوموړي قوماندان وايي چه : زمونږ دوهم ډول توغندي متوسط توغندي و چه له ۱۵ څخه تر ۲۰ کيلومترو پوري يي واټن ویشتل او د نوموړو توغنديو د فیر صلاحيت د فرقو د قوماندانانو په لاس کي و د مثال په ډول : قوماندان احمدي د قرغي د فرقي قوماندان ، پناه خان د جهادي فرقي قوماندان ، گدا محمد خان د پشته سرخ دفرقي قوماندان ، او بسم الله خان لخوا امر ورکول کيده . او نوموړي توغندي د اسلامي حزب په پوځي زونونو او پوځي مرکزونو لکه په بگراميو ، شاه شهيد ، کارته نو ، چهلستون او د وحدت د گوند پر مرکزونو د اجتماعي علومو پر مرکز ، سيلو او د ضرورت په وخت کي د کابل په لويديځ کي د وحدت تر کنترول لاندي ټولو سيمو باندي بریدونه کول .

* همداراز د نظار شورا د ضرورت د له منځ وړلو په موخه د گرځنده توغندي ویشتونکو ، تانکونو او گرځنده توپخاني ډلي جوړي کړي وي چه په هر وقت کي کولاي شول ځان د دښمن د فشار سيمي ته لنډ کړي او خپل بریدونه تر سره کړي نوموړي ځواکونه د تعرضي قوماندانانو په واک کي و چه د گل حيدر او عبدالصبور نوم اخيستې شوچه دواړه د پنجشير و او همداراز قوماندان فاضل او عبدالحکيم او عزيز چه د سمنگانو څخه و . نوموړي د استخباراتو افسر ويلي دي چه پورته يادو شويو قوماندانانو بریدونه خپله ترسره کول خو احمد شاه مسعود به لا پخوا دنوموړو بریدونو هدايت ورکړي و .

د نږدې واټن توغندي هغه توغندي و چې ۱ يا ۲ كيلومتره واټن كې به ځيني گټه اخيستل كېده او د نوموړو توغنديو په ذريعه د كارته سخي ، كارته چهار ، د پوهنتون شاوخوا ، ده بوري ، كوټه سنگي ، چهار قلعه ، مهتاب قلعه ، دشت برچي ، آقاعلي شمس ، بيني حصار ، چنداول ، سيا بيني ، سنگ نوشته ، بگرامي ، قلعه زمان خان ، او اورزان قيمت سيمي وپېژندل كېدي .

نوموړي قوماندان د بسم الله خان تر امر لاندې دهغو احتياطي ځواكونو يادونه وكړه چې د هغوي ثابت ځاي نه و معلوم خو د ضرورت په وخت كې په هر ځاي كې ځيني گټه اخيستل كېده . نوموړي ځواكونه د احمد شاه مسعود لخوا جوړې شوي او هغوي تربيه شوي و چې مخصص يونيفورم يې درلود او ډيري عصري وسلې يې درلودې او په لوژستيكي اكمالاتو كې يې او د معاشونو په اندازه كې يې د نورو ځواكونو سره توپير درلود . دغو ځواكونو ټانكونه او پر مورنو بار توغندي يې درلودل او همداراز پر موټر بار روسي دفاع هوا سلاح چې د زيو په نامه يادېږي هم درلوده . نوموړو ځواكونو د حزب اسلامي په ضد د بالاحصار ، د اسماعي غره او چهلستون په سيمه كې فعاله ونډه درلوده او وروسته د وحدت د گوند پر ضد يې د كابل ښار په لويديځ كې گډون درلود او د رېشخورو د نيولو په خاطر يې هم په هغه ناکامه هلو ځلو كې گډون درلود .

د جنبش او نظار شورا د هوايي ځواك بېلې بېلې قومانداني وي . د يوه شاهد په وينا چې مسعود پخپله او يا بسم الله خان به د هوايي بمباري امر وركاوه . د هماهنگي د شورا په وخت كې د كابل د هوايي حريم واك ټول د مسعود د ځواكونو په لاس كې په ۱۹۹۴ كال كې و او د جنبش هوايي ځواك يې په دښمني كې واقع شو . او همداراز د مسعود ځواكونو د كابل ټول جگ او ستراتيژيک ځايونه په واك كې درلودل . دغه دواړه دلايل ددې خبرې ثبوت وركوي چې مسعود په كابل كې د ډيرو سيمو د هدف نيولو او وپېژندلو واك درلود .

يوه عيني شاهد چې غير پوځي سړي و د عدالت پروژې ته وويل چې نوموړي پدې باور دي چې په كابل كې لوړې څوكي اساسا د كابل د وړانديو لامل وگرځيږي ولي چې كله به پر كابل كوم ډز وشو بيا به له همدې لورو څوكو څخه د مسعود ځواكونو په توغنديو او توپونو هغه سيمي تر هغو وپېژندلې چې بيخي به وړاندي شوي خصوصا د كابل لويديځ او ختيځ چې زه د نوموړو پېښو شاهد يم .

أ . يوپخواني پوځي افسر د نظار شورا د ځواكونو د ځاي پر ځاي كېدو د كابل په لويديځ كې د وحدت گوند په مقابل كې داسې بيانوي :

۱ : سميع الله قطره د اسلامي جمعيت د گوند غړي او د بدخشان د ولايت د درواز د ولسوالي اوسيدونكي د پخواني دفاع انقلاب د لوا قوماندان او د دهمزنگ د زندان ، ژوبن ، د بريکوت څلور لاري ، او د دهمزنگ خواته تللي لاري يې په کنترول كې وي .

نوموړي لاندې وسلې درلودې :

- ۵۰ ميله آرپي جي (۷) توغندي وپېژندل كې .
- ۱۲۰ ميله پيكا ماشنگني (روسي ډول يې) .
- ۱۰ ضربه وسط ۸۲ ملیمتری هاوانونه .
- ۱۰ ضربه ۸۲ ملیمتری توپونه .
- ۱۰ ضربه ۷۶ صحرا توپونه (چينايي ډول يې) .
- ۳ ضربه غرني هاوانونه (روسي ډول يې) .
- ۲ چينه تي ۵۵ ټانکونه .
- ۳ چينه تي ۶۲ ټانکونه .
- ۲ چين روسي زرهپوشونه بئ ت ار ۶۰ .

۲ : رحيم الله د لوا مرستيال چې د پنجشيري بابه جلندر تر قوماندې لاندې و د نوموړي ځواکونه د کرهني د وزارت شاته او د علي آباد د روغتون كې ځاي پر ځاي شوي و .

۳ : حبيب الله پاندي د بابه [ان د فرقي د كندك قوماندان و او د كارته سخي په پورتنيو برخو او د کرهني د وزارت شاته سيمو باندې يې کنترول درلود .

۴ : گل حيدر پنجشيري د كارته سخي گردنه تر کنترول لاندې درلوده .

يو عيني شاهد چې (ك) نومېږي او په سيمه كې يې ژوند كاوه د گل حيدر وسلې داسې بيانوي :
- ۴۰ ميله آر پي جي توغندي وپېژندل كې .

- ۱۰ ضربه ۸۲ ملیمتری وسط هاوانونه .
- ۱۰ ضربه ۸۲ ملیمتری توپونه .
- ۴۰ میله پیکا ماشینګني .

اگر چه د دولت د توپخاني مواضع د جګړې په اوږدو کې له یوه ځایه بل ځای ته بدلیدل خو د عدالت پروژې د دولت او هماهنگې شورا ۱۲ د توغندیو او توپونو د انداخت مرکزونه د تحلیل او ارزیابی لاندې راوستي دي او د نوموړو سیمو نقشه یې هم ترسیم کړي ده چه په لاندې توګه وړاندې کيږي :

لومړۍ توپخانه : د هوایي ډګر په ختیځ کې (پوسته شرقی)

- ۱ : ۲ چینه تانکونه .
 - ۲ : ۲ د بي ام ۲۱ دستګاوي .
 - ۳ : ۴ ضربه ډي سي توپونه .
- د نوموړو درندو وسلو په ذریعه د دښمن مواضع د کابل په جنوب او ختیځ کې تر برید لاندې نیول کيږي .

دوهمه توپخانه : د کابل د هوایي ډګر په لویدیځ کې د خواجه بغرا په سیمه کې

- ۱ : د اورګان یوه دستګاه .
 - ۲ : د بي ام ۲۱ دوه دستګاوي .
 - ۳ : ډي سي توپونه ۴ ضربه .
- د نوموړو درندو وسلو په ذریعه یې د دښمن مواضع د کابل په جنوب او ختیځ کې تر برید لاندې نیولي .

دریمه توپخانه : د تلویزیون په غره کې :

- ۱ : د بي ام ۲۱ یوه دستګاه .
 - ۲ : دوه چینه تانکونه .
 - ۳ : دوه د زیو_۲۳ دستګاوي .
 - ۴ : ستینګر دافع هوا توغندي یوه دستګاه .
 - ۵ : دوه دستګوي د ستریلا_۱۰ (دافع هوا)
- د نوموړي ځای څخه د کابل ښار په شاوخوا کې ټول اهداف معینیدل او خپله احمد شاه مسعود د دوربین په ذریعه له دغه ځایه څخه د جګړې وضعیت کول او خپلو ځواکونو ته یې رهنمایي کوله .

څلورمه توپخانه : د خیرخاني مینې په شمال لویدیځ کې د هزاره بغل په سیمه کې :

- ۱ : د اورګان یوه دستګاه .
 - ۲ : د بي ام_۲۱ دوه دستګاوي .
- د نوموړي ځای څخه د کابل پر لویدیځ او جنوب باندې بریدونه کیدل .

پنځمه توپخانه : د ۳۱۵ فرقي په قرار ګاه کې د خیرخاني په لویدیځ کې

- ۱ : د اورګان څو دستګاوي .
- ۲ : د بي ام_۲۱ څو دستګاوي .
- ۳ : د توغندي ویشتونکو مختلف ډولونه .
- ۴ : تانکونه .

په اساسي ډول د نظار شورا د وسلو او مهماتو لوي مرکز همدلته پروت و او له نوموړي ځای څخه د کابل ښار پر هره برخه باندې بریدونه کیدل .

شپږمه توپخانه : د چمتلي په دشته کې :

- ۱ : د لونا راکتونو یوه دستګاه .
- ۲ : د بي ام_۲۱ څو دستګاوي .
- ۳ : د اورګان یوه دستګاه .

د نوموړي ځای څخه د اسلامي حزب او جنبش مواضع په چهاراسیاب کې د لونا په ذریعه تر برید لاندې نیول کيږي او د کابل په لویدیځ کې د وحدت ګوند پر مواضعو بریدونه کیدل .

اوومه توپخانه : د راکتو په لوا کې

- ۱ : لوي تانکونه ۴ چینه .

- ۲ : د راکت د پرتاپ ۶ دستگاوي .
 ۳ : په يوه ډيره اندازه سکر او بي ام توغندي .
 نوموړي ځاي څخه د ملا تاج محمد په قوماندې د وحدت د گوند پر موضوعو بریدونه کيدل .

اتمې توپخانه

- ۱ : يو چين تانک .
 ۲ : يوضرب دي - سي توپ .
 ۳ : د ي بي ام _ ۲۱ دري دستگاوي .
 نوموړي قطعه د شير علم تر قومانداني لاندې وه او د وحدت گوند پر موضوعو يې د کابل په لويديځ کې بریدونه کول . او په خاصه توگه يې پر کورته سنگي ، کارته چهار ، ده بوري ، علا الدين ، دارالامان ، چهلستون او ده قاضي باندې بریدونه کول .

نهمه توپخانه : د باغ داود په سيمه کې :
 په نوموړي ځاي کې ډير وسايط ساتل کيدل چه د شير علم تر قوماندې لاندې و او نوموړي ځاي د اتحاد اصلي قرار گاه وه .

لسمه توپخانه : د کمپني په سيمه کې
 يو ډير شمير درندي وسلې د تانکونو او توپونو په شمول په دغه ځاي کې ځاي پر ځاي شوي و . نوموړي قطعه د زملي توفان تر قوماندې لاندې وه او د وحدت گوند پر موضوعو يې د کابل په لويديځ کې بریدون کول .

يولسمه او دولسمه توپخانه : د حرکت انقلاب اسلامي تر کنترول لاندې سيمو کې

په تايمني کې حرکت اسلامي دوه قرارگاوي درلودلې چه درندي وسلې يې لږدر لودي . خو هر هغه څه يې چه درلودل د نظار شورا په گټه يې د وحدت د گوند پر ضد استعمالول .

د اسلامي حزب پر څه اخیستنه د کابل ښار په بمبارمان کې
 اسلامي حزب په ټوله هغې دري کلني دورې کې چه د تنظيمي جکرو له پيل څخه بيا د نوموړي حزب د ځواکونو د وتلو پورې د چهارآسياب څخه د کابل ښار په دوامداره توگه په توغنديو وېشته ، په سياسي _ نظامي تړونونو کې بدلون د حزب اسلامي لپاره دا معني درلوده چه د خپلو د بمباردولو اهدافو ته تغير ورکړي . خو ځيني ثابت اهداف لکه د نظار شورا مواضع چه په دوامداره توگه د حزب د درندو وسلو تر برید لاندې راټلي . د حزب اسلامي څلور اصلي دورې چه د کابل په جکرو کې يې نقش ولوباوه :

لومړي دوره : د واك پر سر مخامخ تاوتريخوالي ، د ۱۹۹۲ کال د اپريل مياشت

هغه علتونه چه د خلق دموکراتيک گوندواک ته يې خاتمه ورکړه د ملل متحد کوششونه د يوې انتقالي ادارې د جوړونې په برخه کې و ، چه د همدې وجې په بنا حزب اسلامي د شمال د اتحاد په مقابل کې ودرید چه په کابل کې واك خپل کړي . چه د نورو هلوځلو په پايله کې اسلامي حزب وکولای شول چه د کابل مرکز حتي جمهوري رياست ارگ تر ولکې لاندې راولي او همداراز يې خپل ځيني ځواکونه په مکروريانو ، په پوځي روغتون او د کابل په ملي لوبغاړي کې ځاي پر ځاي کړل . پداسې حال کې چه د نظار شورا د دوستم او پرچمي ځواکونو په مرسته کولای شول چه له شمال څخه ډير ځواکونه را انتقال کړي او د اسلامي حزب د پر مختگ مخنيوي وکړي ، چه وروسته همداسې هم وشول او د اسلامي حزب ځواکونه يې د جکرو په ترڅ کې له ارگ څخه وپستل او د نوموړو عملياتو په ځواب کې اسلامي حزب د لومړي ځل لپاره د ۱۹۹۲ کال د مې په ۵ - ۶ نيټه د کابل ښار تر بمبارمان لاندې راوست .

دوهمه دوره : په جنوب کې ټينگښت د ۱۹۹۲ کال د مې څخه تر نوامبر د ۱۹۹۲ پورې

د دوهمې دورې په جريان کې دا جوتې شوه چه اسلامي حزب د کابل په کنترول کې بريالي نشو ، اسلامي حزب په ظاهره د سياسي پروسي يوه برخه وه چه حتي د صدرات څوکي هم ورته مدنظر نيول شوي و خو اسلامي حزب د اپوزيسيون په توگه په يواځې د دولت په مقابل کې خپل دريځ ته دوام ورکړ او د رباني دولت

بي کمونستانو ته د ډير واك په وركولو تورن كړ . حكمتيار د هميش لپاره د کمونيستي مليشو ويستل د كابل له ښار څخه غوښتل چه د هغوي موجوديت يي ناروا گانه او ويل يي چه تر هغو پوري چه نوموړي مليشي په كابل كې نوموړي به جگړي ته دوام وركړي . (حال دا چه خپله حكمتيار کمونستان يعني پخواني خلقيان چه د نجيب پر ضد يي كودتا كړي وه تر څنگ درلودل) .

په نوموړي دوره كې اسلامي حزب خپل استحكامات په جنوب كې يعني د لوگر ولايت په شمال او د بيني حصار څخه تر چهلستون سيمي پوري ټينگ كړل او د كابل ښار داسي يوه منظره غوره كړي وه چه گواكي د جگړي لومړي ليكي دي . او اسلامي حزب د نظار شورا او اسلامي جنبش له ځواكونو سره د كابل په ختيځ كې د پلچرخي د سيمي د كنترول پر سر په جگړه بوخت و .

اسلامي حزب سره د نورو گوندونو يوځاي كيدل د ۱۹۹۲ كال د دسمبر څخه تر دسمبر د ۱۹۹۳ كال پوري

په نوموړي دوري كې اسلامي حزب ددې لپاره چه د جگړي په بهير كې داسي يو بدلون راولي چه ټول ورته حيران شي وي كولاي شول چه د شيعه ځواكمن گوند يعني د وحدت گوند سره پروتوكول وكړي او پدې وخت كې د نظار شورا په مقابل كې جگړي ډيري تودي شوي . اسلامي حزب او د وحدت حزب يو نوي تعرض د نظار شورا پر ضد په لاره واچاوه چه اصلي موخه يي د دارالامان د سيمي لاس راوستل او په كابل ښار كې د نويو سيمو د نيولو په مقصد و .

د هماهنگي د شورا مبارزي د ۱۹۹۴ كال د جنوري څخه تر فبروري د ۱۹۹۵ كال پوري

په ۱۹۹۴ كال كې د اسلامي حزب يوالي د ملي جنبش سره ، سر بيره پردي چه د وحدت حزب سره يي پخواني اړيكي ساتلي وي په كابل ښار كې د ډيرو سختو جگړو لامل وگرځيده ، جنبش د جنگي الوتكو په ذريعه د اسلامي حزب په نفع د دښمن په مواضعو بمباردمانونه وكړل او اسلامي حزب د الوتكو د راكويديو لپاره په لوگر كې يو هوايي ډگر پرانيستلو . د هماهنگي د شورا د تاسيس څخه وروسته په هماغو لومړيو ورځو كې اسلامي حزب د كابل د ښار په پراخه پيماني بمباردمان پيل كړ . د ۱۹۹۴ كال په لومړيو شپږ مياشتو كې جگړي ډيري په زور كې وي دا تر هغو پوري چه اسلامي حزب او جنبش ځيني ځايونه د كابل ښار په منځ په خپل واك كې درلودل او د اسلامي حزب بمباري د كابل پر ښار تر هغه وخته دوام وكړ چه طالبانو د نوموړي گوند مواضع د ۱۹۹۵ كال د فبروري په مياشت كې په چهارآسياب كې ونيولي (چه له هغې وروسته طالبانو د كابل ښار بمباردمان له چهارآسياب څخه پيل كړ) .

د درندو وسلو ليردول د كابل ښار ته

د كابل په جگړو كې د وړانيو اصلي عامل هغه وسلي وي چه د مجاهدينو بيلابيلو ډلو ته د شورويانو د حمايت لاندې كمونيستي حكومت څخه وړپاتي شوي . د درندو وسلو هغه ذخيره چه د كابل ښار د دفاع او ليرو سيمو ته د ليردولو لپاره په كابل كې راټولي شوي وي يو ناڅاپه د مجاهدينو د گوندونو په لاس ورغلي په دغو درندو وسلو كې تانكونه ، د منځني واټن توغندي ، ضربه يي توغندي ويشتونكي ، او حتي اورگان او سكاډ راکتونه . چه د دغو وسلو په ذريعه د مجاهدينو ډلو د سيمو د كنترول او لاس ته راوړني لپاره يو پر بل ډزي پيل كړي . خصوصا كله چه د جنبش توپخانه په لومړي سر كې د اسلامي پر ضد استعماليدله خو د ۱۹۹۴ كال څخه وروسته چه هماهنگي شورا جوړه شوه نوموړي توپخانه هم د نظار شورا پر ضد استعمال شوه .

هغه وخت كې چه د خلق دموكراتيك رژيم د سقوط مرحلي ته نږدي شوي و ، اسلامي حزب خپل ځيني ځواكونه د لوگر ولايت په شمال اود كابل ښار په جنوبي څنډو كې جوړي كړي وي . او همداراز يي د خپلو قرار گاو خواته چه د كابل په جنوب كې واقع وي خپلي درندي وسلې هم ځاي پر ځاي كړي وي ، هغه درندي وسلې چه د اسلامي حزب او د هغه د متحدينو لخوا د جگړي پر مهال كابل ته انتقال شوي دي دادي :

لومړي نمبر توپخانه : د بالا حصار په پوځي كلا كې

هغه درندي وسلې چه په نوموړي ځاي كې ځاي پر ځاي وي دادي :

- ۴ تانكونه .

- ۲ زر هپوشونه .

- ۵ دي سي توپونه .
 - ۱ د بي ام - ۲۱ دستگاہ .
 - او همداراز يو ډير شمير هاوانونه او توغندي وپشتونكي .
- د نوموړي پوځي قوماندان د فقير قوماندان په نامه ياديده چه د حيدر جوزجاني ورور و . هغه افسرانو چه د جنبش د ځواكونو اداره يي په كابل كې په لاس وه او خپلو ځواكونو ته يي دبريد د كولو امر وركاوه دادي : همايون فوزي پخوزاني افسر ، مجيد روزي د جنرال دوستم مرستيال .

د اسلامي حزب توپخانه او د هغو موقعيتونه

- لومړي نمبر توپخانه :
- نوموړي توپخانه په شيوه كيو كې د زرداد په قرارگاه كې پرته وه چه نوموړي قرار گاه د شيوه كيو په ليسي كې موقعيت درلود . نوموړي توپخانه په اصل كې په جنبش پوري اړه لرله او د شوراي هماهنگي په عملياتو كې ورځيني كڼه اخيستل كېده او دغه درندي وسلې يي درلودلي :
- ۳ دي ۳۰- توپونه .
 - ۱ د بي ام - ۲۱ دستگاہ .
- د نوموړو درندو وسلو قوماندان جگړن عمر د دوستم له افسرانو څخه و او د جگړو په ترڅ كې بيا ووژل شو .

- دوهمه توپخانه :
- د شيوه كيو په ليسي كې دوه دي سي توپونه او يوه د بي ام ۲۱- دستگاه چه مستقيماً د زرداد له خوا اداره كېدې نوموړي درندي وسلې زرداد د خپلو ځواكونو په ملاتړ د جگړې په لومړيو ليكو كې استعمالولي او د نوموړي توپخاني قوماندان شريف نومېده او هدايت په نامه د زرداد مرستيال به هم ورسره مرسته كوله چه شريف وروسته په پېښور كې ووژل شو ، هدايت ژوندي دي خو د هغه د هستوگني د ځاي په برخه كې معلومات نشته . چه د هماهنگي د شورا د جگړو په وخت كې د دوستم توپخاني د جگړن عمر په قوانداني له همدې ځاي څخه عمليات كول .

- درېمه توپخانه د نوي كارتي په سيمه كې : هغه درندي وسلې چه د نوموړي توپخاني په واك كې وي دادي :
- بي ام ۱۲- يوه دستگاه همداراز په يوه ډيره اندازه سكر او بي ام توغندي چه د شوراي نظار پر لومړيو ليكو د ډزو په مقصد له همدې ځاي څخه فريدل . يو بل د انداخت مركز د شاهك كلي ته نږدي هم واقع و چه نوموړي توپخاني در ي توپونه او يوه د بي ام ۲۱ دستگاه درلوده او د سما د فرقي تر اثر لاندي يي فعاليت كاوه . د نوموړي توپخاني قوماندان نوررحمن پنجشيري د اسلام الدين پنجشيري ورور و چه د حكمتيار له نږدي مرسته كونكو څخه و چه وروسته بيا نوررحمن مسعود ته تسليم شو او اوس په كابل كې ژوند كوي .

- څلورمه توپخانه د هڼه كيو په سيمه كې :
- نوموړي توپخانه په لشكر ايثار پوري اړونده وه او دا لاندي درندي وسلې يي درلودلي :
- ۳ دي سي توپونه .
 - ۱ د بي ام ۲۱- دستگاه .
- نوموړي توپخانه د انجنير زلمي لخوا اداره كېدله او د هڼه كيو كې د چهلستون جنوب كې يي موقعيت درلود (د ريشخورو پوځي اډې ته نږدي) . د سما دفرقي قوماندان پدي وخت كې تورن امان الله و .

- پنځمه توپخانه د ريشخورو په فرقه كې : دغه درندي وسلې يي درلودې :
- ۴ تانكونه .
 - ۵ ضربه مختلف توپونه .
 - او ډيره اندازه سكر او بي ام توغندي چه په لشكر ايثار پوري اړوند و . پداسي حال كې چه د جگړې په وخت كې د اسلامي حزب ډيرو ځواكونو د ريشخورو له سيمه څخه عمليات پر مخ بيول خو زرداد قوماندان پدي خبره اعتراف كړيدي چه د جگړو پر وخت يي خپله توپخانه نوموړي سيمي ته د كابل ښار د وپستلو په موخه انتقال كړي وه .

شپږمه توپخانه :

د راکتو په لوا چه د لوگر په سفید سنگ کي پرته وه موقعیت درلود د نوموړي توپخاني په تشکیل کي لاندې درندي وسلې شاملې وي :

- د اورگان یوه دستگاه.

- د بي ام ۲۱- څو دستگاوي

چه نوموړي توپخانه د جنرال ولي تر قوماندې لاندې وه نوموړي د نجیب په حکومت کي د دفاع هوا ځواکونو قوماندان و چه د تني په کودتا کي زنداني شو ۱۹۹۰ - ۱۹۹۲ پوري او وروسته ل خلاصیدو اسلامي حزب ته واوبنت .

اوومه توپخانه : نوموړي توپخاني د چهار آسیاب په جنوب کي د تیلو په ذخیره کي موقعیت درلود او لاندې درندي وسلې يې درلودې :

- دوه د اورگان دستگاوي .

- دوه د دي بي ام ۲۱ دستگاوي

نوموړي توپخانه د قوماندان خلیل لخوا اداره کیده . له دغو توپخانو څخه سر بیره حزب اسلامي د کابل ښار په شاوخوا کي یو ډیر شمیر تانکونه ځاي پر ځاي کړي و او د دښمن د لومړيو لیکو د ویشتلو لپاره يې له هغو څخه کار اخیسته .

● اداره او کنترول

اسلامي گوند د منظم دسپلین په درلودلو سره د نورو گوندو په نسبت د یوه سازمانلرونکي گوند په حیث د جگړو په دوران کي وزلید. لکه څنگه چه معلومه وه دغه پخپله د گلپدین حکمتیار او د هغه د مشورتي شورا له په مخ پیول کیده په کابل کي د جگړو د ښه پرمخ بیولو لپاره د نوموړیگوند رهبري دا وپتيله چه باید د درندو وسلو د استعمال په دریعه د جگړو په ډگر کي خپله پیاوړتیا وښي. حکمتیار د چارو د ښه سمون لپاره په چهار آسیاب کي یوه مشورتي کمیته جوړه کړه چه له هغه سره يې جوخت د فرقه سما او لشکر ایثار پښت هم کښینود ز دغه دوه مقتدرې نظامي قطعي پخپله د حکمتیار لخوا رهبري کیدلې او ټول مصارف يې شخصاً حکمتیار ورکول . د اسلامي گوند نور ټولگي د محلي قوماندانانو لخوا اداره کیدي چه خپل رهبري ته وفدار خلک وه ز له یاده باید وښاسو چه د جگړي په دوران کي د اهداف د ټاکلو او په هغو پاندي د گذارنو واردلو مسولیت د مشورتي کمیتي په لاس وه چه په دي منور به پر ځاي وي چه د هغي کمیتي غړي هم په خپل وخت سره د خپلو اعمالو د جواب ورکولو لپاره ځواب ورکولو ته حاضر شي. چه په هغو کي به لاندې قدمي شاملې وي :

لومړي قدمه :

هغه قوماندان چه د درندو وسلو درلودونکي وه او د هغو وسلو په ذریعه يې عملیات اجراي کړيدي چه د عدالت پروژة د هغو په اړوند مکمل معلومات لري او په راتلونکي تفصیلي رپوت کي به يې وړاندې کړي ز دوهمه قدمه :

هغه قوماندانان چه مستقیماً يې د اهدافو په ورکړه او د انداختونو دنده په غاړه درلوده چه نومونه يې په پورتنویو لیکو کي راغلي دي .

دریمه قدمه

د اسلامي گوند د توپچي قواوو ریس چه د ټو لو مسلکي کسانو څخه يې غوښتل چه د نوموړي گوند توپچي قواوي په دي وتواني چه کابل ښار د دزو لاندې ونیسي چه په دغه ډول تورن خلیل یادولي شو .

څلورمه قدمه

د نظامي شورا ټول غړي چه ۱۲ نه تر ۱۴ کسانو وه ز نوموړو ټول جگړي عملیاتونه پلانول او په هغه وخت کي کولاي شول چه د عامه خلکو د تلفاتو د کمولو لپاره اقدام وکړي چه د هغو په سر کي دوه تنه ستر جنرالان فیض محمد او کشمیر خان وه .

پنځمه قدمه

د اسلامي گوند د قول اردو قوماندان چه د کابل په ښار پاندي يې د گذارنو مسولیت درلو د چه لومړي دا دنده د سپاوون په غاړه وه او ورسته کشمیر خان ته وسپارل شوه . شپږمه قدمه :

د اسلامي گوند مشر چه د اصلي ستراتیژي مپتکر او طراح وه او همیشه يې د دي گوند د راکتي بریدونو او د هغو د تلفاتو نه خپریده ولي کوم پر ځاي اقدام يې نه کاوه چه دغه تلفات لږ شي . او د یاد وړ ده چه گلپدین حکمتیار د جگړو په ټول پهبير کي د اسلامي گوند مشر وه .

د جگړو په دوران کې انساني تلفات او وړاني لکه څنګه چې معلومه ده د جگړو په دوران کې د اسلامي ګوند د درندوز وسلو انداخت اکثراً کورکورانه او غیر دقیق وه ز د اسلامي ګوند قوماندانانو په اساسي ډول دري ډوله اهداف د راکتي حملو لاندې نیول چې دغه اهداف اکثراً د عامه وګړو د استوګني په سیمو کې واقع وه او په دې ډول د انساني او مالي تلفاتو پام وگرځېدل. د اې اس اې ځواکونو چې په دې جگړو کې یې د اسلامي ګوند پلوي کوله او د کابل ښار په اطراف کې ځاېرځاي شوي وه هم په دې پېښو کې لاس درلود ز د امریکا د متحده ایالاتو د دولت په یوه ګذارش کې چې په کال ۱۹۹۳ کې خپور شو ویلي شوي وه چې د اسلامي ګوند پوځیانو د جگړې په دوران کې د کابل ښار په بیلابیلو ساحو پاندي د درندو وسلو ګذارونه کړي دي چې په نتیجه کې یې ډېرو غیر نظامي وګړو ته ځاني او مالي تاوانونه رسېدلي دي. په هغو ځایونو چې ډیرې پمپاري شوي دي دادي:

- ټول هغه عمده دولتي مراکي چې د شوراي نظار په ولکه کې وه لکه د جمهوري ریاست ارګ – د صدرات ماني او ټولي وزارتخاني. ټول هغه نظامي اهداف چې د شوراي نظار په ولکه کې وه او حتی د مسعود مهمانخانه په وېر اکېر خانه مینه کې او همدارې د جگړې لومړي لیکي. ددغو راکتي پرېدونو لري روانه وه او هره ورځ یې یو ډیر شمیر پي ګناه خلک د مرګ کومي ته سپارل چې د ۱۹۹۵-۱۹۹۲ کال په اژدو کې یې دوام پیدا کړ او اسلامي ګوند د ملکي وګړو د خوندي توب لپاره هیڅ موثر عمل ترسره نکړ. ځیني وخت داسې هم واقع شوي دي چې د قدرت د ښونډي لپاره دواړو خواوو یو پر بل مرګوني ګوډارنه کړي حال دا چې د جگړې په لومړیو لیکو کې هیڅنوع نظامي تحرکات نه لیدل کېده ز چې له همدې جگړو څخه په کال ۱۹۹۲ د اګست په میاشت کې د څو تونیزو جگړو له عمله عامه وګړو ته ډیر ځاني او مالي تاوانونه واوښتل. چې پدې لړ کې له ۲-۳ ډله کسان ووژل شول او له ۱۰-۸ ډله کسان تپیان شول ز چې په دې دري اونيزي جگړې کې د اسلامي ګوند د درندو وسلو ګولي اکثراً په غیر نظامي ساحاتو راپرېوتې او دا حملات ټول کورکورانه او ناسنجیده وه.

د وحدت اسلامي ګوند: د فعالیت ساحي او نظامي فعالیتونه د وحدت حزب هم یو له هغو ګوندونو څخه و چې یو ډیر شمیر جنګي افراد یې درلودل او د کابل په جگړو کې ښکېل وه. ددې ګوند ټول افراد د هزاره ملیت څخه وه چې د نجیب الله د حکومت پاتې شوي پوځیان هم د جگړو په وخت کې ورسره یو ځای شول چې د هغو په ډله کې د ضابط اکبر قاسمي د ۰۹۵ فرقي قوماندان – جنرال ابوزر د ۰۹۷ فرقي قوماندان او جنرال خدایداد چې د عبدالعلي میاري نظامي مشاور وه یادولي شو. ددې ګوند مسولینو په هغه وخت کې ادعا کوله چې ددوي افراد په ښاري جگړو او د سپکو وسلو په استعمال کې ځانګړي مهارت او قابلیت لري.

د نومړي ګوند د یوه دکنډک د قوماندان چې د کابل د سهیل اوسیدونکي دي په وینا چې د جگړې په لومړیو کې د جنرال دوستم د ملي جنیش په مرسته وکولای شول چې د نوموړي ګوند ۰۹۷ جگړه اېبه فرقه کابل را انتقال کړي ز نوموړي بیاتوي چې د وحدت ګوند نظامي قرار ګاه د کابل د اجتماعي علومو په ودانې کې او توپچي قیعات ی په دهمېنګ او تپه سلام کې ځای پر ځای وه چې له هغه ځایه یې همیشه د سیاف د اتحاد اسلامي ګوند پر مواضعو چې په سیلو – کوته سنگي – د رحمان بابا په لیسي – خوشحال مینه – کارته مامورین – قرغي او ځیني نورو ځایونو باندې عملیات تر سره کول.

نوموړي د کنډک قوماندان وویل چې ورسته بیا چې پورتنی ساحي د وحدت ګوند جنګیالیو لاس ته راوړي. د وحدت ګوند توپچي قواوو خپلو پخوانیو اهدافو ته تغیر ورکړ او لاندې اهداف یې تر پرید لاندې راوستل د مامورینو کارته – د تلویزیون غر – د بابر بن – کارته پروان – پاغ بالا ز نوموړي قوماندان وایي کله چې د وحدت ګوند پوځیانو ځیني استوګني ساحي لاس راوړي د ۰۹۷ فرقي قوماندان له هغو ساحو څخه کتنه وکړه او هغه تعداد پخمي وکړي چې د جگړې په ترڅ کې تپیان شوي وه د هغوي د وژني امر یې خپلو پوځیانو ته ورکړ چې هغوي ټول یې ووژل.

د نوموړي قوماندان په قول چې د ۰۹۷ فرقي چې قوماندان جنرال ابوزر وه قرار ګاه یې د پخواني شوروي په سفارت کښې موقعیت درلود او جیوتامونه یې د پولند په سفارت کې – د پخواني شوروي د علم و فرهنگ په انګر کې – دریمه کارته او څلورمه کارته کې او همدارې په تپه سلام کې قرار ګاه وي درلودې چې د همدې فرقي پرسونل د عبدالعلي مزاری ساتنه د کابل د اجتماعي علوم د مرکې په انګر کې هم کوله. وروسته لدې چې د وحدت ګوند د رپاني د دولت د ځواکونو لخوا په علوم اجتماعي کې ماته وخوړه خپله قرار ګاه یې په پا سوخته کې جوړه کړه او ټول نظامي او سیاسي فعالیتونه یې له هغه ځای څخه پر مخ بیول. د وحدت ګوند لاندې درندي وسلې درلودلې:

د انجنیر لطیف لخوا دغه لاندې درني وسلې رهبري کېدلې:

- یو چین تانک چې پي ام پي پولې او د روسیه ساخت دي ز

- دو ضربه هاوانونه چې په کارته سخي کې ځای پر ځای شوي وه ز

- دوه ضربه ۸۲ ملمترې توپونه . ددغو وسلو په ذریعه په دوامداره توگه د تلویزیون غږ - د سیلو تپه - د سره صلیب د رغتون شاوخوا - د کاپل د طب انستیتوت او همدارای د اسلامي اتحاد تر ولکې لاندې ساحې چه په خوشحال مینې - سپین کلي - ده مراد خان - د پخواني شوروي د سفارت شا او د امنیت پنځم ریاست تر اور لاندې نیولز

۰۹۵ فرقه : ددې فرقي قوماندان ضابط علي اکير قاسمي نومیده چه د نوموړي فرقي ځواکونه په پولتخنیک ځای پر ځای شوي وه خو دا چه د نظار شورا د قواوو لخوا د تلویزیون له غره نه همیشه د پرید لاندې وه نو خپل ځواکونه یې د پولتخنیک جنوب خواته د خلکو د استوگني ساحې ته منتقل کړل چه په نوموړي ساحه کې پښتنو کورونه درلودل ز ددې فرقه اصلي قرار گاه په پل سرخ کې په دوه د استوگني کورونو که چه د جامع مسجد ته مخامخ واقع وه ځای پر ځای وه . ددې فرقه له ځواکونو څخه د ریزرف په ډول کار اخستل کیده او کله به چه په کوم استقامت د دښمن فشار ډیر شو نو دا ځواکونه به هلته استول کیدل . هغه ساحې چه ددې ځواکونو د درندو وسلو لخوا ویشتل کیدي دا وي :

د آر تل پل - پاغ وحش - نیاز پیک - فاضل بیک او سیلو .

نوموړي فرقي لاندې درني وسلې په خپل تشکیل که درلودې :

- دوه چین تي ۶۲ تانکونه

- یو چین پی ام پی

- دو ضربه زیو ۲۳

- یوه ډ پی ام ۱۲ دستگاه .

- اته ضربه ۸۲ ملمترې توپونه .

- دري ضربه غرني هاوانونه ز

د نوموړي فرقي معاون قوماندان قیس نومیده چه د چه د هغه ځواکونه سیلو ته نژدې او د کاپل پوهنتون په ساحه کې پراته وه او قرار گاه یې په ده پوري که موقعیت درلود قوماندان قیس لاندې درني وسلې درلودې :

- یو چین تي ۶۲ تانک .

- دوه چین پی ام پی .

- یوه دستگاه چینایي پی امز

- دوه ضربه زیو یو .

- یو ضرب زیو ۲۳

- دري ضربه وسط هاوانونه

۰۹۶ فرقه : ددې فرقه قوماندان حاجي امیني نومیده چه در پروان ولایت د ترکمن د دره اوسیدونکي و . ددې فرقي ځواکونه د وحدت گوند د نورو ځواکونو سره د جگړه په لومړي لیکو کې دنده درلوده . نوموړي فرقي لاندې درندي وسلې موجودې وي :

- یوه ډ پی ام ۴۰ دستگاه

- دوه چین تي ۵۵ او تي ۶۲ تانکونه چه په دشت برچي کې یې موقعیت درلود .

- دوه پی ۱۶ دستگاهوي ز

د شفیع دیوانه مستقله لوا (دوههه مستقله لوا) : نوموړي لوا لاندې درندي وسلې درلودې :

- یو چین تي ۶۲ تانک .

- یو عراده ۶۰ پی پی زرهبوش .

- دري ضربه غرني هاوانونه .

- ۶ ضربه وسی هاوانونه .

- ۱۲ توپونه .

د شفیع دیوانه د لوا ځواکونه در کاپل په سهیل کې له دارالامان څخه تر کومه سنگي پوري او په دریمه کارته کې ځای پر ځای و . او مدام به یې په خپل سر د کاپل به هسټوگن ځایونو پاندي ډزي کولې . له هغه ورسته چه د جنرال مومن ځواکونو په دارالامان کې ماته وخوړه او د وحدت گوند او حرکت گوند د ځواکونو تر منځ نشته وشوه په پایله کې د وحدت گوند ځواکونه بریالي شول او یوه ډیره اندازه درني وسلې لاس ته ورغلي چه پدې ارځ که شفیع دیوانه او او حاجي امیني ډیر تانکونه او توپونه تر لاسه کړل چه وروسته یې بیا ددغو وسلو په ذریعه د کاپل مرکيې ساحاتو - پادام پاغ او کارته پروان خپل راکتي او توپچي انداختونه جاري ساتل .

د حیپ وحدت د یوه استخباراتي افسر په وینا چه د وحدت گوند ځواکونه هومره پیلوري نه وه اگر چه د جگړي ټولي قوماندې د مزارې لخوا ورکول کیدي خو د قوماندانو تر منځ گډه همکاري موجوده نه وه . ددې جگړو په ترڅ کې د وحدت گوند نظامي مسول سید یزدان شناس هاشمي او د درندو وسلو قوماندان جنرال سخي نومیده چه د درندو وسلو د انداخت او فیر قوماندې په لاس وي یواځې هغه درندي وسلې چه د پخواني شوروي په سفارت کې ځای پر ځای وي د قوماندان اپورزر په قوماندې یې انداخت کاوه .

د هماهنگي د شورا په دوران کې له کال ۱۹۹۵-۱۹۹۶ پورې د وحدت گوند تر ولکې لاندې د درندو وسلو مراکي دادي :

- د پخواني شوروي سفارت د انگر په جنوبي برخه کې د توپچي ۸ مرکز
- په دارالامان کې د ملي دفاع وپارت د پيژنتون په رياست کې د توپچي ۹ مرکز .
- په مهتاب قلعه کې حربي بنوونکي ته څيرمه د توپچي ۱۰ مرکز .
- په قلعه قاضي کې د خبنتو داشونو ته نژدې د توپچي ۱۱ مرکز .

۶.۳.۵ په جگړه کې د ټولو بنکيلو خواوو دکورکورانو راکتي - توپچي او بمباردمان متضررين ټول هغه کسان چه د جگړو له دوران څخه په سلامت پاتي دي نشي کولاي چه تيرو واقعاتو په مورد کې معلومات ولري ز مگر په افغانستان کې در عدالت د پروژي کارکونکو له يو شمير افغانانو سره مصاحبي کړيدي چه د جگړي دوران د زرگونو واقعاتو څخه چه په کې د انسانانو وژنه او د هغوي د هستوگنزيو د تخریب دځينو واقعاتو تشریح کوي چه پدي لړ کيبي مستند اسناد موجود دي .د مثال په توگه :

ع : در کابل د ښار د پل آرټل د سيمي اوسيدونکي چه د هغه زوي د رندو راکتونو په اثر وژل شويدي نوموړي وايي چه د ۱۹۹۲ کال د اگست په ۳۰ نيټه پاقې بما زوي له نورو ماشومانو سره د انگر نه بهر لويې کولي چه يو راکت هلته نژدې ولگيداو پاقې يي وواژه ز د نوموړي گاونديانو تشخيص کړي و چه دا راکت د پي ام ۲۱ و چه يوه چره يي د پاقې په غاړي لگيدلي وه او نوموړي يي ځاي پر ځاي وژلي و او دا راکت د اسلامي گوند د ځواکونو لخوا د ريشخورو له منطقي نه توغول شوي وه .

ز : نوموړي وايي چه دده خور او دهغي ۱۷ کلن زوي او ۱۰ کلنه لور چه د کابل ښار په تهييه مسکن کې يي ژوند د حکمتيار د ځواکونو د يوه توغول شوي راکت په اثر چه ددوي په کور کې لگيدلي و شهيدان شول دي وايي چه کله مونږ هلته ورغلو اموليدل چه د هغوي اجساد متلاشي شوي و او مونږ هغه را ټول کړل او پيا مو خاورو ته وسپارل نوموړي بياتوي چه په همدې ورځ ورځنگ ته پلاک کې هم دوه ښځي او يو ماشوم ددغو راکتونو د لگيدو له امله مړي شوي وي .

ن : نوموړي د څو راکتي حملو د کال ۱۹۹۳ د سپتامبر او اگست په مياشت کې خبر ورکوي ز نوموړي وايي چه په هغه وخت کې دده د کور په انگر کيبي چه در کابل ښار د کارته نو په نوي سرک کې واقع و د حکمتيار د اسلامي گوند د ځواکونو يو راکت را پريوت او په نتيجه کې د خدای په فضل څوک يي ژوپل نکړل خو پايډ ووايم چه نوموړي يوه کوچني لور ددغه راکت د انفجار په ترڅ کې دايمي معيوبه شوه چه اوس نه خبري کولي شي او نه گرځيدلي شي او همدا راز د هغه وخت د راکت غورځولو له امله د کارته ټولو د هستوگني کورنه ويجاړ شول او خلکو ته ډير ځاني او مالي تاوانونه ورسيدل .

م : د ۱۹۹۳ کال د جگړو په هکله داسي ويلي دي :

په ۱۳۷۲ کې کله چه مجاهدين کابل ته داخل شول د حکمتيار د پوځي ځواک کورکورانو راکتي بریدونو په کابل کې په ډيره اندازه پي گناه ښاريان قتل او تپيان کړل ز او مونږ په هغه وخت کې د دارالامان د افشارو په ساحه کې ژوند درلو چه يو نا ځايه د ماډيگر په څلورو پجو يو راکت زمونږ د انگر درواپي سره ولگيد چه بما ورور او نور اته تنه يي په ډير پد وضعيت سره ووژل چه د هغوي شناخت نکيده بما يوه ورور په دغه حمله کې تپي شول او د راکت چره يي په نس کې لگيدلي وه چه تر اوسه يي هم په نس کې ده ز په دغه راکتي حمله کې يو تن چه داود نومیده او انجنيري فاکولته محصل او بل تن فواد نومیده چه ۱۸ کلن وه او نور کسان چه پدي حمله کې مړه شول نه يي پيژنم مړه شول چه پيا د منطقي خلک راغلل او هغوي يي هلته خاورو ته وسپارل چه ورپاندي يو بيارت جوړ شويدي .

د ۱۹۹۳ د فبروري په مياشت کې د کابل په لويديځ کې د نظار د شورا د پو ځيانو لخوا سختي هوايي پمپاري او راکتي او توپچي حملات شروع شول . دا چه د وحدت د گوند قرار گاه د اجتماعي علومو په مرکي کې واقع وه . شوراي نظار په ډيره بيرحمي د نوموړي مرکز شاوخوا چه د خلکو د هستوگني کورنه پکيبي واقع و د ډيارو د پمونو او د توپچي او راکتي حملاتو لاندې ونيوله او په يوه ډيره اندابه توغندي او پمونه د خلکو په کورونو ولگيدل .

ددغه بریدونو د تلفاتو دقيق شمير ندي معلوم چه څومره کسان پکيبي مړه او تپيان شويدي خو په افغانستان کې د عدالت د پروژي کارکونکو د ځينو هغو خلکو سره مصاحبه کړيده چه هغوي تايد کړيده چه د جگړي په ورځ په سرکونو لارو او کوڅو کې مړي پراته و او دا هم وايي چه په هغه ورځ راکتي او توپچي انداخونه او د ډيارو پمپارد دومره ډير وه چه هيچا نشوي کولاي چه له خپله کور څخه ووځي .

د جگړي لومړي ليکونه چه د شوراي نظار په ولکه کې وي يو تن د ک په نامه وايي چه په دغه منطقه کې د شوراي نظار او وحدت گوند د پو ځيانو تر منځ سخته جگړه روانه وه چه د نظار شورا قوماندان گل حيدر نوميدهن

ک وایي چه د ۱۳۷۱ کال د حوت په میاشت کله چه د نظار شورا او وحدت گوند تر منځ جگړي رواني وي دي د خپل تره کور کي و او جگړه يي له هغه ځايه خخه ليدله چه د گل حيدر پنجشيري پوځيانو د تپه سلام له منطبي نه د پوهنتون په ساحه کي د ضابط اکبر فاسمي په مواضعو راکتي بریدونه کول . دي وایي چه په همدې حال کي يو گاوندي چه په پښه تپي شوي وه د پانسمان لپاره دده د تره کور ته راغي د نوموړي تره نظامي افسر و او له ځانه سره يي مدام د لومړنيو مرستو وسايل ساتل . د کور په سالون کي دده تره د نوموړي گاوندي پانسمان پيل کړ او ددي لپاره چه ټپونه پرېمنځي اوبو ته ضرورت و نوموړي وایي چه دي د اوبو د راوړو لپاره د کوتي څخه پهر ووت چه يو نا خاپه يو راکت چه د وحدت گوند د پوځيانو لخوا فیر شوي و په کور ولگيد دي وایي چه په اولو شیبو کي دي هم پوه نشو چه څه واقع شوي دي ولي کله چه له ځايه پورته شو ويليدل چه دي پخپله ندي تپي شوي خو کله يي چه د کور خواته نظر واچاوه ويليدل چه د کور کوتي ټولي غورځيدلي دي او کور په مکمله توگه وران شوي دي دي هڅه کوي چه د وران شوي کور خبستي او لرگي لري کړي ولي چه ددغو خاورو تر لاندې دده د خپلوانو غږونه اوريدل کيده ولي د جگړي د سختوالي له امله بريالي نشو پيا دي ولاړ او د خپل د تره بوي ځان سره راوست او کله چه خاوري يي لري کړي هلته نه تنه مړه شوي وه چه د جگړي د سختوالي له عمله دوي مړي هماغلته بنځ کړل . د مړو شويو نومونه دادې :

۱ : محمدعظيم د کورني مشر او د ک تره ز

۲ : بلمي چه ۱۶ کلن و .

۳ : زرگي چه ۱۴ کلن و .

۴ : دلگي چه ۱۲ کلن و .

۵ : د محمد عظيم ميرمن .

۶ : زمري چه ۱۰ کلن و .

۷ : شکیلا چه ۸ کلنه وه .

۸ : فريبا چه ۶ کلنه وه .

۹ : نظر محمد گاوندي .

ورسته پيا مونږ د کور له ورانو څخه يوه چره راويستله چه د وحدت گوند د ضابط اکبر قاسمي د پو ځيانو لخوا تو غول شوي وه ز ددي خبري تصديق د وحدت گوند د استخباراتو يوه پخواني کارکونکي هم دا تايد کړه چه ضابط اکبر قاسمي په خپلو ځواکونو کي د پي ام دستگاره درلوده

ک وایي د کلي ملا امام ورته ويلي دي چه هغه په يوه ورځ کي ۳۸ جناپي خاورو ته سپارلي چه ټولي يي د تپه سلام په منطقه کي د وحدت گوند د راکتي بریدونو په نتيجه کي وژل شوي و . نوموړي وایي چه ددغو جگړو له کبله د تپه سلام ساحي وکړي ټول د خپلو کورونو د پرېښودلو ته مجبور شول او مختلفو ځايونو ته مهاجر شول چه هېڅوک هم پدي ونه توانيد چه ځان سره د خپلو کورونو مالونه يوسي خو کله چه جگړي يو څ کرار شوي او ځيني خلک د خپلو کورونو او مالونو د ليدو پخاطر منطقه ته راغلل وي ليدل چه مالونه يي ټول لوټل شوي دي او حتي د کورونو کرگي او کلکيني درواپي هم د پو ځيانو لخوا غلا شوي وي ز دوه تنو د کابل د لويديځ اوسيدونکو د ماشومانو د ورکيدو واقعات په گوته کړي دي هغه د سياف د ځواکونو د راکتي بریدونو په ترڅ کي .

ق : نوموړي يو ترکان دي چه د قلعه شلده په منطقه کي ژوند کاوه دي وایي چه د ۱۳۷۱ کال د سردان د مياشتي په ۲۷ چه د ۱۹۹۲ کال د اگست د مياشتي د ۱۸ سره سمون خوري د سياف د اتحاد د پو ځيانو يو راکت دده په کور ولگيده چه په نتيجه کي يي د ده يو زوي چه محمد اسماعيل نوميده او ۸ کلن وه په ډيره پيرحمي سره ووژل شو او د کورني نور غړي يي چه په بله کوته کي ناست و ډير سخت تپان شول چه درملني يي ډير وخت دوام درلود .

يو بل د سياف د ځواکونو د بریدونو متضرر چه ي نوميزي وایي چه په کال ۱۳۷۱ (۱۹۹۲) يي د کابل ښار په لويديځ کي ژوند کاوه او کله چه د سياف او وحدت گوند تر منځ جگړي رواني وي يوه ورځ يو توغندي دده په کور ولگيد چه د نوري بوي چه محمد حسين نوميده او ۲۸ کلن و او دهغه لور چه پهرا نوميده او ۲۴ کلنه وه ووژل . دغه راکت د ديوان پيگي له سيمي خخه د سياف ځواکونو فیر کړي و .

يو بلغير نظامي شاهد چه منوميږي وایي چه د نظار شورا پوځيان په کابل د ډيرو وړانيو باعث شول ځکه چه د هغوي پوځيان د کابل ښار په جگو سيمو کي موقعيت درلود او ټول ښار يي له هغه ځايونو څخه وپشتلي شوي مگر مدام يي په ملکي سيمو ډزي کولي . نوموړي وایي چه په کال ۱۳۷۲ (۱۹۹۳) کله چه د نظار شورا د سياف اتحاد او وحدت گوند تر منځ جگړو دوام درلود دده پلار د کار لپاره له خپلي دستي کراچي سره وتلي وه او د چه د نظار شورا يو راکت د ده بوري په سيمه کي ولگيد او د نوري پلار يي وواژه چه ورسته خلک را ټول شول او د نوموړي جنازه يي د د سر کاريز په جومات کي راوړله او ورسته يي د قلعه شاده په سنگ دغال هديره کي خاورو ته وسپارله ز

۶،۳ د کال ۱۹۹۲ تر ۱۹۹۴ پوري بمباردمانونو ته يوه لنډه کتنه

- لاندیني لست چه د مختلفو خواوو د راکتي او هوايي بریدونو په نتیجه کي د عامه وگړو د تلفاتو په هکله تر ایاپ شوي دي مغرضانه ندي او په یوه لنډه کتنه کي یی د لویو خساراتو او تلفاتو بنوونه کړیده .
- د ۱۷ پیښو په نتیجه کي چه په ۱۹۹۵-۱۹۹۲ کلونو کي منځته راغلي دي ۱۰۰۰ تنه وژل شويدي دي او په سل هاو تنه تپیان سویدی چه دغه گذارش د عامه مطبوعاتو او د روغتونونو خخه اخستل شويدي . حال دا چه واقعي رقم باید ډیر وي ولي چه په جگړي کي داخلو خواوو همیشه غوښتل چه غیر نظامي سیمو ته ورننوزي او هلته خپل حاکمیت ټینگ کړي . چه په جگړه کي شاملې خواوي اوس ادعا کوي چه دوي غیر نظامي اهداف هیڅکله د پرید لاندی ندي راوستلي چه ددوي دا ادعا د جینوا د کنوینشن پر خلاف ده . لاندی لست د مختلفو دلو د راکتي او هوايي بریدونو د تلفاتو اندازه بڼي چه د جگړي په موده کي واقع شويدي:
- ۱ : د ۱۹۹۲ کال د می د میاشتي په ۶-۵ نیټه اسلامي گوند د کابل ښار په راکتونو ووېشت چه له لمله یی په یوه ډیره اندازه وگړي ووژل شول .
- ۲ : د ۱۹۹۲ کال د می په ۲۳ نیټه سره لیدي چه د بز پندي اعلان هم شوي و د جنپش ملي الوتکو د اسلامي حزب مواضع په بیني حصار – قلعه او کارته نو کي پمپارد کړي .
- ۳ : د ۱۹۹۲ کال د می په ۳۰ د حزب اسلامي او جنپش اسلامي د جگړو په ترڅ کي چه د کابل ښار په جنوب ختیځ کي رواني وي دواړو خواوو د یو بل پر سنگرونو د درندو وسلو ډزي زکړي چه په نتیجه کي یی یو ډیر شمیر پیگناه وکړي تپیان او ووژل شول .
- ۴ : د کال ۱۹۹۲ د جون په میاشت کي د وحدت او ایحاد اسلامي گوند د پوځیانو تر منځ په نښته کي چه د کابل ښار په لویدیځ کي منځ ته راغلي د راکتونو او توپونو په ډزو کي یو ډیر شمیر پیگناه کابل ښار یان مړه او تپیان شول .
- ۵ : د ۱۹۹۲ کال د جون په ۵ کي د هغو خپل منځي جگړو په نتیجه کي چه د وحدت گوند او اتحاد اسلامي گوند تر منځ واقع شوي دواړو خواوو یو پر بل د درندو وسلو گوزارونه وکړل چه په نتیجه کي یی ډیر د هستوگني کورونه ویجاړ او یو نامعلوم تعداد وگړي تپیان او شهیدان شول.
- ۶ : د ۱۹۹۲ کال د جون او جولای په میاشتو کي د نظار شورا لخوا د وحدت گوند پر مواضعو د درندو وسلو او هوايي بمباري وکړي چه ډیر گوبارونه یی د دریمی کارتي – خوشحال مینی – دارالامان ، کارته سخي په سیمو کي و او له دي امله ډیر د هستوگني کورونه وران او یو ډیر شمیر کابل ښاریان پکښي مړه او تپیان شول .
- ۷ : د ۱۹۹۲ کال د اگست په لسمخ نیټه د اسلامي گوند لخوا د نظار شورا مواضع د کابل ښار که د یوه سخت پرید لاندی راغلي چه په دغو بریدونو کي یو ډیر شمیر کابل ښاریان مړه او ژوبل شول دغه ډزي اکثر له دري سیمو خخه کیدلي چه چهلستون ، دارالامان او تپه مرجان خخه .
- ۸ : د ۱۹۹۲ کال د اگست په ۱۳ نیټه د مطبوعاتو د خبر له مخي د کابل ښار د ده افغانان په سیمه کي د یوه خوشه یی پمپ د غورځیدو له امله ۸۰ تنه مړه او ۱۵۰ تنه تپیان شول . رپاني د دغي حملي پره پر حکمتیار واچوله . په خواپي حملو کي د نظار شورا د چهلستون ، کارته نو ، شاه شهید سیمي په راکتونو او هوايي بمباري تر اور لاندی راوستي چه په پایله کي یی ۱۰۰ تنه پیگناه کابل ښاریان مړه او ۱۲۰ خخه ډیر نور تپیان شول. او یو ډیر شمیر د هستوگني ځایونه وران او ویجاړ شول .
- ۹ : د ۱۹۹۲ دکال د اگست په ۲۳ نیټه د نظار شورا او اسلامي گوند د بوځیانو په نښتو کي د کابل ښار ډیر د هستوگني کورونه وران او په سلهاو تنه مړه او تپیان شول .
- ۱۰ : د ۱۹۹۳ کال د فبروري په ۲۶ نیټه د نظار شورا او اسلامي گوند د یو بل پر سنگرونو درني ډزي وکړي چه په پایله کي یی د کابل ډیر پیگناه ښاریان مړه او تپیان شول .
- ۱۱ : د ۱۹۹۳ د مارچ د میاشتي په ۹ نیټه د کابل پر ښار ډیرو سختو راکتي بریدونو یو ډیر شمیر ښاریان مړه او تپیان کړل چه دغه بریدونه د وحدت گوند لخوا تر سره شوي وه او په مقابل کي نظار شورا د وحدت گوند تر کنترول لاندی سیمي ډیری سختي بمباري کړي .
- ۱۲ : د مطبوعاتو له قوله چه د ۱۹۹۳ کال د می د میاشتي په ۱۳ نیټه د وحدت گوند و نظار شورا تر منځ ډیری سختي نښتي وشوي چه دواړو خوا یو پر بل د درندو وسلو گوزترونه وکړل او پدي ورځ هوايي بمباري هم وشوي .
- ۱۳ : د ۱۹۹۳ کال د می د میاشتي په ۲۳ نیټه د نظار د شورا جیب الوتکو د چهلستون په سیمه کي د اسلامي گوند مواضع بمباردمان کړه چه په پایله کي یی ۱۰ تنه کابل ښاریان مړه او ۱۴ تنه تپیان شول .
- ۱۴ : د ۱۹۹۳ کال د نوامبر په ۱۷ نیټه د نظار شورا جنګي جیب الوتکو د سروبي ولسوالي بابار بمباري کړ چه په پایله کي یی یو جوات او یو شمیر دوکانه ویجاړ او ډیر خلک مړه او تپیان شول .
- ۱۵ : د ۱۹۹۴ کال د جنوري د میاشتي په لومړي نیټه د دولت او د هغو د مخالفینو اسلامي گوند او جنپش ملي تر منځ یی ساري ټشتي پیل شوي چه د مطبوعاتو په وینا دا یو نوي دور وه په جگړو کي او دا جگړي د کابل

بنار په منځ کي رواني وي چه ډير ځاني او مالي تاوانونه يي درلودل او داسي ويل کيږي چه د ډاکتر نجيب الله د حکومت نه راورسته دا ډير سخت جنگونه وه چه دواړو خواوو په لاسي ډول د هستوگني سيمي تر بريدونو لاندې راوستي او دا جگړه د دولت لپاره ډيره خونري وه .

۱۶ : د ۱۹۹۴ کال د اکتوبر د مياشتي په ۲۳ نيټه د اسلامي گوند د راکتي بريدونو په پايله کي د کابل بنار ۳۱ تنه پيگناه بناريان مړه شول .

۱۷ : د ۱۹۹۴ کال د اکتوبر په ۲۳ د محسني د حرکت گوند په ملاتړ د نظار شورا د اسلامي گوند او جنپش ملي پر مواضعو خونري بريدون وکړل چه ددي بريدونو له عمله په سلهاو تنه مړه او تپيان شول . دغه شميره د اي ار سي د موسسي لخوا تايد شوي ده او ويلي دي چه په دري مياشتو کي په کابل کي د جگړو له کبله ۲۰۰۰ کسان وژل شويدي .

۶،۴ په افشارو کي عام قتلونه او جنسي تيري

د عملياتو شرحه :

په افشارو باندي عمليات د هغه وخت د اسلامي دولت لوي ترين او کامترين عمليات و چه په کبني دو تاکتيکي هدفونه نغښتي و:

الومري داچه مسعود غوښتل چه د وحدت گوند قرار گاه او پوځي او سياسي مرکي ونيسي (د اجتماعي علومو مرکي او د افشارو پايان کوهد کابل په لويديځ کي) او د وحدت د گوند د مشر عبدالعلي مياري نيونه . دوهم داچه دولت غوښتل چه د کابل د حکومت د فعاليت سيمي لوي کړي او خپل ځواکونه د اسلامي اتحاد له ځواکونو سره ونښلوي او د کابل بنار مرکي او لويديځي سيمي سره يو کړي . پورتنني دوه دليله دي سوال ته ځواب ورکوي چه ولي اسلامي دولت په هغه وخت کي په افشارو باندي بريد وکړ .

په تيرو جگړيزو عملياتو کي د مسوليت په غاړه اخستل

هغو ځواکونو چه ۱۹۹۳ کال د فبروري په ۱۱-۱۰ جگړيز عمليات تر سره کړيدي رسما د افغانستان د دفاع وزارت پوري اړوند و.

په نوموړي وخت کي په مستقيمه توگه د جمعيت اسلامي او په غير مستقيمه توگه د اتحاد اسلامي د پوځي جگړيزو ځواکونو قومانده د افغانستان د دولت د دفاع د وپير او لوي قوماندان احمد شاه مسعود په واک کي وه او نوموړي ټول هغه پلانونه چه د افشارو د سيمي د نيولو لپاره د اجرا وړ و طرح او عملي کړي و . مسعود د اتحاد سياف د ځواکونو گډون په دغو عملياتو کي د موافقي په ترڅ کي چه د عبدالرپ رسول سياف سره يي کړي وه تر لاس کړي وه او د نوموړي ځواکونه د افغانستان د ملي دفاع وپارت يو جز گڼل کيده پله دا چه په دغو جگړه ايزو فعاليتونو کي سياف د خپلو ځواکونو قومانده پخپله کوله او په مخابره کي يي خپلو اړوندو ځواکونو ته لارښوني کولي نو په دي ډول ويلاي شو چه ددي عملياتو په اجرا کي د مسعود او سياف مسوليت يو دي . ولي چه سياف عملا د خپلو ځواکونو عمومي قوماندان و .

د هغو تيريو او نژادي مخلفتونو چه له عملياتو څخه دمخه منځ ته راغلي و پايد مسعود او د هغه لوړ پوړو قوماندانانو او سياف پيشيني کړي واي او خپلو ځواکونو ته يي داسي ويلي واي چه د تيريو او نژادي توپير او مخالفتونو مخه يي نيولي واي ولي داچه د دوي ځواکونو د هزاره نشينو سيمو پباندي تيري کاوه او په خپله مسعود او سياف د جگړه د لومړي ليکي په دوه کيلومتري کي واقع و او له ټولو جرياناتو د مخابري په ذريعه خبريدل چه په پايله کي دوي د پشري ضد تيرو په کمولو کي په دي سيمه کي ناکام شول .

لکه څنگه چه معلوميږي د هغو يوه يوه قوماندانانو مشخصول چه پدي جگړه ايزو عملياتو کي شامل و ډير گران کار دي ولي بيا هم په افغانستان کي د عدالت پروژي د يوو تعداد هغو قوماندانانو په مورد معلومات را ټول کړيدي چه د نوموړو ځواکونو په دغو عملياتو کي د پشري ضد تيري باعث گرځيدلي دي زدا هم بايد ووايو چه پدي عملياتو کي داسي قوماندانان هم شامل دي چه هغوي د لوړو چارواکو د امر په اساس په سيمه کي د پر مختگ او د دښمن د مواضعو د اشغال لپاره گډون کړيدي ولي داسي قوماندانان هم پدي ډله کي شته چه هغوي په عامو قتلونو ، جنسي تجاوزاتو ، شکنجه کولو او د خلکو د شتمنيو په لوت د خپلو افراد و سره يو ځاي گډون درلود . اسلامي دولت د ملي دفاع وزير احمد شاه مسعود او د هغه لوي متحد سياف ته پدي عملياتو کي د گډون په منظور لاندې قطعات استولي دي :

د اسلامي جمعيت قوماندانان او نظامي ځواکونه

محمد قسيم فهيم د استخباراتو ريس او د ځانگړو عملياتو مسول او همدا راز ددغو عملياتو په طرح كې شامله څيره.

محمد انور ډنگر چه پدې عملياتو كې يې په لومړيو دوه ورځو كې د يوې فرقې د قوماندان په توگه دنده اجرا كوله د عملياتو په ترڅ كې د نوموړي ځواكونو ډير بشري ضد اعمال سرته رسولې دي چه پدې اړوند عيني شاهدان موجود دي .

ملا عزت د مجاهدينو د يوې فرقې قوماندان د پغمان له ولسوالي څخه چه د ډيرو عيني شاهدانو په وينا د جگړې په لومړي دوه ورځو كې دي پخپه او د نوموړي ځواكونه په بشري ضد اعمالو لاس پورې كړي وړ محمد اسحق پنجشيري د يوې لوا قوماندان چه پدې عملياتو كې يې فعال گډون درلود حاجي بهلول پنجشيري د لوا قوماندان پدې عملياتو كې شامل و .

بابه جلندر پنجشيري د نوموړي ځواكونو هم په ډيره فعاله توگه پدې عملياتو كې ونډه درلوده . خنجر اخوند پنجشيري نوموړي د يوه غند قوماندان و چه په عملياتو كې يې ونډه درلوده . مشتاق لالي د يوه كندك قوماندان و او په نوموړو عملياتو كې يې فعاله ونډه درلوده . باز محمد بدخشاني چه د فرقې قوماندان و او د نوموړي ځواكونو د قرغي له استقامت څخه په دغه عملياتو كې ونډه درلوده .

د اسلامي اتحاد قوماندانان او نظامي ځواكونه

حاجي شير علم د يوې فرقې قوماندان وه چه په اسلامي اتحاد پورې اړوند وه د عملياتو په لومړي دوه ورځو كې يې د عيني شاهدان له خولي ډير بشري ضد تيري كړي دي .

زلمي توفان نوموړي د يوې لوا قوماندان وه چه دا لوا ۵۹۷ نمبر لوا وه چه د ډاكتور نجيب الله په حكومت كې ورته د مرددت لوا ويل كيده . زلمي توفان او دده پوځيان د عملياتو په لومړي دوه ورځو كې د عيني شاهدانو په وينا د ډيرو بشري ضد اعمالو فعالين گرځيدلي دي .

ډاكتور عبداللله نوموړي د ۵۹۷ لوا د كندك قوماندان وه او د عيني شاهدانو په وينا د عملياتو په لومړي دوه ورځو كې يې ډير جنايات كړي دي .

قوماندان محمد نعيم د ۵۹۷ لوا د كندك قوماندان د نوموړي ځواكونه د عملياتو په دوهمه ورځ په سيمه ځاي پر ځاي شول او د عيني شاهدانو په وينا په بشري ضد اعمالو متهم دي .

ملا تاج محمد د عيني شاهدانو په وينا نوموړي د عملياتو په پلان گذاري كې فعاله ونډه درلوده . عبدالله شاه د عيني شاهدانو په وينا نوموړي په ډيرو بشري ضد جناياتو تورن دي چه له هغې ډلې څخه د انسانانو تېننه ونه ، پي مورده وژني ، شكنجه كول او داسي نور

خنجر د كندك قوماندان چه د عيني شاهدانو په وينا د نوموړي ځواكونه د عملياتو په دوهمه ورځ په سيمه كې ځاي پر ځاي شوي وي .

عبدالمنان ديوانه د كندك قوماندان د نوموړي ځواكونه د عملياتو په دوهمه ورځ په سيمه كې ځاي پر ځاي شوي وي .

امان الله كوچي د كندك قوماندان د نوموړي ځواكونه د عملياتو په دوهمه ورځ سيمي ته راغلي دي . شيرين د كندك قوماندان د نوموړي ځواكونه د عملياتو په دوهمه ورځ سيمي ته راغلي وي .

ملا كجكول د كندك قوماندان د نوموړي ځواكونه د عملياتو په دوهمه ورځ په سيمه كې ځاي پر ځاي شوي وي

د عملياتو د پر مخ بيولو داستان

ټول هغه ځواكونو چه بايد يې د كال ۱۹۹۳ د فبروري په ۱۰-۱۱ د افشارو په عملياتو كې ونډه اخيستي واي د افغانستان د ملي دفاع وزارت د ځانگړي پلان سره سم لا پخوا د افشارو په شاوخوا كې ځاي پر ځاي شوي وي . د عملياتو له پيل څخه دمخه محمد قسيم فهيم چه د استخباراتو ريس و او د مهمو عملياتو دنده يې پر غاړه درلوده د افشارو د سيمي له ځيني شيعه قوماندانانو سره موافقي ته رسيدلي و چه د عملياتو په ورځ بايد د وحدت گوند پر ضد د دولت له قواوو نه ملا تر وكړي .

يو له هغو مهمو گذاريزو نقاطو څخه د علي آباد غر و چه مسعود هلته يوه زيو ۲۳ له خپلو ۳۰ تكړه مجاهدينو سره ځاي پر ځاي كړي وه او له هغه ځايه يې پر سيلو ، كارته سه ، كارته چهار ، او كارته سخي باندي گوزارونه كول ز په لوړو څكو باندي د درندو وسلو ځاي پر ځاي كولو كې مسعود غوښتل چه خپل ځواك وښي ولي دا چه دا جگړه كومه عادي جگړه نه بلکه په ټوله معني يوه لويه جگړه وه چه د نجيب د وخت له پاتې شويو ډيرو مهماتو او وسلو څخه پكښې كار واخستل شو .

د عملياتو د پيل څخه دمخه دعيني شاهدانو په وينا ددې عملياتو پلان گذاري شوي وه عيني شاهدان چه د مسعود له ځواكونو سره يې په عملياتو كې گډون درلو وايي چه دوه ورځي مخكې د عملياتو له پيل نه د جمعيت

مهم قوماندانان او د اسلامي اتحاد قوماندانان (شیر علم او زلمي توفان) او دخپل شيعه متحد سيد حسين انوري په بادام باغ کي سره يو ځاي شوي او او د عمليات د پر مخ بيولو لپاره يي په کارته پروان کي کانتیننټال هوټل ته نژدې د استخبارات په اړوند يوې حويلې کي غونډه درلوده چه مسعود ددې غونډې رياست په غاړه درلود او د جگړې په ورځو کي مسعود له همدې ځاي څخه خپل ځواکونه رهبري کول . همداراز رسول سيف هم په ځانگړي توگه خپل قوماندانان په پغمان کي را ټول کړي و او د عملياتو د بڼه پر مختگ په هکله يي هغوي ته لازم هدايات ورکړي و .

د اسلامي دولت هر اړخيزي بمباردمان د ۱۹۹۳ کال د فبروري په ۱۰-۱۱ شپه له ټولو خواو شروع شو او د د جگړې د شروع کيدو يوه نښه وه چه دوي په لومړي سر کي د اجتماعي علومو په انستيتوت او ټولو شيعه ميشنو سيمو باندې مرگوني گزارونه پيل کړل . د مسعود د ځواکونو لومړي پر مختگ د بادام باغ لخوا شروع او د سهار ۵ بجې وي چه د فبروري له ۱۱ سره يي سمون خور او د مسعود ځواکونو وکولاي شول چه د د بالا په لورو کي د وحدت گوند مواضع لاس ته راوړي او د دشمن مواضعو ته اور واچوي او د هغوي د ټانکونو ډزي بندي کړي .

د جمعيت ځواکونو خپل پر مختگ د کارته پروان او کانتیننټال هوټل له لوري د خواته پيل کړ چه له دې سره جوخت د جمعيتو اسلامي اتحاد ځواکونو د لويديځ لخوا خپل اعراض پيل کړ او د هغوي موخه د پلنځنيک انستيتوت ته رسيدل وه له دې پر مختگونو سره د درندو وسلو دزو په ډير شدت سره دوام درلود له غرمي وروسته په دري پجو د وحدت گوند ځواکونو د مقاومت ځواک له لاسه ورکړ او مزارې له خپلو غټو قوماندانانو سره پياده ټينلي له مجبور شول ز د مازديگر په دري پجو د دولت ځواکونه سيمه ته داخل شول او د سيمي د امنيت په ساتلو يي پيل وکړ او امنيتي پوستي يي په ډيرو ساحو کي جوړي کړي او وروسته يي پيا د سيمي تلاشي شروع کړه چه اصلي بشري ضد ناورين يي د تلاشي په وخت شروع کړ او ډير خلک يي پدي ترڅ کي پي پته کړل او د هغوي کورونه يي په مکمله توگه ولوتل .

وروسته په همدې ورځ مزارې وکولاي شول چه د خوشحال ميني مرکزي سيلو او کارته سخي په سيمه کي يو نوي دفاعي خط جوړ کړي او پدي توگه بيا هم مزارې د کاپل د لويديځ ډيري برخي په لاس درلودې . د افشارو له سيمي څخه د وحدت گوند له جنگياليو سره يو ډير شمير خلکو ځان د جگړې له سيمي څخه ويستو (چه په نوموړي ناورين کي د ځوانانو مړينه کمه وه ولي چه هغوي کولاي شو چه له سيمي څخه ځان وپاسي) . له سيمي څخه اصلي مهاجرتونه د فبروري په ۱۲ شپه پيل شو او د نوموړي سيمي اوسيدونکو چه زياتره يي بنحي او ماشومان و د تايمني او د اسماعليه په چه په قلعه فتح الله کي ده مهاجر شول . د مسعود پو حيانو له سيمي څخه د نارينه و د وتلو ممانعت کاوه . ځيني سپينژي خو د خپل مال د ساتلو لپاره په کورونو که پاتي شول چه وروسته پيا د عيني شاهدانو د ويناو پر اساس د هغوي غير قانوني نيوني او عام قتلونه او د کورونه اوبت تالان شروع شو . په هغه وخت کي عيني شاهدان وايي چه د ټينبتي پر مهال يي ډير مري او ډير خلک ليدلي چه په زوره ټينبتي ته اړ ويستل شوي و چه دا د بشري قوانينو نه ډيره لويه سر غرونه شميرل کيږي .

د جگړې په دوهمه ورځ د يوه ځنډ وروسته په کانتیننټال هوټل مسعود د مهمو قوماندانانو او سياسي چارواکو يوه جلسه جوړه کړه چه رباني ، سيف ، آيت الله محسني . آيت الله فاضل او محمد قسيم فهيم هم ددې غونډې گډون کونکي و . پدي غونډه کي سيد حسين انوري هم گډون درلود چه د کاپل د لويديځ شيعه خلکو لخوا د ډير کلک فشار لاندي و چه بايد پر هره ممکنه توگه د شيعه خلکو د امنيت په مورد کي ضرور اقدام وکړي . پدي جلسه کي پريکړه وشوه چه د شيعه قوم د وکيلانو يو هيات بايد پر اړ شي او همدا راز پدي خبره تاکيد وشو چه په نيول شويو سيمو کي دي د چور تالان او وژنو سلسله درول شي . د مخالفينو سره دي د استازو د ليزلو خبره وشي تر څو چه د اسيرانو د تبادلې په حصه کي اقدام وشي . په سيمه کي دي يو کوچني ساتونکي ځواک پاتي شي . خو اصلي خبره دا وه چه د دي جلسي جوړيدل له دوه ورځيني ځنډ سره او د هغي فيصلې د بشري ضد جناياتو لپاره هيڅ گټوره ثابته نشوه زلي چه د دوه ورځو په موده کي په سيمه کي ډيري بشري ضد واقعي منځ ته راغلي وي او حتي دا چه د جلسي د پر يکړو نه وروسته هم نوموړي حالت په ډير زور سره دوام وموند . حتي چه پدي لړ کي د افشار په سيمه کي د کورونو نړول د نوموړي جلسي د پر يکړو څخه وروسته منځ ته راغلل .

بشري ضد جنايات ، نا مشخصه بريدونه ، جنسي تيري ، انسان ټينټوني ، او ډله ايز قتلونه

په غير پوځي سيمو باندې کورکورانه ډزي او بمباردمان

د جگړې په لومړي ورځ د اجتماعي علومو د انستيتوت وداني د درندو وسلو تر اور لاندي راغله ولي داچه که په واضحه توگه ووايو چه په دغه مرکي باندې ډيري کمي گولي ولگيدي او په تاسف سره چه هغه ډيره برخه راگټونه او بومونه چه د دولت د ځواکونو لخوا فبر شولي د اجتماعي علومو د انستيتوت په شاو او خوا په هستوگن ځايونو ولگيدي او عامه خلکو ته يي ډير تاوانونه وررسول داچه د دولت قواووي يعني د جمعيتو اتحاد ځواکونه د افشارو په درشل کي واقع وي نو که په زير سره وگورو ددوي موخه دا وه چه له دغي

سيمي څخه ټول شيعه گان وباسي تر څو چه په اينده كي دوي ته پرابلم پيدا نكړي .ددغو خونړيو جگړو د تلفات (غير له عامه وژنو) دقيق ندي معلوم خو له هغو عيني شاهدانو سره چه د عدالت د پروژي لخوا مصاحبي شوي دي ټولو دا تايد كړيده چه د جگړي په دوه ورځو كي خورا ډير مري په سيمه كي خواره پراته و . په حقيقت كي د جگړي په ورځ د هاوانونو او راکتونو انداخت دومره ډير و چه خلكو نشواي كولاي چه كومي خواته ولاړ شي او ظاهرا د د عامه وگړو تلفات كم كړل خو دغه خبره باعث شوه چه د جگړي په ورستي پړاو كي ډير خلك په ډله ايزه توگه ووژل شي پر هغو جنسي تيري وشي او د هغوي شتمني لوټ شي

عام قتلونه او د خلكو وركيندي

په نوموړي جگړه كي د دولت او اتحاد پو ځونو د جينو د كنوېشن د دريمي ماده څخه چه د جگړي په وخت كي بي د عامه وژنو ، گروگان نيولو او شكنجي څخه د متحاربو ډلو د پو ځيانو لري والي دي خلاف ورزي كړيده . عيني شاهدانو د عدالت پروژي ته ويلي دي چه د جگړي په لومړي ورځ د اتحاد اسلامي پوځيانو د وحدت د گوند يو ډير تعداد پوځيانو د اجتماعي علومو د مركز نه د فيروري په ۱۱ اسيران ونيول او له ځانه سره بي يورل پدي سر بيره يو تعداد هغه شيعه گان چه په سيمه كي بي ژوند كاوه ددي په گمان چه گواكي د وحدت گوند مليشي به وي هم له ځانه سره يوري . د عيني شاهدانو په وينا چه ورسته د اتحاد اسلامي ځواكونو ددغو اسيرانو په وسيله هغه مري چه د جگړي په دوران كي په افشارو كي وژل شوي و بنځ كړل او وروسته د دغو اسيرانو چه پكيني پو ځي او پر پوځي خلك موجود و هم چا درك ونموند او گمان كيزي چه هغه ټول اسيران چه د اتحاد اسلامي د پوځيانو لخوا اسير شوي و د همدغو جنگيالو لخوا وژل شويدي . د نوموړو وژنو دقيقه شميره نده معلومه خو بيا هم د عدالت پروژي د يو شمير عيني شاهدانو د وينا په اساس ځيني ارقام پيدا كړي دي .

يو عيني شاهد چه ع نوميږي وايي چه جنگ ډير شديد و او مونږ ونشواي كولاي چه له خپلو كورونو څخه ووځو خو كله چه لږ ارامي شوه ما د كورني سره ځان د خپل خسر كور ته ورساوه چه ورسته هلته يو څه نور خلك هم راغلل ټولو ويل چه په لاره او كوڅو كي ډير انسانان وژل شوي دي . په هغه كوركي چه مونږ پټ و هلته د سياف او مسعود د بوځيانو د مخابرو غږونه اوريدل كيدل چه هغو ته ويل كيدل چه د چور شوي مالونو پر سر يو بل سره جگړه مكوي معمولا د سياف پوځيان په پښتو او د مسعود پو ځيان په دري غږيدل . ما خپله كورني يوه امن ځاي ته وليږله او زه پخپله د كور او كالو د ساتلو لپاره پاتي شوم گورم چه يو وخت د ورځي په يوولسو بجو ملا عزت الله پغمانني له لس تنو وسلوالو سره زما كورته رانوتل ما د انگر دروازه خلاصه پريښي وه ددي لپاره چه څوك فكر ونكړي چه دلته څوك شته . كله چه د غه پو ځيان زما كور ته رانوتل زما په وهلو او تكونو بي پيل وكړ د كور مالونه په موټرو كي بار او زه بي له ځانه سره د قرغي بند ته نژدي يو ځاي ته بوتلم او هلته بي په يوه كانټينر كه چه نو له ۶۰-۶۵ تنو بيگناه خلك بنديان و واچولم او كله كله به بي پر مونږ پاندي لرگي ماتول كله چه څو ورځي تيري شوي هغوي مونږ ته وويل چه د هر يوه د خلاصون لپاره څومره پيسو ته ضرورت دي چه زما د خلاصون په بدل كي ي \$۵۰۰۰۰ دالره غوښتل چه ما دوي وويل چه زه دغه شمير پيسي نلرم خو هغوي وويل تر څو چه دا پيسي رانوري ته به دلته پروت بي چه وروسته زما ځيني پغمانني دوستانو دغه اندازه پيسي برابرې كړي او د هغو په بدل كي بي زه ازاد كړم .

يوه بنځينه عيني شاهده چه ب نوميږي عدالت پروژي ته داسي وويل چه د اتحاد اسلامي پوځيانو د افشارو په سيمه كه چه نوموړي هلته ژوند درلود ددوي كور ته ورننوتل نوموړي بي لت و كوب كړي او د هغي خاوند له ځانه سره پيولي دي چه تر نن ورځي پوري بيا د مرگ او ژوند پته نده معلومه .

يو بل عيني شاهد چه س نوميږي د عدالت پروژي ته داسي ويلي دي چه نوموړي د افشارو په ساحه كي ژوند كاوه او د اتحاد پو ځيانو چه په دغه سيمه كي بي د نارينو لتون كاوه دي ونيو او پغمان ته بي پوته او هلته بي په يو كانټينر كه چه نو خلك هم پكيني وه پندي كړ هر ورځ به بي په دوي باندي موضع گاني او سنگرونه جوړول دي زياتوي چه د شبي لخوا ځيني كسان له كانټينر ونو نه چه څو دانې و ايستل كيدل او بيا بي پته نه لكيده چه څه كيدل خو مونږ هلته نژدي د ډزو او اوزونه اوريدل . نوموړي وايي چه يوه شپه چه دوي د كار لپاره روان كړي وه دي د يوه پله لاندي پت شو او له هغه ځايه بي وشواي كولاي چه وتبنتي او بيا كويته ته ولاړ شي .

يوه بنځينه عيني شاهده چه م نوميږي د عدالت پروژي وويل چه د سهار په ۷ بجو د افشارو سيمه د اتحاد پو ځيانو ونيوله او ددوي كور ته ورننوتل او د هغي خاوند بي ډير وواهه او له ځانه سره بي پوته چه ورسته له ۴۵ ورځو بي راڅوښي كړ نوموړيو بي چه د هغي خاوند دومره وهل شوي او زورول شوي و چه د اوريدو حس بي له لاسيه وركړي و او څو ك بي نپيژاندل ، دا بنځه زياتوي چه په همدې ورځ د ماپښين په دري بجو د اتحاد اسلامي ۱۰-۱۵ پو ځيان ددي كورته ورننوتل او ويل بي چه هغوي د وحدت گوند مليشو په لتون كي دي او ددي بولس كلن زوي تر لاس نيسي او پوښتنه تري كوي چه پلار دي چيرته دي دا بنځه ځان د خپل زوي

پر سر اچوي خودغه بوځيانو پري دزي کوي او نوموړي په لاس او پښي ټپي کيږي او زوي يې د دغو بوځيانو لخوا په گولو سوري سوري کيږي وروسته د کور ټوله شمڼي دوي له ځانه سره وري .
يو بل عيني شاهد چه ۷۵ کلن دي او ک نومبږي واي چه د فبروري په يولسمه د افشارو د سر جوي له سيمي نه د اتحاد د پو ځيانو لخوا نيول کيږي او وروسته له هلو ټکولو نه دي ته اړ ويستل کيږي چه د چور شويو مالونو د انتقال دپاره دغو پو ځيانو سره مرسته وکړي نوموړي وايي چه وروسته دي د کمپني سيمي ته چه د سياف د ځواکونو په ولکه کي وه پيول کيږي او هلته له يو قوماندان سره چه غلام رسول نومیده دوه مياشتي بندي پاتي کيږي چه وروسته بيا شکردي ته استول کيږي او هلته د انور ډنگر سره بندي پاتي کيږي او د دوو مياشتي وروسته پيا فرزي ته استول کيږي او هلته د حنيف په نامه يوه قوماندان سره بندي پاتي کيږي ز نوموړي واي چه دده يو خپلوان د اتحاد د پو ځيانو لخوا دده مخ ته ووژل شو چه قمبر ظاهر نومیده .

يوبل عيني شاهد چه غ نومبږي د لږ مودي لپاره د اتحاد د پو ځيانو لخوا بندي شوي وه او د عملياتو په لومړي ورځ ددغو پو ځيانو ډير وهل او ټکول شوي وه او کله چه خوشيشي کيږي د خپل کور په څاه کي دو جسدونه پيدا کوي نوموړي وايي چه کله هغه د سيمي څخه تينسته کوله نو د لاري په اوژدو کي يې له ۳۰-۳۵مري په سترگو ليدلي چه د يوه جسد سر پري شوي و او په يوه پنجره کي زريده .

۶۷ کلن عبدالله خان چه د غزني وزلايت اوسيدونکي و د سياف د ډلي د يوه قوماندان عزيز بنجار په وسيله د افشارو په سيمه کي نيول کيږي د نوموړي کورني د جگړي له ويري د تايمني سيمي ته تينيدلي وه او هغه د کور د مالونو د ساتلو لپاره په افشارو کي پخپل کور کي پاتي و خو د نوموړي د کور ټول مالونه چور او د عبدالله خان تر اوسه هم پته نشته او د لغدرکو په جملي کي دي

يو بل شاهد د عدالت پروژي ته وويل چه د اتحاد پو ځيان ددوي انگر ته ورننوتل او د هغه پلاري د مرگ تر سرحده ووايه او وروسته يې د کور ټول کالي ورڅخه يوړل .

جنسي تيري د اتحاد اسلامي د ځواکونو لخوا

د جگړي پر وخت د اتحاد اسلامي پو ځيانو د سيمي نه د خلکو د ويستلو په منظور له جنسي تجاوز او نورو ډولونو حملو څخه د عامه خلکو يعني غير پوځي خلکو په مقابل کي کار واخيست .
د عدالت پروژي د يو شمير خلکو سره مصاحبي کړيدي چه ددغو تيريو عيني شاهدان دي او وايي چه دغه تيري د اتحاد پو ځيانو سرته ورسول چه په لاندي کي ليکل شوي :
يوه شاهده د م (په پورته کي هم د نوموړي اظهارات راغلي وه) نوموړي د اتحاد د پو ځيانو لخوا په پښه او لاس ټپي شوي وه او د نوموړي مخ ته يې يوولس کلن زوي وژلي وه نوموړي وايي چه زما له وجود څخه وينې رواني وي دغو پوځيانو پر ما جنسي تيري وکړ دري پو ځيانو زه تينگه نيولي وم او څلورم پر ما جنسي تيري وکړ ز پدي ورځ زما کور کي نوري بنحي هم له ويري راټولي شوي وي ز زمونږ يوه گاورندي چه ز نومیده له خپلو دو لورنو سره چه يوه يې ۱۶ کلنه او بله يې ۱۴ کلنه وه ز بله بنحه چه ر نومیده چه د اتحاد پو ځيانو په دغو دو نجونو او يوې بنحي جنسي تيري وکړ ددغه تيري په ترڅ کي ز يوه لور ټپي شوه و لي چه هغي ددوي په مقابل کي مقاومت وبنود او هغوي په قنراقونو ووهله .

يوه بله بنخه چه س نومبږي وايي چه د اتحاد پو ځيانو د عملياتو پر دوهمه ورځ د نوموړي کورته دننه شول (په افشار سيلو کي) په لومړي سر کي يې هغه ډيره ووهله او وروسته يې پر دي او د نوموړي پر خور جنسي تجاوز وکړ او بيا له هغي وروسته يې د کور ټول شيان ځان سره يوړل .

يوه بله شاهده وايي چه د عملياتو په لومړي ورځ د سهار په ۷ بجو د اتحاد پو ځيان په زوره ددوي کورته ورننوتل او ددي په شمول يې پر څلورو بنحو چه د نوموړي ۱۴ کلنه خور هم پکښي شامله وه جنسي تيري وکړو .

داسي نور گذارشات هم ډير دي چه پکښي د جنسي تيريو ويل شوي دي خو بيا هم د ټولو جنسي تيريو دقيق شمير ندي معلوم ز حکه چه د کال ۲۰۰۱ پوري د افشارو سيمي ته هيڅوک نه وه راغلي او ۲۰۰۵ کال تر نيمايي پوري دا سيمه هماغسي ورانه پرته وه خو بيا هم اوس ځيني د دي سيمي اوسيدونکي خپلو کورونه ته راستانه شويدي

د وحدت د گوند لخواه ډلېزې وژني ، شکنجه کول او نور بشري ضد تيري په کابل او مزار شريف کې د ۱۹۹۲-۱۹۹۸ کلونو په اوږدو کې

د وحدت گوند سياسي شرحه او د هغوي بشري ضد تيري

په کال ۱۹۸۹ د شيعه ۸ سياسي نظامي گوندونو د يووالي په پايله کې د وحدت گوند تشکيل چه په عامه توگه دغو گوندو د افغانستان د دموکراتيک دولت او په ۱۹۸۰ کال د شوروي تيري په مقابل کې پوځي عمليات تر سره کول (۱۹۸۰-۱۹۹۲ کلونو په اوږدو کې) ز د نوموړي گوند د جوړښت نه وروسته د دغه گوند د فعاليت سيمې د افغانستان په شيعه ميشتو منطقو کې په برياليتوب لويې دي ز د نوموړي گوند رهبري شورا د سيمو د کنترول او اداره لپاره ډير څه وکړل او عملايي د دموکراتيک دولت د سفود لپاره آماده کي نيوله ز نوموړي گوند په کال ۱۹۹۲-۱۹۹۱ کې په شمال کې د نوي منځ ته راغلي ځواک سره لاپمي مرستي وکړي چه په دغه سيمه کې يې د دموکراتيک دولت واک ته د پاي ټکي کيښود او ورسته يې د جنپش ملي او جمعيت اسلامي مرستي ته وروانگل او دايې غوښتل چه په کابل په ښار کې د دموکراتيک دولت د نسکوريدو په کار کې د نورو سياسي نظامي گوندونو تر څنگ خپل ځاي څرگند کړي . او همدا گوند وه چه د شمال ځواکونو مخي يې د کابل په لور خلاصه کړه . په ۱۹۹۲ کال کې د وحدت گوند يواځني گوند وه چه په اطراف کې د هزاره نيشينو سيمو باندې ډير واک درلود او ددغه پوځي او سياسي ځواک له کبله يې د شيخ اصف محسني حرکت اسلامي د خپل واک د قدرت لاندي راوست له همدې امله دا گوند پداسي يو موقف کې و چه کولاي شوي چه په قدرت کې د شريکيدو ادعا وکړي او همدا راز د هغو هزاره نيشينو سيمو چه تر ۱۹۹۲ کال د دولت په واک کې وي د واکمني او اداري ادعا وکړي ز چه په همدې اساس په ۱۹۹۲ کې کله چه کمونستي دولت وران شو د وحدت گوند مليشو د کابل په لويديځ او د مزار شريف ښار په ډيرو سيمو خپله ولکه ټينگه کړه . د وحدت گوند وکولاي شول چه ۱۹۹۲-۱۹۹۵ د کابل په لويديځ کې يوه مستقله اداره جوړه کي او د کار د وحدت گوند تر شړلو پوري د نظار د شورا لخوا په ۱۹۹۵ کال پوري دوام درلود . نوموړي گوند خپل سياسي نظامي موجوديت په مزار شريف د ښار په شمال کې تر ۱۹۹۸ کال پوري وساته او او وروسته ليدې چه جنرال ملک وټښتيد (يو قسمت د هغه تاريخچه په لاندي که ليکل شوي چه د طالبانو د عامه وژنو هم پکښي راغلي)

د وحدت گوند د مجاهدينو د دولت د منځه ته راتلو وروسته د قدرت نه پي پرځي پاتي شول په ۱۹۹۲ کال کې کله چه د رباني د حکومت کابينه اعلان شوه (۱۹۹۳ کال کې) او کریم خليلي د مالي د وېر په توگه وټاکل شو . عبدالعلي مزارې د شمال له پلويانو سره داسي يو توافق امضا کړ چه بايد ځيني سيمي ددوي د محلي حکومت په واک کې ورکړي او همداراز د وحدت گوند په کابل کې په واک کې شريک کړي . خو پيا هم ډير ژر د وحدت گوند او د رباني – مسعود د اداري تر منځ اختلافات منځ ته راغلل . چه مزارې د رباني مسعود اداره په قدرت د انحصار په تور متهمه کړي چه له همدې امله په کال ۱۹۹۳ کې د وحدت گوند او دولت تر منځ ځاي ځاي جگړې پيل شوي او په ۱۹۹۴-۱۹۹۵ کې دواړه خواوي په دايمي جگړو کې اخته شوي .

په کال ۱۹۹۲ کله چه د وحدت گوند کابل کې ځاي پر ځاي شو ددغه گوند رهبري د استاد مزارې په ذريعه مخ ته پيول کيده چه د نوموړي گوند په رهبري شورا کې ۸۲ تنه د شيعه گوندونو نماينده گانو غړيتوب درلود ز چه وروسته له يوي تودي انتخاباتي مبارزې استاد مزارې ددغه گوند د رهبر پوته توگه ونومول شو او استاد اکبري تري جلا شو او ددوي په مقابل کې د يوه رقيب گوند مشري په غاړه واخسته ز همدا راز کریم خليلي د وحدت گوند د مرکزي کميټي غړي وه او کله چه په ۱۹۹۵ کال مزارې د طالبانو لخوا ووژل شو نوموړي د د وحدت د گوند د رهبر په توگه ونومول شو . او محمد محقق په شمال کې د وحدت د گوند د مشر په توگه ونومول شو . وروسته پيا په کال ۲۰۰۴ کې کریم خليلي د افغانستان د اسلامي دولت د جمهور ريس د مرستيال پو توگه تعين شو چه تر او سه پوري په دغه مقام کې پاتي دي . او محمد محقق په ۲۰۰۱ کال د پلان د وزير په توگه دنده درلوده او وروسته بيا د جمهوري رياست په انتخاباتو کې يې دريم مقام تر لاسه کړ . په ۱۹۹۲ کال کې په لومړي سر کې د وحدت گوند خپل مرکز د کابل په اجتماعي علوم په مرکز کې ځاي پر ځاي کړه او د کابل په لويديځ کې يې ډير نور پو ځي گارنيزيونونه جوړ کړل او د مختلفو شيعه ډلو تر منځ د همکاري يو تړون موجود و خو کله چه تنظيمي جگړو زور واخيست او هر گوند د خپل سيمي د لويولو پخاطر په جگړو لاس پوري کړ . چه د شيعه گوندونو تر منځ هم جگړې پيښي شوي .

د وحدت گوند په هماغو لومړيو شيبو کې مظلوميت او په قدرت که نه اشتراک او د يوه اقليت دبعني هزاره گانو د حق د غوښتنې شعار ورکاوه خو په هر صورت کله چه دوي وکولاي شول چه په ځينو سيمو خپل واک ټينگ کړي د جنايات يو دور شروع شو ولي چه د وحدت گوند قوماندانو ځان په لومړي ځل د يوي سيمي واکداران

گڼل او هيڅ شي او هيڅ کوم قانون ته يې غاړه نه کښېښودله چه د عامه وگړو په مقابل کي د ډيرو جناياتو باعث شول لکه خپل نور رقيبان .

په افغانستان کي د عدالت پروژي يو لړ د بشر د حقوقو څخه سر غړوني چه د وحدت گوند د قوماندانانو اوپو ځيانو لخوا تر سره شوي په ډاگه کړي چه په لاندي کي شول شوي دي :

۱ : د تنظيمي جگړو په ترڅ کي د جنگي جناياتو کرنه اساسا لکه د زندانيانو او سياسي مخالفينو وژنه ، ځوروني ، کورکورانه راکتي حملات ، او په غير نظامي ښاريانو باندي د بزو کول .

۲ : ډير فاحش جنايات د عامه وگړو يعني غير هزاره قومونو په مقابل کي چه ددغه گوند پلويانو کولي شوي د هغو له ارتکاب نه ډډه وکړي چه دغه جنايات د وحدت د گوند د کنترول لاندي سيمو نه اجرا شويدي . دغه راز جنايات د ۱۹۹۲ - ۱۹۹۵ کلونو تر منځ په کابل کي او ۱۹۹۲ - ۱۹۹۸ کلونو تر منځ په مزار شريف کي مستند شوي دي چه په هغو کي سري تښتوني ، پخپل سر نيونوي او بنديانول ، ظلم کول ، ترذلي جزاوي (هغو جزاگانو ته ويل کيژي چه د انسان مقام او حيثيت ته زيان ورسوي لکه له اجتماعي حقوقونه د انسان بي برخي کول) ، جنسي تيري ، ډله ايزي وژني له محاکمي پرته ، د خلکو د کورونو وړانول او د هغوي د شتمنيو لوټ تالان .

۳ : له واک نه د بي ځايه کتي اخستو خصوصا په هغو سيمو کي چه هلته هزاره گان مېشت و او قوماندانانو او مسولينو ځان کل اختيار باله او هميشه يې په جنسي تيري او په زوره ودونو بسيا کوله .

۴ : د وحدت گوند د رهبري ناکامي د هغو قوماندانو او مسولينو چه په سيمو باندي يې کنترول درلود او هغوي د واک نه په گټه اخيستو په بشري ضد جناياتو لاس پوري کاوه .

د وحدت د گوند د قوماندانانو ددغو جناياتو اصلي لامل چه د عدالت پروژي ثابت کړيدي دادي چه د تنظيمي او گروهي جگړي له پيل څخه دوي ته د قومي دښمنيو پر بنسټ لارښوني شوي وي چه پدي لړ کي مخالف پو ځيان له نيول کيدو ورسته وژل شوي او غير پو ځي وگړي پدي ملامت وه چه ولي د بل قوم سره تعلق لري . او د قومي تعصب په اساس دايم غير بوځيان او عامه وگړي تر بريدونو لاندي راتلل چه د وحدت د گوند پو ځيانو پدي ډول خپل کسات له نورو تنظيمونو څخه اخسيت ز په ۱۹۹۲-۱۹۹۵ کي د انتقام اخيستلو يو نوي دور پيل شو . چه په مزتر شريف کي دا انتقام اخيستني وروسته پيل شوي لکه د مهمو عامو وژنو په کال ۱۹۹۷-۱۹۹۸ کي او له هغي وروسته چه پدي خونريو انتقام اخستو کي غير پو ځي هزاره گان هم شامل و خو د وحدت د گوند جنايت کاره قوماندانان ددغو ناخوالو او عامه وژنو لامل وه او دغو جناياتو ته يې دوام ورکاوه

۱.۵.۶ ۱۹۹۵-۱۹۹۲ کلونو په ترڅ کي د غير پوځيانو او سياسي مخالفينو پر ضد بشري ضد جنايات مثالونه

کله چه مجاهدينو مختلوفو ډلو په ۱۹۹۲ کال کي په کابل کي په قدرت منگولي ولگولي ز يو لړ برخوردونه د مختلوفو ډلو او قوماندانانو تر منځ د سيمو د کنترول په مقصد منځ ته راغلل چه اصلي لامل يې په سيمو باندي د خپل واک پراخول او د ډيرو سيمو په ولکه کي راوستل و . په دغه وخت کي د ښار وگړي لا نه وه تاواني شوي او ټولو دا اميد کاوه چه د خلقي دولت د رنگيدو سره او د مجاهدينو د راتگ سره به دوي هوسا شي او جگړي به پاي وومومي .

په افغانستان که د عدالت پروژي په کاپل کي د تنظيمي جگړو په ترڅ کي د جناياتو او بشري ضد کړنو نموني چه د وحدت گوند او ځيني شيعه قوماندانانو لخوا پر خلکو باندي شوي وړاندي کوي چه په لاندي يې کولاي شي مطالعه کړي :

کله چه د قوماندانانو غير انساني اعمال او خپل منځي اختلافات په کابل کي د ۱۹۹۲ د مي او جون په مياشتو کي د جگړو باعث وگرځيدي . د اسلامي گوند د يوه قوماندان د ديدار په نامه او د شيعه او حرکت قوماندانانو لکه قمبر لنگ ، رضا ، حيدر لنگ تر منځ د اونچي باغبانانو مهتاب قلعه په سيمه د کابل ښار په لويديځ کي خونري جگړي پيل شوي . پدي ترڅ کي لس تنه د اونچي باغبانانو د خلکو نمايندگان راټول شول چه د جگړي روان بهير ودروي ولي داچه په نوموړي سيمه کي د ټولو قومونو خلکو لکه پښتانه ، تاجکان ، هزاره گانو ژوند کاوه او هر تنظيم د خپلو گټو د ساتلو په موخه دلته پوستي جوړي کړي وي .

د سولي دغه استازي چه د اونچي باغبانانو د مسجد ملا له خپل ۱۲ كلن زوي سره ، د باپانانو د مسجد ملا ، جگړن ورداد ، د اونچي د كلي يو سپين ربري او نور شپږ تنه غير نظامي كسان پكښي شامل و د خبرو لپاره سيمي ته ولاړل . د عدالت پروژه داسي شواهد لري چه كله دغه د سولي هيات د كوټي سنگي سيمي ته ورسيد د هغوي د اوسيدو سيمي د وحدت د گوند او حركت د گوند د كنترول لاندې راغلي . د نوموړو گوندو پوځيانو چه د حركت قوماندان عباس پايدار او د وحدت د گوند قوماندان ظاهر ديوانه نومیده دغه د سولي هيات توقيف كړ او بيا يې د يوه تن څخه به غير ټول ووژل دغو وژنو د قومي او نژادي مخالفت لومړني نښي پر ځاي پرېښودې ولي چه په نوموړيپ هيات كي د پښتنو او تاجكو استازي شامل و چه د شيعه گوندونو په ضمانت دغي سيمي ته تللي و ز ددغو وژنو سره سم د اونچي له سيمي څخه قابو ۵۰۰ د پښتنو او تاجكو كورنيو كډه وكړه .

د ۱۹۹۲ كال د جون په مياشت د اتحاد اسلامي او وحدت اسلامي گوندونو د ځواكونو تر منځ د كابل په لويديځ كي جگړي پيل شوي هغه د سيمي د كنترول لپاره ځكه چه لا پخوا د اتحاد اسلامي ځواكونه د رحمن بابا په ليسه ځاي پر ځاي شوي و او د وحدت گوند پو ځيانو د هغوي موجود بيت ځانته په سيمه كي يو گواښ گانه . پدي وقت كه د وحدت ځواكونو د اتحاد يو لوي قوماندان د شير علم پنامه اسير ونيو (شير علم هغه قوماندان دي چه په كابل كي د طالبانو د سقوط څخه وروسته د قول اردو قوماندان و او اوس د غښي والي دي) چه دا كار د كركيچ د زياتوالي سبب شو خو لږ وروسته يې هغه خوشي كړ خو د هغه باديگارد ان يې ووژل . په توگه د جگړي لمن پراخه شوه د اتحاد ځواكونو د هزاره خلكو د نيولو او د وحدت گوند د پښتون قوم د خلكو پسي لتون كاوه او عملا به چه گوتو ته ورغلل اسيران به يې كړل او دواړو خواوو پدي وخت كي په غير نظامي سيمو باندي خپل بريدون تيز كړل . ځيني عيني شاهدان وايي چه پدي موده كي دواړو خواوو په جنسي تيري هم لاس پوري كړل خو د هغو ټولو جنسي تيريو چه د مختلفو ډلو له خوا اجرا شوي مكممل شواهد او تحقيقات ممكن نه برښي .

د ۱۹۹۲ كال جگړو د لومړي ځل لپاره دا وښوده چه په جگړه كي ښكېلو خواوو د ډليزو نيول كيدو چه اكثرېت پكښي غير نظاميان و او د هغوي بنديانو ل په تړلو كانتينرونو كي د هغوي اچول او شكجه كول پيل شول . د عدالت پروژي دا ثابت كړي چه د دواړو خواوو پو ځيانو په سلهاو غير نظامي كسان نيولي او شكجه كړي چه دي عمل د جگړي بهير ته هيڅ گټه ندرلوده خو بيا ډير له هغه خلكونه چه نيول شوي و وژل شويدي او يا ترتم شويدي . ډير كسان د پيسو د اخستلو لپاره نيول كيدل چه لوړ پوري قوماندانان د خپلو پو ځيانو پدي عمل خبر و .

د وحدت گوند په خپلو اړوندو سيمو كي د ۱۹۹۲ كال د اپريل د مياشتي نه يو قضايي جنايي سيستم پكار واچاوه او د پوليسو په پخوانيو حوزو كي د پخواني حكومت پاتي شوني كه پوليس و او كه څارنوالان او يا مستنطقين مقرر كړل او ددوي په څنگ كي يې د خپل گوند استازي هم وټاكل ز خو دغو ټاكنو كومه اغيزه ندرلوده او ټولي قضايوي د تعصب له مخي فيصله كيدي . د وحدت گوند مهم بندانونه د اجتماعي علومو په مركي او ورسته په كوته گاني او د پوليسو په دريمه حوزه كي چه د شورا په سر ك كي بيموقعيت درلود و . د عدالت پروژي له يو عيني شاهد سره مرکه كړيده چه نوموړي وايي چه هغه اسيران چه په مختلفو وختونو كي د وحدت گوند د پو ځيانو له خوا نيول شوي و د جگړي په مختلفو پړاونو كي د كته گاني په بندان كي وژل شويدي . د تحقيقاتو په لړ كه دا جوته شوه چه نوموړي بندانان د كوته گاني د زندان د مسول بهرامي چه د غزني ولايت د جاغوريو د ولسوالي اوسيدونكي دي په امر او قوماندو وژل شويدي چه نوموړي بيا وروسته د وحدت د گوند د داخلي استخباراتو مسول شو . نوموړي د بندانانو د ډيرو شكجه كولو په تور هم متهم دي . هغه نور د وحدت گوند چارواكي چه پدغه جناياتو كي لاس درلود لاندې نومول شويدي چه ستاسي توجه غواړم :

- پروانه د باميانو د ولايت اوسيدونكي او د وحدت گوند وتلي څارنوال چه د كوته گاني او د پوليسو د دريمي حوزي په زندانونو كي يې ډير زندانيان په دوامداره توگه شكجه كړي دي او داسي ويل كيږي چه اوس نوموړي د پاكستان د كويټي په بنار كي اوسيري .

- كارگر د افغانستان د خلق دموكراتيك گوند پخواني غړي چه د زندانيانو په شكجه او زوروني متهم دي . د غزني ولايت د جاغوريو د ولسوالي اصلي اوسيدونكي و او اوس گمان كيږي چه د كويټي په شبنار كي ژوند كوي .

- عزيز د باميانو د ولايت اوسيدونكي . د كمونيستي حكومت په دوره كي يې د استخباراتو د ۱۱ رياست كاركونكي و او اوس گمان كيږي چه په كابل كي ژوند كوي .

- خادم د شيخ علي اوسيدونكي او د پرچم د ډلي غړي په هغه وخت كي يې د وسلوالو ځواكونو دپه څارنوالي كي دنده درلوده او ويل كيږي چه نوموړي په كويټه كي ژوند كوي

- مجتبي دپروان ولايت د تركمن د دري اوسيدونكي . د نوموړي د وژل كيدو څخه يې دمخه د اجتماعي علومو په مركز كي كار كاوه . او د نجيب په دوران كي يې په څارنوالي كي كار كاوه

د اتحاد د تنظیم یو ټیټ رتبه قوماندان د نذیر په نامه چه د وحدت د گوند د یوه قوماندان شفیع دیوانه لخوا اسیر نیولی شوي وه . نوموړي د هغه له پوستي خخه د دیوان بیگي په سیمه کي نیول شوي و او وروسته بیا په یوه کانټینیر که په کوته گاني که ساتل کیده نوموړي د کانټینیر په مورد که داسي وایي :

مونږ ټول پندیان مجبور و چه په همدغه کانټینیر کي رفع حاجت وکړو او هغوي به د ورځي یو ځل مونږ ته ډودي راچوله . نوموړي وایي چه د وحدت پو ځیانو د شپي لخوا ځیني کسان د مونږ له ډلي څخه ویستل چه گواکي خلاص شوي دي خو خدای خبر چه هغوي له څه سرنوشت سره مخامخ کیدل دي وایي چه هره ورځ به دوي د تحقیق لپاره پېول کیدل نوموړي وایي چه هغوي به دي له پښي ځورنډاوه او لاندې به یي پترول ته اور اچاوه او له پاسه بهی پر ده اوبه اچولي . دا به چه خلاص شول هغوي به زه په لرگیو وهلم او زما غور ته به یي نږدي په تفنگچي ډزي کولي او بیا به یي زما سترگي په یوه ټوکر وتړلي او ماته بهی وپل چه کښینه او لاندې پر هغه ځای کي به میخونه ځای پر ځای شوي وه . له هغه وروسته به یي یو سپي ماته راخوشي کړ چه زما کالي بهی ټول وشکول او زه به یي ټپي کړم .

نذیر وروسته په هغي تبادلې کي آزاد شو چه د اتحاد د قوماندان او شفیع دیوانه تر منځ د اسیرانو تبادلې وشوه د هغه لوي قوماندان نذیر ته ويلي و چه د نوموړي د تبادلې لپاره یي د اتحاد له نورو قوماندانو نه اسیران په پیسو اخیستي و . نذیر وایي چه د وحدت د گوند یوه جنگیالي د جگړي پر مهال خپل یو لاس بایلي و او د وحدت قوماندانو دا وپتله چه باید په مقابل کي د نذیر لاس هم پري کړي . نذیر وایي چه هغوي د هغه لاس په یوه کوته کي پري کړ هغه هم داسي چه په هغي کوته کي یو تیر اینودل شوي و او یو تن چه په یوه لنډکروزر موتر کي راغي او مخ یي په یوه دستمال پټ کړي و او سپین دستکش یي په لاس و د تیر په ذریعه یي دده لاس پري کړ او دده په بل لاس کي یي ورکړ دي وایي چه ما ټوله صحنه لیده او نوموړي تن می و نه پیژاند حکه چه مخ یي پټ و . د نذیر قوماندان وروسته له خلاصون نه ويلي و چه ما خپل لوي قوماندان ته چه ممتاز نرمیري ويلي دي چه د هزاره زندانیان دي له دي وروسته ستا د لاس په بدل کي ووژني ز

دوه تنه چه د حرکت محسني په ډلي پوري تعلق لري او د وحدت د پو ځیانو لخوا اسیر نیول کیري داسي وایي : د ۱۳۷۳ کال د سنبلې په ۲۳ نیټه چه د ۱۹۹۴ کال د سپتامبر له میاشتي سره سمون خوري دوي اسیر نیول کیري په لومړي وار دوي قوماندان قاسمي ته ورل کیري او وروسته بیا د داخلي امنیت ریس بهرامی چه هغه یي یو د زندانیانو د ساتلو مرکز ته استوي چه د پولیسو په دریمه حوزه کي واقع و نوموړي وایي چه د شپي په ۱:۳۰ له دنه تحقیق شروع شو او هغه سوالونه چه دوي هغه ته ورکول اصلاً ځوابونو ته یي غور هم نه کیشودو او همدا یي ویل چه د وحدت د گوند په مقابل کي چه څوک دریري باید مړ شي او ويلي چه تا باید ووژنو . د ۹ ورځو وروسته یي زه له زندان څخه بهر کړم ما ځان سره سوچ کاوه چه ما اعداموي خو هغو ددي لپاره چه زما نه ځان بیغمه کړي زه یي د جگړي لومړي لیکي ته واستولم او داسي یوه سري ته یي تسلیم کړم چه ډیر چرس یي څکول او شرابي هم و او ما د شپي په تیار کي وکولای شو چه له ځایه تیشته وکړم . یو بل تن چه د دولت په استخباراتو کي یي دنده درلوده په ۱۹۹۴ کال کي د وحدت د ځواکونو لخوا ونیول شو او نوموړي یي په دي تورناوه چه گوټکي د حرکت گوند ته کار کوي . نوموړي خپله نیونه او ورل د ډاکتر صادق مدبر قرار گاه ته او له هغي وروسته د هغه ورل د کشف د ځانگي یوي قرار گاه ته په یاد لري . نوموړي واي اووه شپي او ورځي په یوه تشناب کي کوته قلفي وه چه دغه ځای له او بو څخه ډک و او وروسته له هغه نوموړي د کوته گاني بنډان ته چه د تحقیق او شکنجې مسولیت د پروانه په غاړه و پیايي خو نوموړي وایي چه نوموړي صرف د روحي شکنجې لاندې و ځکه چه هغه ته مدام ویل کیده چه تا وژنو او یا دا چه ورته د بنحي او نوري بدې ښکنځل کیدی نوموړي واي چه په هغه موده کي چه د کوته گاني په زندان کي زنداني و نور له ۲۵۰-۳۰۰ تنو پوري زندانیان هلته موجود و . چه عبارت و له جنگي اسیران ، شیعه گان ، هغه کسان چه د وحدت د گوند پر ضد اعمالو کي متهم و . سیاسي مخالفین چه دغو پوځیانو شیعه او سني بنډانیان جلا جلا بندیانول . د ولي د کورني غړي مزارې ته ولاړل او پدي وسیله یي وکړل شواي چه نوموړي له زندان څخه خلاص کړي . خو شرط یي دا و چه نوموړي د کابل له لویدیځ نه ولاړ نشي او د شوراي نظار له ځواکونو سره دنده تر سره نکړي .

اگر چه د وحدت گوند مخصوص زندانونه درلودل خو ددي گوند قوماندانو هم ځانته شخصي زندانونه جوړ کړي و چه ۱۹۹۲ کال د جون په میاشت کي یي هغه اسیران چه نیولي و په دغو بندانونو کي ساتل . لکه چه قوماندان شفیع دیوانه خپل ټول اسیران په دهمزنگ او کوته گاني کي ساتل .

د ۰۹۷ فرقي قوماندان ابوزر چه له مزار شریف نه راغلي وه خپل اسیران د افشارو په پرورشگاه او د علاوالدین په پرورشگاه کي ساتل .

د ۰۹۶ فرقي قوماندان اکبر قاسمي خپل اسیران په خپل کورکي د پروان په ولایت کي ساتل . همداراز د ۰۹۵ فرقي قوماندان د خپلو اسیرانو د ساتني لپاره په تخنیک ټانوي او ده بوري که ځایونه درلودل . د وحدت د گوند یوه پخواني د کندک قوماندان وویل چه د ۰۹۵ فرقي زندان د ټانوي تخنیک له وداني څخه ډیره کمه مسافه

درلوده او نوموړي اضافه کوي چه ډير اسيران موجود و چه ځيني يي د جگړي له ميدان څخه نيول شوي و خو ډيره يي عادي خلگ و چه د بشار له لارو کوڅو څخه نيول شوي و . دغه پندانيان د خورو د نشتوالي له امله ناروغه و او ما پخپله دري اسيرا ليدلي و چه د وهلو ټکولو په نتيجه کي يي خپل ځانونه له لاسه ورکړه چه يو په کي د فاضل بيگ و او بل يي د پغمان و او دريم يي د ميدان بشار و . نوموړو د وحدت د گوند پوځيانو او يا د ۰۹۵ فرقي پوځيانو د هغه د ميدان بشار د اوسيدونکي جسد د لوړو تحصيلاتو د وزارت مخي ته د يوه ديوال تر څنگ اچولي وه خو دا چه هوا توده و له دوه دري ورځو وروسته يي بوي واخست چه بيا مونږ هغه د هماغه ديوال څنگ ته خاورو ته وسپارله .

د بوي بڅخي غير پوځي زوي چه د وحدت گوند د پوځيانو له خوا نيول کيږي او وروسته بيا وژل کيږي نوموړي بنسحه گل نوميرې او مونږ ته يي وويل چه د وحدت د گوند وحشيانو يي څنگه زوي چه محمد هارون نومیده او د بنوونځي په اخر کال کي يي لوست کاوه د ۱۳۷۱ کال د لويي په ۱۵ (۱۹۹۲ د فبروري ۲) ونيوه چه بيا تري تپ شو .

د هارون د تره زوي د عدالت پروژي ته وويل چه په نوموړي ورځ هغه له هارون سره يو ځاي د سپين کلي د مکتب له اړخه تيريدل چه د وحدت پوځيانو ونيول خو نوموړي له هغوي څخه په تينبته بريالي شوي و . د هارون مور گل وويل چه وروسته له دي چه زمونږ ډيري پيسي ولگيدي مونږ ته څرگنده شوه چه هارون دغو پوځيانو وژلي دي او د افشارو د پرورشگاه په يوه وچه د اوبو څاه کي يي اچولي دي کله چه مونږ هلته ولاړو او د هغه جسد مو لاس ته راوړ د نوموړي پر بدن د شکنجي ډيري نښي نښاني موجودي وي . د مقتول د تره زوي وايي چه د وحدت د گوند پوځيانو دده د تره زوي په اور سوي وه او سترگي يي تري وپستلي وي چه دا د هغه قومي او مذهبي تعصباتو نتيجه وه چه د وحدت گوند اکثريت پوځيانو دا پاليسي تعقيبوله

کله چه د وحدت گوند د نورو تنظيمونو سره په جگړه کي بشکيل شو نو دوي هغه غير پوځي وگړي چه ددوي په سيمو کي يي ژوند کاوه د تعقيب لاندې راوستل او په ډيرو پيښو کي يي هغوي د بريدونو لاندې راوستل . کله چه د وحدت د گوند او د نظار شورا تر منځ اړيکي ترخي شوي د وحدت د گوند مشر تابه دولت په دي تورن کړ چه ددوي له حقوقو نه يي تيري کړي او په ۱۹۹۲ کال کي تري جلا شو . هغه تاجيکان چه د نظار شورا سره مل و د تعقيب لاندې راغلل . فاطمه يوه بنسحه ده چه تاجکهاو د شمالي اوسيدونکي ده او په هغه وخت کي يي د پخواني شوروي د سفارت شاوخوا کي ژوند درلود وايي چه د وحدت گوند پوځيانو هغي ميره د نظار شورا ته په جاسوسي تورن کړ او داسي ويل چه گواکي د هغه په کور کي مهمات ذخيره شويدي نوموړي وايي چه يوه ورځ شفيع ديوانه او د وحدت د دوهمي لوا قوماندان چه سور رنگي سري و له نورو پوځيانو سره ددوي کورته ورننوتل او د هغي خاوند يي ډير وټکاوه (شفيع ديوانه د وحدت گوند يو نامتو قوماندان و چه د ډيرو جناياتو د کولو په اساس په ديوانه مشهور شو نوموړي د کابل پوهنتون محصل و او کله چه جگړي شروع شوي نوموړي وسله واخسته او وروسته بيا ډير مشهور قوماندان شو چه د عيني شاهدانو په اظهاراتو کي مدام د هغه د جناياتو يادونه کيږي) نوموړي ميرمني وويل چه کله هغوي کور تلاشي کړ او مهمات او سلاح يي ونموده نو بيا يي په کور کي ټول خوراكي ټوکي لکه وريځي ، اوږه ، غوري اوداسي نور له ځانه سره يوږه او غوښتل يي چه له دي سر بيره د نوموړي خاوند هم له ځانه سره بوځي خو دا وايي چه خاوند مي ورته په ژړا شو او وروسته له هغي څه پيسي چه زما د خاوند سره وي شفيع ديوانه ورڅخه واخستي او هغه يي خوشي کړ .

نوموړي ميرمن وايي چه څو ورځي وروسته د وحدت دري څلور پوځيان ددوي د گاونډي کورته چه هغوي هم د شمالي و راغلل او له هغوي څخه يي چاي وغوښت چه بيا همدغو پوځيانو د نوموړي گاونډي په ځوانه لور چه جميله نومیده جنسي تيري وکړ چه له هغي وروسته دوي له منطقي نه په تينبته بريالي شول .

يوه بله ميرمن چه ش نوميرې وايي چه د دهمزنگ په سيمه کي يي د نوموړي خاوند د شفيع ديوانه له خوا نيول کيږي او د ډيرو وهلو او ډبولو د هغه لاس ماتوي او وايي چه ته پښتون او سني يي او وروسته هغه پريږدي چه او س هم معلول دي .

يوه بله ميرمن چه بي بي نوميرې په کال ۱۳۷۲ د حوت دي مياشتي (فبروري د ۱۹۹۳) د علاوالدين او کارته سه په سيمه کي د نظار شورا او وحدت د گوند د پوځيانو تر منځ جگړه داسي په ياد راوړي : د وحدت گوند پوځيانو په دغو سيمو کي هغه ټول نارينه چه دوي ته گوتو ته ورتلل په زوره د سنگرونو د جوړولو لپاره پول دا وايي چه ددي خاوند کله چه غوښتل د کورنه د ډوډي د پيدا کولو لپاره ووځي د وحدت پوځيانو ونيو او نوموړي دغو پوځيانو ته چه په شفيع ديوانه پوري يي اړه درلوده ډيري زاري وکړي او ورته يي وويل چه نوموړي ديوې گولي ډوډي د پيدا کولو لپاره د خپلو د بچو پخاطر له کوره راوتلي دي خو هغو دي خبري ته هيڅ توجه ونکړه او زما خاوند په وهلو ټکولو له ځانه سره د دهمزنگ سيمي ته يوړ نوموړي ميرمن وايي چه

وروسته خبره شوه چه خاوند ډير كلك ټپي شوي او په دريمي كرتي كي د سره صليب روغتون كي بستري دي

يو شمير نور غير پوځي كسان چه د وحدت د گوند د كنترول لاندې سيمو كي يې ژوند كاوه هميشه تر بريد لاندې راتلل دا ددې لپاره و چه قوماندان غوښتل په دغو سيمو كي د سو استفادي او يا ناوره گټي اخستني توان ولري د مثال په توگه كمال چه د علي مردان په قلعه كي مزدوركار وه داسي وايي چه په كال ۱۳۷۳ (۱۹۹۴) د نوموړي ۱۵ كلن زوي د يوه محلي د پوستي قوماندان سره لفظي مشاجره وكړه كمال وايي كله چه دده زوي كور خواته راستون شو د لاري په اوږدو كي نوموړي قوماندان ورته كمين وكړ او او په يو سر ك يې دده زوي په گولي وويشتو . نوموړي وايي چه په هغه وخت كي يې ډيري منډي وكړي تر څو چه د قاتل نه كسات واخلي خو دا چه قانون نه وه دده عرض ته هېچا غور ونيوه .

يوه بله عيني شاهده چه فريده نوميري وايي چه په قلعه قاضي كي د خپل پلار كورته له شمالي نه په ميلستيا راغلي وم . نوموړي وايي چه د ميلستيا په لړ كي دوي يوه ناوي د كابل څخه شمالي ته ورله د لاري په اوږدو كي د دشت برچي د سر پل په سيمه كي د وحدت گوند يوه پوسته موجوده وه او كله چه دوي هلته راوړسيدل ددې پوستي د موظفينوله خوا ودرول شول او د پوستي پوځيانو ناوي په زوره له موټر څخه كوزه او پوستي ته بوتله چه پدې وخت كي د نوموړي قضيي نه د د پغمان قوماندانان ملا عزت او زلمي توفان خبر شول او په دغه پوسته يې بريد پيل كړ او ډيره سخته جگړه د دواخواوو تر منځ ونښته په دې لړ كي د واده ځيني گډون كونكي ټپيان شول خو له نيكي مرغي چه د وحدت پوځيانو د ناوي كالي څرلي و خو نور تاوان يې نه وو ورسولي .

د هغو خلكو ويناوو ته چه د وحدت د گوند په سيمي كه يې ژوند درلود دا نتيجه په ډاگه كيږي چه د نوموړي گوند پوځيانو هېڅ قانون ته احترام نه درلود او تر هغه حده چه دوي غوښتل د خلكو په انيت او ازار كي يې ونډه اخيسته د يوه عيني شاهد چه ر نوميري داسي وايي چه د وحدت گوند د پوځيانو هغه پوسته چه د رابعه بلخي په ليسې كه ميشت وه د سيمي خلك يې ددې ته اړويستل چه بايد دوي ته خوراكي توكي اماده كړي ددې پوستي قوماندان چه نوموړي عيني شاهد يې ښه پيژني سيد علي جان نومېده . د ۱۳۷۱ كال د جدي په مياشت (۱۹۹۲ دسمبر او ۱۹۹۳ جنوري) د وحدت و جمعيت تر منځ يوه سخته جگړه پيل شوه او د وحدت د گوند د پوځيانو شميره ډيره شوه او له خلكو يې ډيره ډوډي غوښته چه ډيرو خلكو له دې امله خپل كورونه پرېښودل او نورو ځايونو ته ولاړل . يوه ميرمن چه ر نوميري وايي چه د همدې جگړې په ترڅ كي يوه شپه ۱۵ تنه د وحدت د گوند پوځيان ددوي كورته راغلل او ويل يې چه هغوي ته خوراكي توكي بايد اماده شي نوموړي وايي چه د هغې خاوند دغو پوځيانو ته وويل چه مونږ پيسي نلرو او تاسي راشي زمونږ كور تلاشي كړي كه چيري مو يو پاو وريجي او يا اوږه او يا نور خوراكي توكي پيدا كړل ما همدلته مړ كړي دغو پوځيانو په ځواب كي ورته وويل چه بايسكل دي خرڅ كړه او مونږ ته خواره برابر كړه او ولاړل څو ورځي وروسته دغو پوځيانو د نوموړي خاوند او د هغوي يو گاونډي كله چه جومات ته تللي و ونيول او د ثريا مكتب ته يې چه ددوي پوسته وه بوتلل او هلته هغوي دومره وهلي او زورولي و چه له حركت نه غورځيدلي و او په جيبونو كي يې چه څه درلودل هغه ورځيني اخيستي و .

ر وايي چه يوه ورځ د وحدت پوځيان ددوي كورته ورغلل او له دوي څخه يې پيسي وغوښتي كله چه هغوي دوي ته وويلي چه څه نلري نو د هغوي دو زمان يې په كلكه وهل او بيا د كور ډير شيان له ځانه سره يوړل . دوي مجبور شول چه خپل كور پرېږدي او يو بل ځاي ته ولاړ شي ددې لپاره يې يوه دستي كراچي راوسته چه هغه مالونه چه پاتي و ځان سره يوسي خو كله چه دوي حركت وكړ نو له دغو مالونو نه يې هم د وحدت پوځيانو يو اندازه وگرځول . دوي وايي چه كله چه دوي خپل كور ته له يوه ځنده راغلل ويليدل چه په كور كي دروازي . كليني او لركي هم پتي نه و او د وحدت پوځيانو له ځانه سره وري و .

يوه بله ميرمن د ز په نامه چه د چه د نجاري په څلور لاري كي يې ژوند كاوه په كال ۱۳۷۲ (۱۹۹۳) داسي وايي : د غرمي يوه بجه وه چه د شفيع ديوانه پوځيانو زمونږ كورته را ننوتل او له واره يې زما خاوند د وهلو ټكولو لاندې ونيوه او ويل يې چه د كوم گوند سره تړ او لري زما خاوند چه هر څه ورته وويل چي يو عادي كارگر دي او په ساختماني دستگاه كي كار كوي وي نه منله او زمونږ د كور ځيني لوښي يې او زما خاوند يې له ځانه سره يوړل څلور پنځه ورځي زما د خاوند هېڅ پته نه وه معلومه تر څو چه زمونږ يو گاونډي شفيع ديوانه ته ورغي او ورته وويل چه زما خاوند يو ببسواده سري دي او معمولي كارگر دي وروسته يې هغه را خوشي كړ خو ډير وهل ټكول يې وركړي و مونږ د دې واقعي نه ډير ډار شوي و او سمدلاسه مو سيمه پرېښوده حتي چه خپل پاتي كالي او لوښي مو هم له ځانه سره وانخستل .

د عدالت د پروژې لخوا په هغو څیړنو په ترڅ کې چې شوي دي دا نده جوته شوي چې ګواکي د وحدت ګوند رهبري او لوړپوړو قوماندانانو خپلو پوځیانو ته لارښوونه کړي وي چې هغوي دي په بشري ضد اعمالو لاس پوري کړي او دا جوته شويده چې مزارې د خپلو قوماندانو په مورد کې ډیر شکایتونه اوریدلي وه یو عیني شاهد چې سامي نومېږي وايي چې استاد مزارې د نوموړي په وړاندې خپلو قوماندانانو (ابو شریف مزارې او مرتضي) ته اخطار ورکړ چې د جرایمو د کولو نه دي ډډه وکړي او ددوي آبرو دي نه زیانمنه کوي . خو له دي سره هم د سیستماتیکو جنایاتو د غیر پوځي وګړو پر د وحدت د ګوند د رهبري ناکامي د هغوي په کنترول او منع کولو کې وښوده او ددغو اعمال اجرا د نوموړي ګوند د پوځیانو کرنلاره وګرځیده ز ګرچه د وحدت ګوند رهبري د خپلو پوځیانو تر منځ د دسپلین او نظم هیڅ ډول عمل ټینګ نشو کړای خو بیا یې هم هم هغوي خپل قانوني قوماندان بلل حال دا چې هغوي دا موضوع څو حلې په ډاګه کړي وه چې د هغوي قوماندان په انسان ټینتونو ، وژنو او نورو جنایاتو کې لاس لري .

۶،۵،۲ په شمال کې د غیر پوځیانو پر ضد جنایات

د افغانستان په شمال کې هغو قوماندانانو چې د وحدت ګوند سره تړاو درلود په هغو سیمو کې چې نوموړو قدرت درلود او تر خپاي ولکي لاندې یې درلودې په غیر نظامي وګړو باندې یې ډیر تیري کړي دي چې دغه تیري په داسې حال کې تر سره شوي چې نوموړو وګړو د جګړې او تنظیمونو سره هیڅ تړاو ندرلود . د عدالت پروژې دا جوته کړي ده چې د وحدت د ګوند پوځیانو په دري جدا پېښو کې د پښتنو د غیر پوځي وګړي د ډله ایزو وژنو لامل ګرځیدلي دي او دا پېښې د ۱۹۹۷ کال د طالبانو د لومړي ماتې په ترڅ کې رامنځ ته شويدي لکه څنګه چې کوتونکي وايي دغه جنایات د کسات د اخستلو په موخه تر سره شويدي او پدې پېښو کې ټول هغه وګړي وژل شويدي چې د پښتون قوم يعني د طالبانو د اکثریت قوم نه وه .

د بلخ د تصدي د میشتو کورنیو ډیرو غړو ویلي دي چې په کال ۱۳۷۶ (۱۹۹۸) کې د وحدت د ګوند د یوه قوماندان د علي سرور ګنګس په نامه ۹ تنه وکړي چې ماشومان هم پکې شامل وه ووژل (ګنګس لیوني ، شرابي ته ویل کیږي چې د وحدت ظالمو قوماندانانو باندې داسې نومه کښیږدول شوي وه) . یو عیني شاهد د محمد په نامه وايي چې علي سرور خپل پوځیان د تصدي ، علي چوپان او کارته اریانا په سیمو کې ځای پر ځای کړي و او ټول هغه پښتانه بزګران یې چې د یوه ملي تجار په ځمکو کې یې کار کاوه ونیول . نوموړي وايي چې دغو پوځیانو د هغه پلار چې امیر گل نومیده او دهغه ۱۳ کلن ورور او نور ۶ نارینه او کوچنیان یې ونیول او له ځانه سره یې د علي چوپان د کلي تکیه خانې ته بوتلله په اسی حال کې چې د هغوي لاسونه یې شاته تړلي و هغوي یې د قنډاقونو ، لږګو او برچو تر ګوزارنو لاندې ونیول او وروسته یې ټوټي ټوټي کړل او د نوموړي کلي د تکیه خانې څاه ته یې واچول .

د ددغو قربانیانو د یوه میرمن وايي چې نوموړي خپل ۱۳ کلن زوی چې آقا محمد نومیده ددې لپاره د علي چوپان کلي ته ولېږه چې هلته یې د هزاره ګانو په منځ کې یو شناخته درلود او هغې فکر کاوه چې نوموړي به ددې د خاوند په را خلاصیدو کې مرسته وکړي خو د بده مرغه کله چې نوموړي هلک د علي چوپان کلي ته ننوځي د علي سرور د پوځیانو لخوا نیول کیږي او علي سرور ته بیول کیږي او نوموړي ماشوم هم ددغو پوځیانو له خوا د علي سرور په قوماندو وژل کیږي ۱ و هغې څاه ته چې نور یې پکې اچولي وه غورځل کیږي .

محمد او دوي ګوندي بنځو د عدالت پروژې ته وویل چې څرنګه علي سرور او هغه پوځیانو د د هغو وژل شویو کورونه چور کړل . محمد وايي چې دوه ورځي وروسته د مځکي د خاوند رسول برات چې دوي ورته کار کاوه څخه د ډیرو سپین ږیرو سره ورغلل او نوموړي دوي ته وویل چې د ددغه جنایات د عاملینو سره هیڅ هم نشي کولای خو ګوښ کوي چې د مرو جسدونه دوي ته په هره ممکنه وسیله وسپاري . محمد وویل چې وروسته له ۱۱ ورځو استاد محقق اجازه ورکړه او د دو دوه نمایندگان د وحدت د ګوند ، د جنپش ملي ، د جمعیت اسلامي او اسلامي حزب وټاکل چې مونږ سره د علي چوپان کلي ته ولاړ شي تر څو چې مونږ خپل مړي تر لاسه کړو . مونږ جسدونه له هغې څاه څخه راویستل او ټول جسدونه ټوټي ټوټي شوي وه . محمد وویل چې دغه وژل شوي نارینه و ماشومان د سیمې له ډیرو غریبو وګړو څخه و او د قربانیانو نومونه یې په لاندې ډول یاد کړل :

- ۱ . عبدالغفور د ولي محمد زوي ۴۰ کلن .
- ۲ . عبدالکریم د محمدنور زوي ۲۳ کلن .
- ۳ . عین الدین د محمد نور زوي ۲۵ کلن .

- ۴ . امير گل د شير جان زوي ۴۵ کلن .
- ۵ . گل مير د امير گل زوي ۱۳ کلن .
- ۶ . شاه ولي د سلطان محمد زوي ۱۸ کلن .
- ۷ . شرف الدين ۴۰ کلن .
- ۸ . زمان د شرف الدين زوي ۱۷ کلن .
- ۹ . آقامحمد د عبدالغفور زوي ۱۳ کلن .

محمد وايي چه د قوماندان علي سرور جرم معلومدار دي ولي چه هغه دغه وژني په رڼا ورځ د ټولو په وړاندي تر سره کړي دي . هغه مظلوم خلك چه د وژلي دي هغه نه طالبان وه او نه يي له طالبانو سره کوم تړاو درلود علي سرور هغوي د دي لپاره وژلي چه پښتانه و .

يوه بله د پښتنو عامه وژنه په کال ۱۹۹۸ د اپريل په ۹ (۲۰:۱۰:۱۳۷۷) مزار شريف د قتل آباد د پز سوخته په سيمه کي د وحدت گوند د سرتيرو لخوا سرته رسيدلي ده چه د نوموړي پيښي نه يو عيني شاهد چه پخپله له دي پيښي ټينديلي دي داسي وايي :

مونږ د مزار بنتر ته هره ورځ د کار کولو د پاره تللو پدي ورځ مونږ له بناړه کلي خواته په يوه ملي پس ډوله سرويس کي سپاره وه چه د لاري په اوږدو کي د وحدت د گوند د يوه قوماندان چه بابا نوميري د سرتيرو لخوا موټر ودرول شو نوموړي قوماندان د استاد محقق پوري مربوط و . يو سرتيري موټر ته را پورته شو او مونږ نه يي پوښتنه وکړي چه د کوم ځاي ياست مونږ ورته وويل چه د گورمار د کلي او له هغي وروسته يي مونږ ټول له موټر نه کوز کړو او خپلي پوستي ته يي پوتلو مو نر ټول پښتانه و . نوموړو له مونږ نه ټولي پيښي واخيستي او مونږ يي په يوه کانتينر کي واچولو . نيمه شپه يي د کانتينر دروازه خلاصه کړه په داسي حال که زمونږ لاسونه شاته تړلي و د يوي څاه خواته يي پوتلو په لومړي سر کي يي زما ورور څاه ته واچاوه او له وروسته يي ډزي ورباندي وکړي ما چه ا حال وليد له ځايه وتښتيدم او هغوي ما باندي ډزي کولي په داسي حال کي چه زما لاسونه شاته تړلي وه زه په لاس باندي ټپي شوم خو هغوي زه ونه نيولم او ما ځان د قل محمد کلي ته ورساوه خو نور زما ملگري يي ټول هماغي څاه ته وغورچول او وي وژل چه نومونه يي دادي :

- ۱ : سيد احمد د حاجي برات زوي .
 - ۲ : محمد حسن د آته گل زوي د رمضان ورور .
 - ۳ : امان الله د سيد محمد زوي .
 - ۴ : نور الله د پسم الله زوي .
 - ۵ : جمعه الدين د قطب الدين زوي .
- وروسته بيا مونږ دغه جسدونه له څاه راويستل او په يوه ډله ايز قبر کي مو ښخ کړل .

د استاد ياسين ځواکونه چه په شمال کي د وحدت د کوند يو لوي قوماندان او په استاد محقق پوري تړلي وه هم په ډله ايزو وژنو او سري ټينتونو تورن دي . د گور مار په کلي کي د ډله ايزي وژني نه څلور مياشتي وروسته د نهر شاهي وسوالي د کمپيرک په کلي کي چه د مزار شريف له بناړ نه ۲۰ کيلومتره واټن لري يو تن ژغورل شوي چه خان نوميري وايي چه د ۱۹۹۸ د اگست په ۶ نيټه (۱۵:۵:۱۳۷۷) ددوي کلي د سلهاو تنو د وحدت د پوځيانو د بريد لاندي راغي بريد د سهار په ۳:۳۰ بجو پيل شو . د کمپيرک د کلي ډيري وگړي پښتانه يو څه ترکمن او عرب تشکيلوي او ټول ۳۰۰ کوره کيږي چه ټول اوسيدونکي يي بزگران دي .

خپله استاد ياسين د شيخ مرغلانو د کلي دي چه د مونږ له کلي دوه کيلومتره واټن لري د نوموړي سرتيري د مرغلان ، سر آسياب او يو څه يي هم د باميانو نه راغلي و دوي ددي په موخه زمونږ پر کلي بريد وکړ چه گوراکي دلته طالبان پټ شويدي .

نوموړي واي کله چه طالبان مزتر ته راغلل د استاد ياسين سرتيرو خپل کلي پرئشي و او د لانگر خاني کلي ته نقل شوي و او د مزار د بناړ په چور کي هغه د خلکو مالونه او شتمني چه راوري او غلا کړي وي څه يي د سر آسياب او يو اندازه يي د مرغلان په کلي کي ځاي پر ځاي کړي وي او دا چه طالبان يو نا څاپه راورسيدل ځيني دغه مالونه په سرکونو ورڅخه پاتي شول .

خان وايي چه د استاد محقق مليشو زمونږ خلك ووژل صرف ددي لپاره چه هغوي پښتانه و حال دا چه ټولو د مزار خلکو ته معلومه وه چه زمونږ خلك ډير فقير او پي وسلي خلك و او هيڅ کوم طالب يي نه درلود او هغوي ته يي په خپل منځ کي ځاي نه و ورکړي . خان وايي چه د استاد محقق سرتيرو د هغوي ۱۷ تنه ووژل چه د ۱۵ نومونه يي دادي :

- ۱ : ملا عبدالرزاق د کلي د جومات ملا ۶۵ کلن .
- ۲ : نورگل د الله نور زوي ۴۵ کلن .
- ۳ : محمد گل د الله نور زوي ۴۰ کلن .
- ۴ : محمد اکرم د جمعه خان زوي ۳۰ کلن .
- ۵ او ۶ چه د محمد اکرم ميلمانه وه .
- ۷ : غلام علي د شيخ محمد زوي ۷۵ کلن چه د کلي مشر و .
- ۸ : داد محمد د نورمحمد زوي ۵۰ کلن
- ۹ : تاج محمد قريه دار د دين محمد زوي ۷۰ کلن .
- ۱۰ : عبدالغني د عبدالرسول زوي ۵۰ کلن .
- ۱۱ : نورمحمد د محمد حيدر زوي ۶۵ کلن .
- ۱۲ : نورمحمد چه چوپان وه او ۸۰ کاله عمر يي درلود .
- ۱۳ : سيد عالم ۵۵ کلن .
- ۱۴ : محمد خان د مير علم زوي ۴۰ کلن .
- ۱۵ : محمد سرور د جمعه خان زوي ۷۰ کلن .

خان وايي چه نوموړو پوځيانو ددوي له کلي نه نږدې ۷۰ تنه ونيول او له خانه سره يي بوتل ددغو نيول شو کسانو له ډلي يو تن چه منصور نوميزي وايي چه دوي سره ۷۲ تنه بنديان و . منصور وايي چه د وحدت پوځيانو د له کوره ونيوه او بيا دي وواهه او لاسونه يي ورته وتړل او بيا يي د کلي جوامت خوا ته پوته چه د هلته د کلي ټول نارينه په ډير بد حالت کي وليدل او وايي چه د ټولو له سر او مخ نه ويني رواني وي ز دغو پوځيانو دوي ته امر وکړ چه په يوه کاماز يو قسم روسي لاري گاني دي سپاره شي خو دا چه ددوي لاسونه تړلي و پورته کيدل لاري ته ناممکن و چه منصور وايي چه په دي لړ کي نږدې لويديلي و او نوموړو بنديانو له ډلي يوه دغو سرتيرو ته وويل چه که امکان لري د يوه دوه تنو لاسونه خوشي کړي تر څو چه نورو سره لاري ته په پورته کيدو کي مرسته وکړي خو سرتيرو هغه په قنډاق په سر وواهه او هغه يي هوشسه شو او نوموړي اوس ژوندي دي خو خپل اعصاب يي له لاسه ورکړي دي . بيا يي مونږ د بوجيو په ډول کاماز ته ورواچولو او د د مزار شريف سيلو ته يي بوتلو .

منصور وايي چه وروسته هغوي د تيلو د ذخيري يوه د ځمکي ټانک ته چه ځمکه کي بنځ شوي و رهنمايي شول نوموړي کانټينر په ځمکه کي دومره بنځ و چه ورکته کيدل ورته گران و د وحدت گوند د سرتيرو په منځ کي يوه غږ کړه چه يوه زينه راوړي کله چه يي زينه راوړه مونږ ټول يي هلته ورکوز کړو هلته له مونږ څخه مخته هم نور کسان اچول شوي و او ددي کانټينر طول او عرض ۵ په ۵ متره کي وه او پدي وخت کي د کال ډير گرم موسم و او مونږ له تندي نږدې سا ورکړي و مونږ ډير غږونه وکړل چه د خاي په لحاظ مونږ ته اوبه راوړي چه له تنديپ مرو خو مونږ ته هيچا ځواب نه راکاوه او دډزو غږ تر غوږڅ کيده چه يو ساعت يي دوام وموندوروسته له هغه چه زمونږ فريادونه ډير شول يو تن راغي او مونږ نه يي پوښتنه وکړه چه څه غواړي او څوک ياست . مونږ نوموړي تن وويل چه مونږ خوار بزگران يو چه د وحدت گوند پو ځيانو دلته بنديان کړي يو هغه مونږ بيا يوه زينه راوړه او مونږ ټول له هغه ځايه راووتو او چه کله مو پام کاوه نو د وحدت گوند سرتيري له دغي سيمي تښتيدلي و او طالبانو دغه سيمه نيولي وه . مونږ د خپل کلي خواته پياده حرکت وکړ او کله چه کلي ته ورسيدو هلته يو لوي ناوړين او غميزه وه ولي چه د وحدت گوند پو ځيانو د کلي د خلکو ټوله دارايي ځان سره وړي وه او يو ډير شمير کسان وژلي او ټپي کړي و او د کلي هغه خلک چه له دي غميزي نه سلامت وتلي و ټول په يوه بد حالت کي و . زمونږ د گاونډيو کليو څخه خلک راغلي و او د مرو د بشخولو په کار کي يي مرسته کوله هغوي له خانه سره قاليني ، گيلم او د خوړو توکي را وړي و او مونږ ته دلداري راکوله او ويل يي چه هر څه د خداي له خوا دي او تاسي بايد صبر او زغم ولري ولي چه خداي تعالي صابره بندگان خوښوي او د مصيبت په وخت کي د هغوي غږ اوري .

۳.۵.۶ په هزاره جات کي د قدرت نه د دايمي ناوړه کټي اخستني ، او د وحدت د گوند د اکبري د ډلي جنايات

د شوروي پر ضد د مقاومت او د خلق دموکراتيک گوند پر ضد د مقاومت په کلونو کي اکبري د د باميانو ولايت د ورث په ولسوالي کي د سپاه پاسداران انقلاب د ډلي رهبري په غاړه درلوده . نوموړي ډله په کال ۱۹۸۹ کي نورو شيعه گوندونو سره يو ځاي شوه او د وحدت گوند جوړ کړ . او اکبري د يوه بانفوذ رهبر په شان د نوي جوړ شوي وحدت گوند په ليکو کي پاتي شو . نوموړي د کورنيو جگړو په دوران کي چه په کال ۱۹۹۶-۱۹۹۲ پوري يي په کابل کي دوام وکړ د وحدت د گوند د رهبري په سر د مزاري لوي رقيب پاتي شو

. کله چه په کال ۱۹۹۳ کې د وحدت گوند او دولت تر منځ جگړې ډیرې تودې شوي نو اکبري په نوموړي گوند کې یوه ډله جلا او د دولت د طرفدار وحدت گوند په نامه یادکړ . دوي هغه وخت د مسعود لخوا حمایه کیدل چه عملا یې د کابل او هزاره جات په جگړو کې د مزارې او خلیلي د گوندونو سره ډیرې مخامخ جگړې وکړې او دا رقابتونه ددې لامل وگرځیدي چه د شیعې قوم تر منځ ډیر جنایات صورت ومومي . له ۱۹۹۸ - ۲۰۰۱ کال پورې اکبري طالبانو سره یو تړون درلود او د نوموړي پوځیان په هزاره جات کې ځای پر ځای و او د نوموړي ځینې مهم کسان په دولتي مهمو پوستونو کې مقرر شوي و خو د خپله کومه رسمي دنده په غاړه وانخسته. د کرزي د حکومت په دوران کې اکبري خپل موقف د یو شیعې مذهبي مشر په توگه وساته او د ۲۰۰۵ کل د مي په میاشت د بامیانو له ولایت نه پارلمان ته د کانديد په توگه معرفي شو .

د ناوړه گټني اخستني یو ښه مثال یوه میرمن چه لطیفه نومیري او د بامیان ولایت د ورت د ولسوالي اوسیدونکي ده داسې بیانوي چه د اکبري د ډلې سټیرو چه د اکبري د خپلوان له جملې څخه وه نوموړي وتښتوله چه د ډلرم د میاشتي ۱۲-۱۰ پورې د ۲۰۰۰ کال د نوامبر میاشت وه نوموړي وایې چه د اکبري د تره زوي چه همایون نومیده دا وتښتوله او وروسته یې بیا په جنسي تیري وکړ . لطیفه په هغه وخت ۱۵ کلنه وه نوموړي زیاتوي او وایې چه د شپې یوه بجه وه چه ۱۳ تنه د اکبري وسله وال کسان د انگر له دیوال نه ددوي کورته ورواوښتل او وروسته یې د انگر دروازه خلاصه کړه او انگر ته داخل شول او بیا د هغې کوټې کړکې ته ودریدل چه مونږ ټول د کورني غړي هلته بیده و او پر مونږ غږ وړ چه حرامزاده گانو وړ خلاص کړ خو مونږ وړ خلاص نکړو او بیا هغوي په یوې اوسپنيزي ميلي کوشش وکړ چه وړ پرانيزي خو موفق نشول بیایې د کوټې کړکې را ماته کړه . لذیفه وایې چه پنځه تنه دغه وسله وال گوتې ته وړ داخل شول او لطیفه او خور یې له ډار نه ځان په تشناب کې قفل کړ خو د کار هم کټه ونکړه او هغوي هلته هم داخل شول . دغو وسلهوالو له ماسره ډیره بده رویه وکړه ما چه هر څومره [یغې او ناري وهلي کټه یې ونکړه هغوي زما پلار ډیر ووايه او مور مي چه قران شریف په لاس کې و هغوي ته عذر کاوه چه دا ظلم ولي د هغوي په حق کې کوي . گاونډیانو دا نارپ سوري اوریدلي خو مونږ سره یې مرسته نشوای کولای ځکه چه د هر یوه کور شاته یو وسله وال ولاړ و . په نتیجه کې دغو وسله والو زه ډیره وهلم او له ځانه سره یې پوتلم او زموږ د کورني غړي او گاونډیان په کورونو کې پاتي شول ولي چه هغوي له کورنو نه نشوای راوتلي او پدې پوه نشول چه دغو وسله والو زه کومي خواته پوتلم .

لطيفي دا تښتونکي وسله وال د اکبري خپلوان وپلل او د هغوي نومونه یې په ډاگه کړل چه په هغوي کې : همایون (د DDR د پروگرام تر ختمه پورې په اېږي پورې د اړوندي فرقي د یوه لوا قوماندان و) .

دین محمد ، ظفر ، او حسین بخش د اکبري د تره لمسیان .

مهدي ، او ابراهیم عیار د اکبري خپلوان .

طاهر محمودي د اکبري په پوځونو پورې مربوط قوماندان او د اکبري د تره زوي .

لطيفي وویل :

په هماغه شپه هغوي زه له ځانه سره پداسي حال کې چه سر او پښي مي لوڅي وي یوه کلي ته چه بور غورسنگ نومیده پوتلم د لاري په اوږدو کې د مرگ گواښونه راته کول پداسي حال کې چه ما چیغې وهلي زه یې داسې یوې کوټې ته ننویستم چه هلته د اکبري د ډلې ډیر پوځیان ناست و زه په نوموړي کور کې ۹ ورځې پاتي شوم چه د شپې له مخې په ډیر بد حالت باندي پر ما جنسي تیري کیده او ما پدې لړ کې چیغې وهلي او څو واړه بیهوشه شوم چه د هغه وخت یادونه اوس هم پر ما ډیر پد اثر کوي او زما اعصاب د تاثیر لاندې راوړي خو زه څه کولې شم ؟ وروسته بیا هغوي زه د پیټاپ جوي کلي ته یوړم چه هلته د اکبري خپله قرار گاه وه او د اکبري د تره زوي زه خپل کورته یوورم .

د لطيفي څخه پوښتنه وشوه چه ولي هغوي ته وتښتولي ؟ نوموړي په ځواب کې وویل چه همایون د مونږ له یوې خپلواني سره نامزد و خو د هغه او د هغه د نامزدي تر منځ څه اختلافات موجود و او خپل شخصي مشکلات یې له هغې سره درلود چه د هغې په بدل کې یې زه وتښتولم . لطیفه وایې چه د نوموړي پلار یو زمینداره سري دي چه ملک هم و او د اکبري د سپاه پاسدارانو گوند له هغه سره همیشه مخالفت درلود .

د لذیفي کورني د هغې د خلاصون لپاره ډیر هڅې وکړې د نوموړي پلار او خسر یې حسین داد چه ددوي له خپلوانو څخه و یوه عریضه د هغو مجرمانو پر ضد چه لطیفه یې تښتولي وه ولسوالي ته وړاندې کړه . حسین داد وایې چه ولسوال بالاخره د هغیس یمي سپینږي او د لطیفې د کورني غړي را ټول کړل . هغوي لطيفي د همایون د ماما په کور کې ساتلي وه حسین داد وایې چه کله مونږ هلته ولاړو دا چه هغوي ټول په وسلو سمبال و مونږ ته یې ډیر ښکځل وکړي او مونږ یې مجبوره کړو چه له ځایه ولاړ شو . چه وروسته له هغه یې لطیفه د پیټاپ جوي کلي ته یووره . خلکو دا وپتيله چه د لطيفي نه وپوښتي چه آیا هغه په خپله دغو وسلوالو سره تللي او یا دا چه نوموړي یې په زوره بوولي ده . حسین داد وایې چه دا خبره یو څه ستونزمنه ښکاریده ولي چه اکبري خپلو کسانو ته دوه ځلي امر وکړ چه لطیفه ولسوالي ته واستوي خو څه نتیجه یې ورنکړه په دریم ځل د اکبري لس تنو وسله والو لطیفه له ځانه سره ولسوالي ته راوسته او ددغو وسله والو له ډاره لطيفي هیڅ ویلي

نشوای . په داسې حال کې چې د څلورو ولسوالیو چې د اکبري تر ولکې لاندې وي استازي د اکبري په مشري حاضر و لطيفي له اکبري څخه اجازه وغوښته چې څه وويي او اکبري ورته اجازه ورکړه هغې وويل چې د نوموړي نامزد حسين علي دي او دغو وسله والو هغه په زور له کوره پيولي وه او د نوموړي کار سره موافقه نه درلوده کله چې د غونډې استازو د لطيفي دا خبرې واوريدې نو يې تصميم ونيوه چې لطيفه خپلې کورني ته تسليم کړي او دهغې پلار يې را وغوښت او لور يې ورته تسليم کړه او وروسته له ۴۰ ورځو هغه بېرته خپلې کورني سره يوځای شوه .

پداسې حال کې چې همایون هم هلته ونيول شو خو وروسته د څو ورځو بېرته خوشي کړای شو . په دې ډول دا يوه پېښه وه چې محلي قدرتمندانو د خپل زور په ذريعه د خپل واک د ټينګولو لپاره د هغو انسانانو او يا وسلوالو پولوي کوله چې په هر نوع غير انساني اعمالو کې و . ولي چې نوموړو وسله والو ددغو سياسي گوندونو نه سياسي پښتنيانې کوله او دې همدې ټکي نه په استفادې سره يې په ډيرو جنایاتو لکه جنسي تيري ، او په زور باندې واده کول باندې لاس پورې کاوه او د هغوي گوندي انډيوالانو مجبوراً له هغوي څخه حمايت کاوه . د دغسو واقعاياتو د متضررينو په ويناو کې له ۱۹۹۲ کلونو نه مخ ته او ۲۰۰۱ کال نه وروسته هم ويل شويدي .

۶،۶ د ملي اسلامي جنبش د وسله والو له خوا د ډله ايزو وژنو ، جنسي تيريو او شکنجه کولو سرته رسول د ۱۹۹۱ کال نه تر ۲۰۰۱ کال پوري

د جنبش تاريخچه

جنرال عبدالرشيد دوستم د يوې قوې مليشې قوماندان په توګه چې د نجيب د حکومت حمايت يې د ۱۹۹۲ کال نه وړاندې درلود څرګند شو ز د نوموړي مليشو په وخت کې د طبيعي ګازو د زيرمو او د لوي تجارتي او اکمالاتي لاري چې شمال يې د مرکزي اسيا هيوادنو سره چې په هغه وخت کې د شوروي اتحاد يوه برخه وه لوي او مهم اهميت درلود . د جوزجاني دوستم (دا ولايتي نوم دي چې له هغه ځايه راغلي دي) د يوې قدرتمندې او موثري مليشې په توګه د نجيب له دولت سره همکاري درلوده . او خورا ډير روزل شوي پوحيان يې درلودل چې د يوې فرقي په تشکيل کې سره راټول او او نږدې ۴۰ زره تنه کيدل او دا فرقه د ۵۳ فرقي په نوم يادیده (ددغو مليشو په مورد کې د ډيرو معلوماتو لپاره لومړي فصل وګوري)

په ۱۹۸۸ کال د دوستم مليشې د شوروي ځواکونو په عوض د کندهار ، پکتيا ، لوګر او غزني په ولاياتو کې ځای پر ځای شوي او د جګړو کې د ډيرو تيريو ، لوټ تالان او له عمله د جوزجاني گيلم جمو په نامه ياد شول خلکو دا نو ددې لپاره پر دوي کيښود چې په واقعيت کې هر ځای ته چې دوي ورسيدل هلته يې د خلکو د کورونو تر گيلمونو پوري ټول کرل خو وروسته بيا په ۱۹۹۱ کال د ټول مليشو سره يو ځای د کابل نه ويستل شول .

د ډيرو ناخوالو په موجوديت کې د نجيب حکومت دغه مليشې د مجاهدينو په مقابل کې تقويه کولې او په ملي سطح کې دا راز ډيرې قومي مليشې جوړې کړې چې په شمال کې دغه مليشې په لوي پوځي ځواک بدلي شوي خو د هغوي سياسي اختيارات محدود و .

د نجيب د حکومت په دوران کې دايماً د يوه قوم مليشې د بل قوم په مقابل جنگ ته ليرل کيدې چې په دې لړ کې د شمال مليشې هميشه د پښتنو په سيمو کې د مجاهدينو په مقابل کې استعماليدې .

دوستم چې په لومړي سر کې د پراشوتي پوځ يو سرتيري و چې د ټور انقلاب څخه دمخه يې په هغه پوځ کې خدمت کړې و او وروسته يې په شبرغان کې د نفت او ګازو په يوه فابريکه کې کار کاوه او هلته يې ددغو تاسيساتو د ساتلو لپاره يوه پوځي قطعه جوړه کړه . نوموړي قطعي د ۱۹۸۰ لسيزې په اوږدو کې پراختيا وموندله چې لومړي ټولي ، کندک ، غنډ ، لوا او وروسته فرقي ته چې دپه ۱۹۸۹ کې د ۵۳ فرقي پنامه ونومول شوه پورته ولاړه .

په لومړي سر کې دوستم خپل ټول سرتيري د خپل کلي او ولايت څخه راټولول خو وروسته يې د مجاهدينو ځيني قوماندانان لکه د فارياب ازيبک قوماندان رسول پهلوان او د سرپل ازيبک قوماندان غفار پهلوان پر ځان را ټول کړل او ځيني مسلکي افسرانو چې په ازيبک قوم پورې تړاو درلود هم د ۵۳ فرقي په تشکيل کې را غونډ کړل چې په هغوي کې د توپچي ځواک يو افسر د مجيد روزي پنام چې په اصل کې عرب ازيبک و او جنرال جوړه بيګ د پلي پوځ يو افسر د جوزجان د ولايت څخه چې نوموړو ددغو مليشو د کاري او مسلکي ظرفيت د لوړولو په موخه ډير ګامونه واخستل او ويکولاي شول چې په زړه يې او توپچي مسلکونو کې ځيني مليشې وروزي . د دوستم په شاوخوا را تو شوي افسران اکثرآ د خلق د گوند د پرچم د بناخ نه وه او دوستم خپله هم په هغو پوري اړه لرله او د شبرغان په ښار کې د دغو پرچميانو ملاتړ درلود .

په کال ۱۹۹۲ کې چې کله شوروي اتحاد د کابل حکومت سره خپلي مرستي قطع کړي دوستم و غوښتل چې له احمد شاخ مسعود سره يو نوي اتحاد جوړ کړي . هغه وخت چې نجيب و غوښتل يو پښتون خلقي جنرال د تاجک جنرال چې مومن نومېده په حيرتانو کې د کارنيزيون د قوماندان په توگه وټاکي نو دغه تاجک جنرال مومن په شورش پېل وکړ چې پدې شورش کې ورسره د احمد شاه مسعود ، جنرال دوستم ، او د وحدت د گوند پوځيانو گډون وکړ او پرچمي شورشيانو د مزار بنار په خپله ولکه کې راوست . له لږ مقاومت وروسته د مزار بنار د جنرال دوستم ، احمد شاه مسعود او نورو جهادي تنظيمونو په غير د اسلامي حزب څخه گوتو ته ورغې . چې وروسته له هغه د دولتي اداراتو جوړښت په مورد کې د مختلفو تنظيمونو تر منځ مختلف نظريات موجود و د جمعيت گوند په هيڅ توگه نه غوښتل چې پخواني کمونيستان دي په اداره کې دوي سره شريک وسي او د حرکت او وحدت گوند غوښتل چې ددوي ځواکونه بايد په ازپک ميشنو سيمو کې بايد ځاي پر ځاي شي .

په داسې حال کې چې د مزار بنار د نيولو لپاره کوم خاصه او سخته جگړه ونشوه خو د ددغو مخاليفينو تر واکمني وروسته د خلکو عامه دارايي او دولتي ادارات او مالونه لوټ او تالان شول . نوموړو تنظيمونو د شمال په شپږ ولايتونو کې (مزار شريف ، جوزجان ، سرپل ، فارياب ، سمنگان او بغلان کې) خپل تعينات وکړل او د ملياتو د اخستلو او نورو عوايدو د لاس ته راوړلو لپاره يې ټول ځايونه په ناحيو تقسيم کړل او هر تنظيم به ځانته عوايد ټولول په دغو پېښو کې له ټولو نه ډير ازبکان مسلط و او د ځان لپاره يې يو سياسي تگلاره خپله کړ او يو گوند يې جوړ کړ چې د ملي اسلامي جنبش په نامه ياد شوه او ټولو ميشنو گوندونو د خپا استقلاليت په خوندي ساتلو سره ددې گوند په ليکو کې فعاليت شروع کړ .

د ۱۹۹۲ کال د جولای په مياشت کې دوستم د ملي دفاع وزير احمد شاه مسعود ته وړانديز وکړ چې په شمال کې دې داسې يو عمومي قرار گاه جوړه شي چې وکولای شي په شمال کې ټول پوځي ځواکونه له ځايه اداره شي او مسوليت يې د دوستم پر غاړه وي خو مسعود دا خبره ونمنله . بيا دوستم په خپله خوښه يوي نوي پوځي جوړښت چې په هغې کې د پخوانيو کمونيستانو او مجاهدينو گډ پوځي ټولگي شامل و لس پوري کړ او ځيني داسې ټولگي يې له غير مسلکي پوځيانو څخه جوړ کړل چې وروسته دغو قوماندانانو د دوستم تر مستقيمي حمايي لاندې داسې وځلېدل چې له مسلکي پوځيانو نه ډير ښه او دوستم نوموړو پوځونو ته ډيره وده ورکړه . په خپلو سيمو کې لوړپوړو قوماندانانو يا په بل عبارت پهلوانانو خپل حکومتونه درلودل . په عمومي ډول د ټولو غير مسلکي پوځيانو مسلکي کولو دوام درلود . چې دوستم په شمال کې د يو پراخ پوځي اتحاد په جوړونه کې بريالي شو .

په دې لړ کې جمعيت ډپه ملي او سيميزو چارو کې د دوستم مخالف پاتې شو او ددې مقصد په منظور يې خپل ځواکونه د دوستم په مقابل کې تقويه کول د ۱۹۹۲ - ۱۹۹۴ په ترڅ کې دغو دواړو رقيبو ډلو يو د بل تر څنگ په ډير مشکل سره ورځې شپې تېرولې او په ملي سطح کې يې د اسلامي حزب په مقابل کې ولاړ و . پخواني دښمنان په ظاهري دوستانو بدل شوي و . ځينو سيمه ايزو جگړو ورورو زور اخسته او ځيني پواځني دښمني د جمعيت او حرکت ترمنځ ، د جمعيت او وحدت تر منځ او د جمعيت د جنبش پر ضد دوستم دي ته اړ ويسته چې ځانته د مجاهدينو تر منځ نوي ملا تړي پيدا کړي .

په هر حال په شمال کې پخواني اداري سيستم د لوړپوړو چارواکو د بدلون سره خپل فعاليت ته ادامه ورکوله په داسې حال کې چې خپل منځي او منطقه يي جگړو دوام درلو په نوموړي سيمه کې د هغه نسبي ثبات موجوديت ډير خلک چې د کابل بنار د خپل منځي جگړو څخه يې تېښته کړي وه ځاي پر ځاي شوي و . چې له همدې امله د وخت د تيرېدو سره دغه سيمه د ملل متحد او نورو غير دولتي سازمانونو د عملياتو سيمه وگرځېده چې له هغه ځايه به يې د کابل بنار ته د بېرنيو مرستو رسولو کارونه تر سره کول .

په کابل کې د غير پوځي وکړو په مقابل کې د جنبش ملي پوځيانو جنايات پداسې حال کې چې په دغه دوره کې په مزار شريف کې نسبي ارامي وه د ملي جنبش پوځونو د کابل په جنگونو په مکمل ډول گډون درلود . کله چې د ۱۹۹۲ کال په مياشت کې د نجيب الله حکومت ړنگ شو د دوستم مليشو د کابل اطراف سيمو کې مېشت و چې وروسته له يوې مياشتې هغوي ټول جنبشيان شول . او هغوي دغه لاندې سيمې په خپله ولکه کې درلودې : د مرنجان غونډي ، د بالاحصار غونډي ، هوايي ډگر ، اول مکروريان او حضوري چمن او په مرنجان او بالاحصار غونډيو کې يې د توپچي مواضع هم ددوي په ولکه کې و . او همدا راز جنبش جت الوتکې او د هغو پيلوتان چې د نجيب له حکومت نه پاتې و په خپل واک کې درلودې .

د جنبش پوځونه په لومړي سر کې په شمال کې تقويه شول او بيا کابل ته راواستول شول چې د کابل ډيري سيمې يې لاندې کړې چې د کابل هوايي ډگر هم پکښې شامل و . جنرال عبدالرشيد دوستم خپله کابل ته را نه غلو خو دده ټولو لوړپوړو قوماندانانو په کابل کې د جگړې پر مهال په دوري توگه دندې اجرا کولې . د نوموړي پوځي ځواک لومړني فرمانې د ۱۹۹۲ کال د مې په مياشت کې د جنرال مجيد روزي په قومانداني جوړه شوه چې جنرال همايون فوزي يې سياسي مسوول ، جنرال جوړه بيگ د پوځي ځاي پر ځاي مسوول ، او جنرال امين الله کريم د لوژسټيک د مسوول په توگه کار کاوه . چې جنرال مجيد روزي د ۱۹۹۲ کال په اخرو

کي مزار ته وغوښتل شو او پر ځايي همایون فوزي تعین شو . یوه بله مهمه څیره د جنبش د پوځیانو په منځ کي عبدالچریک و چه نوموړي د سرپل ولایت په شمال کي د سید اباد د کلي اوسیدونکي و او د نجیب په دوره کي حکومت ته تسلیم شوي و او هغوي ورته د ۵۴ ملیشي لوا قومانداني ورکړي وه .

د جنبش د پوځونو لومړني د استقرار ځایونه دا و : سیاسي قرار گاه وي د اوبو او بریښنا وزارت کي او د مکروریانو په سیمه کي .

- د حکیم جرمین د گارد قطعه چه اندخوبي پوځیان پکښي و – هوایي ډگر .
- ۶۴۲ لوا قوماندان یي نعمت الله فرهاد – هوایي ډگر او د هغو قرار گاهي .
- زیني پهلوان – هوایي ډگر .
- زیني پهلوان کارگري قصبه او بالاحصار .
- اسدالله مارخور – بالاحصار .
- جنرال اصغر لوگري – بالاحصار ، بیني حصار و شاه شهید .
- فقیر قوماندان – بالاحصار .
- همراه قوماندان – ۶۴۳ لوا د مرنجان غونډي .
- عبدالرحیم پهلوان – د زمان خان قلعه .
- جنرال زمان (برادر جنرال آصف دلاور) – دعامي روغتیا څلور لاري .
- عبدالچریک – د ملي گارد قرار گاهي .
- امان الله کریم – ۶۴۲ لوا لومړي مکروریان .
- ۵۱۱ فرقه – نوي کارته او شاه شهید .
- زرهی قطعه مصطفي قل – د مرنجان غونډي .

پداسي حال کي چه د جنبش د عملیاتو اصلي قرار گاه د نقلي لوا په قرار گاه کي چه د نوي کاري او شاه شهید تر منځ واقع وه چه د نجیب د حکومت نه بیا د ډالبانو تر راتگه پوري او ټول اداره له هغه ځایه کیده . له شمال نه به نوي پوځیان دغه ځای ته راوړل کیدل او بیا به نورو سیمو ته لیږل کیدل او همداراز ددغي قرار گاه نه د جنبش لور پورو چارواکو لپاره ډیر ښه ځای د عملیاتو د تنظیم لپاره کښل کیده خو عامع وگړو دا ځای د جنبش د پوځیانو د جنایاتو او تیريو کور باله . پدي اړوند د عدالت پروژي د نوي کاري او شاه شهید له ډیرو اوسیدونکو سره مرکي کړیدي چه ټولو دا شاهدي ورکړیده چه د نقلي د لوا قرار گاه چه پکښي د جنبش پوځیان ځای پر ځای شوي و د جنایاتو ، جنسي تیريو ، وژنو او د لوټ تالان مرکز و .

د یوي کورني څوټو ښځو ویلي دي چه د جنبش پوځیان په ۱۹۹۳ کال کي ددوي کورته په زوره ورننوتل . م وایي جنبشي پوځیان د سهار په ۹ بجو ددوي کور شا ته ورغلل نوموړي وایي چه مونږ د دروازي په خلاصولو کي یو څه حنډ وکړ هغه چه زما خاوند دوي ته دروازه خلاصه کړه هغه یي د وهلو ټکولو لاندې ونیوه او ورته ویل یي چه ولي دي دروازه ټینگه کړیده . کلخه چه زمونږ دښمنانو ته مو په کور کي ځای ورکړي تر هغو چه مونږ ته کمین وکړي او همداسي د پام سر ته پورته شول هلته زما د خاوند ماما د بام پر سر و او د غو پوځیانو هغه په گوليو وویښت او مړ کړ . نوموړو پوځیانو ددغي کورني یو بل نارینه په قنډاقونو واهه او ویل چه ولي له دغي سيمي څخه ندې تللي او ورته ویل یي چه مونږ دغسي دستور لرو چه ستاسو سرونه یعنی ژوند زمونږ د رهبرانو په لاس دي او ستاسي مال او ناموس زمونږ په واگ کي نو پدي توگه تاسي ددي حق نلري چه له مونږ څخه پوښتنه وکړي چه مونږ څه کوو .

د وژل شوي خور غوښتل چه د جنبش پوسته ولاري شي او د خپل وژل شوي ورور د جنازي د ښخولو اجازه واخلي خو هغو پر هغي ډزي و کړي او هغه یي پر پښو وویښته چه اوس دايمي معلوله ده . م وایي چه د جنبش د پوځیانو د وحشت له امله چه په سیمه کي یي کاهه ډیرو خلکو خپل کورونه پرښودل او نورو سیمو ته ولاړل خو ددي د خاله چه تر اوسه هم په هماغه سیمه کي ژوند کوي د جنبش د پوځیانو لخوا په زوره د نقلي قرار گاه ته پیل شوي و ه حال ا چه نوموړي زره وه خو بیا ورباندي جنسي تیري شوي و ه .

وروسته د وژل شوي تن یوه خور چه ا نومیري وایي چه د جنبش له قوماندان څخه چه په نقليه کي قطعه درلوده د خپل د کور د مالونو د وړلو لپاره یو امر تر لاسه کړ نوموړي وایي چه د خپل خاوند او دو خوریانو چه نجوني وي کورته ولاړو چه یو نا ځاپه د جنبش پوځیان پر مونږ را ټول شول او دغو طالبانو زژمونږ په حق کي ډیر بد کارونه وکړل چه ویل یي ماته گران دي . زه پوه شوم چه هغوي د کور د مالونو د وړلو اجازه ددي لپاره مونږ ته راکړي وه چه کله مونږ هلته ورشو دوي پر مونږ جنسي تیري وکړي دغو پوځیانو مونږ ته ویل چه ستاسي سرونه زمونږ د قوماندانو او ستاسي مالونه او ځانونه پر مونږ پوري اړه لري . ا وایي چه

زما يوه خوزه چه ب نوميرې وايي چه ما دغو پوځيانو ته وويل چه زه غواړم صرف د خپلو بچيانو کالي له خانه سره واخلم خو هغو په خواب کي رته وويل چه تا ته په ژر اجازه درکړو چه ولاړه شي خو په يوه شرط چه زمونږ زرونه خوشحاله کړي او وايي چه دغو سرتيرو پر ما پاندي جنسي تيري وکړ دغو گلپم جمانو دي ته نه کتل چه خوانه ده او که زړه ده او چه کله به کومه بنځه کوټو ته ورغله جنسي تيري به يې پري کاوه .

په افغانستان کي د عدالت پروژې د ډيرو داسي بنځو اضهارات اخيستي چه د جنبش سرتيرو د هغوي ميرونه و هلي ټکولي و پر دوي باندي جنسي تيري کړيدي او يا يې د تيري لپاره تلاش کړيده . يوه ميرمن د م په نامه چه د شاه شهيد په سيمه کي اوسيده او نوي يې واده کړي و داسي وايي په ۱۹۹۳ کال کي يوه شپه د جنبش پوځيان زمونږ کورته په زور راننوتل زما خاوند او د هغه ورور يې ووهل او وټکول او د کوټي په يوه کونج کي يې وتړل . مونږ سره زما د خاوند د ورور کورني هم ژوند کاوه د هغه بنځي ته يې له دي کبله چه ماشومانو يې شور او ژړا کوله څه ونه ويل او زما ټول زيورات واخستل او پر جنسي تيري وکړ .

يوه بله متضرره وايي چه ش نوميرې د اميدواري په دريمه څلورمه مياشت کي وه د ۱۹۹۳ (۱۳۷۲) کال په يوه شپه د جنبش ۲۴ تنه پوځيانو زمونږ د کور دروازه په زوره ماته کړه او انگر ته راننوتل او زما د خاوند په وهلو ټکولو يې پيل وکړ . وروسته د هغوي له جملي څخه دوه تنو زه په زوره بلي کوټي ته بوتلم او غو بښل يې چه پر ما جنسي تيري وکړي خو زما کوچني زوي د هغوي مخه ونيوله او هغه پر ما باندي خان داسي نښله ولي و چه دغو پوځيانو ونشواي کړي پر ما تيري وکړي وروسته هغوي زمونږ له کوره ۱۲ لکه افغاني ، يو پايه ټلويزيون ، د خياطي ماشين او يو ډيگ بخار يوور مونږ ورته ډير زاري وکړي چه مونږ غريبان يو او زمونږ ټوله شتمني همداده خو هغوي ټول له خانه سره يوړه .

ش واي چه د همدې شپي په سهار يې له دي سيمي څخه تښته وکړه او د لاري په اورډو کي يوه نجلي ليدلي ده چه سره کالي يې په خان و او ددغو پوځيانو لخوا په زوره د قرار گاه خواته پبول کيده . نوموړي وايي چه وروسته له ډيري مودي چه کله يې غوښتل چه خل کالي له دغه ځايه يوسي څپره شوه چه په هماغه شپه چه پر دوي تيري شوي و ددوي پر يو د گاونډي کور چه نوموړي دريور و او د بگراميو د ولسوالي اوسيدونکي و هم تيري شوي و . علاوه له دي چه د هغوي مالونه يې لوټلي و د نوموړي پر ميرمن يې په ډير فجييع حالت جنسي تيري کړي و ، نوموړي وايي چه دغو پوځيانو دا پرېښوده چه خپل کالي له هغي سيمي څخه يوسي .

يو ډير شمير عيني شاهدان د عدالت پروژې دا څرگندوني کړي دي چه د شاه شهيد او نوي کارتي په سيمه کي ډيرو خلکو خپل کورونه ددي لپاره پرېښودل چه د جنبش د پوځيانو د جنسي تيري لاندي واقع نشي او داسي سيمو ته ولاړل چه هلته يو نسبي امنيت و هغوي له خانه سره د کور د وسايلو څخه د هيڅ شي د ورلو اجازه ندرلوده . همداراز شاه شهيد او نو کارته هغه سيمه وه چه د بمباردومانو له امله بي امنه وه او د خلکو د دارايي (ملکيتونو) د ورانيدو لامل گرځيده دا بمباردومانونه هغه وخت را منځ ته کيدل چه جنبش له اسلامي حزب سره په جگړه کي بنکيل و او وروسته بيا د جمعيت سره په جگړه بوخت شو . (د کورکورانه بمباردومانو لري په پورته کي کولاي شي مطالعه کړي) . اگر چه د عيني شاهدانو غو بښل د جنبش د سرتيرو د جناياتو په مورد خبري وکړي او د بمباردومانو په حصه کي ي دومره علاقمندي نه درلوده .

په ۱۹۹۳ (۱۳۷۲) يو تن چه نوميرې د حزب اسلامي او جنبش د جگړو په وخت کي د نوي کارتي په سيمه کي ژوند کاوه دي وايي چه د هري ورځي په تيريدو سره د جنبش د سرتيرو لخوا د لوټ مار سلسله ډير پيده او ددي سيمو وگړو خپل کورونه پرېښودل نوموړي وايي چه مونږ د جنبش له مسولينو څخه اجازه ومونده چه خپل د کور مالونه له هغه بحايه څخه انتقال کړو کله چه مونږ موټر راوست او د خپل کور ټول کالي او مالونه مو پکښي بار کړل د نقلبي سره د جنبش سرتيرو ودرولو او زما زوي ج ډيروواهه او مونږ بنديان کړو او زمونږ کالي ټول غلا کړل خو وروسته له لږ حنډه يې زه خوشي کړم او دريور يې خان سره وساته نوموړي وايي چه پدغه ځاي که چه دوي بنديان و په گاونډي توب کي يې د يوي بنځي رغ اوريدل کيده چه د جنبش د سرتيرو له خوا پري جنسي تيري کيده دي وايي کله چه مونږ دغه وضعيت وليد نو د کور مالونو پروا و نکړه او ډير ژر مو سيمه پرېښوده . نوموړي وايي چه يوه يا دوه ورځي وروسته دده زامن له دغي سيمي تيريدل او ليدل يې چه ددوي د کور مالونه چه په هماغه لاري که بار و د جنبش د سرتيرو لخوا خر خلاو ته ورل کيدل او نوموړو سرتيرو د دوي له کورنه پوسته او د مهماتو گودام جوړ کړي و .

همداسي د وگړو په زوره هجرت ته مجبور او له خپلو کورونو نه شړل د جنبشي سرتيرو کار و او پدي هکله ډير عيني شاهدان وايي چه هغوي ته به ويل کيدل چه ولي له سيمي څخه نه وزي او که به څوک هلته اوسيدل نو ډير ژر به يې په هغو د جاسوس نوم کيښود او دا يوه بڼه لاره وه د هغه د کور او مالونو د لوټلو لپاره . د مثال په توگه م . ک د ۱۹۹۳ د مي-جون (۱۳۷۲) مياشت کله چه د حزب اسلامي او جنبش د پوځيانو تر منځ

لاس په گريوان جگري رواني وي د کارته نو په نوي سرک کي د جنبش د يوې پوستي تر څنگ ژوند کاوه نوموړي پښتون و او ده د خپلو څلورو وررنو او پلار سره يو ځاي ژوند درلود او ددوي پلار يو ثروتمنده سړي و . زمونږ په کور کي د بنځو شمير هم ډير و . جنبشي پو ځيانو زما پلار ته اخطار ورکړي و چه گواکي هغه د دوي د مخالف گوند سره اړيکي لري او مرسته ورسره کوي . م . ک وايي چه هغوي خپلي بنځي يو بل ځاي ته منتقلي کړي او او ۵ - ۶ تنه د کور د مالونو د محافظت لپاره پاتي شول . يوه ورځ چه د مازديگر ۴ بجي وي د جنبش څو تنه سرتيري راغلل او يو تير هم ورسره هغوي له مونږ وپوښتل چه ولي له دغه ځايه ندي تللي مونږ په ځواب کي ورته وويل چه د خپل کور او مالونو د محافظت لپاره پاتي شوي يو چه هغوي سمدلاسه له ډير قهر نه د کور د کلکينو او دروازو په ماتولو پيل وکړ او کله چه مونږ هغوي د خپلو مالونو وړلو ته پريښودل نو مونږ د وهلو او ټکولو لاندې ونيولو او زمونږ د کور ټول څيزونه يي يوړل . د ددغو مالونو د بارولو په وخت کي يي مونږ مجبوره کړو چه قاليني او ځيني درانده شيان ورسره بار هم کړو او له دي وروسته مونږ هم مجبور شولو چه سيمه پرېږدو .

يوه ښځه چه ب نوميري او په ۱۳۷۲ کال د جنبش او حزب ايلامي د جگرو په وخت کي په نوي کارتي که ژوند درلود وايي چه د جنبش پوځيانو د هغي زوي او خاوند په کور ډير وو هل او دا ويل چه خپلي پيسي راکړي او ولي مو تر اوسه دغه سيمه نده خوشي کړي . او دا ويل چه تاسو حزب اسلامي ته جاسوسي کوي ولي دا چه مونږ پښتانه و . هغوي زما خاوند او زوي ته وويل چه چيري هغوي د کور مالونه را ټول او د هغوي موټرو کي بار نکړي نو زوي ته به يي اور واچوي او خاوند به يي په څاه کي واچوي دا چه د کور نه بهر د هغوي ټانکونه ولاړ و هي] کي دا جرات نه و چه له خپله وره ووځي . زما زوي او خاوند د کور ټول مالونه ټول کړل او د هغوي موټرو کي يي بار کړل هغوي يواځي زمونږ مالونه يونورل بلکه په هغه سيمه کي يي د ټولو اوسيدونکو کورونه اوت کړل . ب وايي کله چه مونږ له سيمي نه وتلو ما خپل زوي ته چادري ورپه سر کړه دا له دي کبله چه د جنبش پوځيانو زمونږ د گاوندي چه د کورني غري د جنبشيانو له داره کور پريښي و او يو ځوان زوي د کور او مالونو د محافظت لپاره کور پاتي شوي و او د شپي له مخي د جنبش پو ځيان د هغوي کورته ورځي او د هغوي کور اوتوي او په دغه هلك باندې جنسي تيري کوي .

د جنبش د جناياتو عيني شاهدانو ددغه گوند پوځيان په دغه لاندې نومونو يادول : جنبشيان ، گلیم جمان ، ازبکان او دوستميان چه پدي ډول د ډيرو لرو قوماندانانو نوم په گذارش کي راغلي دي . پداسي حال که چه نوموړي سيمي د جگري په ټول دوران کي د جنبش د پوځيانو تر ولکي لاندې وي او په مکرره توگه عيني شاهدانو ويلي چه په دغه سيمه کي پر دوي جنبش سرتيرو تيري کړي او مدام يي دا ويلي دي چه د نقلي د قرار گاه څخه دغه ټول تيري تر سره شوي دي لکه څنگه چه ش په خپل گذارش کي ويلي دي چه دا قرار گاه دايم د بنځو او پيغلو باندې د جنسي تيري يو مهم مرکز کښل کيده پداسي حال کي چه د جنبش لور پورو قوماندانانو د خپلو کورنيو سره په ارامه سيمو کي لکه وزير اکبر خان مينه او مکروريانو کي ژوند کاوه . د نقلي قرار گاه د نوموړي وند د قوماندانه مرکز او د لو ژستيکي چارو د سمون مرکز هم گڼل کيده او د جنبش لور پوري چارواکي پکښي اوسيدل خو بيا هم د هغوي په موجوديت کي پورتنې جنايات لکه قتلونه ، جنسي تيري ، مسلحانه غلاوي د هغوي د پو ځيانو لخوا اجرا کيدلي . د غو جناياتو او تيريو په جگري باندې کوم ارتباط ندرلود خو يواځي د سرتيرو د بري پخاطر هغوي ته د هر ډول جنايت د کولو اجازه شوي وه . دا مونږ ته د جوز جاني مليشو اعمال په تيرو کلونو کي را په يادوي چه د مليشو دغو سرتيرو ته اجازه ورکړ شوي وه چه د خلکو کورون لوټ کړي او قوماندانانو يي له دغه عمل د اجرا څخه ځان ناگاره او بي خبره بوله په ۱۹۹۰ کال دا جوته شوه چه د جنبش د پو ځيانو اعمال په شمال کي هم همدي ته ورته وه .

په شمال کي قوماندان سالاري

په مزار شريف کي د نسبي ارامي او ثبات لرل پدي مفهوم نه و چه گواکي په ټول شمال کي ارامي ده . هغو قوماندانانو چه د جنبش تر سيوري لاندې عمل کاوه پخپلو سيمو کي خپل واکي حکومتونه درلود هر قوماندان چه قوي و نو لويي سيمي تر ولکي وي او لوي حکومت يي درلود . په ۱۹۹۲ بيا تر ۱۹۹۶ ، ۱۹۹۷ پوري په شمال کي په مختلفو سيمو کي مختلف حکومتونه موجود و خو په سياسي لحاظ يي جنبش سره تړاو درلود او دغو قوماندانانو په دغو سيمو کي خپلي ملک و الطوايفي قايم کړي وي چه دهغوي په ډله کي رسول پهلوان په فارياب او غفار پهلوان په سرپل کي د ډير بد شهرت درلودنکي دي البته د عامو وگړو تر منځ . رسول پهلوان هميشه ا غوښتل چه په فارياب کي د دوستم مستقيم تاثير او يا واک محدود کړي او دوستم غوښتل چه خپل واک دغه سيمه کي ډير کړي خو دواړو دا پتيله وه چه بايد په سيمه کي دوي اووسي چه د جمعيت د گوند فعاليت محدود وساتي . د رسول پهلوان ځواکونه د جنبش يوه برخه وه چه چه د نجيب د حکومت په کلونو کي يي د ۵۳ فرقي په تشکيل کي فعاليت درلود .

له هغه وخت رايسي دغو رقابتونو په سيمه كې دوام درلود او هر قوماندان غوښتل چه د خپل د فعاليت او نفوذ سيمه پراخه كړي او په خپلو پوځيانو يې اعتماد ندرلود ولي چه هغوي پوهيدل كه چيري دا سيمي له لاسه ورکړي نو بيا به دوي هر څه له لاسه ورکړي په همدې اساس د پوځيانو په مقابل كې يې د يو سخت قانون نه كار اخيسته خو دا هم چندان موثره طريقه نه وه ولي چه په هغه وخت كې هم ددوي تر منځ ډيري خپل منځي جگړي منځ ته راغلي .

په محلي سطح كې قوماندانانو داسي يوه فضا منځ ته راوړي وه چه بايد ددوي مركز د سيمي يواځني د اداره مركز وايي او لكه پخوايي له خلكو نه د ځمكې د محصولات د محصول او د سرتيرو د ټولو غوښتنه كوله او چا به چه سرتيري نه وركول نو بيا مجبور و چه په بدل كې دوي ته نقدي پيسي وركړي . دغو قوماندانانو په شمال كې خپل مخالفين او انتقاد كونكي له منځه يووړل او د هغوي داراياني يې په خپل واك كې راوستي د هغوي بحې يې وټينتولي او په زوره يې واده ته مجبوري كړي او دهغوي ټول واك كې ځانته واخسته . په شمال كې په هغه وخت كې جگړو اقتصادي انگيزي درلودې .

په ۱۹۹۲ كل كې بلخ چه د پښتنو يو لوي مركز وه په شمال كې د مجاهدينو او محلي مليشو له خوا اداره كېده چه پدې تر څ كې د ډيرو جناياتو لكه د بنحو ټينتونه او په هغوي باندي د جنسي تيريو شاهد وه . چه د دغو بدنامو جناياتو كې د شاهدي وركولو لري يو څه مشكل سره مخ شوي ده .

يوه بنځه د ر په نامه د عدالت پروژې ته د شاهدي وركولو په ترڅ كې داسي وايي چه په كال ۱۹۹۳ كې د نوموړي د كاكلا لور د جنبش د پوځيانو لخوا په مزار شريف كې وټينتول شوه او نوموړي له خپل كورنه په مزار شريف كې وټينتول شوه او وروسته د جنسي تيري لاندي راغله او دوه كاله دغو پوځيانو له ځانه سره وساتله اكر چه ر نه پو هيري چه وروسته له دوه كالو هغه پخپله وټينتېده او يا دا چه د نوموړو پوځيانو له خوا خوشي شوه خو د نوموړي جلي كوني له ډيره شرمه دا موضوع پټه ساتلي ده او دا وايي چه هيڅ چا د نوموړي جلي په مورد كې د خبرو كولو حق ندرلود .

د نامنيو ډيريدنه په ۱۹۹۴ – ۱۹۹۷ كلونو كې

په ۱۹۹۴ كال كې جنبش له اسلامي حزب سره تړون وكړ او دواړو د شوراي نظار او جمعيت پر ضد په كابل كې عمليات شروع كړل او پايله كې يې جنبش په كابل كې ماته وخوړه په همدې وخت كې په مزتر كې د جمعيت پر ضد خونري جگړي پيل شوي چه په پايله كې ي د جمعيت پوځيانو ماته وخوړه او له مزار شريف نه وټينتېدل ځيني د بشر پلوو ډلو ددغو جگړو په ترڅ كې د جنسي تيريو او د اسيرانود قتلولو نشي د دواړو خوا له لخوا يادداشت كړي دي لكه د كابل په جگړو كې چه دوترو خواوو په سلهاو تنه د تبادلې كولو او يا د پيسو د اخستلو لپاره بنديان كړل او وروسته يې په قتل ورسول .

د جمعيت له ماتي وروسته په مزار كې د جنبش د فعاليت سيمي لويې شوي او د جمعيت ماتي خورلي پوځيان يوه غره ته چه پخوايي هم هلته قرار گاه درلوده وختل . اكر چه ۱۹۹۴ – ۱۹۹۷ جنبش په شمال كې نسبي امنيت قايم كړ . د ۱۹۹۴ كال نه جنبش د مزار په ښار كې خپل سيمه ايزواك ټينگ كړ او د مالياتو د ټولو او د كيمياوي سري د فابريكي له عايدو نه يې ډيره كټه پورته كړه او همداران د طبيعي منابعو نه چه لا پخوا استخراج شوي و لكه (د سرپل د نفتو يوه كوچني څانگه ، د گازو ذخيري په شبرغان كې او د مالگي يو معدن په فارياب كې) دوي كټه پورته كوله . يو ډير لږ تعداد په دولتي ځوكيو كې وټاكل شول او نوري ټولي سيمي د مختلفو احزابو د قوماندانانو لخوا اداره كيدلي (اكر چه د ټولو ډلو قوماندانانو او سياسي چارواكو ډيري كټي خپل ځانته وگرځولي) پدې ډول ويلي شو چه په فغانستان كه د جگړو په كلونو كې شمال يواځيني ځاي و چه هلته په نسبي ډول د تعليم و تربيه او د عامي روغتيا په برخه كې يو څه موجود وه .

پدې لړ كې قوماندانانو هغه سياست مخ ته پيوه چه كه دوي هر څه كول له مجازاتو نه معاف و لكه چه يو عيني شاهد وايي چه د جنبش قوماندانان په خپلو سيمو كې د يوه غير قانوني دولت حيثيت درلود او هر څه يې چه غوښتل هغه يې تر سره كول او هيڅ چا ددي جرات نه درلود چه هغوي منع كړي . د عدالت پروژې له ځينو عيني شاهدانوسره مصاحبي كړيدي چه د جنبش د لور پورو قوماندانانو د سرتيرو د جناياتو په هكله داسي وايي :

شير عرب د جنبش د ۵۱ لوا قوماندان د خپل قدرت په وخت په يوه ډيره اندازه ثروت د خپلو پوځيانو په مرسته له عامو وگړو نه را ټول كړ او وروسته يې د خپل سياسي چوكات د پراخولو لپاره يې خپل سياسي رقيببان او ځيني د خپلي كورني غړي ترور كړل . د عدالت پروژې پدې اړوند د ځين عيني شاهدانو سره مصاحبي كړيدي چه په هغو كې د نوموړي قوماندان د وژنو او د خلكو د داراييو د لوټ تالان كولو په مورد كې ډير څه ويل شوي دي .

په ۱۹۹۶ كال كې رسول پهلوان د دوستم لپاره يو لوي تهديد شميرل كېده چه وروسته د دوستم په وينا د خپل يو باديگارد لخوا ووژل شو چه له هغه وروسته په راتلونكي كال كې د رسول پهلوان پوري د ځواكونو

رهبري د هغه ورور جنرال ملک په غاړه واخيته او وروسته له څلورو مياشتو يې دوستم ته شا کړه او له طالبانو سره يو ځاي شو او دوستم يې نښتي ته مجبور کړ (ددي پيښي د ډيرو معلوماتو په برخه کې د طالبانو د زندانيانو عام قتل په مزار کې ولولي) . د جنرال ملک اداري چه له جمعيت سره يې اتحاد کړي و له څلورو مياشتو ډير دوام ونکړ او طالبانو د دوهم ځل لپاره په ۱۹۹۷ کال کې مزار محاصره او ۲۳ ورځي يې سختي بمباري پرې وکړي . پدې موده کې د مزار په ښار کې يوه کومه گډوډي روانه وه او د ملک پوځيانو د ملل متحد او عامو وگړو شتمني لوټ تالان کړي او په ډيرو خلکو يې جنسي تيري وکړل . چه پدې لړ کې پر يوې ښځې چه د بين المللي ادارو پورې يې اړه لرله د وحدت د گوند د پوځيانو لخوا د جنسي تيري لاندې راغله . وروسته طالبانو ماته وخوړه او د شاته تگ په موقع يې د قزل آباد په کلي کې ۷۰ اته غير پوځيان او د قل محمد په کلي کې ۵۰ تنه د جنبش زندانيان ووژل .

يوې ښځې د ش په نامه د جنبشي پوځيانو لخوا د جنسي تيري په هکله دافغانستان د عدالت پروژې ته داسې وويل : نوموړي ونکړاي شول چه ددي پيښو دقيقې نښي ووايي خو دومره يې وويل چه دا پيښي د جنبش او طالبانو د جگړو په وخت کې رامنځ ته شوي دي . ددوموړي ښځې له وينا داسې معلوميري چه دا پيښي په هغه وخت کې رامنځ ته شوي چه جنرال ملک ، دوستم له مزار څخه شړلي و . نوموړي وايي کله چه په کال ۱۹۹۷ کې د طالبانو او جنبش تر منځ پيښ شو هغه نوي ناوي و . خاوند يې چه ۶ نومیده او په ترکمن قوم پورې يې اړه لرله سهر وختي خپل دوکان ته تللي و خو د شپې په رارسيدو سره کورته نه و راغلي . نوموړي هغه شپه د خوابني سره چه ددوي کور د حرم په ساحه چه د ښار په مرکز کې واقع و تيره کړه ټوله شپه يې د درندو او سپکو وسلو درزهار اوریده . نوموړي وايي چه د سهار په لسو بجو د جنبش ۶ تنه سرتيري ددوي کورته ورننوتل دا چه نوموړي د دري مياشتو ناوي و نو په غاړه يې د سرو زرو آميل ، بنگرې او گوتوالي او ښايسته کالي په ځان و او دغو پوځيانو زما کالي وشکول او زما گانه يې ولوتله او زه يې ډيره ووهلم . نوموړي زياتوي او وايي چه دغو پوځيانو د نوموړي خوابني هم ووهله چه ددغو وهلو په اثر هغه له حاله ولاړه او ضعف وکړ او د هغې له بکس نه يې دوه مليونه افغاني واخستلي او داسې اخډار راکړ که چيري غږ پورته کړ نو هغوي به ما ووژني چه بيا هغوي زه خپلې خونې ته يووړم او هلته يې پر ما جنسي تيري وکړ . نوموړي وايي چه په هغوي کې يوه تن زما کالي له ځانه ويستل او پر ما يې جنسي تيري وکړ او هغوي ډير قوي سړي و او ما فکر کاوه چه زه به مړه شم کله چه هغه پر ما تيري کاوه دا نور يې هم هلته ولاړ و او زما ننداره يې کوله چه وروسته دا نورو يې هم پر ما تيري وکړ چه تر دري او يا څلور تنو پورې يې په ياد لرم او وروسته زه بيهوشه شوم او دا چه څو تنو پر ما تيري کړي نه پوهيرم . په پيل کې ما هغوي ته عذر او زاري وکړ چه ماته لاس مه راوړي خو هغوي ويل چه دا څومره خونوره خبر ده چه په يوې نوي ناوي سړي تيري وکړي .

ش وايي چه دا په هوش راغله شپه و ه او لمر وليدلي و او چه ويکتل خوابني يې لا هم د ضعف په حالت کې وه . متجاوزو جنبشي سرتيرو د کور ټول کالي ، کاني او نقدي پيسې له خانه سره وري وې . نوموړي وايي چه زه د کوتي په منځ کې لوڅه پرته وم او په ډير مشکل مي و کولاي شول چه يوه زير پوشي ځانته پيدا او ځان پټ کړم زما د بدن څخه وينې جاري وې او د وجود په ټولو برخو کې مي داغونه ليدل کيدل او زما پښو د حرکت توان نه درلود نوموړي وايي چه د دواونيو په اوږدو کې هغې د حرکت او خوځيدو توان نه درلود . او له مجبوريت نه يې دا درد په حان قبول کړ خو ډاکتر ته نه ولاړه ولي چه دا لوي شرم و . دنوموړي خاوند تر اوسه هم معلوم ندي چه څه شو .

ش وايي چه ماته درد دومره مسله نده خو ما مي د خاوند ورکيدنه زوروي . نوموړي وايي چه زه او زما خوابني اوږده موده له کور نه ونه وتلو او په کور کې ډير ډاريدو خو کله چه زه لږ څه جوړه شوم او له کور نه بهر ووتم نو خبره شوم چه جنبشي پوځيانو زمونږ د ډيرو گانديانو په ښځو او لورگانو باندې هم جنسي تيري کړي و . نوموړي وايي چو د څو ورځو وروسته جنبشيانو د طالبانو لخوا ماتې وخوړه او وتښتيدل خو ځيني خلکو ويل چه طالبانو هم د خلکو مالونه لوټ کړل او په خلکو يې جنسي تيري وکړل چه نه پوهيرم چه ا طالبان و که جنبشيان . خو دا خبره وروسته راته جوته شوه چه د جنبش پوځيانو زما د خاوند دوکان ولوته او هغه يې وواژه .

نوموړي وايي چه وروسته يې د خاوند يو ورور له ايران څخه راغي و د هغه خوابني يې له ځانه سره پوتله او نوموړي يې ورور له خپل ځان سره کابل ته راوستله چه تر اوسه هم د هغوي سره ژوند کوي خو دا واي چه تر اوسه هم نه پوهيرې چه خاوند يې ژوندي دي او يا مړ .

جنرال دوستم وروسته د یوې لنډې جلا وطنې او طالبانو او ملک تر منځ له جگړې نه وروسته مزار ته راغی خو هغه موقف یې چې پخوا درلود اوس یې ندرلود ولې چې په مزار کې علاوه پر دوه هزاره گوندونو وحدت او حرکت د جمعیتانو د اسلامي حزب وسلوال موجود و . چې ددې گوندونو تر روابطو خورا ترخه و او دې امر په ښار کې د منیت وضع ډیره خرابه کړې وه غلاوي ، سړي تښتوني ، جنسي تیري د مختلفو گوندونو د پوځیانو او قوماندانانو لخوا په یوه عادي کار بدل شوي وه چې له همدې امله د ۱۹۹۸ کال د مارچ په میاشت کې د مزار خلکو ددغو مظالمو پر ضد په یوه عمومي لاریون لاس پورې کړ او وروسته له دغه ښار نه ډیر خلک مهاجرت ته اړ وپستل شول چې بدایانو د خپل نه خوندي توب له امله ځانون له دې ښار نه وپستل .

دجنرال دوستم په راتگ سره جنرال ملک شا تگ ته اړ شو او وروسته په یوه پرواز کې ایرن ته وتښتید دا چې د جنبش ډیرو پوځیانو جنرال دوستم ته د ملک په طرفداري شا کړې وه او کله چې د یوه لنډې جگړې په ترڅ کې جنرال دوستم فاریاب ونیوه نو د نوموړي سرتیرو د هغو خلکو په مقابل کې چې د ملک طرفداري یې کړې وه په لوټ تالان او جنسي تیريو لاس پورې کړ خصوصاً هغه پښتانه چې په هغو سیمو کې له پخوا میشت و پدې تور ډیر وزورول شول چې پدې اړه د عدالت پروژې له ډیرو متضررینو سره مرکي کړي دي . د یوه عیني شاهد په وینا کله چې جنرال دوستم جنرال ملک ته ماتې ورکړه او د فاریاب ولایت یې تر خپلې ولکې لاندي راوست او ملک وتښتید د جنرال دوستم پوځیانو په سیمه کې د ټولو میشتو پښتنو شتمني لوټ کړي او ځیني دوستمي قوماندانانو په سیمه کې په جنسي تیريو لاس پورې کړ .

د ۱۹۹۸ کال د اپریل په میاشت د وحدت گوند د پوځیانوچه له بامیانو څخه راغلي و او د جنبش د سرتیرو تر منځ د حیرتانو په ښار گوتي کې ډیره سخته جگړه شوه چې په پایله کې یې د وحدت د گوند ۱۵ پوځیانو ووژل شول . په دوهم ځل جگړه کې د وحدت د گوند ملیشو د اې سي اې سي دفتر ونیو او له دغه ځایه یې پر خپلو رقیبانو د جنبش په سرتیرو ډزې کولې . دا جگړه ډیره توده وه او د اې سي اې سي د موسسي هغو کارکوونکو چې پدې لړ کې گیر پاتې شوي وه نشوای کولای چې ځان خلاص کړي ترڅو چې د یوه لنډ محاله ډزبندي په ترڅ کې قوماندانانو خپل پوځونه له هغه ځایه څخه وپستل .

د ۱۹۹۸ کال د جولای په میاشت کې طالبانو د هیواد ډیرې سیمې تر خپلې ولکې لاندي راوستي وي او له هرات څخه یې د میمنې پورې سیمې په واکي کښې درلودې چې د همدغه کال د اگست په میاشت کې یې د مزار شریف ښار هم تر بشپړې ولکې لاندي راوست .

د ۲۰۰۱ کال د سپتمبر له ۱۱ بریدونو نه وروسته د امریکا متحده ایالات په سیمه کې د یو پوځي ملاتړ د طالبانو د له منځه لپاره شو او جنرال دوستم د کار ته ډیر مساعد سړي و او د امریکایانو سره یې په گډو عملیاتو فعاله ونډه واخسته .

ددې دورې یو رسوا کونکي پېښه هغه وخت منځ ته راغله چې د ۲۰۰۱ کال د نوامبر په ۲۶ نیټه په کندز کې یو ډیر شمیر تسلیم شوي د طالب پوځیان د جنرال دوستم له خوا په کانتینرونو کې واچول شول او د لویدیځ پخوا یې حرکت وکړ دا کانتینرونه ټول داسې حالت درلود چې د هغو د دروازو په کلکولو سره هوا نه ور داخلیده . د لارې په اوږدو کې یو نامعلوم تعداد طالب زندانیان ددې له امله چې په هر کانتینر کې ډیر بار شوي و او د هوا کومه مجرا یې ندرلوده مړه شول . دنوموړو مړو له جملې څخه د دري و اجساد د طپي څیرونو لپاره له خاورو راویستل شول او دا په ډاگه شوه چې ټول هغوي د هوا د کمي له امله مړه شوي دي . همداسې پېښه د طالبانو لخوا په ۱۹۹۸ کال کې کله چې هغوي مزار ونیوه او یو شمیر بندیان یې میمنې ته په کانتینرونو کې واستول چې په هغو پېښو کې هم په سلهاو کسان مړه شول .

په کانتینرونو کې د انسانانو اچول په افغانستان کې لومړي پېښه نوه په همدې توگه ويلي شو چې هغه چا چې دا اسیران په کانتینر کې اچول په دې پوهیده چې په دغو کانتینرونو کې به د هوا کمي حتمي وي چې د مړینې باعث گرځي ولې دې کار ته له قصده څه پام نه دي کړي . ددغو وژل شویو طالبان هدیره د شبرغان ښار چیرته چې جنرال دوستم قرار گاه ده نژدې پرته ده . کله چې په کال ۲۰۰۲ کې د عدالت د پروژې یو ریسرچر دغه سیمه وکتله لیدل کیدل چې په نوموړي سیمه کې درندو موترانو تگ راتگ کړي و او د انسانانو دوجود ځیني غرو پراته وه . د هغې سیمې اوسیدونکي وايي چې د روژې د میاشتي په آخر کې یوه شپه دغې سیمې ته لوي موتران راغلل او له هغې وروسته یو ډیر بد بوي په سیمه کې پیدا شو خو دغه عیني شاهدان د جنبش د پوځیانو د موجودیت له کبله په سیمه کې ددې خبرې هیڅ چا ته نه و ويلي او هغوي هم چاته اجازه نه ورکوله چې له هغه ځای څخه ډیدن وکړي . وروسته بیا جنرال دوستم په یوه مطبوعاتي بیان کې وویل چې رښتیا هم د طالب جنگیالیو ۲۰۰ تنه چې ډیر یې ناروغان و ټپیان و د انتقال په وخت کې په دغو کانتینرونو کې ساه ورکړي وه (که رښتیا داسې وي نو پښ المللي قوانین دا غوښتنه کوي چې د جگړې په دوران کې د ناروغانو

او ټپيانو پوره درملنه بايد وشي نه دا چه هغوي په يو سر ترلي کانتینر کي واچول شي چه د د تنفس لپاره هيڅ مجرا ونلري او د مرگ کومي ته وسپارل شي).

دنوموري پېښي تحقيقات نيمگري پاتي شول ولي چه هغه عيني شاهدان د دوستم لخوا تهديد او ډير يي بنديان شول د ۲۰۰۲ کال د سپتمبر نه را پدي خوا يو ډير شمير هغه کسان چه ددي پېښي پلټونکو او مستنطقينو سره په همکاري تورن و د ډيرو اخطارونو سره مخ شوي دي چه له هغي جملې څخه په انفرادي توگه بنديان شوي ، وهل ټکول شوي او د شکنجې لاندي نيول شويدي چه نومونه يي دادي :
*د يوه ترجمان او عکاس وهل چه پدي تورن و چه گواکي د نوموري بېښي په افشا کولو کي يي لاس درلود .

* د يوه د بولدوزر دريور نيول ، شکنجه کول چه نوموري دغو وژل شويو کسان ته په خپل ب،لدزر سره قبر ايستلي و .
* د يوه بل عيني شاهد د اقا يو نيول او وهل ټکول .
* د بشري حقوقو د موسسود ځينو کارکونکو وهل ټکول.

لومړني د برسبو پايلي دا په ډاگه کوي چه په دغو وهلو ټکولو کي د جنرال دوستم لور پورو استخباراتي چارواکو لاس درلود . کله چه دوستم پدي اطمیناني شو چه نورنو څوک ددي پېښي پو بستنه نکوي نو بيا يي د روغتون چارواکي پدي موظف کرل چه نور جسونه هم په هغه ځاي واچوي چه نوموري سيمه د دوستم له قرار گاه نه دوه کيلومتره واټن درلود .

ددي پېښي په مورد کي يو مکمل تحقيق او دا چه آيا په هغه وخت کي چه دغه طالب پوځيان په کانتینرونو کي اچول کيدل امریکايان حاضر وه او که نه؟ هيڅکله هم اجرا نشو .

۶،۷،۱ د ۱۹۹۲ نه تر ۱۹۹۶ کاله پوري په کابل کي د نورو گوندونو جنايات

په افغانستان کي د عدالت پروژي د ۱۹۹۳ کال د افشارو په سيمه کي د ډله ايزو وژنو جريان مستند کړي او پدي اړوند يي ډير معتبر تر لاسه او وړاندي کړي دي . دا ډله ايزي وژني هغه ځانگړي وژني او بيرحمي وي چه د افشارو په اوزستيدونکو د نظار د شورا او د اسلامي اتحاد د پو ځيانو لخوا سرته رسيدلي وي (په پورته برخو کي په دي اړوند معلومات لوستلي شي) او همدا راز د دوو نور گوندونو د وحدت گوند او جنبش کړني يي هم مستندي کړي دي په داسي حال کي چه د کابل د کنترول لپاره د ټولو گوندونو پو ځيانو په ډله ايزو وژنو ، گروگان نيول ، شکنجه کولو او جنسي تجاوزونو باندي لاس پوري کړي دي . ځين غير نظاميان د خپلو هستوگني په سيمو کي تر بريد لاندي نيول شوي او ځيني ددي لپاره چه خپله سيمه پريردي په راکتونو او بمونو وهل شوي دي . دا چه په هغه وخت کي د کابل ښار د مختلفو ډلو د پو ځيانو تر منځ ويشل شوي و نو په هغه وخت کي له يوي سيمي نه بلې سيمي ته تلل ډير گران کار و ولي چه د کالو نوعيت ، مورني ژبي، او ظاهري څيري ته هم کتل کيدل او که [پري دغه نوموري پورته څيزونه د نوموري ډلي مخالفينو ته ورته معلوم شوي واي نو دا نوموري سري ته ډير خطرناک و . څو تنو متضرينو د ويلي دي چه په هغه وخت کي چه کله د لومړي ليکو د جگړي نه تيريدل ددغسو ناوړه څيزونو سره مخامخ کيدل . په لاندي که چه کوم دري مثالون راغلي دغه جنايات په عمده توگه د نظار شورا ، وحدت گوند او اسلامي حزب لخوا سرته رسيدلي دي او تول يي د ۱۳۷۲ کال (۱۹۹۳) د روژي د مياشتي په اخر کي سر ته رسيدلي دي .

۶،۷،۲ د نظار شورا

يو لوي جنايت د کابل د جگړو په ۱۳۷۱ (۱۹۹۲) هغه وخت منځ ته راغي چه يوي بسځي د ن په نامه د بدنامي نه د خان د ژغورلو لپاره د مکروريانو د يوه بلاک له لور پور څخه ځان وغورځاوه او د نوموري د مړيني باعث شوه . دغي پېښي په کابل کي د خلکو ډير سخت غبرگون را پورته کړ چه يوه لويه مظاهره پداسي حال کي چه په کابل کي جگړه روانه بيل کړه او دغه قضيه يي ټولو ته رسوا کړه .
په افغانستان کي د عدالت پروژي د نوريي د ځيني خپلوانو او د هغوي گاونديانو سره مرکي کړيدي چه هغوي دا خبره کوي چه نظار د شورا پوځيانو دغه بريد په نوموري کور تر سره کړي و او د نظار شورا پوري متعلق د قوماندان سرتور نوم يي واخست . همداراز هغوي ټولو د محمد قسيم فهيم نوم هم واخست چه په هغه وخت کي د دولت او نظار شورا د استخباراتو عمومي ريس و . چه وروسته بيا د ملي دفاع وزير شو او بيا د جمهور ريس معاون و . د نوموري په مورد کي هغوي وويل چه هغه هڅه کوله چه که چيري مونږ ددغي قضيه په اړه چوپ پاتي شو نو هغه به مونږ ته ډيري پيسي راکړي .

کله چه ن مړه شوه د دهغي عمر ۱۴ تر ۱۵ کالو پوري اټکل کیده . د نوموړي يو خپلوان وايي چه د هغوي کورني کله چه د پاکستان هیواد نه له مهاجرت نه راستانه شول نو لومړي د نوکارتې په سیمه کې ژوند کاوه او دا چه په نوموړي سیمه کې جنبشي پو خیانو د خلکو په کورونو تیري کول او په یوه کور کې یې په یوې امیدواري بنځي جنسي تیري وکړ نو هغوي مجبوره شول چه مکروریانو کې په لومړي پور ځانته یو کور په کرایه ونیسي او وروسته یې بیا په ۱۶ بلاک کې په شپږم پور ځانته یو اپارتمان په کرایه ونیو . ددې لپاره چه د نوموړي کورني غړي په امان که وي نوز د کورني ریس خپلو لورگانو ته له کوره د بهر وتلو او بنوونځي ته د تگ اجازه نه ورکوله .

د نوريي خور ه وايي چه زما خور واقعا بنایسته وه او د بنو اخلاقو خاونده وه . کله چه مونږ په لومړي سر کې له مهاجرت نه راغلي وه هغي مدام دا ویل چه گیلیم جمان مو چور نکړي او پر تیري ونکړي دي سره مدام دا تشویش و او دیر وخت داسي پېښیده چه د شپي له مخي به یې خوب نه کاوه او ویل به یې چه که چیري وپښ اوسو نو بیا یوه چاره کولی شو دا بریښیده چه گواکي هغه له خپله مرگه خبره وه او مونږ به مدام ویل چه گیلیم جمان جنایت کاره دي خو د نظار شورا د هغوي په تناسب په جنایت کولو کې ډیر مخته وه .

ه وايي چه ۱۳۷۱ کال د دلوې د میاشتي په ۱۸ (۱۹۹۲ د فبروري په ۷) نیټه پداسي حال کې چه د اختر مبارکه شپه وه د نوموړو انا له هغوي و غوښتل چه د گاونډیانو کورونو ته حلوا یوسي د شپي په لومړیو کې ه او دهغي مور په پخلنځي کې و ز پلاري له میلمونو سره په سالون کې ناست و او ن د خپلي ترور سره په بلي گوتي کې ناست و چه یو ناڅاپه د اپارتمان دروازه ووهل شوه . کله چه د نوموړو ورور دروازه خلاصه کړه نو یوه سري د هغه غور ته تفنگچه ونیوله او ورته وي ویل چه له ځایه ونه خوزیږي هغه چیغه پورته کړه او وي ویل چه غله دي د ن نیکه وویل چه هغه او د هغه لمسي ډیره هڅه وکړه چه ددغو وسلوالو مخه ونیسي چه کورته را ننوځي ولي دوه تنه کور ته ننوتل . د هغوي نیکه وايي چه نوموړو وسله والو میلمونو ته وسلي ونیولي چه ونه خوزیږي دغو وسلوالو غوښتل چه زما لمسي په گولي وولي خو ما د هغوي ټوپک ته لاس ورواچاوه او هغه بز په هوا ولاړ . په پای کې هغوي وکولای شول چه دغه وسله وال له کورته څخه وباسي خو دهغوي یو دستمال په کور کې پاتي شو . پدې وخت کې ددوي یو گاونډي چه ت نومیده کور ته را داخل شو او وویل چه ستاسو یو ټوټه فرش چا د کړکي نه لاندي غورځولي دي . هغوي ورته وویل چه ددوي کوم فرش ندې ورک خو ددې کورني د نیکه او د هغه دلمسي سره د برچو په ذریعه ټپي شوي و . پدې وخت کې په کور کې بریښنا هم نه وه او هغوي څه لیدلي هم نشوای خو یو نا څاپه متوجه شول چه ن نشته .

کله چه مونږ په منډه لاندي ولاړو ومولیدل چه هغه پر مخ پرته وه او وینو یې شاوخوا نیولي وه دا چه د ن پر ځان په هغه ورځ سري جامي وي نو ز مونږ گاونډي داسي خیال کړي و چه گواکي کوم فرش یې لاندي اچولي دي . د نوموړي پورني د یوه گاونډي په کیښنه کې نښتي پاتي و . یو تن چه ی نومیري او په نوموړي پلاک یې ژوند کاوه وايي چه کله هغه د وسلوالو شور او ځوگ اوریده نو چه بیرون ووتو نو وي لیدل چه ن په وینو کې رنگ پرته ده او هغه لومړي کس و چه نوموړي یې د ځمکي نه پورته کړي وه . او لیدلي و چه هغه مړه ده . د نوموړي کورني د هغي جنازه پورته کړه او روغتون ته یې یوره او داکترانو دا تصدیق کړه چه هغه مړه شویده .

د راتلونکي ورځي په سهار هغوي جنازه کورته راوړه او د نوموړي جلي د نیکه په وینا چه نوموړي سيمي خلکو لویه مظاهره د محمد قسیم فهیم د استخباراتو د ریس پر ضد په لار اچولي وه او د هغه پر ضد یې شعارونه ورکول . یو بل گاونډي وايي چه ټولو دا شعار ورکاوه چه مږ دوي مسعود او فهیم چه زمونږ د لور د وژلو باعث شول . ه وايي چه پداسي حال کې دغي سيمي ته ډیر راکتونه او مرمي راتلي خو خلکو دا پروا ندرلوده او ولي یې چه پریږدي چو ټول مړه شو او په یوه گور کې بنځ شو نوموړو خلکو د ن جنازه پر اوږو کړه او د ریاست جمهوري خواته روان شول او د حکومت پر ضد یې شعارونه ورکول چه جبهه ملي پدر وطن د دفتر مخ ته د شوراي نظار د یوي پوستي د پوځیانو لخوا پر هغوي ډزي وشوي او وروسته دغو خلکو جنازه شپوه کیو سيمي ته کوم ځای کې چه د ن پلارني هدیره وه یوره او هلته یې خاورو ته وسپارله .

یو گاونډي چه م نومیري وايي چه په راتلونکي ورځي کې فهیم د خپلو بادیکاردانو سره په یو ډیر شمیر موټرو کې راغلل یوه ژورنالېسته چه فریده پاکتین نومیده سره له یوه بل گزارشگر سره د سيمي بنځي خبري کړي او فریدی غوښتل چه خپل پورني د فهیم پر مخ واچوي او هغه ته دا ووايي چه که زمونږ امنیت نشي تامینولي نو ښه به وي چه دا پورني پر سر کړي او ځان ته نارینه ونوايي . نوموړي خپلو هم رغو بنځو ته دا وویل که چیري مونږ فهیم ته داسي ځواب ورنکړو نو سبا به پر مونږ هم ورته تیري وشي . کله چه فهیم له خپل موټر نه را کوز شو نو فریدی غوښتل چه خپل پورني دهغه په غاړه کې واچوي خو کله چه فهیم پوه شو نو په منډه خپل موټر کې سپور شو او له سيمي نه وتښتید .

م یو تن عیني شاهد وايي چه په همدې شپي په یوه بجه فهیم د ډیرو وسلوالو سره د هغوي د بلاک چه هلته ن ځان له کلکیني غورځولي و مخي ته راغي او د یوه کور دروازه یې وټکوله او پوښتنه یې وکړه چه د ن کور همدلته دي او وروسته یې د ن پلار ، نیکه او ورونو سره د نیم ساعت لپاره خبري وکړي ز

ه د فهيم راتگ په شلو موټرو کي او دهغه وسلوال په ياد لري او وايي چه خلکو نه غوښتل چه فهيم ته دروازه ور خلاصه کړي خو مجبوره شول ځکه چه د فهيم پوځيانو شاوخوا ټول بلاک محاصره کړي و او وويل چه فهيم د ځينو نورو وسله والو سره زمونږ کورته راغلل فهيم زما پلار ته وويل چه پدي غم کي دي ورسره شريك دي او زما له پلاره يي وغوښتل چه هغه بايد خلکو ته ونه وايي چه ددغه جنايت مرتکبين پنجشيريان دي چه دا به زمونږ ټولو او ددولت آبرو د خلکو مخي ته تويي کړي او دولت به بي اعتباره شي . فهيم غوښتل چه زما د خور ن د ويني بيه ورکړي ځکه چه څو حلي يي زما پلار ته پيسي وروښودي خو زما پلار ورته وويل چه زمونږ پښتانه يو او خپله وينه په پيسو نه خرڅووو دا پيسي هغو ته ورکړه چه شپه ددي باعث وگرځيدل چه زما لور خان د هغوي له ډاره لاندي وغورځاوه .

نوموړي وايي چه فهيم معذرت غوښته او بيا يي هم د پيسو وړانديز وکړ او زمونږ ته اخطار راکړ چه ددي پيسي په هکله خلکو ته څه ونه وايو او په يو بل ډول بايد خلکو ته ووايو خو زمونږ ورته وويل چه پدي خو ټول پوهيږو چه يوه ورځ ټول مرو نو پدي اساس به زمونږ هيڅکله دروغ ونه وايو .

ه او دهغوي يوه گاونډي د ي په نامه وويل چه په هغه شپه له فهيم سره د نژدي امنيتي پوستي وسله ول هم راغلي و او ددوي پوسته په فردوسي ښوونځي کي وه چه قوماندان يي سرتور نومیده او خلکو ورته جنگل ويل د نوموړي ډيره وحشتناکه څيره وه او ورده ويښتان او ډيره بده څيره يي درلوده او په سيمه کيس يي ډير نور جنايات هم کړي و . ه وايي چه د ن د مړيني نه دمخه دغو وسله والو يوه ښځه او ميره په خپل کور کي په تشاب کي تړلي او بنديان کړي و او د هغوي کور يي لوتلي و . له هغي پيښي نه څو ورځي مخته هغوي يو ځوان هلک نيولي و او وروسته يي هغه د نوموړي پوستي په زير زميني که بندي کړي و چه په سبا يي د هغه جنازه له هغه ځايه راويسته . د نوموړي پوستي وسله والو ډير نور جنايات هم کړي و چه خلکو له ډاره خپل غږ نشو پورته کولاي .

له څرنګه چه په گذارشاتو کي د نظار د شورا د لور پورو چارواکو د مستقيم گډون کوم خاص ثبوت ندي په گوته شوي خو دا ويلي شو چه نوموړو لور پورو چارواکو خپل وسله وال نشواي اداره کولي او کله به چه هغوي کوم جنايت وکړ نو دوي به د هغو د پټوني لپاره ډير څه کول تر څو چه رسوا نشي .

٧،٣،٦ د اسلامي حزب او وحدت گوند تر منځ گډي همکاري

د ن د وژني نه دوه ورځي وروسته يوه بله ميرمن د ح په نامه د جنسي تيري لاندي راغلي چه نوموړي وويل چه د يوه بريد په ترڅ کي د اسلامي حزب او وحدت د گوند د پوځيانو لخوا په گډه سره د کابل په لويديځ کي تر سره کيدل پدي باندي تيري وشو . په ١٣٧٢ (١٩٩٣) کال کي چه کله د روژي د مياشتي پاي ته دوه ورځي پاتي وي د وحدت د گوند وسله والو غوښتل چه ددوي کور تلاشي کړي چه بيا وروسته ولاړل او د همدې شپي په يوه بجه يي د محلي پوستي د وسله والو په مرسته چه په اسلامي گوند پوري يي اړه لرله او جمعا ٦ تنه و او د کور د کرکيو په ماته ولو سره ددوي کور ته ورننوتل . نوموړي وايي چه دغو وسله والو ددي خاوند د قنډاقونو په ذريعه ډير وواهه او په داسي حال کي چه سر نه يي ويني رواني وي د وهلو له کبله پر ځمکه ولويده ددي پيښه سره سم د هغوي پنځه تنه بچيانو ژړل او چيغي يي وهلي او ح هم ورسره ژړل . ح وايي چه دغو وسله والو د هغوي په وهلو ټکولو هم پيل وکړ او دا پوښتنه يي کوله چه پيسي چيري دي او د کور تلاشي يي شروع کړه او ټولي هغه کلچي او شيريني باب چه زمونږ د اختر د جشن پخاطر اخيستي وي ويخوري او زمونږ نکلي ظروف ، ديگونه و يوه راډيو له ځانه سره يوره . ح وايي چه دغو وسلوالو د هغي ١٢ کلن زوي له غري نيولسي و او ورته ويل يي چه ژر شه او د پيسو ځاي را وښيه او پدي مقصد يي زمونږ د غورو قوطني مات کړو چه گوامي پيسي به په هغه کي وي . وروسته هغوي زه ډيره ووهلم کله چه هغوي پيسي پيدا نکړي نو بيا يي زه پداسي حال کي چه ما د ډير درد له لاسه خبري نشواي کولاي کوتي ته پوتلم او هلته هغو ټولو پر ما جنسي تيري وکړ او زه يي په برچو په مړوندونو کي ټپي کړم چه ډير موده يي درد کاوه او په هغه وخت کي زمونږ د کوتي ټولي دوشکي زما په وينو رنگ شوي .

ح وايي چه دغه بريد کونکي د هزارو د قوم او د اسلامي پوري اړوندي پوستي کسان و چه په چهارقلعه د چهردهي کي پوسته درلوده او د قوماندان شاهين لخوا اداره کيدل نوموړي وايي چه په راتلونکي ورځ کي د نوموړي خاوند د شاهين قرار گاه او د وحدت د گوند قرار گاه ته ولاړ او د تيري شپي جريان يي ورته ويلي و خو هغوي په ځواب کي ورته ويلي و چه په جنسي تيريو کي زمونږ د اړوندانو لاس نشته او د هغي خاوند خپل کور خواته راخي د لاري په اوږدو کي يوه وسله وال د ته ويلي و چه بيگاه شپه وسله والو ستا پر ښځي څرنگه تيري وکړ خو دا چه زما ډير عصباني شوي و د هغه له لاسه هيڅ نه راتلل .

د نوموړي سیمې یو اوسیدونکي چې نوموړي او په هغه شپه د ح په کور باندې له برید نه خبر و داسې وایي چې د وحدت گوند او د اسلامي حزب قرار گاهي دواړه د چهاردهي په چهار قلعه کې واقع وي او شاهین د وحدت له پوځیانو سره یوځای کار کاوه خصوصاً له یوه سړي سره چې د پروان ولایت و او په ترکمنو پورې یې اړه لرله او سره وینستان یې و او خلکو د ریس ارکان په نامه ورته غږ کاوه ډیرې نژدې اړیکې درلودې . همایون شاهین او نوموړي ریس ارکان به د ورځې له مخې پلانونه جوړول چې په کوم کور کې ځوانه ښځه او یا نجلي شته او د شپې په ترڅ کې به یې په دغه کور برید کاوه . ع وایي چې دا راز بریدونه د وحدت او اسلامي گوند د گډو پوځیانو نوري هم شوي نوموړي وایي چې ددوي د یوه بل گاونډي په کور چې سید محمد نومیده دغو پوځیانو برید وکړ او کله چې کور ته ورننوتل ویلیدل چې د هغه سړي میرمنې څو ورځې مخکې ماشوم زیږولي و او هغې ته یې څه نه و ویل خو د نوموړي په خور او خوربې باندې یې جنسي تیري کړي و او دې تر هغه پورې دوام کړي و چې هغه ښځې پېېوشه شوي وي . نوموړو وسله والو د سید محمد څخه د هغه موټر چې د خرڅ کړي و پیسې او د ښځو گاني او یو تلویزیون هم له ځانه سره وړي و .

ع د عدالت پروژې ته وویل چې د نوموړي د تره زوي چې ز نومیده په هغه وخت کې د وحدت گوند او اسلامي حزب له قوماندانانو سره اړیکې درلودې او یو ډیر ماهر غل و او کله به چې د وحدت کوند وسله والو د دوکانونو سامانونه غلا کړل نو بیا به یې د ز په کور کې کینبولل او ز به هغه ټول خرڅول او پیسې به یې په خپل منځ کې سره تقسیمولي . نوموړي وایي چې ز په شاهین پورې اړوند ولي چې ز د خپلو جناياتو د سرته رسولو پخاطر ځان شاهین سره مل کړي و .

په دغسې ورته پېښه کې د عدالت پروژې ته یو عیني شاهد چې نوموړي داسې وویل چې ۱۹۹۳ کال د روژې په میاشت کې نوموړي د فیرونو له خوبه را وپس کړ پدې وخت کې نوموړي د شاه شهید په سیمه کې ژوند درلود . دې لپاره چې پوه شي چې څه واقع شويدي هغې کورې ته ولاړ او ویکتل چې د اسلامي حزب وسله والو ددوي پر کور برید کړيدي . د ته داسې ویل شوي و چې لوموړي دغو وسله والو دده د ورور په کورې ورننوتې اود هغه میرمن یې تر برید لاندې نیولې وه او کله چې د هغوي ماشومانو شور او چیغې جوړې کړې نو دې وسله والو وویل چې که د انگر کلي ورکړ شي نو دوي به دغو ماشومانو ته څه ونه وایي کله چې هغوي د انگر د دروازي کلي ورکړه هغوي ور خلاص کړو او په یوه اندازه وسله وال کور راننوتل . پدې وخت کې د کور اوسیدونکو یو ورور د گاونډیان خواته لیږلي و تر دهغو مرسته وغواړي و دري ورورنه په کور و او وسله والو دغو ورونو ته وویل چې هغوي دې په لومړي پور کې او ددوي خویندې د دوهم پور ته ولاړي شي . پدغه وخت د ورونو له ډلې څخه یو پر دغو وسله والو باندې برید کوي او غواړي چې تویک یې واخلې چې په پایله کې یې جگړه ونښته او وسله والو په ډزو له دغو ورونو څخه دوه ډیر کلک ټپیان او یو یې مړ کړ او دوه خویندې هم ټپیان کړې له هغه وروسته دغو وسله والو تښته وکړه او یې او نورو گاونډیانو د هغه د ټپي شویو ورنو او خویندو په انتقال کې روغتون ته ورسره مرسته وکړه .

یو بل کس چې د اسلامي حزب د حناياتو نه یې پرده لري کړي ده ج نوموړي او د کابل د ششدرک په سیمه کې یې ژوند کاوه او د آهو بوت جوړولو په فابریکه کې د سر کارگر په توگه کار کاوه وایي چې کله د ۱۳۷۱ کل د حمل په میاشت د اسلامي حزب او جنیش تر منځ د سیمې د کنترولو پر سر جگړه ونښته د هغې لنډې پوستي وسله والو چې په اسلامي حزب پورې اړوند و دده په مقابل کې په جنایت لاس پورې کړ . ج وایي چې مونږ لږ څه پخوا خپلي او زمونږ د خپلوان ښځینه له دغه ځایه څخه ایستلي وي ولي چې وسله والو به ښځینه ولیدي نو پر هغو به یې جنسي تیري کاوه دې وایي چې په ډیرو ستونزو یې خپلي ښځینه بلي سیمې ته انتقال کړي دي او نوموړي وایي چې دې د خپل کور د محافظت لپاره په کور کې یواځې و او د اسلامي حزب پوځیان کورته ورننوتل او د هغه د کور ټول مالونه او یو موټر ، یو موټر سایکل له ځانه سره یوړل . او ج ته یې وویل چې ولي له دغه ځایه بل ځای ته نه ځي نوموړي وایي چې ما په هماغه شپه کور پرېښود او کله چې بله ورځ د کور خواته راغلم د آهو د بوزتونو فابریکه او زما کور په اور کې سوځیدلي و او دغو وسله والو په لومړي سر کې ټول کالي له ځانه سره وړي و او بیا یې اور کور ته اور اچولي و .

ج وایي چې ما خپل موټر سایکل د اسلامي حزب د هماغې پوستي سره ولید او د نوموړي پوستي قوماندان ته ورغلم او ورته و می ویل چې ستا وسله والو زما کور او د آهو بوتونو فابریکه ته او اچاوه او زمونږ ټول مالونه یې ولوټل خو دغه قوماندان ماته په ځواب کې وویل چې دغه موټر سایکل ستا ندې او د آهو فابریکې و او تا غلا کړي و او اوس غواړي چې زه تا په همدې مناسبت جریمه کړم .

۶،۷،۴ د اسلامي اتحاد گوند د پلويانو جنايات

په هغو نيونو کې چې د کابل د جگړو په پيل کې د اتحاد اسلامي او وحدت گوند تر منځ شويدي دواړو خوا غير نظاميان تر بريدونو لاندې راوستي دي د پښتنو متضررينوچه د وحدت گوند لخوا رتل شوي دي ويناوي د دي گذارش په سر کې راغلي . خو هزاره گان هم د اتحاد لخوا په ورته توگه رتل شوي دي د مثال په توگه ز غوښتل چه خپله کورني د کابل د دشت برچي له سيمي په کال ۱۳۷۱ د اسد د مياشتي په ۲۰ نيټه (۸ د اگست ۱۹۹۲) له هغې وروسته وباسي چه دا سيمه د اتحاد د پوځيانو لخوا تر راکتي گذارونو راغله . نوموړي نشوای کولای چه په مستقيمه توگه د هزاره جاتو د بهسودو سيمي ته ولاړ شي ولي چه په لار کې تورن امان الله هزاره ضد او شير علم پوځونه ځاي پر ځاي و نو دا قصد وکړ چه د نورو ۷ کورنيو سره د خيرخاني کوتل له لاري ولاړ شي . هغوي د خيرخاني د کوتل نه لږ لري د قوماندان انور ډنگر د پوځيانو له خوا ودرول شول . هغوي سپين ربري ، بنځي او واړه کوچنيان پريښودل . نوموړي وايي کله چه د هغه دري کلن زوي انور ډنگر ته ورغی او ورته وويل چه زما پلار هم خوښي کړه انور ډنگر دغه ماشوم په مخ وواهه او ورته وويل چه لري شه د هزاره بچيه .

ز واي چه راتلونکي يو کال په اسارت کې تير کړ او دراز راز شکنجو لکه وهل ټکول ، بيخوبي ورکول او د خوړو نه ورکولو سره مخ شو . نوموړي ته يې په داسي حال کې چه د نس ناستي تکليف ورپيدا و اجازه نه ورکوله چه تشاب ته ولاړ شي . په نيلوني رشمي باندي د هغه د پښو او لاسونو تړل چه اثار يې اوس هم ليدل کيږي او د هغو هزاره مريو سره يوځاي اچول چه په جگړه کې او يا دا چه ددوي له خوا وژل شوي و . نوموړي وايي چه کله به داتحاد سيمي په دشت برچي کې د بريد لاندې راغلي دوي زه په شاقه کارونو و گمارل او پر ما باندي يې موضع گاني او سرک جوړاوه . نوموړي وايي چه ما خپل کالي نشوای بدلولي او همدا علت و چه زما ټول بدن سپرو په سر اخيستي و دي وايي چه زمونږ وضعيت د څارويو ژوند ته ورته و د غو پو ځيانو د چا د حيثيت ، شرف او بشري حقونو پروا ندرلوده او مونږ يې صرف دا چه هزاره گان و شکنجه کولو او مونږ بل کوم جرم ندرلود صرف هزاره گان و .

ز وايي چه دي په لومړي ورځ قوماندان حفيظ چه د شير علم لاس لاندې و تسليم کړاي شو او په هماغه شپه شکر دري ته پېول شو چيرته چه حفيظ نومي قوماندان د ته ډيري بدې خبري او شکنځلي وکړي .

ز . وايي چه وروسته له له يوه کاله د ۱۳۷۲ د سنبلې د مياشتي په ۱۳ نيټه نوموړي د ديوان بيگي سيمي ته راوړل شو او له يوه بل د اتحاد قوماندان سره چه جبار نومیده د دريو مياشتو لپاره بيا هم بندي وساتل شو . نوموړي وايي چه دري تنه تنکي ځوانان چه ۱۲ - ۱۸ کالو پوري يې عمر درلود د اتحاد ديوه قوماندان چه هلته نژدې يې پوسته درلوده او زلمي توفان نومیده په قوماندان وژل شول . ز . وايي چه د په سترگو وليدل چه د افشارو د سيمي څو تنه زندانيان د زلمي توفان لخوا د تانک د زنجير په ذريعه وژل شول او دي وايي چه نوموړي سره له پنځو تنو ملگرو هغه مهال خوشي شول چه دوي ته سخته ناروغي پيدا شوي وه . يوه بندي کولو ته ورته قضيه چه د اجباري کار کولو او غير معمولي شکنجې سره يو ځاي و ه د م . لخوا داسي بيان شويده :

نوموړي يو مزدور سړي و او د کابل په لويديز کې يې په ۶ ناحيه کې ژوند کاوه . نوموړي وايي چه د قوماندان شير علم د اړوندو پوځيانو لخوا د سيلو په سيمه کې ونيول شو او وروسته ليدې چه د هغه لاسونه ، پښي او سترگي يې سره وتړلي نوموړي يې د ارغندي بالا سيمي ته انتقال کړ او هلته د يوه سپين ربر او دوه هلکانو چه يو يې ۱۲ کلن او بل يې ۱۰ کلن په يوي تياري گوتي کې واچول شول او دوه مياشتي يې هلته تيري کړي په نوموړي موده يې دوي د خوراک لپاره ډيره کمه اندازه خواره او اوبه ورکول کيدې . نوموړي وايي چه په نوموړي زندان کې هغه د مريو جسدونه او هډوکي ليدلي دي . هغوي به پر مونږ باندي خپلو کورو ته زير زميني جوړولي او د تحقيق پر مهال به يې مونږ ډير وهلو او زورولو زه څوزان وم و هغوي ددي لپاره زه ډير وهلم چه وروسته داسي حالت ته ورسيدم چه له خپل ځاي ځيني پورته کيداي نشوم . نوموړي وايي چه زه ډير خوش چانسه وم ولي چه يوه شپه هغوي زما د پښو زنجيرونه خلاص پريښي وه او ما دي فرصت نه استفاده وکړه او له زندان څخه وتښتيدم .

د اتحاد د گوند ځينو غړو د عدالت پروژي ته ويلې دي چه نوموړي گوند د هزاره گانو لپاره خاصي بندي خاني درلودې . همداراز د اتحاد يوه قوماندان وويل چه کله بخ زمونږ پوځيانو د وحدت د پوځيانو لخوا اسير ونيول شول نو مونږ به هزاره گان په پيسو اخستل البته له نورو قوماندانانو څخه او بيا به مو له هغوي سره تبادله کول . نوموړي وايي چه زمونږ ډيرو پوځيانو هزارگان له ښار او بازار څخه نيول او وروسته يې هغوي بيا خرڅول چه يو عادي هزاره په ۵-۶ لکه خرڅيده او که چيري قوماندان او يا کوم مشهور کس وايي نو بيا به په سلهاو لکو افغانيو خرڅيده .

۶،۷،۵ د مختلفو ډلو لخوا جنايات

ډيرو شاهدانو دا په ډاگه کړي ده چه د جگړو په وخت کي دوي او ددوي سيمي دقصدې بریدونو لاندې راغلي او داسي هم شوي دي چه کله د جگړې په وخت عامو خلکو غوښتل ځانونه د جگړې له سيمې وباسي د برید لاندې راغلي دي .

د مثال په توگه ن چه د قلعه جعفر په سيمه کي اوسیده او کله چه مجاهدينو کابل ونيو هغه اود نوموړي د کاکا زوي له ډير مجبور او بيچارگي له امله هره ورځ د پيسو پيدا کولو لپاره د بايسکل په ذريعه د چهارآسياب او گلبهار نه چه هره ورځ دوي د جگړې له لومړيو ليگو تيريدل . نوموړي وايي چه په ۱۳۷۲ (۱۹۹۳) کال نوموړي هره ورځ د لومړيو ليکو نه د تيريدو لپاره د جنبش د پو ځونو چه په جنرال مومن پوري يي اړه لرله او په دارالامان کي مېشت و پيسې ورکولې . له دي په غير نور غير قانوني کارونه هم پر دوي پاندي کيدل چه نوموړي وايي چه يوه ورځ د چهلستون د باغ ريس په سيمه کي د خو تنو وردگو وسله والو لخوا چه په حزب اسلامي پوري يي اړه لرله ونيول شو او وروسته دي ته مجبور شو چه د خپل بايسکل په ذريعه د بريښنا کوټ نه د بريښنا مزي انتقال کړي چه دا يو ډير ستونز من کار و . نوموړي وايي چه يوه ورځ چه د تره زوي يي هم ورسره و د ده مراد خان په سيمه کي د وحدت د پو ځيانو لخوا ودرول شول او ورته وويل شول چه که چيري وندريري نو ډزي به ورباندي وکړي او وروسته چه هغوي ودريدل نوموړو پو ځيانو له هغو څخه نقدي پيسې ، بايسکيلونه او څوراکي توکي واخستل . ن وايي چه په هغي سيمي که چه دوي ژوند کاوه د حزب اسلامي د پو ځيانو د برید لاندې راغله او نوموړي خپلو کور د دوه ورځو لپاره پريښود خو کله چه وروسته له دوه ورځو دي خپل کورته راغي وليدل چه په کور کي هيڅ څه نشته او دغو وسله والو د هغه د کور ټول سامان له ځانه سره وړي و نوموړي وايي چه نور نو څومره له دغو ظلمونو څخه ووايم همدا به کفايت کوي ولي چه نشم کولاي چه ټولي تيري ناخوالي تاسو ته بيان کړم .

يوه ميرمن چه ش نوميري د عيني شاهدي په توگه داسي وايي چه د وحدت د گوند وسله والو مدام د هغي خاوند ددي په نامه چه هغه پښتون او سني دي په راز راز ډولونو زور اوه . همدا ميرمن بيا وايي چه کله طالبانو په ۱۹۹۶ کي کابل ونيوه نو د هغي خاوند يي چه له هغه روغتون څخه چه نوموړي پکښي دنده درلوه يو څه پاخه خواړه له ځانه سره درلوده او د شمالي خواته را روان و د طالبانو لخوا ونيول او ورته ويل کيده چه دا خواړه چاته وري او د چا لپاره چاسوسي کوي بيا يي هغه دومره وهلي و چه تر ډيري مودي پوري په کور کي پورت و او خوځيدي نشو او د هغو وهلو له کبله اوس هم په قلبي تکليف اخته دي . د نوموړي د خاوند لاس د وحدت د سوله والو لخوا د وهلو ټکولو پر مهال معلول شوي و خو قلبي تکليف هغه وخت ورپيدا شو چه طالبانو ونيو او ډير وهل يي ورکړل . نوموړي وايي چه زما خاوند د طالبانو لخوا ۹ ورځي بندي وساتل شو چه مونږ ور څخه خبر نه وه او ما په دغه موده کي خپلو بچسانو ته خواړه پيدا کول خو کله چه را خوشي شو نو له ډاره خپل کور ته رانغلو او ښار ته تللي و چه وروسته مونږ خبر شولو او د غرونو له لاري کابل ښار ته ولاړو ولي چه په هغه وخت کي طالبانو د کابل په لور ټولي لاري ترلي وي . هغه بدي ورځي زه هيڅکله له ياده نشم ويستلای ولي چه کابل ته د راتگ پر مهال زما د کورنيانو پښي تڼاکي شوي وي او دوه مياشتي هغوي خوزيدلي نشوای او خاوند د هغه وخت د معيوبيت له امله اوس کار نشي کولاي او کار هم کوي سم کار نشي کولاي او د مونږ ټولو لپاره ډير ي ستونزي په مخ دي .

۶،۸ په مزار شريف کي د طالب اسيرانو ډله ايزه وژنه

په مزار شريف باندي د طالبانو د برید څخه دوه اووني دمخه د جنرال ملک پهلوان چه د دوستم معاون او لوي رقيب و او د طالبانو د نماينه گانو تر منځ پټي لوځنامي وشوي . چه پدي لوځنامو کي د شمال لخوا جنرال ملک ، قاري علم راسخ ، جنرال مجيد روزي ، غفار پهلوان او د طالبانو لخوا ملا عبدالرزاق او ملا محمد غوث گډون درلود چه دهغه تړون او مذاکراتو جزئيات معلوم ندي خو دي تړون د ملک لپاره د دوستم پر ضد د کودتا کولو حيثيت درلود.

د ۱۹۹۷ کال د مي په ۲۲ (د جوزا پنځمه) د جنرال دوستم او طالبانو پو ځونو تر منځ دا نندخوي او خواجه دوکوه په سيمه کي خورا سخته جگړه ونښته متحدې جبهې د دوستم په پلوي ډير ځواکونه سيمه ته وليږل خو ددوستم و متحدې جبهې ځواکونو ډير تلفات وليدل او طالبان په راتلونکي ورځ کي شبرغان ونيوه دوستم لومړي مزار ته وتښتيد او له هغه ځايه ازبکستان او بيا وروسته ترکيي ته ولاړ .

د يوه عيني شاهد په وينا چه خپله حاضر و کله چه دوستم له هيواده تښتي جنرال ملک د طالبانو د ځواکونو د انتقال امر له کندهار څخه مزار شريف او شبرغان ته ورکوي چه پدي کار کي يي له خپلو طيارو استفاده کوله نوموړي شاهد وايي چه هغه پخپله د سلهاو طالبانو د راتگ او انتقال مزار شريف او شبرغان ته په طيارو کي ليدلي دي .

د مي په ۲۵ طالبان د مزار ښار ته راننوتل و د دولتي اداراتو و ښوونځيو په تړلو يي پيل وكړ او خپله دوي په جوماتونو كې ځاي پر ځاي شول او له هغه ځايه يي د شريعت قوانين خلكو ته اعلانول . په هر حال طالبان د مي په ۲۸ شپه د مزار شريف د شيعه مېشتو سيمو نه د مقاومت سره مخ شول او كوڅه په كوڅه د طالبانو و وحدت او هزاره وسله والو تر منځ نښتي شروع شوي د وحدت گوند وسله وال په هغه وخت كې د ښار په ختيځ او شمال ختيځ كې ځاي پر ځاي و . د نوموړي گوند اصلي قرار گاوي د مزار ښار په شمال ختيځ د سيد آباد په سيمه كې وي او يو څه پو ځيان يي د ښار په لويديځه برخه كې ځاي پر ځاي شوي و . د وحدت گوند د ملك د كودتا نه وروسته خپل لوړ پوړي چارواكي او اصلي قوت له ښار څخه ويستلي و او د نوموړي گوند كوچنيو قوماندانانو دا جگړه د طالبانو پر ضد پيل كړي وه .

د مي په ۳۰ نيټه د طالبانو چك پورو قوماندانانو لکه ملا رزاق ، ملا فاضل د باندنيو چارو د وزارت معاون او جنرال جيلاني د نور مذاكراتو لپاره جنرال ملك ، غفار پهلوان او د ملك د نور وفدارنو په شمول د پاكستان دسفير په حضور داشت غونډه وكړه . د طالبانو قوماندانانو دا تقاضا درلوده چه جنرال ملك بايد دوي ته ۱۵۰۰۰ ميله وسله وروسپاري

چه د ملك لخوا دا غوښتنه رد شوه او د ملك په وينا چه هغه طالبانو ته وويل چه زما مقصد د مسعود د پوځونو و تنه له پروان كاپيسا څخه وه چه دا تر سره شوه نور نو دا تړون چه زمونږ تر منځ لاسليك شوي و اعتبار نلري.

د مي د ۳۰ په شپه د مزار ښار په هزاره مېشتو سيمو كې جگړه ونښته او د وحدت گوند منظمو پوځيانو د نورو هزاره وسله والو سره يو ځاي د طالبانو د نابندو سرتيرو په مقابل كې كمينونه وكړل او طالبان يي په يوه ډير سخت حالت كې واچول د وحدت گوند دغو پو ځيانو سره د جنرال ملك وسله وال هم ملگري شول او يو ډير شمير طالبان يي اسيران ونيول او په مزار شريف ، ميمني او شيرغان كې يي بنديان كړل هغه طالبان چه په مزار شريف كې بنديان و په سملاسي توگه ووژل شول خو دا معلومه نده چه د وحدت گوند سره په كومه اندازف طالبان بنديان و . يوه طالب جنگيالي چه په هغو جگړو كې اسير شوي و عدالت پروژي ته د مركي په وخت كې وويل چه نوموړي د خپلو ۲۷ ملگرو سره يو ځاي نيول شوي و او نوموړي د بند په موده كې د جنرال ملك وروړ گل محمد پهلوان ليدلي او پيژندلي و .

يو ډير شمير بهرني جنگياليان چه په مزار شريف ، ميمني او شيرغان كې د مختلفو ډلو لاس ته ورغلي و د هغوي لخوا ووژل شول . په ۱۹۹۷ كال كې د ټولو وژلو شويو كسانو شميره معلومه نده خو يوه بشري نمايندگي كار پوه چه د قضيي په مورد يي پوره معلومات درلودل وويل چه د ۳۰۰۰ شاوخوا په منځ كې د طالبانو وسله وال په دغه ډله ايزو وژنو كې وژل شويدي . همداز په دي وخت كه جنرال ملك خپل ځيني سياسي او نظامي رقيبمان هم ونيول چه په هغو كې د جنبش ځيني لوړ پوړي چارواكي شامل و د مثال په توگه غلام حيدر جوزجاني چه په مزار شريف كې ونيول شو او د هغه مري په ميمنه كې پيدا شو او همداراز ريس عمر باي چه شيرغان يو لوي مشر شمير كيده او سلام پهلوان چه د شيرغان د ازبكو په منځ كې يي خورا ډير نفوذ درلود هم د ملك له خوا ووژل شول .

يو دريوړ چه د متحدو ځواكونو له خوا د ملك سره نيول شوي دي لندي گذارش يي وركړي دي :

زه د كندهار ولايت څخه يم (نوموړي د خپل د هستوگني ځاي او نوم ونښود) كله چه مونږ شيرغان ته ورسيدو هلته مو يوه قرارگاه جوړه كړه او له هغې وروسته مو د مزار شريف پخوا حركت وكړ . كله چه د ملك او طالبانو تر منځ جگړه ونښته او سخته شوه نوموړي وايي چه له دو نورو ملايانو سره يي غوښتل چه د مزار ښار نه ووځي او د مزار د هوايي ډگر پخوا روان شول چه د بريد لاندې راغلل او دوه ملگري ووژل شول او نوموړي اسير شو او په دي لړ كې يو ډير شمير لوړ پوړي طالبان ووژل شول او يو څه يي هم تسليم شول .

د ملك يوه قوماندان چه ظاهر نوميده مونږ د مزار محبس ته يوړو دا چه زمونږ شميره ډيره وه نو په هغه ځاي كې چه مونږ ته تعين شوي و مونږ خوزيدلي هم نشو او بله دا چه مونږ ته يي ډير لږ خواره راکول چه حتي مونږ الوتونكي نيول او هغه به مو خورل . هغوي مونږ ټول وهلو ټكولو او د هغوي د وهلو ټكولو له كبله چه زه يي ووهلم اوس زه جنسي ناتواني لرم . د اي سي ار سي كاركونكو كله نا كله مونږ ته خواره راوړل .

يوه شپه په پوځي يونيفورم باندي سمبال كسان راغلل او وويل چه څوك چه د كندهار ولايت دي پورته دي شي هغه اسيران چه د كندهار و هغوي ټول كړل او مونږ ته يي وويل چه د تبادلې كار روان دي او زمونږ عكسونه يي واخيستل او زمونږ لاسونه يي شاته وتړل او په يوه كانټينر كې يي واچولو . په هغه كانټينر كې چه زه وم هغه ټولو له اسيرانو څخه ډك و او هغ هغې ورځې تر شپي پوري په هماغه تړلي كانټينر كې پاتني شولو او ځيني زمونږ ملگري په كانټينر كې د هوا د نلرو په اثر مړه شول . دغه لاري چه مونږ پكښي و ټوله ورځ لاره ووهله او وروسته ودرېدله او هغوي مونږ په ۳۰ نفرې گروپونو كې له نوموړي لاري څخه چه د هر گروپ تر منځ وقفه موجوده وه را كوز كړو او كله يي چه له لاري را كوز كړو وموليدل چه په يوه لويه صحرا او يا دشته كې يو هغوي وروسته ددغو اسيرانو لاسونه يو بل سره وتړل او پر مونږ باندي يي دزي شروع كړي

مونږ لا په لاري که و او د نوموړي لاري د کانتینر له ورو سوریو څخه مو لیدلای شول او کله به یې چه دزي کولي نو بیا به یې مونږ ته ریزونه ورکول زه به وروستي گروپ کي وم کله چه هغوي غوښتل مونږ له لاري څخه کوز کړي مونږ مقاومت وکړ او دعاوي مو کولي خو هغوي مونږ په زوره تېله کړو او له لاري څخه یې را کوز کړو او په دري لیکو کي یې یو بل ته مخامخ ودرولو کله چه هغوي پر مونږ دزي شروع کړي زه پر ځمکه ولویدم او نور زما پر سر را ولویدل . وروسته چه دزي خلاصي شوي م اوریدل چه یوه ویل چه راځي د هر یوه پر سر هم یو دز وکړو خو ز د ټولو هغو اسیرانو چه ووژل شول تر لاندې پروت وم او پر ما کومه مرمي ونلگیده . وروسته لدې هغوي د مونږ څراغونه روښانه کړ او روان شول ما پدې وخت کي غږ وکړ چه څوک ژوندي دي ؟ مونږ دري تنه و او یو په مونږ کي ټپي و او مونږ نشوای کولای چه له نوموړي سره مرسته وکړو . مونږ په هماغه شپه د تاشقرغانو خواته روان شولو او وروسته له خو ورځو تاشقرغان ته ورسیدو او وروسته له هغه ځایه کندز ته ولاړو ملا داد الله او ملا برادر (د طالبانو دوه لور پوري قوماندانان چه چه په کال ۱۹۹۸ - ۲۰۰۱ کي په ډیرو ډله ایزو وژنو تورن دي ددي لپاره لاندې صفحي وگوري) په کندز کي وه او مونږ یې کندهار ته واستولو .

یو بل تن له د دغو زندانیانو له ډلي څخه داسي وايي چه زه د ۲۸ تنو نورو طالبانو سره د مزار په هوايي ډگر کي ونیولي شوم او بیا مونږ ټول شېرغان ته واستول شو او هلته د ملک پوځیانو مونږ هر یوه ډیر وهل ټکول راکړه او په یوه اتاق کي یې له ۱۵۰ نه تر ۲۰۰ تنو اچولي و . مونږ ته یې ډیر لږ خواړه راکول او ځيني وخت به یې ورځي همراکولي . هغوي مونږ یو ه ځای ته یووړو چه له هري خوا ترلي سیمه وه زه په دغه ځای کي دو هفتي پاتي شوم او وروسته یې د میمني زندان ته انتقال کړو . مونږ سره په دغه زندان کي د طالبانو څلور وزیران هر یو ملا منصور د هوانوردی وزیر ، ملا عبدالرزاق د کورنیو چارو وزیر ، ملا محمد صادق د ملا رباني سکرتر ، ملا حاجي فضل محمد د باندینیو چارو د وزارت سرپرست . هغوي د فیض آباد سیمي ته هغه ځای کي چه ملک خپله اداره جوړه کړي وه واستول شول . په زندان کي قوماندانانو مونږ ته وویل چه ۷۰۰ تنه طالبان د میمني ښار په زندان کي دي . یوه ورځ د زندان مسولینو مونږ ته امر وکړ چه راټول شو او کندهاریان یې یوي خواته کړل . د هغو شمیر ۳۰ تنو ته ورسې او ورسته یې هغوي په یوه لاري که بار کړل او عسکرو وروسته مونږ ته وویل چه هغوي تبادلې شول او خپلو کورونو ته ولاړل . په اوني کي دوه دري ځلي دا عمل تکراریده د څو ورځو په تیریدو سره یوه سرتیري سره چه مونږ ښي اړیکي درلودي مونږ ته وویل چه ستاسي انډیوالان مو چه د تبادلې په بهانه یورل ټول مو ووژل . ما هلته یو جنرال پیژانده او هغه ما او زما څو تنه ملگري له مرگه وژ غورل مونږ یو بل د ښونځي له دورې پیژانل .

کله چه دوستم دوهم ځل راغي زمونم د ۷۰۰ ملگرو له ډلي صرف ۱۳۰ تنه ژوندي پاتي و چه بیا مونږ د تبادلې لپاره شېرغان ته راوستل شو او وروسته بیا کندهار ته را ولیدل شو .

د بشري حقونو عالي کمسیون د لومړنیو تحقیقاتو په لړ کي دا څرگنده شوي ده چه په هغو ځایونو کي چه طالبان په ډله ایزه توگه وژل شوي و دوه ځایونه معلوم کړيدي ، یوه هغه دشته چه هلته د طالب وژل شویو جنگیالیو جسدونه چه لاسونه یې شاته تړل شوي و لیدلي دي او بل په یوه سیمه او ۹ څاه گانو کي چه په سلهاو طالب جنگیالی په زوره ور اچول شوي و خو پدې اړه لا تر اوسه کامل تحقیقات ندي شوي .

د افغانستان د اسلامي امارت په دور کي د بین المللي او بشري قوانینو څخه تیري

۷،۱ تاریخچه

طالبان په افغانستان کي وروسته له هغي گډوډي څخه چه په ۱۹۹۲ کال کي رامنځ ته شوي منځ ته راغلل . په کال ۱۹۹۴ د کندهار ولایت د رقیبو قوماندانانو تر منځ تقسیم شوي و او هغه شورا چه نجیب الله د حکومت د سقوط نه وروسته مجاهدینو د ښار او چارو د کنترول لپاره ټاکلي وه ناکامه پاتي او تجزیه شوه او د کندهار ښار د گروگان نیوني او جنسي تیريو له کبله شهرت ته ورسید . له نوموړي ښار څخه بشري سازمانونو وتلي و . او قوماندانانو د ښار په ټولو سیمو کي او کندهار سپین بولدک پر لویه لار پاتکونه او پوستي جوړي کړي وي او پر عامو خلکو او یو پر بل باندي یې تیري کول .

د مونوړي په لومړیو موقفانه عملیاتو کي د یوه پوځي ډلي د قوماندان خلع سلاح کول کوم چه په یوي نجلي یې جنسي تیري کړي و نومړي قوماندان یې خلع سلاح او بیایي اعدام کړ . ذالپان چه خپل خوزښت شروع کړ نو ډیر ژر یې د پاکستاني مقاماتو پام ځان ته وگرځاوه او د هغي د حمایت لاندې راغلل د پاکستان اقتصادي مرسته او پوځي پشتیباني له طالبانو څخه په یو ځانته بحث کي وروسته له مستندو اسنادو سره وړاندې کيږي . د نوموړي ډلي پو ځي او اکمالاتي [اري د پاکستان استخباراتي سیستم اي اس اي په غاړه واخستي کوم چه په خپل وخت کي یې د مجاهدینو مختلفو ډله سره یه ۱۹۸۰ لسیزه کي هم همداراز مرستي کولې . او یو څه نورې مرستي د طالبان ډلي سره هغو تجارانو کولي چه د دوي تجارتي مالونه به د نوموړو سیمو نه تیریدل . د مثال په ډول په ۱۹۹۵ کال کي د هرات د نیولو په درشل کي پاکستان طالبانو سره خورا ډیري لوژستیکي او د وسلو

مرستي وکړي چه په پاي کي طالبان د هرات په نيولو بريالي شول . او همداراز طالبانو د هغو تجارانو حمايت تر لاسه کړ چه په کوپټه کي اوسيدل او اسما عيل خان له هغوي څخه ډيري لويي مالي اخيستي .

د څو محدودو ورځو په ترڅ کي طالبانو وکولاي شول چه د کندهار ښار د هغه ځاي د قوماندانو څخه ونيسي او هغوي ټينښتي ته مجبور کړي . چه پدي لړ کي طالبانو ته د وسلو او مهماتو يو لوي زيرمه تون او څو جت او هليکوپترونه او تاکونه گوته ورغلل او پدي لړ کي يي د نجنو ښونځي وتړل . د کندهار وروسته طالبانو و کولاي شول چه د زابل از ارزگانو ولايات د يوې لنډي جگړي وروسته لاس ته راوړي او د هلمند ولايت کنترول يي د ۱۹۹۵ کال د جنوري په مياشت کي لاس ته راوست . غزني ولايت هم د جنوري په مياشت کي ددوي لس ته ورغي او له هغه ځايه د طالبانو پو ځونو د حکمتيار له پو ځونو سره په ميدان وردک ولايت کي جگړي پيل کړي . د نوموړي کال د فبروري په ۱۴ نيټه حکمتيار خپل مرکز په چهارآسياب کي طالبانو ته پرېښود او څپله د سروبي په خوا وتښتيد او د حکمتيار له ځواکونو څخه په چهارآسياب کي د راکتونو مختلف ډولونه لکه اورگان - پي ام ۲۱ ، پوځي مهمات او يو هليکوپتر طالبانو ته پاتي شول .

طالبانو په ۱۹۹۵ کال کي کابل په مکمله توگه تر خپل تهديد او گواښ لاندې راوست او په همدې کال کي يي د هرات ښار هم ونيو . د طالبانو سياست د کندهار او هرات کي ښه روښانه شو ولي چه دوي ټول ښځينه ښوونځي وتړل او ښځي يي د کار کولو څخه په دولتي اداراتو کي منع کړي د شريعت د حکمونو د جاري کولو سره سم بي ښځو ته امر وکړ چه له خپلو کورونو څخه باندې وتلي نشي (د روغتيايي ستونزو په موقع کي ښځو حق درلود چه له کور څخه ووځي) . د شريعت د احکامو د تطبيق لپاره طالبانو يو ځانگړي وزارت جوړ کړ چه د امر بالمعروف او نهي عن المنکر وزارت نوميد او ددې وزارت غړيو دا دنده درلوده چه عامه وگړي او طالبان د شريعت لاري ته راوبولي . د طالبانو اداري جوړښت ډير ټينگ او منسجم و او د ځيني مهمو ولاياتو والاينو مستقيما د ملا عمر څخه هدايات تر لاسه کول .

د طالبانو د رهبري شورا ۲۲ غړي درلودل چه ملا عمر د هغوي په سر کي ځاي درلود طالبانو خپل تشکيلاتي جوړښت ته ښه وده ورکړي و او د معلوماتي ټينگي اداري او قوماندو واک يي درلود . په ټوله موده کي ملا عمر او د نوموړي د اعتبار خلکو په کندهار د مهمو چارو د پريکړو صلاحيت او واک درلود او مهمي سياسي نظامي چاري يي پلانگاري کولي او د طالبانو تشکيلاتي جوړښت د هغوي قوماندانانو ته دا اجازه ورکوله چه نوموړي قوماندانان د چارو د پر مخ بيولو لپاره مستقيما له کندهار سره په ارتباط کي شي . ملا عمر د لور پورو قوماندانانو په تعين او تقرر کي خپل واک تر اخره پوري وساته او ملا عمر د ټولو جگړو مستقيمه اداره له کندهار څخه د مخابراتي په ذريعه کوله .

طالبانو په ۱۹۹۵ کال په کابل ښار باندې ډير راکتي بریدونه وکړل او دغه بریدونه معلومولا له هغو سيمو څخه کيدل چه د حکمتيار پوځونو هم په يوه وخت له هغو څخه گټه اخيسته . د ۱۹۹۶ کال د سپټمبر په ۱۱ طالبانو وکولاي شول چه د جلال اباد ښار ونيسي چه له هغې څخه وروسته د همدې کال د سپټمبر په ۲۶ نيټه يي د کابل ښار ونيو . د کابل د ښار د نيولو سره سم د پواځني دوره سرسخته رقيبې او په ضمن کي د طالبانو دښمنان لکه دوستم ، خليلي او مسعود له کابل څخه وتښتيدل او وروسته يي د طالبانو پر ضد يو تړون جوړ کړ چه په کال ۱۹۹۷ کي دوه نور گوندونه اسلامي اتحاد او د نجات ماي جنبه هم دغه تړون ورشامله شوه .

د هيوادو په ډيرو سيمو کي د طالبانو او د هغوي د رقيبېانو تر منځ خورا سختي جگړي رواني او هر يوه غوښتل چه خپلو سيمو ته پراختيا ورکړي پدي لړ کي طالبانو په کابل کي يو داسي استخباراتي سيستم جوړ کړ چه قاري احمد الله يي مشري په غاړه درلوده او د هغوي مېشت ځاي د پخواني څاد تعمير ته نږدې د صدرات د ماني اړخ ته موقعيت درلود . د ۱۹۹۷ کال د اکتوبر په مياشت کي ملا عمر د افغانستان د اسلامي دولت نوم د افغانستان اسلامي امارت کښيښود .

د ۱۹۹۷ کال د مې په مياشت طالبانو په لومړي ځل په شمال د مزار شريف په ښار يوه لويه ماته وخوړه او په زرگونو خپل سرتيري يي له لاسه ورکړل . طالبانو د ۱۹۹۷ کال د سپټمبر په مياشت د مزار د نيولو لپاره بيا يوي نوي تلاش پيل کړ خو په پاي کي بيا هم مات او شاتگ ته مجبور کړاي شول .

د ۱۹۹۸ کال څخه وروسته په ملا عمر باندې د پهرنيسانو تاثيرات ډير شول او اسمه بن لادن چه په ۱۹۹۶ کال د جلال اباد د شورا په بلنه لهسودان څخه هغه ولايت ته راغلي و په ۱۹۹۷ کال کي چه کله طالبانو کابل ونيوه نو نوموړي هم د طالبانو په بلنه کندهار ته ولاړ . طالبانو د اسمه بن لادن سره د اړيکو درلودلو په تور په ۱۹۹۹ کال کي په يو لړ بين المللي بنديزونو سره مخ شول چه وروسته دغو بنديزونو په ۲۰۰۰ کال کي پراختيا ومونده او پر طالبانو باندې ي د پيرودنه بنده کړه خو هيڅکله هم دا بنديزونه هومره جدي نه وه .

د طالبانو د دورې لوي بشري ضد جنايات د ۲۰۰۱-۱۹۹۷ کال په لړ کې واقع شوي کله چې هغوي په ډيرو سيمو کې د مقاومت سره مخ شول . ددې مقاومتونو د ختمولو لپاره طالبانو د بناريانو په وژنو ، د غير پوځي وگړو په وژني د کليو او کورونو ، باغونو او د خلکو د زراعتي ځمکو په اور اچولو يې پيل وکړ . طالبانو هم لکه د تنظيمونو په څير د اسيرانو په شکنجه کولو کې بر لاسي و . خو په دغه گزارش کې مونږ د نوموړي په ډول د طالبانو په دوره کې د ځينو وژنو چې د جنګي جناياتو يوه برخه ده رڼا اچوه .

د طالبانو مته او په شا تګ په مزار شريف کې په ۱۹۹۷ کال ددې لامل وگرځيده چې هغوي د انتقام اخيستو لپاره يې د مزار شريف په دوو کليو کې ۸۳ تنه بي گناه وگړي په ډله ايزه توګه ووژل . د يوه خاص گزارشگر په وينا چې طالبانو د قل محمد په کلي کې ۵۳ تنه بي گناه وگړي ووژل او د ۲۰ کورونو په شاوخوا کې يې وسوځول . د نوموړي کلي مشران وايي چې طالبان وروسته له غرمې کلي ته را داخل شول او د خلکو د کورونو دروازي يې وهلي او پوښتنه يې کوله چې د چا سره وسله شته . خو کله به چې کوم يو دروازه خلاصه کړه او دوي ته به يې وويل چې مونږ وسله نلرو نو په هغه ځاي کې به د طالب جنګيالو لخوا په گوليو وپښتل کيده . او چير به کوم چا دوي ته خپله وسله ورکړه نو بيا به د هماغې وسلې په ذريعه وپښتل شو . د نوموړي کلي ځيني بزگران د کورونو په سر کې د طالبانو د سرتيرو لخوا ووژل شول چې له دغو وژل شويو سره د کار کولو څيزونه موجود و . د نوموړي کلي ۱۵-۱۴ تنه ځوانانو د نيولو وروسته هوايي ډگر ته چې نوموړي کلي ته نږدې و يوړل شول او هلته وروسته له ډيري شکنجې ووژل شول .

د شيخ آباد په کلي کې د طالبانو له بري وروسته صرف سپين ربري وگړي پاتې و او نور ټول د طالبانو له ډاره تښتېدلي و . د يوه خاص گزارشگر په وينا چې طالبان نوموړي کلي ته ننوځي او ۳۰ تنه ددې کلي سپين ربر د شکنجه کولو وروسته وژني او د هغوي د وجود ځين برخي پرې کوي . په نوموړو وژنو کې امکان لري چې هغه پښتانه قوماندانان هم شريک اوسي چې طالبانو ته تسليم شوي و . نوموړو ډله ايزو وژنو ته ورته وژني په نورو کليو کې هم واقع شويدي .

يو کال وروسته يعني په ۱۹۹۸ کال کې طالبانو د پاکستان په مستقيمي مرستي وکولي شول چې د مزار بنار په مکمله توګه تر خپلي ولکي لاندي راولي او ددې سره سم يې ۲۰۰۰ کسان چې اکثريت يې غير پوځي هزاره وگړي و د خپلو وژل شويو په بدل کې په ډله ايزه توګه ووژل د نوموړو پېښو ثبوت لاندي راغلي دي . د باميانو ولايت د سپتمبر په ۱۳ نيټه د طالبانو لخوا ونيول شو او طالبانو په ۱۹۹۸ کال کې د شمال په ډيرو سيمو خپل واک ټينګ کړ خو په شمال لويديځ کې د بلخاب د ولسوالي په نيولو کې کامياب نشول چې وروسته ددې سيمي د طالبانو د ضد ځواکونو په يو لوي مرکزيت تبديل شو . چې وروسته جگړو د هزاره جات په لرو سيمو کې زور وموند او په نوموړو سيمو کې د مخالفينو مقاومت ددې لامل وگرځيده چې طالبان د ډچ اخستولو عملياتو ته اړ باسي او په پايله کې په دغو سيمو کې طالبانو د عامه وگړو په زورونو شروع وکړه .

ددغو پېښو جزيات په مستنده توګه په لاندي کې راغلي دي . طالبانو د ۱۹۹۹ د جولاي په مياشت کې د کابل په شمال کې د شمالي په سيمه کې يو لوي پوځي عمليات شروع کړل او په دې لړ کې يې د مخالفينو ډير پو حيان ووژل دخلکو باغونو او کورونو ته يې اور اچوه چې دغه ټول کارونه د خلکو څخه د انتقام اخيستنه چې ولي هغوي د دوي له مخالفينو څخه ملاتړ کوي او بل دا چې طالبانو غوښتل چې پدې توګه خلګ ددې سيمي څخه وباسي .

په شمالي سيمو کې د ۲۰۰۱-۲۰۰۰ کلونو په ترڅ کې د طالبانو له خوا د خلکو عامو وژنو دوام وموند او ۲۰۰۰ کال د مي په مياشت د رباطک په غاښي کې چې د بغلان او سمنگانو د ولايتونو په سرحد کې واقع دي ۳۱ تنه د اسماعيلي د مذهب وگړي د طالبانو لخوا په ډله ايزه توګه ووژل شول . د ۲۰۰۱ کال د جنوري په مياشت کې په هغه جگړه کې چې د طالبانو او د وحدت و حرکت د ترکيبي ځواکونو تر منځ په يکاولنگ کې واقع شوي په پايله کې طالبانو ددغي ولسوالي ۱۷۶ تنه عام وگړي په ډله ايزه توګه ووژل او نوموړي جگړي د ۲۰۰۱ کال د جون تر مياشتي دوام پيدا کړ په پای کې طالبانو د يکاولنگ بنار ته اغور واچاوه او د شاته تګ په موقع يې ډير غير پوځي وگړي ووژل .

۷،۲ په مزار شريف کې ډله ايزي وژني

د ۱۹۹۸ کال د اګست د مياشتي په ۸ نيټه طالبانو وکولاي شول چې د مزار شريف بنار ونيسي يوه اووني وروسته د طالبانو پوځيانو په نووري بنار ۲۰۰۰ په بنارخوا کې چې ډيري يې غير پوځيانو و ووژل .

نوموړي گذارش د بشر د حقوق د موسسي د يوه راپور څخه اخيستل شوي دي . چه نوموړي گذارش په مزار شريف كي د ډله ايزو وژنو په نامه د نوموړي موسسي له خوا خپور شوي و .

طالبانو د بريد څخه دمخه د مزار په ښار باندي د بلخ د ولسوالي د پښتنو چه په اسلامي حزب پوري يي تړاو درلود د طالبانو ملاتړي شول او طالبانو ته يي د مزار ښار ته د ننوتو اجازه ورکړه . د تيري تجربې د درلودو له امله (لکه تير کال غوندي چه جنرال ملک دوي مزار ته راوستي و تيرو فصلونو ته دي مراجعه وشي) طالبان مزار ته داخل نشول او په بلخ كي دمه شول او د حزب اسلامي ځواکونو د وحدت هغه پوځونه چه د جگړي په لومړيو ليکو كي پراته و محاصره کړل دا پوځونه عموما له باميانو څخه مزار ته راغلي و او بلخ ته نژدې د زيني په کلا او تخته پل که ميشت و . د اسلامي حزب پوځيانو وکولاي شول چه په نوموړي سيمه كي د وحدت د گوند له ۱۵۰۰ نه تر ۳۰۰۰ پوځيان په محاصره كي راولي او وروسته بيا طالبانو پر هغوي بريد و کړ چه له دغو پوځيانو څخه هيڅوک هم ژوندي پاتي نشول و تول د طالبانو له خوا د زيني په کلا كي ووژل شول . خو بيا هم له هغي جملې څخه ۷۰۰ تنو وکولاي شول چه له نوموړي سيمي نه په تينسته بريالي شي او نوموړي د محاصري د ليکو نه د حيرتانو پخوا تينسته کوله خو دا چه نوموړي سرتيري پياده و او په مقابل كي طالبانو د خپلو پيکپ موتر په واسطه هغوي تعقيب کړل او د هغوي له ډلي څخه هم ډير سرتيري ووژل . دا ډيره مشکله خبره ده چه د هغو وژل شويدي دقيق شمير معلوم شي چه طالبانو د جگړي په وخت او يا دا چه هغوي يي اسيران نيولي او بيا وژل شوي .

د يوه عيني شاهد په وينا چه د مزار شريف ښار په لويديز كي د اگست د ۸ نيټي په ۹:۳۰ د ډزو غبر اوريدل کيده او د سيمو خلکو ځان سره داسي فکر کاوه چه گواكي د متحدي جبهې د غرو تر منځ کومه جگړه نښتي ده خو کله چه وروسته معلومه شول دا د طالبانو پوځيانو و چه سيمي ته ننوتلي و او د وحدت د گوند د پوځيانو په تعقيب كي او خلکو طالبان د هغوي د تورو پيکيو او سپينو بيرغونو له مخي وپيژاندل . دغه عيني شاهد وايي چه د اگست په ۶-۵ نيټه دولتي دفاتر د جميعت د پوځيانو لخوا ولوتل شول ولي چه دوي ويل چه بايد هغه د ارزښت وړ څيزونه چه په دفاترو كي موجود و بايد د دښمن لاس ته ورنشي او پدي بهانه يي تول دولتي وسايل له دفترونو څخه ولوتل . نوموړي وايي چه د طالبانو د راتگ نه څو ورځي دمخه ځيني هزاره کورنيو د مزار ښار پريښود او پدي لړ كي د وحدت گوند لخوا ۷۶ تنه پښتانه نيول شول چه د طالبانو په راتگ سره ازاد شول .

داچه د مزار په نيونه كي طالبانو سره د بلخ پښتانه يوځاي و او هغوي ته تول مهم دولتي تاسيسات معلوم و نو طالبانو په ډير لږ وخت وکولاي شول چه په دغو تاسيساتو خپل واگ تينگ کړي . يوي پاکستاني راديکالي ډلي چه د سپاه صحابه په نامه ياديري په مزار شريف كي د ايران د دولت قنسلگري ته ورننوتل او هلته يي ۸ ايراني ديپلوماتان او او يو ژورناليست ووژل . د وحدت د گوند پوځيانو د مزار ښار له يوه اړخ نه وکولاي شول چه ځان وباسي خو د نوري په شاتگ وخت كي يي په هر شي او هر چا ډزي کولي او طالبانو هغوي تعقيبول . د وحدت د گوند لوي قوماندان په مزار كي حاجي محمد محقق او د هغوي نور لور پوري چارواكي د هليکوپتر په ذريعه له ښار څخه وتښتيدل .

د بشر د حقوق د ناظر په وينا کله چه طالبان مزار ښار ته ننوتل په لومړيو شيبو كي يي ډير غير پوځي او ځيني مشکوک کسان ووژل او دهغوي سرتيرو په نامشخصو بريدونو كي د ښار په کوڅو ، د هستوگني په سيمو ، د ښار په واټونو او بازارنو كي ډير غير پوځي خلک ووژل چه خلکو په دي وژنو ليوڼي وژني نوم کښيښود . لاندي گذارشات د بشر د حقوقو د موسسي له گذارش څخه اخيستل شوي دي . يوه ښځه د عيني شاهد په ډول داسي وايي چه نوموړي په هغي ورځي وليدل چه يو ماشوم چه په يوه کراچي كي يي ډوډي خرڅوله ، يوه ښځه چه يوه مجلس ته روانه وه ، او يوه نارينه چه غنم يي د اوږه کولو لپاره ژرندي ته وړي و په دغو نا مشخصو ډزو كي وژل شوي و . ډير تجاران هم پدي ورځي ووژل شول ولي چه د طالبانو سرتيرو د ښار په واټونو او کوڅو كي په هر لوري ډزي کولي . او پدي مقصد يي له هغو موټرو ځيني کار اخيستنه چه سر باندي يي ماشيندار نصب شوي و . يوه شاهد چه ديوې هټي د بام څخه نوموړي صحنې کتلي دي داسي وايي :

ما د نوموړي بام له سره کولاي شول چه ووينم چه دود د لويديځ لخوا راتلو . د خپلي هټي څخه ووتم او د خلکو منځ ته ورغلم هلته مي وليدل چه خلک د ښار د لويديځ خوا په تينسته دي ځکه چه په نوموړي سيمي كي هر چ ومرج شروع شوي و . خلکو هري خواته منډي وهلي او په ښار او کوڅو كي هټي چور شوي وي او ما يو سري وليد چه وويل يي چه دا څه حال دي چه کولي ژلي شاتنه اوري . ددي له امله چه ډيري ډزي و نوزه خپل کورته ولاړم او زما د کور له کرکي نه هر څه ښکاره کيدل او ما د خلکو فريادونه او د طالبانو پيکپونه او سپين بيرغونه ليدل .

يوي ښځي د خپل ديارلس کلن زوي د مړيني داسي وويل :

زما زوي په يوه د غالپو جوړولو فابريکه كي کار کاوه او د جگړي په لومړي ورځ د روضي مبارکي خواته په ډزو ووژل شو (يو شمير خلکو ماته وويل چه زما زوي مخکي له مړيني ويل چه مونږ له کابل څخه مزار

ته راغلو چه ژوندي پاتي شو او زه مرم . نه پوهيرم چه زمونږ د کور سرپرستي به څوک کوي ؟) نوموړي ميرمن وايي چه ما خپل زوي ونليد .

په راتلونکو ورځو کې طالبانو په ښار کې يوه منظمه او سيستماتيک لوتون د هزاره گانو ، تاجکانو او ازبکانو د پيدا کولو په مقصد شروع کړ چه د هزاره گانو نيول په لومړي قدم کې و ځيني يې د شيعه والي او ځيني يې د هزاره والي پخاطر نيول ولي چه په ۱۹۹۷ کال کې د طالبانو پر ضد د هزاره ميشتو سيمو څخه پاڅون شوي و . د نوموړي کور په کور لټون په دوران کې په سلهاو تنه هزاره نارينه او هلکان ووژل شول دادددي لپاره تر شول چه طالبانو ته دا اطمینان حاصل شي نوموړي خلک بيا ونشي کولاي ددوي په مقابل کې را پورته شي . يوه عيني شاهد د بشر د حقوق موسسي ته وويل :

په ډيرو پېښو کې د هزاره کورنيو نارينه نيول کيدل او د و هلو ټکولو وروسته په ډزو سره وژل کيدل په دي ترڅ کې د ځينو غاړي پرې کيدې . په داسي حال کې چه په دغو پېښو کې اکثرا وژل شوي کسان هزاره گان و خو عيني شاهدان وايي چه په نوموړي وخت کې يې د تاجکانو او ازبکانو مړي هم ليدلي دي . نوموړي گذارش يو تاجک وگړي د اگست په ۱۰ نيټه ورکړي و .

زه د بخدي په کارته کې وسيدم کله چه طالبانو ښار ونيولو نودري ورځي وروسته يې زمونږ سيمه محاصره کړه او د هزاره گانو د پيداينست لپاره يې کور په کور لټون پيل کړ . هغوي به زمونږ څخه پوښتنه کوله چه د هزاره گانو کورونه چيرته دي . زمونږ په گاوندې توب کې يو کور هزاره گان وسيدل چه دوي څلور تنه و چه يو تن يې د همدې کور ميلمه و او ددوي پوښتنې ته راغلي و او يو بل تن چه تاجک و ددوي په کور کې يې کار کاوه . طالبانو مونم ټول نارينه له دغې سيمي څخه ونيولو او يوي لاري موټر ته يې واچولو او زمونږ لاسونه يې تړلي و خو د هغو څلورو هزاره گانو لاسونه يې ډير کلک تړلي و . له نورو سيمو څخه هم ډير کسان نيول شوي و . نوموړي څلور تنه کوم بل ځاي ته يوورل شول او مونږ سره په موټر کې دوه نور هلکان چه هزاره گان و موجود و . کله چه زمونږ موټر د بازار سيمي ته راوړسيد نو موټر ودرید او طالبانو هغو دوه هزاره هلکانو ته وويل چه راکوز شي او هغوي ته يې وويل چه د بازار شاخواته څلور لاري ته دي ولاړ شي . يو طالب وسله وال هغوي تيله کول چه بيا يې په سر باندي په گوليو وويشتل . وروسته ما ته وويل شول چه هغه څلور نور هزاره گان د مهديي تکيه خاني ته پېول شوي و او وروسته هلته وژل شوي و . خو دا بايد ووايم چه دغه ټول وژل شوي هزاره گان کارگران و او پوځيان نه و او د هر يو عمر د ۱۹ ۲۰ کلونو تر منځ و .

د طب يوه محصل دا شاهدي ورکړه چه هزاره گانو په روغتونو کې د هزاره گانو په لټه کې و نوموړي وايي : ما پخپله دو هزاره هلکان وليدل چه يو يې ۱۳ کلن او بل يې ۲۰ کلن و چه د هغوي له جملې څخه د يوه لاس هم مات شوي و . طالبان روغتون ته راغلل او غوښتل يې چه دغه دواړه له ځانه سره يوسي خو د روغتون د هغوي مخه ونيوله خو دطالبانو سرتيري يو وروسته راغلل او هغوي له ځانه سره يوورل .

د ښار پېښو سره طالبانو خپل نوي والي وټاکه چه ملا منان نيازي نومیده . نوموړي والي د لمانځه په خطبو کې خلکو ته ډير کلک گواښونه وکړل او هزاره گان يې واجب القتل وبلل ځکه چه د طالبانو د ډله ايزو وژنو پر په هغو اچوله (۱۹۹۷) نوموړي والي هزاره گانو ته وويل او اخطار ورکړ چه هزاره گان يا د حنفي سني مذهب قبول کړي او يا دي له دي وطنه کوم بل ځاي ته ولاړ شي . همداراز نوموړي ټولو خلکو ته دا وويل که چيري څوک د هزاره گانو حمايت وکړي په سخته سزا په مواجهه شي .

د نوموړي والي په بله وينا کې داسي ويل شوي و چه هزاره گان مسلمانان ندي ، هغوي کافران دي ، هزارگانو زمونږ طالبان پدي ښار کې قتل کړ او نن مونږ هم بايد هزاره گان ووژنو . لکه څرنگه چه د بشر د حقوق موسسي ويلي دي : دا راز بياني او يا خطابي د طالبانو د اکثر و لور پورو چارواکو لخوا ورکړ شوي وي او په هغو کې په واضحه توگه اشاره شوي وه چه د هزاره گانو وژل يو روا کار دي او هيڅ کوم مسوليت چاته پدي اړوند نه راجع کيږي او د نوموړو مشران لخوا تايد او تصويب شوي خبر وه .

په زرهاو کسان د طالبانو لخوا نيول شوي او لومړي د مزار شريف په زندان کې او وروسته د شبرغان ، ميمني ، هرات او نورو زندانونو ته استول شوي دي . خوشي شوي زندانيان وايي چه هغوي په کانتينرونو کې نورو زندانونو ته ليردول شوي چه په هر کانتينر کې له ۱۰۰ نه تر ۱۵۰ کسانو پوري اچول شوي و چه د انسان لپاره داسي حالت د تحمل وړ ندي . په دوه مشهورو مثالونو کې داسي وړاندي شوي دي :

کله چه په يوه کانتينر کې ۱۳۰ تنه د شبرغان ښار ته انتقاليدل د ډيري تودي هوا او د اوبو د نشتوالي له امله کله چه نوموړي کانتينر شبرغان ته ورسيد په هغې ټول هغه زندانيان چه موجود و مړه شوي و چه دا راز پيښه د طالبانو په پرځه کې هم د جنبش لخوا په کال ۱۹۹۷ شوي وه . او د ملا نيازي په وينا چه دوي د اسيران د انتقال په وخت کې له غفلت څخه کار ندي اخيستي بلکه د انتقام يا غچ اخيستلو لپاره يې دا کار په عمدي توگه کړي دي . چه دا وينا د نوموړو تمايل د خلکو وژلو ته روښانه کوي .

۷،۳ د سر پل په ولايت کې ډله ايزي وژني د ۱۹۹۹-۲۰۰۰ کال په اوږدو کې

نوموړي اسناد چه وړاندي کيږي د طالبانو جنابيات د گوسفندي ولسوالي د غير پوځي وگړو په ضد (په ضد شورش عملياتو کې) چه په نوموړي ولسوالي کې د ۱۹۹۸-۲۰۰۱ په ترڅ کې د طالبان د اشغال پر ضد

پورته شوي و مستند کړي دي . نوموړي عمليات د هغو عملياتو سره يو ځاي تر سره شوي چې د پوځي خلکو پر ضد په نوموړي سيمه کې پر مخ بېول شوي دي . اگر چه په هغه وخت د طالب مخالفو وسلوالو د طالبانو په مقابل کې داسې مقاومت ندي بڼولې چې د خلکو او سيمې په گټه واي خلکه چه مدام يې تر يو وخته پوري مقاومت کړي او وروسته يې هغه سيمه خوشي کړيده او غير پوځي خلک يې د طالبانو کوټو ته ورکړي دي . د ۲۰۰۰ کال د جنوري څخه تر مارچ پوري طالبانو پنځه ځلي په دغه سيمه کې ډله ايزي وژني کړيدي چه په پايله کې يې ۹۶ تنه وژلي دي . په دغو پنځو مواردو کې د وژنو سره سم اور اچوني هم د طالبانو د پوځيانو لخوا تر سره شوي دي . په لومړي سر کې په قربانيان اسير نيول کېدل او وروسته به د هغوي لاسونه شاته تړل کېدل او بيا به په گوليو ويشتل کېدل . دغه ډله ايزي وژني د ځيني نورو پېښو او وژني سره يو ځاي تر سره شوي د چه طالبانو دا ټول جنايات د گوسفندي په ولسوالي کې د عملياتو په ترڅ کې کړي دي .

نوموړی ډله ايزي وژني د طالبانو د مشران لخوا د يوې ستراتيژي په حيث پر مخ بېول کيده او نوموړی وژني ددې لپاره سرته رسيدې چه د نورو سيمو خلک دس ته اړ باسي چه د طالبانو په مقابل ونه دريږي . د طالبانو هغو قوماندانانو چه په پورتنيو پنځو وژنو کې لاس درلود دادي : ملا عبدالمنان حنفي د لومړيو ليکو قوماندان ، دنوموړی مرستيال امين الله امين ، گود ملا عبدالستار ، يو بل تن لوي قوماندان ، ملا ولي جان ، يو والي او يو ساحوي قوماندان . په دغو عملياتو کې چه ډله ايزي وژني پکښې رامنځ ته شوي البته د طالبانو د ورو ساحوي قوماندانانو لخوا لوړ پوري چارواکي په دغو ډله ايزو وژنو څېر شوي و خو نوموړو مشرانو چه د دغو ټولو نيونو او وژنو څخه خبريدل خپلو پوځيانو او قوماندانانو ته يې مکافات ورکول او دوي پخپله هم په دغو جرمونو کې شريکان و .

د هغو وژنو پر بنسټ چه د طالبانو لخوا د دوه مياشتو په اوږدو کې سرته ورسيدلي دا په ډاگه شوه چه دی وژنو سيستماتيک او منځ ډول درلود چه په دوامداره توگه تر سره شوي دي ځيني لشکر کشياني چه د طالبانو لخوا په نوموړي سيمه کې وشوي موخه يې دا وه چه هغه غير پوځي کسانو چه د طالبانو په نيول شويو سيمو کې د مقاومت کړي جوړي کړي وي او دهغو د ماتولو په موخه تر سره شوي دي چه د طالبانو جرمونه د عامو وگړو په مقابل کې په گوته کوي . طالبانو په دې لړ کې ټول هغه غير پوځي خلک چه په سيمه کې اوسيدل د مخالفينو د فعاليت لپاره مسول گنل .

د ډله ايزو سر بيره په نوموړی سيمه کې طالبانو نور جنايات هم سرته رسولي چه دادي : د غير پوځي وگړو په خپل سر نيوني ، د محکمه کولو څخه پرته ډله ايزي وژني ، په زوره خلک له سيمه څخه ويستلو ته اړ ويستل ، د خلکو کورونو ته اور اچول د ډيرو تيري کونکو ډلو څخه په جگړه کې استفاده کول او د غير پوځي سيمو هوايي بمباردمان چه اکثرا د خلکو د ميسټ پر ځايونو تر سره کيدل چه په ډيرو دغو پېښو کې عام خلک وژل شوي دي .

د جگړې شرحه

د سنگچارک ولسوالي د ۱۹۹۸ کال د اگست تر مياشتې پوري اداره کيدله چه وروسته د مزار د نيولو سره نوموړی سيمه هم د طالبانو تر ولکې راغله . په نوموړی ولسوالي ازبکان ، تاجکان ، عربان ، هزاره گان ، شيعه سيدان او يو کوچني اقليت د پښتنو ميسټ و . چه طالبانو ددې سيمې دننولو څخه وروسته هلته داسې يوه اداره جوړه کړه چه د نوموړي ادارې په راس کې د افغانستان د جنوب لويديځ څخه لوړ پوري چارواکي او په دوهمه سطحه کې د محلي خلکو څخه د ولسوال تر کچه مقرر کړل . پداسې حال کې چه د سنگچارک ولسوالي له جگړو دمخه يوه ساده ولسوالي وه خو وروسته له دغې ولسواي څخه د گوسفندي ولسوالي او تکزار ولسوالي اداره هم له دغه ځايه تر سره کيده .

کله چه طالبانو په لومړي ځل وکولاي شول چه د افغانستان په شمال لويديځ کې ځيني سيمې ونيسي نو د بلخاب په لوري يې هم پر مختگ شروع کړ خو د مقاومت له کبله ناکام شول . د بلخاب ولسوالي په غيښو سيمو کې پرته ده چه د جگړو په دوران کې د شيعه سياسي ډلو د فعاليت ځاي و چه د ژمي لخوا ټولي تلونکي لاري هغي ولسوالي ته د واورو د ورېدو په وجه بندي دي . دا ولسوالي د طالبانو پر ضد د عملياتو يو امن مرکز و چه د ټولو ډلو څخه هلته سره را ټول شوي و او د هغوي لوژستيکي اړتياوي د هليکوپټر په ذريعه اكماليدلي .

هغو د طالب ضد قوماندانانو چه د بلخاب په شاوخوا کې ځاي پر ځاي و دادي : د جنېش د پخواني قوماندان عبدل چريک دوه ورونه (حاجي اميرالدين او کمال خان) ، مولوي ظريف او عبدالرحيم ديوانه د جميعت د تنظيم څخه ، د ۱۹۹۸\۱۹۹۹ کال د ژمي په دوران کې د بلخاب څخه د سنگچارک له ولسوالي څخه د طالبانو د په شا کولو په موخه په لاري واچول شول .

په لاندني گذارش کې د طالبانو د جناياتو ډيري نموني وړاندي شوي دي چه د نوموړو د جنايات د غير پوځي خلکو په مقابل کې ښيي چه د نوموړو خلکو په سيمو کې د طالب مخالفينو ژوند کاوه او دا هم ويل شوي دي چه څنگه طالب جنگياليو غير پوځي سيمې تر خپلو برېدونو لاندې راوستي ، همدا ډول دهغو محلي قوماندانانو

چه له طالبانو سره یو ځای شوي و او په دغه ډول یې غوښتل چه د خپلو رقیبانو څخه په سیمه کې غچ واخلي

د ۱۹۹۹ کال د مې په میاشت کې طالبانو یو ډیر شمیر جنگیالی د ملا برادر تر مشري لاندې چه تر څنگ ملا فاضل مظلوم د طالبانو لوی درستی. هم مرسته کوله د بلخاب د ولسوالي د نیولو په خاطر سیمې ته ولېږل خو دغو پوځنه د بلخاب د ولسوالي په نیولو کې بریالی نشول. ملا برادر د ۱۹۹۹ کال د جون په میاشت په بلخاب کې ماته وخوره او یوه لاری یې د سنگچارک خواته د مخالفینو لپاره پرېښوده. متحدې جبهې د شمال ختیځې خوا څخه فوري عملیات پیل کړل او دوه ځله یې د آب دري او امرخ سیمه ونیوله او په همدې ډول یوه بل برید د بلوچ په سیمه چه د آب دري اړخ ته پرته وه وکړه او هغه ځای یې د طالبانو له ولکې څخه وپسپته. او وروسته یې دې همدې لاری په آب دولگان و حمله وکړه د هغه ځای د نیولو وروسته یې د آب دري له لاری پر آب خور باندي برید وکړ او ځلي تر گوسفندي ولسوالي مخته ولاړل او ۱۰ ورځې یې دغه سیمې تر کنترول لاندې وې تر څو چه طالبانو پر هغوي برید وکړ. د طالبان له اړخه له هغې وروسته ډیر بشري ضد جنایات سر ته ورسیدل چه د هغوي پوځونه په دوهم ځل په ۲۰۰۰-۱۹۹۹ کال کې د گوسفندي ولسوالي د متحدې جبهې له ځواکونو څخه ونیوله. د مقاومت ځواکونو د ابدري او امخ په سیمو کې چه د سنگچارک جنوب ختیځ ته واقع ده خپلي لومړي لیکي جوړي کړي او له هغه ځایه بید طالبانو پر ضد مقاومت کاوه. خو طالبانو دوه ځلي د نوموړو سیمو د هستوگني او خلکو څخه ډک ځایونه ونیول او هلته یې د شورشیانو پر ضد عملیات وکړل چه ۲۰۰۰ کال تر جون میاشتي پوري یې دوام وکړ. د آب خور د نیولو وروسته د سیمې یو څه خلک د مولوي ظریف سره د ابدري او امرخ سیمو ته پناه یووړه او د طالبانو پر ضد یې کوم جدي پوځي تهديد جوړ نکړ. تر څو چه جنرال دوستم په ۲۰۰۱ کال کې هیواد ته راغي او خپل ځواکونه یې د سرپل ولایت واستول او د زارع په سیمه باندي یې یرغل وکړ.

د طالبانو هغه لور پوري قوماندانان چه د ډله ایزو وژنو مسوولیت یې درلود ملا عبدالمنان حنفي د گوسفندي او آب خور په سیمه کې شپږ میاشتي د لومړیو جکره ایزو لیکو قوماندان و (پدې موده کې هغه تصفیوي عملیات تر سره شوي چه د ۲۰۰۰ کال د جنوري څخه یې تر مارچ پوري دوام وکړ). نوموړی د هغو ټولو پوځونو مستقیم مسوولیت په غاړه درلود چه پدغه سیمه کې میشت و او همداسې د نوموړی مسوولیت پدغه سیمو کې په ډله ایزو وژنو کې مستند شوي دي. د یوه عیني شاهد په وینا چه عبدالمنان حنفي د خاسار د کلي د خلکو په ډله ایزه وژنه کې امر ورکړي و. نوموړی عیني شاهد وايي کله چه د خاسار د کلي مشرانو غوښتل چه دته ورشي او خبري ورسره وکړي، حنفي خپل موتر کې ناست و او میوه یې خوره او پدې حال کې یې خپل مرستیال ته مخ وراوه او ورته یې وویل چا دا ټول له دې ځایه یوسه او په گوليو یې ووله.

ملا ولي جان چه د جوزجان ولایت والي و هم په دغو عملیاتو کې سهم درلود او نوموړی هم په دغو وژنو کې لاس درلود او د هغو د اجرا په خاطر یې رهنمایي کوله.

گوډ ملا عبدالستار چه د افغانستان د لویدیځ څخه و اود طالبان یو لوی قوماندان په نوموړی سیمه کې شمیر ل کیده د آچابر په کلي کې د نهه تنو د وژني په وخت کې حاضر و.

امین الله امین چه د پاکستان د چمن له سیمې څخه و د سرپل د استخباراتو د ریس د مرستیال په توگه یې دنده تر سره کوله او په نوموړو جکرو کې یې د حنفي د مرستیال په توگه دنده درلوده نوموړی د خاسار د کلي د مشران په وژنه کې لاس درلود ځکه چه هغه له حنفي قوماندان اخیستي و چه غیر پوځي کسان ونیسي او هغوي په جلا ډلو وویشي او د وژلو لپاره یې یوسي.

د نوموړي سیمې طالب پلوه قوماندانانو د خلکو په نیونه او د هغوي په وژنه کې د حنفي او نورو طالب لور پورو چارواکو په قوماندان کار کاوه په نوموړو ډله ایزو وژنو کې یې فعاله ونډه درلوده چه نوموړو قوماندانانو نومونه دادي: چه د اغون د کلي اوسیدونکي و:

ملا جنت میر او خالق، دا هغه پښتانه محلي قوماندانان و چه له طالبانو سره یو ځای شوي و او د ډلو او حوت د میاشتو په عملیاتو کې چه د آب خور په سیمه کې تر سره شول فعاله ونډه درلوده او د عیني شاهدانو په وینا چه هغوي د ملا ولي جان او گوډ ملا ستار تر قوماندې عمل کاوه. قوماندان محمد میر د باز اغا حوي، قوماندان جنت میر د الغون د کلي څخه او قوماندان عبدالله د ملکانو د کلي د نوموړو سیمو د خلکو په غوښتنه په دغو سیمو کې ځای پر ځای شول خو وروسته دغو قوماندانانو د طالبانو لپاره ډیري اسانتیاوي او د آبخوړ او خاسار د کلیو د خلکو په نیولو او وژنو کې برابرې کړي

د طالبانو په وسیله د گوسفندي ولسوالي په تصفیوي عملیاتو کې چې د ۲۰۰۰ کال د جنوري _ مارچ د میاشتو په اوږدو کې تر سره شول د ډله ایزو وژنو مفصله څیړنه.

د خاسار د کلي د مشرانو ډله ایزه وژنه د ۲۰۰۰ کال د فبروري د میاشتې ۱۲ نیټه وروسته چې د مقاومت ځواکونو د مولوي ظریف تر مشري لاندې په دوهم ځل په گوسفندي ولسوالي کې ماته وخوړه او شاتګ ته مجبور شول نو د طالبانو لخوا په دغو سیمو کې یو شمیر تصفیوي عملیات تر سره شول . پدې ترڅ کې د خاسار د کلي یو شمیر مشرانو غوښتل چې د طالبانو له لور پورې چارواکو سره وگوري او له هغوي څخه د خپلو خلکو د امنیت ضمانت واخلي . ددغو استازیتوب آغاخان کولو . عبدالمان حنفي په سیمه کې د طالبانو لور پورې قوماندان او د سر پل والي گنل کیده . له نوموړي سره دهغه مرستیال امین الله امین هم موجود و او د خاسار د کلي د استازو سره یې له کتلو څخه ډډه وکړه او حنفي امین الله ته دنده ورکړه چې نوموړي استازي ونیسي او وروسته یې ووژني . امین الله نوموړي استازي سره جدا کړل او د بولدون سیمې ته یې یوړل او هلته د طالب جنګیالو لخوا په گولپو وویشتل شول . د نوموړي پېښې څرگندونې د استازو له ډلې یو تن وکړي چې مخته تر نیولو له هغه ځایه په تېښته بریالي شوي و .

په آبخور او اچابر کې ډله ایزې وژنې د ۲۰۰۰ کال د فبروري د میاشتې دوهمه نیټه (د نهو تنو وژنه د ټوپکو په ذریعه)

د ۲۰۰۰ کال د فبروري په دوهمه نیټه طالبانو د آبخور د کلي اوسیدونکي د آغا شاهنشاه په جومات کې راغونډ کړل . او خلکو ته یې اعلان وکړ چې خپلې وسلې راوړي او تسلیم یې کړي چې څو تنو خپلې وسلې طالبانو ته ور وسپارلي (پدې ډول هغوي یوه سیمه خلع سلاح کړه او خلکو ته یې یوه سهمیه تعیین کړه چې هغوي مکلف گرځولي و چې په هماغه اندازه وسله پیدا کړي) . د یوه عیني شاهد په وینا چې د متحدې جبهې وسله والو لږ مخته هغه سیمه پرېښي وه او خپلې وسلې هم له ځانه سره وړلې وې . طالبانو په لس هاو کسان چې غیر پو ځیانو ونيول او هغوي یې د مولوي ظریف په جومات کې سره غونډ کړل او شپه هلته ورباندې تیره کړه . د سهار د لمانځه څخه وروسته طالبانو د نوموړو خلکو لاسونه د هغوي په خپلو ټپکیو په ذریعه شاته وتړل او په پیکپ موټرونو کې یې بار کړل . هغه لوړپوړو طالبانو چې د نوموړی ډله ایزې وژنې ننداره کوله ملا ستار او ملا منگ وه . طالبانو نوموړي اسیران د اچابر کلي ته نژدې چېپه گردان ته ورکښته کړل او د خپلو اتومات وسلو په ذریعه ددغو اسیران یو گروپ ووژل . د نوموړي پېښې څخه یونن چې ژوندي پاتې شوي او ح نوموړي او اوس هم موجود دي . نوموړي له هغې چې د طالبانو په ډزو کې په درې ځایه ټپي کيږي وروسته د د هغه ځای د خلکو له خوا ژغورل کيږي او پناه ورته ورکول کيږي . هغه د نوموړي پېښې گذارش داسې اماده کړي :

د ۲۰۰۰ کال د فبروري له ۵ تر ۱۰ پوري په ایلمرب کې ډله ایزه وژنه (د سپکو وسلو د ډزو په واسطه د ایلمرب په کلي د ۲۲ تنو وژنه)

کله چې طالبان نوموړي کلي ته ننوتل د د ډوډي د خوړلو لپاره د کلي جومات ته ننوتل او وروسته یې د ټول کلي تلاشي او یا لټون پیل کړ او له ټول کلي څخه یې ۹۰ تنه اسیران ونيول او د حاتم باي په کور کې یې بندیان کړل . وروسته له هغه یې نوموړي بندیان په دوه ډلو وویشل او سپین بریږي یې خوشي کړل او ۲۶ ځوانان یې ځان سره وساتل او نوموړي ځوانان یې د یوې شپې لپاره په کلي کې په یوه کور کې بندیان وساتل . وروسته بیا د طالبانو یوه پنځه نفرې گروپ نوموړي ځوانان د تاتار کلي ته بوتلل او هلته یې د یوه پان څنگ ته په لین ودرول او وروسته یې ډزې پرې وکړې . د هغو ۲۶ تنو له ډلې څخه ، څلور تنه ټپیان و چې له نوموړي پېښې څخه ژوندي پاتې شول.

د ۲۰۰۰ کال د مارچ په ۲۶ نیټه په صیاد کې ډله ایزې وژنې

د نوموړي سیمې اوسیدونکي وايي چې ۲۰۰۰ کال د مارچ په ۲۶ نیټه طالبانو د گوسفندي په ولسوالي کې د تصفیوي عملیاتو په ترڅ کې ۲۲ تنه د صیاد اوسیدونکي په څلورو سیمو کې ونيول چې دا سیمې دادي : جر

شوراب ، جر باتور ، د صياد كلي او باشم ايكاشم . طالبانو نوموړي ۲۲ تنه وروسته له نيولو ووژل چه د وژل شويو عمرونه له ۱۴ تر ۶۵ كلو نو پوري اټكل كېده.

د ۲۰۰۰ كال د مارچ په ۲۸ او ۲۹ نيتي په جر رجب كي ډله ايزي وژني (د آب خور دكلي اسيران چه ۲۵ تنه و د خاسار كلي ته نږدي د جر رجب په سيمه كي ووژل شول) وروسته لږي چه طالبانو په بريالي توب سره د آبخور دره ونيوله . هغوي عامو وگړو ته اعلان وكړ چه خپلو كليو ته راشي كله چه خلك خپلو كورونو ته راغلل طالبانو د هغوي له ډلي څخه ۲۵ تنه ونيول . وروسته يي دنوموړو اسيرانو لاسونه شاته وتړل او هغوي خسار كلي ته نږدي د جر رجب په سيمه كي په مردگيو وويشتل او وي وژل چه بيا وروسته د خاسار د كلي اوسيدونكو د نوموړو مړي پيدا او خاورو ته يي وسپارل .

د ۲۰۰۰ كال د فبروري او مارچ په مياشتو كي د اسماعيل ، شاه مرد او بولد يون په كليو كي ډله ايزي وژني

كله چه د اسماعيل له كلي څخه د متحدي جبهې وسله وال په شا شول نو د اسماعيل د كلي ۶ تنه سپين ربري د طالبان سره كتنې ته ولاړل . هغوي د طالبانو يوې گزمې سره په كلي كي مخامخ شول په نوموړو ۶ تنو كي چه يو يي ملا و ځان نوموړو پوځيانو ته ورمعرفي كړل چه په هغه ځاي د طالبانو د سرتيرو لخوا په گوليو وويشتل شو او نور وينځه كسانو څخه يي تحقيق پيل كړ پدي ډله كي چه ځان هزاره معرفي كړي و هماغله ځاي پر ځاي ووژل شول چه باز محمد د مراد ځوي از گل باي د قربان ځوي و او پاتي دري تنه چه ځانونه يي تاجكان او يا سيد ان معرفي كړي و له ځانه سره پوتلل .

۷،۴ د ۱۹۹۶ – ۲۰۰۱ كلونو جگړي په شمالي كي او ډله ايزي وژني

په شمالي كه د جگړي په دوران كي د طالبانو سرتيرو په منظمه او سيستماتيکه توگه په جناياتو كي د غير پوځي وگړو پر ضد كار اخيستي او همذرنگه د جگړه ايزو قوانينو چه د سرتيرو د خوندي توب hors de combat په برخه دي سر غروني كړي دي . دغو تيرو يو د جگړي په ټوله موده كي دوام درلود او د طالبانو د بريدونو سره يي په دغو سيمو باندي شدت مونده . هغه جدي جنايات چه طالبانو د هغو په كړو په شمالي كه تورن دي دادي :

- د عامو ځايونو ويجارول چه په هغو كي د خلكو كورونه ، باغونه ، د آيو رسوني سيستمونه شامل و
 - د غير پوځي وگړو شړل د سيمي څخه او هغوي په زوره اړ ويستل د خپلو كورونو پريښودو ته . او د ۳۰۰۰۰۰ خلكو په بي ځايه كيدو كي د طالبانو فعاله ونډه .
 - د غير پوځي وگړو په خپل سر نيوني د شمالي په سيمه كي .
 - د غير پوځي وگړو او پوځي اسيرانو ډله ايزي وژني .
 - په يوه ډيره پيمانه د درندو وسلو په ذريعه د شمالي د سيمو ويشتل او د نوموړي سيمي د بنسټ نه وړانول او پدي توگه د خلكو مجبورول له سيمي څخه تيشتي ته .
- هغه اسناد او مدارك چه د عدالت پروزي دا ټول كړي دي د پورتنيو پنځو مواردو تيرو په برخه كي دي . د نوموړي اسناد و اصلي موخه د غير پوځي وگړو او هغو پوځي اسيرانو د عامو وژنو په برخه كي دي . او په مشخصه توگه د ۱۹۹۹ كال د اگست د مياشتي ۴ – ۵ نيتي چه (د ۱۳۷۸ كال د اسد د مياشتي د ۱۱ - ۱۲) د طالبانو د بريدونو په ترڅ كي هغه ډله ايزي وژني چه شوي دي څيړني كړي دي .

متن

شمالي هغه شنه سيمه ده د كابل په ۷۰ كيلومتره شمال كي پرته ده او د سالنگ تر غرونو رسيږي . د كابل د نيولو څخه وروسته دا يواځني سيمه و چه د همدغي سيمي څخه د طالب مخالفو ځواكونو وكولاي شول چه خبل مقاومت څرگند كړي او د جگړي لوري ليكي هلته پرانيږي او نوموړي سيمه د پايڅخت كابل لپاره د تهديد يوه بيلگه وشميرل شي . د نوموړي سيمي د پوځي اهميت څخه به غير دا يوه سيمه ده چه هلته په ۱۹۹۶ كال كي ۶۴۳۰۰۰ خلكو ژوند كاوه .

د طالبانو او متحدي جبهې مخامخ كيدل په دي سيمي كي د طالبانو لپاره د اوردو او خونړيو جگړو لامل وگرځيدو . نوموړو جگړو د كابل د نيوني سره چه په ۱۹۹۶ كال كي د طالبانو په لاس ورغي بيا د ۲۰۰۱

کال د نوامبر تر میاشتي دوام وکړ او په نوموړی پنځه کلني موده کې د دواړو رقیبو خواوو تر منځ ډیرې جگړې منځ ته راغلي . د اصلي جگړو تر منځ کله ناکله د جگړې لومړیو لیکو کې ډیر تغیر راته او د له هغه وروسته به چه نوموړي سیمه کې مخالفین یو ډبل په مقابل کې په سنگرونو کې ناست و هم جگړې منځ ته راتلي .

په شمالي جگړې یوه هغه واضح مثال دي چه په نوموړي سیمه کې په جکره کې ښکېلو اړخونو په ټولو پوځي امکاناتو یو د بل مقابله کوله . دواړو خواوو یو پر بل باندي د یرغلونو سپیناوي کاوه او د جگړو په ترڅ کې یې د منځ ته راغلي تلفات روښانه کول او د پشړي ضد جنایاتو افشاګري به یې کوله . د بشري ټولني بین المللي استازو د جگړې د لیکو دواړو اړخونو سره انساني مرستې کولې او د بشر ضد جنایات به چه کله په ډاګه او روښانه کیدل هغه به یې محکومول . د پدې لړ کې د طالبانو محکومول (بین المللي محکومیت – زمین سوخته) چه د طالبانو د کړو لکه د خلکو د کورونو ، او د ژوند اصلي ضروریاتو – باغونو اود اوبو د رسولو د سیستمونو د وړانولو او خلکو شړل د هغوي له کورونو څخه په تور ړنځ ته راغلل .

د غوره پېښو تفصیل

د طالبانو ټول پرمختګونه چه د هغوي د نوي پرمختګ په ۱۹۹۶ کال کې تر سره شوي د جنایاتو او تیريو سره یو ځای وي . د عدالت پروژې د هغو دوسو چه د یو شمیر مشخصو پېښو په برخه کې چه د لومړیو لیکو په سیمو کې لکه په بگرام، کلکان ، قره باغ، میربچه کوټ تر سره شوي مکمل تحقیقات کړيدي او پدې ترڅ کې یې داسې شواهد لاس ته راوړي دي چه د پېښې د قربانیانو او د په سیمو کې د وړانیو پاڅه شواهد ګڼل کېږي . دغه نموني د قتلونو د کیدولو یو مهم توضیح کونکي دي . طالبانو په مجموع کې ۷۱ تنه غیر پوځي وګړي اسیران نیولي و او نور غیر پوځي وګړي یې تر محاصري لاندې راوستي و چه په نوموړي گذارش کې توضیح شويدي . اگر چه د ۱۹۹۶ کلونو په جگړو کې دا چه د جکره مارو خواوو د پوځیانو شمیره ډیره نو ویلاي شول چه له نوری شمیرې څخه ډیر کسان وژل شوي دي . د عیني شاهدانو ویناوي په اصل کې په ډله ایزو وژنو باندي راغلي دي خو دا هم د جنایاتو او وارنکاریو یوه برخه چه په عمدي توګه تر سره شويدي رڼا اچوي .

د بگرام ولسوالي

د ۱۹۹۹ کال د اګست د میاشتي په ۳ نیټه د طالبانو سرتیرو چه د طالبانو د لوړپوړو چارواکو مستقیمه لارښونه ورته کیده د بگرام د ولسوالي د بایک آب په چرچرک دشته کې ۱۱ تنه د بگرام د هوايي ډګر کارکونکي د نیولو وروسته په ډله ایزه توګه ووژل . د نوموړو اسیرانو لاسونه یې شاته تړلي و او بیا یې په گوليو ویشتلې و . په همدې ورځ طالبانو دوه تنه د سیمې ډمان د بگرام هواييډګر ته نږدې او نه تنه نور یې د چرچرک په دشته کې په ډله ایزه توګه ووژل .

د کلکانو ولسوالي

د ۱۹۹۹ کال د سپتمبر په ۹ نیټه چه کله د طالبانو په بریدونو کې یو څه کمی راغلي و . د طالبانو پوځیانو د قچي له کلي څخه ۷ تنه عام وګړي ونيول او هغوي یې په ډله ایزه توګه ووژل . د طالبانو یوې ډلې جنګیالیو یوه د انګورو باغ ته ننوتل او هلته یې یوه ښځه چه بي بي کشور نومیده او د غلام میرمن وه او ۳۰ کله عمر یې درلود سره له دوه تنو نورو ښځو او څلور تنو ماشومانو پداسې حال کې چه نوموړو په هغه باغ کې کار کاوه په گوليو وویشتل او مړه یې کړل .

د قره باغ ولسوالي

د ۱۹۹۹ کال د اګست د میاشتي په ۳ نیټه د ورځې په ۱۱ بجو د طالبانو د جنګیالیو یوې ډلې د قره باغ د ولسوالي د الله رام کلي ته ورننوتل او او هلته یې ۱۶ تنه ونيول او هغوي وټرل او بیایي د هغوي هغه وچ سیند ته پوتل چه هلته نږدې و . دغو طالبانو هغه ټول ۱۶ تنه په گوليو وویشتل او په ډله ایزه توګه یې ووژل . تر دې مودې پوري نوموړی کلي ته کوم ضرر نه وه رسيدلي .

د میر بچه کوټ ولسوالي

د ۱۹۹۹ کال د اګست د میاشتي په ۲-۳ نیټه کله چه طالبانو د میر بچه کوټ ولسوالي ته وړ داخل شول . د طالبانو جنګیالیو د کلاشنیکوف په ډزو سره د ولسوالي د دفتر څخه دباندې د کیمیاوي سري په ودانې کې ۲۶ تنه غیر پوځي وګړي ووژل . عام وګړو د خپلو عزیزانو لټون کاوه چه د غرمې وروسته طالبانو له هغې

سيمي څخه په شا شول . دغو خلکو يو ناڅاپه وليدل چه د ولسوالي په شاوخوا کي د نوموړو جسدونه پراته و چه ډيري بيب ملکي کسان و . طالبان دغه ملکي کسان د مير بچه کوټ د ولسوالي د نيولو په وخت په خپل سر نيولي و او بيا يي وژلي و . همداراز طالبانو په کابل کي د همدې سيمي ۱۶ تنه وگړي نيولي و چه نوموړو ته يي ډيري شکنجې ورکړي وې . او په هغوي يي ډير ظلمونه او نارواوي کړي وې .

د اوامرو ورکړه او د طالبانو د لوړپوړو چارواکو برخه درلودل په دغو اعمالو کي

د ۱۹۹۹ کال د بريډونو په ترڅ کي د هغو طالب حواکونو چه د نوي سرک لخوا يي د بگرام د ولسوالي په لوري پر مختگ کاوه د ملا داد الله په غاړه وه او د هغو طالب حواکونو چه د زاره سرک لخوا يي د مير بچه کوټ په خوا پر مختگ کاوه د ملا فاضل لخوا قوماندې ورکول کيده او نوموړو قوماندانانو په سيمه کي د جناياتو د کولو مستقيمي قوماندې ورکولې نوموړي دوه کسان (ملا داد الله او ملا فاضل) د نوموړو پيښو د پيښيدو مستقيم مسوليت لري . يو عيني شاهد چه په نوموړو جگړو کي ونډه درلوده وايي چه ملا فاضل د خلکو د اساسي شتمنيو د وراني مسوليت په غاړه لري . د ۱۹۹۹ کال داگست په ۱۰ نيټه د طالب قوماندانانو يوه غونډه د ملا فاضل په مشري ميربچه کوټ ته نږدې جوړه شوه او ملا فاضل ټولي وراني په خپلو سترگو ليدلي خو بيا هم يي دغو قوماندانانو ته د خلکو د کورونو او باغونو د ويجاړولو امر ورکړ او هغه يي رهبري کولې . ملا فاضل د ۲۰۰۱ کال د نوامبر په مياشت کي د امريکايي حواکونو لخوا ونيول شو او اوس د هغوي په زندان کي په کوانتيناو کي بندي دي .

همداراز ملا برادر چه د لوي درستييز مرستيال و د هغو ۱۱ تنو چه د بگرام د ولسوالي د چرچرک په دشته کي په ډله ايزه توگه ووژل شول مسوول گڼل کيږي ولي چه هغه پخپله د دغو ۱۱ وژنه په سترگو کتله .

۷،۵ په رباطک کوتل کي ډله ايزه وژنه

د ۲۰۰۰ کال د مې په مياشت کي د طالبان وسله والو د زياتو په سيمه کي چه تاشقرغان له پلخمرې سره نښلوي ۳۱ تنه غير وسله وال کسان اسير ونيول چه په هماغه ځاي کي ي هغوي ټول ووژل او د هغوي جسدونه يي د سرک پر سر واچول . د نوموړو مرو له ډله څخه ۲۶ تنه د شيعه اسماعيلي هزاره قوم څخه و چه د بغلان د ولايت اوزسيډونکي و . او پاتي کسان يي د رباتک د شمال سيمي څخه د هزاره مزارې د سيمي چه د بغلان او او سمنگانو تر منځ پرته ده اوسيدونکي و . چه د نوموړو اسيرانو د وژلو په وخت دغه سيمي د طالبانو په لاس کي وې . ټول وژل شوي کسان څلور مياشتني مخکي د طالبانو لخوا نيول شوي و او په نوموړي موده کي ډير شکنجه و زورول شوي هم و . نوموړي کسان د جنوري له ۴ څخه تر ۱۵ نيټي پوري نيول شوي و . په هغه زندان کي چه هغوي ساتل شوي د يوه کندهاري قوماندان ملا شهزده پوري يي اړه لرله چه د خنجانو په سيمه کي يي قرار گاه درلوده .

د نوموړي پيښي شرحه

نوموړي گذارش د يوې مرکي په ترڅ کي (ج) ورکړي چه د هغه سري چه وژل شوي دي له لرو خپلوانو څخه دي او نوموړي دا گذارش د ارباب ستار څخه اخيستي دي چه هغه د وژل شوي کس ورور دي . د نوموړي عيني شاهد گذارش د بشر د حقوقو د سازمان په گذارش کي د (هزاره گانو د ډله ايزو وژنو په افغانستان کي) تر سر ليک لاندې راغلي دي .

د ۲۰۰۰ کال د جنوري د مياشتي په ۵ نيټه د طالبانو جنگياليو پداسي حال کي چه په داتسون موټرو که سپاره و په نيکپاي کلي باندي يرغل وکړ او د نوموړي کلي د خلکو په نيولو يي پيل وکړ چه د بکس او زيغوله له کليو څخه يي خلک له کورونو څخه ونيول . په نيول شويو کسانو کي ټول سپيريږي و او د نوموړو کليو نور هستوگنو د دغو نيونو تاييد وکړ . نوموړي نيول شوي کسان د جنوري له ۵ څخه تر ۱۰ پوري د ملا شهزاده په قرار گاه کي چه د خنجانو په سيمه کي وه يوړل شول .

د نوموړو اسيريانو خپل خپلوانو ته اجازه ورکړه تر څو چه خپل نيول شوي دوستان وويني اود هغوي وضعيت له نژدې وگوري چه څرنگه وهل ټکول ، برقي شوکونه او په سره هوا کي د اوورو پر سر درول کيږي . يو تن د هغو اسيرانو له ډلي څخه چه تاج الدين نوميده او ۱۸ کلن و وروسته د ډيرو وهلو ټکولو او د يخني له امله د رباطک په غاښي کي مړ شو . او نور اسيران کله چه پلخمرې ته انتقال شول د نو د نساجي فابريکي په روغتون کي د هغوي پيښي پري شوي او د تگ لپاره ورته دوه لرگي ورکړل شول .

د جنوري په ۱۴ نيټه نوموړي اسيران د پلخمرې ښار کي د ملا شهزاده قرار گاه ته راوستل شول او د مې د مياشتي تر ۸ نيټي ټول هغوي له کاره ووتل . يوه تن چه هلته يي کار کاوه وويل چه نوموړي اسيران په يوه

لاري موټر کي بار شول چه د طالبانو د داتسن موټرو له خوا يې محافظت کيده پوي نامعلومي خواته يووړل شول چه وروسته بباد نوموړو اسيرانو جسدونه د هزاره مزارې په سيمه کي چه له پلخمرې څخه تقريبا يو نيم ساعت واټن لري پيدا شول .

د مارچ په ۱۸ هغه کوچيان چه د رباطک له لاري تيريدل دا مري وليدل او د سمنگانو ولايت مقاماتو ته يې څپر ورکړ چه وروسته بيا هغوي سيمه ته گارگران وليږل او نوموړي مري خاورو ته وسپارل. د هغو کارگرانو له ډله څخه چه نوموړي مري يې خاورته سپارلي و ويلي دي چه نوموړي اسيران په دري ډلو کي چه د هريو لاسونه شاته په پري تړل شوي و وژل شويدي نوموړي گذارش د بشر د حقوقو د خپور شوي گذارش څخه اخيستل شوي دي .

د وژل شويو کسانو له ډلي څخه د ۲۹ تنو لاسونه شاته تړل شوي و او پر مخ پر ځمکه باندي ځملول شوي و او بيا اورباندي ډزي شوي وي . يو تن بل چه د نوموړي مري د پيژاندو وروسته د صاحبداد په نامه و د طالبانو د سرتيرو لخوا په ډير مهارت په يوه ونه باندي داسي تړل شوي و چه د هغه متي لاسونه او پښي يې په ونه داسي تړلي وي چه نوموړي هيڅ حرکت نشوای کولاي او هماغسي مړ شوي و . جمعا په نوموړي پيښه کي گارگرانو ۲۹ مري د هزاره مزارې په سيمه کي بنځ کړي و . نوموړو گارگرانو ويلي دي چه په نوموړو مريو ۳۰ سانتي خاوره اچول شوي وه چه د حيوانات لخوا رايستل شوي .

په ډيره لمه موده کي د نوموړو مريو خبر د خاپاي کلي ته ورسيد او خلکو د خپلو عزيزانو او خپلوانو د پيدا کولو لپاره سيمه ته ورغلل او نوموړي جوړ شوي قبرونه يې راوسپړل او د خپلو عزيزانو د جامو له ټوټو څخه يې داومونده چه په نوموړو مريو کي ددوي خپلوان هم شامل و . نوموړو خلکو دوه مري له دي سيمي څخه لږ ليري هم پيدا کړل چه په هغه ځاي کي په گوليو ويشتل شوي و .

په هغه وخت نوموړي سيمه د طالبانو تر واکمني لاندي پاتي شوه . چه د بشر د حقوقو محلي مستنطقينو د ۲۰۰۰ کال د نوامبر په مياشت کي له نوموړي سيمي څخه ليدنه وکړه او د نوموړو قبرونو عکسونه يې واخيستل.

د طالبانو لخوا د ۲۰۰۰ کال په لومړيو ۶ مياشتو کي ملا شهزاده د خنجانو په سيمه او پلخمرې که مسول او قوماندان و . چه نوموړي په خنجانو او پلخمرې کي پوره واک درلود او د زندانو واک هم د نوموړي له سرتيرو سره و .

په شمال کي د طالبانو لوي قوماندان (د پنځم نمبر قول اردو قوماندان) ملا عبدالرزاق نوميده چه نوموړي له ملا شهزاده څخه په لوړه رتبه کي واقع و او د خپلو ځواکونو د سوق او اداري او عملياتو ته د ليرلو صلاحيت يې درلود چه نوموړي کولاي شول چه د طالبانو ځواکونو ته لارښونه وکړي چه جنايات ونکړي او هغوي له دغه کار څخه منع کړي .

د سر ته رسيدلو جناياتو مسوولين او عاملان

کندهاري ملا شهزاده چه د طالبانو لوړ پوړي قوماندان و په دغو ډله ايزو وژنو کي يې مستقيم مسووليت درلود . نوموړي د ۲۰۰۱ کال په وروستيو کي د امريکايي ځواکونو له خوا ونيول شو خو وروسته د ۲۰۰۴ کال د مې په مياشت کي بيرته پريښودل شو . چه نوموړي وروسته له خوشي کيدو د طالبانو له يوي وسله والي ډلي سره يو ځاي شو او په يوه مخامخ جگړه کي د امريکايانو لخوا ووژل شو..

هغه وخت چه د طالبانو د ولکي په دوره کي پورتنې جنايات شوي و ملا شهزاده د خنجانو د خط لوي قوماندان و او په شمال کي يې ډيري سيمي تر امر لاندي وي . د ملا شهزاده هغه ملگري چه ده سره په مسووليت که شريکان و د نوموړي له جناياتو خبر و دغه لاندي کسان دي :

۱ . د شمال زون مسول ملا نور الله نوري (دالبانو د افغانستان ټول ولايات په څلورو زونونو ويشلي و . د بغلان ولايت چيري چه پورتنې اسيران نيول شوي و او د سمنگانو ولايت چيرته چه نوموړي اسيران وژل شوي و په شمال زون پوري يې اړه لرله) .

۲ . د طالبانو لوړ پوړي قوماندان په شمال زون کي (د ۵ نمبر قول اردو قوماندان چه په مزار شريف کي ځايپر ځاي وه) ملا عبدالرزاق چه د ملا بلا په نوم هم ياديده چه له ملا شهزاده څخه په لوړ مقام کي و او ټول عمليات يې په شمال زون کي اداره کول . نوموړي قوماندان هغه لومړي کس و چه بايد د ملا شهزاده له اعمالو او جناياتو څخه چه د اسيرانو په مقابل کي يې تر سره کول خبر واي . او همدارنگه د هغو وژنو او شکنجو چه خلکو ته ورکول کيدي بايد نوموړي پري خبر واي او د هغو مخنيوي يې کړي واي ځکه چه نوموړي د طالبانو لوړ پوړي پوځي قوماندان و .

۳ . ملا فاضل مظلوم د ملا شهزاده دوم لور پوري قوماندان چه ملا شهزاده د نوموړي څخه پوره اطاعت کاوه . د نوموړي وسله وال کسان د جناياتو د کولو په وخت کي د شمال د زون د قوماندان لخوا منع کيږي چه وروسته هغه دنوموړو په کنترول کي ماتي وخوړه .

۴ . د طالبانو د دفاع وزير ملا عبيدالله چه په طالبانو کي يوه مشهوره مرجع گڼل کيده .

۵ . د بغلان ولايت والي ځکه چه په هغه وخت نوموړي اسيران د پلخمرې بڼار په يوه غير رسمي زندان کي د کوم رسمي جرم څخه پرته بنديان شوي و او هغه هم د يوه پو ځي قوماندان لخوا چه لومړي نوموړي اسيران په وهلو ټکولو ټپيان کړل او وروسته ټول ووژل . وال بايد د نوموړو اسيرانو د حال څخه خبر واي او دا چه هغوي څنگه شکنجه کيدل هم بايد خبر واي ولي چه نوموړي د سيمي غير پو ځي لور پوري واکدار و او د خلکو د حقوقو د تايميندنده يي په غاړه درلوده او له دغو پيښو يي بايد کومه اگاهي درلوده چه په سيمه کي څوک څه کوي .

خو دا ويلې شو چه د هغو طالبانو چه نوموړي وژني يي کړي دي او د هغو کسانو چه د وژنو په وخت کي هلته حاضر و اوس هم امکان شته چه پيدا کړاي شي او د هغوي د هويت د ټيپټولو کار روان دي .

په يکاولنگ کي ډله ايزي وژني د ۲۰۰۱ کال د جنوري ۷ - ۲۲ نيټي پوري د ۱۹۹۸ کال د سپتمبر په مياشت کي طالبانو د يکاولنگ ولسوالي ونيوله . خو جکرو په سيمه کي دوام وموند او د خليلي د وحدت گوند او د محسني د حرکت گوند په گډه سره وکولاي شول چه د ۱۹۹۸ کال په وروستيو کي نوموړي ولسوالي له طالبانو څخه بيرته ونيسي چه له هغي ورسته يي د ۱۹۹۹ کال د اپريل په مياشت کي د باميانو ولايت له طالبانو څخه ونيوه خو له لږ ځنډ طالبانو بيا بريالي شول چه د باميانو ولايت اود يکاولنگ ولسوالي تر خپل کنترول لاندي راولي . د ۲۰۰۰ کال د دسمبر په ۲۸ نيټه د حرکت او وحدت گوند ځواکونو يو ځل بيا وکولاي شول چه د يکاولنگ ولسوالي تر خپل کنترول لاندي راولي .

د ۲۰۰۱ کال د جنوري په ۷ نيټه طالبانو د خپل ځواکونه د يکاولنگ د نيولو لپاره په يو ډير عاجل اقدام کي سيمي ته وليږل چه د جگړي په جريان کي طالبانو نور پوځونه هم سيمي ته واستول او په نتيجه کي نوموړي ځواکونه د جنوري په ۷ نيټه د ني يک ولسوالي چه له وکرو څخه خالي وه ونيوله او وروسته يي د جنوري په ۸ نيټه د ورځي په پاي کي يکاولنگ ته ور ننوتل .

د عامو وگړو ډله ايزي وژني په يکاولنگ کي دطالبانو لخوا د يکشنبې په ورځ د جنوري په ۹ نيټه پيل شوي . ډيري وژني په ۸ نيټه تر سره شوي وي او د طالبانو ځواکونه د جنوري تر ۲۲ نيټي پوري په يکاولنگ کي پاتي شول او په سيمه کي يي ډيري ډله ايزي وژني تر سره کړي . په دغه دوران کي طالبانو په مجموعي توگه ۱۷۸ تنه وژلي و چه ۱۷۵ تنه يي عام وکړي او دري تنه يي پوځيان و . يو دقيقه احصايه د وژلو شويو او نيول شويو کسان په لاس نه ده راغلي ولي چه په هغه وخت کي د طالبانو سرتيرو هر خواته بریدونه کول او د نوموړي احصايي لاس ته راوړل آسان کار نه و .

په يکاولنگ کي د طالبانو د قوماندانانو د مسوليت سلسله

ملا شهزاده د يکاولنگ د عملياتو مسوليت در لود او د جنوري له ۶ نيټي څخه تر ۱۱ نيټي پوري هلته ميشت و . او د نوموړي ځواکونه د هغه قرار گاه ته نږدي ميشت و . د يکاولنگ د نيولو څخه وروسته د ملا شهزاده ځواکونه دغو ځايونو کي ځاي پر ځاي شوي و : د يکاولنگ په روغتون کي ، د پخواني ولسوالي په زاړه انگر کي ، د UNOCHA په دفتر کي ، د نجونو په بڼوځي کي ټولي نوموړي سيمي د ملا شهزاده د قرار گاه چه د عرفاني په کتابتون کي ځاي پر ځاي وه په ۲۵۰ متري واټن کي واقع وي او ټولي موقتي قرارگاوې يو د بل تر څنگ واقع شوي وي او کله چه به نوموړو اسيران ونيول نو د وژلو څخه به يي دمخه عمومي قرار گاه ته راوستل چه په نوموړو اسيرانو کي ډير يي غير پوځي کسان و . د طالبانو د قوماندانانو ويلې دي چه نوموړو دوه ځلي د يکاولنگ په عملياتو کي گډون کړي دي او ويلې يي دي چه د ملا فاضل لخوا نوموړي بریدونه پلانگري کيدل او نوموړي هم په نوموړي قضيه کي شامل دي .

د نوموړو موضوعاتو سر بيره د يکاولنگ په عملياتو کي لاندي قوماندانانو ونډه درلوده :
* ملا عبدالستار چه د طالبانو عمومي قوماندان و هزارجاتو په سيمه کي چه نوموړي د ني يک ولسوالي په ډله ايزو وژنو کي نوموړي حضور درلود او بل دا چي نوموړي امر کاوه او ملا شهزاده د امر تطبيقونکي و .

* ملا عبدالغفار چه پښتون طالب او د کندهار ولايت څخه و نومور^۱ په يکاولنگ کي د پياده حواکونو د قوماندان په صفت دنده درلوده خو په سيمه کي پېژاندل شوي ندي . د نوموړي مسووليت دادي چه د جنوري په ۸ نيټه يي د علي عليا په دره کي د تلاشي کولو مسووليت درلود .
د نوموړو عملياتو په جريان کي طالبانو مستنطقينو ته دا په ډاگه کړه چه په نوموړو عملياتو کي چه په يوه وخت کي په سيغان ، کهمرد او يکاولنگ کي روان و ملا احمد الله هم ونډه درلوده .

طالبانو د جنوري په ۷ نيټه غوښتل چه خپل ځواکونه يکاولنگ ته ورسوي خو دا کار تر سه شنبې او چهار شنبې معطل شو .
په نوموړو پېښو کي يو محلي قوماندان چه منگل نوميدده هم په نوموړو ډله ايزو وژنو کي برخه درلوده . نوموړي په انفرادي او ډله ايزو نيوونو کي فعاله ونډه درلوده او له همدې عمله د ني يک په ولسوالي کي د وژل شويو شميره پورته ولاړه . هغه کور په کور پلټنه چه منگل کوله په هغې داسي پېښي شويدي چه په هماغه ځايونو يعني په کورونو کي ډير غير پوځي خلک ووژل شول . د طالبانو د تلاشي او لټون پر مهال د دره علي په سيمه کي لږ تر لږه ۱۱ تنه ووژل شول او دري نور کسان په جلا پېښو کي وژل شوي و . تولي دغه وژني د CCA ساحوي دفتر په يو کيلومټري کي سر ته رسيدلي دي .

شاهدان دا په ډاگه کوي چه په پهرنيو پوځيانو په دغه ضربتي عملياتو او ډله ايزو وژنو کي فعاله ونډه درلوده چه د طالبانو له ځواکونه سره يي نوموړي عمليات په گډه پر مخ بيول چه شاهدانو د پهرنيانو سره څنگ ته کندهاري پښتانه پېژاندلي دي . اگر چه د ډله ايزو وژنو اصلي مرتکبين پهرني ځواکونه نه و ځکه چه ځيني هغه کسان چه له نوموړو وژنو ژوندي خلاص شويدي وايي چه پښتنو افغانانو په دغو ډله ايزو وژنو کي ډير تيري کاوه . طالبانو له پهرنيو پوځيانو څخه په وژنو ، د کيلو د وگړو په اسيرولو او هستوگن ځايونو د تلاشي او لټون په کار کي استفاده کوله خو د پښتنو افغانانو څخه به يي د خلکو په وژلو کي کار اخيسته .
ددو د شهادت دورکولو د منابعو تحليل (۱) د څيړن کونکو د کمسيون د دريو گروپونو شهادت ورکول په يکاولنگ کي . (۲) د کتنو په ترڅ کي چه له هغې سيمي څخه شواهد راټول شوي دي . او همداسي هغه شاهدي ورکونکي چه په انفرادي ډول ورکړ شوي او د NGO گانو چه د قربانيانو يو ۱۷۸ نفري ليست يي برابر کړي دي . په دغه گذارشاتو کي په مشخصه توگه ويل شوي دي چه نوموړي وژني په څلورو ځايونو کي عامي وژني شوي او د طالبانو سرتيرو خلک په يو ډير شمير سره د ولسوالي مخي ته راټول کړي دي او بيا يي په ډله ايزه توگه وژلي دي .
د طالبانو جنگياليو خلک په څلور ډوله وژلي دي :

- ۱ . ډله ايزي نيوني چه خلک له يوي سيمي څخه په ډله ايزه توگه نيول شوي او بيا وروسته په باه سيمه کي په ډله ايزه توگه وژل شوي دي .
- ۲ . د لارو پر سر وژني چه په دغو پېښو کي يو شمير وگړي چه يا چيرته تلل او يا چه په ناڅاپي ډول طالبانو ورباندي برابر شوي دي . نو بيا د طالبانو د جنگياليو لخوا په همغه ځاي کي وژل شوي دي .
- ۳ . د تلاشي او يا لټون په وخت کي وژني دا پېښي هغه وخت کي را منځ ته شوي چه د طالبانو جنگياليو کوم وخت چه په کورونو کي تلاشي کوله نو که کوم څوک مخي ته ورته نو په هماغه ځاي کي په گوليو وپشت .
- ۴ . قصدي وژني په هغو ځايونو کي چه ډالپانو ته معلومه شوي وه چه هلته د جکري تپيان پراته دي نو کله به چه نوموړي ځاي ته ورسيدل تول هغه کسان به يي چه هلته وموندل وژل يي .

ډله ايزي نيوني او وژني

ډير قربانيان په نوموړو وژنو کي په ډله ايزه توگه وژل شوي دي . په عمومي ډول سره ۱۲۷ تنه ونيول شوي و چه د نوموړي ليست څخه ۹۸ تنه د طالبانو لخوا وژل شوي دي

- ۱ . په دره علي کي ډله ايزي نيوني
د طالبانو جلاو سرتيرو په دره علي کي ۵۰ تنه ونيول ، چه د محمد حسن خان په کلي د جنوري په ۸ نيټه ۱۷۰۰ تنه گرفتار شول ، چه طالبانو نوموړي خلک د دره علي د سيمي څخه له کورونو څخه ونيول چه شمير د ۱۵۰۰-۱۰۰۰ کسانو اټکل کيده او وروسته يي هغوي تول د اکسفام په دفتر کي چه کشتارگاه ته نږدي پروت

و بندیان کرل . نوموړي بیان هغه چا ورکړي چه د دره علي د سیمي په د اسیرانو له ځخه و خو وروسته پیا د طالبانو لخوا عفو شوي و . یو بل تن د نوموړو قاتلانو څخه تېښتیدلي و . نوموړي عملیات د طالبانو د یوه عملیاتي قوماندان لخوا اداره کیدل.

۲ . د مندیک په کلي کي نیوني

د جنوري په ۸ نیټه په ۸:۳۰ بجو د طالبانو سرتیرو د مندیک له کلي څخه ۱۱ تنه ونیول چه وروسته یې بیا دغه ټول کسان د محمد حسن خان په کلي که ووژل دا باید وویل شي چه طالبانو نوموړی کسان د مندیک د کلي په شاوخوا کي نیولي و . چه یوه تن د نوموړو قاتلانو څخه په تېښته بریالي شوي و او نوموړي عملیات د طالبانو د عملیاتي قوماندان لخوا اداره کیدل.

۳ . د کته خانه د کلي د جومات څخه د خلکو نیوني

طالبانو د خپلو سرتیرو په ذریعه د جنوري په ۸ نیټه د کته خاني د کلي ۲۲ تنه اوسیدونکي هغه مهال ونیول چه هغوي ټولو یوه مسجد ته پناه وړي وه او طالبانو نوموړي ۲۲ تنه په هغه ځای کي ووژل چه لږه ځخه یو تن په تېښته بریالي شوي و . په دغو عملیاتو کي ۸ تنو پښتنو طالبانو گډون درلود چه د عملیاتي قوماندان لخوا رهبري کیدل .

۴ . د هغو خلکو چه غوښتل یې طالبانو ته تسلیم شي او د احمد ارباب په کور کي د کته خاني په کلي کي سره را ټول شوي خو هغوي د طالبانو لخوا ونیول شول .

طالبانو د نوموړو سپین ربرو له جملې څخه چه غوښتل یې طالبانو ته تسلیم شي ۱۰ تنه ووژل . نوموړو غوښتل چه طالبانو سره خبري وکړي پدې موخه د احمد ارباب له کوره څخه روان شول . کله چه طالبانو د جنوري په ۸ نیټه په اته نیمو بجو نوموړي سیمه ونیوله دغه کسان یې گرفتار کرل او وروسته یې په ۱۱ بجو د اکسفام دفتر شاته اعدام کرل . د نوموړي پېښي شاهدي هغو کسانو ورکړیده چه په نوموړي سیمي کي و او د طالبانو لخوا عفو شوي و نوموړو ویلي دي چه د اسیرانو په ساتنه کي باندني پوځیانو مرسته کوله او نوموړی عملیات د طالبانو د عملیاتي قوماندان لخوا اداره کیدل.

۵ . د هغو سپین ربرو نیول کیدل دطالبانو په ذریعه چه د بید مشکین له کلي څخه د ني يک د مرکز په خوا روان و او غوښتل یې چه طالبانو ته تسلیم شي .

طالبانو هغه ۱۳ تنه چه د ولسوالي مرکز ته د د کته خاني د کلي د خلکو په شان روان و ونیول او د اکسفام دفتر خواته یې یوړل او بیایي هلته ووژل . خو دا معلومه نده چه د طالبانو د کوم قوماندان لخوا ددغو خلکو د وژني امر ورکړ شوي و .

۶ . د بید مشکین د کلي د خلکو نیوني د کور په کور لټون یا تلاشي په وخت کي .

طالبانو هغه خلک چه د بید مشکین د کلي د تلاشي په جریان که د جنوري په ۸ نیټه په ۹:۳۰ بجو نیولي و ټول ووژل او ویل شوي دي چه نوموړي خلک هم د اکسفام دفتر کي وژل شويدي خو د نوموړو وژنو هم نده په ډاگه شوي چه د چا په امر تر سره شويدي .

۷ . د قرغان په لاري کي ډله ایزه وژنه

طالبانو هغه دري تنه چه د بید مشکین د کلي و د قرغان په دوه لاري کي ووژل. د طالبانو د لټون یوي ډلي نوموړی کسان په دغي سیمي کي د غرمي پر مهال محاصره کرل او په وروسته دري واړه په ۵:۳۰ بجو ووژل . د نوموړو دري تنو د وژلو امر قوماندان ستارالدین ورکړي و چه د ځوتنو پښتنو طالبانو لخوا پري ډزي وشوي او مړه شول خو په دي هکله کوم نور معلومات په لاس ندي راغلي . نوموړی ویناوي د دريو تنو څخه اخیستل شوي دي چه له هغي پېښي څخه په تېښته بریالي شوي و .

۸ . د اخوندانو ، کته خاني او کشکک د کلیو تلاشي کول د طالبانو لخوا څخه

یو شمیر کسان چه د تلاشیو په وخت کي د اخوندانو ، کته خاني او کشکک په کلیو کي د جنوري په ۸ نیټه د طالبانو گوتو ته ورغلي و ټول ووژل شول . کوم مکمل گذارش د نوموړو وژنو په لاس کي نشته خو دا ویل کیږي چه نوموړی خلک د اکسفام په دفتر کي په گولبو ویشتل شوي دي .

د لارو پر سر وژني

د نوموړو وژنو په باره کې داسې اشاره شوېده چې ۱۸ تنه په دغو پېښو کې وژل شويدي چې د ۱۷ تنو نومونه يې په هغو لیستونو کې تايید شوي دي چې وروسته ترتیب شوي دي .

۱. د طالبانو پوځیانو درې تنه هغه بهسودي دوکانداران د جنوري په ۸ نېټه د ورځې په یوولسو بجو د یوه غالي اوبدولو د فابریکې تر څنګ ووژل چې نوموړي فابریکه د یو غیر دولتي سازمان (CCA) له خوا په دره علي جوړه شوي وه. نوموړي وژني په هغې سیمې کې تر سره شوي دي چې قوماندان منگل یې کنترول په لاس کې درلود .

۲. د جنوري په ۸ نېټه د سهار په لسو بجو طالبانو د منیک د کلي ۹ تنه ونيول چې وروسته یې بیا پنځه تنه نور هم ونيول او د نوموړو پنځو تنو په مخ کې یې هغه ۹ تنه ووژل او هغه نور پنځه تنه یې دي ته اړ ویستل چې نوموړی صحنه په سترګو وګوري . ددغې پېښې قوماندان د یوه کندهاري قوماندان لخوا ورکړل شوه چې څو تنو پښتنو طالبانو هغه په عمل کې پیاده کړه .

۳. د طالبانو او د هغوي د پهرنیو ملګرو یوې ګزمي د جنوري په ۸ نېټه د سهار په یوولسو بجو دوه تنه چوپانان د سرخک غاښي سره ونيول او هغوي په هماغه ځای کې ووژل . یو تن پدغه پېښه کې وژغورل شو او یو بل تن دا چې ډیر سپین رېږي و د طالبانو لخوا عفو شو .

۴. طالبانو د جنوري په ۸ نېټه د یوولسو بجو څخه تر درې بجو پورې د دره علي سیمه د قوماندان منگل تر سر پرستي لاندې تلاشي کړه او دوه تنه چې لارونکي و . او یو تندنوموړی سیمي اوسیدونکي د پای تپه د سر پلاق په سیمه کې د نیولو وروسته ووژل .

د تلاشي (لټون) په جریان کې وژني

ت. (۱) تر اوسه پورې ۷ دغسې پېښې مشخصې شوي دي . د طالبانو د تلاشي ځواکونو د کوم وعلوم دلیل له لرلو پرته خلک نیول او هغوي یې وهل ټکول او شکنجه کول او وژل یې . چې پدې لړ د طالبانو نوموړو ځواکونو یو تن د مرګ تر سرحده واهه ټکاو او بل ته به یې په ژوندینه اور اچولو . د هغو تر څنګ پهرنیو طالبانو هم په دغو پېښو کې لاس درلود او یوه تن موچي یا د زرو بوتونو ګندونکي چې سید رسول نومیده د هغوي له خوا ووژل شو .

عمدي او یا قصدي وژني

ت. (۱) طالبانو استاد فکور د متحدې جبهې یو قوماندان اسیر ونيولو د جنوري په ۶ او یا ۷ نېټه او لدې څخه مخته چې نوموړی ووژني هغه ډیر شکنجه کړي و .

ت. (۲) طالبانو د ملا ستار تر قومانداني لاندې یو سړي چې ډګروال حیات الله نومیده ونيوه او د جنوري په ۲۲ نېټه د یو ان یو چا د دفتر مخ ته وواژه .

د ډله ایزو وژنو او نیونو په مورد کې پوره تفصیلات

الف. (۱) د جنوري په ۸ نېټه د دره علي په سیمه کې ډله ایزې نیونې او د نوموړو اسیرانو وژل د نې یك په کلي کې

د ۲۰۰۱ کال د دسامبر په میاشت کې د دره علي په سیمه کې هېڅ کومه جکره نده پېښه شوې . ولي چې په نوموړې سیمه کې سادات یعنی سیدان ژوند کوي او د هغوي مشرانو د طالبانو سره نژدې اړیکې درلودې . نوموړي سیمه د جنوري د ۸ نېټې په عملیاتو کې هم ارامه وه. د متحدې جبهې د ماتې نه وروسته د یکاولنگ د سیمې څخه د نوموړی ولسوالي خلکو طالبانو ته د نوموړی ولسوالي د سوله ایزې تسلیمې په برخه یو بل سره خبرې اترې کولې چې څرنګه کولای شي چې یو نوي ارتباط پیدا کړي . د درو خلکو د مرکز د خلکو خلاف په خپلو سیمو کې پټ شوي و . او د یکاولنگ وګړو دره علي د یوه ارامه او مصون سیمې په توګه ګڼله. ولي چې د ولسوالي د مرکز وګړو نوموړی سیمه د سیاسي او پوځي شخړو په موده کې یو د امن ځای په شان لیدو . او نوموړی سیمه د ډیرو وګړو د میشت ځای و . د دره علي د سیمې تلاشي یو دلیل درلود هغه هم دا چې د نوموړی درې تر څنګ د کوتل سرخ خوا کې د فیروز بهار په کلي کې د متحدې جبهې پوځیان ځای بر ځای

شوي و . چه د متحدې جبهې استخباراتو کولي شوي چه دا اټکل وکړي چه په نوموړي سيمه کي د متحدې جبهې د پوځيانو شتون حتمي نه و او په موقع سره هغوي کولاي شول چه له هغه ځايه څخه ووځي خو د طالبانو تر راتگ پوري دا کار ونشو .
د دره علي په سيمه کي د خلکو وژنه د هغو څلور سيمو څخه ده چه په هغو ځايونو کي ډله ايزي وژني شوي دي .

په لومړي سر کي د دره علي سيمي ته د طالبانو شپږ داتسن موټرونه د جنوري په ۸ نيټه په لسو بجو داخل شول (نوموړی موټر د جمگ دکلي څخه عيني شاهدانو ليدلي و) چه نوموړو پوځيانو د آسونو په غلا کولو او د کورونو د تلاشي لپاره د سرک پر غاړه شروع وکړه . هغه قوماندانان چه د دره علي د سيمي په تلاشي کي يې ونډه درلوده قوماندان منگل چه خپله د باميانو د پښتنو څخه و او وروسته د طالبانو سره يو ځاي شوي و او بل يې قوماندان ملا غفار و . او همدا راز په نوموړو عملياتو کي د بغلان د پښتنو او د ملا عبد الباقي تالقاني چه وروسته په ۲۰۰۱ کال کي د جگړي په جريان کي په تالقانو کي مړ شو . ځواکونو گډون درلود . همداراز په نوموړو عملياتو کي يو شمير تاجکانو هم گډون درلود چه CCA په دفتر کي يې قرار گاه درلوده چه د ورځي په اوږدو کي د خلکو کورونو ته د چور تالان او چاي څکلو لپاره تلل . د قالين اوبدلو يو کارگر وايي چه نوموړی گروپ د جنوري له ۱۱ نيټي څخه تر ۱۵ پوري د دره علي په سيمه کي پراته و خو وروسته چه اسيران يې د مرکز خواته وليږل هغوي هم د ني يگ دکلي په خوا ولاړل .

هغو نورو طالبانو چه د دره علي د سيمي په عملياتو کي گډون درلود ملا رحمت الله ، سيد صلاح الدين کاکازي ، او مولوي محمد ولي نوميدل ولي چه هغوي خپل نومونه د قلين اوبدلو د فابريکي پر ديوال ليکلي و . د اتو ساعتونو په ترڅ کي طالبانو د دره علي په سيمه کي ډير کسان د کورونو ، د ځمکو او باغونو څخه ونيول او د نوموړو اسيرانو لاسونه يې په لنگيو شاته وتړل او ټول يې د قالين اوبدلو فابريکي کي بنديان کړل . نوموړی د تلاشي گروپ ځيني کسان ددي لپاره عفو کړل چه نور هلته ځاي نه و . د قالين اوبدلو فابريکه د اسيرانو د ټولو په يوه مرکز بدل شوي و ځکه چه لومړي به يې ټول اسيران همدلته راغونډول او وروسته يې بيا ني يگ ته ليږل چه دا نيوني د ډير ظلم سره پر خلکو باندي تر سره کيدلي چه عيني شاهدانو ويلي دي چه طالبانو نوموړی اسيران او يا د هغوي خپلوان د ټوپک په قنډاقونو او برچو وهل .

همداراز طالبانو د دره علي مدرسه د بنديخاني په ډول جوړه کړي و او ۳۰ تنه طالب علماند نورو خلکو سر بيره نيولي و او هلته يې بنديان کړي و . خو بيا وروسته نوموړو طالب علمانو ته ملا غفار اجازه ورکړه او هغوي يې پريښودل چه خپلو کورونو ته ولاړ شي . (د يوه شاهد ويناوي لاندي ولولي)

د نوموړو د تلاشي عملياتو مقصد کوم پوځي لاس ته راوړنه نه وه او يواځي طالبانو غوښتل چه پدي ډول خلک راټول او هغوي بنديان کړي او هغوي ته جزا ورکړي . هغه کسان چه راټول شوي و او هغه کسان چه طالبانو نيولي و او هغوي سره اسيران و د نوموړو په منځ هيڅ کوم يو پوځي چارواکي نه و . او نوموړی نيوني د منگل په مشوره تر سره کيدې ولي چه منگل په سيمه کي بلد سړي و او طالبان پدي پوهيدل چه نوموړي خلک چه هغوي نيول ټول غير پوځي وگړي دي . منگل په نوموړو عملياتو کي د دره علي په سيمه کي د ويالي نه کوزي خواته يعني دره علي سفلا په سيمه کي مسوليت درلود چه ملا غفار د ويالي څخه پورته ځواکي د علي عليا د سيمي د تلاشي مسوليت په غاړه درلود . طالبانو د ورځي په دري بجو ۸۰ تنه د قاليني اوبدلو مرکز کي راټول کړل او ځيني اسيرانو وويل چه په هغه وخت کي يې چه دوي د قالين اوبدلو د مرکز خواته راوستل نو دوي د د لاري په اوږدو کي د هغو څلور تنو بهسودي دوکاندارانو جسدونه ليدلي دي چه طالبانو د همدغه مرکز په ۴۰۰ متري کي وژلي و .

طالبانو د خلکو د نيولو د کورنو څخه سر بيره هغه سپين ږيري چه طالبانو سره د روغي او خبرو لپاره د ني يگ کلي ته روان و په لاره کي ونيول او د هغوي په منځ يو تن چه چمن نومیده او پخوا د طالبانو ديوي دپيو مسوول و په يکاولنگ کي پداسي حال کي ونيول چه هغوي د جمگ له کلي تيريدل . طالبانو هغوي ونيول او برچو يې وهل او د ني يگ په کلي کي بيبه يوه خونه کي بنديان کړل او تر بيا راتگ پوري د ني کي ته هغوي هلته بنديان وساتل . او وروسته يې هغوي دنورو اسيرانو سره يو ځاي کړل او د ني يگ کلي کي يې د ډله ايزي وژني اصلي مرکز ته يوړل . يوه عيني شاهده چه ۱۴۰ نمبرشاهده ده وايي چه هغي ليدلي دي چه څرنگه يې د هغي خاوند د کلي د نورو سپين ږيرو سره يو ځاي د دره علي مرکز د شاه نهنگ کلي ته يوړل . نوموړی وايي چه د هغه خاوند غوښتل چه د نوموړي پيښي لپاره يوه لار پيدا کړي خو طالبان هغه د شاه نهنگ له کلي ونيوه او بيا يې مړ کړ .

يو بل عيني شاهد وايي چه څرنگه طالبانو د هغه (واره او يا خور يې) چه د اخلاقي سره چه د طالبانو په لومړي دوره کي د خلکو مشر او د ولسوالي مشر ټاکل شوي و روان و او لاري په اوږدو کي طالبانو هغوي

ونبول او په گوليو وويشتل شول . نوموړی شاهدي او خو تنو نورو بنځو يوه ورځ وروسته وکولاي شول چه د هغوي [نازي له هغه خايه څخه پورته کړي و خاورو ته يي وسپاري .

د تلاشي د عملياتو څخه وروسته طالبانو هغه خلک [ه نولي و د ني يک په خوا روان کړل او د په داسي حال کي چه هغوي په آسونو سپاره و نوموړی خلک يي په قمچينو (د طالبانو کيبل) ، لرگيو او د توپکو په ميلونو وهل او د ني يک کلي خواته يي بيول . هغوي د يوه ساعت په ترڅ کي د ورځي په څلورو بجو نوموړي اسيران خپلو مسولينو ته چه د اکسفام په دفتر کي مېشت و تسليم کړل چه پدي وخت کي د طالبانو لوي قوماندان د اسفام په دفتر کي کتابتون ته نږدي د حويلي منځ کي ناست و .

د اکسفام په موسسه کي يو موټر د بنديانو وړلو ته منتر و او کله به چه اسيران د اکسفام موسسي ته راسيدل د طالبانو لخوا به په دوه يا دري ډلو ويشل کيدل (ماشومان، ځوانان ، سپيريري) ځينو طالبانو به په نوموړي ويش کي د منځگري په توگه کار کاوه . په يوه پيښه کي طالبانو ملا شهزاده ته ورغلل چه څو تنه اسيران عفو کړي . په يوه پيښه کي طالب محافظانو له ځانه سره دوه تنه طبي فني کارکونکي د هغو د اسنادو د کنترول لپاره د جزام کلينيک خواته بوتل چه ريښتيا هم هغوي د NGO کارکونکي دي او که نه کله چه هغوي ته روښانه شوه چه هغوي ريښتيا هم طبي کارکونکي دي نو ملا شهزاده ته راغلل چه د هغو دوه کسانو د معافولو لپاره اقدام وکړي خو ملا شهزاده د هغوي خبري ته غور و نه نيو او امر يي وکړ چه هغوي هم د نور په شان مړه کي خو نوموړو طالبانو د ملا شهزاده امر څخه سر غرونه وکړه او هغوي يي د نورو اسيرانو سره له معيني دسته بندي وروسته يعني ځوانان او سپين ريري سره جلا کړل په يوه کاماز موټر کي بار کړل او د ورځي په پنځو بجو يي د نوموړ کاماز موټر په ذريعه د ني يک د کلي څخه په لږ مسافه کي حسن خان کلي خواته حرکت وکړ . او له رسيدو وروسته يي بيا دغه اسيران په دوه ډلو وويشل طالبانو هغه دوه کسان خوشي کړل او نور اسيران چه د دره علي د سيمي خلک و په هغه ځاي کي په گوليو وويشتل چه د ورځي ۵-۶ بجي وي .

طالبانو د جنوري په ۸ نيټه يو تن سپين ريري چه د وژلو ځاي ته يي پيولي و معاف کړ او د شپي له مخي يي له ځانه سره بيرته راوست او په راتلونکي ورځ کي يي خوشي کړ . هغه ځوانان چه ژوندي پاتي شوي و د څلورو ورځو لپاره په هغه ځاي کي وساتل شول او وروسته طالبانو پر هغوي د مرو شويو انسانانو اجساد راټولول چه د جنوري ۱۲ نيټه وه او د هغوي محافظت د غوربند طالبانو کاوه .

د څلورو ورځو وروسته د دره علي د سيمي د خلکو يو گډ پلاوي سيمي ته راغي چه پکښي ۳۰ بنځي او ۱۰ سپين ريري شامل و . هغوي د ني يک په کلي کي د حسن خان په کلي کي د مرو شويو خلکو د ډيرو جسدونو په منځ کي خپل عزيزان لټول . نوموړي وژل شوي کسان ټول د گوليو په ذريعه د سر او ټټر په ساحه کي ويشتل شوي و او د هغوي لاسونه تر شا تړلي و . يو عيني شاهد وايي کله چه د جنوري په ۱۲ نيټه نوموړي خلک د خپلو مرو شويو عزيزانو د پيدا کولو لپاره راغلل نو دوي هلته شپږ داسي د مرو قطارونه وليدل چه په هر قطار کي تر ۱۵ تنو پراته و . د دره علي اوسيدونکو د فکوري يو پوځي قوماندان سره چه طالبانو ته تسليم شوي و د ني يک په کلي کي وليدل . او نوموړي هغوي ته يوه لاري موټر ورکړ چه خپل مري پکښي انتقال کړي او هغوي له ۶۰ څخه تر ۷۰ مري په نوموړي موټر کي بار کړل . له هغي جملې څخه هغوي ۱۱ جسدونه د يکاولنگ په لمر ځاته کي د بازار کهنه په سيمه کي او د ني يک په يوه جومات کي تسليم کړل . چه بيا وروسته دغه مري د هغوي د دوستانو لخوا د حيواناتو په ذريعه کورونو ته يوړل شول چه په هلته بنځ کړاي شي .

عيني شاهدان وايي چه طالبانو د خلکو د وژنو سر بيره اسيرانو په مختلفو ډولونو شکنجه کول . يو شاهد وايي چه کله هغه د خپل پلار مري وموند نو وليدل چه هغه په گوليو ويشتل شوي و خو د هغه د لاس گوتي هم د وهلو ټکولو په ترڅ کي ماتي شوي وي .

يو بل شاهد وايي چه طالبانو څرنگه د هغه ورو له کوره څخه ويست او د هغه لاسونه يي په لنګي کلک وتړل او بيا يي هغه د دره علي د سيمي له اسيرانو سره يو ځاي يووړ . کله چه هغه د خپل ورور مري د حسن خان کلا کي پيدا کړ نو وليدل چه هغه د گوليو په ذريعه ويشتل شوي و خو د نوموړي په وجود کي دا هم معلوميدل چه په برچو هم وهل شوي و .

يو تن چه د دره علي د سيمي اوسيدونکي دي وايي چه د دره علي په سيمه کي په هغو ډله ايزو وژنو او نيونو کي چه طالبانو د جنوري په ۸ نيټه تر سره کړي د نوموړ د کورني يو غري هم شامل و . نوموړ وايي چه طالبانو خلک له کورونو ، د ځمکو له سر څخه نيول چه نوموړي هم پدي ډله کي و چه وروسته پيا د طالبانو لخوا عفو شوي و خو نوموړي وايي چه ټول هغه اسيران چه د دره علي نيول شوي و د ني يک کلي خواته

يوورل شول او هلته ټول ووژل شول چه عزيزانو بي د هغوي مري په ۱۱ د جنوري په نوموړي سيمه كي موندل او وروسته په ۱۵ د جنوري خاورته وسپارل شول .

ژ غورل شوي كسان له نوموړو پيښو څخه

د هغو كسانو چه د اسيرانو د ډلي سره يو ځاي و او دره علي سيمي څخه يكاوونگ ته راستل شوي و او وروسته د عمر د ډير والي په سبب عفو او خوشي شوي و د هغو شاهدي زمونږ سره شته . نوموړو كسانو د هغي پيښي مفصل جريان بيان كړلو چه څرنگه طالبانو د نوموړي سيمي ځوانان د وژلو سيمي ته بوتلل . ابوالفاضل چه دره علي په سيمه كي د خپل ځوي سره يوځاي طالبانو نيولي و او د نوموړي نمبر ۱۴۳ دي د قربانيانو په ډله كي داسي وويل چه طالبانو وروسته لدې چه دي او دده ځوي ونيول دواړه يي ډير شكجه كړل او د ټوكو په قنډاقونو ، ترگو او ټوپك په ميل سره يي دوي ووهل او وروسته يي د نورو اسيرانو سره يو ځاي په بشو د ني يگ سيمه ته بوتلل . ابوالفاضل وايي چه كله يي د نوموړي ځوي له نورو ځوانانو سره د وژلو ځاي ته بوتلل دي او څو تنه نور سپين ربري د طالبانو لخوا عفو شول . نوموړي وايي چه د په هغه ځاي كه تقريباً ۸۰ تنه ليدلي دي چه د وژلو ځاي ته پيول كيدل چه وروسته د هغو له ډلي څخه ۳۰ تنه يي عفو شول او پاتي ۵۰ كسان د طالبانو په ډزو سره ووژل شول .

عوض علي يو تن بل شاهد وايي چه د طالبانو دري تنه پښتانه وسله وال د نوموړي كورته ورننوتل او دي يي ونيو او ډير وهل او ټكول يي وركړه او نوموړي لاسونه يي شاته تړلي او بيا يي د ني يگ كلي ته راوستي و چه هلته يي له نورو اسيرانو سره يو ځاي بندي كړي و خو دا چه د نوموړي عمر ډير و طالبانو هغه عفو كړ او پدي توگه له مرگ څخه خلاص شو .

خليفه د هغو اسيرانو له ډلي څخه دي چه دره علي د خلكو د پولو څخه د مخه د وژلو ځاي ته خلاص شو . نوموړي د دره علي د سيمي د منشره د كلي ونيول شو او د ني يگ په كلي كي نورو اسيرانو سره يو ځاي شو . نوموړي وايي كه چيري يي عمر د ۴۰ كلونو په حدودو كي وايي نو دي وژل كيده . خو كله چه دي يي د نورو اسيرانو سره د وژلو سيمي ته پوته يوه طالب دي د يوه بل سپين ربري سره ازاد كړل . او وروسته نوموړي د څلور ورځو لپاره په همدغه ځاي كي پاتي شو ولي چه طالبانو نوموړي ته دنده سپارلي وه چه هغه كسان چه طالبانو وژلي و د هغوي مري بايد په موټرو كي بار كړي . نوموړي هم تايد كړه چه هغه اسيران چه د ني يگ د كلي په خوا بوتلل شول شمير د ۷۰-۸۰ تنو پوري رسیده چه د هغوي له ډله څخه صرف ۱۵ تنه عفو شول او نور يي د طالبانو لخوا ووژل شول

د جنوري د مياشتي په ۸ نيټه محمد علي د دره علي د كنده د كلي اوسيدونكي د ارباب حسن په كلا كي د ډله ايزي وژني را روغ رمټ را خلاص شو . نوموړي د اصلي ډلي سره يو ځاي نه ونيول شوي او د بي خبري په حال كي خپل دوكان خواته روان و چه طالبانو ونيو او وروسته يي هغه ته دنده وسپارله چه نيول شوي اسيران چه د ارباب حسن خان كلا خواته پيول كيدل په موټر كي ځاي پر ځاي كړي . د نوموړي كار د پاي ته رسولو سره طالبانو هغه په گوليو وويشت .

اگر چه يو اسير په هغه وخت كي چه د دره علي خلك د طالبانو له خوا وويشتل شول خپل گاونډي په وينو خيشت وليده نو ځان يي ورواچاوه چه نوموړي ته بيا څه زيان ونرسيد خو دغه پيښه نده تايد شوي .

يوه عيني شاهده د هغي پيښي شاهدي وركوي كوم چه طالبانو د نوموړي خاوند او دوه زامن په گوليو وويشتل . ډلي بنځي ويلي دي چه څرنگه طالبانو د هغي زوي د وژني څخه دمخه وواهه .

يوه بله بنځه وايي چه د نوموړي خاوند هغه وخت چه خپلو څارويو ته وايښه اچول نا بيره دوه تنه طالبان كور ته ورننوتل او د هغي خاوند د هغه په لنگي سره وتاړه او وروسته يي د وژنو ځاي ته پوته . يو بل عيني شاهد وايي چه طالبانو څرنگه د نوموړي زوم ونيو او وروسته په لرگيو واهه او بيا يي د وژنو ځاي ته يوور .

يوه بنځه وايي چه څرنگه طالبانو د نوموړي خاوند او زوم ونيول او د ارباب حسن په كلا كي يي څرنگه په قمچينو ، د ټوپكونو په ميلونو او برچو ووهل .

يو بل تن چه خپله د مرگ نه خلاص شوي و وايي چه دوه زامن يي طالبانو ونيول او وروسته يي د وژني په ځاي كي ووژل . يوه بنځه وايي چه دري تنو پښتنو طالبانو د نوموړي خاوند د كور څخه ونيوه او د هغه لاسونه يي وتړل او له ځانه سره يي يوور چه بيا وروسته له څلورو ورځو د هغه مري د كلي سپين ربرو د ارباب حسن خان له كلا څخه راوړ .

يوه بل تن چه له نوموړو پېښو روغ رمت خلاص شوي و د خپل زوي د مري د راورلو لپاره د ارباب حسن كلا ته تللي و او وويل چه د نوموړی د زوي لاسونه شاته تړل شوي و او څلور مرمي وپشتل شوي و . يوه مور چه دري تنه زامن يي د طالبانو لخوا وژل شوي و داسي وايي چه دالبانو د هغي دوه زامن او يو لمسي ونيول او وروسته يي ووژل .

يو بل شاهد ويلي دي چه د نوموړي زوي يي د کور څخه ونيوه او وروسته يي وواژه . دري تنه وسله وال طالبان د ۱۲۲ کور ته ورننوتي و او د هغه د زوي لاسونه يي شاته تړلي و او هغه يي د وژلو ځاي ته پيولي و .

يو بل عيني شاهد وايي چه طالبان د هغوي سيمي ته د ورځي په دريو بجو ورننوتل او دري تنه ونيول او له ځانه سره يي پوتل چه وروسته د هغوي مري د حسن خان په كلا كي وموندل شول .

قومي يو بل ژغورل شوي وايي چه د نوموړي کاکا طالبانو ونيو او وروسته يي وواژه . د يوې مزدوکارې ښځې ميره چه د خپل مالک د څارويو لپاره په وښو ميده کولو بوخت و د طالبانو لخوا ونيول شو او د حسن خان كلا پيول شو چه هلته ووژل شو .

يوه ښځه وايي چه خاوند يي د دره علي له سيمي ونيول شو او د حسن خان كلا كي ووژل شو . يوه ښځه وايي چه د نوموړی زوي طالبانو ونيوه او له ځانه سره يي پوته چه وروسته د هغه مري وموندل شو چه په گوليو سوري سوري شوي و .

يوه ښځه وايي چه خاوند د طالبانو لخوا ونيول شو او ډير وهل ټکول يي ورکړل چه وروسته يي بيا د ارباب حسن خان په كلا كي وواژه .

يوه بله ښځه وايي چه د نوموړی خاوند په هغه مهال چه وابنه يي ريبيل د طالبانو لخوا ونيول شو او د وهلو ټکولو وروسته د حسن خان په كلا كي ووژل شو .

يوه بله ښځه وايي چه د نوموړی خاوند د لاري له سر څخه طالبانو ونيو او وروسته يي د دره علي له اسيرانو سره يو ځاي وواژه .

يوه تن چه ژغورل شوي دي وويل چه هغه د کشکک دکلي سيد سرور – طالب – او سيد حسين ليدلي دي چه طالبانو د وژلو ځاي ته يووړل .

د مرو شويو کسانو پر سر ، تتر ، او نور ځايونه ډپه مرميو وپشتل شوي وه د ځينو مرميو لاسونه شاته تړل شوي و او د ځينو يي خلاص و .

يو عيني شاهد د حسن خان په كلا كي وژني د کته خاني د کلي ښځه چه د حسن خان د كلا په جنوب كي پروت دي ليدلي دي . هغه دا خبره تاييد که چه د جنوري په ۸ نيټه په پنځو بجو په يوه موټر كي د دره علي دسيمي اسيران د وژلو ځاي ته وروستل شول .

وژل شوي کسان

لاندني لست هغه لست دي چه په هغه كي د هغو کسانو مختصره پېښيزندنه شوي چه د دره علي له سيمي اسيران نيول شوي و او وروسته بيا وژل شوي دي . او نوموړی لست د متضررينو او شاهدانو د اظهاراتو سره سمون خوري .

مسلسل نمبر	نوم	د پلار نوم	د نيولو ځاي	د اسپدلو ځاي	عمر	شغل
۱۲۲	سيد علي ظفر	سيد حاجي علي اکبر	دره علي	بوم	۲۷	بزگر
۱۲۴	سيد حسن	سيد اسحاق	دره علي	بوم	۳۰	مزدور کار
۱۲۳	سيد محمد	سيد حاجي علي اکبر	دره علي	بوم	۲۵	بزگر
۱۴۷	شيخ محمد علي عرفاني	خادم کريلايي	دره علي	ده نو	۵۰	
۹۹	سيد علي	سيد کبلي حسين	ني يك	گنبدي	۴۷	مزدورکار
۱۳۳	سيد احمد	سيد اسحاق	دره علي	جمک	۴۰	بزگر
۱۳۱	ابراهيم زوار	مراد علي	دره علي	جمک	۳۸	بزگر

بزرگ	۳۶	جمك	دره علي	محمد حسين	سيد محمد	۱۳۵
بزرگ	۴۵	جمك	دره علي	علي داد	شير	۷۷
بزرگ	۵۵	جمك	دره علي	سيد محمد	سيد اقبال	۱۳۲
دوكاندار	۳۲	كشكك	ني يك	حاجي سيد اسحق	سيد سرور	۸۹
دوكاندار	۳۵	كشكك	ني يك	حاجي سيد اسحق	سيد طالب	۸۸
مزدور كار	۱۸	منديك	ني يك	سخي داد	ابراهيم	۱۱۸
دودوي پخونكي	۴۰	ني يك	ني يك	ابراهيم زوار نانباي	نادر نانباي	۱۰۹
زده كونكي	۳۰	قلعه پاره	دره علي	شاه يعقوب زوار	سيد اسدالله اخلاقي	۱۴۶
مزدور كار ۱ د يوي انجيو استاد	۵۲	قلعه پاره	دره علي	ملا سرخ	بايق نوروز	۱۴۵
كارگر	۳۵	قلعه پاره	دره علي	سيد محمد حسين	سيد سلطان عزيز	۱۴۴
بزرگ	۳۰	شاه نهنگ	دره علي	حاجي غلام محمد	عباس	۱۴۲
دوكاندار	۴۰	شاه نهنگ	دره علي	خداداد	حسين علي	۱۳۰
بزرگ	۲۷	شاه نهنگ	دره علي	سيد رضا كربلايي	سيد جواد	۱۴۰
دودوي پخونكي	۳۰	شاه نهنگ	دره علي	حاجي غلام محمد	حاجي محمد	۱۴۱
بزرگ	۳۰	شاه نهنگ	دره علي	جعفر	محمد علي	۱۳۷
بزرگ	۲۶	شاه نهنگ	دره علي	سيد عبدالفاضل شاه	سيد محمد علي	۱۴۳
تركان	۴۰	شاه نهنگ	دره علي	علي اكبر شاه	سيد محمد پيمان	۱۳۸
بزرگ	۴۵	شاهنهنگ	دره علي	علي حسين	رجب زوار	۱۳۹
بزرگ	۳۷	قاشغوله	دره علي	احمد زوار	عبدالله	۱۵۰
بزرگ	۲۷	قاشغوله	دره علي	غلام علي	اسدالله	۱۵۹
بزرگ	۲۲	قاشغوله	دره علي	داراب	محمد حسين	۱۵۱
دوكاندار	۲۰	سرر آسياب	ني يك	علي اكبر	قربان	۱۰۸
مزدور كار	۱۹	شاه ميرك	دره علي	محمدنبي	باقر	۱۲۹
بزرگ	۳۵	شاه ميرك	دره علي	محمد علي	محمد	۱۲۶
بزرگ	۳۰	شاه ميرك	دره علي	محمد نبي	محمد	۱۲۸
بزرگ	۴۷	شاه	دره علي	حسين	نبي	۱۲۷

		ميرك		بخش		
۱۶۰	حسين بخش	دره علي	تي نو	عوض	بزرگ	۳۰
۱۶۲	عباس	دره علي	زهرآب	گردي حسين	بزرگ	۴۰
۱۶۹	عظيم	ني يك	کته خانه	کاظم	مزدور کار	۲۸
۱۴۹	چمن	دره علي	ديوالک	اسحق	دوکاندار	۳۵

الف(۲) د مندیک په کلي کي نیوني اود ني يك په کلي کي وژني د جنوري په ۸ نيټه

طالبانو د اسيرانو نیول د مندیک په کلي کي او بيا وروسته د هغوي ډله ايزه وژنه د ني يك په کلي کي پر عاړه اخیستي .

د نوموړو اسيرانو له ډلي څخه ځيني د مندیک د کلي د سرک له سره او ځيني يي د گنبدي د کلي څخه چه د مندیک کلي ته نږدې پروت دي نیول شوي و. نوموړي اسيران د خراسان په هوټل کي له نورو نیول شويو اسيرانو سره چه د کته خاني له کلي څخه نیول شوي و يو ځاي کړاي شول او په هماغو شیبو کي ۱۲ تنو د مندیک او گنبدي د کلیو اسيران د مرگ په انتظار کي و چه وروسته طالبانو دغه ۱۲ تنه په يوه موټر کي بار کړل او د ارباب حسن خان کلا ته يووړل او هلته يي د خپلو وسله والو په ذریعه په گوليو وويشتل

ژ غورل شوي کسان

دوه تنو د نوموړو اسيران له ډله څخه چه یو يي سيد طاهر ۳۱۹ نمبر شاهد او بل يي احمد حسين د استاد حسين زوي له دغي ډله ايزي وژني څخه خلاصون وموند. هغوي وکولاي شول چه د سيند خواته وتښتي چه طالبانو پر دوي ډيري ډزي وکړي . د نوموړو له ډله څخه يو تن چه ۲۰۴ نمبرشاهداو د کته خاني د کلي څخه دي واي چه گنبدي او مندیک د کلي د اسيرانو وژنه نوموړي پخپلو سترگو ليدلي ده.

يو عيني شاهد ويلي دي چه د نوموړی وراړه چه د ني يك له کلي څخه د دره علي خواته روان و د لاری په اوږدو کي د طالبانو لخوا ونيول شو . وروسته د نوموړی هلك کورني دهغه لتون پيل کړ او د نوموړي مري يي د ارباب حسن خان په کلا کي پداسي حال کي وموند چه په سر او بدن کي په ډيرو گوليو ويشتل شوي و . يو بل شاهد چه د يوه مقتول له دوه زمانو سره چه د مندیک دکلي و د مړيو د ټولو او خاورته سپارلو په مقصد تللي و وويل چه نوموړی دري مري چه د مندیک د کلي اوسيدونکي و مندیک د کلي د جومات په غسل خانه کي وموندل او بيا يي خاورو ته وسپارل.

مسلسل نمبر	د متضرر نوم	د پلار نوم	د وژلو ځاي	د ژوند کولو پته	عمر	شغل
۱۰۰	سيد محمد عي	سيد حيدر	ني يك	گنبدي	۳۵	بزرگ
۱۱۵	احمد ميرزاي	محمد	ني يك	مندیک	۴۵	بزرگ
۱۱۹	اکبر	موسي	ني يك	مندیک		کارگر
۱۱۶	داود	حاجي باقر	ني يك	مندیک	۲۶	دوکاندار
۱۱۴	حکيم	قاسم	ني يك	مندیک	۳۰	کارگر
۱۱۱	ارباب محمد علي نوري	نور علي زوار	ني يك	مندیک	۵۰	کارگر
۱۲۰	رضا	دولت زوار	ني يك	مندیک	۱۷	کارگر
۱۰۲	سيد اکبر	سيد رضا	ني يك	مندیک	۳۴	بزرگ

۱۱۲	ياسين	ارباب محمد علي نوري	ني يک	مندیک	
-----	-------	---------------------------	-------	-------	--

الف(۳) هغه اسيران چه د کته خاني د کلي په جومات کي د جنوري په ۷ نيټه ونيول شول او د جنوري په ۸ نيټه د ني يک په کلي کي د طالبانو لخوا ووژل شول

هغه ډله ايزه وژنه چه د کته خاني د کلي خلکو د نوموړي کلي جومات ته پناه وړي و او هلته د طالبانو لخوا ونيول شول او بيا وروسته ووژل شول په يکولنگ کي د طالبانو لخوا د ډيرو لويو وژنو په ډله کي راځي ځکه چه نوموړي اسيران د جنوري په ۷ نيټه ونيول شول او هغوي يي يوه شپه وساتل او بيا يي د جنوري په ۸ نيټه ووژل.

د پيښي په اړه نور معلومات د A لخوا وړاندي شوي دي چه نوموړي له دغو ډله ايزو وژنو څخه ژغورل شويدي نوموړي وايي چه:

د جنوري په ۷ مازديگر د متحدي جبهې ځواکونه د يکولنگ څخه په شا ولاړل او ۲۵ تنه خپل سرتيري د محافظت لپاره د کته خاني په کلي کي پريښودل . نوموړو سرتيرو د همدې ورځي تر ماينام پوري د ډزو کولو په حال کي په نوموړي کلي کي پاتي و چه د همدغو ډزو له عمله طالبان پوه شول چه په نوموړي کلي کي د دښمن ځواکونه شته او دا چه د ني يک د کلي مرکز طالبانو نيولي و نو دي خواته يي هم پام شو . د نوموړو پيښو له عمله د کلي خلک که نارينه و او که ښځينه ټول د يوه مصون ځاي د لټون په فکر کي شول . ځيني کوچنيان ، ښځي او نارينه چه شميره يي ۲۳ تنه رسیده د کته خاني د کلي جامع جومات ته راغلل او ځانونه يي هلته خوندي کړل .

د ورځي له دري بجو وروسته د طالبان يو گروپ چه د متحدي جبهې د سرتيرو د لټون په حال کي و د کته خاني جومات ته ننوتل چه د هغوي په ډله کي ۷ تنه ډير په قار او خطرناکه وه . هغوي امر وکړ چه ټول نارينه دي له جومات څخه ووځي . هغوي ښځي او کوچنيان ووهل . طالبانو نارينه و ته وويل چه په يوه لين کي ودريري چه هغوي يي په گوليو وولي خو وروسته يي دا کار ونکړ . نوموړو طالبانو د هغو خلکو قيمتي څيزونه او پيسي ځيني واخيستي او هغه خلک يي ولټوتل . او بيا ټول هغه نارينه چه په لين درولي و له ځانه سره بوتل نوموړي خلک يي د عرفاني د کتابتون چه د اکسفام دفتر ته خوا کي پورت دي ورسول او نورو طالبانو ته يي تسليم کړل . نوموړي اسيران د جنوري د مياشتي په ۷ نيټه د مازديگر په پنځو بجو هلته ورسيدل او د يوي لندي وقفي نه وروسته د خراسان هوټل ته بوتل شو .

طالبانو د کته خاني د کلي اوسيدونکي د ۱۵ ساعتونو په مخ په خراسان هوټل کي وساتل او هغو ۷ تنو طالبانو چه پر هغوي پيره کوله پښتانه طالبان و خو هلته يوه بله ډله طالبان چه په يوه بله زبه يي اسيرانو ته ښکښل کولي موجود و چه ويلاي شم چه عربان و چه هر شيبه هوټل ته راتلل او اسيران وهل ټکول .

د جنوري په ۸ نيټه د سهار په اته نيموجو طالبانو ۲۳ تنه د کته خاني د کلي اسيرانو او ۱۲ تنه د مندیک د کلي اسيرانو ته امر وکړ چه په يوه ولاړ تړپالي موټر کي پورته شي او وروسته دغه موټر د حسن خان کلا ته ولاړ . طالبانو هلته نوموړي اسيران له موټر څخه کوز کړل او په دو گروپونو يي تقسيم کړل او وروسته يي دواړه گروپونه د يوه پاڼ خواته بوتل خو د نوموړو اسيرانو لاسونه يي نه وټرلي تر وروستيو شيبو اسيران نه و پوه چه هغوي وژني . څلور تنو پيره دارانو ۱۸ تنه اسيران له ځانه سره پاڼ ته وربښکته کړل او گمان کيږي چه نور اسيران هم په همدې ډول او د محلي طالبانو يوه ډله چه پښتانه و او په پيکا او دري کلاشنکوفونوسره سمبال و پر اسيرانو ډزي وکړي تر هغه پوري چه اسيران پر ځمکه ولويدل او داسي په ډاگه شوه چه ټول مړه شوي دي . د نوموړي ډلي څخه يوه طالب د وژل شويو کسانو پر سر وگرځيد او د هغوي تفتيش وکړ او په پښتو ژبه يي وويل چه دا هزارگان ټول کافران دي او وروسته په موټر کي سپاره شول او ولاړل .

يوه عيني شاهد وويل چه د اسيرانو په ډله کي د وژلو څخه مخکي فقي د ۱۳ تنو لاسونه شاته نه و ټرل شوي او د نورو ټولو لاسونه ټرل شوي وه او ووژل شول . د نوموړو وژنو امر يوه سړي چه جگ قد يي درلود او سپينه لنکي پر سر وه ورکړ .

ابراهيم د ځمکي پر سر حان د مړو شويو کسانو پخ منځ کي اچولي و او وروسته يي د انور غږ واوریده چه ويل يي وگوره چه نور څوک ژوندي ندي او وروسته دواړو له سيمي څخه تښته وکړه .

يوه شاهد چه د بيد مشكين د كلي په غوندي كې پټ و په بنه توگه پيې له هغه خايه څخه د وژلو خاي د حسن خان په كلا كې ليدلو . هغه دا ليدلي و چه يو لويه لاري د اسيرانو څخه ډكه وه او سيمه ته راغله او وروسته طالبانو اسيرانو د لاري څخه راكوز كړل او په صفونو كې ودرول او په گوليو يې وويشتل . همدغه موټر وروسته د نې يك خواته ولاړل او وروسته له يوه ساعته يې د هغو مرو شويو چه طالبانو په نې يك كې وژلي و مري دغي سيمي ته راوړل(د هغو كسانو مري چه په هماغه ورځ سهار طالبانو له كته خاني او منديك كليو څخه نيولي و او بيا يې وژلي و).

يو عيني شاهد چه د وژلو څخه معاف شوي و او د مريو د ټولو لپاره د ارباب حسن خان كلا پيول شوي و واي چه د حويلي په داخل كې د مريو د شميري څخه برعلاوه د حويلي څخه باندي هم د ۳۰ تنو جسدونه پراته و لكه څرنگه چه پورته وويل شول دغه جسدونه د منديك او كته خاني د كليو د اسيرانو و چه طالبانو وروسته له وژلو هلته پريښي و .

د پيښي څخه ژغورل شوي كسان

هغه دوه تنه چه د وژني د خاي څخه ژوندي خالص شوي دي :
 ۲۰۴ شاهد چه د كته خاني د كلي و څلور مرمي خوړلي وي او ټپي شوي و خو كولاې شول چه په لاره ولاړ شي . يو تن د منديك د كلي اوسيدونكي هيڅ ټپي شوي هم نه وه او دواړو دغه كسان د مريو تر منځ پراته و او وروسته له دغه خايه وټنډيدل او په سيمه كې د يوي غونوي شاته پټ شول .
 ۲۰۵ نمبر شاهد سيد د سيد E زوي د كته خاني د كلي اوسيدونكي د اسيرانو په ډله كې و خو د ډير عمر د درلودو په خاطر طالبانو عفو كړ نوموړي دا ليدلي و چه د نوموړو اسيرانو د وژني فرمان د ملا شهزاده له خوا وركړ شوي و .

قومانده او كنترول

ټول اسيران يو ځل بيا د قوماندې مركز ته راوړل شول . يو عيني شاهد ۲۰۴ ليدو و چه طالبان ټول خپلي مركزي قرار گاه ته داخل شول او وروسته په يوه مخابري پيغام كه ورته وويل شول چه هغوي به ټول اسيران له ځانه سره وساتي او بيا يې ټول اسيران په يوه هوتل كې بنديان كړل خو د هغي دمخه يې د ۱۵ ساعتونو لپاره ټول اسيران د خپلي قرار گاه خواته وساتل . وروسته نور اسيران هم دغه خاي ته راوړل كيدل چه د طالبانو د قرار گاه نږدې كليو څخه را ټول شوي و . په نوموړي وخت كې د نې يك مركز كاملا د طالبان لاس كې و او په كامله توگه ارام و . او طالبان خپل منځ كې قوي مخابروي تكاس درلوده .

دكته خاني دپيښي څخه ژغورل شويو اسيرانو وويل چه د نوموړو د ليد مهاله اوسيدو په وخت كې د نې يك په كلي كې د كله چه هغوي د زري ولسوالي په تعمير كې و د سهار په ۸ بجو يې وليدل چه هليكوپترونه راتلل او له هغو څخه طالبان د تورو او سپينو لنگيو سره را كوزيدل . يو طالب د سيد عبدالرحمن په نامه چه ملا ستار معرفي كړي و سيمي ته راغي او د اسيرانو د نوموړي سره د اسيران د وژل كيدو په برخه كې ورسره خبري وكړي او كله چه هغه د ملا شهزاده سره پدې هكله خبري وكړي نو هغه خلكو ته اجازه وركړه چه د اسيرانو مري له نوموړي سيمي څخه يوسي . او ملا شهزاده پدې هكله يو مکتوب هم وركړ . د طالبانو پيره دارانو په هغه سيمه كې دا خبره تايد كړي ده چه هغه څوك چه په كتابتون كې ناست و مل شهزاده د هغوي عمومي قوماندان و . د حسن خان په كلا كې د هغه دوو ځايينو عكسونه موجود دي چه په هغوي ځايو كې ډله ايزي وژني تر سره شوي وي . چه په نوموړي ځاي كې په گوليو ويشتل شوي او سوري سوري شوي كالي ، خولي ، بوتونه په دواړو ځايونو كې عكاسي شوي دي . د شاهدانو په وينا چه په نوموړي كې ډير د گوليو پوچگونه او شاجورونه هم لاس ته راغلي دي . چه د هغو لاس راغلو څيزونه په دقيقه توگه معلوم شوي دي .

گنه	نوم	د پلار نوم	د قتل ځاي	د ژوند کولو ځاي	عمر	شغل
۷۰	سيد موسي	شاه غلام حسين	ني يك	آخندان	۴۵	بزرگ
۵۲	سيد داود	سيد اسحاق	ني يك	بيد	۵۰	جوالي

۵۰	سید حسن	سید حسین شهید	ني يك	مشکين	بیید مشکين	۴۰	جوالي
۱۵۳	احمد زوار	حسن زوار	ني يك	کته خانه			مزدور کار
۳۴	سید علي خرم	سید احمد حسین	ني يك	کته خانه		۱۷	زده کونکي
۶۶	سید امیر زوار	سید میرزا حسین پهلوان	ني يك	کته خانه		۲۳	مزدور کار
۳۷	سید ایوب	شاه محمد حسین	ني يك	کته خانه		۷۸	جوالي
۱۵۷	بینوا	غلام علي	ني يك	کته خانه			مزدور کار
۶۳	سید عوض	سید محمد	ني يك	کته خانه		۴۷	استاد
۱۵۲	عوض علي	غلام محمد	ني يك	کته خانه		۴۵	بزرگ
۱۵۴	اسحاق	غلام علي	ني يك	کته خانه			مزدور کار
۱۵۶	محمد علي	محمد اسحاق	ني يك	کته خانه			مزدور کار
۳۸	سید ناصر	شاه محمد حسین	ني يك	کته خانه		۴۵	مزدور کار
۱۵۵	تقي زوار	محمد علي	ني يك	کته خانه			مزدور کار

الف (۴) د خلکو هغه یوه ډله چه د کته خاني د کلي د ارباب حسن خان په کلا کي طالبانو ته د تسایمیدو په موخه راټول شوي و د جنوري په ۸ نیټه د ني يك په کلي که د طالبانو لخوا په ډله ایزه توگه ووژل شول .

د هغو خلکو چه د کته خاني له کلي څخه را ټول شوي و او غوښتل يي چه طالبانو ته ور تسليم شي طالبانو لخوا د اکسفام موسسي ته نږدي ټول ووژل شول چه نوموړي پيښه په يکاولنگ کي د ډله ايزو وژنو لويه پيښه بلل کيږي . نوموړي پيښه د سيمي خلکو ته ډيره جالبه پيښه وه ولي چه ارباب احمد هغه سړي و چه هميشه د طالبانو او مخالفينو تر د سولي په خبرو کي يي فعاله ونډه درلوده او نوموړي په سيمه کي د سولي په راوستو کي ډير لوي اهميت درلود . يو ځل ارباب د استازي په توگه د صوفي گريدزي لخوا د حزب وحدت خپلي قوماندانو ته وروليږه چه هغوي د سولي لاري ته تشويق کړي چه په يکاولنگ باندي بريد ونکړي . خو طالبانو کله چه نوموړي سيمي کي د ارباب احمد طرفداران ونيول د هغوي په منځ کي د نوموړي دوه زامن هم شامل و چه د نورو اسيرانو سره يو ځاي ووژل شول چه دا سيمي خلکو ته يو گواښ و چه طالبان په هيچا رحم نکوي حتي په هغو خلکو چه له دوي سره يي مرسته هم کړي وي .

د جنوري په ۸ د سهار په اته نيمو بجو ۲۰۵ نمبر شاهد له نورو مخورو او سپين ږيرو سره چه شمير يي ۱۹ تنو ته رسیده د ارباب احمد په کورکي په يوه غونډه کي ناست و . کله چه هغوي واوريدل چه طالبان سيمي را ننوتل نو سپين بېرغون يي پورته کړل او د طالبانو په لور د تسليمیدو په منظور روان شول . چه د طالبانو د يوه ۷ نفري گروپ سره مخامخ شول . هغو کسانو چه غوښتل طالبانو ته تسليم شي د طالبانو له خوا د هغوي ټولو لاسونه وتړل شول او په وهلو ټکولو يي پيل وشو . له دي پيښي څخه دمخه طالبان يو پلار او زوي هم نيولي و . شاهدان دا خبره تايد کړي چه طالبانو خلک چه ډير يي سپين ږيري و په ځاپيرو ، لگدو او نورو څيزونو وهل . د وهلو ټکولو په لومړي پړاو کي يو طالب د لنګي په ذريعه چه سپين رنگ درلود سيد انور د نوموړي د پلار په مخ کي وتاړه او شپږ تنو هغه واهه او وسله يي ترينه غوښته ولي هغه وسله ندرلوده وروسته نوموړي مړ کړ او بيا يي د نوموړي مړي په لگدو واهه .

طالبانو پنځه تنه اسيران چه سپين ږيري و خوشي کړل او نور ټول اسيران يي د ني يك مرکز ته وليږل . هلته يي لس تنه د نوموړو اسيرانو له ډلي څخه د اکسفام دفتر شاته لين ودرول او وي وژل. د اسيرانو له ډلي هغو

کسانو چه عمر له ۶۰ کلونو څخه ډیر و خوشي شول او او هغو کسانو چه عمر د ۵۰-۴۰ کلونو څخه ټیټ و ټول ووژل شول .

قومانده او کنترول

د نوموړو عملیاتو سرته رسول او د هغو په ترڅ کې د وگړو نیول ، هغوي مرکزي قرار گاه ته بیول، بندیانول او په پای کې وژل د منظم پلان له مخې تر سره شوي دي . ولي چه نوموړي وژني د قوماندان د ناستي ځاي خواکي تر سره شوي او له هغه ځایه طالبانو ته ویل شويدي چه زاړه او سپینږيري ټول د اسیرانو له ډلي څخه وباسي . یوه ورځ وروسته چه نوموړي سپین ږيري ازاد شول طالبانو هغوي ته امر وکړ چه د خپلو وژل شویو دوستانو مړي ټول کړي . خلکو پدي اړه دیوه سند غوښتنه وکړه او بیا د قوماندان لخوا ورته مکتوب ورکړل شو چه خپل مړي کورونو ته یوسي . یوه پیره دار نوموړي مکتوب سپین ږيرو ته را وړ چه د ملا شهزاده د عملیاتو د عمومي قوماندان امضا پکښي شوي وه . نوموړي وژنو په واضح توگه وښوده چه څرنگه هغه له پخوا پلان شوي وي او د عمومي قوماندان ملا شهزاده لخوا اداره کیدلي ولي چه نوموړي په سند کې امضا کړي وه .

مستطقیو وکولای شول چه له هغې سیمې څخه کتنه وکړي چه شاهدانو د وژنو د ځایونو په ډول ښودلي و او په نوموړي ځاي کې هغوي د انسانانو د جامو ، خولي او د مرمیو پوچگونه له خالي شازورنو سره پیدا کړل . د نوموړي ځاي او د هغو موجودو علایم عکسونه اخیستل شوي دي او زمونږ سره موجود دي .

د وژل شویو کسانو لنډه بیژندنه

گڼه	نوم	د پلار نوم	د وژلو ځاي	د اوسیدلو ځاي	عمر	شغل
۸۴	سید حاجي محمد	سید محمد	ني يك	بيد مشكين	۵۰	استاد
۵۶	سید عبدالرحيم	سید میرزا حسين	ني يك	کته خانه	۴۶	بزگر
۴۹	سید اکبر	سید حسين شهيد	ني يك	بيد مشكين	۳۵	جوالي
۵۱	سید انور	سید حسين شهيد	ني يك	بيد مشكين	۲۰	جوالي
۶۲	سید اسماعيل	سید احمد	ني يك	کته خانه	۴۵	بزگر
۶۱	سید سرور	سید محمد امير	ني يك	کته خانه	۲۷	مزدور کار
۶۵	سید اسدالله	سید عطا	ني يك	کته خانه	۴۳	د موسسي کارکونکي
۴۳	سید حبيب	سید احمد ارباب	ني يك	کته خانه	۳۳	استاد
۵۷	سید هاشم	سید محمد بخش	ني يك	کته خانه	۵۵	بزگر
۴۲	سید ابراهيم	سید حسين ارباب	ني يك	کته خانه	۳۷	مزدور کار
۳۹	سید موسي	شاه حيدر	ني يك	کته خانه	۵۰	بزگر
۶۸	سید نبي	سید محمد حسن	ني يك	کته خانه	۴۵	بزگر
۹۴	سید داود	سید کاظم	ني يك	کشک	۳۰	مزدور کار
۴۵	سید قاسم طبيبي	سید حسن	ني يك	کته خانه	۴۵	داکتر

الف(۵) د جنوري په ۸ نيټه د بيد مشكين د كلي د سپين ږيرو نيول او وژنه

د جنوري په ۸ نيټه د بيد مشكين د كلي د سپين ريريو وژنه د اكسفام دفتر شاته په يكاولنگ كې يوه لويه پيښه شميرل كېږي . نوموړي كسان د ډله ايزو وژنو په دريم دور كې ووژل شول . دا وژنيپ هغو وژنو ته ورته وي چه د ارباب حسن خان په كلا كې واقع شوي وي ولي چه دغو خلكو هم داسې فكر كاوه چه د سياسي حالاتو سره سم بايد ځانونه عيار كړي او غوښتل يې چه طالبانو ته بيعت وكړي .

يو شاهد وايي چه د جنوري په ۸ د سهار په اته نيمو بجو د بيد مشكين د كلي ۹ تنه سپين ريريو سره راټول شول او غوښتل يې چه طالبانو ته تسليم شي هغوي د ني يگ د مركز خواته ولاړل ز د لاري په اوږدو كې هغوي د ډزو غرونه واوريدل چه په كته خاني كې تر سره كيدل خو دوي راونگرځيدل . كانكريتي پله سره چه د ني يگ د مركز نه ۵۰۰ متره واټن لري د هغوي مخي ته څو تنه طالبان ورغلل او هغوي په مرگ تهديد كړل . كله چه هغوي د ني يگ مركز ته داخل شول . هلته يې وليدل چه د كته خاني د كلي احمد ارباب د پنځو تنو نورو سره چه طالبانو ته د تسليمي لپاره راغلي و لاس تړلي په لڅو پښو د واورو پر سر ولاړ دي . احمد ارباب هغو څوك و چه خلكو له هغه څخه د طالبانو سره د روغي جوړي هيله درلوده چه خلكو ته دا زمينه برابره كړي چه طالبانو ته تسليم شي خو دا ډول د هغوي تړل او په واورو كې درول ټولو ته ډير وحشتناك و . د زري ولسوالي په انگر كې يوي طالبانو چه پاكستانيان و د بيد مشكين خلك ونيول او نوموړي گروپ هغوي د اكسفام موسسي ته بوتل . يو عيني شاهد چه د ني يگ په مركز كې بي مري شميرلي دي وايي چه په نوموړي مركز كې د پاكستانيانو يو شپږ كسيزه گروپ موجود و چه اسيران يې په گروپونو ويشل او نوموړي قوماند له مركز څخه تر لاسه كوله . هغوي سپين گيري جلا كول او د خراسان هوټل ته پيول او ځوانان بيد اكسفام موسسي كې ساتل . د لاري په اوږدو كې چه سپين ريريو د خراسان هوټل خواته روان و د ډزو غرونه يې تر غوږو شوي و . چه وروسته له نيم ساعته طالبانو نوموړي سپين ريريو د اكسفام مركز ته وغوښتل كله چه هغوي هلته ورسيدل وليدل چه د نوموړو د عزيزانو او دوستانو مري پراته و . او طالبانو هغوي ته وويل چه د موټر په راتگ سره ټول مري په موټر كې بار كړي او هغوي نوموړي مري په موټر كې بار كړل او له هغي څخه مخكې چه هوټل ته ولاړ شي مري يې د حسن خان په كلا كې بنسټه كړل . په هوټل كې ۸۰ تنه د منديك ، گنبي او د نور كليو خلك پراته و او يوه طالب چه پښتون و خو په دري ژبه يې خبري كولي نوموړي بنديان د جنوري په ۲۰ نيټه ازا د كړل . او خلكو ته يې وويل چه عمومي قوماندان تاسي عفو كړي او خدای تاسو ته دوباره ژوند دركړ .

يو عيني شاهد چه د عفو شويو كسانو په ډله كې و په دي خبره تاكيد كړي چه طالبانو هغوي د مړيو د ټولو په حال كې وهلي ټكولي دي . نوموړي دا هم وويل چه د هغوي د ازادي امر د طالبان مشر يا عمومي قوماندان ملا شهزاده وركړي و . د نوموړي پيښي له ځاي څخه داسي عكسونه اخيستل شوي دي چه په هغو كې د وينو ځايونه چه توي شوي ، د وژل شويو خولي گاني او تش شاوورونه ليدل كېږي او زمونږ سره موجود دي . او له هغه ځايه شاوورونه او خولي گاني هم را ټولي شوي دي .

د وژل شويو كسانو پېژندنه

گنه	نوم	د پلار نوم	د وژلو ځاي	د اوسيدولو ځاي	عمر	شغل
۱۸	سيد اکبر	سيد محمد علي	ني يگ	بيد مشكين	۴۵	بزگر
۹	سيد اکبر اکبري	سيد اکبري	ني يگ	بيد مشكين	۵۵	استاد
۱۶۸	سيد علي	سيد قاسم	ني يگ	بيد مشكين	۳۰	درايوږ
۲۳	سيد علي حسين	سيد محمد بخش	ني يگ	بيد مشكين	۳۳	مزدورکار
۱۵	سيد امين	سيد حسن	ني يگ	بيد مشكين	۳۰	بزگر
۲۱	سيد امين	سيد شاه خاني	ني يگ	بيد مشكين	۴۰	بزگر
۲۸	سيد عوض	سيد نور	ني يگ	بيد مشكين	۳۷	مزدورکار
۵۳	سيد عوض	سيد شاه انور	ني يگ	بيد مشكين	۴۵	استاد
۱۷	سيد محمد	سيد سکندر	ني يگ	بيد مشكين	۴۵	بزگر
۳	سيد محسن	سيد شمعون	ني يگ	بيد مشكين	۴۰	حلبسي جوړونکي
۴	سيد قاسم	سيد علي	ني يگ	بيد مشكين	۵۵	رسمي

کارکونکي				جان		
بزرگر	۴۸	بيد مشکين	ني يک	سید عسکر	سید صفر	۱۰
بزرگر	۴۷	بيد مشکين	ني يک	سید شاه عوض	سید شاه ظفر	۱۴
د انجیو کارکونکي	۴۵	سر آسیاب	ني يک	سید اسماعیل	سید محمد تسلي	۱۰۵

الف (۶) د جنوري په ۸ نيټه د بيد مشکين په کلي کي کورپه کور تلاشي او د خلکو نيول او وروسته بيا د نوموړو خلکو ډله ايزه وژنه د ني يک په کلي کي

د بيد مشکين کلي د جنوري په ۸ نيټه د ډيرو سختو نيونو او ستونزو لاندې راغي. داسي معلومېږي چه اسيران په نوموړي کلي کي په انفرادي ډول د تلاشيو په ترڅ کي نيول شوي و لکه چه د دره علي په کلي کي بېښ شوي و. اگر چه نوموړي قربانيان د ولسوالي په مرکز کي ووژل شول. هغه کسان چه د تلاشي په وخت کي د شپي له مخي نيول شوي و د يوه گروپ نه پرته نور ټول د قرغان په څلور لاري که اعدام شول او دا يوه جلا بېښه بلل کيږي.

در جنوري تر ۸ نيټي پوري دبېد مشکين کلي د مهاجرينو لپاره د امن ځاي و ځکه چه نوموړي کلي د ني کي څخه لږ لري پورت و. او په همدې و رخ باتي کسان ټول د کلي په پټ ځايو نو کي خوندي شوي و. د مثال په ډول ۲۱۶ شاهد گزارش ورکړي چه د نوموړي زامن د وينو لاندې پټ و خو طالبانو هغوي وموندل او د ني يک مرکز ته يي انتقال کړل. د ۲۱۳ نمبر شاهد په وينا چه د وړځي په دوو بجو د طالبانو دوه داتسون موټر د بيد مشکين کلي ته راننوتل او ټول هغه خلک چه ددوي مخي ته ورغلل، هغه يي ټول کړل او ځيني نارينه يي دکورنو څخه ويستل او د ني يک مرکز ته يي واستول.

يو شاهد وويل چه هغه وخت چه طالبانو د کلي څخه نارينه ټول او له ځانه سره پوتل بيا نو هغوي هغه کسان ونه ليدل چه څه شول. خو وروسته سپين ږيري او ښځي د مړيو د راورلو لپاره د ني يک کلي ته ولاړل. او هغه کسان چه هلته د طالبانو لخوا وژل شوي و ټول په سر او وچپيلي کي په گوليو ويشتل شوي و. او تنه چه يوبي دوکاندار او بل يي استاد و له نوموړي پېښي څخه را خلاص شوي و.

نوموړي دوکاندار ويلي دي چه تقريبا ۲۵ کسان له د سره نيول شوي و او د يو گروپ طالبانو لخوا چه باندني طالبان هم پکښي و د ني يک مرکز ته پل شوي و او نوموړو طالبانو دري داتسون موټر درلودل او هغه وايي چه کله هغه طالبانو ته وويل چه دوکاندار دي نو طالبانو خوشي کړ (خو نوموړي ته يي ويلي و که چيري هغه دروغ ويلي يي نو دوي به يي دېرش مرمي وولي)

وروسته طالبانو نوموړي اسيران د وژلو ځاي ته د اکسفام موسسي ته يووړل. يو بل شاهد وايي چه کله طالبانو د بيد مشکين په کلي بريد وکړ او د کورونو لټون يي پيل کړ نو دي يي ونيو او له هغه څخه يي وسله غوښته، نوموړي وايي چه د طالبانو سره د خبرو په حال کي وم چه يوه بل طالب پر ما دزي وکړي او زه يي ټپي کړم. او بيا په دري تنو نور کسانو چه هغو يي اسيران نيولي و دزي وکړي او هغوي يي ووژل. طالبانو نوموړي د ورځي تر ۴ بجو پوري ځان سره وساته او وروسته يي د ني يک مرکز ته وليږه. او هلته د راز محمد د اکبر خواجه مرد د زوي په ضمانت چه له طالبانو سره يي همکاري درلوده ازاد شو.

د بيد مشکين د کلي د اسيرانو او وژل شويو کسان شهرت

گڼه	نوم	د پلار نوم	د قتل ځاي	د اوسيدو ځاي	عمر	شغل
۲۷	سید عبدالله	سید جهانگیر	ني يک	بيد مشکين	۲۵	مزدورکار
۲۶	سید احمد شاه	سید جهانگیر	ني يک	بيد مشکين	۳۰	مزدورکار
۲۹	سید امير زوار	سید عبدالحسن	ني يک	بيد مشکين	۴۵	مزدورکار
۲۲	سید جواد	سید خدا بخش	ني يک	بيد مشکين	۲۵	مزدورکار
۳۱	سید خادم	سید شاه ميرزا	ني يک	بيد مشکين	۳۰	مزدورکار
۱۱	سید مهر علي	سید صفر	ني يک	بيد مشکين	۱۹	بزرگر

۳۰	سید رضا	سید عبدالحسن	نی یك	بید مشکین	۲۵	مزدورکار
----	---------	--------------	-------	-----------	----	----------

الف(۷) د جنوري په ۸ نېټه د بید مشکین د کلي د خلکو نیول او د هغوي ډله ایزه وژنه د سرک پر سر

د یوې سختې تلاشي په ترڅ کې چې طالبانو د بید مشکین په کلي کې تر سره کړه ډیر د کلي خلک یې ونیول او د جنوري په ۸ نېټه دغو طالبانو په هغو عامه وگړو ډزې وکړې چې د یکاوانگ خواته روان و او وي وژل. دا بېینه هغه وخت منځ ته راغله چې طالبان خپل کار خلاص کړي و او د خپلي قرار گاه خواته روان و او دا درک نشته چې له نوموړی ډله ایزې وژني څخه به څوک ژوندي پاتې وي.

د جنوري په ۸ نېټه د غرمې په ۱۲ بجو طالبان د بید مشکین کلي ته ورننوتل او د کورونو په تلاشي یې پیل وکړ یو عیني شاهد وايي چې نوموړي په کور کې و چې طالبان کور ته ورننوتل او د نوموړی زوی وتاړه او له ځانه سره یې پوته دغو طالبانو ۲۱۱ شاهد هم سره له نورو پنځو کسانو نیولي و. په لومړي سر کې یې هغوي له ۱۲ بجو څخه تر ۲ بجو پورې په یوه غوځل کې بندیان کړي و او وروسته یې د ۲ بجو څخه تر ۴ بجو پورې لوڅې بڼې د یوه بام پر سر درولي و. طالبانو ځیني خلک د قرغان له لارې څخه هم نیولي و (د زارین څخه د چمن خواته لار چې د یکاوانگله پای څخه تیرېږي) او هغوي یې په کتار درولي و او په گوليو یې ویشتلې و او وروسته له هغه څخه خپلو موټرو کې سپاره شول او د نی یك خواته ولاړل. د یوه کس چې څو گولي یې په ټټر او پښو لگیدلي وي او د خلکو لخوا کور ته راوړل شو یوه ورځ وروسته نوموړي هغي څلور لارې ته ولاړ او د خپل زوی مري یې پداسې حال کې وموند چې په گوليو سوري سوري شوي و. سید باقر چې د نوموړی بېښي څخه ژوندي بچ شوي دي واي چې کله د قرغان په څلور لارې کې طالبانو په خلکو ډزې وکړې نوموړي خان د مرو شویو کسان په منځ کې پټ کړي و تر هغو چې طالبان له نوموړي ځای څخه ولاړل.

گڼه	نوم	د پلار نوم	د قتل ځای	د اوسیدو ځای	عمر	شغل
۷۲	سید یعقوب	سید اسماعیل	نی یك ته نږدې	آخندان	۳۰	بزرگ
۱۳	سید عبدل	شاه ظفر	نی یك ته نږدې	بید مشکین	۲۵	مزدورکار
۱	سید محمد	سید علي تبر	نی یك ته نږدې	بید مشکین	۳۵	بزرگ

۷،۷ په یکاوانگ کې تر سره شوي جنايات او پي سببه وراني د ۲۰۰۱ کال د فبروي څخه تر سپتمبر پوري

د غیر پوځي خلکو پر ضد لاندې تجاوزات او تیري د جگړې په ننه میاشتني دورې کې د اسلامي امارت او د متحدې جبهې د پوځیانو لخوا تر سره شويدي. دو دواړو خوا د جنګیالو تر منځ جگړې په مخامخ ډول لږ او کم دوامه وي. په نوموړي وخت کې د طالبانو دري لوي بریدونه په سیمه کې تر سره شول چې په مقابل کې د متحدې جبهې پوځیانو هم ځیني بریدونه د آسونو څخه په استفادي تر سره کړي دي. په نوموړو بریدونو کې طالبانو وکولای شول چې هغه دري سیمې چې ډیرې مهمې وي د متحدې جبهې څخه ونیسي او د متحدې جبهې ځواکونه په شا وتمبوي او د خلکو نه ډکې سیمې تر خپلي ولکې لاندې راولي. د جگړو په ترڅ کې طالبانو ونشو کولای چې د مخالفینو وسله وال ونیسي خو په مقابل کې ډیر غیر پوځي خلک اسیران کړل. د متحدې جبهې ځواکونو نوي ستراتیژي غوره کړه او د خلکو د هستوگني سیمې یې ډیر ژر خوشي کولي او خلک یې د طالبانو د ظلم په مقابل کې یواځې پرېښودل. طالبانو هم د خپلو ټولو بریدونو په ترڅ کې د غیر پوځي خلکو په مقابل کې ډیره ناوړه رویه پر مخ پيوله. چې د ۲۰۰۱ کال د یکاوانگ په سیمه کې د غیر پوځي خلکو هغه ډله ایزې وژني چې د طالبانو لخوا تر سره شوي د هغوي دغه شوم نیت ثابت کړ او داسې وښوده چې طالبان پدې قسم سره خلکو ته سزا ورکوي. پورتنیو پېښو وښودل چې طالبانو ډیرې ډله ایزې وژني وکړې چې دپه

يکاولنگ کي د عامه خلکو ډله ايزي وژني ددي موضوع يو لوي ثبوت دي. د عامه وژنو څخه سر بيره طالبانو د ملا داد الله تر قوماندې لاندې د جنوري په مياشت کې د خلکو کورنو او دارپي ته هم اور واچاوه . د نوموړو پېښو تکرار او په غير پو ځي خلکو باندې بريدون دا په ډاگه کوي چه د طالبانو دا يوه ستراتيژي وه چه د نوموړو د قوماندانو له خوا تر سره کيده چه په هغور کي د طالبانو ټولو لور پورو قوماندانو لاس درلود .

جگره

په يکاولنگ کي د لومړي ډله ايزي وژني څخه وروسته طالبانو ډيره هڅه وکړه چه د خلکو اعتماد جلب کړي او هغوي له مخالفت څخه تير باسي . د متحدي جبهې د ځواکونو له شاتگ څخه د جنوري په ۷ نيټه وروسته طالبانو د يکاولنگ په ولسوالي کي د شيعه د يوې ډلې دوستاچه د بهسودو د سيمي وي په نامه غړي او د ځايي پښتنو ډلې د ملا عبدالستار په مشري په سيمه کي ځاي پر ځاي کړي . همداراز هغوي هغه شيعه مشران چه له طالبانو سره يي اړيکي درلودې لکه استاد اکبري ، استاد فکوري او حاجي سيد عارف هم په سيمه کي وټاکل او کوشش وکړ چه د خلکو او امنيتي مسولينو يوه مشترکه کميټه جوړه کړي چه (د خلکو او طالبانو تر منځ رابطه ټينگه کړي) خو دا کار دومره بري سره پر نه ولاړ . کله چه د متحدي جبهې ځواکونو په يکاولنگ خپل بريد شروع کړ په پايله کي يي د طالبانو ځواکونه د باميانو خواته په شا ولاړل .

کله چه د متحدي جبهې ځواکونو د يکاولنگ ولسوالي ونيوله نو د يکاولنگ او باميانو تر منځ يي يو دفاعي خط جوړ کړ . او له هغې وروسته د فبروري په لومړي نيټه د متحدي جبهې ځواکونو د باميانو پخوا خپل پرمختگ پيل کړ او ويکولاي شول چه د يوې وړي جگړي په ترڅ کي د شيبيرتو او قرغنه تو سيمي له طالبانو څخه بيرته ونيسي خو د شهيدانو سيمه د جگړي مرکز وگرځيده ولي چه طالبانو خپلي لومړي ليکي هلته ځاي پر ځاي کړي وي . د فبروري په ۱۲ نيټه د متحدي جبهې ځواکونو وکولاي شول چه د طالبانو لومړي ليکي په شهيدانو کي ماتي کړي او دښمن ته لوي ځيانونه ورسوي . په نوموړي جگره کي د دوستم سواره ا برهي ځواکونو د لعل قوماندان او د عبدال چريک د ورور په مشري هم گډون درلود چه نوموړو ځواکونو د طالبانو روحيه خرابه کړي وه .

کله چه طالبان د شهيدانو په سيمه کي مات شول نو د متحدي جبهې ځواکونو د باميانو پخوا پر مختگ ته دوام ورکړ او د طالبانو هغو ځواکونو چه شيعه گان و د باميان څخه د سيغان او کهمرد پخوا يعني خپلو سيمو ته په شاتگ وکړ خو د طالبانو اصلي ځواکونو د شش پل په لوري په شاتگ وکړ او د متحدي جبهې ځواکونو دا فرصت مساعد شو چه کومي درني جگړي څخه پرته د باميانو مرکز ونيسي . خو طالبانو بيا هم خپل ځواکونه د باميانو د نيولو لپاره سمبال کړل او د متحدي جبهې ځواکون د باميان له مرکز څخه په شا ولاړل او د بنار ته څيرمه يي خپل ځواکونه په لويديځ کي د شهر سرخ دره او د بنار په لويديځ کي د فولادي په دره کي او خپله قرار گاه يي د شهيدانو په سيمه کي جوړه کړه .

د متحدي جبهې ځواکونو کولاي شول چه د باميانو بنار د پورتنيو سيمو څخه تر بريد لاندې ونيسي خصوصا هغه شمير چه د فولادي په دره کي ځايير ځاي و کوم چه هغوي د راکتي بريدونه په ترڅ کي د باميانو هوايي ډگر او بنار تر بريدونو لاندې راوستي و .

پداسي حال که چه باميان د روسانو له دور څخه د ماينونو له شتوالي څخه پي غمه و خو په نوموړي جگره کي د جگړي دواړو خواوو په سيمه کي يو د بل پر ضد د پر سونل ضد او ټانک ضد ماينونه ښخ کړل . دا پېښه هغه وشوه چه د متحدي جبهې ځواکونه د باميانو څخه په شا ولاړل او طالبانو نوموړي بنار ونيو او په همدغه کال د مارچ په مياشت کي طالبانو د بودا مجسمي رنگي کړي .

د مي په مياشت کي طالبانو په يو لړ نويو بريدونو پيل وکړ او ددي جگړو اصلي عامل د شيبيرتو د هوايي ډگر نيونه وه ځکه چه د متحدي جبهې ځواکونو ته له هغه ځايه مرستي رسيدلي طالبانو پنځه ورځي وروسته د يوه يرغل په ترڅ کي د شيدانو ، شيبيرتو او يکاولنگ مرکز او د يکاولنگ يوه بله ولسوالي چه ډکه نوميده ونيول او نوموړي هوايي ډگر يي وران کړ . او پدي توگه متحدي جبهې خپلي ټولي تر لاس لاندې سيمي بابلودي .

د يوې مياشت په موده کي د طالبانو قوماندان د يکاولنگ په ولسوالي کي جهاديار و او له هغه ځايه يي پر نورو سيمو بريدون کول . ټولو غير پوځي وگړو له سيمه څخه ټيښته وکړه او طالبانو غوښتل چه هغوي ونيسي . له هغې څخه دمخه د يکاولنگ د ولسوالي وگړي د پنجاب ولسوالي او د يکاولنگ د ولسوالي ځيني لري سيمو ته ټينډيلي و .

طالبانو بيا هم و غوښتل چه په يکاولنگ کې امنيت ټينگ کړي ددې لپاره دا ځل د شيعه طرفدارو ځواکونو څخه گټه وانخسته خو د هزاره ځواکونو چه سنکر دوست يې مشري کوله د امنيتي ځواکونو يو ه برخه يې تشکيلوله چه هغوي د متحدي جبهې د بريدونو په مقابل کې ځاي پر ځاي شوي و . د جکري دواړو خوا د يکاولنگ په شمال ختيځ کې يو پر بل بريدونه کول . کله چه د متحدي جبهې ځواکونه د ني يک ولسوالي ته نږدې شول نو د طالبانو قوماندان جهادوال ددې له ويري چه ځواکونه يې محاصره نشي د يکاولنگ څخه په شا ولاړ .

په دې ځل د طالبانو د ځواکونو په شاتگ يو ي غلونکي ستراتيژي سره ترلي وه ولي چه د هغوي لومړي جزايي ځواب د يکاولنگ پر مرکز د هوايي بمباردمان و چه د طالبانو هوايي ځواک وکولاي شول چه د يکاولنگ شفاخانه اود اکسفام دفتر له منځ يوسي چه دواړه دغه ځايونه د ولسوالي په مرکز کې واقع و .

وروسته طالبانو يو لوي ځواک چه په هغو کې داخلي او خارجي طالبانو و د يکاولنگ د بيا نيولو په منظور را ټول کړل . نوموړو ځواکونو دا امر له لوړپوړو چارواکو درلود چه د يکاولنگ د سيمي خلکو ته بايد جزا ورکړي چه د هغوي په سر کې د طالبانو ډير مشهور قوماندانان موجود و او پدې منظور د ملل متحد لخوا په يوه بيانیه کې مخکې له مخکې ويل شوي و چه ممکنه ده په سيمه کې يو بشري ناورين را منځ ته شسي .

ملا داد الله د نوموړو ضربتي ځواکونو قوماندان وټاکي شو . نوموړو ځواکونو د جنوري په ۸ نيټه د باميانو څخه حرکت وکړ او د لاري په اوږدو کې له ډير لږ مقاومت سره مخ شول او ځان يې يکاولنگ ته راورساره . هغوي خپله مرکزي قرارگاه د ني يک په سيمه کې جوړه کړه او څلورورځي ي د سيمي په شاوخوا کې په وړانيو او وژنو لاس پوري کړ د خلکو کورونه ، کروندې د خوړو ذخيرو ته يې اور واچاوه . وروسته له څلورو ورځو ملا داد الله خپل ځواکونه له يکاولنگ څخه ويستل . او د ولسوالي د امنيت لپاره يې هيڅ گام پورته نکړ او نوموړي بريدون صرف د سيمي خلکو ته د سزا ورکول په مقصد و .

د يکاولنگ څخه د شاتگ څخه وروسته د ملا داد الله ځواکونه د باميانو لويديځ خواته ولاړل او د شيرتو ، قرغنتو او شهيدانو سيمي يې وړاني کړي خو پدې وخت کې په نوموړو سيمو کې خلک نه و ولي چه يوه مياشت دمخه له هغه ځايه څخه خلک کډه شوي و . د څو ورځو څخه وروسته اصلي ځواکونه باميانو ته راغلل . پدې ډول ويلي شو چه طالبانو د جون په مياشت کې د شيدانو څخه تر ني يک پوري خپله يوه بوگنه ونکي ستراتيژي چه د خلکو د کورونو سوخول او د خلکو شړل له سيمي څخه و په عمل کې پياده کړه .

يو ځل بيا د متحدي جبهې ځواکونو د يکاولنگ ښار ونيوه او خپل نور ځواکونه يې د باميان په سرحد کې ځاي پر ځاي کړل چه د ۲۰۰۱ کال د جولاي ، اگست او سپتمبر په مياشتو کې هلته پاتي شول .

په يکاولنگ کې د شويو جناياتو مفصل حال (۲۰۰۱ کال)

- د ۲۰۰۰ کال د نوامبر په مياشت کې چه د ۱۳۷۸ کال د لړم د مياشتې سره سمون خوري خپلي دره صوف ته راغي.
- د ۲۰۰۰ کال د دسامبر په ۳۰ نيټه چه د ۱۳۷۹ کال د مرغومي مياشت سره سمون خوري د خپلي تر قوماندې لاندې ځواکونو يکاولنگ ونيوه.
- د ۲۰۰۱ کال د جون په ۷ نيټه طالبانو د ملا داد الله په رهبري يکاولنگ د متحدي جبهې څخه ونيو .
- د ۲۰۰۱ کال د جون له ۸ څخه تر ۱۰ پوري طالبانو په يکاولنگ کې لومړي ډله ايزي وژني تر سره کړي .
- د ۲۰۰۱ کال د جون په ۲۰ نيټه د متحدي جبهې ځواکونو وکلاي شول چه طالبان د يکاولنگ څخه په شا وتمبوي.
- د ۲۰۰۱ کال د فبروري په ۱۲ نيټه د متحدي جبهې ځواکونو د طالبانو ځواکونو ته د شهيدانو په سيمه کې ماته ورکړه .
- د ۲۰۰۱ کال د فبروري په ۱۳ نيټه د متحدي جبهې ځواکونو د باميان ښار ونيو او خپل دفاعي خط يې د فولادي په دره کې جوړ کړ .
- د ۲۰۰۱ کال د فبروري په ۱۷ نيټه طالبانو د باميان ښار يو ځل بيا ونيوه .
- د ۲۰۰۱ کال د فبروري په ۱۸ نيټه طالبانو خپل بريدونه د شهيدانو په سيمه کې شروع کړل .

- د ۲۰۰۱ کال د مارچ د میاشتي په ۹ نېټه طالبانو د بودا مجسمي ونړولي .
- د ۲۰۰۱ کال د مارچ د میاشتي په ۱۴ نېټه د بي بي سي دفتر په کابل کې وتړل شو او د نوموړي دفتر یوه ژورنالېسته د کیت کلارک په نامه له کابل څخه وشړل شوه .
- د ۲۰۰۱ کال د مارچ د میاشتي په ۲۳ نېټه د متحدي جبهې ځواکونو د فولادي دره څخه پر بامیانو برید وکړ .
- د ۲۰۰۱ کال د مارچ د میاشتي په ۳۰ نېټه طالبانو د فولادي دري اوسیدونکو ته د نوموړي سیمه څخه د وتلو امر وکړ .
- د ۲۰۰۱ کال د اپریل د میاشتي په لومړۍ اونی کې د IDP دفتر خبر ورکړ چه د فولادي دري ټول اوسیدونکي له سیمې څخه وتلو ته مجبور شول .
- د ۲۰۰۱ کال د اپریل له ۱۹ نېټې څخه د مي تر ۳ نېټې پوري د طالبانو او متحدي جبهې تر منځ د دره فولادي په سیمه کې جکړي رواني وي . متحدي جبهې پر بامیانو برید وکړ په ځواب کې د طالبانو ځواکونو پر سرخ دري او شهیدانو برید وکړ چه د متحدي جبهې له مقاومت سره مخ شول .
- د ۲۰۰۱ کال د اپریل ۲۹ نېټې د متحدي جبهې ځواکونه د هوا له طریقه د شبیرتو په هوایي ډگر کې اكمال شول .
- د ۲۰۰۱ کال د مي د میاشتي په ۴ نېټه طالبانو د شبیرتو هوایي ډگر او د شهیدانو سیمه ونیوله او د خلکو کورونه ته یې اور واچاوه او ډله ايزي وژني یې تر سره کړي .
- د ۲۰۰۱ کال د مي د میاشتي په ۵ نېټه طالبانو د ني بک پخوا پر مخ ولاړل او متحدي جبهې د فولادي دره پریښوده . طالبانو د داګا په سیمه برید وکړ او د متحدي جبهې ځواکونو د کیلګان خواته په شا ولاړل .
- د ۲۰۰۱ کال د مي په ۵ نېټه د دوستم ځواکونو د زارع ولسوالي تر خپلي ولکي لاندي راوسته .
- د ۲۰۰۱ کال د مي په ۹ نېټه ملا عبدالرزاق د طالبانو د کورنیو چارو وزیر په یکاولنگ کې ولیدل شو .
- د ۲۰۰۱ کال د مي د میاشتي په ۳۰ نېټه طالبانو اعلان وکړ چه د یکاولنگ په ولسوالي کې یې خپل ۱۰۰۰ تنه پو ځیان ځای پر ځای کړي دي .
- د ۲۰۰۱ کال د جون د میاشتي په ۴ نېټه د متحدي جبهې ځواکونو د طالبانو یو قوماندان د جهادیار په نامه محاصره کړ او د ني بک سیمه یې تر خپلي ولکي لاندي راوسته .
- د ۲۰۰۱ کال د جون د میاشتي په ۶ نېټه د طالبانو هوایي ځواک د یکاولنگ په ولسوالي کې د ولسوالي په مرکز ، د اکسفام په دفتر ، د یکاولنگ په روغتون او بازار باندي بمباري وکړه او هغه ځایونه یې وران کړل .
- د ۲۰۰۱ کال د جون د میاشتي په ۸ نېټه د طالبانو ځواکونو د ملا داد الله په مشري د یکاولنگ د نیولو په مقصد له بامیانو څخه روان شول .
- د ۲۰۰۱ کال د جون په ۹ نېټه د طالبانو ځواکونو د ملا دادالله په مشري د متحدي جبهې څخه د فیروز بهار سیمه ونیوله او د کوه کینګ په سیمه یې برید وکړ .
- د ۲۰۰۱ کال د جون په ۱۰ نېټه طالبانو د ملا داد الله په مشري د دریم ځل لپاره د یکاولنگ ولسوالي ونیوله او په همدې ورځ یې د یکاولنگ زاړه بازار ته اور واچاوه او ملا برار د شریعت رادیو لخوا اعلان وکړ چه په یکاولنگ کې امنیت تامین شو .
- د ۲۰۰۱ کال د جون د میاشتي په ۱۵ نېټه د متحدي جبهې ځواکونو د یکاولنگ ولسوالي د بامیانو تر سرحده پوري ونیوله . او طالبانو د شهیدان او شبیر ټو په سیمه کې ټولو کورونو ته اور واچاوه او طالبانو د شاتګ په وخت کې ډیر عام قتلونه وکړ او ملا دادالله د یکولنگ سیمه د جکړي سیمه ونموله چه د شریعت رادیو لخوا د نوري غر خپور شو .
- د ۲۰۰۱ کال د جولای په ۲۲ نېټه طالبانو د ملازوي قوماندان تر رهبري لاندي د کوه کنګ په سیمه برید وکړ او د نوموړي سیمې ټولو هستوګن ځایونو ته یې اور واچاوه .
- د ۲۰۰۱ د نوامبر د میاشتي په ۱۱ نېټه د متحدي جبهې ځواکونو د بامیانو ولایت ونیو او طالبان له سیمې وتښتیدل .

په یکاولنگ کې د طالبانو د لور پورۍ قوماندان د ټولو عملیاتو په ترڅ کې

ملا شهزاده (دجکړي دلومړیو لیکو قوماندان)

نوموري د طالبانو عملياتي قوماندان و د يکاولنگ په بيا نيونه کي او د ۲۰۰۱ کال د جون د مياشتي له ۷ نيټي څخه يي تر ۱۰ نيټي پوري په ډله ايزو وژنو کي فعاله برخه درلوده .

ملا عبدالستار (په لومړيو ليکو کي قوماندان)

ديکاولنگ په بيا نيونه کي او په هغو ډله ايزو وژنو کي چه د ۲۰۰۱ کال د جون د مياشتي له ۷ - ۱۰ نيټي کي گډون درلود . د جون د مياشتي په ۱۲-۱۱ نومورۍ د ملا شهزاده په ځاي د يکاولنگ مسول تعين شو .

ملا عبدالرزاق (د کورنيو چارو وزير)

په هغوي عملياتو کي چه د مي د مياشتي په ۴ نيټه او د جون د مياشتي په ۴ نيټه په يکاولنگ کي تر سره شول نوموري پکښي شريک و .

جهادياري (د لومړيو ليکو قوماندان)

د مي او مارچ په مياشتو کي په باميانو کي و او د مي د مياشتي په ۴ او د جون د مياشتي په ۴ نيټه يي د يکاولنگ عمليات رهبري کول .

ملا داد الله (د لومړيو ليکو قوماندان)

د مي په ۸ او د جون په ۱۹ نيټه يي د باميانو او يکاولنگ عمليات رهبري کول .

ملا فاضل (د طالبانو د وسله وال پوځ لوي درستيز)

د جگړو د ستراتيژي د جوړولو مسوليت يي درلود او کله ناکله به يي په ټولو عملياتو کي برخه اخيسته .

قاري احمد الله (د استخباراتو ريس)

د جگړي په دوران کي د استخباراتي کارونو دنده درلوده . د ډيرو عملياتو په جريان کي ليدل شوي دي .

د عيني شاهدانو ويناوي د اور اچولو په مورد کي

عيني شاهدانو دا ويلي دي چه څرنګه طالبانو د خلکو کورونو او مياشت ځايونو ته اور اچولو .

A . د قول دولق د سيمي يوه اوسيدونکي په دي اړه داسي وويل :

زه د زاره بازار يو دوکاندار يم . کله چه طالبانو په لومړي ځل يکاولنگ ونيولو نو بي گناه او بي دفاع خلګ يي ووژل او چه کله بيا حزب وحدت بيرته يکاولنگ ونيو نو خلکو بيرته پر خپلو کارونو بوخت شول . او کله چه طالبانو د يکاولنگ کنترول په لاس کي درلود له دي امله چه په خلکو يي راز راز ظلمونه کول د خلکو ورڅخه نفرت کيده . ز د ۱۳۸۰ کال د جوزا په ۱۹ نيټه چه د ۲۰۰۱ کال د جون له نهمي سره سمون خوري ما د خپل دوکان لپاره يو څه سوداچه بوتونه او توکر په کي شامل د پنجاب له ولسوالي څخه رواړي وه . زه د سهار په لس نيمو بجو خپل دوکان ته ولاړم او هغه سودا مي په دوکتن کي ځاي پر ځاي کوله . د فيروز بهار په سيمه سخته جگړه روانه وه . د ورځي په يولسو بجو طالبانو د وحدت د گوند د مدافعه خط مات کړ او پدي وخت کي ما هيڅ وخت پيدا نکړ چه خپل څلور خره کورته ورسوم او مجبوره شوم چه په بازار کي يي خوشي کړم او خپله د کته خانيد کلي خواته غډه ته وتښتيدم او له هغه ځايه څخه مي د سيمي ننداره کوله ما وليدل چه د طالبانو جنګيالي په ۷۵ دانسون موټرو ، ۴ هغه موټر چه زيو باندي بار وي ، او اته کاماز موټرونو کي د يکاولنگ بازار ته ننوتل . وروسته ليدې چه په سيمه کي په امنيت يقيني شول نو د دوکانونو مالونه يي خپلو موټرو کي بار کړل او دوکانونو ته يي پترول وروشيندل او بيا اور ورته کړ . ټول نوي بنا ته يي په څلور بجو اور واچاوه او د زاره بازار د دوکانونه يي په خپلو موټرو کي بار کړل . ما دا پيښي د شپي تر ۹ بجو تر هغه پوري چه خپل کور ته ولاړم په سترگو ليدلي .

يو بل شاهد د T په نامه وويل :

د طالبانو په وروستي بريد کي چه کله هغوي د يکاولنگ بازار ونيو عامه خلک هم د خپلو کورونو څخه غرونو کي پټن ځايونو ته وتښتيدل . مونږ له غرونو ليدل چه طالبانو په لومړي ورځ د دره علي سيمه په اور کي وسوزوله او په دوهمه ورځ يي فيروز بهار سيمه وسوزوله ، په دريمه ورځ يي د سرقل سيمه په څلورمه

ورځ يې د بېد مشكين كلي په پنځمه ورځ يې سر كينك كلي يې د اور په لمبو كي وسوزول او ما دا ټول واقعات په خپلو سترگو له هغه ځايه ننداره كول.

د كته خاني د كلي يو اوسيدونكي چه S نوميري داسي وايي :

دوه ورځي مخكي د وروستي جكري څخه كله چه خپلي د ني يك د سيمي كنترول په لاس كي درلود زه بازار ته ولاړم او هلته مي وليدل چه څو محدود دوكانونه د بم په ذريعي وړان شوي و او اكثر دوكانونو دروازي ندرلودې او اجناس يې د سر ك پر مخ پراته و . د بازار نږدې كورونو هم لاس نه و خورلي او زه له هغي وروسته شيدق ته ولاړم. يو ورځ وروسته مي واوريږدل چه طالبانو د ني يك په سيمي د بريد نيت لري او په هغي ورځي تر غرمي پوري د ډزو غرونه اوريږدل كيدل . زه په ټولو دغو ورځو كي په شيدق كي وم . يوه ورځ وروسته مي وغوښتل چه د ني يك سيمي ته ولاړ شم او ووينم چه هلته څه واقع شوزي دي ولي چه مونږ له لري د غره له سره ليدل چه نوموړي سيمه په دودو نو او لوگيو كي ورکه وه . ما چه وضعيت پدي ډول وليد او ومي ليدل چه طالبان د ني يك په مركز كي په خپلو داتسونو كي گرځي نو خپل زوي مي له خانه كړ او دواړه وتښتيدو . ځكه چه زه په زضعيت پوه شوم چه د خپلي ځواكونه تښتيدلي دي او د ني يك مركز طالبانو نيولي دي . له هغه ځايه چه ما كتل خپل كور مي په كته خاني كي پيدا نشوای كړاي خو د دره علي او سر قل د كليو دودونه مي ليدل چه پورته و .

د دره سرخ د كلي يوه اوسيدونكي د A داسي وويل:

د دغي جكري په وخت كي زه شاهد وم چه طالبانو د ني يك مركز ونيو او هلته يې ډير خلك اسيران كړل چه د نوموړو له ډلي څخه يې ډير كسان ووژل . د خلكو كورونه او بازار يې وسوځاوه . د متحدي جبهې ځواكونو كلي په خپله ولكه كي درلودل چه د خلكو د كورونو قفلونه مات شوي و . كله چه طالبانو د كورونو ته اور اچاوه زه د دره سرخ د كلي شاته په غره كي وم هغوي له دوه ځايونو څخه د خلكو د كورونو په سوځولو پيل وكړ . لومړي يې د لاره، دهن كنك او تاجكانو څخه شروع وكړه او په دوهمه ورځ يې د قرغان ، زارين او سر كنك سيمو ته اور واچاوه او وروسته له دغو سيمو څخه ولاړل ولي چه د متحدي جبهې ځواكونه هغوي ته لنډ په په چهارده كي پراته و ه . د طالبانو ۲۵ موټر د زارين سيمي ته او ۱۵ موټرو يې د غندي سنگ سيمي ته ولاړل . چه د يكاولنگ خلك پدي موده كي په غرونو كي و . له هغي ورځي چه په فيروز بهاي باندي جكره پيل شوه زه د سر پرچوبك په غره كي پټ وم او له هغه ځايه څخه مي ټول حادثات ليدل چه څرنگه د متحدي جبهې ځواكونو ماته وكړه او طالبان څرنگه سيمه ته داخل شول او د يكاولنگ نوي بازار ته يې اور واچاوه .

محمد Z د دره علي د كندر شاه د كلي څخه د خپلو د سترگو ليدلي حال داسي وايي :

زه د سيه نو په كوټل كي چه د پنجاب او يكاولنگ تر منځ سرحدي وم او د ورځي ۱۱ بجي وي چه د يكاولنگ له مركز څخه دود پورته شو هغه سيمه كي چه زه وم څلور ساعته ليري وه د ني يك ده مركز څخه خو مونږ په يوه لور ځاي كي و چه دود له هغه ځايه ډير ښه معلوميده خوا دا توپير مونږ له هغه ځايه نشوای كولاي چه دود د بازار دي او يا د خلكو د كورونو . يوه ورځ وروسته يو كس راغي او وويل چه طالبانو بازار ته اور واچاوه او هغه يې وسوځاوه . د دره علي په سيمه كي سوځول او اور اچول د منديك له كلي شروع شول او د سبز جوي تر سيمي يې دوام پيدا كړ او د دغو دوه سيمو تر منځ تقريبا ۶۰۰ كورونو ، دفترونو ، جوماتونو او دفترونه ته اور واچول شو او وسوځول شول د اور اچوني په موده كي هغوي په خلكو ډزي كولي او هغوي يې تهديدول هغه خلك چه غرونو ته تښتيدلي و هغوي يې د تانكونو او توپونو په ذريعه وپښتل . او تاسي كولي شي چه اوس هم د هغو درندو وسلو د وپښتلو نښي زمونږ په كورونو او كر ځايونو كي وويني چه طالبانو وپښتلي دي . مونږ په هېڅ كومي يوي سياسي نظامي ډلي پوري تړلي نه وه او په خپلي خواري كي اخته و . د باميانو نقشه په راتلونكو مخونو كي ده.

۸ . هغه سبق چه تر اوسه هم زده نكړاي شو

۸.۱ د پخواني افغانستان رابطه له اوسني سره

د عدالت د پروژي اصلي كار د ۲۰۰۱ كال په اخر كي وده ومونده . په نوموړي گذارش كي د هغو جنباياتو څيړنه شامله ده چه د بشريت پر ضد د مختلفو ډلو لخوا چه په جكره كي شامل تر سره شويدې . تر ۲۰۰۵ كال پوري هم جكره پاي ته نه د رسيدلي بلكه طالبانو بيا خپل گروپونه د جكري لپاره سمبال كړي او د هغو په غير نوربي داسي ډلي هم شته چه د دولت پر ضد اقدامات كوي . چه پدي لړ كي امريكايي قواوي د

متحدو دولتي ځواکونو په مرسته د هغوي پر ضد عمليات پر مخ بيابوي . په نتيجه کي د طالبانو د حملو پر ترڅ کي يو ډير شمير عام وگړي وژل کيږي چه د ځوابي کاررواييو چه امريکايان يي تر سره کوي هم ډير بيگنه خلک وژل کيږي . طالبانو سره د جگړي په ورسنيو ورځي کي ډير جنايات تر سره شويدي چه په هغو کي قتلونه ، بنديانول ، شکنجه کول ، او ورکيدني ډيري په سترگو شويدي او تر اوسه پوري لا ادامه لري . د نوموړو پيښو مسوليت د مليشه گروپونو او ځينو پخوانيو مجاهدينو په غاړه دي چه هغوي په خپلو سيمو کي د مخدرو مواد د قاچاق لپاره هم ډير تلاش کوي . خو اوس ددغو قوماندانو له ډلي ډير يي د امريکايانو تر څنگ ولاړ دي او هغوي ورڅخه حمايت کوي .

پورتني گذارش ته په کتنه سره افغاني سرانو د کمونيستانو له وخت څخه را پديخوا دايم د په دغو مليشي قوماندانو اعتماد درلود ولي چه هغوي د دوي له منافعو څخه دفاع کوله . د نوموړي ډلو او مليشو تر منځ يوالي ممکنه خبره نو خو هر قوماندان او گروپ د خپلي سيمي د ساتلو لپاره هر څه ته حاضر و . لکه په شمال کي د گاز لرونکو سيمو د ساتلو له برکته مليشه قوماندانو ته ډيري گټي ورسيدې او دي کبله يي وروسته ځان ازاد او خود مختاره باله .

د تنظيمونو رهبرانو غوښتل چه خپل ډير يا لږ کنترول په نوموړو قوماندانو ولري او غوښتل چه له هغوي سره عادي روابط برقراره کړي خو له نوموړي فرصت څخه قوماندانو داسي گټه پورته کړه چه گواکي د جناياتو د کولو په وخت کي هم له مجازتو معاف و او پدي توگه يي د محلي خلکو په مقابل کي په ډيرو زشتو اعمالو لاس پوري کړ .

کله چه د ۲۰۰۱ کال په روستيو دامريکا د متحده ايالاتو لخوا د طالبانو پر ضد د يو تړون کار جاري شو نو هغوي دغه مخالف قوماندان سره را ټول کړ . چه پدي کي د امريکايانو مهم هدف د القاعده ماته وه . امريکايانو ددغو خلکو په راټولو سره غوښتل په افغانستان کي د القاعده ضد جگړه کي د خپلو سرتيرو پر کم تلفات ولري .

لدي معلوميري چه د امريکايانو دغه نوي متحدين په افغانستان د پخوا څخه هم په بشري ضد اعمالو تورن دي او همداراز د مخدرو موادو په قاچاق کي لوي لاس لري .

امريکايانو هغو طالب ضد قوماندانو ته پيسي ، او وسلي ورکړي چه گواکي هغوي به د القاعده په ماتي کي فعال رول ولري خو امريکايان پدي کار ناکام شول . او طالبان بيا هم د يوې خطرناکه او وحشتناکي ډله په حيث چه احتمالا د پاکستان لخوا حمايه کيږي پاته شوه .

له دغو قوماندانو يو شمير يي ځان د مخالفينو په مقابل کي ټينگ کړ اود امريکايانو حمايت يي تر لاسه کړ او ځان يي د سياسي پلوه ډير مهم وښود او له دي طريقه يي په جناياتو لاس پوري کړ .

کله چه بين المللي جامعه پدي لړ کي تحقيقات شروع کړل نو معلومه شوه چه نوموړي لورپوري رهبران او قوماندان اوس هم په ډير احترام سره ژوند لري او نوموړو ټول جنايات د هغو قوماندانو په ذريعه تر سره کړي چه دوي به ورته امر کوه او هغوي به ددوي تر حمايت لاندي نوموړي جنايات مخ ته بيول .

او همداراز د متحده ايالت دا سترتيژي چه د دموکراسي د تامين لپاره هڅي بايد وشي او د بن د کنفرانس جوړه ونه په افغانستان کي د يوه با ثباته عبوري حکومت جوړول د نوموړو ځواکونو څخه او بيا د اضطرابي لويې جرگې جوړيدل او د هغي کابينې جوړول چه لا پخوا نومول شوي و د امريکايانو لاس ته راوړني وي چه ملل متحد وروسته دا تاييد کړه چه نوموړو طرحو په دوه موردو کي جدي اشتباهات او تيروتني شوي وي .

د افغانستان په قضيه کي ډيري نړيوالي دخپلي خواوي ددي خبري تصديق کوي چه هغوي په سر کي په افغانستان کي دجنگي جنايتکارانو د واک رسيدولو په برخه کي هيڅ فکر نه وکړي بلکه د هغوي ټول زيار په افغانستان کي د يوه با ثباته عبوري حکومت جوړوني ته و او هغوي غوښتل چه هغه شمير افغانان چه په جگړو کي يي لاس ندرلود د هيواد د سياسي مشارکت په پروسه کي گډون وکړي . خو په ډير تاسف سره چه

هغو کسانو چه په پخوا کي يي يو له جناياتو ډک عمر تير کړي و اوس يي ځانته د هيواد په سياسي او نظامي ژوند کي يو داسي ځاي موندلي او نيولي دي چه په کامل امن و امان کي ژوند کوي او ډير واک ورسره دي . د ۲۰۰۴ کال د جنوري په مياشت کي په نيويارک کي د اسيا د ټولني په يوه غونډه کي د افغانستان د مالي وزير

وويل چه د افغانستان رهبران سوله د عدالت په سيوري کي غواړي .

د ۲۰۰۲ کال د فبروري په مياشت کي د انگلستان د باندنيو چارو وزير کابل راغلي و او وويل چه کيداي شي تير جنايتکاران اصلاح شي ، او په افغانستان کي د يوه ځواکمن حکومت جوړول نړيوالو ته دا بڼي چه واقعا افغانان ځواکمن خلک دي . او د دي سپر بیره بايد مونږ هغو کسانو سره چه اوس يي ډيري سيمي تر واک لاندي دي او پوځي ځواکونه لري او په پخوا کي هم ځواکمن و په خبرو او اترو پيل وکړو . خو هغو کسانو چه

په پخوا کي جنگي جنايات سرته رسولي او اوس په سياسي پروسه کي ځان شامل بولي بايد وخت ورنکړو چه بيا هم واک ته ورسيري او بيا خپل تير ظلمونه تکرار کړي ، چه دا افغانستان سياسي ايندي ته ډير گټور کار

بلل کيږي . د ملل متحد خاص استازي لځدر ابراهيمي ويلې دي چې د افغانستان په اوسني حکومت کي جنګي جنايتکارانو او جنگسالارانو ډير ځوکي تر لاسه کړي دي او نوموړي زروځواکي د هغو کسانو په مقابل کي دسيسې کوي کوم چې غواړي ددوي جنايات بربنډ کړي چې دا به په افغانستان کي د دموکراسي د ودي پروسه ډير کمزوري کړي .

پدي وخت کي د امريکا د متحده ايالاتو له خوا فشار اچول کيږي چې د جنګي جناياتو په هکله چې پخوا او په اوس وخت کي تر سره شوي افشاګري ونشي . چې په ۲۰۰۵ کال کي د ملل متحد د هڅو مخه بنده کړه او پري يي نه بنودل چې په افغانستان کي د امريکايانو زندانونه وويني .

له هغې سر بيره امريکايانو داسي جنايات تر سره کړي چې خپلو کمونيستي همقطارانو ، مجاهدينو او د طالبان د رژيم په دور کي نه و تر سره شوي ، او ځيني زندانيانو ته يي داسي سزاوي ورکړي چې د نوموړو د مړيني باعث ګرځيدلي دي او هم داسي زندانونه يي جوړ کړي چې له هغو څخه هيڅوک خبر ندي او نيول شوي خلک نوموړو ځايونو کي لادرکه شوي او مړه شويدي .

د بوش اداري دا ادعا کړيده چې نوموړی پټي نيوني د امنيت د راوستول په موخه تر سره شويدي خو په يقين سره چې د امنيت وضع يي پدي ډول لا هم خرابه کړيده . د مثال په ډول ملا شهزاده د طالبانو يو لوړ پوړي قوماندان چې په ډله ايزو وژنو کي يي لاس درلود او زموږ په رپوټ کي د نوموړي په هکله ډير څه راغلي دي په ۲۰۰۳ کال د گوانتینامو له زندان څخه خوشي کيږي چې بيا د طالبانو له ليکو سره يو ځاي شو او وسله يي واخيسته او د امريکايانو پر ضد يي مبارزه پيل کړه چې وروسته بيا د ۲۰۰۴ کال د مې په مياشت کي په يوه مخامخ جګړه کي د امريکايانو لخوا ووژل شو . دلته داسي سوالونه پيدا کيږي :

آيا د امريکا د متحده ايالاتو چارواکي د نوموړی په جناياتو خبر و او هغه يي پريښود ؟ آيا امريکايان د هغو کسانو چې ددوي په زندان کي دي په باره کي معلومات نلري ؟
د متحده ايالاتو ځواکونو د طالبانو لوړپوړي قوماندانان نيولي دي چې ملا فاضل هغه څوک دي چې د نوموړي د جنګي جناياتو په برخه کي په دغه رپوټ کي ډير اسناد او مدارک بنودل شويدي .

۸.۲ شکنجه ورکول او وژني په توقيف ځايونو کي

په امريکايي زندانونو کي د افغان بنديانو وژنه د لويو تخنياتو په ډله کي راځي ، د بشر د حقوقو د څارنکو په وينا لږ تر لږه ۶ تنه بنديان د ۲۰۰۲ کال په اوږدو کي د امريکايانو لخوا د تحقيقاتو په جريان کي وژل شوي دي چې پدي ډله کي يوتن د سي اي اي (CIA) لخوا نيول شوي و . د نوموړو پېښو څخه تر دوو کلونو د متحده ايالاتو هيڅ کوم سر تيري د قتل په تور ندي متهم شوي پداسي حال کي چې د امريکا د متحده ايالاتو د دفاع وزارت بندي چې پنځه تنه د هغو مړو شويو زندانيانو له ډلي په واضحه توګه وژل شوي دي .

د شکنجې هغه ډولونه چې امريکايي ځواکونو پر افغاني زندانيانو کارولي دي ، هغو روشونو ته پاتي کيږي چې يووخت د مختلفو ډلو امنيتي چارواکو ، د استخباراتو چارواکو او د نوموړو ډلو قوماندانانو د جګړې په بيلا بيلو دورو کي څو رژيمونو ورڅخه کار اخيږي و . د ثور انقلاب په لومړيو دوه نيمو کلنو کي خلکو ته داسي شکنجې ورکول کيږي چې په پاي کي يي زندانيان مړه کيدل . د بشر د حقوقو رپوټ ورکونکي په افغانستان کي په تيره موده کي د امريکايانو لخوا داسي شکنجه کول ليدلي او تصديق کړي دي .

يو شمير ډيرو کسانو د بشر د حقوقو څارونکي ته ويلې دي چې د بند په وخت کي هغوي سره بدرقتاری ، آزار او اذيتول ، بيخوبي ورکول ، د نوکانو ايستل ، سوځول په مختلفو څيزونو ، برقي شوکونه ، چې په بعضي مواردو کي د جنراتو څخه کار اخيستل کيده خبر ورکړي دي . يوه رسمي مقام د بشر د حقوقو څارونکي ته وويل چې د پلچرخي په زندان کي داسي انفرادي اتاقونه هم موجود و چې هلته به ډير خطرناکه زندانيان ساتل کيدل او د هغو اتاقونو ارتفاع ډيره ټيټه وه چې انسان پکښي نشوای دريدلي . نوموړي وايي چې زه په نوموړي زندان کي قوماندان وم خو د تره کي د حکومت په وخت هلته زنداني شوم او زه هلته اته مياشتي زنداني پاتي شوم . زما د زنداني کيدو علت دا و چې ما به زندانيانوته اجازه ورکوله چې د ورځي په اوږدو کي د لمر څخه ګټه واخلي . په هغه وخت کي د پلچرخي د زندان د ساختمان کار لا نه و خلاص شوي خو اوس مکمل شويدي . په هغه ځاي کي نه اوس او نه هم په هغه وخت کي د تودولو لپاره مرکزګرمی نه وي موجودي ، دا ويل شم چې مقاماتو نه غوښتل چې بنديان تاوده وساتي او غوښتل يي چې هغوي د يخني په ذريعه هم اذيت کړي .

د روسانو او کمونيستانو په وخت کي لاندي روشونه په بنديانو تطبيق کيدل : د نړيوالي عفوې د سازمان او د هلسينګي واچ (د بشر د حقوقو د سازمان يوه برخه) هم داسي وايي :

زندانيان د خپلو کورنيو سره له ليدلو څخه منع کيدل . د مدافع وکیل نيول زنداني ته اجازه نه وه ، داکتر ته د تګ اجازه يي ندرلوه ، د بند په وخت زنداني مجرد او ممنوع الملاقات شميرل کيده ، زندانيان تهديدل او د خورو څخه محروميدل ، د شکنجې ځيني نور ډولونه دا و :

د برقي شوکونو ورکول ، وهل ټکول . د سگرتو په فلتر باندې سوځول ، په اوبو لمدول . همداراز یو ډیر شمیر زندانیان د اورېدې مودې لپاره په زنجیرونو تړل کیدل .

د ډاکټر نجیب الله د حکومت د سقوط څخه ورسته په ۱۹۹۲ کال کې قوماندانانو هغه پوځي او غیر پوځي اسیران چه نیول په وحشیانه توگه شکنجه کول ، وهل ټکول یوه عادي خبره وه خو ډیرو ورو او نامناسبه اتاقونو کې د بندیان اچول هم دهغي یوه دنده وه . چه زمونږ په رپوټ کې د وحدت دگوند د قوماندانانو لخوا په کال ۱۹۹۳ کې د زندانیانو سره د غیر انساني سلوک یوه قضیه راغلي ده .

یوه پخواني د وحدت گوند سره زندني ويلي دي چه نوموړو سوله والو دي په لرگیو وهلي ټکولي دي او وروسته به یې د نوموړي د دارولو لپاره د تفنگچي په واسطه د نوموړي غوږ ته نږدې ډزي کولي ، نوموړي وايي چه د وحدت گوند وسله والو د نوموړي سترگي تړلي او وروسته یې هغه په سر باندې دراوه او بیا هغه ته یو سپي ورپریښوده چه نوموړی سپي په هغه باندې برید کولو او د هغه جامي یې شکولي او وجود یې ورټیې کولو

بل زنداني وايي چه د وحدت گوند پوځیانو نوموړی په یوه تشاب کې چه له کثافتو او اوبو څخه ډک و د یوې اونی لپاره بندي کړي و .

طالبانو هم په همدې ډول زندانیانو ته شکنجې ورکولي او زندانیانو ته یې د کورنیو سره د ملاقات اجازه نه ورکوله او وهل ټکول د زندانیانو یو معمول کار شمیرل کیده .

په یوه رپوټ کې ویل شوي دي چه زندانیان د کوانینامو په زندان کې د FBI لخوا په زنجیرونو او زولانو تړل شوي او داسې پېښي هم تکرار شوي دي چه کله زندانیان تشاب ته بیول شوي دي هلته بیا نوموړی زندانیان د هغوي پر غایته موادو باندې کینینول شوي دي . له دې څخه زیات په نوموړی زندان کې پخواني زندانیان وايي چه امریکایانو په هغوي ډیر فشارونه راوړل د مثال په ډول : تعلیمي سپي به یې د بندیانو د اذیت او ویرولو لپاره خوشي کول ، تهدیدات او شکنجه کول ، په ډیره یخني او یا گرمي کې ساتل ، د شور او ځوگ څخه ډکه کوټه کې اچول .

د سره صلیب نړیوال سازمان ICRC په خپل یوه رپوټ کې چه د امریکایانو د یوه محرم رپوټ څخه اخیستل شوي دا په ډاگه کړیده چه د امریکایانو لخوا زندانیانو سره ډیره بده رویه کیږي او نوموړی زندانیان د دایمي روحي او فزیکي شکنجې لاندې دي .

پورتني توضحات دا په ډاگه کوي چه څرنگه امریکایانو د خلق د گونداود روسانو ددوري ، او همداراز د قوماندانانو د اعمال چه په ۱۹۸۰ - ۱۹۹۰ لسیزه کې خلک شکنجه کول دوي هم له همغو ډوله شکنجو څخه کار واخیست او د هغوي څخه یې عملي تقلید وکړ .

ویل کیږي چه امریکایانو نیول شوي زندانیان په زنجیرونو او زولانو تړل او هغوي ته یې دا اجازه نه ورکوله چه د خپلو کورنیو سره وگوري او یا دا چه د ځان لپاره مدافع وکیل ونیسي او همداراز نوموړو زندانیانو ته د ناروغي په وخت کې درمل هم نه ورکول کیدل .

د بشر د حقوقو سازمان ځارونکو دا ویلي دي چه سیا CIA د افغانستان په شمال کې د زندانیانو په شکنجه کولو پوره لاس درلود ، د سي د قضایي چارو یوه کارکونکي (سالت پتي) د یوه موقتي زندان پیره دارانو ته داسې امر کړي و چه یوه بندي ځوان لوڅ کړي او بیا هغه د زنجیرونو په واسطه په کانکریتو باندې وتړي او د شپه نوموړي ځوان هلته د کمبلي او برستني پرته پریردي . پدي اړه د واشنگتن پوست په ورځپاڼه کې د مارچ دمیاشتي په دریمه نیټه د څلورو تنو د امریکا رسمي قاضیانو سره مرکه کړي وه او پدي مرکه کې ویل شوي دي چه افغان ساتونکو ته د CIA لخوا پیسي ورکول کیدلي او هغوي دا اعمال د امریکایانو په امر کول ، په رپوټ کې دا هم راغلي چه زندانیان به دمخه تردې چه په لوڅ او د هرڅه څخه تش زندان ته وراچول کیدل نو لومړي به هغوي په کانکریتی پایو کې ځورندیدل ، په ځایپرو وهل کیدل ، او هغوي ته به ډیر نور تکلفونه ورکول کیدل .

یوه کالبد څیړونکي ویلي دي چه اکثریت زندانیان د سرو له کپله مړه شوي و او په یوه نامعلومه هدیره کې بنخ شوي دي ، چه د نوموړی مړي په برخه کې په واشنگتن پوست کې راغلي و چه نوموړي مړي له هغه ځایه غیب شويدي .

۸.۳ پټ زندانونه

په افغانستان کې د جگړي په مختلفو پړاونو کې امنیتي او استخباراتي ځواکونو ځیني پټ زندانونه درلودل چه په پټه توگه به یې خلک نیول او هلته به یې د یوه نامعلوم وخت لپاره بندیانول . د خلق د حکومت په وروستیو ورځو کې یو ډیر شمیر خلک د حکومت لخوا ونیول شول او په ناڅرگندو ځایونو کې بندیان شول چه بیا وروسته د هغو هیڅ پته ونشو . چه د نوموړو شمیره له زرهاو څخه تر لس هاوزره پوري رسیري چه په لومړي سر کې هغوي ټول پټو زندانونو ته بیول شوي و او وروسته بیا وژل شوي و .

کله چه شورويانو د استخباراتو نوم په خاد بدل کړ نو پدې وخت کې هم د نوموړي ارگان لخوا په افغانستان کې دیر پټې نیونې او وژنې تر سره شوي دي ، د بشر د حقوقو د څارونکو په وینا چه په هغه وخت کې خلک په کورنیو چارو وزارت او د خاد په ریاست کې بندیانیدل او ټول زندانونه د همدې دوه ارگانونو تر لاس لاندې و چه وروسته یې په مشخصه توگه بنودلې دي چه خاد په کابل کې ۸ زندانونه درلودل چه د خاد له خوا کنترولیدل او د کابل په ښار کې یې ۲۰۰ کورونه درلودل چه له هغو څخه هم د زندانونو په ډول کار اخیستل کیده . مجاهدینو او طالبانو هم د پټو زندانونو په جوړولو اقدام وکړ چه په نوموړو زندانونو کې یو ډیر شمیر خلک شکنجه کړل شول او یا ووژل شول .

د امریکا متحده ایالاتو په افغانستان کې د پټو زندانونو په جوړولو لاس پورې کړ او په همدې لړ کې یې د ملل متحد د خاص استازي د بشر د حقوقو په برخه کې بسیوني د هغو خنډ وگرځیدل تر څو چه نوموړي ونشي کړای د امریکا پټ زندانونه په افغانستان کې افشا کړي او نوموړي دا هم څرگنده کړه چه امریکایان په افغانستان په خپلو پوځي پایگاو کې پټ زندانونه لري او دا چه امریکایانو د سره صلیب استازو ته اجازه ورکړه چه د نوموړو زندانونو څخه کتنه وکړي دا یې د ژینو د معاهدو خلاف عمل وگاڼه .

متحده ایالاتو په افغانستان کې د هغو پخوانیو تجربو څخه چه د جکړي په مختلفو پړاونو کې ترسره شوي وي تقلید وکړ او د سیاسي مصلحتونو له مخې یې له هغو قوماندانانو سره اتفاق وکړو چه هغوي هر یوه د شکنجو او وژنو په اعمالو ککړ و . چه پدې ډول امریکایانو په افغانستان کې د یوه سالم سیستم په جوړونه کې د افغانستان خلکو تر منځ خپل اعتبار له لاسه ورکړ او د اوسني رژیم مشروعیت ته یې ډیر زیان وررساوه .

۱ . په ۱۹۷۳ کال کې کله چه ظاهر شاه له هیواد څخه بهر تللي و د داود خان له خوا کودتا وشوه او سیاسي قدرت یې په لاس کې ونیو ، په پیل کې داود خان د خلق د گوند ډبر[م له څانگې سره ښي اړیکې درلودې ولې چه هغوي د کودتا په بریالي توب کې ورسره مرسته کړې وه خو وروسته له یوه لنډ وخت څخه یې له هغوي څخه فاصله ونیوله او بیا یې د خلق د گوند مشران ونیول او په زندان کې یې واچول چه د خلق د گوند د نوموړو مشران نیول ددې باعث شول چه د ثور کودتا سرته ورسیري .
روبین په خپل کتب د افغانستان تجزیه او ټوټي ټوټي کیدل د مرکزي حکومت تشکیلات او سقوط د نړیوال سیستم (د پالي پوهنتون د خپرونو څانگه ۱۹۹۶ کال ۱۰۵-۱۰۴-۹۳ مخونه .

۲ . د خلقیانو د استخباراتو نوم چه (اکسا) ویل کیده د پښتو کلماتو څخه جوړ شوي یو نوم و چه د افغانان د علاقې وړ د دفاعي چارو د یوه ارگان لپاره غوره شو . وروسته لدې چه نور محمد تره کې په ۱۹۷۹ کال کې ووژل شو او حفیظ الله امین واک ته ورسید . نوموړی ددې ارگان نوم په کام بدل کړلو چه کارگري استخباراتي اداره ورته ویل کیدل . د روبین له کتاب څخه د افغانستان تجزیه او ټوټي ټوټي کیدل ۱۱۴ مخ .

۳ . د جیوستوزي په وینا چه د خلق گوند له هغو ۱۸۰۰۰ غړو چه د ثور کودتا څخه دمخه یې د نوموړي گوند غړیتوب درلود او ۲۸۰۰۰ کسانو چه بیا وروسته یې د نوموړي گوند غړیتوب تر لاسه کړ د پورتنی شمیري څخه نیمایي غړي یې وژل شوي دي او یا دا چه د شورویان د تهاجم په وخت کې تصفیه شول .
د انټونیو جیو ستوزي کتاب (جکره ، سیاست او افغاني ټولنه) ۱۹۷۸ څخه تر ۱۹۹۲ پورې واشنگتن دي سي د جیورگیتاون پوهنتون د خپریدوکال ۲۰۰۰ مخ ۴

۴ . د ۱۹۷۹ کال په سپتمبر کې امیت _ تره ووژلو او خپله جمهور ریس شو .

۵ . د نړیوالې محکمې قوانین ۷ (۱) (۱) (۲) (!) .

۶. د روبین لیکنه (د افغانستان تجزیه او توتی توتی کیدل ۱۱۴ او ۱۲۲ مخ.)
۷. هرډول تهدید چه دملکي یهني غیر پوځي وگړو تر منځ د وحشت او ډار فضا رامنځ ته کړي منع شويدي کورکورانه بریدونه منع شويدي . کورکورانه بریدون هغو بریدونو ته ویل کیږي چه :
- هغه بریدونه چه پکښي په مشخصه توگه پوځي اهدافو باندي بزې ونشي .
 - هغه بریدونه چه د خلکو میشتو سیمو کي د ځان د خوندي توب لپاره تر سره کیږي .
 - هغه بمبار دمانونه چه د دښمن د تاثیر لاندي راوستولو په مقصد په داسي سیمو کي تر سره کیږي چه هلته د غیر پوځي خلکو شتون وي او یا دا چه د ملکي خلکو کورونه او یا شتمني وي .
 - په هغو بریدونو کي چه غیر پوځي وگړي تپیان او یا ووژل شي او هغوي ته مالي تاوانونه ورپیښ شي . وروستي ماده د نسبي قانون په ډول راغلي ده .
- د ۱۹۷۷ کال د ژینیو په معاهي کي په لومړي پروتوکول کي په ۱۱ فصل او ۵۱ مادې کي پدې اړه ویل شوي دي .
۸. له یاد تللي جکړی ، د بشري حقونو څخه تیري ، د جکړي د قوانینو څخه تیري د شوزروبانو د وتلو څخه وروسته (د نیویارک چاپ : د بشر د حقوقو موسسه ۱۹۹۱ کال)
۹. دوه د اصلاحاتو لویي سیمي ، په کلیوالو سیمو کي بریدونه ، د ځمکو نوي ویش او د خلکو مجبورول چه خپلي نجوني بنونځیو ته ولیږي او میرمنې د سوا زدکړي کورسونو ته .
۱۰. ۱۹۷۹ کال د سپتمبر په میاشت کي تره کي د حفیر الله امین لخوا ووژل شو او نوموړي خپله جمهور ریس شو .
۱۱. اکسا یوه پښتو کلمه او کام د استخبارات لپاره یونوم و . روبین په خپل کتاب کي په ۱۱۴ مخ کي لیکلي دي .
۱۲. د ۱۹۷۹ کال د مارچ د میاشتي څخه اسلم وطنجار د کورنیو چارو وزیر او شیر جان مزدور یار د دفاع وزیر وټاکل شول .
۱۳. د روبین کتاب د فروپاشی په نامه ۱۱۴ مخ .
۱۴. د نبي عظیمي په کتاب کي چه اردو او سیاست نومیري په ۱۶۷ مخ کي .
۱۵. د نړیوالې عفو د سازمان نشریه چه (AIASA) په نامه یادیري ۱۱.۰۴.۹۷ په ۸ – ۹ مخ کي .
۱۶. افغانستان د روسانو تر سلطې لاندي د انتوني هیمن لیکنه د ۱۹۶۴ څخه تر ۱۹۸۳ پوري . نیویارک د ماتین چاپ ۱۰۹ _ ۱۸۴ مخونه کي .
۱۷. ایضاء
۱۸. د عدالت د پروژي مرکي .
۱۹. د ۲۰۰۳ کال د سپتمبر د میاشتي د ۲۰ نيتي د عدالت د پروژي مرکي .
۲۰. په ۲۰۰۵ کال کي د عدالت د پروژي مرکي .
۲۱. شاهد ویلي دي چه پېښه ۱۵ ورځي مخکي د کارمل د واک ته د رسیدو څخه وه . حفیظ الله امین په ۲۷ د دسمبر ووژل شو او د جمهور د ریس ثبت شوي ویانا یو ورځ ورسته خبره شوه . د هیمن په کتاب کي ۱۶۵ مخ
۲۲. په ۲۰۰۵ کال کي د عدالت د پروژي مرکي .
۲۳. د ۲۰۰۳ کال د دسمبر د میاشتي د ۲۷ نيتي د عدالت د پروژي مرکي .
۲۴. علاقه یوه عربي کلمه ده چه د سیمي او ځای په برخه کي استعمالیږي او علاقداري د ولسوالي څخه وړي محلي اداري ته ویل کیږي . او علاقدار د علاقداري ریس ته ویل کیږي او علاقدار په هغه وخت کي د حکومت لخوا مقرید او امین له دغه پست څخه د پولیسو او استخباراتو په گټه کار اخیسته .
۲۵. په ۲۰۰۵ کال کي د عدالت د پروژي مرکي .
۲۶. په ۲۰۰۳ کال کي د عدالت د پروژي مرکي ۱۲. ۱۳۸۲. ۰۷.
۲۷. ۱۸ رپوټونه په هغي عفو پوري مربوط و چه د کارمل د عفو په وخت کي تر سره شوي و . بیرک کارمل هغه څوک و چه په ۱۹۷۹ کال کي د روسانو د جمهور ریس په توگه تعین شو او روسانو په هماغه وخت کي پر افغانستان تیري وکړ .
۲۸. هغو شاهدانو چه مرکي کړيدي ویلي دي چه نیوني ټولي د تره کي او امین په وخت کي تر سره شويدي . یو شاهد چه حاجي ر نومیري وایي چه حتی ټولي ورکیدني د هغي څخه وروسته منځ ته راغلي چه امین واک ته ورسید . خو ځیني شاهدان بیا وایي چه نوموړي پېښي په ۱۳۵۹ (۱۹۸۰) پېښي شويدي لډي همدې کبله

- ويلي شو چه د نيتو ويل ممکن د شاهدانو لخوا دقيق نه وي. خو بيا هم د ځينو هغو شاهدانو په وينا چه خپل خپلوان يې په نوموړو پېښو کې له لاسه ورکړي دي وايي چه ډير هغه زمينداران او مشهور خلک چه په ۱۹۷۸ – ۱۹۷۹ کال کې د رژيم له خوا ووژل شول او يا دا چه ورک شول .
- ۲۹ . په ۲۰۰۳ کال کې د عدالت د پروژې مرکي .
- ۳۰ . ايضاء .
- ۳۱ . ايضاء .
- ۳۲ . ايضاء .
- ۳۳ . ايضاء .
- ۳۴ . د ۲۰۰۴ کال د چنرري د مياشتي د عدالت د پروژې مرکي .
- ۳۵ . د ملل متحد د خاص استازي رپوت د افغانستان په دننه کې د پېښ د حقوقو په اړوند . 21/1985/4 E/CN
- ۳۶ . د عدالت د پروژې مرکي په پاکستان کې د ميشو افغان مهاجرينو سره .
- ۳۷ . گراډت (Giradet) ويلي دي چه روسي جيت الوتکو د دوشنبه څخه پروازونه کول چه دا کار د روسي پيلوتان لپاره خورا گران کار و .
- ۳۸ . يوه له ډيرو مفصلو گزارشونو څخه دا و چه گيليس دارنوسرو Gilles Dorronosoro په La revolution afghan د پاریس چاپ CERي کارتاله ۲۰۰۰ کال کې نشر شوه .
- ۳۹ . گيليس دارنوسرو پدي خبره تاکيد کړي دي چه په هغه وخت کې د بزگرانو ، زمين دارانو او ښاريانو تر منځ همبستگي موجوده وه ۱۱۴ – ۱۱۵ مخونو کې .
- ۴۰ . ايضاء ۱۱۵ مخ .
- ۴۱ . همداراز د ځينو رپوتونو پر اساس پداسي خلکو چه هغوي په ماويستانو او يا غير مذهبي خلک و هم بريدونه شوي دي . د گيليس د کتاب ۱۱۹ مخ کې .
- ۴۲ . د گيليس په وينا چه اسماعيل خان او علاوالدين خان د هرات په شورش کې چندن قوي رول ندرلود . ۱۱۶ برخ کې .
- ۴۳ . په ۲۰۰۳ کال کې د عدالت د پروژې مرکي .
- ۴۴ . د ملل متحد خاص گزارشگر د افغانستان په دننه کې د بشر د حقوقو په برخه کې رپوت ورکړي دي . 72 para. 21 /1985/4 E/CN
- ۴۵ . د عدالت د پروژې مرکي په ۲۰۰۴ کال کې .
- ۴۶ . د عدالت د پروژې مرکي په ۲۰۰۴ کال کې .
- ۴۷ . د عدالت د پروژې مرکي په ۲۰۰۴ کال کې .
- ۴۸ . د عدالت د پروژې مرکي په ۲۰۰۴ کال کې .
- ۴۹ . ايضاء گيليس دارنوسرو .
- ۵۰ . د عدالت د پروژې مرکي په باميانو کې د ۲۰۰۴ کال په سپتمبر کې .
- ۵۱ . د عدالت د پروژې مرکي په باميانو کې د ۲۰۰۴ کال په سپتمبر کې .
- ۵۲ . د عدالت د پروژې مرکي په باميانو کې د ۲۰۰۴ کال په سپتمبر کې .
- ۵۳ . د عدالت د پروژې مرکي په باميانو کې د ۲۰۰۴ کال په سپتمبر کې .
- ۵۴ . د عدالت د پروژې مرکي په کابل کې ۲۰۰۵ کال .
- ۵۵ . د عدالت د پروژې مرکي په کابل کې ۲۰۰۵ کال .
- ۵۶ . گيراديت ۱۱۷ مخ .
- ۵۷ . نبي عظيمي اردو او سياست .
- ۵۸ . ايضاء .
- ۵۹ . بريننا ليکونه د AIHRC څخه د ۲۰۰۴ کال د اگست په ۴ نيټه .
- ۶۰ . د عدالت د پروژې مرکي په کابل کې ۲۰۰۴ کال .
- ۶۱ . په هغه وخت کې په کليو او بانډو کې د خلکو څخه د خلکو د استازو شورا گاني جوړ شوي وي چه هرکله خلک او يا حکومت د کومي ستونزي سره مخ کيدل نو بيا به يې نوموړو شورا گانو ته مراجعه کوله ، په احتمالي توگه په هغه وخت کې به چه نوموړو شورا گانو څوک د ضد انقلاب او يا جنايتکار په نامه ياد کړ دولت به د هغوي فيصلو باندي اعتماد او باور کاوه .
- ۶۲ . د عدالت د پروژې مرکي په کابل کې ۲۰۰۴ کال .
- ۶۳ . گيراديت ۱۱۸ مخ .
- ۶۴ . د ملل متحد خاص گزارشگر په افغانستان کې د بشري حقونو د وضعيت په برخه کې ويلي دي . E/CN 4/1985/21

۶۵ . د ملل متحد خاص گزارشگر په افغانستان کې د بشري حقونو د وضعیت په برخه کې ويلي دي . E/CN/4/1985/21

۶۶ . د اساسي ازاديو او د بشر د حقونو څخه تيري . د عفو نړيوال سازمان .

۶۷ . روبين ۱۱۸ مخ .

۶۸ . روبين ۱۲۵ مخ .

۶۹ . د دولتي جوړښت او واك او د ډل بندي د عميقي مطالعي په خاطر د روبين كتاب ته مراجعه وكړي (نيو هاون د يالي پوهنتون ۲۲۰۲ كال . لومړي چاپ ۱۹۹۵ كال كي . او د انتونيو گيوسټوزي كتاب (په افغانستان كي سياسي او ټولنيزي جگړي ۱۹۷۸ - ۱۹۹۲) د جورج واشنگټن پوهنتون جورج ټاون ۲۰۰۰ .

۷۰ . په نوموړي دور كي د حكومت رسمي تشكيلاټي سيستم ټيځير وموند ۱۹۸۷ - ۱۹۸۰ او د خلكو گوند د انقلابي شورا ريس ، جمهور ريس گنل كيده او په ۱۹۸۷ كال كي د اساسي قانون د تصويب څخه وروسته نوموړي مقام د جمهوري رياست په نامه ونومول شو . د ۱۹۹۰ كال په جريان كي د اساسي قانون له مخي د افغانستان هيواد د افغانستان د جمهوري دولت په نامه ياد شو . او په يوه عمومي غونډه كي د خلق دموكراتيكي گوند نوم د وطن د گوند په نامه ونومول شو .

۷۱ . انټوني هايمن په خپل كتاب كي افغانستان د روسانو تر سلډه لاندي ۱۹۶۳ - ۱۹۸۳ (د مارټين د مطبعي چاپ نيويارك ۱۹۸۴) ۱۱۷ مخ .

۷۲ . روبين په ۱۱۴ - ۱۲۲ مخ كي .

۷۳ . ز د هلسينكي واچ څخه يو كتاب د وینه ، اوبنكي او فرياد په نامه په ۱۹۹۷ كال كي . د انور شاهدي په شيكاگو كي ، ايليانيس د اپريل ۱۵ نيټه ۱۹۹۸۴ كال .

۷۴ . د ملل متحد د خاص گزارشگر په افغانستان كي د بشري حقونو د وضعیت په برخه كي E/CN/4/1986/24para.86.87

۷۵ . د ملل متحد د خاص گزارشگر په افغانستان كي د بشري حقونو د وضعیت په برخه كي E/CN/4/1986/24para.87

۷۶ . د صودارت معني لومړي وزير دي له هغه څخه مخكي چه خاد وزارت شي د صدرات اعظمي يو رياست و او د هغوي له خوا اداره كيده ، او د خاد مركزي دفتر د سلطنتي ودانيو چه د كابل په مركز كگي د ايران سفارت خوا ته پرته ده موقعيت درلود .

۷۷ . پير سيد احمد گيلاني د عبدالقادر جيلاني له نسل څخه دي اود قادريي طريقي اساس ايښودونكي و . د ډيرو معلوماتو لپاره د روبين كتاب په ۲۰۳ مخ وگوري .

۷۸ . د روبين كتاب ۱۲۷ مخ .

۷۹ . په كابل كي د عدالت د پروژي مركي د ۲۰۰۵ كال د مي په مياشت كي .

۸۰ . ايضاء

۸۱ . د ۲۰۰۵ كال مركي .

۸۲ . اصلي هدف چه د لري پرتو سيمو په تهديولو كي پروت و د هغو ځايونو نيول او د دولتي حاكميت لاندي راوستل و او بيا وروسته هلته د ټغيراتو راستل و . د روبين كتاب ته دي مراجعه وشي ۱۴۲ مخ .

۸۳ . ايضاء ۱۴۳ مخ د همدغه كتاب .

۸۴ . هر ډول تهديدات او تجاوزات چه د عامو وگړو په منځ كي د وحشت او ډار فضا خپره كړي منع دي همدارار كورورانو بريدونه هم منع شويدي . كورورانو بريدونه هغه بريدونه دي :

- هغه بريدونه چه مشخص پوځي اهداف په نښه نشي .
- هغه جگړي چه په پوځي سيمو كي نوي منځ ته راغلي او د خلكو د استوگني په سيمو كي تر سره شوي وي .
- هغه د بمبارمان عمليات چه په هر روش او طريقي سره اجرا شي چه د پوځي اهدافو د تهديد په منظور په غير پوځي اهدافو باندي هم تاثير واچوي او په پايله كي يي عير پوځي خلكو او سيمو ته زيان ورسيري او يا چه په غير پوځي وگړو كي ډار خپور كړي .
- هغه بريدونه چه د غير پوځي خلكو د مرگ ژوبلي باعث وگرځي او همداراز هغوي ته مالي زيانونه ورسوي . اخره ماده د نسبي قانون په ډول بيان شوي ده .

د ژينيو د معاهدي په ۱۹۷۷ كال كي د ۱۱ فصل په ۵۱ ماده كي چه په لومړي پرتوكول كي ليكل شويدي تصويب شويدي . خو افغانستان دا لومړي پرتوكول ندي تائيد كړي . خو د داخلي جگړو ټول معيارونه يي منلي دي چه د رايجو جگړو يو جز كئل كيږي .

۸۵ . د ملل متحد د عمومي اجلاس رپوت او د اقتصادي او ټولنيزي برخي او د بشر د حقونو رپوت په افغانستان كي A/40/843.1985para77

۸۶ . ايضاء A/40/843.1985 para92

- ۸۷ . د ملل متحد د بشر د حقونو خاص گزارشگر په رپوټ کې E/CN.4/1986/24 para 86
- ۸۸ . اسيا واچ ، افغانستان . د بشري حقونو څخه ناوړه گټه اخيستنې او له ياده وړل شوي جکره د روسانو د شاتگ څخه راوړوسته (د نيويارک چاپ ۱۹۹۱ کال) ۲۹ مخ .
- ۸۹ . د ملل متحد د عمومي غونډې رپوټ او د اقتصادي ، ټولنيزي برخې او په افغانستان د بشر د حقوقو د بررسې A/40/843.1985 para.81
- ۹۰ . ايضاء A/41/778.1986 para.29
- ۹۱ . ايضاء A/41/778.1986 para.63
- ۹۲ . هيلسنګي د د اوبنکو ، ويناو فریادونو په نام کتاب ۳۲ مخ .
- ۹۳ . د ملل متحد گزارش E/CN.4/1985/24 para.87
- ۹۴ . اسيا واچ او هلسنګي واچ . مرگ په افغانستان کې E/CN.4/1986/24 para.29
- ۹۵ . د ملل متحد خاص رپوټ د بشري حقونو د وضعیت په برخه کې .
- ۹۶ . د ملل متحد د اقتصادي ، ټولنيز او د بشر د حقونو رپوټ A/41 /778 .1986 para.59
- ۹۷ . د عدالت د پروژې مرکي په ننګرهر ولايت کې ۲۰۰۳ کال .
- ۹۸ . د نجيب الله د حکومت له سقوط څخه وروسته مجاهدينو کوشش وکړ چه په جلال اپاد کې عبدالملک د هغه له کورڅخه ونيسي خو نوموړي يې ونه موند او د هغه ورور بريالي يې د هغه په ځاي ووژلو .
- ۹۹ . د عدالت د پروژې مرکي په ۲۰۰۴ کال کې .
- ۱۰۰ . د عدالت د پروژې مرکي د ۲۰۰۳ کال د نوامبر د مياشتې ۸ .
- ۱۰۱ . د عدالت د پروژې مرکي د ۲۰۰۳ کال د اکتوبر د مياشتې ۷ .
- ۱۰۲ . د عدالت د پروژې مرکي د ۲۰۰۳ کال د اکتوبر مياشت .
- ۱۰۳ . صرف يوه شاهد د عدالت پروژې سره پهمرکه کې د پېښې دقيق نېټه ښودلې ده چه دا هڅم ممکن د يو سلسلي هغو ډله ايزو وژنو څخه وي چه پروفيسور ارماکورا په خپل رپوټ کې راوستي دي .
- ۱۰۴ . A/40/843/1985 para.79 لومړي ضميمه .
- ۱۰۵ . روبيين ۱۴۸ مخ .
- ۱۰۶ . د معلوماتو په خاطر د روبيين کتاب ته مراجعه وکړي .
- ۱۰۷ . د روبيين کتاب ۱۴۸ مخ .
- ۱۰۸ . د روبيين کتاب ۱۴۴ مخ .
- ۱۰۹ . گيوتوزي ۲۲۶ مخ .
- ۱۱۰ . اسيا واچ . له ياده وړل شوي جکره (نيويارک . د بشر د حقونو سازمان ۱۹۹۱) ۳۹ مخ .
- ۱۱۱ . د روبيين له يادداشتونو څخه د غو مليشو په ډيرو ځواکمنو قومي جکرو کې برخه واخيسته . روبيين ۱۴۸ مخ .
- ۱۱۲ . گيوتوزي ۲۲۶ مخ .
- ۱۱۳ . اسيا واچ ۴۰ رخ ز
- ۱۱۴ . روبيين (د معاصرو مطبوعاتو څخه اخيستل شوي) ۱۴۸ مخ .
- ۱۱۵ . گيوتوزي ۲۲۲ مخ . روبيين ۱۶۱ مخ .
- ۱۱۶ . د دولت د ظرفدارو ځواکونو جوړونه د لويو قوماندانانو کار و او هغوي به خپل مادونان دي ته هڅول چه په جناياتو لاس پوري کړي او بيا به يې وروسته له هغوي دفاع کوله اود مخالفينو څخه به يې ساتل د مثال په ډول دوستم يو قوماندان چه اکه ياسين نومیده له زندان څخه د نجيب د حکومت په اخرو کې را خلاص . او همداراز د ۵۳ فرقي د ۶۳۰ کڼدک قوماندان يې د غفار پهلوان څخه را خلاص کړ . همداراز د نجيب الله په دوران کې رسول پهلوان دهمراه پهلوان په ذريعه د ميمني له زندان څخه را خلاص کړاي شو . نوموړي هغه څوک و چه بيا وروسته د اندخوي په جکره کې د رسول پهلوان پلوي شو . د يوه سياسي تحليلگر وينا .
- ۱۱۷ . د گلیم جم مليشو په جنوب کې د پښتنو مجاهدينو پر ضد جنگيدل خو د پښتنو د سياسي شخصيتونو سره يې خورا بني اړيکي ټينګې کړي وي . نوموړي او دهغه تره پدي خوشاله و چه د دولت د ځواکونو رهبري په لاس کې لري . په همدې ډول يو بل قوماندان يعني رسول پهلوان په فارياب کې مجاهد و او د پښتنو پر ضد يې د دفاع خودي ځواک د دولت په مرسته جوړ کړ خو وروسته نوموړي هم پښتنو خلقيانو ته ورتسليم شو او له گلاب زوي سره يې اړيکي ټينګې کړي . د يوه سياسي تحليل گر سره مرکه .
- ۱۱۸ . ايضاء روبيين .
- ۱۱۹ . ايضا ۱۴۹ – ۱۴۸ په همدې قطار کې .
- ۱۲۰ . E/CN.4/1990/25 para.68
- ۱۲۱ . د عدالت د پروژې مرکي د ۲۰۰۳ کال د دسمبر مياشت .
- ۱۲۲ . ايضاء .

- ۱۲۳ . ایضاً .
- ۱۲۴ . ایضاً .
- ۱۲۵ . ایضاً .
- ۱۲۶ . آسیا واچ ۱۰۱ څخه ۱۰۸ مخ پوري .
- ۱۲۷ . ایضاً ۱۰۱ مخ .
- ۱۲۸ . ایضاً ۱۰۲ رخ .
- ۱۲۹ . د CIA او ISI د استخباراتي سازمانونو تر منځ مرستي او د اي اس اي اوچت والي ددي لپاره چه نوموړی سازمان د افغاني جهادي گوندونو سره نږدي اړيکي درلودي د مثال په توگه دي د سټيف کول او غاست وار اثارو ته مراجعه وشي (د نيويارک : د پينچوين چاپ ۲۰۰۴ کال) د بشر د حقوقو څارندويي (له ياده وتلي جگړه) ۱۳۹-۱۲۵ مخونه او د روبين کتاب ۱۹۶-۲۱۵ مخ پوري .
- ۱۳۰ . ټولو ويلي دي چه د خلق دموکراتيک گوند لخوا اذيت شوي دي او له همدې کبله پاکستان ته مهاجر شويدي . آسیا واچ ۱۱۲-۱۲۳-مخونه .
- ۱۳۱ . ایضاً .
- ۱۳۲ . کول ، غاست وار ۱۸۱ مخ .
- ۱۳۳ . روبين ۲۴۹ مخ .
- ۱۳۴ . د افغانستان اسلامي دولت غوښتل چه خپل قانونيت ته دوام ورکړي حتي تر هغې وروسته چه طالبانو کابل په ۲۶ د سپتمبر د ۱۹۹۷ کي ونيو . او ۱۹۹۷ کال کي طالبانو د خپل حکومت نوم د افغانستان اسلامي امارت کښيښود . د طالبانو پر ضد بيلابيل گروپونه او ډلي جنگيدلي چه د دولت متحدين شميرل کيدل او د اتحاد شمال په نامه ياديدل او رسمي نوم يي متحده اسلامي جبهه د افغانستان د خلاصون لپاره کيښودل شوي و . او دي کار تر ۱۹۹۸ کال پوري تر هغو دوام وکړ چه طالبانو وروسته له هغې د افغانستان اکثریت سيمي تر خپل واگ لاندي راوستي او د شمال اتحاد ځواکونه يي له هغه ځايونو څخه وشړل .
- ۱۳۵ . د افغانستان ټولو گاونډيو د خپلو طرفدارانو سره د وسلو مرسته کوله پداسي حال کي چه په افغانستان کي يي د جگړي پاي هم غوښته .
- ۱۳۶ . د پخوانيو قوماندانانو سره د عدالت د پروژي مرگی .
- ۱۳۷ . په صحنه کي د حاضر و قوماندانانو سره د عدالت د پروژي مرگی .
- ۱۳۸ . د جينوا د ترون لومړي پروتوکول ، ۱۱ فصل ۵۱ ماده چه افغانستان نوموړي ماده نه ده تاييد کړي . اگر چه د نوموړي مواد د کورنيو جگړو په عملي کيدو کي د نړيوالو قوانينو يو جز د نوموړو جگړو په رهبري کي منل شوي دي .
- ۱۳۹ . افغانستان د جينوا د پيمان يو جز دي . چه د نوموړي پيمان د قانون دريمه ماده په اتوماتيکه توگه په کورنيو جگړو کي د بيلابيلو گوندونو د شموليت په مورد کي غور کوي . نوموړي ماه د جگړو شاملو ډلو ته دا حکم کوي چه د حکرو په وخت بايد ملکي خلکو او اسيرانو او جنگي بنديانو حفاظت وشي . نوموړي ماده لاندي موارد ممنوع کوي :
- د شخص په ژوند باندي تيري ، هر اړخيز قتلونه ، زشته روپه او شکنجه کول .
 - گروگان نيوني .
 - تعدي ، ظلم ، د خلکو په حيثيت تيري ، تحقير او توهينول .
 - قتل کول او وژني د کوم قاضي او محکمي څخه پرته .
- ۱۴۰ . جنسي تيري د جينوا د ترون پريکړه په ۱۹۴۹ کال کي . نسل وژني او قوم وژني د ۱۹۴۸ کال ترون . شکنجه کول د ۱۹۸۴ کال ترون . او د بشريت پر ضد جنابيت د المان د ترون له مخي ممنوع وگڼل شو . د ۱۹۹۶ کال د جون په مياشت کي د ملل متحد جنابي محکمي اته تنه هغه يوگسلاوي پوليس او پوځيان يوگسلاويي مسلمانوښځ ، يي تيري کړي و د بوسني په جگړه نوموړو ته د سزا ورکولو درخواست وکړ . چه د نوموړو لومړي جرم جنسي تيري و چه د جنگي جناياتو په ډله کي شميرل کيږي .
- ۱۴۱ . رهبران د اتحا او يوالي لپاره قسم کړي و . د نيويارک تاييم ورځپاڼه د ۱۹۹۴ د جنوري ۳ نيټه .
- ۱۴۲ . د پخوانيو قوماندانانو سره مرگی .
- ۱۴۳ . د افغانستان د پايخت په جگړو کي لي ډلي خلک ووژل شول . د نيويارک تاييم ورځپاڼه د ۱۹۹۴ کال د جنوري ۳ نيټه .
- ۱۴۴ . افغاني ځواکونو دښمن له پايخت څخه په شا کړلو (نيويارک تاييمز ۲۷ جون ۱۹۹۴)
- ۱۴۵ . نوموړي پيښي د انتوني داويس په کتاب کي (څرنگه طالبان پوځي شول) او د ويليام ميلي په کتب کي بنيادگرايي وڅيړيده ؟ افغانستان او طالبان د لاهور چاپ وانگارد ۱۹۸۸ - ۵۳-۵۰ مخ پوري .
- ۱۴۶ . د متحده ايالاتو رياست (افغانستان د بشر د حقوقو تجربه) ۱۹۹۵ کال .

۱۴۷. مرکي د رهبرانو او پوځيانو سره .
۱۴۸. د جينوا لومړي پروتوکول ۱۱ فصل ۵۱ ماده .
۱۴۹. E/CN.4/1994/53.para.16
۱۵۰. قوماندان وويل چه په شمال کي تي - ۶۲ ، تي - ۵۵ تانکونه او د صحرا په نامه ۷۶ ملتمري ، دي سي ، پي ام ۱۶ ، بي ام ۱۳ ، او مختلف هاوزانه لکه وسط هاوان ، غرني هاوان هغوي کشف کرل چه بعضي بي په لورو کي او ځيني بي د جلال اباد د لاري په اوږدو کي ، د بي بي مهرو په تپه کي ، د خواجه رواش د هواييډگر په شاوخوا غونډيو کي او په حربي پوهنتون کي ځايير ځاي و . همداراز د زره دارو قوا او ۶۰ فرقه د مولوي صديق الله چه د مولوي محمد نبي له تنظيم څخه و اداره کيدل .
۱۵۱. د پخوانيو قوماندانو سره د عدالت د پروژي مرکي په ۲۰۰۵ کال کي .
۱۵۲. د عدالت د پروژي مرکي د استخباراتو له پخوانيو افسرانو سره په ۲۰۰۵ کال کي .
۱۵۳. د عدالت د پروژي مرکي په ۲۰۰۵ کال کي .
۱۵۴. د عدالت د پروژي مرکي د سياسي تحليل گرانو سره په ۲۰۰۵ کال کي .
۱۵۵. د عدالت د پروژي مرکي د ۲۰۰۵ کال د مي په مياشت کي .
۱۵۶. د پوځي ځواکونو ارزيايي د عدالت د پروژي لخوا .
۱۵۷. د متخذه ايلاتو رياست (افغانستان د بشر د حقوقو تجربه) ۱۹۹۳ . واشنگتن دي سي ۱۹۹۴ .
۱۵۸. د سره صليب په وينا ۲۰۰۰ کسان د مياشتي تر اخره پوري وژل شوي دي (نيويارک تايمز د ۱۹۹۲ د سپتمبر د مياشتي ۶ نيټه .
۱۵۹. د عدالت د پروژي مرکي د استخبارات له پخوانيو افسرانو سره .
۱۶۰. د عدالت د پروژي مرکي د يوه پخواني د کندک د قوماندان سره د ۲۰۰۵ کال د مي مياشت .
۱۶۱. د عدالت د پروژي مرکي د ۲۰۰۵ کال د مي په مياشت کي .
۱۶۲. د افغانستان د عدالت د پروژي مرکي ۲۰۰۴ کال .
۱۶۳. د افغانستان د عدالت د پروژي مرکي په کابل کي ۲۰۰۵ کال .
۱۶۴. د افغانستان د عدالت د پروژي مرکي په کابل کي ۲۰۰۵ کال .
۱۶۵. د افغانستان د عدالت د پروژي مرکي د ۲۰۰۵ کال د مي مياشت .
۱۶۶. د افغانستان د عدالت د پروژي مرکي په کابل کي د ۲۰۰۵ کال د مي مياشت .
۱۶۷. د افغانستان د عدالت د پروژي مرکي په کابل کي د ۲۰۰۵ کال د مي مياشت .
۱۶۸. د افغانستان د عدالت د پروژي مرکي د ۲۰۰۵ کال د مي مياشت .
۱۶۹. افغان ځواکونو د بنمنان له پایتخت څخه وېستل . نيويارک تايمز د ۱۹۹۴ د جون ۲۷ .
۱۷۰. مرکي د پخوانيو قوماندانانو او د افشارو له اوسيدونکو سره .
۱۷۱. عبدالله شاه د ۲۰۰۲ کال د اپريل په مياشت کي په کابل کي ونيول شو او په يو شمير جناياتو چه جنکي جنايت هم پکيني شامل دي نوموړي متهم دي او ۲۰۰۴ کال د اپريل په ۱۹ نيټ اعدام شو . نوموړي د بشر د حقوقو پېښونکو ته ويلي و چه سيف خپلو ټولو لور پورو قوماندانانو سره د عملياتو په جريان کي په مستقيم تماس کي و . او همداراز هغه غوښتل چه د بشر د حقوقو پلټونکو ته د افشارو د سيمي د خلکو ډله ايز قبرون وروښيي .
۱۷۲. د استخباراتو له قوماندانانو او عملياتي ځانگي سره مرکي ۲۰۰۳،۴ .
۱۷۳. د افغانستان د عدالت د پروژي د پخوانيو قوماندانانو سره ۲۰۰۴ کال .
۱۷۴. د استخباراتو له قوماندانانو او عملياتي ځانگي سره مرکي ۲۰۰۳ او ۲۰۰۴ کلونه .
۱۷۵. ايضاء .
۱۷۶. هغه مشر ح اظهارات چه د عدالت پروژي لاس ته راوړي دي .
۱۷۷. د قوماندانانو او نورو شاهدانو سره مرکي ۲۰۰۳ کال ۴ مياشت . پر دي باور دي چه په پهرامي په ۱۹۹۵ کال کي د طالبانو لخوا نيول شوي و او وروسته دي چه هغه طالبانو ته ويلي و چه اشيز دي هغوي ايله کړي و . اگر چه ويل کيږي چه نوموړي څو ځلي د طالبانو له خوا ونيول شو او د باميانو تر سقوط پوري ورک و .
۱۷۸. د عدالت پروژي لخوا د ساحوي تحقيقاتو پلټني .
۱۷۹. ټول نومونه د محرميت لپاره په بل نوم تغير شوي دي .
۱۸۰. د عدالت د پروژي مرکي د ۲۰۰۵ د مي په مياشت کي .
۱۸۱. د استاد شفق ورور چه د مرکزي شورا غړي و اوس احتمالا په استراليا کي دي .
۱۸۲. د افغانستان د عدالت د پروژي مرکي د ۲۰۰۵ کال د مي په مياشت کي
۱۸۳. وروسته د حرکت د گوند يو قوماندان او د وزير مرستيال د رباني په کابينه کي او پدي وروستيو کي د امور د چارو مرستيال .

- ۱۸۴ . خو ویل کبیري چه د هغه نیونکو غوښتل چه هغه اصلي زندان ته په دریم زون کي یوسي . مگر مونږ چه هلته ورسیدو د زندا مسول ما او هغه خلکو ته چه زه یي نیولي وم وویل چه زه هیڅوک زنداني کولاي نشم تر هغو چه مزاري امر نوي کړي .
- ۱۸۵ . خو بیا د دوهم ځل لپاره راوغوښتل شول او دغه کسان پکښي شامل و : خداداد عرفاني ، د شيعه گانو لور پورپ چارواکي . قوماندان واحد چه پخوا د وحدت حزب سره و خو ویل کیدل چه د نظار شورا او اتحاد سره همکاري لرله غوښتل یي چه د افشارو سیمي ته د داخلیدو اجازه واخلي . جنرال غرجي چه د نجیب د حکومت پر ضد یي جکره کوله . تابش د رباني منشي . سمیع مصلح وزیر (خو وروسته بیا ووژل شو) خداداد عرفاني ، صابر د حرکت اسلام غړي ، او قوماندان طاهر توفان .
- ۱۸۶ . د افغانستان د عدالت د پروژي مرکي د ۲۰۰۵ کال د مي میاشت .
- ۱۸۷ . نوموړي تر اوسه په مزار شریف کي ژوند کاوه .
- ۱۸۸ . د افغانستان د عدالت د پروژي مرکي د ۲۰۰۵ کال د مي میاشت .
- ۱۸۹ . د افغانستان د عدالت د پروژي مرکي د ۲۰۰۵ کال د مي میاشت .
- ۱۹۰ . یوه نور شمیر چه نصیر دیوانه د غند قوماندان هم پکښي و ، داود دیوانه د حاجي امیني مرستیال چه د ۰۹۶ فرقي قوماندان و . او همداسي ځیني نور القاب چه قانون شکنو قوماندانانو پر ځان ایښي و لکه آدم خور ، شیشه خور ، گاو ، او گنگس او داسي نور .
- ۱۹۱ . د افغانستان د عدالت د پروژي مرکي د ۲۰۰۵ کال د مي میاشت .
- ۱۹۲ . ایضاء
- ۱۹۳ . ایضاء
- ۱۹۴ . ایضاء
- ۱۹۵ . ایضاء
- ۱۹۶ . ایضاء
- ۱۹۷ . اندرو روچ (Andrew Roche) د اوربند په خلاف د جگړي بیا پیل په رویترو ورځپاڼه کي د ۱۹۹۲ کال د جون ۴ نیټه . شارون هیربوغ (Sharon Herbaugh) . ملکي وگړي د یاغیان له خولي د زندان خبري کوي اسوشنید پریس د ۱۹۹۲ کال د جون ۶ نیټه .
- ۱۹۸ . د افغانستان د عدالت د پروژي مرکي د ۲۰۰۵ کال د مي میاشت .
- ۱۹۹ . ایضاء
- ۲۰۰ . ایضاء
- ۲۰۱ . د افغانستان د عدالت پروژي مرکي په ۲۰۰۵ کال کي .
- ۲۰۲ . د افغانستان د عدالت د پروژي مرکي په کابل کي د ۲۰۰۵ کال په ترڅ کي .
- ۲۰۳ . روبین ۱۶۰ مخ .
- ۲۰۴ . ایضاء
- ۲۰۵ . د گلیم جم کلمه د لومړي ځل لپاره د بلخي قوماندان مامور امان الله لپاره وکارول شوه ولي چه د نوموړي کورنی د مجاهدینو لخوا وژل شوي وه (نوموړي ته ویل شوي و چه ستا گلیم جمع شو) وروسته نوموړي د امنیت د وزارت لخوا استخدام شو او د خپلو مهاجرو خپلوانو یي ورته پوسته ورکړه د نوموړي پوستي ډیر ژر پرمختگ وکړ خو بدنامه هم شوه او د گلیم جم کلمه د ډیرو افغانانو لپاره د تجاوز او د بشر د حقوقو څخه د تیري په معني وپیژاندل شوه .
- ۲۰۶ . د مثال په ډول په کندهار کي اڅکزي عصمت مسلم .
- ۲۰۷ . د روبین کتاب ته دي رجوع وشي . ۲۷۰ مخ .
- ۲۰۸ . د افغانستان د عدالت پروژي سره مرکه .
- ۲۰۹ . د هغي څخه وروسته له مجاهدینو څخه جلا شوي قوماندانان خان خواته راکاري . یو لږ شمیر مسلکي کادرونه د ازبک د قوم او د تاجک د قوم د اردو مسلکي افسر مجید روزسي ، د ازبکو جنرال جوړه بیگ د پلي پوځ افسر هم په جوزجان کي ۵۳ فرقي سره یوځاي شول . چه د نوموړي فرقي د پیاوړتیا باعث شول خصوصاً په توپچي او زرهي برخه کي . هغه افسران چه د دوستم خواته واوښتل له نوموړي سره یي ډیري ښي اړیکي درلودي او اکثریت یي د پرچم د گوند غړي و او داسي فکر کیده چه دوستم هم نوموړي گوند ته په عقیدتي لحاظ متمایل و . د شبرغان په ښار کي ډیر پرچمیان و او دوستم د نوموړو پرچمیانو لخوا په شبرغان کي حمایه کیده ، یو واره اقلیت چه په خلیانو پوري یي اړه لرله لکه سخي فیضی نوموړي موضوع دومره اساسي نه کیده . د عدالت پروژي له ځینو تحلیلگرانو سره د ایمیل په ذریعه مرکي کړیدي .
- ۲۱۰ . د افغانستان د عدالت د پروژي مرکي په ۲۰۰۵ کال کي .
- ۲۱۱ . ایضاء
- ۲۱۲ . ایضاء .

- ۲۱۳ . ایضاً .
- ۲۱۴ . ایضاً .
- ۲۱۵ . ایضاً .
- ۲۱۶ . ایضاً .
- ۲۱۷ . ایضاً .
- ۲۱۸ . ایضاً .
- ۲۱۹ . د افغانستان د عدالت د پروژې مرکي د عيني شاهدانو سره په ۲۰۰۳ کال کي او د تحليل گرانو سره په ۲۰۰۴ کال کي .
- ۲۲۰ . د افغانستان د عدالت د پروژې مرکي د سياسي تحليل گرانو سره په ۲۰۰۴ کال کي .
- ۲۲۱ . د جنبش ځيني قوماندانان له ملک سره يو ځاي شول او ځينو يي ونه غوښتل . د رهبران او قوماندانانو په وينا چه هغوي پر خپلو لاس لاندې قوماندانانو باندې چندان کنترول ندرلود او د هغوي وفاداري د پيسو په ورکړه کي وه ، چه پدې اساس قوماندانانو د خپلي وفاداري په بدل کي پاداش غوښته او يوه اندازه آزادي هم چه (د چور وتالان ، ارعاب او تهديد ، او ناوړي کتبي اخيستي يي کولي) او لدې کار څخه يي خوند اخيسته .
- ۲۲۲ . د افغانستان د عدالت د پروژې مرکي په ۲۰۰۵ کال کي .
- ۲۲۳ . د افغانستان د عدالت د پروژې مرکي د ۲۰۰۳ کال پخ اکتوبر کي .
- ۲۲۴ . د رپوټونو مطابق چه يو شمير اسيران په کندز کي د متحدي جبهې لخوا ووژل شول . د بي بي سي د اسيا څانگه . انتقام اخيستونکی ډله ايزي وژني په کندز کي د ۲۰۰۱ کال د نوامبر په ۲۷ نيټه
[http://news.bbc.co.uk/2/hi/south asia /1678723.stm](http://news.bbc.co.uk/2/hi/south%20asia/1678723.stm)”
- ۲۲۵ . هغه پيښه چه د بشر د حقوقو د څارنکو په دوسيه کي ثبت شوي ده (په مزار شريف کي ډله ايزي وژني د ۱۹۹۸ کال د نوامبر لومړي نيټه .) ضميمه c1007
- ۲۲۶ . د افغانستان د عدالت د پروژې مرکي د عيني شاهدانو سره د ۲۰۰۲ کال د فبروري په مياشت کي .
- ۲۲۷ . د عدالت د پروژې مرکي په ۲۰۰۲ کال کي . د بي بي سي اخبار د اسيا په جنوب کي . ملل متحد د طالبانو د مړيو په تحقيق کي د ۲۰۰۲ کال د سپتمبر په لومړي نيټه .
[http://news.bbc.co.uk/2/hi/south asia /2228754.stm](http://news.bbc.co.uk/2/hi/south%20asia/2228754.stm)”
- د ۲۰۰۱ کال د دسامبر په ۱۲ نيټه د سره صليب لخوا د طالبانو د مرو شويو اسيرانو په دقت سره څيرل .
[http://news.bbc.co.uk/2/hi/south asia/1705708.stm](http://news.bbc.co.uk/2/hi/south%20asia/1705708.stm)
- د افغاني شاهدانو تهديد ول په قتل سره د ۲۰۰۲ کال د نوامبر د مياشتي ۱۴ نيټه
[http://news.bbc.co.uk/2/hi/south asia/2476383.stm](http://news.bbc.co.uk/2/hi/south%20asia/2476383.stm)”.
- ۲۲۸ . بټ روابط د افغانستان د عدالت له پروژې سره .
- ۲۲۹ . د ۲۰۰۵ کال د مي په مياشت کي مرکي .
- ۲۳۰ . د افغانستان د عدالت د پروژې مرکي په ۲۰۰۵ کال کي .
- ۲۳۱ . ايضاً .
- ۲۳۲ . ايضاً .
- ۲۳۳ . ايضاً .
- ۲۳۴ . ايضاً .
- ۲۳۵ . ايضاً .
- په همدې وخت کي افغانانو د ۱۷۰۰۰ څخه تر ۲۵۰۰۰ دالرو پوري تجارت کاوه .
- ۲۳۷ . د ۲۰۰۵ کال د مي په مياشت کي مرکي .
- ۲۳۸ . ايضاً .
- ۲۳۹ . ملک پر دوستم ادعا کړيده چه دوستم د هغه ورور رسول پهلوان د ۱۹۹۶ کال د جون په مياشت کي وژلي دي .
- ۲۴۰ . د افغانستان د عدالت د پروژې مرکي په ۲۰۰۴ کال کي .
- ۲۴۱ . د افغانستان د عدالت د پروژې مرکي د عيني شاهدانو سره په ۲۰۰۴ کال کي .
- ۲۴۲ . د اسلامي انقلاب د برياليتوب څخه ، د مزار سقوط د طالبانو په لاس په ذري ليکل شوي د جنرال روف بيگي ليکنه .
- ۲۴۳ . د جنرال عبدالملک پهلوان سره مرکه د ۲۰۰۴ کال د اپريل په مياشت کي .
- ۲۴۴ . د محلي قوماندانانو سره چه د طالبانو څخه خلاص شويدي مرکي .
- ۲۴۵ . د افغانستان د عدالت د پروژې مرکي د طالبانو د پخوانيو رسمي چارواکو سره .
- ۲۴۶ . د افغانستان د عدالت د پروژې مرکي په ۲۰۰۱ کال کي .
- ۲۴۷ . د افغانستان د عدالت د پروژې مرکي په ۲۰۰۴ کال کي .

۲۴۸ . د افغانستان د عدالت د پروژې مرکز د یوه خلاص شوي سره د ۲۰۰۳ کال په دسمبر کي .

۲۴۹ . د ۲۰۰۱ کال په دسمبر کي مرکي .

۲۵۰ . له هغي وروسته چه طالبانو په ۱۹۹۶ کال کي کابل ونيوه د خپل حکومت نوم يي د افغانستان اسلامي امارت کيښود . د دغي تاريخچه د طالبانو په مورد کي چه په يوه پوځي ځواک بدل شول ډير معلومات ورکړي دي .

۲۵۱ . د طالبانو کلمه د شاگردانو په معني ده او پدي متن کي هغو مذهبي شاگردانو ته ويل کيږي چه د افغانستان او يا پاکستان په ديني مدرسو کي يي لوست کړي وي . په ۱۹۸۰ کال کي دغو طالبانو د مجاهدينو له شمير گوندونو سره په جگړه پيل وکړ چه وروسته له همدې طالبانو څخه هماغه مليشي جوړي شوي چه په ۱۹۹۴ کي يي د کندهار ښار ونيو چه بيا وروسته په ۱۹۹۶ کال کي يي د کابل ښار ونيو او اسلامي امارت يي تاسيس کړ .

۲۵۲ . د برنيټ آر رويين کتاب ته مراجعه وکړي چه عنوان دي د سولي په لټون کي په افغانستان کي . د حائل د ايالت څخه ناگام تر ايالت پوري (نيويارک هاوون : د پالي د پهنټون چاپ ۱۹۹۵ کال) ۱۳۹ - ۱۴۰ مخ کي مشخصا په کندهار کي د امنيتي چارو په برخه کي .

۲۵۳ . رويين يادداشت کړيدي چه ټولو خلکو د طالبانو د پرمختگ قصي کولي د رشيد کتاب ته دي مراجعه وشي ۲۵ مخ .

۲۵۴ . د پاکستان صدر اعظمه بينظير بوتو او د کورنيو چارو وزير جنرال نصير الله بابر د خپل هيواد لپاره د يوي بني تجارتي لاري د موندل د منځني اسيا هيوادو ته و . د ۱۹۹۴ کال په نوامبر کي ډگروال امام د اي اس اي افسر د يوه سوداگريز قطار سره د کويټي څخه د کندهار پر لار د ترکمنستان خواته وخوځيد . نوموړي پدي سفر کي دا هم سروي کوله چه څرنگه کولاي شي د نوموړي لاري د ريل پاتلي وغزوي . ډگروال امام يو شيطان سري خو په اي اس اي کي لوړ پوري چارواکي دي چه د طالبانو عمليات به يي سازماندهي کول . د ۱۹۹۴ کال د نوامبر په ۱ يا ۲ د يوشمير قبيلوي کسانو لخوا نوموړي قطار ودرول شو چه د نوامبر په ۳ نيټه نوموړي قطار د طالبانو په واسطه ازارد شو . د انتوني داويس کتاب د (څرنگه طالبان پيدا شول او بنيادگرايي ظهور وکړ) . د ميلي په کتاب کي ۴۵ - ۴۶ مخونه . د رويين په کتاب کي ۱۳۹ مخ . په همدې توگه طالبانو وکولاي شول چه د اسلامي حزب څخه دسپين بولدک د اکتوبر په مياشت کي ونيسي او داسي امکان شته چه د مهماتو يو لوي لټبار يي هلته په لاس ورغلي وي ، نوموړي پيښه د داويس لخوا توضيح شوي ۴۵-۴۶ مخ کي ، خو پدي کي شک شته چه ايا هغه انبار تر دي دمه هلته پاتي و او يا دا چه لا پخوا چور شوي و . داويس پدي خبره تاکيد کوي چه طالبانو نوموړي انبار د اي اس اي په مرسته ونيوه .

۲۵۵ . د ډسکنيو ځيني نموني د بشر د حقونو څارونکي (NY) د پشر د حقونو څارونکي د ۲۰۰۱ کال د جولاي مياشت) .

۲۵۶ . داويس ۶۱ او رشيد ۳۹ .

۲۵۷ . رشيد ۱۹۱ ، مخصوصا ن ۱۲ نوموړي د پاکستان نقش د طالبانو په منځ ته راوستولو کي مکمل بيان کړيدي .

۲۵۸ . داويس ۴۷ - ۴۸ .

۲۵۹ . د طالبانو لخوا بنځوته د احترام په برخه کي د ډيرو متعددو خپرونو چه د خاص گذار شگر رپوټ هم په ۱۹۹۴ کي تاييد کړيدي . د مثال په ډول د ملل متحد اقتصادي ، او ټولنيزه غونډه ، د بشر د حقونو د کمسيون ، د بشر د حقونو د وضعيت په افغانستان کي کتلاي شي . (E/CN.4/1996/64)

۲۶۰ . داويس ۵۳ .

۲۶۱ . د ۱۹۹۸ کال په اگست کي چه متحده ايالاتو اسامه بن لادن په دوه لويو بم ايښودنو په کينيا او تانزانيا کي تورن کړ . امريکايانو په خوست باندي د توغنديو بریدووکړ چه په پايله کي يي يو شمير دحرکت الا نصارپاکستاني غړي ووژل شول . او بيا متحده ايالاتو د ۱۹۹۹ کال په جنوري کي پر طالبانو اقتصادي تحريمونه ولگول ، د ۱۹۹۹ کال د اکتوبر په مياشت امريکايانو اعلان وکړ چه طالبانو افغانستان د تروريزم ځاله جوړه کړيده او اسامه بايد تسليم کړي . د امنيت شورا د ۱۲۶۷ مادي له مخي پر طالبانو يوڅه تحريمات ولگول ، د طالبانو ځيني دارايي او د آريانا الوتتي يي بهر ته بندي کړي ، د امنيت شورا د ۱۳۳۳ مادي له مخي د ۲۰۰۰ کال د دسمبر په مياشت خپل تحريمونه اعلان کړل . دا دوهمه پريکړه طالبانو ته د سزا ورکولو او د وسلو د تحريمولو په معني وه . په عمومي ډول د طالبانو پر مشرانو بهر هيوادو ته الوتتي بند کړاي شوي او د طالبان نمايندگي په بهر کي وتړل شوي . خو ډير لږ توجه د وسلو تحريم ته واپرول شوه . د ۱۹۹۸ څخه تر ۲۰۰۱ کال پوري په وسلو ډک کاماز موټر د پاکستان له سرحد څخه ورته رارسيدل . د ۲۰۰۱ کال د اپريل په مياشت کي د بشر د حقونو څارونکي ويلي دي چه هر ه ورځ ۳۰ بار کاماز موټرونه د پاکستان لخوا ، افغانستان ته رسيدل . او د شاهدانو په وينا په نوموړو موټرو کي د توب او هاوانونو مرمي او راکتونه راوړل کيدل چه دا راز انتقالات د ملل متحد د تحريم پر ضد يو عمل و . د بشر د حقوقو څارونکي نوموړي معلومات

له افغانستان او پاکستان څخه په لاس راوړي دي . په هغه رپوټ کې چې د ملل متحد د سر منشي لخوا په ۱۹۹۷ کې خپور شو د نوموړو پېښو لوي تاييد او تصديق پکښې شوي دي ، د افغانستان وضعیت اود هغه اثرات او خطرناک عوارض په نړيوال امنيت باندې . د ملل متحد د سر منشي د رپوټ څخه (S/1997/894.Novemer 14 .1997) para.18.

E/CN.4/1998/71.PARA.1 . ۲۶۲

E/CN.4/1998/71.para.2. ۲۶۳

۲۶۴ . په عين حال کې ميرمن پاتريشا گاسمن د عدالت پروژې ريسه او د بشر د حقوقو يوه لوړ پوړي مدافع په جنوبي آسيا کې شميرل کيږي . د بشر د حقوقو د سازمان رپوټ د ۱۹۹۸ د نوامبر په مياشت کې د مزار شريف د ډله ايزو وژنو په برخه کې چاپ شويدي (د بشر د حقوقو څارونکي جلد ۱۰ شميره ۷ سي .

۲۶۵ . د ملل له کارکونکو سره مرکي چې د ۲۰۰۴ کال په اگست کې په مزار شريف کې و .

۲۶۶ . پټي مرکي د unhcr له کارکونکو سره .

۲۶۷ . د بشر د حقوقو څارونکي د مزار شريف ډله ايزي وژني .

۲۶۸ . د پټي مرکي د UNHCR له کارکونکو سره .

۲۶۹ . ايضاء

۲۷۰ . ايضای

E/CN.4/1999/40.para.10 . ۲۷۱

۲۷۲ . پټي مرکي د UNHCR له کارکونکو سره .

۲۷۳ . د بشر د حقوقو څارونکي ، د هزاره گانو ډله ايزي وژني په افغانستان کې . د بشر د حقونو څارونکي د (

۲۰۰۱ کال د فبروري مياشت) ټوک ۱۳ ، گڼه ۱ سي .

۲۷۴ . ايضاء

۲۷۵ . ايضاء

۲۷۶ . ايضاء

۲۷۷ . ايضاء

۲۷۸ . ايضاء

۲۷۹ . ايضاء

۲۸۰ . ايضاء

۲۸۱ . ايضاء

۲۸۲ . اسماعيليه د آغا خان پيروان دي . د ځيني سنځانو لخوا هغوي مرتد شيعه گان شميرل کيږي . هغوي د سالنگ په شمال کې د دوشي په سيمه کې ژوند کوي او د ډاکټر نجيب الله د حکومت په دور کې يو غند درلود چې د سالنگ د لويي لاري د امنيت پخاطر د سالنگ په شمال کې پروت و . نوري قبيله د يوه بداي کس چې سيد منصور نادري نومېږي لخوا رهبري کيږي . نوموړي په ۱۹۹۲ کال کې د دوستم سره يوځاي شو او د جنبش په نامه يو گوند يې جوړ کړ . هغه وخت چې طالبانو د نوموړي سيمي ونيولي سيد منصور نادري د خپلي کورني سره له سيمه څخه وتښتيد . د روبن سره د ايميل ارتباط لري .

۲۸۳ . د هزاره گانو وژنی په افغانستان کې د بشر د حقوقو څارونکي .

۲۸۴ . ايضاء

۲۸۵ . ايضاء

۲۸۶ . ايضاء

۲۸۷ . ايفاء د روبين په وينا د افغانستان په کليو او بندو کې دا يوه رواجي سزا ورکونه ده . د روبين سره په ۲۰۰۴ کال کې د ايميل ارتباط .

۲۸۸ . د هزاره گانو د وژلو ځيني عکسونه د بشر د حقوقو د څارونکو سره په لاس کې دي .

۲۸۹ . د هزاره گانو وژني په افغانستان کې ، د بشر د حقوقو څارونکي .

۲۹۰ . سيميل د بشر د حقوقو څخه د سر غرونو په برخه کې اسناد او شواهد .

۲۹۱ . هغه چا چې د ني پک په سيمه کې د طالبانو لخوا د هزاره گانو د وژنو د تحقيق کولو مسول و پدي بريالي شوي دي چې د طالبانو مخابراتي ارتباط د خلکو د نيولو په وخت کې کشف کړي .

۲۹۲ . لاندي رپوټونه د مايکل سيمپل څخه اخيستل شوي : ډله ايزي او مستبدانه وژني ، شکنجه کول ، اسير نيول ، کورکورانه راکت وپشتني او د خلکو د کورونو او څارويو چور تالان په يکاولنگ کې د ۲۰۰۱ کال د فبروري څخه تر سپتمبر پوري . (تر اوسه پوري ندي خپور شوي) .

۲۹۳ . د ملل متحد يو لوړ پوړي مقام د عدالت پروژې ته ويلي دي چې د راکتونو د چاودنو غرونه اوريدل کيدل .

۲۹۴ . د بي بي سي سره مرکه د ۲۰۰۲ کال د فبروري مياشت ۱۵ نيټه .

۲۹۵ . د بشر د حقوقو څارونکي (په افغانستان او ابو غريب زندان کي دلته ايزي وژني او شکنجې د امريکايي ځواکونو لخوا) يو مطبوعاتي کنفرانس د ۲۰۰۲ کال د مې په ۲۰ نيټه.
E/CN.4/1985/21.para.76. ۲۹۶

۲۹۷ . آسيا واچ او هلسنګي واچ (مرګ په افغانستان کي ۶۷ او ۶۸ مخونه . د يوه رسمي مقام ويناوي د پلچرخي په زندان کي ، د مرکي ځاي پشاور د ۱۹۸۵ کال د اګست ۲۵ نيټه .
۲۹۸ . د بشر د حقوقو د څارنکو مطبوعاتي کنفرانس (د امريکايي ځواکونو اعمال د ابو غريب په زندان کي د لومړيو پېښو په وخت کي د ۲۰۰۵ کال د اپريل ۲۷ نيټه .
۲۹۹ . د بشر د حقوقو څارونکي (په افغانستان او د ابو غريب په زندان کي د امريکايانو لخوا دلته ايزي وژني او شکنجه کول) مطبوعاتي کنفرانس د ۲۰۰۵ کال د مې ۲۰ نيټه .

ژباړونکي : نقيب الله ستانکزي
پېښور د ۲۰۰۶ کال د جنوري د مياشتې ۷ نيټه .